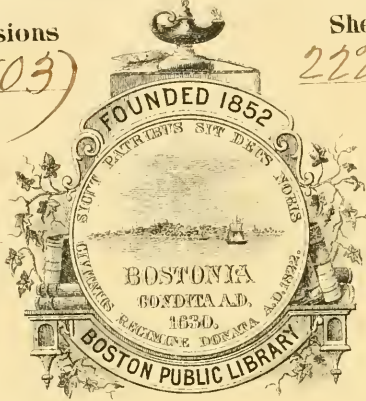

Accessions
(30.803)

Shelf No.
2224.25

Received Aug 24 1892

Continetur hoc Volumine etiam Harvini de Baptismo
 Quæstio triplex. NB. ad Quæstionem 1.^{am} B. Gottfridus Olearius
 manu sua plurimas adscripsit allegationes, et quædam
 etiam Castigationes.

G. prol.
 die 2te Februar 1815.

Christian Friedrich Perittus.

Op. Paul. Sathenius, p. 350. N° 1720. Bucer, Suppl. II. 131.

~~2144~~
 HP

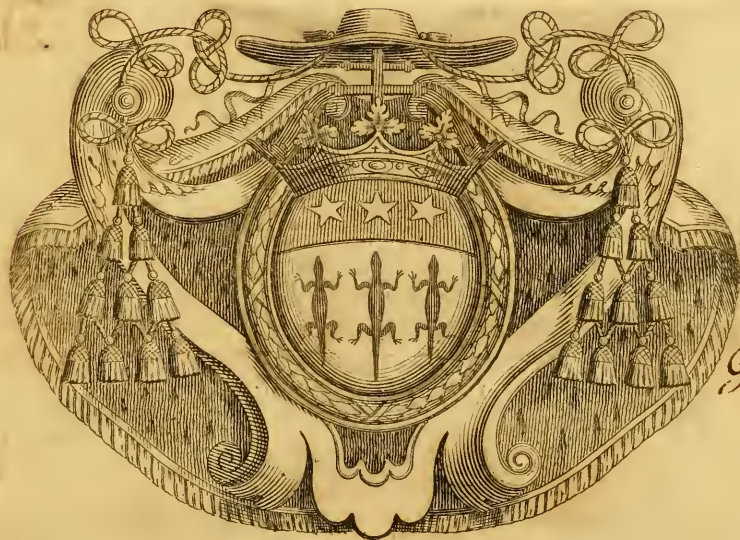
JOANNIS HARDUINI *F 1729. Se
at. 83.*

SOC. JESU PRESBYTERI

NUMMI ANTIQUI

POPULORUM ET URBIVM

ILLUSTRATI.

*Ex Bibliotheca
Gottfridi Olearii
habet F 1716. q. d. 2*

PARISIIS,

Excudebat FRANCISCUS MUGUET, Regis & Illustriss.
Archiepiscopi Parisiensis Typographus.

MDCLXXIV.

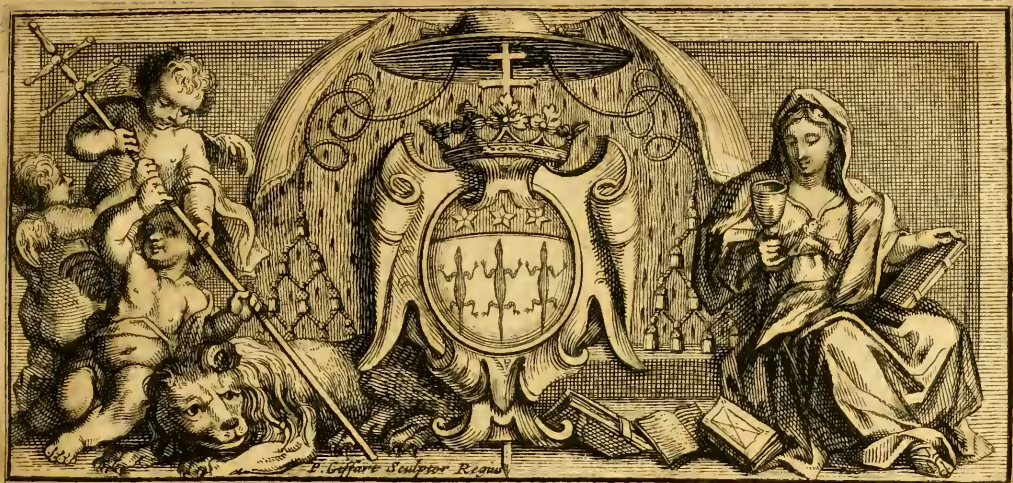
CUM PRIVILEGIO REGIS.

1762

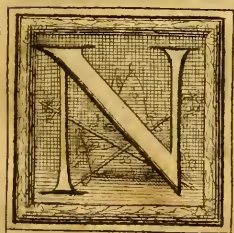
Christian Wilhelm Sante 1762.

Handwritten notes in the bottom left corner, including the number 1762.

B.H.
(30803)
Aug. 24, '92

ILLUSTRISSIMO ECCLESIAE PRINCIPI
 CAROLO MAURITIO
 LE TELLIER,
 REMENSIUM ARCHIEPISCOPO
 AC DUCI,
 SANCTAE SEDIS APOSTOLICAE
 LEGATO NATO,
 BELGICAE SECUNDAE PRIMATI,
 Primo Franciae Pari, Capellae Regiae
 Praefecto, &c.

*N*OVUS hic partus Came-
 narum nostrarum, quo nu-
 mismata pleraque omnia
 difficilioris paulo explicatus, seu verius
 ã ij

anigmata proferuntur in lucem, sic Tibi debetur uni, ECCLESIAE PRINCEPS ILLUSTRISSIME, ut non Tibi dicari, aut alterius cujusquam auspiciis, quam tuis, in lucem & conspectum venire, sine piaculo aut justa certe reprehensione non possit. Sunt enim ea ferme e Regia modo Gaza deprompta, hoc est, e locupletissimo antiquitatis penu, quem providentia munificentiaque Principis, non minus amplificandis artibus ac disciplinis, quam propagando imperio Magni, ad solertiam eruditorum acuendam instruxit. Atque ut idem domum TELLERIAM universam, cui tu maxime decori & ornamento es, cum primis amat ac fovet, & amari colique gaudet a suis: cui hoc Regium munus offerrem, ubi Regem adire ipsum

*subverecundæ nostræ adhuc Camenæ
erubescunt, desiderari alium a te ne-
fas fuit. Nam ubi occurrere vir possit
ornatior, aut Regio munere dignior,
quam is qui apud Regem Maximum
& sapientissimum ea idcirco gratia &
auctoritate pollet, quod propriis æque
laudibus abundet, ac domesticis? Est
enim certe, ut ceteras sileam, hæc tua
peculiaris, ac longe lateque jamdudum
pervulgata laus, & ea quidem in An-
tistite summa ac præcipua, nullam esse
propemodum intra Gallici fines Imperii
diæcesim, in qua æque ac in tua vigeat
recta vivendi norma, religio, pietas:
Præsulem vix ullum esse, qui creditam
sibi plebem sanctissimis legibus & insti-
tutis, sollicitius, sinceriusque, vera pie-
tatis magister erudiat. Est hæc autem*

non levi rumore , sed fama publica :
non vulgarium hominum existimatione
ac relatu , ac ne tuorum quidem Re-
mensium modo prædicatione , qui sorte
sua leti sibi gratulantur : sed sacris ipsis
Antistitum judiciis ac testificatione cor-
roborata laus : e quibus qui finitimi
sunt , id oculis primum ipsis hausere :
fecere deinde ceteris in sacris conventi-
bus ejus miraculi copiam : communem
nunc sibi tecum hanc existimationem &
gloriam quantum est in Ecclesia Galli-
cana Præsulum avidissime expetit. Quis
enim ignorat ex quo ad Ecclesie Re-
mensis clavum sedes , Clerum ad san-
ctam vivendi rationem revocatum : cul-
tum numinis ritusque sacros incredibili
studio & diligentia , qua monitis , qua
libro Rituali edito , & illo quidem sin-

cerioris doctrinae plenissimo, instauratos:
templa vel bellorum injuria, vel vetusta-
te collapsa, excitata denuo, amplificata,
adornata: pulsam e Sedanensi civitate,
hoc est, ex hareseos arce, addictam
Calvinianæ sectæ Academiam: Semi-
naria tum ibi, tum Remis instituta,
ubi tuo sumptu aluntur adolescentes
plurimi, iidemque pietate ac litteris in-
formantur: urbes, oppida, pagos, loca
omnia indefessa sollicitudine & labore
ingenti lustrata: redditos denique ei
Ecclesie omnes prudentissimi Pastoris
vigilantissimique numeros? Mirantur
tui, cum superiora repetunt animo tem-
pora, revocatum ad se postliminio an-
tiquæ religionis studium, & inspera-
tam sibi tantæ pietatis lucem affulsisse.
Discunt experimento, quantum Eccle-

*siastica antiquitatis notitia valeat , cu-
jus te assiduum & curiosum indagato-
rem profiteris : quantum in legendis
Patrum scriptis assiduitas profit , quæ tu
interdiu noctuque versas cum volupta-
te : quantum sit in omnigena consecutio-
ne doctrinæ , qualem in te Proceres ipsi
infulati suspiciunt , ad publicam utili-
tatem ponderis ac momenti. Ex hoc
enim fonte vitam ipse tuam morumque
formam omnem sic instruis , ut quorum
in sedem successeris , quorumve in ca-
thedra sedeas , meditari perpetuo vi-
deare : laudandaque imitationis studio,
nunc Hincmari eruditionem æmulari ,
nunc sacrorum locorum cultu Nicasium ,
Landonem , Nivardum : revocandis ad
rectam fidem deviis Remigium & Heri-
veum : sanctissimis legibus statuendis
Sonnatum ,*

*Sonnatum, Hincmarumque: Carolum
a Lotharingia, seminariis destinata
Clero adolescentia componendis: uni-
versum denique lectissimorum Presu-
lum senatum, Remis & Aula, virtutum
tuarum luminibus exemplisque repre-
sentare. An est deinde, non modo hac
ipsa majestas infula, non primi Fran-
ciae Paris dignitas auctoritasque: sed
an honos omnino posthac ullus est, quan-
tuscumque sit, qui non insignem ei sit,
qui Tibi contulerit, laudem iudicii colla-
turus? cum praesertim, ut regni utilita-
tibus augendis, Regisque gloria ampli-
ficanda frater tuus, quem ob id Rex mu-
nificentissimus tot beneficiis auxit, totque
honoris & benevolentiae significationi-
bus constanter complectitur: sic tu Ec-
clesiae bono promovendo natus videaris.*

Temperare sibi non potest, ut scis, quacumque alterutrius vestrum facta percenset oratio, praefatione, quin respectet continuo germanum ad miraculum, ejusque ad laudes properet: veluti orba foret lumine altero, nisi ab utroque splenderet. Cujus aliquando parem in tractandis regis arcanis fidem, in dandis consiliis prudentiam, in rebus gerendis solertiam experta Gallia est? sive sint muniendae urbes, sive procurandi exercitibus commeatus, apparatusque bellici: seu deliniendi focii, seu occupandi hostes: egregiam is invicto Regi operam navat: & ea quidem perspicacia, quam nihil fugiat: ea celeritate, qua nihil non antevertat, ea vi, qua nulla negotiorum vel mole opprimi, vel interturbari varietate possit. Dubitabunt itaque poster,

*an felicius ille Principis negotia , an tu
religiosius Ecclesiam gubernaris ? Sen-
tient hoc sanguinis vestri quasi heredi-
tarium esse decus , summa quaeque mo-
derari , sacra , leges , arma , regnum :
publicamque felicitatem cum vestra con-
junctam , quod jam nunc Gallia fate-
tur & agnoscit , ipsi tum quoque intelli-
gent. Maçte uterque hac laude & glo-
ria , quam indoli vestrae totam ac vir-
tuti debetis : sed patri primum , qui ta-
les vos finxit , quales Religio , quales
Princeps ministros desiderat. Sunt
enim hæ domesticae vobis nativæque do-
tes , & ab ejus parentis hausta ingenio
& exemplis , cujus sub grandi virtutum
magisterio adolevistis : qui vos , quod in
decus ingens ei & gloriam ceditis , nunc
ea animi voluptate aspicit , qua trium-*

phantes quondam liberos parentes fortunati spectabant. Manare equidem arbitror feni optimo suavissime lacrymas, cum sibi Superos dedisse reputat, ut post se quoque Reipublicæ proficit: felicitatemque Gallia relictis sui nominis ac virtutis heredibus, in futurum propaget. Ad supremam Cancellarii totius regni dignitatem sua eum virtus evexit: non quesitus ambitu, non gratia datus, sed merito delatus a sapientissimo aestimatore Ludovico Magno hic honos est: delatum omnis ei Gallia gratulatur: cui vero non per se summa ista, & jam culmen adepta videantur? Sed invenit divina dignatio, quo gaudia ejus, & nostra pariter, cumularet. Ergo liberos dedit, qui patris virtutem & fortunam æquarent: nec liberos modo, sed ad vo-

torum cumulum , etiam nepotem adje-
cit , festinatis jam honoribus auctum ,
jam successorem paterni muneris , intel-
ligentissimi Principis iudicio , designa-
tum. Quo quid gloriosius ipsi ? Sed de-
inde etiam & nobis : quidni enim in
hujus gaudii partem venire fas sit ei ,
cujus illum praeceptis institui , & curis
excoli , ante annos sex pater ipse voluit ?
Quid vero ad voluptatis sensum jucun-
dus avo , patri , patruo ? quid accidere
fortunatius perillustri familiae potest ?
At non est tamen vestro modo , sed &
Galliae totius iudicio , Parentis vestri
FORTUNATA VIRTUS : ac num-
mum quidem cum sic inscripsit , & OP-
TIMO PARENTI PIETAS FILIO-
RUM posuit , gaudia videlicet regni to-
tius adumbravit : cum nemo sit , quin

quantum Regiæ, quantum publicæ, tantum **TELLERII** felicitati, quæ publicæ causæ prosperitatis est, ex animo gratuletur. Erit igitur inter Regiæ numismatum gazæ divitias, monumentum illud insigne, vestræ in patrem pietatis, paternæ erga vos caritatis & curæ, domestica virtutis, lætitiæ publicæ. Erit & quem *Vir Illustrissimus* **PELTERIUS** non pridem nummum cudi jussit, quorum **PRUDENS ET SECUNDIS DUBIISQUE RECTUS** fuisse **TELLERIUS** agnoscat. Erunt & qui **FELICITATEM ET MODESTIAM**, quæ duo inimicissima sunt, copulasse eum significant: erunt & qui in uno illo hac ætate **HONOREM ET VIRTUTEM** eximie fulsisse posteritati tradant. An igitur cum munus ali-

quod dicari Tibi a nobis oportere multis nominibus sentiremus, narcissi licuit feliciter ullum, quod non solum gaudia & obsequia nostra testari, sed tuam quoque gratiam inire ac promereri posset? cum pars maxima hujus voluminis, prolatis regiae gazæ numeris explanatisque constet, quæ decus suum maximum Tibi debet uni, veleo nomine quod ipsam insigni virtutum **T**ELLERII monumento ditaris. Itaque non tenuitatem, ut fit, opella hæc nostra excusat, aut quominus se tibi consecret, exiguitate sua deterretur: cum sic aversari munus istud, qualecumque sit, minime possis, quia nostrum est: ut non idem, quia tuum, quia domesticum, quia regium est, libentissime amplectaris. Specimen hoc igitur officii,

ECCLESIAE PRINCEPS ILLUS-
TRISSIME, *ad deditissimi animi auc-*
toramentum placidus excipe: qui facere
sibi satis minime posse credidit, nisi exi-
guo quidem munusculo, sed flagrantis-
simi certe studii conatu, quo se sua, quo
se Societatis nostrae universae, erga Te
observantiae vota porrigant, testaretur.

ILL. A. T.

Addictissimus
JOANNES HARDUINUS
e Societate Jesu.

LECTORI.

ST hæc defecta ab ingenti nostrorum in Plinium commentariorum corpore particula: quam ne volumini ejus priori attexeremus, uti & æquum videbatur, & primo contilium fuit: quod pars ea oppidorum & populorum situs descriptionemque complectitur, quorum hic nummos tractamus: datum id est justo timori, uti remur, tum ne in ampliorem æquo molem hic tomus excresceret: tum ne *πῶρεργον ἔργον*, ut est in communi proverbio, factum a nobis ibi videretur. Veneramus equidem in eam primum mentem idcirco, quod ex nummis plurimum Geographiæ, haud paulo plus vicissim ipsis ex Geographia intelligeremus lucis accessurum. Sed crevit, ut fit, opus sub incude: neque populorum modo nomina indicari, appellationesque varias, sed & singulorum situs statui, prærogativas, jura, conventus, Magistratus, sacra, ludos, fœdera, æras, explanari duximus oportere: quoniam ea sunt miris involuta ambagibus, neque a quoquam ante nos, uti oportuit, exaricata, & eadem tamen, si quidquam aliud in litteris nummisque, hominum ingeniis & exercitatione dignissima. Itaque spartam hanc si exornandam susciperemus, & operæ pretium id visum est futurum, nec nobis, ut tunc erat genus studiorum nostrorum in Plinii *γεωγραφικένοις* illustrandis vehementer operosum, & eruditis denique, reique nummariæ studiosis, vehementer sane per se expetendum. Id vero longioris operæ esse oportuit, quam ut appendicis ad Plinianas prioris to-

mi notas vicem habere videretur : ac non iusto potius & suo privatim volumine appareret : ut esset veluti , si lubet ita appellare , prodromus Plinianus : ex quo palam fieret , quam sit immensa rerum silva , quarum cognoscendarum sitim accendat sedula operis Pliniani lectio. Neque tamen quidquid elici eruditionis ex nummis , quidquid percipi utilitatis potest , id omne modo persequi velim , cum nec si velim forte possim. Sed ut est tota de nummis disputatio in tres partes potissimum , nostro quidem iudicio , tribuenda , quarum prima symbolica sane appelletur , altera historica , Geographica denique tertia : dilatis in aliud tempus prioribus duabus , quibus Regum ac Cæsarum res gestas , Deorumque effigies & reliquas , quæ symbolicæ vocantur , icones , propitio Numine illustrabimus : nunc in ea parte hæremus una , quæ est pluribus obsita difficultatum ambagibus , quæ populorum , ut diximus , situm , æras , originem , prærogativas , magistratusque complectitur : ac florum hic veluti manipulos ex agello nostro damus , mox paulo facti ditiores viridaria integra oblaturi. Atqui sic delibatæ jam partes duæ sunt reliquæ ante nos ab viris eruditis , præsertim ab Antonio Augustino , & Alberto Rubenio : ut quanquam adijci iis , quæ illi dixere , multo plura possint , facem tamen tradidisse ceteris merito possint videri. Sic vero aut neglecta plane ab omnibus , aut tentata a nonnullis obiter & in transcurso hæc pars est , in qua sumus , ut & immensam segetem nobis illi reliquerint : nec ulla in disciplina graviora sint admissa *σφάλματα* , quam sint in hac parte , etiam ab iis , qui

quod ingentes nummorum acervos eventilarunt, amplissimisque Commentariis illustrarunt, magnum in his studiis merito suo nomen habent. Horum hic igitur detegentur errores : qui cum singulis fere sint aspersi paginis, totum ab iis opus ERRATA ANTIQUARIORUM, ni tam insolenti titulo jactantiæ suspicio adhæreret, inscribi merito potuisset. Atqui nulla pars est studiorum, in qua plus lateat eruditio- nis, unde plus ad historiam quoque ipsam notitiam- que antiquitatis omnem exspectandum subsidii sit, si hæc pictura nummorum quæ per se nonnihil est obscura, interpretationis luce apte illuminetur : nul- la vicissim, unde plus damni redundet in litteras, si secus fiat. Et cum nostro hoc demum felici & eru- dito ævo non omnino inanem esse conveniat otio- samque eorum operam, qui in excutiendis nummis studii aliquid ponunt: tum vero palam futurum confi- dimus, ex hac potissimum parte, quæ Populorum num- mos urbiumque continet, quanta in harum rerum cognitione utilitas, quanta in explicatione sit voluptas. Sic autem institutum opus exsequemur, ut brevita- ti simul perspicuitatique consulamus. Itaque neque ea fere dicturi sumus, quæ jam in aliorum scriptis ebul- lierint : dabimusque operam ne ex aliorum fontibus areolas nostras irrigasse videamur : præsertim cum le- gere aliorum volumina, qui sunt in eodem argumen- to versati, non idcirco pane profuerit, ut proficere- mus, sed ut coarguerentur ii : neque id omnino com- pendium fuerit operæ, sed ingens quædam laboris ac- cessio. Parerga etiam nulla, nullos excessus sequemur : neque ultra id quod est in nummo propositum, nisi

fit operæ pretium aliquod , evagabimur. Asperge-
mus nihilominus interim nonnulla ex reliquis dua-
bus THESAURI hujusce REI NUMMARIÆ parti-
bus, (sic enim totum operis corpus inscribi placet :)
nempe ex historica symbolicaque, quæ videbuntur in
primis necessaria, ad ea quæ nunc sunt in manibus
Γεωγραφικὰ νομίσματα illustranda: & ad interpretatio-
nem nostram eo amœnitatis veluti sale condiendam.
Nec symbola præsertim prætermitemus ulla, quam
quæ opportunius parte illa tertia explananda sunt, &
quod sunt pluribus oppidis populisque communia,
nec repeti sæpius hoc volumine sine fastidio possunt:
& quod in certas ibi classes ordinate tribuenda sunt,
simulque venire in conspectum, & veluti ad nomina
respondere. Quanquam vero fere innumera in hoc
genere doctrinæ animadvertisse nos, quæ nondum a
quoquam animadversa sunt, necesse est vel invidi, li-
cet inviti, fateantur: explanatosque nunc primum
nummos sexcentos antea obscuros, patefactos innu-
merabiles Antiquariorum lapsus, situs plurimarum
urbium, quarum nomina quoque ipsa Ortelio, Hol-
stenio, universoque ante nos Geographorum gregi
latuerant, indicatos: æras variarum gentium pro-
prias, quæ Chronologicæ artis magistros fugerant,
designatas: nodos denique complures, qui inexpli-
cables & plusquam Gordii videbantur, non sine in-
genti aliqua felicitate solutos: haud continuo ta-
men in ænigmatis omnibus hisce extricandis ausi-
mus Oedipos ubique nos fore vatesque præstare:
quod nobis nihilominus haud magis esse fraudi debet,
quam si quis venatu in ingenti silva non sit omnino
feras omnes affecutus.

NUMMI

NUMMI ANTIQUI POPULORUM ET URBIUM ILLUSTRATI.

A

BAC. Hadriani nummus hic est, in quo Goltzius, Occo, Scaliger, Patinus, aliique ad hunc diem Antiquarii ΑΒΑΣΗΝΩΝ volunt intelligi. Falso: ut in ΚΑΒΑΣΙΤΩΝ nummis dicemus.

ABDERA *Hispaniæ.*

ABDERA. Tiberii nummus apud Patinum, pag. 74. nunc Cimelii Regii, cum templo quinque columnarum: quem nummum in Hispania cūsum, & Latini idiomatis characteres, & ipsa nummi operisque forma rudior indicat. Neque est quod quis Iasonis templum, quod fuit Abderis in Thracia, in hujus nummi area putet exhiberi, cum illud a Parmenione eversum, jam ab ipsis Alexandri M. temporibus Strabo testetur, libro XI. pag. 531. Ad Hispanicam itaque Abderam hoc numisma spectat, quam Plinius lib. III. sect. III. in Bætica collocat: nunc est *Adra*, in litore regni Granatensis. Sic in Asidonis quoque nummo, quod Bæticiæ pariter oppidum fuit, & in Gaditanis, aliisque templum insculptum cernas: ut morem hunc fere fuisse Hispanorum in cudendis nummis eo tractu intelligas.

ABDERA *Thraciæ:*

ΑΒΔΗΡΕΙΤΕΩΝ, & ΑΒΔΗΡΠΙΤΕΩΝ, in nummis

NUMMI ANTIQUI

Vespasiani, ac Titi. Plinio, libro IV. sect. XVIIII. *Abdera libera civitas*. Stephano: Ἀβδηρα, . . . ὁ πολίτης, Ἀβδηρίτης.

ΑΒΙΔΗΝΙΩΝ. Nummus Caracallæ, e Thesauro Goltzii, pag. 206. ubi Caracallam Antoninum Britannicum vocat, ob victoriam Britannicam, quam is cum Septimio Severo Patre Imp. retulit. Plinio, lib. v. sect. XVI. *Abila*. Stephano: Ἀβίλη, πόλις ἔπι τῷ Ἰορδάνη ποταμῷ. . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀβιλιώος.

ΑΒΟΛΛΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Vespasiani nummus e Thesauro Goltzii, pag. 206. Ἀβόλλα Siciliæ oppidum est Stephano, ac Suidæ. Ἀβόλλα, πόλις Σικελίας. . . τὸ ἔθνικόν, Ἀβολλαῖον. De Neocoris, qui nunc primum occurrunt, breviter differemus. Fuere *Νεωκόροι* dicti, primum sacrarum ædium curatores, quos Latini *Ædituos* appellavere. Translata deinde hæc nomenclatio est ad populos civesque, qui intra sua mœnia vel ¹fanum alicui Deo, ²vel Numini Majestatique Augustorum erexissent, vel ³sacra totius Provinciæ communia pro salute Principis ibi facerent, vel ⁴communia item certamina edi curarent: hi *Νεωκόροι* in nummis appellati, in quibus Deorum effigies ac nomina, sacræ ædes, certaminumque appellationes ac præmia insculpi solita. Deorum quidem, ut ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, in Maximini nummo. Certaminum, ΑΚΤΙΑ, ΠΥΘΙΑ, ΙΣΘ. ΠΥΘΙΑ, hoc est, ΙΣΘΜΙΑ, ΠΥΘΙΑ &c. Ædes sacræ passim. Atqui sub eodem Principe non modo semel, sed bis, ter, quaterve, hos ludos, hæc sacra, hæc certamina ut ederent, deposcebant, & eximii honoris loco ducebant: Quare occurrit in nummis, δὲς, τρεῖς, τέτρακις *Νεωκόρων*. Neque tamen pro arbitratu id sibi assumebant: sed Romani Senatusconsulto opus, & gratia Principis: ut ex Xiphilini loco quem allaturi sumus in nummis ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ, & ex ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ Cariæ nummis, denique & ex marmore Oxoniensi palam est, pag. 95. Καὶ ὅσα ἐπετύχθην ὡρᾶ ἢ κωλὴς Καίσαρος Ἀδριανοῦ δι' Ἀγτανίς Πολέμωνος, δευτέρην δόγμα Σιω-

κλήτου, καὶ ὁ δὲ Νεωκόσι γεγοναυδῶ &c. *Et quæ accipi-
mus a Domino Cæsare Hadriano per Antonium Pole-
monem, alterum nempe Senatusconsultum, quo bis Neo-
cori facti sumus, &c.* Nam & ea voce, tanquam La-
tina, usi majores, apud Gruterum, pag. 1102. Fuit is
Polemon magister Aristidis. De eo iterum in nummis
Smyrnæorum. Qui vero cives sacra totius Provinciæ,
edendaque certamina sic suscepissent, ii Magistratus
creabant, quos Asiarchas, Galatarchas, similibusque
appellationibus, de Provinciæ nomine, vocitarent. De
his alibi agemus. Interdum & Νεωκόσις ipsos quoque
nuncupabant: Latine *Ædiles dixeris*. Ut *Clarissimi*
porro Senatores appellari olim solebant, Græce λαμ-
πέτατοι, aliique Magistratus aliis pariter honorificis
appellationibus compellari: sic Νεωκόσι Κεκλητοι, vel
quod idem est, Ζακόσι κεκλητοι, *Ædiles Optimi* diceban-
tur. Themistius, orat. xi v. pag. 180. Παρὰ τὸ κρα-
τίου τῆς ἡμετέρας ζακόρων. Vetus inscriptio apud Rei-
nesium, pag. 243. ΔΙΙ. ΗΛΙΩ. ΜΕΓΑΛΩ. ΣΑ-
ΡΑΠΙΔΙ. ΚΑΙ. ΤΟΙΣ. ΣΥΝΝΑΟΙΣ. ΘΕΟΙΣ.
ΣΤΑΤΙΟΣ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ. ΚΡΑΤΙΣΤΟΣ.
ΝΕΩΚΟΡΟΣ..... ΤΟΙΣ. ΜΕΓΑΛΟΙΣ: ΑΓ.
(hoc est, ἀγῶσιν) ΑΝΕΘΗΚΑ.

ΑΒΥΔΗΝΩΝ.

ΑΒΥΔΗ. ΕΠ. . . . *Abydenorum sub.* . . . Prætoris no-
men injuria vetustatis erasum. L. Veri nummus, apud
Patinum, pag. 256. cum Dianæ Ephesiæ icone: nunc
est Cimelii Regii. Plinio, lib. v. sect. xl. *Abydum op-
pidum*, cui in Hellesponto, in adverso Thraciæ litore
Sestos opponitur: nunc arcu utrique commune no-
men, *les Dardanelles*. Stephano: "Ἄβυδος . . . τὸ ἑθνικὸν,
Ἄβυδηνός.

ΗΡΩ. ΛΗΑΝΔΡΟΣ. ΑΒΥΔΗΝΩΝ. Heronem
hic nummus exhibet, quæ Leandrum per Hellesponti
angustias natantem aspectat e turri. Fuit Leander Aby-
denus, Sesta Hero. Ex parte nummi altera, ΑΥΤ.
Κ. Μ. ΑΥΡ. CEY. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Ἀυτοκράτωρ
Καῖσαρ Μάρκος Ἀυρήλιος Σεβαστός Ἀλέξανδρος. Ovid.

NUMMI ANTIQUI

Heroïd. Epist. xvii. *Leander Heroni:*

*Mittit Aÿdenus, quam mallet ferre, salutem,
Si cadat ira maris, Sesta Puella, tibi.*

ΑΒΥΔΗΝΩΝ. Severi nummus apud Trifan. tom. II. pag. 102. in quo Severus sub forma Serapidis adumbratur: sub Osiridis, sive Solis, Caracalla filius Severi. Referunt hunc nummum Antiquarii omnes ad Abydum Ægypti, Serapidis icone admoniti, qui eo plerumque tractu colitur. Plinio, lib. v. sect. xi. est *Abydus*. Ammiano, lib. xix. pag. 150. *Oppidum est Abydum in Thebaïdis parte situm extrema*, &c. Verum ne his assentiamur, prohibet idem Serapis Perinthiorum quoque nummo, in eodem fere terrarum tractu, quanquam opposito litore, sub eodem Principe Severo insculptus: veluti hunc sibi Severus Deum Præsidem elegisset, cujus illum privatim numini devotum, ac tutelæ creditum, civitates omnes agnoscerent. Sic Vespasianum Imp. in primis coluisse Serapidem, Tacitus & Tranquillus narrant. Quare nummi Severi passim inscripti, IOVI IMPERATORI, IOVI CONSERVATORI, IOVI PROPVGNATORI. Est enim Serapis idem qui Juppiter, & Sol. Apud Reinesium vetus inscriptio, pag. 243. ΔΙΙ. ΗΛΙΩ. ΜΕΓΑΛΩ. ΣΑΡΑΠΙΔΙ, &c. Et sane quanquam proprius & peculiaris Ægyptiorum Deus Serapis fuit, nihilominus & in Græcia multis locis cultus est, ut Athenis, teste Pausania: & Romæ in Circo Flaminio, Urbis regione nona, ut P. Victor docet.

ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ. ΓΛΥΚΩΝ. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Christianissimi Regis. Apud Occonem, pag. 269. ΓΛΥΚΩΝ, male. Serpens in gyrum flexus, Æsculapii, Glyconisve typus, nummi aream obtinet. Prope Cimolin, Armenenque, de quibus Plinius lib. vi. sect. ii. vicus fuit haud ignobilis, quod Ἀβώνου τεῖχος *Aboni mænia* Ptolemæus appellat, lib. v. cap. iv. Stephanus: Ἀβών τεῖχος... ὁ πολίτης, Ἀβωνοτεῖχίτης. In Paphlagonia. De Abonitichitis, &

Glycone, qui se minorem Æsculapium appellabat, multa Lucianus in Pseudomanti, pag. 497. ubi & illud adjicit, petiisse Alexandrum impostorem ab Imperatore Romano, ut immutato vocabulo Ionopolis hæc civitas nuncuparetur. Hunc esse L. Verum credimus, cujus in eodem Cimelio nummus exstat, ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΓΛΥΚΩΝ. Unde & Luciani ætas intelligitur. Vide ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ACCIS.

COLONIA. ACCI. LEG. VI. Augusti nummus, e Cimelio Christianissimi Regis. *Colonia Accitana, Legionis sextæ.* Plinius, lib. III. sect. IV. *Ex colonia Accitana, Gemellenses.* Nunc *Guadix* vocatur, in Granatensi regno. Apud Gruterum, pag. 271. COL. IVL. AVG. GEM. ACCITANA. *Colonia Iulia Augusta Gemella Accitana.*

C. I. C. ACCI. Caii Caligulæ nummus, apud Mediobarbium, pag. 78. pro C. I. G. ACCI, uti remur: hoc est, *Colonia Iulia Gemella Accitana.*

ACHAIA.

RESTITVTORI ACHAIÆ. Nummus Hadriani, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 194. quo in nummo Achaia ab Hadriano sublevatur: vase Cæsarem inter & Achaïam posito, ex quo oleæ vel oleastri ramus exstat, quo Achaïæ, hoc est, Græciæ totius ludi signantur. Nam, ut Plinius ait, lib. xv. sect. v. *Athenæ victores olea coronant, Græci vero oleastro Olympiæ.* Non vidit hortos Tristanus, qui tom. I. pag. 471. σέλινον, hoc est, apium, hic pingi putat. Vide ΑΧΑΙΩΝ. Spartianus, in Hadriano, pag. 6. *Post hoc per Asiam & insulas ad Achaïam navigavit, multa in Athenienses contulit, &c.*

ACINIPO. Rodericus Carus, lib. III. cap. LVII. ex nummo vetere. Plinio, lib. III. sect. III. *Acinippo.* Ἀκινίπῳ Ptolemæo, lib. II. cap. IV. in Baticis Celticis. Nunc sitûs ignoti.

ACTIVM.

AKT. & AKTIΩΝ, apud Goltzium, in vetere Græ-

NUMMI ANTIQUI

cia, Tab. VI. Plinio, lib. IV. sect. II. *Colonia Augusti Actium, &c.* in Acarnania, quæ pars Epiri. Hodie *Prevenza*.

IMP. XII. ACT. Nummus Augusti, quo *Imperator duodecimum* appellatur, apud Tristinum, tom. I. pag. 77. ubi effigies Apollinis Actiaci, cum cithara, & qualis a Propertio describitur, lib. II. Eleg. XXXI.

Pythius in longa carmina veste sonat.

Et a Tibullo, lib. III. Eleg. IV.

Ima videbatur talis illudere palla:

Namque hæc in nitido corpore vestis erat.

Artis opus rara, fulgens testudine & auro,

Pendebat læva garrula parte lyra.

Sed & pharetratus Apollo Actius cernitur in nummo Neronis, apud Tristinum, tom. III. pag. 233. cui inscriptio, ΑΚΤΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ. Actia inde nota certamina, in honorem Actii Apollinis, cujus templum in suburbano Nicopoleos Epiri fuit. De his multa Strabo, lib. X. Geogr. pag. 325. aliique.

ΑΔΑΝΕΩΝ, cum effigie Veneris Anadyomenes, hoc est, emergentis e mari, qualem ab Apelle pictam Plinius refert, lib. XXXV. sect. XXXVI. num. XII. Ausonius item, Epigr. CIV.

Emersum pelagi nuper genitalibus undis

Cyprin Apellæi cerne laboris opus, &c.

Et Ovidius, lib. IV. de Ponto, Eleg. I. vers. XXIIX.

Vt Venus artificis labor est & gloria Coi,

Æquoreo madidas quæ premit imbre comas.

Vetus inscriptio apud Reinesium, pag. 127. huc spectat, VENERI. PELAG. *Veneri Pelagiæ*. Urbs ipsa Plinio, libro V. sect. XXI. *Adana*, in Cilicia. Stephano: Ἀδανα, Κίλιωσα πόλις . . . ὁ πολίτης, Ἀδανός.

ΙΟΥΛΙΑΝ. ΔΟΜΝΑΝ. ΣΕΒ. ΟΔΑΝΕΩΝ. Juliae Domnae, apud Occonem, pag. 384. ubi ΑΔΑΝΕΩΝ haud dubie reponendum.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΑΔΑΝΕΩΝ. Valeriani nummus e Cimelio Regio, alterum huic oppido nomen ab Ha-

driano Principe inditum declarat. Vir sedens hastam læva, dextra pateram tenet.

A Δ Η Ρ Κ Ω Ν Ι Τ Ω Ν. Trajani nummus, e Thesauro Goltzii. Stephanus: 'Αδερκων πόλις Ἰβηρίας. Τὸ ἔθνηκόν, Ἀδερκωνίτης.

A D I A B E N E.

A D I A B. In nummo Trajani, apud Occonem, pag. 214. Plinius, lib. v. sect. x i i i. *Ultra Armeniam, Adiabene, Assyria ante dicta.* Vide quæ diximus in Plinianis Notis. In nummis Severi, ut apud Occonem, pag. 350. P A R T H I C. A R A B I C. A D I A B. & pag. 352. A P A B. A Δ I A B. pag. 351. A P A B. A Δ I A B H N. pag. 355. P A R. A R. A D. hoc est, *Parthico, Arabico, Adiabenico.* Spartianus in Severo, pag. 71. *Adiabenos in tributarios cœgit.* Et pag. 67. *Circa Arabiam plura gessit, Parthis etiam in deditioem redactis, nec non etiam Adiabenis: Atque ob hoc reversus triumpho delato, appellatus est A R A B I C V S, A D I A B E N I C V S, P A R T H I C V S.*

A Δ Ι Κ Η Ν Ε Ω Ν. Commodi nummus, ut quidem ad nos relatum est, e Medicea Gaza. Locus adhuc Geographis incompertus. Forsan A Δ Ι Κ Υ Α Ι Ω Ν legi oportuit, ab Ἀλικύαι, Siciliae oppido, apud Stephanum.

A Δ Μ Ε Δ Ε Ρ Ω Ν. Τ Η Σ. Ι Ε Ρ Α Σ. Κ Α Ι. Α Ξ Υ Λ Ο Υ. *Admederorum civitatis sacra & inviolata.* Domitiani nummus e Thesauro Goltzii, pag. 207. Antonino, in Numidia, *Ammedera Colonia.* Aſyli ſanctitatisque prærogativa quod in nummis sæpe occurrit, obiter ſtrictimque explananda nobis. Id jus in eo erat, quod ex urbe ea, cui id datum eſſet, nemo qui vicinis damnum injuriamve intuliſſet, repeti in deditioem poſſet. Erant apud Judæos ejuſmodi aliquæ civitates, ceu totidem perfugii loca iis, qui caſu hominem necaviſſent. Fanis plerisque pariter id conceſſum beneficium eſt, ut Dianæ Hierocaſarienſium, teſte Tacito lib. III. Annal. Et in nummis, A P T E M I C. Ε Φ Ε C I A. A Ξ Υ Λ Ο C. Sic Chriſtianorum templa ſalutem præſtitere iis qui ad ipſa confugerent. Vide Titulos de im-

munitate Ecclesiarum, in utroque Codice. Taciti locum de eo argumento insignem afferemus in nummis ΕΦΕΣΙΩΝ. Samothracum insula, tota augusti fuit & inviolati soli, teste Livio, lib. XLV. cap. v. aliaque deinceps civitates occurrent eo donatae jure.

ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ. Caracallae nummus, apud Spanhem. pag. 908. & Alexandri Severi, quem in Cime-lio Regio vidimus, cum Praetoris nomine: ΕΠΙ-
 CΤΡ. ΑΥΡ. ΓΑΡΟΥ. Β. ΝΕ. ΑΔΡΑΜΥΤΗ-
 ΝΩΝ. *Επι γρατηροδ 'Αυρηλίου Γάρου, δις Νεωκόρων 'Αδραμυττωνων. Sub Praetore Aurelio Caro, Bis Neocororum Adramyddenorum.* Nummi aream Aesculapius obtinet, cum baculo & serpente. Plinio, libro v. sect. xxxxi. *Adramytteos* &c. in Mysia, sive Aelide, juxta Caicum amnem. Deliorum colonia, si Pausaniam audimus, in Messeniacis, seu lib. iv. pag. 138. Atheniensium, si Strabonem, lib. xiii. pag. 606. Stephano: 'Αδραμύτειον, & 'Αδραμύτειον . . . ὁ πολίτης, 'Αδραμυττωνος.

ΑΔΡΑΜΑΙΩΝ.

ΤΥΧΗ ΑΔΡΑΜΑΙΩΝ. Sic enim legendum, non ut Patinus pag. 258. ΑΔΡΑΝΝΩΝ, vel ut alii, ΑΔΡΑΜΝΩΝ. Lucillae nummus est e Regia Gaza. *Fortuna Adramaeorum.* Lucillam Numinis illius vice sibi esse Adramaei profitentur. Ptolemaeo, lib. v. cap. xv. in Coele Syria, Αδραμα. In nummis Asiae civitatum, illud ΤΥΧΗ frequens: alibi non occurrit.

ΑΔΡΑΝΙΩΝ, & ΑΔΡΑΝΙΤΑΝ, in nummis Parutae. Plinio, lib. iiii. sect. xiv. *Hadrantiani.* Stephano: 'Αδρανιον, πόλις Σικελίας . . . τὸ ἔθρικόν, 'Αδρανιου καὶ 'Αδρανιτης. Nunc quoque *Aderno.*

ΑΔΡΙΑΝΕΩΝ. L. Veri, ac Severi nummi, Suidas: 'Αδριανοι, πόλις Μυσίας, ἢ νῦν Βιθυνίας. Inter Episcopos provinciae Bithyniae in Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 45. ὁ 'Αδριανῶν. Et pag. 33. 'Αδριανί. Pag. 13. Ὁ 'Αδριανοδ. In Conc. Calched. act. ii. pag. 334. sub-
 scribit Δαυιδ 'Αδριανῶν. Ab Hadriano Augusto hoc ei nomen inditum.

ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ.

ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ. ΑΔΡΙΑΝΩΝ. Antinoi e Gaza Regia, Commodi, Severi, & Alexandri numismata. Vide ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΠΡΟΣ. ΟΛΥΜΠΙΟΝ. Situm urbis ad Olympum montem hic nummus indicat, quem Spanhemius affert, lib. de usu Numism. pag. 894. Quare eam esse, quæ Plinio auctore civitas Olympena prius dicebatur, haud pœnitenda, ut remur, conjectura, ex ipso situ colligimus. Plinius, lib. v. sect. XL. *Mons Olympus, Mysus dictus: civitas Olympena.* Ptolomæo, lib. v. cap. 11. ΟΛΥΜΠΗΝΟΙ.

ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ. Nummi Hadriani, Antinoi, & Julix Domnæ. Urbem eam Hadrianus Augustus a venationis studio & opportunitate, 'Αδελαιος θήρας cognominavit. Spartianus in ejus vita, pag. 10. *Oppidum Hadrianotheras in quodam loco, quod illic feliciter esset venatus, & ursam occidisset aliquando, constituit.* In Notitia Eccl. Hieroclis, pag. 44. in Provincia Hellepontii, cum Cyzico, Lampfaco, Ilio, Abydo, & Troade, 'Αδελαιος θήρας locum habent.

ΑΓΑΘΟΣ ΗΡΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΣ. ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ. Ex Cimelio Christinæ Augustæ, referente Spanhemio, pag. 654. *Bonus Heros, sive Propitius Heros Antinous.* Sic Maro: *Et bona Iuno*, hoc est, *Propitia*, ut Servius ait. Plura vir eruditus de eo nummo ibi egregie.

ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ. E Museo nostro, cum Æsculapii stantis effigie. Ex parte averfa, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Sacer Senatus.*

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *Thracia.*

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, passim in nummis occurrit. Olim Orestia civitas dicta, teste Lampridio in Elagabalo, pag. 103. *Posteaquam se Orestes apud tria flumina circa Hebrum ex responso purificavit, etiam Orestiam condidit civitatem. . . . Et Orestiam quidem urbem Hadrianus suo nomine vindicari iussit, eo tempore quo furore cœperat laborare, ut ex responso, cum ei dictum esset. ut in furiosi alicujus domum vel nomen irreperet: &c.*

Sed cave putes ab Orestis id nomen factum, de quibus Plinius, lib. IV. sect. XVII. cum sint hi procul a Thracia, in qua Oresta fuit. Eadem deinde Uscudama dicta est, ut tradit Ammianus, lib. XXVII. pag. 340. Demum ab Hadriano Principe instauratore, Hadriano-
 polis in Provincia Æmimonti, *Andrinople*. Huc certe spectat haud dubie nummus Hadriani, e Gaza Regia, & apud Patinum, pag. 203. ΑΔΡΙΑΝ... ΜΗ-
 ΤΡΟΠΟΛΙΣ, cum sit in Notitia Eccles. Hieroclis, aliisque, Provinciæ Æmimonti dictæ metropolis Hadriano-
 polis: nec alia eo nomine simili Metropoleos prærogativa gaudeat. Fuit altera quidem Hadriano-
 polis in parte Bithyniæ, quam Provinciam Honoria-
 dis appellabant: cujus meminere Notitiæ Episcopa-
 tum antiquæ a nobis sæpius appellatæ. Ad eam vero revocari nummos ex his aliquos, aut ad aliam quoque, quam Pisidiæ Notitiæ eadem adjudicant, haud levi-
 bus adductus argumentis nolim.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Antonini Pii nummus, e Cimelio Regio, in quo Bacchi stantis effigies. Et alter Severi, in quo taurus.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Ceres, floribus coronata, dextra pateram supra aram, læva Copiæ cornu tenet, in nummo Faustinae junioris, apud Trifanum, tom. I. pag. 670.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Diana sagittifera. Veri, ex eodem Cimelio.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΗΓΕ. ΙΟΥΛ. ΚΑΣΤΟΥ. Η' γεμόσιου Ἰουλίου Καστου. *Præfide Iulio Casto*. Commodi, e Cimelio Regio. Mercurius scopulo insidet. Legit Patinus, ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΟΥΛ. ΚΑΣΤΟΥ, pag. 266. Male.

ΗΓ. ΙΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ. ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Η' γεμόσιου Ἰουλίου Μαρκισου, Ἀδριανοπολεϊτῶν. Victoria in bigis. Commodi nummus est, ut & alter, in quo quadriga: sunt & in quibus Hercules clavæ innititur: ut in ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Thraciæ nummis, ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, aliisque. Hi porro

- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ nummi, in quibus Η' γε-
μων' Præfese signatur, sine ulla controversia, Hadria-
nopoly Thraciæ adscribendi sunt, quod ea sub Præfide
fuerit, ut Notitia vetus Eccl. testatur, pag. 21. 'Επερ-
χία Αἰμιμόντου ὑπο' Η' γεμόνα. 'Αδελαιούπολις, &c. Pro-
vincia Æmimonti, sub Præfide. Hadrianopolis, &c. Bi-
thynia, Pisidiaque, in quibus & Hadrianopoles fuere,
sub Consulari, ὑπο' Κοισιλάειον.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Aurelii Veri Cæsaris, apud
Tristanum, tom. 11. pag. 187. cum Solis capite ra-
diato.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Juliæ Domnæ, e Gaza
Regia nummus, in quo turrato capite mulier. Sic enim
solent in nummis fere pingi civitates: ipsaque adeo
Cybele Deûm Mater: idcirco fortassis,
Quod primis turres urbibus ipsa dedit.
Lucretius, lib. 11. de Cybele:
Muralique caput summum cinxere corona.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummus, in
quo Ceres curru draconibus juncto vehitur: humi de-
cumbente, non Triptolemo, ut Tristano visum tom.
2. pag. 227. sed Genio civitatis, cum arundine & te-
mone, quo situs urbis indicatur, ad annem.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummi duo: e
Gaza Regia: in altero uva insculpta, ob fertilitatem
vini in agro eo, quo fit ut & Bacchus sit iisdem nummis
insculptus: in altero serpens pluribus spiris involutus,
ut in ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ nummis, aliisque
tractus ejusdem: qua sub imagine Æsculapius adum-
bratur, ut ex Arnobio dicturi sumus inferius.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Getæ, ex eadem Gaza. In
eo nummo Telephorus stat.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Getæ ex Gaza Regia,
cum Herculis leonem suffocantis effigie. Est & apud
Patinum, pag. 318. Jam in Commodi nummo ab Ha-
drianopolitis Thraciæ cuso Herculem vidimus.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Gordiani junioris, cum
Nemesis, Palladisve stantis effigie.

ADRVMETVM. Vide HADRVMETVM.

ÆGYPTVS.

AEGYPTO. CAPTA. Cæsaris Dictatoris nummus, apud Occonem, pag. 12. cum crocodilo, notissimo Ægypti symbolo. Vide Pierium, lib. XXIIX. Hieroglyph. cap. XIII.

AEGYPTOS. Trajani nummus, apud Trifanum, pag. 388. cum Sphingis effigie, qualis ab Aufonio describitur:

Terruit Aufoniam volucris, leo, virgo triformis:

Sphinx volucris pennis, pedibus leo, & ore puella.

Facies virginis erat, cetera leo, alasque gestabat. Vidi & in nummis aliis, qui rotam adjungerent. De Sphinge Ægyptiaca, *silvestri numine accolentium*, Plinium vide lib. XXXVI. sect. XVI.

AEGYPTOS. Hadriani nummus, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 191. Sistrum ibi Ægyptus tenet, musicum scilicet instrumentum, peculiare Ægyptiorum, quo usi soliti in Isidis sacris. Eadem canistro frugum innitur: quo soli ubertas indicatur. Adstat Ibis, sacra Ægypto avis, de qua Plinius lib. X. sect. XL.

RESTITVTORI AEGYPTI. Hadriani, apud Occonem, pag. 231.

ÆLIA. CAPITOLINA.

COL. AEL. CAP. *Colonia Ælia Capitolina*. Id nomen urbi Ierosolymitanæ in nummis Hadriani, Antonini, & M. Aurelii, e Cimelio Christianissimi Regis, ab Ælio Hadriano datum. Ptolemæo, lib. VIII. in Asiæ Tab. IV. Αἰλία Καπετωλιάς Ἱερωσόλυμα. Cedrenus, de Hadriano: *Κτίζει νέαν Ἱερουσαλήμ, ἣν καὶ Αἰλίαν προσηγόρευσε*. Sic & Dio in Hadriano, aliique. Plinius, lib. V. sect. XV. *Iudæa dividitur in toparchias decem.... Orinen, in qua fuere Ierosolyma, longe clarissima urbium Orientis, non Iudææ modo*. Non dixit sunt, sed fuere: nulla enim prorsus erant, cum Plinius hæc scriberet: a Tito nempe & Vespasiano patre deleta: quæ fuere postea ab Hadriano instaurata.

ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ. ΑΔΡΙΑΝΟC. ΑΥΓΟΥCΤΟC.

Ex parte averſa, ΔΙΟC. ΝΑΟC. ΙΕΡΟΥCΑΛΗΜ.
Iovis Templum. Ierufalem. Apud Occonem, pag.
 240. Sed nummum ejuſmodi ὠδραχάεγμα eſſe, &
 commentum impoſtorum, nihil reprehentionem erudi-
 torum veriti aſſeveramus.

ΑΝΤΙΝΟΟC. Ex parte altera, ΑΙΛΙΩΤΗC.
 cum bigis quam trahunt leones, apud Occonem, pag.
 243. Quafi *Æliæ* civiſ appelletur Antinous. Stephano
 enim ab Αἴλια, πόλιC Παλαιστίνης, ἡ πόλιC Ἰεροσόλυμα,
 Ὡπὸ Αἰλίου Ἀδριανοῦ. ὁ πολίτης, ΑἰλιωτῆC.

ΑΙΛ. ΚΑΠΙΤΩΛΙΕΩΝ. In nummis Aurelii.

COL. AEL. COMM. Adjecto Commodianæ co-
 gnomine a Commodus Imp. in nummis Severi ac Dia-
 dumeniani. Hunc nummum Mediobarbus, nuperus
 numismatum collector, sic legit, COL. HEL. CAP.
 COMM. & Hadriani principatu cūsum putat, pag.
 185. cum appellatio ipsa Commodianæ Coloniae Com-
 modi saltem tempora prodat apertissime. Nam a Ceio-
 nio Commodus id ei nomen inditum fuisse somnium
 Oiseli est.

AEL. MVNIC. COMM. *Ælium Municipium Com-
 modianum.* Commodi, & Macrini nummi.

ΙΕΡΑC. ΚΑΠΙΤΩΛΕΩC. Severi. Is in Syria & Ju-
 dæa res bene gessit, teste Spartiano, pag. 70.

AEL. MVN. Caracallæ, & Alexandri Severi. Judæi-
 cum egit triumphum Caracalla, ut Spartianus refert
 in Severo, pag. 70.

COL. AVR. AEL. CAP. COM. P. F. *Colonia
 Aurelia Ælia Capitolina Commodiana Pia Felix.* Ela-
 gabali, e thesauro Goltzii, pag. 238.

ÆSERNIA.

ÆSERNINO. Nummus gentis Claudiae, apud Pa-
 tin. pag. 311. Plinio, lib. 111. sect. xvii. *Efernini.*
 Straboni, lib. v. pag. 250. Ἐσερνία. Ptolemæo, Αἰ-
 σερνία. Nunc *Isernia*, in Italia, Comitatu Molisii ap-
 pellato, in Samnitibus.

AFRICA.

CLODIVS. MACER. PROPRAE. AFRIC.

NUMMI ANTIQUI

Proprator Africae. Apud Patinum, pag. 124.

ΑΥΤΟΚΡΑ. L. IB. Αὐτοκράτωρ. Λυχέλευτος ιβ. Anno
xii. Nummus Neronis, in quo Africae caput insculptum. E Cimelio Regio.

AFRICA. S. C. Hadriani, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 191. In his plerumque nummis spicas tenet Africa, quibus ejus fertilitas designatur, de qua Plinius multis locis, praesertim lib. v. sect. 111. & lib. xvii. sect. 111. Exuviis etiam elephantinis tegitur, ob elephantorum in eo tractu frequentiam. Claudianus, lib. 11. de laud. Stilic.

*Tum spicis & dente comas insignis eburno,
Et calido rubicunda die, sic Africa fatur.*

Scorpium quoque tenet interdum, quo serpentium genere ea regio scatet in primis. Canistro innititur cum leone, quod sit *leonum arida nutrix*, ut ait Horatius. Montibus demum infidet, nempe quos *septem fratres*, ut Plinius ait, lib. v. sect. 1. *a simili altitudine appellant.* Et Solinus, cap. xxv. pag. 46. de Tingitana: *Exsurgit montibus septem, qui a similitudine fratres appellati, freto imminent: hi montes elephantis frequentissimi, &c.*

ADVENTVI. AVG. AFRICAE. Eiusdem Hadriani, e Cimelio Regio. Spartianus in Hadriano, pag. xi. *Quando in Africam venit ad adventum ejus post quinquennium pluit: atque ideo ab Africanis dilectus est.*

RESTITVTORI. AFRICAE. Hadriani, apud eundem Patinum, pag. 194. Spartianus, pag. 7. *Multum beneficiorum provinciis Africanis attribuit.*

AFRICA. In nummo Severi exuvias elephantinas praefert, & spicas, leone ad pedes jacente. Spartianus, in Severo, pag. 64. *Severus Africa oriundus, cui civitas Leptis, pater Geta, &c.* Et pag. 71. *Tripolim, unde oriundus erat, contusis bellicosissimis gentibus, securissimam reddidit.*

CONSERVATOR. AFRICAE. SVAE. Constantini M. apud Oconem, pag. 533.

ΑΓΑΘΥΡΣΩΝ, apud Goltzium in Græcia vetere: quem ille nummum, & Nonnius eum secutus, ad Agathyrfos ultra Borysthenem sitos, & Græcarum litterarum ignaros, & monetæ forsan expertes, nec Romano fere orbi notos, (de quibus Plinius lib. 1 v. sect. 26.) perperam refert. Pertinet enim ad Agathyrnum Siciliae oppidum, de quo Plinius, lib. 111. sect. xiv. quod Polybio, ut ibi diximus, Ἀγάθυρσα est. Et bigæ sane ei nummo insculptæ, in Siculis nummis sunt frequentes. Stephanus: Ἀγάθυρσα, πόλις Σικελίας, ὡς Πολύβιος ἐννάτη. τὸ ἔθνικόν, Ἀγάθυρσαῖοι. Nunc est S. Marci oppidum, ad annem cognominem, medio ferme itinere Panormum inter, ac Messanam.

ΑΓΗΝΩΝ. Vide CÆSARE A *Bithynia*.

ΑΓΗCЦИΩΝ. Trajani nummus, e Cimelio Christianissimi Regis. Stephano Ἀγισσός, πόλις Θράκης... τὸ ἔθνικόν, Ἀγισσίοι, & Ἀγισσίτης. Apud Tristanum, tom. 1. pag. 500. nummum Hadriani, ΑΗCΕΙΩΝ, hinc emendabis, legesque ΑΓΗCΕΙΩΝ. In averſa ejus nummi parte Imperator equo citus fertur. Illud porro C pro Σ, quod semel monuisse operæ pretium fuerit, non fere occurrit in nummis ante Domitiani principatum: post illum, non aliter fere: vetere forma pingendi σίγμα, per Σ, e nummis prorsus ablegata.

ΑΓΕCЦИΩΝ. Apud Goltzium, in vetere Græcia, tab. xxviii. cum Pythii Apollinis icone.

ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ. Nummus e Cimelio Regio, in quo pro-ræ effigies: ex parte averſa caput velatum, Γεεουσίας illius civitatis, hoc est, Senatus, seu Curiae symbolum. Plinio, lib. v. sect. xliii. *Agrippenses*, in Bithynia.

COL. AGRIPPA. COR. & COL. AGRIPPA. PATRICIA. a Goltzio in Thesauro referuntur, pag. 236. atque ex eo Thesaurum quoque suum Ortelius locupletavit: sed factum ab utroque incaute: neque enim coloniae ibi, sed viri nomen Agrippa est, sive Duumviri ejus coloniae, sive illius qui amicus ac gener Augusti fuit; pertinetque nummus alter ad Co-

rinthum, alter ad coloniam Patriciam, quæ Corduba est. Itaque legi necesse est: COL. COR. AGRIPPA. & COL. PATRICIA. AGRIPPA.

AGRIPPINA COL. Neronis nummus e Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinio, lib. 1 v. sect. xxxi. *Vbii, Colonia Agrippinensis*. Nunc quoque *Cologne*.

COL. AGRIPPINA. VBIOR. Claudii, ibidem.

ΑΓΥΡΙΝΑΙΩΝ. In Siciliae nummis. Plinio, lib. 111. sect. xiv. *Agyrini*. Stephano: Ἀγρίωνα, πόλις Σικελίας. τὸ ἔθνηκόν, Ἀγριωναῖοι: sed mendose, pro Ἀγρίωνα, & Ἀγριωναῖοι. Nunc *Argiro*, & *S. Filippo d'Argirone*. Primus apud Parutam Agyrinorum nummus Herculem exhibet cum hydra, quam clava conficit. Urbis suæ originem ad Herculem Agyrini referunt: portamque civitatis, ubi instituta ab eo sacra fiebant, Herculeam appellarunt. Testis Diodorus Sicul. lib. 1 v. Bibl. ubi peregrinationes Herculis expeditionesque narrat. Tullius Verrina 111. *Agyrinensem populum fidellem & illustrem* vocat.

AΖΩΤΙΩΝ. In Titi nummo, apud Goltzium in Thesauro, pag. 210.

ΑΥΤ. ΚΑΙ. Λ. ΣΕΠΤ. ΣΕΟΥΗΡΟΣ. ΣΕΒ. Αὐτοκράτωρ Κάσαρ Λόκιος Σεπτιμιος Σεούηρος Σεβαστός. Ex parte averfa, ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. ΑΣΩΤ. quæ Trifstanus tom. 11. pag. 95. sic interpretatur. Ἰουλία Δόμνα Αὐγούσα Σωπείρα. Saltem Σωπείρα diceret. At longe propius vero fore arbitramur, si legamus, Ἰουλία Δόμνα. Ἀζωπών. Nam & illa loquendi forma in nummis insolens, Αὐγούσα Σωπείρα: & illa scribendi haud paulo insolentior, Α. ΑΣΩΤ. At Σ pro Ζ in nummis sæpe occurrere eruditi norunt, ut in Vespasiani nummo, ΣΕΥΣ. ΣΑΡΑΠΙΣ, pro ΖΕΥΣ, Spanhemius vidit, l. de usu numism. pag. 75. Plinio, lib. v. sect. xiv. *Azotus*, in Palæstina, Stephano: Ἀζωπος πόλις Παλαιστίνης. ὁ πολίτης, Ἀζωπιοί. Hodie, *Alcette*.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΑΘΕ. & ΑΘΗ. ΑΘΕΝΑΙΩΝ, & ΑΘΗΝΑΙΩΝ,
passim

passim in nummis. Plinio, lib. IV. sect. XI. *Athena libera civitas*, &c. Nunc *Setines*, vel *Satines*, voce contracta ex εἰς Ἀθῶνας.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΣΩΤΗΡΑ ΤΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ.
Olympium Servatorem Beneficum. ΑΘΗΝΑΙΩΝ.
Nummus Hadriani, quem Athenienses & alii Olympium vocavere. Vetus inscriptio, apud Sponium in Itiner. Athen.

ΑΔΡΙΑΝΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Iterumque alia, ibidem :

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝ ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΑΒΥΔΗΝΟΙ, &c.

Vide inferius ΕΦΕΣΙΩΝ. Pausanias in Atticis, pag. 3. Ἐν τῷδε ἔστηκε Ζῶς ὄνομα ζῶμα Ἐλευθερίου, καὶ βασιλεύς Ἀδριανός, ἐς ἄλλους τὸν ἦρχεν Ἑργασίας, καὶ εἰς τὴν πόλιν μάλιστα Σποδείξάμνος τῶν Ἀθηναίων. *Ibidem*, in porticu scilicet, prope Ceramicum, qui Athenarum vicus fuit, *Juppiter stat cognomento Liberator: & Imp. Hadrianus*, vir cum in alias gentes Beneficus, quibus jura dixit, tum vero maxime in Atheniensium civitatem. Et Jovis ipsius Olympii templum, Junonis item, aliorumque Numinum, posuit Athenis Hadrianus, eodem teste Pausanias, pag. 16. & Spartiano in ejus vita, cujus verba in nummis ΕΦΕΣΙΩΝ allaturi sumus. Quibus hæc addenda ex eodem scriptore, pag. 6. Hadriani erga Athenienses benevolentiam testantia: *Multa in Athenienses contulit, & pro agonotheta refedit. . . . Statim ad orientem profectus, per Athenas iter fecit, atque opera quæ apud Athenienses cæperat, dedicavit &c.* Et pag. 9. *Athenis Archon fuit. . . . Athenis mille ferarum venationem in stadio exhibuit.* Pag. 10. *Multas civitates Ἀδριανουπόλεις appellavit, ut ipsam Carthaginem, &*

Athenarum partem. Hanc Hadriani benevolentiam erga Athenienses, imitatus deinde Gallienus, qui, uti Pollio Trebellius prodit, pag. 179. *apud Athenas ἀρχων erat, id est, summus Magistratus, vanitate illa qua & civis adscribi desiderabat, & sacris omnibus interesse: &c.* Tot denique civitatem eam beneficiis Hadrianus auxit, ut ea se ejus nomine appellarit, inscriptione ea vetere, quam Gruterus affert ex Sirmondo nostro acceptam, pag. MLXXVIIIF.

ΑΙ Δ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙ ΘΗΣΕΩΣ Η ΠΡΙΝ ΠΟΛΙΣ.

ΑΙ Δ ΕΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΟΥΧΙ ΘΗΣΕΩΣ ΠΟΛΙΣ.

Hoc est, αἱ δ' εἰς Ἀθηνῶν Θεσεῶς ἢ πρὶν πόλις. αἱ δ' εἰς Ἀδριανῶν, κ' οὐχὶ Θεσεῶς πόλις.

Hæ sunt Athenæ, Theseos quondam oppidum.

Nunc Hadriani, Theseos nec jam oppidum.

ΑΘΩΙΤΩΝ. In Græciæ veteris nummis, cum effigie viri in monte sedentis, qui Genius esse ejus oppidi videtur. Plinius, lib. IV. sect. XVII. *Mons Athos... oppidum in cacamine fuit Acrothon.* Stephano: Ἄθως, ὄρεος Ὀρεχῆς... ἐστὶ δὲ καὶ Ἄθως πόλις ἐπὶ τῷ Ἄθω: καὶ ὁ πολίτης Ἀθωίτης. *Hodie Monte Santo.*

ΑΙΓΑΙΩΝ. Nummus antiquus, apud Patin. pag. 5. Et nos similem Vespasiani vidimus. Plinio, lib. v. sect. XXII. *Ægæ, in Æolide.* Gentile nomen habet vox ea multiplex, Αἰγαῖος, Αἰγαῖος, & Αἰγαίτης. Hæc est Ἀλεξάνδρεια ἐν Αἰγαίοις ἢ καὶ Σκυθία, ab Alexandro M. condita, ut refert Chronicon Alexandr. ad annum alterum Olymp. CXXII. Geographis ante hunc diem incognita.

ΑΙΓΑΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΠΟΛΙΣ. Alexandri Severi, e Cimelio Regio. Adduntur in eo nummo litteræ ΗΟC, quæ signant annum σκ', hoc est, CCLXXVIII. post acceptum a Julio Cæsare, uti remur, jus civitatis aut libertatis, anno Urbis DCCVIT. cum per Asiam iter faciens Pharnacem Bosphori regem bello peteret. Itaque annus est hic Alexandri Severi undecimus: Urbis Romæ, DCCCCLXXXIV. In alio similiter Alexandri Severi nummo, ΕΠΙ. ΑΥ. ΕΥΤ. CΕΥΗ.

ΝΕΩΚΟΡΟΥ. ΑΙΓΕΩΝ. ΗΟC. *sub Aurelio Eutyche Severo Neocoro*, (occurrit idem & in Phocænsium ejusdem tractus nummo inferius,) *Ægensium anno CCLXXVIII.* Quæ anni nota unius esse ejusdemque oppidi nummum utrumque indicat.

ΑΙΓΑΙΕΩΝ... ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΠΟΛ. E Cimelio Regio, cum muliebri capite, forte Noniæ Celsæ, quæ uxor Macrini. In hoc & subsequente nummo adjunctæ annorum notæ CΞΔ, hoc est, CCLXIV, qui annus incidit in annum Urbis Romæ DCCCLXX. quo Macrinus rexit imperium.

ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΠ... ΑΙΓΑΙΕΩΝ. Diadumeniani nummus, cum effigie capræ, quam Græci *αἶγα* vocant. Quare hoc cives symbolum in nummis adscivere. Est in Cimelio Regio. Ut nempe ab Alexandro Magno *Ἀλεξανδρούπολις*, sic a Macrino, Diadumeniani patre, *Μακρινούπολις* Ægensium urbs cognominata est. Hoc geminum urbis hujus cognomen Ortelio ceterisque ignotum, nummo huic uni debetur. Sic Tarsus *Μακρινιανή* in nummis infra inscribitur.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΑΙΓΕΑΙΩΝ. M. Aurelii nummus, quo alterum oppidi nomen indicatur, ab Hadriano Principe datum.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΑΙΓΕΑΙΩΝ. ΚΟΜΟΔΙΑΝΩΝ. Commodi nummus, majore modulo: quo & a Commodio Principe Commodianos cognominatos esse Ægeenses intelligis. Sic *Carthago Commodiana*, aliæque inferius. Est hic nummus Commodi Principis e Gaza Regia, in quo Serapidis Ifidisque adversa capita: adjunctaque æræ nota, ΕΤΟΥC ΔΛC. hoc est, anno CCXXXIV. qui plane incidit, ex superiore computo, in annum Urbis Romæ DCCCLXXX. Commodi fere nomum.

ΑΙΓΕΑΤΩΝ. Plantillæ, quæ Caracallæ conjux, e Gaza Regia. Facit Æsculapius in eo nummo insculptus, ut subdubitem, num ad Ægas Ciliciæ referri eum oporteat, quod celebre ejus Dei fanum ibi fuit, teste Eusebio, lib. III. de vita Const. cap. LVI.

ΑΙΓΕΙΝΗΤΩΝ. Elagabali nummus. Plinio, lib. IV. sect. XIX. *Ægina liberae conditionis*. Stephano: Αἴγινα νῆσος μία τῶν Κυκλάδων... ὁ πολίτης, Αἴγιος, ὡς Στραβῶν. ὡς οἱ πολλοί, Αἴγινης. E Cycladibus insulis una, contra litus Articum posita: hodieque *Ægina* dicta, non *Engia*, ut vulgus Geographorum putat. Ab ea sinui Saronico nomen, *Golfo d'Ægina*. Ibi ædes olim sacræ, Apollini, Dianæ, Libero Patri, Æsculapio: In primis autem Hecaten coluere. Auctor Pausanias, in Corinth. pag. 72. Erunt hæc haud dubie insculpta Numina in variis Æginetarum nummis.

ΑΙΓΙΑΛΕΩΝ. Caracallæ nummus, e Cimelio Regio. ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΠΡΥΤΑΝΕ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ. Β. Ἐπὶ ἀρχιερέως πρυτανείως Ἐπικρατοῦς β'. *Sub Pontifice & Magistratu summo Epicrate, iterum*. Sunt qui Ἐγιαλέων legant. Sed profecto legi ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ oportuit, ac de Anchiale Ciliæ oppido accipi hunc saltem nummum unum, quod Ἀρχιερεῖς & Πρυτάνεις sunt in nummis fere hujusce tractus, alibi rarius, obvii. Alios ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ inscriptos, de quibus inferius, in Thraciam ablegaturi sumus.

ΑΙΓΙΕΩΝ. Ex parte averfa nomen Archontis, ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ. Α. Hoc est, ἀρδτον, *primum*: ut cum sum hunc esse nummum tum intelligas, cum primum is Archon, vel Prætor fuit. Apud Ill. Harlæum, & in Museo nostro. Plinio, lib. IV. sect. VI. *Ægion*. Stephano: Αἴγιον, πόλις Ἀχάϊας... ὁ πολίτης, Αἴγιος.

ΑΙΓΙΕΩΝ. ΜΕΤΡΟ. COΘ. Juliae Mamaeæ nummus, apud Tristanum, tom. II. pag. 431. Spectat hic forte ad Ægas Ciliciæ, a quibus & Αἴγιος derivatur, unde Μάξιμος ὁ Αἴγιος, apud Philostr. lib. I. de vita Apoll. cap. III. Nisi epochæ, quæ & in Alexandri Severi nummo occurrit, similitudo suadeat, ut ad Ægas Æolidis, de quibus supra, revocetur: quod verius puto. Alias non immerito concessum pariter jus libertatis, (unde *Ægæ liberum* Plinio dicitur, lib. V. sect. XXI.) Ægenibus Ciliciæ; ante annos 600, hoc est, CCLXXIX. post Pharsalicam pugnam a Julio Cæsare

videatur, anno Urbis Romæ DCCCV.

ΑΙΔΗΨΙΩΝ. In Græcia Goltzii. Plinio, lib. IV. sect. XXI. *Ædepsos*. Stephano: Αἰδῆψος. . . . ὁ πολίτης, Αἰδῆψος. Eubœæ id oppidum fuit. In eo nummo cancer insculptus, in nummis insularum frequens.

ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ. & ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ. In nummis Caligulæ, Claudii, Commodi, cum Jovis stantis effigie, & adjectis nominibus Prætorum, ΕΠΙ. ΙΕΡΑΚΟΣ, *sub Hierace*, vel ΕΠΙ. ΛΥΣΑΝΙΟΥ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ, *sub Lysania Menandri F.* vel ΕΠΙ. ΛΟΛΛΙΟΥ. ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ, *sub Lollio Classico*, ΕΠΙ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ, &c. Αἰζανειτῶν porro in nummis scribi pro Ἀζανειτῶν, haud mirum magis debet videri, quam in Cyrrhestarum numismatibus, ΔΙΟΣ ΚΑΤΑΒΑΤΟΥ, pro ΚΑΤΑΒΑΤΟΥ. Quanquam alias non sum nescius, *καται* pro *κατ* a Græcis usurpatum. Et in Synodo quidem CP. V. pag. 169. planissime legitur, Πελάγιος Ἐπίσκοπος τῆς Αἰζανειτῶν πόλεως. Pag. verò 182. idem Πελάγιος Ἀζανειτῶν. Stephano: Ἀζανός, φρυγίας πόλις. . . . οἱ πολῖται, Ἀζανῖται. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 17. inter Episcopos Phrygiæ Pacatianæ, vel ut alii volunt, Capatianæ, censetur ὁ Ἀζάνων. In altera, pag. 27. Ἀζάνοι. Tertia rursum, pag. 49. ὁ Ἀζάνων. Alia præterea Arcadiæ regio est, Ἀζάναι, ex qua petita parœmia, Ἀζάνεια *κακαί*, apud Stephanum & Zenobium: sed quæ nihil huc spectet.

ΑΙΖΑΝΙ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΙ. ΜΥΤΙΘΕΝΟΥΣ. Sabinae, e Cimelio Regio. Αἰζανειτῶν. Ἐπὶ Στρατηγῶς Αἰλίου Μυθιθενῶς, *sub Prætoris Ælio Myithenc.* Sed hæc vox postrema nec omnino placet, nec legi sat commode, vitiato ibi nummo, potest. Hygia stans serpentem pascit. Στρατηγός (quoniam ea vox sæpe occurrit in nummis) Prætor est, summusve Magistratus urbis, & Duumvir. Glossæ: Στρατηγός, *Magistratus, Duumvir. Prætor. Στρατηγία, Magistratus, Duumviratus. Στρατηγῶν, Prætorium. Στρατηγία Ῥώμης, Prætorium, Prætura, Magistratus.* Modestinus, lib. XXVII. Dig.

tit. i. de *Excusationibus*, leg. xv. Ἐάν ὁ δὲ πόλεως ἄρχων, τουτέστιν Στρατηγός &c. *Si Magistratus urbis, hoc est Στρατηγός*, &c. Constantinus M. ut Julianus narrat, orat. i. pag. 14. cum princeps omnium esset ac dominus, στρατηγὸν se nihilominus Atheniensium appellari voluit. Βασιλεύς ᾧ ὢν καὶ κύριος πάντων, στρατηγός Ἀθηνῶν ἡξίου καλεῖσθαι. Hoc est, Ἄρχων. Nam & Hadrianus similiter, teste Spartiano in ejus vita, pag. 9. *Athenis Archon fuit*: & Gallienus, teste Pollione Trebellio, pag. 179. *apud Athenas Archon erat, id est, summus Magistratus*. Unde & illud obiter intelliges falsum esse, quod Meursius pronunciavit, lib. i. de Archontibus, cap. ix. desitis jam Archontibus, aut eorum potestate jam oblitterata, Athenis στρατηγός fuisse: cum sit mutato nomine, potestas eadem. Et illud denique dignum notatu, ante Antonini Pii tempora Στρατηγός nomen in nummis vix semel occurrere, quod ab illius principatu passim offendas.

ΑΙΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Antonini Pii, apud Occonem, pag. 269. ex Goltzio.

ΑΙΝΙΑΝΩΝ, apud Ill. Harlæum. Plinio, lib. i v. sect. 111. *Ænienses*: Ætolorum populi. Stephano: Αἰνία πόλις Περγάμων, καὶ Αἰνιάνες, οἱ οἰκοῦντες.

ΑΙΝΙΩΝ. Quidam ΑΙΝΙΩΝ perperam legunt: cum ab Hellepontico oppido, quod Stephanus Λίνον vocat, gentile nomen deduci Λινούσιος, non Λίνιος, ipse asseveret. Æsculapius in eo nummo, qua pingi fere forma solet, baculum gestat, quem serpens gyro implicat: In altero Mercurium vidimus cum caduceo & pera. Plinio, lib. i v. sect. xviii. in Thraciæ oppidis, *Ænos liberum*, &c. Stephano: Αἶνος, πόλις Θράκης... τὸ ἔθνηκόν, Αἶνιος. Sunt & aliæ cognomines in Thessalia & in Locris urbes.

ΑΙΣΑΙΩΝ. Stephano: Αἶσα, πόλις Θράκης, παρὰ τὴν Παλλήνην. τὸ ἔθνηκόν, Αἰσαῖος.

ΑΙΤΙΝΙΩΝ. Apud Ptolemæum, lib. iii. cap. xiii. in Macedonia Αἰτίνιον Estiotarum oppidum est.

ΑΙΤΝΑΙΩΝ, in Parutæ nummis. Plinio, lib. iii. sect.

χιν. *Ætneſes*. Stephano: Αἴτνη, πόλις Σικελίας... ὁ οἰκῆτωρ, Αἴτναῖος. In Montis Ætnæ radicibus, id oppidum fuit, *Mont Gibel*. Est in Ætneſium nummo Copiæ cornu inſculptum, quo agri ejus fertilitas indicatur: cum enim ſit toto Siculo agro magna, tum vero in Ætneſi maxima. Strabo, lib. v i. pag. 269. Η' μὲν οὐδ' σποδὸς λυπήſαισα πρὸς χαμρὸν βεργετὶ τ' χόρον χερόνις ὕπερον βόαμπελον ἢ παρέχεται ἢ χερίσκαρπον, τ' ἄλλης οὐχ ὁμοίως οὖσης βόινου, &c. *Cinis Ætneus cum aliquanto tempore ſit moleſtus, poſtea regionem beneficio afficit: reddit enim eam vinetis letam, ac bonæ frugis feracem: cum reliquus ager non ita præſtet copia vini, &c.*

ΑΚΑΡΝΑΝΩΝ, apud Goltzium, in Græcia vetere, Tabula v i. cum effigie Apollinis, qui toto hoc tractu ob Actii vicinium colebatur. Plinio, lib. i v. ſect. i i. *Acarmania*, &c. pars Epiri. Stephano: Ἀκαρνανία... τὸ ἔθνικόν, Ἀκαρνάν.

ΑΚΜΩΝΕΩΝ. Nummus Agrippinæ Claudii, apud Patinum, pag. 109. cum Dianæ venatricis effigie. Epigraphe reliqua eſt hujusmodi: ΕΠΙ. ΣΕΡΟΥΙΔΙΟΥ. ΚΑΙ ΠΙΩΝΟΣ. ΚΑΙ. ΙΟΥΔΙΑΣ. ΣΕΟΥΗΡΑΣ *Sub Servilio Capione, & Iulia Severa*. Sic in nummis Byzantium, ΕΠΙ. ΑΙΜ. ΣΕΥΗΡΟΥ. ΚΑΙ. ΙΟΥΔ. ΣΕΥΗΡΑΣ. *Sub Æmilio Severo, & Iulia Severa*: illo quidem, ut arbitror, communium pro domo Auguſta, ac civitate: iſta, muliebrium ſacrorum Antiftite. Patinus, & alii male, ut arbitror, ΕΠΙ. ΣΕΡΟΤΙΝΙΟΥ. ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ. Servilii Capionis apud Gruterum, alibique mentio. Ex parte averſa ejus nummi, ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ. ΣΕΒΑΣΤΗΝ. ſubintellige, Ἀκμωνεῖς ἐπίμωσαν, ut in Mytilenæorum nummis dicemus: *Acmonenſes coluere*. Plinio, lib. v. ſect. xxix. *Acmonenſes*. Stephano: Ἀκμονία, πόλις Φρυγίας... τὸ ἔθνικόν, Ἀκμονιδῶς, ἢ Ἀκμωνίος.

ΑΚΜΟΝΕΩΝ. Plautillæ in Cimelio Regio, & Treboniani. Apud Leunclavium, pag. 94. ὁ Ἀκμωνεῖας. In Notitiis Eccleſ. antiquis, pag. 17. ὁ Ἰκρίωνος, & pag. 49. ὁ Ἰκρίων, pro ὁ Ἀκμωνίος.

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ, apud Parutam, & in Museo nostro. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Acragas*, quod *Agrigentum nostri dixerunt*. Stephano: "Ακράγας... τὸ ἔθνικόν, Ἀκραγαντῖνος. Nunc *Gergenti*. Incolis, *Agrigento Citta Magnifica*. In Sicilia.

ΑΚΡ. Caput juvenili forma. Sedet ex altera parte Jupiter, aquilam dextra, læva hastam gerens. Apud Parutam in Agrigentorum nummis, num. XI. Forte ipse Acragas superficie priore insculptus, quem Jovis filium aiunt fuisse, urbisque conditorem. Stephanus: Ἀκράγας, πόλις Σικελίας... Ἐπὶ Ἀκράγαντος, τοῦ Διὸς καὶ Ἀστυπείης τῆ Ὠκεανοῦ. Alii ab amne cognomine appellatum oppidum volunt. Fuit certe in eo oppidi Olympii Jovis templum, in primis magnificentum, quod luculenter Diodorus describit, lib. XI II. Bibl. Et Jovis in nummis aliis Agrigentorum, aquila vicem præbet. Fuit autem & Herculis præterea fanum apud eodem teste Tullio, in Verrem lib. I V.

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ. Æsculapius ex parte una, ex altera Ceres: apud Parutam, num. 45. Ac num. 32. Ceres, & Hygia, ut remur, Æsculapii filia. De fano Æsculapii, quod Agrigenti fuit, Tullius in Verrem, orat. I I I I. *Quid? Agrigenti nonne ejusdem P. Scipionis monumentum, signum Apollinis pulcherrimum, Æsculapii religiosissimo fano sustulisti?*

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙ. Cum quadriga, victoriæ in ludis reportatæ indice. Commendati vero in primis olim equi ex Agrigentino solo: Testis Maro, lib. I I I. *Æneid. Arduus inde Acragas ostentat maxima longe Mœnia, magnanimùm quondam generator equorum.*

ΑΚ. ΑΚΡΑ. ΑΚΡΑΓ. ΑΚΡΑΓΑΝ. & ΑΚΡΑΓΑΝΤΟΣ, in nummis Parutæ, cum Cancri effigie: qui maritima loca, insulasque, signat: ut ex innumeris liquet, Syracusanorum, Ambraciotarum, Chiorum, Coënsium, Liparæorum, aliorumque nummis.

ΑΓΡΙΓΕΝΤ. in corona laurea, apud Parutam, cum triplici crure divaricato, Siciliæ typo.

ΑΚΡΑΙΦΝΙΕΩΝ. Domitiani nummus, e Thesauro Goltzii,

Goltzii, pag. 207. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Acraephia*, in Bœotia. Stephano : Ἀκραφία, πόλις Βοιωτίας. οἱ ἢ Ἀκραφίον. Παισανίας ἢ, Ἀκραφίον. . . . Θεόπομπος ἢ τὰ Ἀκραφιδά φησι τὸ ἔθνηκόν, Ἀκραφιδάς.

ΑΚΡΑΚΙΩΤΩΝ. Nummi Severi, tum e Cimelio Regio, tum e nostro. In his *Æsculapii stantis effigies*. In Notitiis Eccles. pag. 15. inter *Lybiæ Episcopos*, pag. 15. ὁ Ἀκρασός, & pag. 49. ὁ Ἀκρασός. Leunclavio pariter, pag. 94. ὁ Ἀκρασός.

"Baculo innixi cui *Serpens* circumplicatur.

ΑΚΡΑΚΙΟΤΩΝ. Elagabali, e Regio Cimelio, cum *Dianæ Ephesiæ icone*. Alii ab his *Νακρασίδων* sunt, de quibus suo loco dicemus.

cum quibus male *Acusistad* confundere laborat *Spanhem.*

ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ. Nummus Augusti, apud *Spanhem.* pag. 644. Plinio, lib. V. sect. XXI. *Alabanda libera*, &c. Stephano : Ἀλάβανδα . . . ὁ πολίτης, Ἀλαβανδεύς. Urbs ea *Cariæ* fuit. Sunt & *Britannici* similes nummi, quos vidimus in *Cimelio Regio*, & apud *Tristanum*, tom. I. pag. 200. ΚΛΑΥΔΙΟΣ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ. In aversa parte, ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ, cum effigie *Alabandi herois*, dextra lapidem *Alabandicum* gestantis, læva baculum : addito ad dextram equo. *Ænigmati* huic *Stephanus* lucem affert : Ἀλάβανδα πόλις Καρίας . . . Ὀτυχεσάτη, ἀφ' ἧς ἡ παρρημία, Ἀλάβανδα Καρῶν εὐτυχεσάτη. Κτίσμα ἢ Καρῶν ἢ, ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτῶ κληθεῖσα, τοῦ θνηθέντος ἀπὸ Καλλιρρόης τῆς Μαγάνδρου, μὲν νίκην ἰσπομαχικὴν. Καὶ κληθέντος Ἀλαβανδου, ὁ ἔστι χεῖρ τῆς Καρῶν φωνῆς, ἰσπόνικος. Ἀλα μὲν τὸν ἰσπον, βάνδα ἢ τῆς νίκην χαλοδον. *Alabanda urbs Cariæ fortunatissima, unde paræmia, Alabanda Carum fortunatissima. Conditæ vero a Care est, cujus a filio sic est appellata, quem ille ex Callirhoë Mæandri filia genuit, post equestrem victoriam, Alabandumque cognominavit : quod Carum lingua Hipponicus dicitur, id est, equestri certamine victor. Cares enim Ala vocant equum, banda vero victoriam.* *Tullius*, lib. III. de Nat. Decor. *Iam vero in Græcia multos habent ex hominibus Deos, Alabandum Alabandi, Fenedi Fenen, &c.* Et paulo post : *Alabandenses quidem Alabandum sanctius colunt, a quo*

δοτ. & v. Num. p. 479. ἀπὸ πλὴνα *Mem. de Trevoux* 1705. m. Januav. p. 31.

est urbs illa condita, quam quemquam nobilium Deorum, &c. De carbunculis Alabandicis, in Orthosia caute nascentibus, sed qui perficiantur Alabandis, Plinium confulle, lib. xxxvii. sect. xxv.

ΛΙΟΥΙΑ. ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ. Liviæ, seu Juliæ Augusti. *Livia, Alabandenſium.*

ΑΛΑΙΩΝ. ΚΙΛΙΚΩΝ. Hadriani nummus apud Spanhemium, pag. 230. in quo Bellerophon vectus Pegaso pingitur, cum Chimæra. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Ale.* Stephano multitudinis numero Ἀλαί dicuntur, unde *Aleii campi* Plinio loc. cit. memorati. Ἀλαί ἢ Κιλικίας πόλις. Σπὸ ἧ τοῦτου, Ἀλῆιον πεδίον. In his utriusque campis errasse Bellerophontem, auctor est Alexander Polyhistor, apud Stephanum, verbo Τάρσος. Ἀλέξανδρῳ ἧ ὁ πολὺς τῶν, τὸν Πήγασον ἴστων ἐκεῖ τὸν παρσὸν κλάσαντα, καὶ Βελλεροφόντιω ἐν τῷ Ἀλῆῳ πεδίῳ πλακθιῶαι. Ex Ἀλαί fieri etiam Ἀλαῖος Stephanus monet.

ΑΛΗΙΝΩΝ. Gordiani junioris nummus, quem vidimus, atque huc quoque referendum putamus.

ΑΛΗΣ. In vetere nummo quem vidimus, nisi ejusdem oppidi nomen est, erit amnis illius, qui Colophonem alluit. Pausanias in Achaïcis, pag. 210. ubi de luco Apollinis egit, qui juxta Colophonios fuit, οὐ πόρρω ἢ ἄλσοις, inquit, Ἀλῆς ποταμὸς Συρροῦτος τῆς ἐν Ἰωνίᾳ. *Haud procul ab eo luco Hales amnis Ioniae frigidissimus.* Plinius, lib. v. sect. xxxi. *Intus ipsa Colophon, Haleſo præfluente.* Et Schol. Lycophr. pag. 125. Ἀλεῦτος ποταμὸς Κολοφῶνος. In averſa parte, ΕΠΙ. ΒΙΩΝΟC, *sub Bione Prætoris, sive Ales, sive Colophonis.*

ALEMANNIA DEVICTA. Crispi nummus, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 467.

ALEMANNIA. DEVICTA. SIRM. *Sirmii* Moneta cusa. Constantini junioris, apud eundem Patinum, pag. 470. Devictos a Constantino patre Alemannos, scribit Nazarius, in Panegyrico.

ALEXANDRIA *Ægypti.*

Γ. ΚΑΙΣΑΡ. ΑΥΤΟΚ. ΑΡΧΙΕΡ. ΜΕΓ. Γάιος Καῖσαρ αὐτοκράτωρ Ἀρχιερεὺς μέγιστος. C. *Cæsar Imp. Pontifex*

- Max.* Ex parte altera, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΚΟΙΝΟΝ. *Commune Alexandrinorum.* Casaris Dictatoris nummus apud Occonem, pag. 12.
- M. LEPIDVS. PONT. MAX. TVTOR. REG. EX. S. C. *Tutor Regum.* Ptolemæi scilicet junioris, & Cleopatraz, regum Ægypti. Ex altera superficie, Μ. ΛΕΠΙΔΟΣ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. ΤΡΙΩΝ. ΑΝΔΡΩΝ. *M. Lepidus Imp. Triumvir.* ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΩΝ. Apud Occonem, pag. 22. *Concordia Alexandrinorum.*
- M. ANTON... CLEOP. Ex parte averfa, ALEX. CLAS. cum triremi, e Cimelio Regio. *Alexandrina Classis:* quam scilicet adversus Augustum instruxit.
- ΑΛΕΞ. ΑΙΓΥΠ. Ἀλεξάνδρεια Αἰγύπτου. Nummus Augusti cum palma, apud Occonem, pag. 49. & apud Tristanum, tom. 1. pag. 91. Nam & Ægyptia palma est, teste Plinio, lib. XIII. sect. VIII. Et Varrone, libro *ᾠδὴ ἐδεσμάτων* apud Gellium, lib. VII. cap. XVI. In parte averfa, sex spicæ, fertilitatis nota: cum hac epigraphe, ΚΑΙΣΑΡΟΣ.
- ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ. In nummis Othonis, Galbæ, Vespasiani, Titi, ac Domitiani, mulier galeam capite gestans, ex elephantinis exuviis, (id quod ex promuscide, quæ exstat, intelligitur,) Alexandriam denotat: etiam non adjecta ea epigraphe, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ, in nummis Hadriani. Spicas eadem manu tenet, quæ fertilitatem agri indicent, frumentique copiam, quod devehî Romam solebat. Unde Leges in jure Civili, tit. de frumento Alexandrino.
- ALEXANDRIA. Mulier spicas dextra tenens. Hadriani nummus apud Patinum, pag. 191. ob frumenti in ea regione copiam: sinistra vitem tenet, ob vini Mareotici præstantiam, quod & Alexandrinum Athenæus vocat, lib. 1. Restitutam ab Hadriano Alexandriam, auctor est Eusebius in Chronico. Vide Vopiscum in Saturnino.
- ALEXANDRIA. Hadriani, apud Patinum in Thesaurο, pag. 66. Dextra sistrum matrona tenet, hoc est,

NUMMI ANTIQUI

musicum instrumentum, quo Isis Deæ sacerdotes, in Ægypto usi. Causam cur hic nummus cusus sit ab Alexandrinis, ex ipso Hadriano didicimus, cujus epistolam Vopiscus recitat in Saturnino, pag. 245. *Hadrianus Aug. Serviano Cos. Ægyptum quam mihi laudabas, Serviane carissime, totam didici. . . . Et utinam melius esset morata civitas Alexandrina, quæ pro sui magnitudine totius Ægypti teneat principatum. Huic ego cuncta concessi, vetera privilegia reddidi, nova sic addidi, ut præsentis gratias agerent.*

ALEXANDRIA. S. C. Antonini Pii apud Occonem, pag. 250. & apud Tristanum, pag. 575. Julius Capitolinus in Antonino, pag. 16. *In Ægypto rebelliones repressit.* Hanc ei laudem fortassis eo nummo Alexandria gratulatur. Vel, quod similis veri arbitror, ob exornatam variis operibus civitatem suam Alexandrini Pio grati animi hoc monumentum edunt: Niceph. Callist. lib. 111. Eccl. hist. cap. xxxi. Ο' ΠῖϞ ἡ Ἀλεξανδρῖα, ὁ καὶ Εὐσεβῆς ὄνομα χῶν. . . ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ Ἀντιοχείᾳ ἔ' ἄλλαις πολλαῖς τῶν ἐπισημῶν πόλεων, λουτρα καὶ ἄλλα πλεῖστα οἰκοδομήματα δημοσίᾳ κατασκευάσεις, &c. *Antoninus Pius. . . Alexandria, Antiochia, & in multis aliis insignibus oppidis, balnea, aliaque plurima ædificia publice construxit, &c.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΕΤ. ΒΠΣ. Anno σσβ'. hoc est, cclxxxii. Elagabali nummus e Cimelio Regio. Ducendum fortassis hujus æræ initium ab eo anno quo Alexander Ægypti rex a suis pulsus Tyrum secessit: ubi & moriens Populum Rom. heredem esse jussit. Vide Petavium, lib. x. de Doctr. Temp. cap. xlvi. pag. 236. Id vero contigit sub annum Urbis dclxxxix. qui Ciceronis Consulatum antecessit. Ab eo sane si anni numerentur cclxxxii. occurreret omnino Urbis annus dcccclxxi. qui & idem fuit Elagabali secundus. Unde intelligitur & Alexandrinæ æræ initium ad hunc diem incognitum inde repeti oportere: nec Caracallæ, ut hætenus creditum est, sed Elagabali eum nummum esse. Et vero

in Græcis numismatibus similitudo vultus, in utroque Principe, viros in iis tractandis agnoscendisque versatissimos sæpe fefellit, ut dicturi sumus in Sidoniorum aliorumque nummis. Caracallæ certe cur nummum Alexandrini cuderent, causa nulla fuit, quorum in oppido magnam cædem fecit, ut auctor est Spartianus in ejus vita, pag. 87.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Sunt qui ΚΟΙΝΩΝΙΑ legant. Gordiani junioris nummus e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 373. Alexandrinorum cum Ephesiis concordiam fœdusque significat: in eodem nummo sculptis pariter iconibus Serapidis Alexandrinorum Præsidis, Dianæ Venatricis, quæ Ephesiorum Dea: non Isis, ut Patino visum. Est & alter ejusdem Gordiani apud Tristanum, tom. 11. pag. 521. ΕΦΕCΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. cum Apis bovis effigie, ut videtur.

ΙΜΡ. C. GALER. VAL. MAXIMINVS. P. F. Ex parte averfa: BONO. GENIO. ΠΙ. ΙΜΠΕΡΑΤΟΡΙC. ΑΛΕ. hoc est, *Alexandria*.

ΑΛΕΧΑΝΔΡΙΑ ΤΡΟΑC. Vide ΤΡΟΑC.

ΑΛΙΑΝΩΝ. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 17. inter Antistites Provinciæ Phrygiæ Capatianæ censetur ὁ Ἄλιων, pro ὁ Ἄλιων, uti paulo ante Καπατινης legitur, pro Καπαλινης. In quinta synodo C P. subscribit *Glaucus Episcopus Alionorum civitatis Phrygiæ Pacatianæ provinciae*, pag. 564. pro *Alianorum*. Nam act. v I. pag. 603. subscribit ΓάϊϞ ἐπίσκοπος πόλεως Ἄλιων, sub metropolita Laodicensi.

ΑΛΙΚΑΡΝΑCCEΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟC. Severi nummus. Plinius, lib. v. sect. xxix. *Halicarnassus*. Sex oppida contributa ei, &c. Stephano: Ἀλικαρνασσοῦς . . . ὁ πολίτης Ἀλικαρνασσεύς. Urbs Cariae fuit, cujus rudera vix supersunt in loco deserto, cui *Boudron* nomen est. Ibi & Mausoleum, Mausoli regis sepulcrum.

ΦΛΑ. ΜΑΞΙΜΟΥ. ΑΥΡ. ΑΡΧ. ΤΟ. Β. ΑΛΙΚΑΡΝΑCCEΩΝ. In Cimelio Regio, Severi ejus-

dem. Φλαυίου Μαξίμου Ἀυρηλίου Ἀρχιερέως τὸ β'. Ἀλιχαρναστέων. *Flavii Maximi Aureli Pontificis iterum, Halicarnasseorum.*

Α ΔΙΚΑΡΝΑCCEΩΝ. ΑΡΧ. CΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥC. *Pontifice Stratocle.* Severi rursus in eodem Cimelio.

Α ΔΙΚΑΡΝΑCCEΩΝ. ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ. *Halicarnasseorum liberorum.* Laudatus a Spanhemio, pag. 789. vixisse suis legibus liberam civitatem significat.

Α ΔΙΝΔΕΩΝ. Augusti nummus, in quo arcus, pharetra, clavaque insculpta. In Cimelio Reginae Christinae. Stephanus: Ἀλινδα, πόλις Καρίας, ὡς Πολυίστωρ. ὁ πολίτης, Ἀλινδαεύς. Notitia Eccles. antiqua, inter Episcopos Cariae, pag. 17. & 49. ὁ Ἀλινδαῖν. Pag. 33. Ἀλινδαῖ. Leunclavius, pag. 94. cum halitu aspero, ὁ Ἀλινδῶν. In Conc. Calched. act. 1. pag. 89. Ἰωάννης Ἀλινδῶν.

Α ΔΙΣΑΡΝΑΙΩΝ. Vespasiani nummus e Thesauro Goltzii. Plinio, lib. v. sect. 33. *Haliferne.* Stephano: Ἀλίσαρνα, πόλις Τρωάδος. . . τὸ ἔθνηκόν, Ἀλίσαρναῖοι.

Α ΔΚΥΟΝΙΩΝ. E Cimelio nostro. Plinio, lib. 1 v. sect. 12. *Halcyone*, in Locrorum Thessalorumque confinio. Est & Claudii nummus, cujus in meditullio litterae tres implexae mutuo, ΑΛΚ. forte, pro ΑΔΚΥΟΝΙΩΝ. Epigraphe in ora nummi, ΒΑΛΒΟΣ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ. *Balbus Proconsul*, Macedoniae videlicet, quae Proconsuli paruit, dum stetit Respublica: postmodum mutata regiminis forma, Consulari. Notitia Hieroclis, pag. 21. Ἐπαρχία Ἰλλυρικὴ, ἢ Μακεδονία, ἔστω Κομισιδάειον. Fuisse hic Balbus ex Octavia gente videtur. At haec vox ἀνθυπατος non Proconsulem hoc loco fortassis, sed Duumvirum sonat: quo sensu accepta haec vox a Socrate, cum scribit Praefectum Urbi CP. datum, πάσαντα ἢ ἀνθυπάτων δέχην, ubi perperam vertit interpres, *Proconsulum Magistratu penitus sublato*, pro *sublato Duumvirum Magistratu*, cum e sex Thraciae provinciis, in quibus & Europa & Constantinopolis fuit, nulla unquam Proconsularis fuerit, ut in Notis ad Themistium uberius diximus, orat. XVI I. Duum-

viri nempe ἀνθρώποι quoque dicti, quod duorum Consulium, penes quos Romæ olim summa rei publicæ fuit, instar illi erant in civitatibus & municipiis.

ΑΛΛΑΡΙΩΤΑΝ. Herculis effigies. Apud Gruterum, pag. 505. fœdus recitatur, inter Ἀλλαριώτας & Παρίους initum. Fuere vero Allariotæ Cretenses. Stephano, permutatis litteris, Ἀλλωειώτης, pro Ἀλλαειώτης.

ΑΛΟΝΤΙΝΩΝ, apud Parutam. In hisce nummis juvenile caput insculptum, cum laurea modo corona, modo cum ederacea. Πάτρων hic est fortassis, quem conditorem urbis suæ Aluntini agnoscunt: ut Dionysius Halic. lib. 1. significat. Plinio, lib. 111. sect. XIV. *Aluntium*, in Sicilia. Nunc quoque, *Alontio*. Ptolemaeo, lib. 111. cap. 1 v. Ἀλόγπιον. Dionys. Halic. lib. 1. pag. 41. Ἀλουώπιον.

ΑΛΩΠΕΚΟΝΝΗΣΙΩΝ. Nummus Caii Cæsaris, apud Goltzium in Thesauro, pag. 208. Plinio, lib. 1 v. sect. XXI11. *Alopeconnesus*, haud procul a Cælo Cherronesi Thracicæ portu. Stephano; Ἀλωπεκόνησος ... τὸ ἔθνικόν, Ἀλωπεκονήσιος.

ΑΛΩΡΩΝ. Caracallæ nummus, e Cimelio Regio, quem Patinus, pag. 308. CAΛ.....ΩΝ. perperam legit. Plinio, lib. 1 v. sect. XVII1. *Aloros*, & *Alorita*. Stephano: Ἀλωες, πόλις Μακεδονίας ... τὸ ἔθνικόν, Ἀλωειτής. Aream ejus nummi obtinent Leander & Hero, ut in Abydenorum nummo superius commemorato.

ΑΛΩΡΟΣ, nummus alter, quem vidimus, huc quoque spectat.

ΑΜΑΘΟΥΣΙΩΝ. Nummi Goltziani, cum effigie Veneris: quæ Amathusiæ inde nomen habet. Pomum dextra gerit, quod iudicio Paridis obtinuit. Virgilius: *Est Amathus, est celsa mihi Paphos, atque Cythera.* Catullus:

Quæ sanctum Idalium.....

Colis, quæque Amathunta, quæque Golgos, &c.

Pausanias in Bœoticis, pag. 315. Ἐστὶ ἡ Ἀμαθεὺς ἐν Κύπρῳ πόλις, Ἀδώνιδος ἐν αὐτῇ καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἔστιν ἀρχαίων. *Est autem Amathus in Cypro civitas, in qua Ado-*

midis ac Veneris vetustum fanum est. Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Amathûs*, in insula Cypro. Stephanus: Ἀμαθῶς πόλις Κύπρου, &c. Hodie *Limisso*.

AMANOBRICA. Vespasiani nummus, e collectaneis Ligorianis, attestante Spanhemio, lib. de usu numism. pag. 769. uti & sequentes duo:

COLONIA. FL. AMANDVS.

FLAVIA. BRICA. AVGVSTA. Quos quidem nummos, si modo eorum constet auctoritas, referri ad Hispaniæ oppidum necesse est, de quo Plinius, lib. iv. sect. xxxiv. *Amanum portus, ubi nunc Flavio-brigæ colonia.* Hodie *Vermeo* dicitur, non *Bilbao*: uti recte Mariana admonet, lib. iv. hist. Hisp. cap. iv. & Oihenart. in Notit. Vascon. pag. 153.

AMANTΩN. Fulmen: in averfa parte, Jovis caput. Plinio, lib. iiii. sect. xxvi. *Amantes*, in Epiri, Illyrici-que confinio. Stephano: Ἀμαντία, Ἰλλυριῶν μῶντα &c.

AMACAIΩN. Nummus e Museo nostro: ab Ἀμασει Armeniæ secundæ oppido: cujus Antistes Eutyichianus Amasæus Concilio Nicæno I. interfuisse legitur, p. 52.

AMΑΣΕΙΑΣ.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΑΜΑΣΕΙΑΣ. Claudii nummus e Cimelio Regio, quo utriusque civitatis *δύνοια*, sive concordia fœdusque intelligitur, quod Patinus pag. 102. non intellexit. In eo Pallas insculpta, civitatis utriusque scilicet commune Numen.

AMACEIAC MHT. ΠΡΩΤ. ΠΟΝΤ. Ἀμασίας μητροπόλεως πρώτης Πόντου. *Amasia Metropoleos prima in Ponto* civitatis. M. Aurelii nummus, cum fluvii icone, quo situs urbis significatur. Plinius, lib. vi. sect. iiii. *Amasia* oppidum, quod *Iris præstat*. Priscum retinet nomen, oppidum hodieque insigne. Describitur a Tavernerio, tom. i. Itiner. pag. 9.

AMACIA. ΝΕΩΚ. ΠΡΟ. ΠΟ. ΕΤ. ΡΠΘ. Ἀμασίας Νεωκόρου, πρώτης Πόντου, ἔπει ρπθ. anno CLXXXIX. Qui plane incidit, ex subsequente computo, in annum Commodi, quo principe nummus hic Cimelii Regii cufus est, septimum, Urbis Romæ DCCCCXXXVIII.

ΑΔΡ. ΣΕΥ. ΑΝΤΩΝ. ΑΜΑCΙΑC. ΜΗΤ. ΠΡ. ΠΟΝ.

'Αδριανῆς Σδσηλιανῆς Ἀντωνειανῆς Ἀμασειᾶς μητροπόλεως πρώτης Πόντου. *Hadrianae Severianae Antoninianae Amasiae Metropoleos Primae Ponti*. Severi nummus est e Cimelio Regio, cum Fortunæ stantis effigie, quæ & in altero Caracallæ insculpta.

ΑΔΡ. ΣΕΥ. ΑΝΤ. ΑΜΑCΙ. ΜΗΤΡ. Π. ΠΟ. CΘ.

'Αδριανῆς Σδσηλιανῆς Ἀντωνειανῆς Ἀμασειᾶς Μητροπόλεως Πρώτης Πόντου. ἔπει σθ'. Anno CCIX. post concessam ab Augusto libertatem, vel metropoleos prærogativam, circiter Urbis annum DCCCL. biennio fere ante Christi natalem. Caracallæ hic nummus est e Gaza Regia: ubi & alter similis, cum notis CH. quibus signatur annus CCVIII. Profus ut priore nummo Urbis Romæ signetur annus DCCCCLVII. Severi Imp. XIII. quo Caracalla jam Imperator salutatus, tertium Consul fuit: posteriore, annus DCCCCLVI. Severi XII.

ΑΔΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞ. ΑΜΑCΙΑC. ΜΗΤ. ΠΡ. ΠΟΝ.

Nummus Alexandri Severi, ex eodem Cimelio, qui nummus additum ejus Augusti nomen oppido monet.

'Αδριανῆς Σδσηλιανῆς Ἀλεξανδρείας Μητροπόλεως πρώτης Πόντου. Occo perperam, pag. 421. ΑΔΡ. ΣΕΥ.

ΑΛΕΞΑΝ. ΑΜΑCΙΑΝΗΤΗC. ΠΡ. ΠΟΜ. & fœdius adhuc, pag. 420. ΑΔΡΣΕΥΔΑΕΞΑΜΑCΙΑΙΗΤΗΠΡΠΟ. pro ΑΔΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞ. ΑΜΑCΙΑ. ΜΗΤΡ. ΠΡ. ΠΟ. Quoniam vero nunc primum hæc utraque vox occurrit, *Μητρόπολις* & *Πρώτη*, occurret autem sæpe inferius, de utraque breviter aperire quid sentiamus, operæ pretium fuerit. *Μητρόπολις* primo ac vetustissimo significato ea civitas dicebatur, quæ aliis oppidis, deductis eo scilicet colonis, dedisset originem. Sic Roma Byzantii metropolis fuit, & quasi mater ac parens, ut in Notis ad Themistium diximus. Hoc vero significato nusquam ea vox in nummis occurrit. Sed *Μητρόπολις* appellabatur primaria totius Provinciæ civitas, cui ceteræ parebant, ut in Asia Ephesus, primis scilicet

Romani Imperii annis. Infimis vero atque adeo mediis temporibus, honoris causa dictæ interdum in eadem una Provincia plures Metropoles, atque ex iis nonnullæ, quibus nullum jus esset ut præessent ceteris: quemadmodum in Ecclesiastica quoque administratione, inclinata vetere disciplina, plures in singulis provinciis instituti sunt Archiepiscopi & Metropolitanæ, etiam qui nullos haberent subiectos Episcopos, ut Calchedonenfis: cum nempe speciosum honoris titulum suo arbitrato Principes, non quibus congrueret, sed quibus liberet, impertirent: & quem unius in provincia proprium esse par erat, cum multis sæpe communicarent. Tum vero ea civitas, cui antiquior *μικροπόλεως* prærogativa erat, aut illustrior, *πρώτῳ μικροπόλεων* se nuncupabat, quo nomine gaudebat Ephesus, Ulpiano teste, qui Alexandri Severi principatu vixit, lib. i. Dig. tit. 16. de Offic. Procos. leg. 4. quod Smyrna se pariter *μικροπόλιν Ἀσίας* appellaret, ut ex marmore Oxoniensi liquet. Sed & de primatu in eadem Provincia disceptabant inter se sæpenumero civitates duæ: ut in Asia Smyrna & Ephesus, teste Aristide: in Bithynia, Nicæa & Nicomedia, teste Dione Prusæo: tum utraque se primam vocabat, impetrato videlicet a Principibus codicillo, ut honore eo fruerentur, eorum similes qui amplissimarum olim dignitatum codicillos, (Nos *brévets* vulgo dicimus) sine re, honoris tantum causa consequerentur. Hinc in nummis Nicæenses quoque *πρώτοι ἢ ἐπαρχίας*, *primi Provinciae* appellantur, cum ea Nicomediæ verior appellatio foret. Sed erat metropoleos dignitas, (ea nimirum quæ non esset impetrata codicillis ac beneficio Principis, sed vel urbis vetustate, vel amplitudine ac celebritate nixa,) erat ea, inquam, multo quam ista *πρῶτων* prærogativa potior, uti ex Dione Prusæo liquet, qui orat. xxxvi. ad Nicomedienses habita pag. 479. hos eo nomine Nicæensibus anteponit; quod cum utriusque pariter *πρώτοι* dicerentur, peculiaris Nicomediæ interim *μικροπόλεως* appellatio foret. Quare & priore loco

hæc in nummis ponitur, ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗ ΒΙΘΥΝΙΑΣ. & in his Amafenorum, ΑΜΑCΙΑ. ΜΗΤΡ. ΠΡ. ΠΟΝ. In Ephesiorum vero, ac Smyrnæorum, Pergamenorumque nummis, cum *πρωτοι Ἀσίας* appellantur, ac Nicæenses quoque fortassis ipsi, cum *πρωτοι ἔπαρχίας* vocantur, cave nudum eum esse sine re titulum credas, cum solida sit maxime prærogativa, quod si quid litium haberent finitimarum urbium cives, apud se suoque in foro coram Præatore disceptaturi venirent. Conventum inde Ephesinum, Smyrnæum, Pergamenumque Plinius vocat, ut suis locis dicturi sumus: nos more Gallico, *Præfidialia*, & *Parlamentaria*. Et Dio Chrysof. orat. proxime laudata ad Nicomed. pag. 476. e duabus civitatibus, Nicomedia ac Nicæa, quæ de primatu inter se contendebant, suum cuique Præatorem, in eadem Bithynia provincia, suum forum fuisse significat, quo civitates finitimæ disceptarent. *Ἡμεῖς ἢ ἀν' ἀπολάβωμεν τὸ πρωτεῖον, ἀμαχεὶ ὡς θεδόντων αὐτὸ τῶν Νικηίων, πότερον ληψόμεθα εὐδὲ φόβους, οὓς νῦν ἐκείνοι λαμβάνουσι; ἢ τὰς πόλεις τὰς συντελούσας εἰς τὸ παρ' ἐκείνοις διχαστήριον ἐνταυτοῖς χαλέσωμεν; ἢ πέμψωμεν αὐτοῖς ἀρμοσάς; Nos autem si primatum accipimus, ultronobis delatum a Nicæensibus, utrum accepturi tributa sumus, quæ nunc illi accipiunt? an civitates ad illorum iudicia convenire solitas huc advocabimus? an dabimus illis Præatores?*

ΑΥΤ. Κ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ. ΣΕΒ. Claudii Gothici nummus, ex Urfino, apud Occonem, pag. 491. Ex averfa superficie ΑΜΑCCEΩΝ, geminato, ut fit interdum, C. Stephanus: Ἀμάστεια, πόλις Ποντικῆ... ὁ πολίτης, Ἀμασίς. Hæc Strabonis Geographi patria, ut Stephanus monet.

ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Plotinæ nummus. Vide ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩΝ. Hadriani, Antonini Pii, Faustinae filia, Commodique nummi. Plinio, lib. vi. sect. 11. *Amastris*. Stephano: Ἀμαστρίσ, πόλις Παφλαγονίας...
E ij

τὸ ἑθνικὸν, Ἀμαστριανός. Hodie *Lemastro*. In nummo Antonini Neptunus proræ navis insistit.

AMICOC. ΑΜΑCΤΡΙC. Nummus Antonini Pii, apud Patinum, pag. 227. nunc Cimelii Regii: quo nummo duarum civitatum concordia significatur.

ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩΝ. M. Aurelii, apud Tristanum, tom. 1. pag. 688. cum Martis effigie.

ΥΓΕΙΑ. ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩΝ. *Salus Amastrianorum*. Hygia filia Æsculapii fuit. Faustinae junioris nummus hic est, e Cimelio Regio.

ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩΝ. Veri Cæsaris, M. Aurelii F. nummus, apud Tristanum, pag. 681. in quo tripus Æsculapii, vel Hygiae, insculptus, quem serpens circumplicat.

COL. ΑΜ S. ΜΕΤΡΟ . . . Valeriani nummus apud Erizzo, pag. 558. in quo pariter Æsculapius & Hygia. Quo fit ut fidenter legendum moneam, COL. ΑΜΑΣ. ΜΕΤΡΟΠΟΛ.

ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩΝ. E Cimelio Regio. In parte averſa, ΖΕΥΣ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. *Iuppiter Imperator*. Sic enim in Severi nummo vidimus, IOVI IMPERATORI.

ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩΝ. ΟΜΗΡΟΣ. M. Aurelii nummus.

ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩΝ. ΜΕΛΗC. Ex parte altera, ΟΜΗΡΟΣ. Societatem concordiamque cum Smyrnaeis hic uterque nummus significat: quod Smyrnaeorum civis Homerus, amnis Meles fuit: Uterque Numinis vice, seu Divi Indigetis, habitus ab Amastrianis. Est hic nummus Cimelii Regii. Vide quæ dicturi sumus, verbo ΚΥΜΑΙΩΝ.

ΑΜΑΣΤΡΙΔΟΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. *Amastridis Reginae*. Hæc Oxyathrae Darii fratris filia, Amastrianis nomen dedit. De eo nummo multa pererudite Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 465. De Amastride Strabo, lib. xii. pag. 544.

ΑΜΒΑΣΙΤΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. Claudii nummus e Theſauro Goltzii, pag. 208. Stephanus: Ἀμβασον, μητρόπολις τῆς Φρυγῶν ὁ πολίτης, Ἀμβασίτης.

AMBP. AMBPAKI. &

AMBPAKIΩTAN, apud Goltzium in Græcia veterē. In hisce nummis Cancer insculptus, oræ maritimæ: vel tridens, Neptuni: vel meta, in corona laurea, Apollinarium ludorum index: vel Minotauri caput, vel Apollo radiatus, vel Diana, ut Papinius vocat, sceptrifera: vel Juppiter fulmen intorquens, vel Pegasus, Gryphusve, &c. Certasse Apollinem, Dianam, Herculem, sub cujus potissimum numinis tutela Ambracia foret, refert Antoninus Liberalis, lib. Metamorph. cap. iv. Plinio, lib. iv. sect. i. *Oppidum Ambracia*. Stephano: Ἀμβρακία, πόλις Θεσσαρωτίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀμβρακίως, καὶ Ἀμβρακιώτης. Nunc quoque *Ambrakia* ab incolis appellatur, non *Larta*, ut Geographi plerique censent.

AMIDA.

.. MI. KO. MH. MECCOΠ. Nummus Alexandri Severi, in Cimelio Christianissimi Regis: quem nummum sic interpretamur, adjecta priore littera, quæ detrita usu, atque exesa, vix conspicua in eo nummo est: Ἀμιδαὶς κολωνίας μητροπόλεως Μεσοποταμίας. Vidit hunc nummum vir pereruditus, legique in Juliani Cæsares, pag. 96. EMI. jubet, referrique ad Ἐμισῶν civitatem: deinde mutata sententia, EΔE. pag. 491. & ad Edessam spectare. At a Mesopotamiæ finibus Emisa longe diffidet, quam Apamēnā, ut diximus, Ptolemæus adscribit: Plinius, lib. v. sect. xix. Cyrresticæ: Phœniciæ ac Libano monti, Ammianus lib. xiv. pag. 20. Ulpianus, in Dig. lib. l. tit. xv. de Censibus, & Stephanus. Nec EΔE. reponi vel nummus patitur, in quo . . . MI. conspicuè cum aliis legimus, corrosa modo priore littera, injuria hominum potius quam vetustate: vel consuetudo nummorum Edessæ civitatis, in quibus EΔE. scribi pro EΔECCA vel EΔECAIΩN haud temere videas. Ad Amidam ergo e Mesopotamiæ primariis urbibus nummus hic attinet, de qua sæpenumero Ammianus: quā & Constantium Imp. suo nomine appellari voluisse idem affirmat, lib.

- xviii. pag. 130. quæ etiamnum hodie frequens est civibus, & opibus clara: vulgo *Amed*, ad Tigrim posita, ut ex Procopio liquet: non *Caramit*, quæ mediterranea est. In Concilio CP. I. *Mareas Amidensis Provincia Mesopotamiae*. In Notitia Ecclesiastica Hieroclis, *Provincia Mesopotamiae superioris, sive Armenia quartæ, Amida Metropolis*. Ἐπαρχία Μεσοποταμίας ἡ ἀνω, ἡτοι τετάρτης Ἀρμενίας, Ἀμιδᾶ μητροπόλις.
- AMID. In nummis Constantini M. occurrit, qua voce signata Amidæ moneta intelligitur.
- AMISOY. Nummi apud Goltzium in Asia plurimi. Et in Cimelio Christianissimi Regis, singularis nummus Gordiani junioris & Tranquillinæ.
- AMICOY. ΕΛΕΥΘΕΡΑC. ΕΤΟΥC. ΡΞΑ. Hadriani nummus integer, ex eodem Cimelio. *Amisi liberæ*, anno CLXI. Alter, ΕΤΟΥC. ΡΞΓ. anno CLXIII. Plinio, lib. VI. sect. II. *Amisum liberum*. Annus in illis scilicet nummis concessæ libertatis signatur: qua quidem donatos Amisenos fuisse ab Augusto Cæsare post Actiacam victoriam auctor est Strabo, lib. XII. pag. 547. Ea porro contigit anno Urbis DCCCXXII. Augusto tertium, M. Valerio Messala Coss. unde ad annum Urbis DCCCLXXXIII. Hadriani decimum quintum, anni fluxere CLXI. ad decimumseptimum CLXIII.
- AMICOY. ΕΛΕΥΘΕΡΑC. ΕΤΟΥC. ΡΞΘ. Ælii Veri & Sabinæ nummus, e Cimelio Regio. Anno CLXIX. cusus, post Ælii obitum. Hunc nummum affert Occo, sed insigniter depravatum, pag. 246. mixtis Latinis characteribus, cum Græcis: ΔΙΗCOYEA-FVDEDACETACPΞO.
- AMICOY ΕΛΕΥΘΕΡΑC. Caracallæ nummus majore modulo, e Cimelio Regio.
- AMICHNΩN. Maximini, in eodem Cimelio, Stephanos: Ἀμισός . . . Ἀμισονός, ἔ' Ἀμισίθ.
- AMICOC. AMACTPIC. Vide AMACTPIANΩN.
- AM. & AMOPGINΩN. In Goltzii nummis. Plinio, lib. IV. sect. XXIII. *Amorgos*, &c. inter Sporadas insulas.

Hodie *Morgo*. Stephano: Ἀμοργός, νῆσος μία τῆς Κυκλάδων . . . ἈμοργῖνϠ. In hisce nummis insculptus Apollo laureatus; ex parte averfa sphaera, cum tripode, circinove: ob receptum forte in civium numerum Pythagoram Samium, Oenopidemve Chium, aut quempiam alium e priscis illis Astrologiae Magistris. In nummis ΣΑΜΙΩΝ, Pythagoras baculo sphaeram monstrat.

ΑΜΟΡΙΑΝΩΝ. Caracallae nummus: & alter quem vidimus, cujus ex parte averfa, ΘΕΑ. ΡΩΜΗ. Ἀμόριον Phrygiae magnae oppidum, Strabone teste, lib. xii. pag. 576. In contestatione Orientalium ad S. Cyrillum, inter Epistolas a Lupo collectas, *Abrahamius Amorii Episcopus*. Stephanus: Ἀμόριον, πόλις τῆς μεγάλης φρυγίας . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀμοριεύς. Addere potuit, & Ἀμοριανός, ut Ἀματριανός, Τελλιανός, &c.

ΑΜΦΙ. & ΑΜΦΙΛΟΧΙΩΝ, Goltzianus in Graecia veteri nummus, in quo taurum cornibus apprehensum Hercules humi sternit. Hyginus, fab. xxxi. *Achelous fluvius in omnes figuras se immutabat. Hic cum Hercule propter Deianirae conjugium cum pugnaret, in taurum se convertit, cui Hercules cornu detraxit, quod cornu Hesperidibus, sive Nymphis donavit: quod Dea pomis replerunt, & Cornu copiae appellarunt.* Plinio, lib. iv. sect. 11. *Argos Amphiloichicum cognominatum. Amnis Achelous, e Pindo fluens, atque Acarnaniam ab Aetolia dirimens.* Livio, lib. xxvii. pag. 471. *Argos Amphiloichum, quod ab Ambracia, Epiri pariter oppido, distat. xxii. mill. pass.*

ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ.

ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. In Graecia Goltzii, tab. xxv. Bos pascens opimum pabulo jumentorum agrum eum esse significat.

ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Augusti nummus, in Cimelio Regio, & Museo nostro. In averfa parte Europa tauro insidet: epigraphe, ΑΜΦΙΠΟΛΙΤ. Plinius, lib. iv. sect. xvii. *Amphipolis liberum, in Macedonia.* Stephanus: Ἀμφίπολις, πόλις Μακεδονίας,

χ' Ἐθράκην . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀμφιπολίτης. Similis alter ejusdem Augusti apud Occonem, pag. 50. cum epigraphē, ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ. ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. *Cæsar Divi F.*

ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. In nummis Tiberii, M. Aurelii, Caracallæ, Macrini, & Valeriani, e Cimelio Regio.

ΑΜΦΡΥΣΙΕΩΝ. ΚΑΙ ΔΑΥΛΙΔΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Amphrysensium ac Daulidensium concordia.* Domitillæ nummus, apud Goltzium, in Thesauro, pag. 208. Plinio, lib. iv. sect. iv. *Ambrysus*: *Drymæa regio, Daulis appellata.* Stephano: Ἀμφρυσος, πόλις Φωκίδος. . . τὸ ἔθνικόν, Ἀμφρυσίῳ, ἔ Ἀμφρυσός. Adde, χ' Ἀμφρυσός. Et verbo, Δαυλὶς, . . . ὁ πολίτης, Δαυλίδος. Fuisse apud Daulidenses Minervæ fanum, pervetusque in eo fano Dæ signum, auctor est Pausanias in Phocicis, seu lib. x. pag. 320. Dianæ Dictynnæe Amphrysenses præcipuum honorem habuisse, idem pag. 354.

ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ. ΜΗΤΡΟ. Hoc est, Μητροπολιτῶν. Valeriani nummus. Plinio, lib. v. sect. xxii. *Anazarbeni, qui nunc Cæsarea*: &c. Stephano: Ἀνάζαρβα, πόλις Κιλικίας . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀνάζαρβός. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 35. Ciliciæ secundæ metropolis Anazarbus: Ἐπαρχία Κιλικίας β'. Ἀνάζαρβῳ μητρόπολις.

ΑΝΑΖΑΡΒΟ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Alexandri Severi, e Museo nostro.

ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ. ΑΜΚ. L. B. E Cimelio Regio. Et in altera parte, I. ΚΟΡΝΗ. ΠΑΥΛΑ. ΣΕΒ. *Julia Cornelia Paula Augusta*, uxor Elagabali: cujus anno imperii secundo, L. B. hoc est, *λυχαίλουτος β'*, cuius hic nummus est. Sic alter ex eodem Cimelio nummus, in quo Elagabalus & Paula dextras jungunt, L. Γ. exhibet. Afferunt hunc nummum Tristanus, tom. II. pag. 346. & Patinus, pag. 337. Uterque has notas ΑΜΚ. de Amanica Cilicia, quam nemo novit, accipiunt: nos sic interpretamur: Πρώτης Μητροπόλεως Κιλικίας. Vide quæ dicturi sumus in nummis ΕΦΕΣΙΩΝ. Occurrunt eadem notæ quidem & in Tarsensium nummo,

nummo, qui Pupieni Aug. anno altero cufus est, AMK. L. B. & in Gordiani gemino quem Patinus affert in Thesauro, pag. 126. & 198. quorum in altero eæ litteræ tres sic collocantur, ut priori altera subjiaciatur, isti deinde tertia, in hunc modum :

A

M

K.

In altero littera prior A superiorem nummi partem obtinet, inferiorem ceteræ duæ M K. cum notis anni principatus secundi: sed L. qua *λύχαις* signatur, inversa, in hunc modum, Γ. Unde palam est, priores litteras similiter accipi oportere, legique, *Πρώτης Μητροπόλεως Κιλικίας*: quod ut Ciliciæ primæ Metropolis Tarsus foret, ita secundæ Anazarbus: utraque in provinciæ suæ civitatibus principatum obtineret, quamobrem *πρώτη* diceretur in nummis: quod juris dicendi, litiumque disceptandarum causa ceteræ illius tractus urbes eo convenirent. Notitia Eccles. antiqua, pag. 35. *Ἐπαρχία Κιλικίας δ. ὑπὸ Κοινοβιάδου, sub Consulari, Τάρσος Μητροπόλις. Πομπηϊούπολις, &c. Ἐπαρχία Κιλικίας β'. ὑπὸ Ἡγεμόνα, sub Præside, Ἀναζαρβος Μητροπόλις. Μοφουεστία, &c.*

ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ. ΜΗ. ΕΤ. ΒΟC. Δ. Ε Ξ. Ἀναζάρβου Μητροπόλεως, ἔπει σοβ'. *Δημαρχικῆς ἐξουσίας. Anno cclxxii. Tribunicia Potestate.* Gallieni nummus e Cimelio Regio: ex quo apparet hujus oppidi æram cœpisse circiter annum Urbis DCCLXI. Augusti principatus xxxi. post Adiacam victoriam xix. ut sit hic annus Gallieni primus, Urbis Romæ, MXXI.

ΑΝΑΖΑΡΒΟ. ΕΤ. ΒΠΡ. ἔπει ρπβ'. *Anno clxxxii.* L. Veri nummus, (non Severi, ut quidam volunt) e Cimelio Regio. Liqueat enim ex superiore computo annum hunc clxxxii. plane incidere in annum Urbis Romæ DCCCCXXII. M. Aurelii & L. Veri decimum: undecimo enim L. Verus obiit, ut auctor est Capitolinus in ejus vita, pag. 39. *Vixit annis quadraginta duobus. Imperavit cum fratre annis undecim.*

E

Apud Patinum pag. 256. similis huic nummus est, sine annorum nota, cum fluvii, quo Anazarbus alluitur, decumbentis effigie.

ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΩΝ.

ΑΝΑΦΛΥΣ. Nummus e Græcia vetere Goltzii, Tab. xv. Ἀνάφλυτος urbs est Atticæ Ptolemæo, lib. 111. cap. xv. Hinc apud Gruterum pag. 317. 2. vetus inscriptio Athenis reperta in Gymnasio: ΕΠΙ. ΘΕΩ-
ΝΟC. ΑΡΧΟΝΤΟC. ΚΟCΜΗΤΟΥ. ΔΙΟΝΥ-
CΙΟΥ. ΜΑΡΚΟC. ΑΝΑΦΛΥCΤΙΟC. ΓΥΜ-
ΝΑCΙΑΡΧΗCΑC. *Sub Theone Archonte, Cosmeta Dionysio, Marcus Anaphlystius Gymnasii Præses.* In his nummis Apollo, vel Pallas insculpta cum tripode: & ex parte averfa Pegasus.

ΑΝΔΡΙΩΝ. Nummus Goltzianus, in Græcia vetere. Plinio, lib. 1 v. sect. 22. *Andrus* insula cum oppido, in Cycladibus: nunc etiam *Andro*. Stephanus: Ἀνδριον, νῆσος μία τῆς Κυκλάδων . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀνδριον. In eo nummo Pallas armata cum noctua: in parte averfa, bos ante aram, adjecto Prætoris nomine, ΠΟΔΥ-
ΚΡΑΤΗΣ. Minervæ sane bove femina litari ex Homero scimus: *Odyss.* γ'. ubi Deam Nestor alloquitur:

Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξα βουῶ ἕ' ἰν, Ὀρμύεσσον,
'Αδμήτιν· ἕ' οὐ πῶ ῥεπὸ ζυγὸν ἠγάγα ἀνήρ.

Quem in locum Eustathius, pag. 1473. Ἦνιν ἣ ἔπιαν-
σία λέγει, ἣ ἐνὸς μόνου ἐνου . . . οἰκεία ἣ ἠ τοιάδε βεβῆς τῆ
ἣ αἰὲ νεαζούση Ἀθλιᾶ ἣ ἀζυγι.

ΑΝΕΜΟΥΡΙΩΝ. E Museo nostro. Vidimus & similes, Alexandri Severi, in Cimelio Regio, ac Valeriani nummos. Plinio, lib. v. sect. xx11. *Anemurium*. Straboni ac Ptolemæo, Ἀνεμούριον. Melæ, lib. 1. cap. x111. *Quod Ciliciam a Pamphylia distinguit, Anemurium.*

ΑΝΕΜΟΥΡ. Caracallæ, in Gaza Regia.

ΑΝΘΗΔΟΝΙΩΝ, in Bœotia.

ΑΝΘΗΔΟΝΙΩΝ. Nummi veteris Græciæ apud Goltzium, Tab. xv111. capite Jovis & Bœotico scuto insignes. Plinio, lib. 1 v. sect. x11. *Anthedon*. Stephanus: Ἀνθηδών, πόλις Βοιωτίας . . . ὁ πολίτης, Ἀνθηδώνιον.

In Bœotico litore est, contra Eubœam. Fuere ibi olim, teste Pausania in Bœoticis, pag. 298. Cabirorum ædes, item Proserpinæ, & Liberi Patris.

ΑΝΘΗΔΟΝΟΣ in Syria. Caracallæ nummus, apud Patin. pag. 306. & in Cimelio Regio. In eo nummo Deus Deave stans, hastam læva tenet, pede dextero proram navis premit. Plinio, lib. v. sect. xiv. *Anthedon*. Stephano: Ἀθηδών . . . πόλις πλησίον Γάζης . . . ὁ πολίτης, Ἀθηδωνίτης.

ΑΝΚΥΡΑ, Galatiæ.

ΙΟΥΑ. CAΤΟΡ. ΑΝΚΥΡΑΝΟΙC. Antinoi nummus: in quo Dei Luni effigies, allatus a Tristano, pag. 546. sed corrupte in hunc modum: ΙΟΥΑ. CAΛΩΝΙ. ΑΝΚΥΡΑΝΟΙC. Quare ad Salonas Bithyniæ oppidum hunc nummum is refert: & eum secutus vir eruditus, lib. de usu numism. pag. 571. pertinere ad Julienes & Salonitas putat. Sed nummum ipsi vidimus, contrectavimusque, atque ita perspicue uti a nobis exhibetur, legimus. Ἰούλιου Σατορῆντος Ἀβωνεαυοῖς, subintellige ἀνέθηκεν. Ut apud eundem Tristano, pag. 551. ΠΟΛΕΜΩΝ. CΜΥΡΝΑΙΟΙC. ΑΝΕΘΗΚΕ. Ac sine ea voce, in M. Aurelii nummo, pag. 647. ΑΤΤΑΛΟΣ. ΤΑΙC. ΠΑΤΡΙCΙ. CΜΥΡ. ΛΑΟ. CΟΦΙCΤΗC. Hoc est, *Attalus Sophista Patriis suis, Smyrnæ, & Laodiceæ*. Ut vero hunc nummum ad Galatiæ Metropolim potius, quam ad Ancyram Phrygiæ referamus, facit inscriptio vetus apud Gruterum, pag. 424. ΙΟ. ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ. Η. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΙΟΥΔΙΟΝ. ΣΑΤΟΡΝΕΙΝΟΝ. ΤΟΝ. ΗΓΕΜΟΝΑ. De Deo Luno vide Spartianum in Caracalla.

ΑΝΚΥΡΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC. Commodi nummus.

ΑΝΚΥΡΑC. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC. Getæ & Caracallæ, in Cimelio Regio, cum Dei Luni stantis effigie.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗC. ΑΝΚΥΡΑC. Caracallæ, cui Antonini prænomen fuit: inde urbi cognomen.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caracallæ. Nummus e Gaza Regia. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΑΝΚΥΡ.

NUMMI ANTIQUI

- PAC. ΑΣΚΛΗΠΙΑ. ΣΩΤΗΡΕΙΑ. ΙCΘ. ΠΥΘ.
 Urnæ cum palmis, quæ plerumque in nummis certaminum indices. *Asclepia Soteria*, certamina sunt ludi-
 ve in honorem Æsculapii Servatoris edita. Isthmia simul & Pythia ibi pariter edita nummus significat.
 Apud Gruterum, pag. ccccxv. legas, ΤΩΝ. ΙΕ-
 ΡΩΝ. ΑΓΩΝΩΝ. ΤΩΝ. ΜΕΓΑΛΩΝ. ΑΣ-
 ΚΛΗΠΙΕΙΩΝ. ΙCΘ. ΠΥΘΙΩΝ. Et pag. 410.
 ΤΩΝ. ΙΕΡΩΝ. ΑΓΩΝΩΝ. ΜΕΓΑΛΟΑΣΚΛΗ-
 ΠΙΕΙΩΝ. ΠΥΘΙΩΝ... ΚΤΙΣΤΗΝ. ΤΗΣ.
 ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΑΝΚΥΡΑΣ. ΦΥΛΗ. Plinio,
 lib. v. sect. xlii. *Trotoisium Ancyra*. Vide quæ
 ibi diximus. Stephano. Ἀγκυρα, πόλις Γαλατίας... τὸ
 ἔθνικόν, Ἀγκυραῖος. Ptolemæo, lib. v. cap. 1v. Ἀγκυρα
 μητρόπολις. Notitia Eccles. antiqua, pag. 33. Ἐπαρχία
 Γαλατίας... Ἀγκυρα μητρόπολις. Libanius, orat. xxvi.
 Πρώτῳ ἔ μεγίστην Γαλατῶν πόλιν vocat. Hodie *Angouri*.
 ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. Gallieni.
 ΜΗΤΡΟΠ. Β. Ν. ΑΝΚΥΡΑΣ. Μητροπόλεως δὲς Νεω-
 κόρων Ἀγκυρας. Saloninæ nummus apud Tristandum,
 tom. 111. pag. 109. Vas e quo palmæ exstant, cum
 epigraphe ΑΚΤΙΑ, certamina scilicet.
 ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. *Phrygia*.
 ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. Faustinae nummi, e Cimelio Regio,
 cum Dianæ multimammiae effigie. Sic porro id nomen
 in nummis scribitur; non ut neotericis placuit, ΑΓ-
 ΚΥΡΑΝΩΝ, vel ΑΓΚΥΡΑΣ. Sic & ΙΕΡΑ.
 ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ omnes exhibent: nullus omnino
 ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ. Plinio, lib. v. sect. xli. *Ancyra*.
 Ptolemæo, lib. v. cap. 11. Ἀγκυρα φρυγίας.
 ΑΓΚΩΝ. E Cimelio Ill. Harlæi, cum effigie cubiti, qui
 Græcis ἀγκών. Est & in Magna Græcia Goltzii, tab.
 xxxiv. Plinio, lib. 111. sect. xviii. *Colonia Anco-*
na. Apud Gruterum, pag. 465. COLON. ΑΝ-
 CONITANOR. Nunc quoque *Ancone*. Vide quæ
 diximus in Plinianis notis.
 ΑΝΤΑΝΔΡΙΩΝ. Titi nummi e Cimelio Regis Chri-
 stianiff. & alter Antonini Pii, quem vidimus. Plinio,

lib. v. sect. xxxii. *Antandros*, in Æolide. Stephanus: Ἄντανδρος, πόλις ἔπι τῷ Ἰδνῷ, πρὸς τῆ Μουσῆα ἢ Αἰολίδος . . . τὸ ἔθνικόν Ἄντανδριος.

ANTIGONEΩΝ, in *Epiro*.

ANTIGONEΩΝ, cum corona ederacea, quæ ludorum in Bacchi honorem editorum index est, ut videtur. Est ex parte altera, effigies turriti capitis, apud Goltzium, in Græcia vetere, Tab. i i i. Sunt & quibus Pallas insculpta. Plinio, lib. iv. sect. i. *Antigonenses*. Stephano: Ἀντηρόνεια, πόλις Χαονίας ἐν Ἡπείρῳ. ὁ πολίτης, Ἀρπιγονεύς.

ANTIGONEΩΝ *Macedoniae*.

ANTIGONEΩΝ. Nummus Antigoni Gonatæ, qui conditor ejus oppidi fuit: apud Goltzium in Græcia, Tab. xxiv. Plinio, lib. iv. sect. xvii. *Antigonea*. Stephanus: Ἀντηρόνεια . . . Μακεδονίας, Ἀντηρόνου κτίσμα, τοῦ Γονάτου.

ANTIGONEΩΝ, cum equi effigie: ex altera Apollinis caput. Apud eundem Goltzium. Sunt equi in Thessalorum Macedonumque nummis obvii.

ΑΝΤΙΚΥ In nummo Nervæ, apud Occonem, pag. 192. pro ΑΝΤΙΚΥΡΕΩΝ, vel ΑΝΤΙΚΥΡΑΙΩΝ, ab Anticyra Phocidis oppido, quod elleboro nobile quondam fuit. Meminit Plinius, lib. iv. sect. iv. Stephano: Ἀντικυεα . . . ὁ πολίτης Ἀντικυεύς . . . ἢ Ἀνικυεαῖος.

ΑΝΤΙΟΧΙΑ *Cariæ*.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΕΑΝΔΡΟΣ. Trajani Decii nummus apud Spanhemium, pag. 888. Plinius, lib. v. sect. xxix. in Caria: *Antiochia* . . . nunc eam circumfluunt *Mæander*, & *Orsinus*. In Notitia antiqua inter Episcopos Cariæ Provinciæ, pag. 17. ὁ Ἀντιοχίας ἢ Μεάνδρου. Pag. 49. ἢ Μαγάνδρου, quemadmodum & Leunclavius habet, pag. 94. Ptolemæo, lib. v. cap. ii. & Straboni, lib. xii. pag. 630. Ἀντιόχεια πρὸς Μαγάνδρου. Stephano, Ἀντιόχεια ἢ Καρίας. Phlegon, in Mirab. cap. vi. Ἀντιόχεια ἢ πρὸς Μαγάνδρου ποταμῷ, aliique.

ΑΝΤΙΟ ΕΦΕCΙΩΝ ΔΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.

Antonini Pii nummus, in quo Diana Ephesia stat inter fluvios duos, Mæandrum, & Caystrum, ut remur: nam in eo nummo representando artificis desideramus industriam ac fidem. Exhibetur ab Octaviano Strada, pag. 64. Scriptum in ambitu nummi fuisse videtur, ANΤΙΟΧΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΜΑΙΑΝΔΡΩ. In ima deinde parte (Nos tri vocant *l'Exergue*) ΕΦΕCΙΩΝ &c. Utriusque civitatis concordiam hic nummus declarat.

ANΤΙΟΧΕΩΝ *ad Euphratem.*

ANΤΙΟΧΕΩΝ ΠΡΟΣ. ΕΥΦΡΑΤΗΝ. Severi nummus e Gaza Regis Christianissimi, in quo Palladis caput. Laudatur & a Tristano, tom. 11. pag. 91. Plinio, lib. v. sect. XXI. *Antiochia, quæ ad Euphratem vocatur.*

ANΤΙΟΧΕΩΝ. ΤΩΝ. ΕΠΙ. ΤΑΥΡΟΥ. Nummus e Thetauro Goltzii, pag. 209. Ipsa Antiochia est, quæ ad Euphratem, ut diximus in Plinianis notis, loc. cit. *Ἀντιόχεια πρὸς Ταύρω ὄρει*, Ptolemæo, lib. v. cap. xv. cujus urbis ima scilicet Euphrates allueret. In Commagene a Plinio Ptolemæoque statuitur: A Stephano quoque, *Ἀντιόχεια ἔπι τῷ Ταύρω, ἐν Κομμαγήνῃ*. Sed ab Euphrate longiuscule, ut opinor, Ptolemæus summovet.

ANΤΙΟΧΙΑ *ad Hippum.*

ANΤΙΟΧ. ΠΡ. ΙΠ. ΤΗΣ. ΙΕΡ. Κ. ΑCΥΛΟΥ. ΘΚC. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio. In altero ejusdem M. Aurelii, ANΤΙΟ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. Ι. ΤΗΣ. ΙΕΡ. Κ. ΑCΥΛΟΥ. ex eodem Cimelio. *Ἀντιόχειων ἱερῶν πρὸς Ἰσάω τῆς ἱερᾶς ἔ ἀσύλου.* *Antiochensium ad Hippum, sacræ & involatæ civitatis. Anno CCXXIX.* post adeptam, ut credimus, prærogativam eam sacræ involatæque civitatis, ac libertatis: quam plane videntur ii mihi, ut de Gazensibus dicturi sumus, obtinuisse a Pompeio, dum is in Syria cum imperio esset, anno Urbis Romæ DCCLXXX. Quare hunc nummum cūsum oportet anno Urbis DCCCCXVIII. M. Aurelii anno VI. Est alter similis ei nummus eodem Principe cūsum, in Museo S. Genovesæ. Plinio, lib. v. sect. xv. & xvi. *Hippon.* A monte Hippo cognomine, cujus meminit Ptolemæus, lib. v. cap. xv.

traxisse nomen videtur : alterumque Antiochiæ obtinuisse jam olim : eaque demum esse, quam in confinio Cœles Syriæ Arabiaque conditam a Semiramide, auctor est Stephanus. Hunc nummum Trifstanus, tom. 1. pag. 692. sic infeliciter legit : ΑΝΑΘΩ. ΠΡΠΙ. ΤΗC. ΙΕΡ. Κ. ΑCΥΛΟΥ. & ad insulam Ægypti refert, Ναβω, de qua Herodotus : quæ & Πεσσωπίλις dicta est : quam vocem per notarum compendia his litteris putat intelligi, ΠΡΠΙ. Cum legerimus in eo nummo ipsi perspicue, ΑΝΤΙΟΧ. ΤΩ. ΠΡ. ΙΠ. &c. Et in nummo Faustinae junioris Patinus in Indice, pag. 16. ΑΝΤΙΟΧ. ΠΡΠΙ. ΙΕΡ. ΑCΥΛΟC. ΘΚΕ. pro ΘΚC. ut in Aurelii nummo, pag. 246.

ΑΝΤΙΟΧ. ΠΡ. ΙΠ. ΙΕΡ. ΑCΥΛΟΥ. Commodi nummus e Gaza regia, quem sic mutilum Patinus affert, pag. 263. Χ Π... ΠΙΕΡ. ΑCΥΛΟ. In eo turrita mulier, equo insidet : in aliis, equum freno regit. Græcis equus Ἰσππος est : inde effigies ea in nummos Antiochenis horum translata.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ. Vide ΕΔΕΣΣΑ.

ΑΝΤΙΟΧΙΑ *Pisidia.*

ΑΝΤΙΟΧΙΑ. Titi apud Trifstanum, pag. 300. qui ad Antiochiam Syriæ hunc nummum perperam refert : cum ii omnes, qui ad hanc spectant, Græcis sint inscripti characteribus : qui ad Pisidicam, Latinis.

COL. CAES. ΑΝΤΙΟΧ. *Colonia Cæsarea Antiochia.* Antonini Pii, Severi, Juliae Domnae, Caracallae, Alexandri Severi, & Gordiani junioris nummi, e Cimelio Regio, Plinius, lib. v. sect. XXIv. *Pisida, quorum colonia Cæsarea, eadem Antiochia.* Trifstanus hos perperam ad Antiochiam Syriæ in Alexandro Severo refert, tom. 11. pag. 397. ut & eos nummos quos deinceps allaturi sumus, Patinus, alique omnes ex Antiquariorum grege. In his nummis, aut Remus Romulusque lactentes, deductæ a Romanis coloniae indices : aut, ut in Asia plurimis, Dei Luni effigies cernitur, cum gallo gallinaceo.

COL. CAES. ANTIOCHENSIS. Antonini Pii, apud Patinum, pag. 318. & in Cimelio Regio, cum Dei Luni effigie.

COLONIAE..... TIOCH. M. Aurelii, apud eundem, pag. 234.

COL. ANTIOCHEN. Severi, pag. 281. in quo nummo stat Isis, dextraque ramum, Copiæ cornu læva gerit.

COL. CAES. ANTIOCH. &

GENIO. COL. ANTIOCH. Caracallæ, pag. 301. Item Elagabali, cum priore epigraphe, apud Occonem, pag. 403.

COL. ANTIOCH. Caracallæ pariter in Cimelio Regio, cum Dianæ effigie.

COL. CAESAREA. ANT. A Λ Φ. Caracallæ nummus, si Trifanum audimus, tom. 11. pag. 168. in quo Isidis velatæ effigies: epigraphe, qualem ipse refert, corruptissima. COL. CAESAREAËIN. A Λ Φ. Sed neque illud A Λ Φ de Alpea Diana accipi oportet, ut ipse putat: nec de Flaviæ prænomine, ut alii volunt: cum sint eæ notæ & idiomatis diversi, & extra omnia ejus coloniæ nomina prænominaque positæ: sed de æra peculiari a Regibus Asiæ post Alexandri obitum instituta, quæ cum Seleucidarum æra congruat. Est enim annus ejus æræ, φλδ', hoc est, DXXXI. ut in Aradiorum Tripolitarumque nummis dicemus, Elagabali supremus. Unde intelligimus neque hunc quoque Caracallæ esse, sed Elagabali: atque ut in Sidoniorum nummum, quos Caracallæ falso Patinus adjudicat, cum sint Elagabali: sic in isto Trifanum hallucinatum esse.

ANTIOCHIA. COLONIA. CAES. IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS. AVG. E Cimelio Regio.

ANTIOCHI. COLONI. Decii nummus, e Cimelio Regio, & apud Patin. pag. 391. quem ille nummum in Illyricum Daciamve immerito ablegat, ubi terrarum Antiochia nulla unquam fuit. In eo nummo,
ut

ut in aliis deinceps plurimis, signa sunt militaria, deductæ coloniæ symbola: ut & Aquila, & aratrum, & colonus qui boum jugum agat, inter ea coloniæ signa passim occurrunt, ut notum est. Cum signis certe & vexillis coloni deducebantur. Hyginus: *Multis legionibus contigit bellum feliciter transigere, & ad laboriosam agriculturæ requiem primo tirocinii gradu pervenire: nam cum signis & aquilis, & primis ordinibus, ac tribunis deducebantur.*

ANTIO. COL. Gallieni, apud Mediobarbum, pag. 379. in quo Lupa cum gemellis, Remo Romuloque.

ANTIOCHIA *Syriæ.*

ANTIOXEΩΝ. Nummus antiquus, apud Patin. pag. 8. cum fluvii icone: ex parte averfa, ΔΗΜΟΣ. *Populus Antiochenfium.* Plinius, lib. v. sect. xviii. *Antiochia libera, Epidaphnes cognominata, Oronte amne dividitur. Nunc incolis Antekié dicitur.*

ANTIOXEΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Apud Spanhemium, pag. 789. *Antiochenfium Metropoleos libera.* Libera civitas ea dicebatur, quæ suis, non Romanis, viveret legibus. Annus porro quo hæc concessa libertas & αὐτονομία Antiochenis est, is fuit quo Dictaturam Alexandriæ Julius Cæsar iniiit, ita prodeunte verbis conceptis auctore Chronici Alexandrini, pag. 448. Πρὸς δ' εἰδῶν Μαίαν τὴν πόλιν ἑπιμελήσας. καὶ παραστήσας ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ Ἑλλάθρῃ αὐτῆς, ὅτε ἔπειτα Ῥωμαίοις ἐγγύετο, τῇ κ' τοῦ Ἀρτεμισίου μηνὸς πεμφθεῖσα τῷ τῷ αὐτῷ Ἰουλίῳ Καίσαρι καὶ ἐκλήθη ὁ αὐτὸς Καῖσαρ Ἰούλιος Δικτάτωρ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, γ' καὶ κ' τῷ Ἀρτεμισίου μηνὸς. Χρηματίζει οὖν τὴν μεγάλην Ἀντιοχείαν εἰς πμὴν αὐτῆς ἔτος α. καὶ πρώτον ἔτος τὸ πεντηκονταετηρίδος, ἀπὸ πρώτου ἔτους Γάϊου Ἰουλίῳ Καίσαρι. A. d. iv. Idus Maias primæ Indictionis. Et proposita in urbe magna Antiochiæ Libertas ipsius, quando & Romanis subiecta est, vicesimo die Maii ab eodem Iulio Cæsare (ex Alexandrina civitate) missa. Et appellatus est idem Iulius Cæsar Dictator in urbe magna Antiochiæ vicesima tertia Maii. Nominatur itaque magnæ Antiochiæ in ipsius

honorem annus primus, idemque primus Pentecadecaëteridos, ab anno primo C. Iulii Cæsaris. Fuit hic annus Urbis DCCVII. primus post pugnam Pharsalicam, ante Christum XLVII. idemque initium Antiochenorum aræ.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΔΑΦΝΗΝ. Ε Museo nostro. Juppiter stat. In parte averfa radiatum Apollinis caput. *Antiochensium ad Daphnen.* Daphne vicus, suburbiumve fuit, Antiochiæ adfitum, ad Solis exortum, ubi fana Apollinis & Dianæ, cum alylo. Auctor Strabo, lib. XVI. pag. 749. Hinc porta Antiochiæ Daphnitica, apud Hieronym. de Script. Ecclef. in encomio S. Ignatii Antiocheni.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ. Vide PTOLEMAIS *Phanices.*

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΤΗΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Juppiter sedens. In parte averfa, Jovis caput. Alter eadem epigraphæ, cum capite turrato: & ex parte averfa, ariete: Tertius, pro ariete, Fortunam exhibet. Omnes e Museo nostro.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ. ΑΝΤΙΟΧΕΙΣ. Nummus Augusti e Cimelio Regio, & apud Tritanum, pag. 166. qui nummus voces eas in corona præfert. Summum apud se sacerdotium residere Antiochenfes priore illo vocabulo gloriantur: se penes unos jus esse eligendi eum qui facris totius Provinciæ communibus faciendis (τὰ κοινὰ τῆς ἐπαρχίας appellabant) præfes foret & Ἀρχιερεὺς. Hunc Augusto ipsi honorem deferunt; atque eam ob rem ex superficie nummi altera legas, ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ. Καῖσαρ Σεβαστὸς Ἀρχιερεὺς. Occurrit hæc nobis vox iterum in Nomocanone Joannis Scholastici, tit. ΙΙ. φυλαττέσθω τὰς θρόνῳ Ἀφεικῆς τὸ δεχεσθαιπικὸν δίχθον καὶ τὸ δοθῆν αὐτῆς πατρὸν. *Servetur sedi Africæ Archiepiscopale jus, juxta privilegium ipsi concessum.* Sic in Ecclesiarum administratione Exarchorum summa potestas in Metropolitanas, πατριαρχικὸν δίχθον Evagrius appellat. Hunc nummum Patinus frustra ad aliam Antiochiam refert. In

simili vero nummo Musei nostri, ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣ. ΑΡΧΙΕΡΕΙ. Ex parte altera, ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΣ. ΣΚ. ubi postremas certe litterulas si hisce Latinis S. C. omnino esse pares asseverem, aridulari me, fat scio, dicent eruditi, & indigne ferent. Atqui nec Seleucidarum æram, quæ longe antiquior, nec Antiochenorum, quæ recentior est, ipso Augusti ævo cœpta, quo principe cusus hic nummus est, his litteris indicari liquet, cum annum eæ DCXX. prodant: multo vero minus Monetæ vel Urbi Præfecti nomen iis contineri putem, quod eo loci supervacuum foret. Nihil igitur propius vero visum est, quanquam novum & inauditum, ut quod Latini litteris suis ac vernaculis S. C. in nummis exhibent, ut Senatus Consultum expriment, id Antiocheni prioribus geminæ illius vocis litteris Græcis, Σ. Κ. quæ Latinis S. C. responderent, signasse: cum verius multo fuisset, Σ. Δ. hoc est, Συγκλήτου δόγματι, scribere. Certe ex sequentibus nummis, solenne id Antiochenis fuisse palam fiet, ut S. C. Latinis etiam litteris inscriberent, quod nunc Græcis præstant. Nam ut Σειδῶτις Κοινοῦλτῳ dixerint Augusti temporibus, vix credo: quanquam gemina ea vox sequiore usurpata ævo est, ut ex Glossario Meursii intelligitur.

ΚΑΙΣΑΡΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. *Cæsaris Augusti.* Ex parte altera, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟΣ. ΔΝ. *Antiochensium Metropoleos, anno LIV.* Annus Urbis signatur DCCLIX. æræ vulgaris post Christum natum, VI I. Augusti post Actiacam victoriam, xxxvii. Nummum hunc Patinus, in Thesauro pag. 48. non intellexit.

ΕΠΙ. ΦΛΑΚΚΟΥ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. In laurea, quæ in Syriæ potissimum nummis frequens admodum. *Sub Flacco Antiochensium Magistratu.* Apud Patinum, pag. 76. Tiberii nummus.

ΕΠΙ. ΣΙΛΑΝΟΥ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Cum Jovis capite, in Museo nostro. Tiberii, in Gaza Regia.

ΕΠΙ. ΠΕΤΡΩΝΙΟΥ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Claudii.

ΝΕΡΩΝΟΣ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Apud Patinum in Theſauro, pag. 54. Ex parte altera Aquila Fulmini inſiſtens, Antiochenſium peculiare ſymbolum, cum notis numeralibus ΘΡ. quibus annus æræ ipſorum CIX. ſignatur, Neronis decimus, Urbis DCCCXV.

ΝΕΡΩΝΟΣ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Ex parte altera, ΠΟΠΠΗΙΑΣ ΣΕΒΑΣΤ. ΗΡ. *Sabinæ Poppææ Auguſtæ*. Poſteriores litteras ΗΡ. quæ mediam nummi aream obtinent, cum ceteræ ſint in ambitu, Triſtanus tomo I. pag. 244. ΗΡΑΣ interpreta- tur, ac de Junone accipit, quo donatam eſſe cogno- mine Poppæam putat a Nerone: uti ruſticus in Caſina Plauti, uxorem ſuam compellat:

En, mea Iuno, non decet te eſſe tam triſtem Iovi tuo.

Nugæ. Ab Antiochenis cuſum eſſe hunc nummum contendimus: iſſque notis æræ ipſorum annum ſignari Ϡ, ſive CVIII. qui plane incidit in annum Neronis nonum, Urbis Romæ DCCCXIV. Ut ex nummo ſuperiore liquet.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΕΤ. ΔΙΡ. ΕΠΙ. ΚΕΣΤΙΟΥ. Nummus Neronis. *Antiochenorum anno* Ϡ hoc eſt, CXIV. *ſub Ceſtio*, annus Neronis ſignatur, non X. ut viro erudito viſum eſt, ſed poſtremus, ſeu XIV. qui idem Urbis fuit DCCCXX. cum annus ſecundus Probi, teſte Eufebio in Chronico, qui fuit Urbis MXXXI. incidat in annum æræ Antiochenorum CCCXXV. Ceſtius ſub Nerone Syriæ præfuit, teſte Joſepho, multis locis.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟΣ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Hadriani, apud Patinum, pag. 200. nunc Cimelii Regii. Ad demerendum Principem, quem ſibi inſenſum eſſe ſciebant, cudi hunc nummum Antiochenſes juſſere. Spartianus in Hadriano, pag. 7. *Antiochenſes inter hæc ita odio habuit, ut Syriam a Phœnice ſeparare voluerit, ne tot civitatum Metropolis Antiochia diceretur.*

.. ΜΗΤ. ΙΕΡ. ΚΑΙ. ΑCΥΑ. L. Veri nummus apud eundem, pag. 257. priore ſui parte exeuſus: cui inſculpta ſimilis effigies ei quæ in Caracallæ nummo proxime laudando cernitur. Itaque ſubſtituenda hic vox eſt,

ANTIOX. Julius Capitolinus in M. Antonino, pag. 26. *Et Verus quidem (nempe L. Verus, Marci frater) posteaquam in Syriam venit, in deliciis apud Antiochiam & Daphnen vixit, armisque se gladiatoris & venatibus exercuit: cum per legatos bellum Parthicum gerens, Imperator appellatus esset, &c.* Et in Vero, pag. 37. *Antiochiam posteaquam venit, ipse quidem se luxuriæ dedit: duces autem confecerunt Parthicum bellum &c.* Et mox: *Egit autem per quadriennium Verus hiemem Laodiceæ, æstatem apud Daphnen, reliquam partem Antiochiæ.*

ANTIOXEΩN. KAI. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Commodi nummus in Cimelio Regio. *Antiochensum & Laodicensium concordia.*

ANTIOXEΩN. ΝΕΩΚΟΡΩN. Mulier cum spicis, face, & angue. Ex parte altera, ΑΥΤΟ. ΚΑΙC. ΠΕCΚΕΝΝΙΟC. ΝΙΓΡΟC. CEB. *Imp. Cæsar Pescennius Niger Aug.* Apud Spanhemium, qui vidit, lib. de usu numism. pag. 590. & apud Occonem, pag. 339. Ad Antiochiam Syriæ spectare hunc nummum, præter alia argumenta, ex eo efficimus, quod *ab exercitibus Syriacis, quos regebat, Imperator Pescennius est appellatus*, teste Spartiano in ejus vita, pag. 74.

ANTIOXEΩN. ΜΗ. ΚΟ. Δ. Ε. S. C. Ἀντιοχείων μετροπόλεως κολωνίας, δημαρχικῆς ἐξουσίας, S. C. *Antiochensum Metropoleos Colonia, Tribunicia potestate, Senatus consulto.* Caracallæ nummus, apud Patin. pag. 302. cum turritæ mulieris, & ad pedes ejus fluvii, seu viri natantis effigie. Elagabali, pag. 331. & Otaciliæ, pag. 384. Horum nummorum notas extricare Patinus non potuit. Caracallæ porro in primis cur nummum Antiochenfes cuderent, si causæ deessent aliæ, fuit hæc sane vel maxima, quod, ut narrat Spartianus in ejus vita, pag. 85. *Antiochenfibus interventu suo jura vetusta restituit quibus iratus fuit Severus, (fuit is Caracallæ pater,) quod Pescennium Nigrum juverant.* Itaque & Macrino Caracallæ interfectore interempto, Elagabalo deinde, qui tum Antiochiæ erat, nummis cufis iidem gratulati sunt, quod is Caracallæ filius habe-

retur. Capitolinus in Macrino, pag. 94. *Cum se Antiochiam Macrinus recepisset, ac luxuriæ operam daret, justam causam interficiendi sui præbuit exercitui, ac Bassiani Caracallæ, ut putabatur, filium sequendi, id est, Elagabalum Bassianum Varium, qui postea & Bassianus & Antoninus appellatus est.*

Δ. E. S. C. Diadumeniani nummus, ex Patino, pag. 327. sine oppidi nomine ille quidem, sed aquila & laurea corona insignis, litterisque allatis, quæ sunt in Antiochenorum nummis frequentes. Lampridius in Diadumeno, pag. 97. *Hac habita concione, qua Diadumenianus scilicet, Caracalla interfecto, cohortes est allocutus, statim apud Antiochiam moneta Antonini Diadumeni nomine, qui Macrini filius, percussa est: Macrini, usque ad iussum Senatus dilata est.*

Δ. E. S. C. Elagabali nummus, superiori similis, apud eundem Patinum, pag. 331. Sed lepidus est, cum his litteris Δ. & E. uno eodemque nummo annum principatus Elagabali quartum quintumque simul exprimi asseverat.

ANTIOXEΩN. ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. Δ. E. S. C. Alexandri Severi, apud Oconem, pag. 421. Causam cudendi nummi fuisse hanc arbitramur, quam affert Lampridius in Alexandro, pag. 133. *Legionem quam exauctoravit, rogatus post dies xxx. priusquam ad expeditionem Persicam proficisceretur, loco suo restituit, eaque pugnante maxime, vicit: cum tamen tribunos ejus capitali affecerit supplicio, quod per negligentiam illorum milites apud Daphnen luxuriati essent, vel per conniventiam seditionem fecissent exercitus. Magno igitur apparatu inde in Persas profectus, Artaxerxem regem potentissimum vicit. . . . Fuso denique fugatoque tanto rege. . . statim Antiochiam rediit, & de præda quam Persis diripuit, suum ditavit exercitum, &c. Itaque vel coërcita militum luxuries, vel compressa seditio, vel reportata victoria de Persis, nummi causa cudendi fuit.*

ANTIOXEΩN. Nummus Philippi e Cimelio Regio, & apud Patin. pag. 388. in quo tres Furiæ stant.

ΑΥΤΟΚΡΑ. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΣΕΒ. Philippi Patris, e Museo nostro. *Imp. M. Iul. Philippus Aug.* ΔΗΜΑΡΧ. ΕΖΟΥΣΙΑΣ. ΥΠΑΤΟ. Δ. ΑΝΤΙΟΚΙΑ. S. C. Aquila. Δημαρχικῆς Ἐξουσίας (in nummo Z pro Ξ, quod & alias occurrit :) Ὑπατος δ'. *Tribunicia Potestatis. Consul IV.*

ΑΥΤ. Κ. Γ. ΜΕ. ΚΥ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΔΕΚΙΟΣ. ΣΕΒ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Γάϊος Μέσσιος Κύντος Τραϊανὸς Δέκιος Σεβαστός. *Imp. Cæsar C. Messius Quintus Trajanus Decius Aug.* E Museo nostro. Aquila in eo nummo insculpta, cum his vocibus, ΔΗΜΑΡΧ. ΕΖΟΥΣΙΑΣ. S. C. *Tribunicia potestate, Senatusconsulto*, Antiochen-sium eum esse declarat.

ΑΝΤΙΠΟΛΙΣ. Plinio, lib. III. sect. v. *Oppidum Latinum Antipolis.* Nunc *Antibe*, in Provincia Narbonensi.

ΑΝΤΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Victoriæ typus. Ex parte ad-versa, ΔΗΜΟΣ. *Populus Antipolitanus.*

ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΩΝ, cum prora navis, & Jovis capite ex parte altera, in Magna Græcia Goltzii, tab. xxxvi. Apud Gruterum pag. 173. 10. Græca inscriptio Anti-poli reperta, ΑΝΤΙΠΟΛΙΣ. ΚΑΙ. ΟΙ. ΠΟΛΙΤΑΙ. Vetustiores porro hi nummi duo posteriores videntur, quam sit Cæsarum principatus.

ΑΝΤΙΥΜ.

ΑΝΤΙ. Cum Herculis effigie, & clava. Apud Goltzium, in Magna Græcia, Tab. xvii.

COL. ΑΝΤΙΑΤ. LEG. IIII. ITALICA. Neronis nummus, in Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinius, lib. III. sect. ix. *Antium colonia.* Neronis hæc patria. Nunc quoniam sola supersunt rudera, *Antio roüinato* Itali accolæ in Latio vocant. Apud Gruterum, pag. cccclxxxix. 6. TRIB. LEG. IIII. ITALICAE.

COL. ΑΝΤ. Titi nummus, e Cimelio Regio. Goltzium in Thesauro, pag. 137. *Coloniam Antipolim* falso interpretatur: Neque enim colonia Antipolis fuit.

ΑΝΤΙΦΕΛΛΙΤΑΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 209. Plinio, lib. v. sect. xxviii. *Antiphellus.*

Stephano: Ἀντίφελλος . . . οἱ οἰκουῦντες, Ἀντιφελλίται.
Quare in nummo legi ANTIΦΕΛΛΙΤΩΝ oportuit. Lyciæ oppidum id fuit.

ANΞΥΡΟΣ. Jovis hæc appellatio est, cujus expressum caput cum fulmine in vetere nummo, apud Goltzium, tab. LXXV. Hinc Juppiter Anxurus apud Maronem, lib. VII. Æneid.

Queis Iuppiter Anxurus arvis

Præsidet.

Quo loco Servius: Circa tractum, inquit, Campaniæ colebatur puer Iuppiter, qui Anxurus dicebatur, quasi ἀνὸς ἕρως, id est, sine novacula, quia barbam nunquam rasisset. Plinius, lib. III. sect. IX. Tarracina oppidum, lingua Volscorum Anxur dictum. Nunc quoque Terracina, in Latio. Horatius, lib. I. Satyr. v.

Impositum saxi late candentibus Anxur.

Quem versum Porphyrio explicans, Quæ nunc Terracina dicitur, olim Anxur dicebatur: unde Iovem Anxurum colebant, cujus & Virgilius meminit. Impositum saxi, quoniam illis temporibus adhuc Terracinensis urbs in altissimo monte erat: unde postea in æquorem locum deposita est: ut non sint solum adhuc vestigia ædificiorum in monte, sed & murorum. Quin & mixtis una Græcis Latinisque litteris, in magna Græcia Goltzii, AXYP. Tab. XVI. semel iterumque occurrit. Et sane si ἀνὸ τοῦ ἕρως, & α ut Græci dicunt περιήκος, hoc est, privativo nomen habet, Axurus utique appellari debet.

ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ *Thraciæ.*

ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Nummi Claudii, M. Aurelii, Faustinae junioris, ac Getæ, cum Dianæ venatricis effigie, e Cimelio Regio. Plinio, lib. IV. sect. XVIII. *Anchialum.*

ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ, ab Ulpio nempe Trajano appellatione ea accepta. Severi nummi, Caracallæ, Maximini, & Gordiani junioris, in Cimelio Regio. Mœsiæ passim ab Antiquariis adscribuntur. Est altera quidem Anchiale in Cilicia, de qua lib. V. sect. XXI. sed ea Tarsum transducta, conflata e duabus una civitas est, id quod Stephanus haud obscure

innuit:.

innuit: quare nummi omnes ad hoc Thraciæ Anchiolum referendi. Deinde hoc prænomen ab Ulpio multis in Mœsia Thraciaque oppidis attributum, in Asia nondum occurrit.

APAMEA *Bithyniæ.*

COL. IVL. CONC. APAM. AVG. D. D. *Colonia Julia Concordia Apamena Augusta. Decreto Decurionum.* Caracallæ & Gallieni in Cimelio Regio nummi. Et Caracallæ quidem in Thesauro quoque Goltzii, pag. 240. Similem alium alibi Juliæ Domnæ vidimus. Plinio, lib. v. sect. XLIII. *Intus in Bithynia, colonia Apamena.* Meminit hujus coloniæ, præter Ulpianum, quem in Notis laudavimus, Strabo, lib. XII. pag. 564. Οἱ δ' Ἀπαμειῖς Σπειρίας ἐδέξαντο Ρωμαίων. Cur Apameam a Myrlea diversam faciat Constant. Porphyrog. lib. I. them. IV. pag. 24. haud satis liquet: cum Strabo, loc. cit. pag. 563. hanc ipsam Apameam, quo deducta colonia Romanorum est, Myrleam esse ipsam asseveret.

APAMIA *Cæles Syriæ.*

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩ. ΑΖΙΩ. Plinio, lib. v. sect. XIX. *Cæle habet Apamiam, Marsya amne divisam* &c. Quem quidem amnem Macedones, cum rerum ibi potirentur, ut alia oppida fluminaque, Macedonico nomine indigitarunt: Axiumque, quod eo nomine in Macedonia insignis amnis est, appellarunt. Sic Edessam, Berœam, aliasque urbes ab urbibus Macedoniae nominarunt. Sic rex Syriæ Antiochus Soter Alexandriam Margianæ, Antiochiam appellavit, *ut Syriam restitueret, interfluente Margo*, ut Plinius ait, lib. VI. sect. XVII. quæ verba a nemine adhuc intellecta planissime eo loci interpretati sumus. Sic Jaxartem amnem Alexandri milites Tanain nuncupavere: sic Edessam Principes Antiochiæ nomine signavere in nummis: resque ea innumeris aliis constat exemplis, quæ enumerare studio brevitatis piget. Affertur hic nummus a scriptore historiæ Regum Syriæ: a nemine adhuc ante nos feliciter explanatus.

ΑΠΑΜΕ. ΗΡΑΚΛΕ. De eo nummo dicemus inferius, verbo HERACLEA Cœles Syriæ.

ΑΠΑΜΕΙΑΣ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΔΟΥ, cum elephantis effigie. *Apameæ sacræ & inviolatæ.*

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΓΞΡ. Eæ notæ Seleucidarum imperiî annum CLXIII. indicant. Nummus est Alexandri Syriæ Regis, e Museo nostro.

ΑΡΑΜΙΑ *Phrygiæ, quæ & ad Mæandrum dicta.*

P. LENTVLVS IMPERATOR. In nummi area serpentes duo, mutuis implexi spiris, Æsculapii symbolum, cum voce diminuta, ΑΠΑ. hoc est, Ἀπαμείων. In infima parte, ΜΥΙΣΚΟΥ, quod Prætoris nomen, vel Præfecti Urbi. Fuit autem Lentulus, biennio ante quam M. Tullius Cicero, in Cilicia Proconsul. Exstat ad hunc ejusdem Tullii epistolarum liber, quibus vel Proconsul Lentulus, vel Imperator inscribitur. Ciliciæ vero Proconsuli, Apamenus etiam conventus parebat, & Cibyriticus, sub quo Laodicea fuit, & Synnadensis. Testis ipse Tullius, lib. v. ad Attic. Epist. XXI. *Forum institueram agere Laodiceæ Cibyriticum, & Apameense ex Idibus Martiis: ibidem Synnadense.* De his Phrygiæ conventibus. Plinius lib. v. sect. XXIX. *Sed prius terga & mediterraneas jurisdictiones indicasse conveniat. Vna appellatur Cibyritica. Ipsum oppidum Phrygiæ est. Conveniunt eo XXV. civitates, celeberrima urbe Laodicea. . . . Alter conventus a Synnada accipit nomen. . . . Tertius Apamiam vadit, &c.*

... ΑΜΕ. . . . ΑΠΕΛΛΑΣ ΦΑΝΙΟΥ. Ex parte altera: ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ Δ ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΥΠΑΤ. Καῖσαρ Σεβαστὸς, Δημορχῆς Ἐξουσίας Ὑπατος. *Cæsar Augustus, Tribunicia Potestate, Consul.* Augusti nummus, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 45. quem ille nummum sic legit: ΑΠΟΛΛΑΞ ΦΑΝΙΟΥ. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΠΛΟΥΣΙΑΣ. ΥΠΑΤ. atque ad oppidum Siciliæ Plutiam refert: cujus Tullius meminit: simul Augusti comitatem commendat, qui Consulatum ejus oppiduli deferri sibi æquo animo tulerit: quod quidem commentum di-

gnum risu ac sibilo est. Nos illud . . . A M E nemini dubium fore putamus, qui nummum inspexerit, quin mutilum utraque sui parte vocabulum videatur, pro ΑΠΑΜΕΩΝ. Ἀπελλᾶς autem Græca vox est, quam apud Gruterum quoque reperias, pag. 1130. 8. & in nummis Trallianorum. Et nunc is *Phania F.* appellatur, Apamensium Prætor.

ΑΠΑΜΕΙΑΣ. ΠΡΟΣ. ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ. Tiberii nummus, e Cimelio Regio. Apud Eusebium, lib. v. hist. Eccles. cap. xvi. Ἐν Ἀπαμείᾳ τῆ ᾠρῆς Μαιάνδρου. Plinius, tum loc. cit. tum sect. xxxi. *Amnis Mæander Apamenam prius pervagatur regionem, &c.*

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΚΙΒΩΤΟΣ. ΜΑΡΣΥΑΣ. Nummus Hadriani e Gaza Regia, in quo Marfyas amnis, viri effigie, qua pingi fluvius solet, inter saxa. Κιβωτός Ἀπαμείων sic dictum intellige, uti nos Lutetiam Parisiorum, aliaque simili forma dicimus. Plinius, lib. v. sect. xxv. *Tertius conventus Apamiam vadit, ante appellatam Celænas, dein Ciboton. Sita est in radice montis Signiæ, circumfusa Marsya, Obrima, Orga, fluminibus in Mæandrum cadentibus.* Dio Prusæus, orat. 35. ad Apamenses, pag. 433. Τῶν τε ποταμῶν οἱ μέγιστοι ἔ' πολυωφελέστατοι ἢ δὲ ἄλλῃ ἐνθὲν δεῖ ἔχρυσιν ὅτε Μαρσύας οὗτος, διὰ μέσης δὲ πόλεως ὑμῶν ῥέων, ὅτε Ὀργας, ὅτε Μαιάνδρου ἢ τε Φρυγίας περιέχθησθε, καὶ Λυδίας, ἔνῃ Καρίας. Ἀλλὰ τε ἔθνη περιεικὲ πολυαιδρότατα, Κατωπαδόκες τε καὶ Πάμφυλοι, καὶ Πισίδαι. καὶ τούτοις ἅπασιν ἀρετὰν ὑμεῖς καὶ ξυβόδον παρέχεσθε καὶ αὐτῶν πόλιν. Sic quam late pateret Apamensium jurisdictionis, indicat. In Notitia Eccles. pag. 19. inter Episcopos Provinciæ Pisidiæ, censetur δ' Ἀπαμείας δὲ Κιβώτου. Apud Leunclavium, pag. 96. δ' Ἀπαμείας.

ΕΠΙ. ΑΡΤΕΜΑ. Γ. ΑΠΑΜΕΙΣ. ΚΟΙΝΟΝ. ΦΡΥΓΙΑΣ. *sub Artema tertium Prætor. Apamenses. Commune Phrygiæ.* Caracallæ nummus e Cimelio Regio, cum aquilæ effigie. Conventum hic habitum ad ludos & sacra Phrygiæ communia facienda, voces postremæ indicant. Vide ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΚΟΙΝΟΝ, ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, &c. Similis huic Severi nummus,

sed vitiatas, apud Occonem, pag. 362. ΕΠΙ. C. Δ. ΠΑΝΘΕΙΟΥ. ΑΡΤΕΜΑΣ. ΑΠΑΜΕΩΝ. ΝΕΙΚΟΜΗΔ. cum legi videatur oportere, ΕΠΙ. C. ΠΑΝΘΕΙΟΥ. Δ. ΝΕΙΚΟΜΗΔ. ΑΡΤΕΜΑ. C. ΑΠΑΜΕΩΝ. Ἐπὶ γραττηγῶδ Παιθείου δ'. Νεικομηδέων. Ἄρτεμα Στρατηγῶδ Ἀπαμέων. *Sub Prætoře Pantheo quartum Nicomediensium : Artema Prætoře Apamensium.* Ut eo nummo concordia utriusque oppidi indicetur. De hoc Prætoře rursus in nummis Magnetum a Sipylo.

ΕΠΙ. CΤΡΑ. ΑΔΥΡΩ..... ΑΤ. ΚΥΖ..... ΜΕΩΝ. Caracallæ nummus apud Patinum in Thesaurο, pag. 189. in quo Prætoris nomen detritum, ac vitiose editum, vix ut medicinam ei facere, nisi nummo inspecto, queas. Urbium nomina, ΚΥΖ. ΑΠΑΜΕΩΝ, legi oportere haud temere auguramur : ac civium oppidi utriusque concordiam & fœdus intelligi. Aream nummi ara obtinet, cujus utroque ex latere stant Cereris tedæ accensæ, serpentibus involutæ : quo symbolo Dea Cyzicenorum Præses adumbratur.

ΕΠ. ΑΥ. ΒΑΚΧΙΟΥ. ΠΑΝΗ. ΑΠΑΜΕΩΝ. Ἐπὶ Ἀυρηλίου Βακχίου Πανήγυεις Ἀπαμέων. Nummus Gordiani junioris in Cimelio Regio, cui adjectæ præterea syllabæ, quas ipsi vidimus, ΜΑΙ. & ΜΑΡ. quibus Mæander, Marfyasque, signantur : quorum icones in ipso nummo, qua pingi fluvii forma solent, existant & apparent, Marfyasque præterea cum fistula. Vox ea πανήγυεις conventum etiam ipsum indicat, ut in nostris monuimus ad Themistium notis, Orat. xxiiii. pag. 517. quod petere jura Apameam finitimæ civitates solerent, ut Plinius loco cit. monet. Hunc nummum Tristanus attulit, tom. i i. pag. 526. Sed & mutilum edidit, nec prorsus intellexit : sic enim habet : ΠΑΥ. ΒΑΚΧΙΟΥ. &c. ac vuculas ΜΑΙ. & ΜΑΡ. in ΝΑΙ. & ΝΑΡ. commutavit, nec quid esset πανήγυεις vidit. Sic in nummo sequente :

ΕΠ. ΑΥ. ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΙΑΝΟΥ. ΠΑΝΗΓ. ΑΠΑΜΕΩΝ, qui Decii est, in Cimelio Regio, quem ipse Tristanus, pag. 591. & Patinus pag. 392. affert, legit

uterque perperam, ΠΑΥ. cum sit legendum ΕΠ. ΑΥ.
 Ε'πί 'Αυρηλίου, ut in simili altero Gordiani apud Tri-
 stanum, pag. 522. ΕΠ. CT. ΑΥ. CTΡΑΤΟΝΙΚΙΑ-
 ΝΟΥ. 'Επί Στρατηγού 'Αυρηλίου Στρατονικισιοῦ. *Sub Præ-
 tore Aurelio Stratoniciano.* Apud Occonem, pag. 451.
 mutilus hic nummus affertur, & vitiatus: Π Α
 ΤΡΑΤΟΝΙΚΙΑΝΟΥ ΠΑΜΗΓΗΡ ΑΠΑΜΕΩΝ.
 De utroque vero amne, Μæandro & Marsya, Clau-
 dianus lib. 11. in Eutrop.

*Icarium pelagus, Mycaleaque litora juncti
 Marsya, Mæanderque petunt: sed Marsya velox,
 Dum suus est, flexuque carens: jam flumine mixtus
 Mollitur, Mæandre, tuo: contraria passus,
 Quam Rhodano stimulatus Arar.*

Sunt in eo nummo Æsculapius, Hygia, Telephorus,
 de quibus dicemus in nummis ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΑΡΧΙ. ΑΠΑ-
 ΜΕΩΝ. 'Επί Μάρκου 'Αυρηλίου 'Αλεξάνδρου 'Αρχιερέως
 'Απαμέων. Apud Spanhemium, lib. de usu numism.
 pag. 693. ex Gaza Medicea.

ΑΠΑΜΕΩΝ. Urbis Senatium nummus exhibet, quem
 vidimus, cum velati capitis icone: ex parte altera,
 ΒΟΥΛΗ. Sic ΒΟΥΛΗ ΠΕCCΙΝΟΥΝΤΙΩΝ,
 ΓΕΡΟΥCΙΑ ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, &c.

ΑΠΑΜΕΩΝ ΚΩΚΟΥ. E Museo nostro. Vox po-
 sterior antiquariis adhuc incomperta: dicemus de ea
 opportunius in nummis ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ Epiri.
 In nummo eo Aquila infidet operi in Μæandri speciem
 sinuato: qua icone situs urbis ad eum amnem signifi-
 catur.

ΑΠΑΜΕΙΑ. Caput turratum. Ex parte averfa, tres puellæ
 cum facibus. Mox ΣΩΤΕΙΡΑ, *Servatrix*: quam
 vocem de Cerere hoc loco accipiendam putamus.

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΦΙΛΟΚΡΑΤΩΡ. Aquila Μæandro
 supervolat, inter Castorum pileos. Ex parte averfa,
 Palladis caput galeatum. E Cimelio Regio.

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΑΤΤΑΛΟΥ. ΒΙΑΝΟΡΟΣ. Aquila
 Μæandro supervolat, inter Castorum pileos. Ex parte

aversa, Palladis caput. E Museo nostro. *Apamensium*,
Attalo Bianore Prætoris.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ *Cariæ*.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ΠΕΡΓΑΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ.
Apolloniatarum, Pergæensiumque concordia. Nummus
est perlegans majoris formæ, quem vidimus. In parte
aversa, caput Alexandri Macedonis, cum epigraphe:
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. ΚΤΙΣΤ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ.
'Αλέξανδρος κτίστης. Ἀπολλωνία. *Alexander urbis condi-*
tor. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Apolloniata*. A Ptole-
mæo quoque, lib. v. cap. 11. inter mediterranea Ca-
riæ oppida, Ἀπολλωνία πρὸς Λαμύδα. In Notitia
Episc. Hieroclis, pag. 17. inter Antistites Cariæ, ὁ
'Απολλωνιάδης.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ *in Epiro*.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Severi, Juliæ Domnæ, & Ca-
rallæ nummi: in quibus stat Juppiter, Mercurius, Mars,
Neptunusve, Hercules, aut Dearum aliqua. Getæ
quoque, in quo nummo fluvii jacentis effigies, navis-
que quæ velis fertur, e Cimelio Regio: symbolum fe-
licitatis apud Poëtas. Horatius:

Sapienter idem

Contrahes vento nimium secundo

Turgida vela.

Seneca in Agamemnone:

Vela secundis inflata Notis.

Est ille nummus & apud Patinum, pag. 319. Fluvius
hic Aous est, de quo Plinius, lib. 111. sect. xxvi.
Flumen Aous; a quibusdam Æas appellatum: Apollo-
nia, quondam Corinthiorum colonia &c. Scylaci: Αἶας
ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους πρὸ τῆς Ἀπολλωνίας πρὸς
ἔν. Lycophron, vers. 1015. & 1019. Αἶας Αἴαντος infle-
xit, qua forma Græci ipsius Ajacis, ducis inter Græ-
cos notissimi, nomen inflectunt. Unde Valerii Maximi
locus illustratur, ita scribentis libro primo, cap. v.
Atque illi flumen vicinum manibus nomine Æantem in
adjutorium sese mittere dixissent. Apolloniata videlicet
ab Epidamniis suppetias postulabant. Respondere illi:

Habetis *Αἴωντα*, ab eo subsidium petite. Ludebant homines Græculi in fluminis & Ajacis simili ac plane pari appellatione.

ΑΠΟΛ. apud Goltizium, adjecto fere Magistratus nomine, ΘΕΟΦΙΛΟΥ, aliove simili. In his fere bos, cum lactente vitulo, agri pascuis opimi index.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Ex parte averfa, ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Sacer Senatus*. Sed est nummus hic Cariae verius adscribendus.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ, cum metæ effigie, in corona laurea: qua ludī ac certamina signantur, in honorem Apollinis edita. Apud Goltizium, tab. 11.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. ΚΩΚ. *Apolloniatarum. Apollinis Cocæ*. Nummus Augusti e Cimelio Regio: in quo Apollinis stantis effigies. Ignotum vero id Apollinis cognomen est, nec nobis solum, sed & vetustis scriptoribus, perinde atque illud alterum Dianæ, quæ soror Apollinis, simile nomen, de quo Pausanias in Eliac. prior. pag. 163. Ο' ἡ (βωμὴς) μετ' αὐτῶν, Ἀπόλλωνος τέταρτος ἡ Ἀρτέμιδος ἑπικλησιν Κοκκώχης.... Ἀνθ' ὅτου ἡ Ἀρτεμὶν ἐπονομαζουσι Κοκκώχην, οὐ χρεία τὲ ἰδῶ μοι διδάξθῶμαι. *Tum Apollinis ara post eas: quarta, Dianæ Coccocæ cognominatæ..... Quamobrem vero Coccocam Dianam appellent, non opus fuit mihi edoceri.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ΠΡΟΣ. ΡΥΝΔΑΚΩ. L. Veri nummus. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Apolloniatae a Rhyndaco amne.* Ἀπολλωνία πρὸς Ῥυδάκῳ ποταμῶ, in mediterraneis Phrygiæ majoris oppidis, apud Ptolemæum, lib. v. cap. 11.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ΡΥΝΔΑΚΟΣ. M. Aurelii nummus, quem vidimus. Laudat utrumque, & visum a se testatur, Sirmondus noster in Antitristano, p. 34.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΡΕΙΤΩΝ. Nummus Neronis e Gaza Regia. Quo spectaret hic nummus, Patinum fugit, pag. 118. Et in Indice, pag. 7. sic infeliciter legit, ΕΡΕΙΤΩΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. posteriore hanc voce ipsum signari Apollinem ratus, cujus in nummo im-

pressa effigies: priore, oppidi haecenus incompti nomen. At Plinio, lib. v. sect. xxx. *Apollonoshierita*. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 13. inter Antistites Lydiæ, ὁ Ἀπολλωνιεσδ. Et pag. 29. Ἀπόλλωνος ἱεσν. Hæc vox *Apollinis finum* sonat: quam vocem in Tullio contra Verrem, ubi *ades Minerva posita* dicitur in *fano Apollinis*, non pro oppidi nomine, uti oportuit, sed pro templo Apollinis, seu delubro, Eminentiss. Annalium scriptor accepit, ad annum Christi LVII. num. CLXXVII. Et in Aristide, tom. I. sacr. serm. Latinus interpres, pag. 620. Atqui nos Audomari fanum usitato more, & S. Quintini, & alia ejusmodi dicimus: cum oppida Divorum cuiusdam peculiari mancipata cultu, nomen ab iis fortiuntur.

ΑΠΟΛ. & ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΩΝ. Nummi Græciæ veteris apud Goltzium, tab. xxvii. in quibus trium Charitum effigies, fere ut in Tarsensium nummo vidimus, sub Maximino: ad Apollonidem Asiæ minoris oppidum spectant, frustra in Europam transferente Goltzio. Plinio, lib. v. sect. xxxiii. *Thyatireni*.... *Hermocapelite*, *Attalenses*, *Apollonidienses*. Est hæc Apollonia a Stephano appellata decimo loco, inter ceteras ejus nominis civitates, καὶ Θυάτιρα καὶ Ἐφεσον. Certe disceptant eodem foro Thyatireni, qui Ionix pariter adscribuntur, & Apollonidienses. In Notitia antiqua Eccles. inter Episcopos ejusdem Provinciæ Lydiæ, cujus Metropolis Sardis est, pag. 13. & 45. ὁ Ἀπολλωνιάδης, ὁ Ἀθαλίας, ὁ Ἐρμωκαπιλείας. Pag. 29. Ἀθαλία, Ἐρμωκαπιλία, Ἀπολλώνας. Apud Leunclavium, pag. 90. ὁ Ἀπολλωνιάδης, ὁ Ταλίας, (lege, ὁ Ἀθαλίας) ὁ Ἐρμωκαπιλείας.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΤΕΡΤΥΛΛΟΥ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΩΝ. ΕΝ. ΙΩΝΙΑ. Ἐπὶ Στρατηγῶδ' Αὐρηλίου Τερτύλλου &c. *Sub Prætoe Aurelio Tertullo, Apollonidensium in Ionia*, in qua & Ephesus fuit, & Thyatira: quas inter hæc Apollonia a Stephano collocatur. Apollonienfes Tacitus vocat, lib. 11. Annal. pag. 55. loco a nobis allato, lib. 11. sect. LXXXVI. Est altera

altera quidem Ἀπολλωνία τῆς Ἴωνων in Thracia, eodem auctore Stephano: Ioniam tamen dictam esse aliquam Thraciæ regionem, fidenter negamus. Est hic porro Alexandri Severi nummus, e Cimelio Regio: cum Æsculapii Hygiæque icone.

ΑΠΤΑΡΑΙΩΝ. Pro Ἀπειραίων, more Dorico. Sic Cretes & πάως dixere pro τέως, interim. Stephano. Ἀπειρα, πόλις Κρήτης... ὁ πολίτης, Ἀπειραῖος. Plinio, lib. 1 v. sect. xx. *Apteron*.

ΑΠΤΑ. In nummo quem vidimus, cum apis effigie, quod mellis Cretici symbolum, de quo dicemus alias.

AQVÆ SEXTIÆ.

COL. AQVÆ SEXTIÆ. LEG. XXV. Vespasiani nummus e Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinio, lib. 111. sect. v. *Aquæ Sextiæ Salluviorum*, in Provincia Narbonensi. Hodie *Aix*. Coloniam pariter Ptolemæus appellat, & vetus inscriptio apud Gruterum, pag. ccccxiii.

AQVILEIA.

COL. AQVILEIA. Vespasiani, e Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinio, lib. 111. sect. xxii. *Aquileia colonia*, in decima Italiæ regione, Adriatico mari apposita.

ARABIA.

ARAB. ADQVIS. *Arabia acquisita*. Trajani nummus, apud Patinum, pag. 175. & in Cimelio Regio, Museoque nostro.

ARABIA. AVGVSTI. PROV. Eiusdem Trajani, laudatus a Scaligero, in *Animadv.* Euseb. pag. 189. ut & alter, ARABIA. CAPTA. Eutropius de Trajano: *Arabiam postea in Provinciæ formam redegit*. Vide Sextum Rufum, & alios. Camelus in hisce nummis cum Arabia plerumque signatur. Plinius lib. viii. sect. xxvi. *Camelos inter armenta pascit oriens: quarum duo genera, Bactria & Arabia. Differunt, quod illæ bina habent tubera in dorso, hæc singula.*

ADVNTVI. AVG. ARABIAE. &

RESTITVTORI. ARABIAE. Hadriani, in eodem Cimelio.

- APABIA. Græcus Hadriani nummus, in quo turrata mulier geminos lactat infantes, e Cimelio Regio.
- ARAB. ADQVIS. Severi, apud Occonem, pag. 353. cum victoriæ icone. Spartianus in Severo, pag. 67. *Circa Arabiam plura gessit Atque ob hoc reverfus triumpho delato appellatus est ARABICVS.* Et pag. 71. *Arabas in deditioem accepit.* Sex. Aurel. Victor: *Neque minus Arabas, simul adortus ut est, in ditionem redegit provinciæ modo. Adiabene quoque, ni terrarum macies despectaretur, in tributarios concessisset. Ob hæc tanta Arabicum, Adiabenicum, & Parthici cognomento Patres dixerunt.*
- ARABRIGA. MVN. Municipium Arabriga. Caii Cæsaris nummus e Thesauro Goltzii, pag. 242. Plinio, lib. IV. sect. XXXV. *Arabricenses*, in Lusitania. Ptolemæo, lib. II. cap. V. *Ἀραβριγᾶ.* Apud Gruterum pag. 162. vetus inscriptio, ARABRIGENSES.
- APADION. Passim occurrit in nummis. Plinio, lib. V. sect. XVII. *Arados &c.* In Notitia Hieroclis, pag. 61. Aradus & Antaradus, ceu duo diversa oppida Episcopali decore insignia appellantur, in Provincia Phœnicia Paralia, sive maritimæ: credo, mendose: cum utriusque oppidi unum fuisse Antistitem merito suspicemur, ex epistola Orientalium decima tertia, in auctario Theodoreti, pag. 564. cui subscribit *Muscæus Episcopus Aradia Tentaridi*, corrupte, ut apparet, pro *Aradi & Antaradi*. Sed ut ut est, posteriore nomine Antaradi, in illa ipsa Notitia Marathon intelligi haud obscurum est, cum Marathi alioqui nulla ibidem mentio alia habeatur. Vide quæ diximus in Notis & Emend. ad lib. V. num. XLVIII. quibus hæc adjicere corollarii vice operæ pretium visum est, alieno potius loco, quam nullo. In nummo porro APADION, e Cimelio Regio, adjicitur epocha, E T. ΖΟΥ. hoc est, ἔτει νοζ'. anno CCCCLXXVII. Quod si Aradiorum, ut extra dubium est, Tripolitanorumque, qui conjuncti Aradiis fuere, similis æra est: cum horum nummus, cui annus inscribitur DXXXI. tertium

Elagabali annum indicet, qui Urbis fuit DCCCCLXXII. necesse est hoc Aradiorum nummo signari annum Urbis DCCCXVIII. atque adeo M. Aurelii Antonini esse nummum eum, non, ut Tristanus credit, qui numeri notas omisit, aliique qui retulere, Caracallæ. Et sane M. ANTONINEINOC. AΥΓΟΥCTOC tantum inscribitur. Inde porro efficias, quod alios hactenus fugit, Tripolitanorum Aradiorumque æram eandem esse plane cum æra Seleucidarum, atque ab anno Urbis conditæ CCCCXLI. una cum Seleuci Nicatoris principatu in Syria, duxisse initium.

ΑΡΑΔΙΩΝ. ΕΤ. Domitiani nummus, cum bove cornupeta, apud Patinum pag. 166. quo annus signatur ΤΡΕ', hoc est, CCLXXXV. qui ex superiore computo plane incidit in Urbis annum DCCCXXXVI. Domitiani quartum.

ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟC. CΕΒΑCΤΟC. Ex parte averfa, ΑΡΑΔΙΩΝ ΒΜΤ. Apud Patinum, loc. cit. cum Fortunæ icone, Ifidifve, quæ temonem & Copiæ cornu gerit. Sed numerales notas in mendocubare ex superiore proxime nummo liquet, legique oportere, ΒΤ. ut sit is annus æræ Seleucidarum, Aradiorumque, CCLXXXII. Urbis Romæ, DCCCXXXIII. Domitiani primus.

ΑΡΑΔΙΩΝ...ΟΤ. Trajano hunc nummum adfcribit idem Patinus, pag. 187. quem Neronis esse verius putem. Annum indicat CCLXX. qui Urbis Romæ DCCCXI. Neronis sextus. Est & M. Aurelii similis, apud Patinum, cum simili Fortunæ effigie, pag. 246.

ΑΡΑΥCΙΟ.

COL. ΑΡΑΥCΙΟ. CΕCΥΝΔΑΝΟΡ. CΟΗXXXIII. VΟΛΥΝΤ. Nummus Neronis, in Thesauro Goltzii, pag. 327. *Colonia Araufio Secundanorum Cohortis xxxiii. Voluntariorum.* Plinius, lib. III. sect. v. *Colonia Araufio Secundanorum.* Deducti nempe eo milites ex cohorte xxxiii. secundæ legionis. *Ho die Orange*, in Delphinatu Provincia Galliæ.

ΑΡΕΘΟΥCΙΩΝ. Neronis nummus, e Thesauro Golt-

zii. Plinio, lib. IV. sect. xvii. *Arêthufii*, & *Arêthufa*, in Macedonia. Stephano: Ἀρέθουσα, πόλις Σουείας, ἢ Θρακίης, ἢ Εὐβοίας . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀρεθούσιθ.

ARELATE.

COL. ARELAT. SEXTAN. Caii Cæsaris nummus in Thesauro Goltzii. Plinio, lib. III. sect. v. *Colonia Arelate Sextanorum*. Quod erat colonia nempe militum sextæ legionis. Sic Primanos primæ, Una & vicesimos vicesimæ primæ, Tacitus vocat, lib. II. hist. pag. 44. Tertianos tertiæ, lib. III. hist. pag. 68. Quintanos, lib. IV. hist. pag. 96. &c. Legionem Primanorum & Quartanorum, Capitolinus in Clodio Albino, pag. 81. Apud Gruterum, pag. 257. **SEXTANI. ARELATENSES.**

SARL. In nummis Constantini, & aliis: hoc est, *Signata Moneta Arelate*. Vide **SISCIA**.

APΓΕΙΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, tab. XII. Sedet in eo nummo Juppiter Μειλίχιθ, hoc est, Placabilis, five Mansuetus, cujus simulacrum e candido marmore, Polycleti opus, Argis fuit, teste Pausania in Corinth. pag. 62. Ἀγαλμὰ ἔστι κερθήμων Διὸς Μειλιχίου, λίθου λευκοῦ, Πολυκλείτου ἢ ἔργον. Ex parte altera Apollinis Lycæi caput: de quo mox iterum. Fuit oppidum Peloponnesi Argos, ex quo gentile nomen Ἀργεῖθ, ut Stephanus, aliique admonent. Plinio, lib. IV. sect. IX. *Argos Inachium* &c.

APΓ. Dimidiati lupi effigies: in superficie nummi altera idem Apollo Lycæus, cum Prætoris nomine, **ΞΕΝΟΦΙΛΟΥ**. De Lycæi appellatione, cur Apollini sit attributa, Pausanias hæc habet, in Corinth. pag. 53. Πλησίον ἢ Ἀπόλλωνός ἔστιν ἱερὸν Λυκαίου . . . Φοιτάντων ἃ λυκῶν σφίσιν ἔπι τὰς ποίμνας, ὡς μηδένα ἔῃ κερπὸν ἐπι αὐτῶν, ὁ θεὸς (περὶ τὸν ὄντινα εἰπὼν) ἐνθα ἔκειτο αὐὸν ξύλον, τούτου φλοιὸν ἔχρησε τοῦ ξύλου, ἢ κρέας ὁμοῦ προσθεῖναι τοῖς θηλοῖσι: καὶ ὅτ' αὐτίκα ὡς ἐγένεσαντο, διέφθειρεν ὁ φλοιός: τὸ ξύλον ἢ κέϊνα μὲν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Λυκαίου, &c. *Nec longe abest Apollinis sacellum Lycæi cognomento: Cum enim lupi ovilia tantopere vastarent, nullus ut jam ex*

illis capi fructus posset, indicavit Apollo quo loco aridum quoddam lignum jaceret: cujus corticem carnibus permixtum cum ex eodem oraculo lupis apposuissent, illi, simul atque gustaverunt, interempti sunt. Lignum quidem ipsum in ade Lycai Apollinis positum est, &c.

ΑΡΓΟΣ. Lupi iterum dimidiati effigies. In superficie altera, A, prima scilicet Argivorum nominis littera: mox delphinus, Neptuni symbolum: & bipalium, ut videtur, agriculturæ. Ut Argivorum regionem inundasse olim Neptunus dicatur, ex repulsæ indignatione, refert Pausanias, in Corinth. pag. 64. Porro murem etiam Argivorum monetæ insculptum fuisse, docet Julius Pollux, lib. 1 x. cap. v i.

ΑΡΓΕΙΟΥ. ΒΑΣΙΑΕΩΣ. Laudatus a Scaligero nummus, in animadv. Euseb. pag. 113. in quo cave credas gentilitium nomen esse Ἀργείου, pro Argivo: est enim patronymicum, ac proprium viri, Argei videlicet Macedonum dynastæ, qui Tulli Hostilii Romanorum regis ætate vixit.

ΗΡΑ ΑΡΓΕΙΑ. *Juno Argiva.* Neronis nummus, apud Occonem, p. 8. & in Cimelio Regio, Museoque nostro, in quo mulier velato capite, hoc est, ipsa Juno Argiva. Ea enim Argis nata ferebatur: atque eo loci Ἡραῖα, seu Junonis sacra fiebant, & hecatombe. Homero, Ἡρῆ Ἀργείη. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. x x i v. IVNONI. ARGEIAE. Apud Paulaniam in Lacon. pag. 95. Ἡρας Ἀργίας ναός.

ΑΡΓΕΙΩΝ. Antonini Pii, e Cimelio Regio. Isis stans cum sistro. Fuit Isis scilicet Inachi regis Argivorum filia: & eadem Juno existimata. Est & in eadem Gaza Juliae Domnae nummus, in quo Juppiter stat.

ΑΡΓΙΑΟΣ. Stephano urbs Thraciæ est ad Strymonem fluvium. Ἀργιάω, πόλις Θράκης. . . . πρὸς τὸ Στρυμόνι ποταμῷ. . . . ἢ πολῖται, Ἀργίλοι.

ΑΡΙΜΕΙΝΕΩΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. xxxiv. in qua & alter APIM. cum fistulis, quas invenisse Pan creditur, Plinio teste lib. vii. sect. lvi. Eidem, lib. 111, sect. xx. in octava Italiæ regione,

Ariminum colonia, &c. Hodieque *Rimini*.

ΑΡΙCΒΕΩΝ. Trajani nummus, ab Arisbe Troadis oppido, apud Plinium, lib. v. sect. xxxiii. non ab altero cognomine in insula Lesbo, quod, ut idem auctor affirmat, sect. xxxix. *terrarum* jam olim fuit *motu subversum*. Hujus quæ in Lesbo erat, gentile nomen ex Stephano Ἀρισβαῖος fuit: alterius quæ in Troade, non satis liquido prodit: at idem ex nummo liquet.

ΑΡΚΑΔΙΩΝ. ΔΗΜΟΣ. Apud Goltzium, in veterè Græcia, tab. xi. De Arcadia, mediterranea Peloponnesi parte, Plinius lib. iv. sect. x. Stephanus: Ἀρχαῖς, Ἀρχαῖδος, ἀφ' οὗ Ἀρχαῖδιον. In eo nummo Mercurius cum petaso pictus, & alis, quæ sunt ejus Dei insignia: quem Arcadem fuisse ferunt, unde & *Deus Arcas* est a poëtis, & *Cyllenius*, a Cyllene Arcadiæ monte scilicet, cognominatus.

ΑΡΚΑΔΙΩΝ ΔΗΜΟΣ, cum Jovis Lycæi effigie, cui a Lycæo Arcadiæ monte nomen. Strabo, lib. viii. pag. 388. τὸ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἱερὸν ἐστὶ τὸ Λύκαμον ὄρεος. *Lycæi Iovis fanum ad montem Lycæum*.

ΑΡΚΑΙΩΝ. Tiberii nummus in collectaneis Ligorii, attestante Spanhemio, ad Juliani Cæsares, pag. 372. Plinio, lib. v. sect. xvi. *Arca*. Stephano: Ἀρχη, πόλις Φοινίκης, ἢ νεῶ Ἀρχη... τὸ ἔθνικόν, Ἀρχαῖδιον. Stephani interpres Arcam cum Ace, hoc est, Ptolemaïde, incaute miscet. Fuit hæc Alexandri Severi Imp. clara natalibus, ut est auctor Lampridius in ejus vita, ubi *urbem Arcenam*, vocat, pag. 114. & *Arcam Cæsaream* pag. 118. Aurelius Victor, de Cæsaribus, in Alex. Severo, de eo Syriæ oppido agens, *cui duplex*, inquit, *Cæsarea & Arca nomen est*.

ΑΡΜΑΤΕΩΝ.

ΑΡ. & ΑΡΜ. in nummis Græciæ veteris apud Goltzium, tab. xvii. Ἀρμα vicum agri Tanagrici notat, cui nomen ab Amphiarai curru, ἄρμα, τὸ τοῦ Ἀμφιαρέου ἄρματος. Stephano: Ἀρμα, πόλις Βοιωτίας... τὸ ἔθνικόν, Ἀρματεύς. In his fere nummis Pallas insculpta, cum Pegaso.

ARMENIA.

ARMENIA. CAPTA. Nummus Augusti, cum arcu & pharetra, bellicæ virtutis insignibus, apud Occonem, pag. 54. Horatius, 1. Epist. 12.

Claudi virtute Neronis

Armenius cecidit, jus imperiumque Phraates

Cæsaris accepit genibus minor.

ARMENIA. ET. MESOPOTAMIA. IN. POTESTATEM. REDACTAE. Trajani, ex Regio Cimelio: & apud Occonem, pag. 215. Mesopotamia inter duos fluvios, Tigrin & Euphraten, a Trajano calcatur. Eutropius: *Ibi tres provincias fecit, Armeniam, Assyriam, & Mesopotamiam.* Spartianus in Hadriano, pag. 10. *Armeniis regem habere permisit, cum sub Trajano legatum habuissent. A Mesopotamiis non exegit tributum, quod Trajanus imposuit.*

ARMENIA DEVICTA. Trajani apud Occonem, pag. 215. ut & alter ejusdem Augusti, ARMENIA. SVBACTA.

REX ARMENIS. DATVS. Antonini Pii apud Occonem, pag. 251. Julius Capitolinus, in Antonino, pag. 20. hoc tantum: *Parthorum regem ab Armeniorum expugnatione solis litteris repulit.*

ARMEN. Nummus L. Veri, apud Patinum, pag. 255. & ARMEN. CAP. *Armenia capta*, ejusdem Veri, e Museo nostro. In his sedet Armenia pileata, ac lugens. Capitolinus in Marco, pag. 25. *Ad Parthicum bellum. . . . Verus missus est. . . . Gestæ sunt res in Armenia prosperæ per Statium Priscum Artaxatis captis: delatumque Armeniacum nomen utrique principum, Marco Aurelio, & L. Vero. Huc spectat & alter ejusdem Veri nummus, in quo pariter Armenia pileata sedet, cum epigraphe, VICT. AVG. Victoria Augusti.*

REX. ARMEN. DATVS. L. Veri, apud Patinum, pag. 255. REX ARMENIIS. DATVS. Ejusdem Veri in Museo nostro. Capitolinus in Vero, pag. 38. *Confecito sane bello Parthico, regna regibus, provincias vero comitibus suis regendas dedit. In altera*

nummi superficie, L. AVREL. VERVS. AVG.
ARMENIACVS.

ARMENIA. L. E. *λυγέλατος é. anno quinto*, imperii
scilicet L. Veri, quo devicta utique Armenia est. In
Cimelio Regio.

APOXEΩN. ΜΥΩΝΟΣ ΣΥΝΑΡΧΙΑ. *Arochensium,*
Myone collega Magistratus. Claudii nummus e Cime-
lio Regio, quo se collegam Magistratus Arochensium
cum Claudio, ut videtur, Myon ejus urbis Archon fa-
cit. Refert hunc nummum Trifstanus, tom. i. pag.
187. atque ita legit: ΜΥΩΝΟΣ. ΣΥΝ. ΑΡΧΙΑΛ.
APOXEΩN. Patinus item, in Claudio, pag. 101.
Myonem deinde uterque oppidi nomen esse commi-
niscitur, in Locris positi. *Anchialum* deinde ex Cilicia,
Thraciave ambo advocant: *Arochæos* demum in Ma-
gna Græcia statuunt, quod *Arocha* ibi annis a Plinio
agnoscitur, lib. 111. sect. xv. Tria tamen oppida tanto
inter se spatio terrarum diffusa, cur in uno simul num-
mo copulentur, expedire se minime posse iidem confi-
tentur. At oppidorum nomina sic inter se necti in
nummis, vocula illa copulativa *σν*, plane insolens est:
& Myonis nomen, viri esse, non oppidi, liquet; præ-
sertim ex simili Smyrnæorum nummo, de quo mox
dicemus: cum & statuarium insignem eo nomine fuisse
ex Plinio aliisque constet: ut ΜΥΩΝΟΣ ΣΥΝΑΡ-
XΙΑ legi oportere tam perspicuum sit, quam in al-
tero ejusdem Cimelii nummo, qui Augusto Principe
cusus est, ΣΥΝΑΡΧΙΑ ΑΤΤΑΛΟΥ legimus, quo
in nummo Attali, quem ΚΑ. ΑΤΤΑΛΟΝ ΑΡΧΟΝ-
ΤΑ vocat inscriptio vetus apud Gruterum, pag. 79.
impressa effigies est. Ad oppidi vero nomen quod
attinet, Arochenses quidem qui sint, adhuc incom-
pertum est: ne tamen immutare quidquam ausim, pro-
hibet alter Tiberii nummus, apud Occonem, pag. 95.
& apud Patinum in Thesauro, pag. 51. cujus in una
superficie legitur, ΤΙ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΕΧΟ-
ΡΑ. in altera, ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡ.
hoc est, ut ego interpretor, (nam Patinus & alii nihil
hic

hic videre) ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ, ut in Trœzeniorum nummo, *Deus Augustus Liberator*. Notas enim prioris superficiei, neque Occo intellexit, neque Amerbachius quem appellat, qui legi voluerit, ΘΕΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣ ΕΧΘΡΑΣ. *Deus liberatus ab inimicitia*, ut ab Sejani insidiis evasisse Tiberium, & quidem jam Deum, hic nummus significet. Nugæ: Cum inversæ litteræ nihil aliud quam civium urbis illius, in qua cûsus nummus est, nomen indicent, ΑΡΟΧΕ. hoc est, ΑΡΟΧΕΩΝ. Nec procul a Smyrnæis fuisse positum id oppidum remur, cum idem Prætoris nomen, cum eodem Victoriæ typo, rursus in nummo Smyrnæorum occurrat, ut suo loco dicturi sumus, ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΜΥΩΝΟΣ, qui nummus Caii Cæsaris Augusti F. nomen præfert. Est autem ΣΥΝΑΡΧΙΑ, ut initio monuimus, collegium, communio, societasque Magistratus, quam vel ipsi quoque Imperatores inire sæpius affectarunt. Nam uti in nummis ΑΘΗΝΑΙΩΝ & ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ animadvertimus, Hadrianus & Gallienus ἀρχοντες, Constantinus Magnus πρατηρὸς, quod idem est, Athenis fuit. Itaque, qui hunc in iis civitatibus una cum Augustis Magistratum gerebant, jam non ἀρχοντας se simpliciter, sed συνἀρχοντας appellabant, ac veluti Cæsaris, qui tum ἀρχων esset, vicem agentes: ut Myon ille, & Attalus, jam antea a nobis appellati: Myon quidem, Arocheorum: Apamensium potius quam Atheniensium, ut videtur, Attalus: nam & id obscurum est, & supra ΑΠΑΜΕΩΝ ΑΤΤΑΛΟΥ nummum inscriptum vidimus: inferiusque ΑΤΤΑΛΟΝ in Pergamenorum nummis Prætorem visuri sumus.

ΑΡΠΑΝΩΝ. Pignorii nummus apud Holsten. pag. 280. & apud Goltzium, in Magna Græcia, tab. xxxiiii. cum Cereris effigie, & equo, qui Neptuno sacer. Plinio, lib. iii. sect. xvi. *Arpani*. Apud Frontinum, *Arpanus ager in Provincia Apuleia*. Jacet oppidum in ruinis: nomen tamen adhuc retinet, ἡ Ἀρπι, in Capitanata Italiæ regione.

ΑΡΠΑΝΟΥ. In Museo nostro. Equum exsilientem exhibet, & bovem cornupetam : *Ὀῖωπον* agrum eum esse, & *Ὀνομιδέστων*, equis abundantem & pascuis opimis, nota hæc utraque indicat.

ΑΡΠΑΝΩΝ. Cum apri effigie, Calydonii scilicet, ab oppido Ætoliæ, ac nemore, in quo Meleager aprum confecit, sic appellati : Idcirco porro in nummis Arpanorum insculptus, quod erant ii Ætolorum coloni, Diomede condente. Plinius, lib. 1111. sect. xvi. *Arpi, aliquando Argos Hippium, Diomede condente, mox Argyrippa dictum.* Maro, lib. x. *Æncid.*

Atque iterum in Teucros Ætolis surgit ab Arpis Tydides.

Tzetzes, in Lycophr. Ο' ὃ Διομήδης ἀπ' Αἰτωλίας ἀπελαοθεῖς ἔ' αὐτοῦ πατρίδος, ἧ' Ἀργυρῶπαν πόλιν, μετρημίνδορδύλω Ἀργος Ἰ'ωπειον, δομήσεται, &c. *Diomedes Ætolia, patria terra pulsus, Argyrippam urbem, quam interpretæ Argos Hippium, exstruct, &c.*

ΑΡΠΑΣΕΩΝ.

ΑΡΠΑΣ. Plinio, lib. v. sect. 29. in Caria, *Harpasa apposita fluvio Harpaso.* Stephano : *Ἀρπασα, πόλις Καρίας, ἔπὸ Ἀρπάσου ποταμοῦ. τὸ ἔθνικόν, Ἀρπασεύς.*

ΑΡΣΙΝΟΙΤΩΝ.

ΑΡΣΙ. L. ΙΑ. Ἀρσινοϊτῶν, *Λυχνέλευτος id.* hoc est, anno undecimo principatus Hadriani, cujus ille nummus est, in Cimelio Regio. Arfinoitæ duo Ægypti nomi sunt Plinio, lib. v. sect. 1x. Nomen utrique ab Arfinoë, quæ Ptolemæi Philadelphi ex utroque parente soror, eademque conjux fuit. Auctor Pausanias in Atticis, seu libro 1. operis sui. Sed est & Arfinoë altera ad Arabicum sinum, cui perinde ab ea Philadelphi sorore nomen, teste Plinio, lib. vi. sect. xxx111. *Ea viâ omnes Arfinoën ducunt, conditam sororis nomine in sinu Charandra, a Ptolemæo Philadelpho, qui primus Troglodyticen excussit, & amnem qui Arfinoën præfuit, Ptolemæum appellavit.* Est & tertium ejus nominis in Cyrenæica regione oppidum, de quo nos cum Plinio, lib. v. sect. v. Sed ad primam ex his Arfinoën, cui nomo

Arsinoïtæ nomen in Ægypto fuit, ad Nili latus occidentale positam a Ptolemæo, qua spectat Africam, nummum hunc Hadriani spectare, verius arbitramur: quod ceteræ pariter Ægypti præfecturæ in Hadriani gratiam nummos cudi jusserint, quos suis afferemus locis. Philadelphi & Arsinoës nummus est perelegans apud Seguinum, pag. 47. nunc Cimelii Regii, cum epigraphe ΘΕΩΝ, qua parte Ptolemæi Lagidæ & Berenices conjugis capita repræsentat: ΑΔΕΛΦΩΝ, qua Ptolemæi Philadelphi & Arsinoës sororis.

ARCHELAIS.

COL. CAES. ARCHELAIS. Claudii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 238. Plinius lib. VI. sect. III. *Cappadocia intus habet coloniam Claudii Cæsaris Archelaidem, &c.* Subacti jam ante a Tiberio Cappadoces, teste Aurelio Victore, de Cæsar. *Cappadoces subacti, remoto rege Archelao.*

ΑΡΧΕΛΑΕΩΝ. ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 209.

ASIA, pro Orientali parte Romani imperii.

CAESAR. IMP. VI. ASIA. RECEPΤΑ. Ab Augusto videlicet, cujus hic nummus est, apud Occonem, pag. 51. Antonio devicto cufus, cui hæc portio imperii Romani obtigerat.

ASIA propria dicta, seu quæ Proconsuli parebat.

COM. ASI. ROM. ET. AVG. *Commune Asiæ, Romæ & Augusto.* Tiberii nummus, in Cimelio Regio: item Claudii. Commune fanum intellige, commune sacrum, & commune certamen, a tota ejus Provinciæ communitate editum. Vide quæ ex Tacito dicturi sumus in nummis ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Constat ea communitas Asiæ oppidis omnino tredecim, ut ex nummo Antonini Pii liquet, de quo dicemus, verbo ΡΟΔΙΩΝ. In his, quod singulare est, septimum locum Magnesium obtinuisse ex nummo Gordiani tertii liquet, e Cimelio Regio: ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΒΔΟΜΗΤΗC. ΑCΙΑC. uti dicemus, verbo ΜΑΓΝΗΤΩΝ. *Commune Asiæ Concilium* dixit Gellius, lib. II. cap. VI.

CIVITATIBVS. ASIAE. RESTITVTIS. In

parte altera : TI. CAESAR. DIVI. AVG. F. AVGVST. P. M. TR. P. XXI. S. C. *Tiberius Cæsar Divi Augusti filius Augustus, Pontifex Maximus, Tribunicia Potestatis XXI. Senatus Consulto. E Cimelio Regio, & Museo nostro. Monumentum istud est Tiberianæ munificentiae in urbes duodecim, quæ fuerant terræ motu prostratae. Plinius noster, lib. II. sect. LXXXVI. Maximus terræ memoria mortalium existit motus, Tiberii Cæsaris principatu, XII. urbibus Asiae una nocte prostratis. Tacitus lib. II. Annal. pag. 47. Eodem anno duodecim celebres Asiae urbes collapsæ nocturno motu terræ, quo improvisior graviorque pestis fuit. . . . Asperissima in Sardonios lues, plurimum in eisdem misericordiae traxit: nam centies sestertium pollicitus Cæsar: & quantum arario aut fisco pendebant, in quinquennium remisit. Magnetes a Sipylo proximi damno ac remedio habiti. Temnios, Philadelphenos, Ægetas, Apollonienses, quique Mosteni, aut Macedones Hyrcani vocantur, & Hierocæsaream, Myrinam, Cymen, Tmolium, levare idem in tempus tributis, &c. Ephesum his adjungit Eusebius in Chron. nummique Ephesiorum confirmant, quos suo afferemus loco. Contigisse id Tacitus narrat, anno Tiberii principatus quarto.*

RESTITVTORI. ASIAE. Hadriani, e Cimelio Regio.

ACIBAIΩN. Gordiani nummus, apud Spanhemium, lib. de usu numism. pag. 898. ab Ἀσιᾶ Ponti Cappadocii oppido mediterraneo, cujus meminit Ptolemæus, lib. v. cap. vi.

ASIDO.

C. A. C. Has notas, quas ante nos expedire nemo tentavit, sic interpretamur: *Colonia Asido Cæsariana. Nummus Antonini Pii e Cimelio Regio: quo in nummo templum quatuor columnarum totam aversæ partis aream obtinet, ut in Abderæ Hispanicæ nummo, hoc est, ejusdem fere tractus, templum esse columnarum quinque antea monuimus. Plinius, lib. III. sect.*

III. *In mediterraneo Colonia Asido, quæ Caesariana, in Bætica: postea Asidonia, demum Medina Sidonia appellata. Neque tamen esse videtur Ptolemæi Ἄσιδον, libro II. cap. IV. inter Bætin Anamque sita.*

ACINAIΩN. Nummi Severi, ac Juliæ Domnæ, in quibus Æsculapii stantis effigies, qui Deus urbis ejus fuisse præses videtur. E Cimelio Regio. Plinio, libro IV. sect. VII. *Oppidum Asine.* Stephano: Ἀσίνη, πόλις Λακωνικὴ . . . τὸ ἔθνωϊον, Ἀσινῶϊθ, καὶ Ἀσινῶς.

ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ, in *Palæstina.*

ΑΣΚΑΛ. Ex parte altera, ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Augusti nummus, e Gaza Regia, & apud Patinum, pag. 45. In eo porro nummo, & in altero Antonini Pii mox appellando, quem & Patinæ affert, pag. 227. insculpta cernitur mulieris turritæ effigies, qua ipsa signatur civitas Ascalonitarum: juxta columba adstat, Veneris Cælestis symbolum, cujus Numini addicti in primis Ascalonitæ fuere. Testis Pausanias in Atticis, pag. 14. Γεῖθν ὄβην Ἀφροδίτης Οὐρανίας φώτοισ ἢ ἀνθρώπων Ἀσσυρίοις κατέστη σέβασθαι πρὸς Οὐρανίαν. καὶ ἢ Ἀσσυρίοις Κυθρίων Παφίοις, καὶ Φοινίκων τοῖς Ἀσκάλωνα ἔχουσιν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ. καὶ ἢ Φοινίκων Κυθήριοι μαθόντες σέβουσιν. *Veneris Cælestis delubrum: hanc primi hominum Assyrii coluere: a quibus Paphii in Cypro acceptum sacrorum ritum, cum Phœnicibus qui in Palæstina Ascalonem urbem incolunt: Phœnices, cum Cytheriis communicarunt.* Hinc Cytherea Venus, & apud Nasonem, lib. xv. *Metam.* vers. 386. *Cythereiades columbæ appellatæ.* De Venere Cælesti alii ante nos multa dixere, quibus idcirco supersedemus. Est & in nummo Juliæ Soæmiadis, Elagabali matris, VENVS CAELESTIS. Qua forma in Ascalonitarum nummis depingitur, eadem a Luciano describitur, in opere de Syria Dea, pag. 1070. Altera enim manu sceptrum tenet, colum altera: gestat in capite radios, & turrim, & cestum, &c. Χειρὶ ἢ τῇ μὲν ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ ἢ ἀπαικτον καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνας τε φορεῖ, καὶ πύργον, καὶ κέρον, τῶ μούδιω δὲ Οὐρανίῳ κοσμέουσιν, &c. Hæc quarta Venus est Tul-

lio, lib. 111. de Nat. Deor. *Syria Tyroque concepta; quæ Astarte vocatur.*

ΑΣΚΑΛΩΝ. 7MP. Annus CXLVI. Claudii nummus, Urbis annum DCCCXCV. ejus principatus alterum denotans.

ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ. Titi, apud Tristinum, pag. 304. cum effigie Veneris Cælestis, de qua supra.

ΑΣΚΑΛΩΝ. Trajani, & Hadriani. Plinio, lib. v. sect. xiv. *Ascalo liberum*, in Palæstina. Stephano: Ἀσκαλὼν, πόλις Συρίας... τὸ ἔθνη δὲ, Ἀσκαλωνίτης, ἢ Ἀσκαλωνίτης. Hodie *Scalon*. In nummo apud Occonem pag. 81. adduntur hæ litteræ ΔΟΡ, inversæ scilicet pro ΡΟΔ, ut annus indicetur CLXXIV. Unde intelligas non Augusti hunc nummum esse, quanquam ei ab Occone adscribitur, sed Vespasiani: atque hunc annum æræ Ascalonitarum incidere in annum Urbis DCCCXXV. qui Vespasiani secundus fuit: cum ex Chronico Eusebiano in Probo, annus ejusdem æræ CCCCXXX. in annum Probi alterum competat, qui fuit Urbis MXXXI. Quare neque ille, qui Tito vulgo adscribitur, signaturque ΑΣΚΑΛΩΝΙΤ ΔΠ. cui nempe adjicienda littera P, quæ in exeso nummo intercidit, ut acute Spanhemius vidit, lib. de usu numism. pag. 669. neque is, inquam, Titi est, sed Domitiani: cujus imperii annus tertius, qui Urbis est DCCCXXXV. congruit cum anno ρωδ' hoc est, CLXXXIV. Ascalonitarum æræ: quam cœpisse idcirco necesse est, anno Urbis DCLII. C. Mario quartum, Q. Lutatius Catulo Coff.

ΑΣΚΑΛ. ΒΞC. Ἀσκαλωνιτῶν, annus CCLXII. Qui vicessimus tertius Antonini Pii fuit, Urbis DCCCCXIII. In Cimelio Regio. Neptunus ibi stat cum tridente.

ΑΣΚΑΛΩ CNE. Antonini Pii, apud Patinum, pag. 227. & in Indice, pag. 13. & in Cimelio Regio. Veneris Cælestis effigiem exhibet. Annus σνέ, sive CCLV. incidit in annum Urbis DCCCCVI. Antonini sextum decimum.

ΑΣΚΑΛ. ΒΣC. Faustinae junioris nummus, in quo Castoris & Pollucis effigies, apud Patinum, in Indice, pag. 16. Sed notæ numerales in mendo cubant: legi

enim oportuit, ΕΞC, hoc est, inverfis nempe litteris, σξέ, anno CCLXV. M. Aurelii, cujus Faustina conjux, tertio: Urbis Romæ, DCCCCXVI. cum in superiore Antonini nummo notæ illæ σξβ' annum principatus ejus XXIIT. signarint.

ΑΣΚΑΛΩ. ΑΚΤ. Nummus Elagabali, e Gaza Regia, cufus anno Aicalonitarum æρæ τχξ', hoc est, CCCXXI. Urbis Romæ, DCCCCLXXII. Elagabali secundo.

ΑΣΠΕΝΔΙΩΝ. Treboniani nummus apud Patinum, pag. 398. Vidimus in Cimelio Regis Christianissimi. Luctatores in eo nummo inculpti, quem Aspendiorum morem fuisse in moneta signanda, Patinum fugit. At Julius Pollux, lib. IX. cap. VI. Ἀσπένδιοι παλαιῶς τῶ νομισματι ἐνεχάρατον. *Aspendii luctatores moneta inculpsere.* Ut Lacedæmonii scilicet, a quibus ortum ii traxere, teste Strabone, lib. XI V. pag. 667. Plinio, lib. V. sect. XXVI. *Aspendum*, in Pamphylia. Et mox, *Eurymedon* amnis *juxta Aspendum fluens*. In edito colle posita civitas a Mela dicitur, lib. I. cap. XI V. Stephano: Ἀσπένδον, πόλις Παμφυλίας... ὁ πολίτης, Ἀσπένδιος. Vide ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΑΣΠΛΗΔΟΝΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Caii Caligulæ Cælaris, e Thesauro Goltzii, pag. 210. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Aspledon*. Stephano: Ἀσπληδών, πόλις Φωκίδος... τὸ ἔθνικόν, Ἀσπληδόνιος.

ΑΣΣΙΩΝ.

ΚΡΙΝΑΚΙΔΗΣ. ΑC C I Ω Ν Ara cum serpente, quo Æsculapius indicatur. Commodi nummus e Cimelio Regio. *Crinacides Asiflorum* Prætor.

ΑC C E Ω Ν Juliae Domnæ nummus, de quo dicemus, verbo ΠΙΟΝΙΤΩΝ. Stephanus: Ἀσσός, πόλις Αἰολίδος... τὸ ἔθνικόν, Ἀσσός, ἢ Ἀσσός. Plinio, lib. V. sect. XXXII. *Assos*, in Æolide. Nunc quoque *Assum* vocant.

ΑS S O R V. Juvenile caput laureatum, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. in Sicilia oppidis, *Assorini*. Tullio, Verrina IV. *Assorini viri fortes ac fideles: sed nequaquam ex tam ampla, neque ex tam nobili civitate.* Hodieque tenue oppidulum est, cui Ἀσσορῶν nomen

NUMMI ANTIQUI

apud Stephanum. Nunc *Afaro*. Chrysa amne alluitur, quem nunc *Battaino* accolæ nuncupant. Is in altera nummi parte pingitur stans cum urceolo, quem dextra: & Copiæ cornu, quod læva gerit: epigraphe, CRYSA, Tullius, loco cit. *Chrysas est amnis, qui per Assorinorum agros fluit. Is apud illos habetur Deus, & religione maxima colitur. Earum ejus est in agro, propter ipsam viam, qua Assoro itur Ennam. In eo est Chryse simulacrum, præclare factum e marmore.*

ASSYRIA.

IMP. TRAIANO. AVG. GER. DAC. P. M. TR. P. COS. VI. P. P. ASSYRIA. IN. POTESTATEM. P. R. RED. *Imp. Trajano Augusto, Germanico, Dacico, Pontifici Maximo, Tribunicia potestate, Consuli sextum, Patri Patriæ. Assyriæ in potestatem Populi Rom. redacta. Occo, pag. 214.*

ASSYRIA ET. PALAESTINA. IN. POTEST.

P. R. RED. S. C. Idem, pag. 215.

VICT. ASSYR. S. C. Idem.

ASTA, *in Bætica.*

AETERNITATI. AVGVSTAE. C. A. R. Tiberii nummus, in quo templum quatuor fultum columnis. Similis alter ejusdem Tiberii affertur a Patino in numismatum indice, pag. 4. AETERNITATI. AVGVSTAE. C. A. I. in quo templum quatuor vel sex columnarum. Tertius Tiberii pariter, ex Cimelio Mediceo, a Mediobarbo, pag. 71. AETERNITATI. AVGVSTAE. C. V. T. T. & ab Ant. Aug. Dial. 2. Suadet autem omnino similis in triplici nummo epigraphe, ut in Hispania pariter signatos omnes fuisse credamus: atque adeo his notis in priore nummo, C. A. R. Coloniam Astam Regiam indicari: non, uti Mediobarbus, & alii voluere, Coloniam Augustam Rauracorum. In altero, Coloniam Augustam Juliam, quæ nunc Gadis vocatur, ut suo loco dicemus. In tertio, Tarraconem.

COL. ASTA. REG. Nummus Neronis, e Thesauro Golzii, pag. 237. Plinius, lib. 111. sect. 111. *Coloniæ:*

Asta,

Asta, quæ Regia dicitur, &c. in Bætica: Nunc *Xerez della Frontera*, ad annem *Guadalete*, teste Mart. de Roa, in hist. Astigit.

ASTIGI.

COL. AVG. FIRMA. Galbæ nummus e Thefauro Goltzii, pag. 237. Plinius, lib. III. sect. III. *Astigitana colonia, cognomine Augusta Firma*, in Bætica: Hodie *Ecija*, inter Hispalim & Cordubam. Apud Gruter. pag. 101. COL. AVG. FIR. Astigi re-
perta inscriptio. Et apud Mart. de Roa, in hist. Astigit. COL. IVL. AVG. FIR. A Legionē aliqua sic cognominata traxit & ipsa colonia hanc appellationem. Sic apud Gruterum, pag. MXXVI. 6. LEG. XVIII. FIRM. Et pag. ccccxxvii. II. LEG. XVI. FLAVIAE. FIRMAE.

ASTVRICA.

COL. ASTVRICA. AVGVSTA. Nummus Augusti, in Thefauro Goltzii, pag. 237. Plinius, lib. III. sect. IV. *Asturum populi, divisi in Augustanos, & Transmontanos, Asturica urbe magnifica*, in citeriore Hispania. Ptolemæo, lib. II. cap. VI. Ἀστούρικα Ἀστούρικα. Nunc *Astorga*, in regno Legionensi.

ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΤΩΝ. Nummus e Thefauro Goltzii, pag. 210. Plinio, lib. IV. sect. XXI. *Astypalæa liberae civitatis insula*. Stephano: Ἀστυπάλαμα, νῆσος μία τῆς Κυκλάδων. . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀστυπαλαμῶς, καὶ Ἀστυπαλαμάτης. Sed ut ab Ἐλαία fit Ἐλαίτης, sic & ab Ἀστυπάλαμα fit Ἀστυπαλαμῶτης.

ΑΣΤΥΡΗΝΕΙΩΝ. Nummi Antonini Pii, apud Patinum, pag. 227. cum effigie Dianæ multimammæ, quam & Ephesiam vocant. Plinio, lib. V. sect. XXXI. *Astyre*, in Æolide, seu Mysia. Ibi Dianam Astyrenam coli solitam, auctor est Strabo, lib. XIII. pag. 606. Stephano: Ἀστυρα, πόλις Μυσίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀστυρῶς ἀφ' οὗ τὸ ἴ Ἀστυρῶν Ἀρτέμιδος ἱερὸν. Vide & Pausaniam in Messenicis, pag. 146.

ΑΤΕΛΛΑΝΩΝ. Plinio, lib. III. sect. IX. *Atellani*. Nunc *S. Arpino*, five *S. Elpidio*. Stephano: Ἀτέλλα,

πόλις Ὀπικῶν Ἰταλίας, μεταξύ Καπύης ἔ Νεαπόλεως. τὸ ἔθνικόν, . . . Ἀτελλανός.

ΑΤΤΑΙΤΩΝ. Trajani ac Getæ nummi, quos Trifstanus ad Atæam Laconicæ refert, Spanhemius ablegat ad Arabiæ Felicis incolas: nos, uti remur, feliciorē conjectura, ad Attæam Phrygiæ oppidum, juxta cognominem sibi paludem, a qua nomen istud alterum haussisse videtur: nam & Botieum appellabatur. Stephanus: Βολίειον, πόλις Φρυγίας ἔχουσα λίμνιν Ἀΐααν λεγομένην &c. Exhibent hi nummi fluvii desidentis iconem, cum arundine, soli palustris indice. Ut ab Ἐλαία Ἐλαίτης gentile nomen derivatur, sic ab Ἀΐαα Ἀτταίτης.

ΑΤΤΑ. Cum figura equestri, e Cimelio Regio.

ΑΤΤΑΙΤΩΝ. Æsculapius cum baculo & serpente. Ex parte altera, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ. *Sacer populus*. Ex eodem Cimelio, & apud Patinum, pag. 7.

ΑΤΤΑΔΕΩΝ. Augusti, ex Cimelio Regio. Commodi quoque, cum Serapidis capite.

ΑΤΤΑΔΕΙΩΝ. Tiberii nummus ex eodem Cimelio. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Attalia*, in Æolidis Lyciæque confinio. Stephano, Ἀΐαα, πόλις Λυδίας. . . τὸ ἔθνικόν, Ἀΐαλός.

ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ. E Cimelio Regio, ex parte altera, ΔΗΜΟΣ, *Populus*. In Notitia Eccles. antiqua, inter sedes Episcopales Phrygiæ Pacatianæ, pag. 27. Ἀΐουδα, Leunclavius, pag. 98. ὁ Αὐτοῦδων. In Conc. Calched. act. vi. pag. 604. Symmachius Attudorum Episcopus legitur, Συμμάχου πόλεως Ἀΐουδῶν. Forstassis *Attusa* Plinii, lib. v. sect. xl.

ΑΤΤΥΒΙ.

COL. CLARITAS. IVLIA. Neronis nummus in Thesauro Goltzii, pag. 238. Plinius, lib. iii. sect. iii. inter colonias Astigitani conventus, in Bætica, *Attubi, quæ claritas Iulia*. Nunc esse *Espejo* Marianæ videtur, lib. iii. hist. Hisp. cap. 21. Nobis *Olivera*, prope Ostipponem, quæ nunc *Espera*, in agro Ossunensi.

AVENIO.

COL. AVENIO. Galbæ nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 238. Plinio, lib. 111. sect. v. in Provincia Narbonensi. *Avenio Cavarum oppidum Latinum*. Ptolemæo, lib. 11. cap. x. in Cavaris quoque Avenio colonia appellatur. *Avignon*.

AVGVSTA, in Salassis.

COL. AVGVSTA. PRAETORIA. Tiberii nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 237. Plinius, lib. 111. sect. XXI. *Salassorum Augusta Prætoria Colonia* &c. Ptolemæo, lib. 111. cap. 1. *Σαλασσίαν Αὐγούστα Πεγειώελα κολωνία*. Augusta, quod jussu & auspiciis Augusti condita: Prætoria, quod Prætorianorum colonia eo deducta, anno V. C. D C X X I X. Dionem vide, lib. 111. pag. 514. Nomen antiquum retinet: *Aosta*, & *Augusta* Italis: nobis *Aouste*.

AVGVSTA TIBERIANA.

COL. AVG. TIBER. Tiberii nummus e Thefauro Goltzii, pag. 238. Aiunt esse in Germania Ratisponam.

AVGVSTA VINDELICORVM.

TI. CLAVD. TI. F. NERO. COS. ITER. IMP. ITER. *Tiberius Claudius Tiberii Filius Nero, Consul iterum, Imperator iterum*. Nux pinea in curru triumphali, Vindelicorum insigne. Hunc nummum fuscè explicat M. Velferus in libro rerum Augustanarum, quem vide.

AVLERCI.

AVLERCO. EBVROVICES. Nummus Gallorum vetus in Museo nostro, & apud auctorem libri de Monetis Gall. pag. 41. Plinio, lib. 1 v. sect. xxxii. *Aulerci; qui cognominantur Ebuovices*, in Gallia Lugdunensi: Hodie *Eureux*, in Neustria.

ΑΥΛΩΝΙΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nervæ nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 210. Plinio, lib. 1 v. sect. vi. *Aulon*. Stephano: *Αύλων, πόλις Λακωνική... ὁ πολίτης, Αὐλωνίτης*.

ΑΥΡΗΛΙΟΥΠΟΛΕΙΤΩΝ. Commodi nummus infi-

NUMMI ANTIQUI

gnis, e Cimelio Regio. Urbs est Lydiæ, cui nomen a M. Aurelio Imp. Commodi patre factum. In Notitia vetere Ecclesiastica Hieroclis, aliisque, pag. 13. e Provincia Lydia, cujus metropolis Sardis, tertio loco ὁ Αὐρηλιουπόλεως appellatur. Pag. 29. nono, Αὐρηλιουπόλις. Pag. 45. sexto, ὁ Αὐρηλιουπόλεως, uti & apud Leunclavium, pag. 90. In Conc. Ephes. act. 1. pag. 548. Ἰωάννης ἐλάχιος ἐπίσκοπος Ἀυρηλιουπόλεως, ἐπαρχίας Λυδίας. Occurrit & in eadem Notitia pag. xi. alia Aureliopolis, inter Antistites Provinciæ Ephesi: ὁ Ἀυρελιουπόλεως, qui pag. 43. ὁ Αὐελουπόλεως nuncupatur.

AΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ. M. Aurelii, Crispinæ, Juliæ Domnæ, & Saloninæ e Cimelio Regio nummi. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Aphrodisiensis liberi*. Stephano: Ἀφροδισιάς, πέμπτη, μετὰ τὴν Λυδίαν καὶ Καρίαν... τὸ ἔθνηκόν, Ἀφροδισιάς. In Conc. Calched. act. 1. pag. 81. Κεϊτωνιαὸς Ἀφροδισιάδος Καρίας. In nummo Crispinæ tres Charites expressæ. Nam illæ vice Numinum habitæ, ut habet vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 128. 7. ΔΕΥΚΙΟΥ. ΠΟΠΙΛΙΟΥ. ΑΥΛΟΥ. ΤΟΥ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ. ΙΕΡΕΩΣ. ΤΩΝ. ΧΑΡΙΤΩΝ. ΔΙΑ. ΒΙΟΥ. L. *Popilii Auli Apollodori F. Sacerdotis Charitum Perpetui*. De iis vide plura apud Pausaniam, lib. ix. sive in Bœoticis, pag. 309. & 310.

ΙΕΩΝ. Ternæ, ut supra Charites, in nummo Valeriani e Gaza Regia, monent sic legi ea oportere, quæ temporum injuria exesa erosaque sunt, ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ. Maxime cum Valerianus Gallieni pater extiterit, cujus in uxoris Saloninæ gratiam Aphrodisiensis, ut supra monuimus, nummum percusserint: Tristanus tamen, tom. 111. pag. 13. legit ΙΟΥΛΙΕΩΝ.

ΑΧ. & ΑΧΑΙΩΝ, passim in nummis Græciæ veteris, a communi Græciæ cufis. Post subactam a Romanis Græciam, tota regio Achaïa vocitata est, cum est in provinciæ formam redacta. Pausanias, in Achaïcis, pag. 222. Καλοῦσι τὴν οὐχ Ἑλλάδος, ἀλλ' Ἀχαιίας ἡγεμόνα οἱ Ῥωμαῖοι διότι ἐχειρώσαντο Ἑλλήνας δι' Ἀχαιῶν τότε τοῦ

Ἐλληνικὸς ὡρεθηκότων. *Quod Græci per Achæos, qui tum Græciæ principes erant, subacti sunt.*

- ΑΧΑΙΩΝ. ΕΥΜΕΝΕΩΝ. Vide ΕΥΜΕΝΕΩΝ.
- ΟΚΤΙΑΙΟΣ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ. Ο. ΙΕΡΕΥΣ. ΤΟΥ. ΑΝΤΙΝΟΟΥ. ΤΟΙΣ. ΑΧΑΙΟΙΣ. ΑΝΕΘΗΚΕ. *Hostilius Marcellus Sacerdos Antinoi, Achæis posuit, statuam scilicet Antinoi, cujus is Flamen fuit, columnamve, in ejus Divi honorem, & ob Hadriani gratiam, cui Antinous in deliciis fuit, promerendam. Sic in Smyrnæorum nummis, ΑΝΤΙΝΟΟΣ. ΗΡΩΣ. ΠΟΛΕΜΩΝ. ΑΝΕΘΗΚΕ. ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ. Vide ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ, & ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. Antinoi hic nummus est apud Occonem, pag. 245. quem nummum ad Achæos Lydiæ, de quibus dicemus in nummis ΕΥΜΕΝΕΩΝ spectare potius, quam ad Achæos Græciæ, ausim præstare, quod mos ille frequens in nummis illius tractus occurrat, Calchedonensium, Laodicensium, Smyrnæorum. Quod si quis nihilominus ad Achæos Helladis referri malit, haud pertinaciter sane contendam, quod ipsi Hadriano statuas positas a Communi Achaïæ Pausanias monet, in Eliac. prior. pag. 159. Βασιλέων ἢ ἀδριάντας, Ἀδριανοῦ μὲν αἱ ἐς τὸ Ἀχαικὸν τελοῦσαι πόλεις ἀνέθεσαν Παρίου λίθου &c. Patinus in simili nummo, quem affert in Thesau- ro Numism. pag. 165. perperam legit ΟΚΤΙΑΙΟΣ.*
- ΑΧΕΡΟΝΤΑΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 206. & in Magna Græcia, Tab. xxv. cum Junonis Sispitæ, hoc est, Servatricis effigie, capraque ei Deæ sacra. Sunt & in quibus Nicias ex equo hostem jacentem conficit, cum epigraphe ΝΙΚΙΑΣ: quem cum esse arbitramur, cujus vitam Plutarchus & res præclare gestas conscripsit. Plinio, lib. 111. sect. x. in regione tertia Italiæ, & agro Brutio: *Fluvius Acheron, a quo oppidani Acherontini.* Excidit plane id oppidum: neque est *Cirenza*, ut vulgo putant: quanquam & istud hodie Acherontiam vocant.

B

BABBA.

- C. I. B. xxxvi. Augusti nummus, e Cimelio Regio.
- C. I. B. D. D. Augusti nummus in Cimelio Regio. *Colonia Iulia Babba*, vel *Campestris Iulia Babba*, *Decreto Decurionum*. Vel potius, *Coloniae Iuliae Babbae Decuriones*. Plinius, lib. v. sect. i. *Augusti colonia Babba*, *Iulia Campestris appellata*. In Mauretania Tingitana.
- C. C. I. B. D. D. PVBL. *Colonia Campestris Iulia Babba*, *Decreto Decurionum Publico*. Claudii Imp. ut & alter inscriptus, C. C. I. B. D. D. cum palma, quæ a Tyrii Phœnicibusque Babbensium originem, ut Carthaginensium, indicat. A Patino quis credat pag. 100. hunc utrumque nummum ad Cibratas Græcam Asiæ gentem ablegari?
- D. D. EX. CONS. C. C. I. B. *Decreto Decurionum ex consensu*, vel potius, *Decuriones ex consensu*, *Colonia Campestris Iulia Babba*. Neronis nummus, quem vidimus: & quem Tristanus sic mutilum exhibet, tom. i. pag. 216. EX. CONSENSV. CC. II. interpretaturque, *Ex consensu civitatum Campaniæ duarum*. Patinus, pag. 115. EX. CONSENSV. C. CIB. & ad Cibratas refert.
- COL. IVL. AVG. BABBA. Vespasiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 239.
- BABYLONIA. Nummus Trajani, a quo ea regio devicta. Apud Oconem, pag. 215. Vide Xiphilinum, in Trajano. Plinius, lib. vi. sect. xxx. *Babylon Chaldaicarum gentium caput . . . propter quam reliqua pars Mesopotamiæ Assyriæque Babylonia appellata est*, &c.
- ΒΑΓΗΔΑΟ. & ΒΑΓΗΔΑΟΝΙΩΝ. ΙΕΡΑ. ΣΤΝΚΛΗΤΟC. Sacer Senatus. Nummi Goltziani. Stephano: Βαγαδαονία, μῦθος Καππαδοκίας νοτιωτάτη. τὸ ἔθνην, Βαγαδάδες. *Bagadaonia pars Cappadociæ australior*. In his Serapis insculptus, lyrave Apollinea.
- ΒΑΓΗΝΩΝ. ΕΡΜΟΣ. Ex parte averſa, ΙΕΡΑ. ΒΟΥΛΗ.

Sacer Senatus, vel *Sacra Curia*. In Notitia Eccles. pag. 29. Βάγης. Et pag. 45. Βάγη vocatur, in Provincia Lydia. Eo nummo Bagenfium cum Smyrnæis concordia indicatur, quorum illi annem numinis vice coluerunt. Plinius lib. v. sect. xxxi. *A Smyrna Hermus* amnis, &c. Sic inferius, CAITTHNΩN EPMOΣ, NIKAEΩN CAΓAPIC, &c.

BAICAMΨHNΩN. Trajani nummus e Thesauro Goltzii, pag. 210. Βάισαμψα Stephano oppidum est in Arabico sinu circa mare Rubrum. Βάισαμψα πόλις ἐν τῇ Ἀραβικῇ κόλπῳ παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὃ ἔστιν οἶκος ἡλίου. Τὸ ἔθνικόν, Βαισαμψηνός. Legit in eo nummo Scalliger, Animadv. Euseb. 189. BAICAMΨANΩN, more Dorico. Domum Solis vox ea Hebræo ex fonte sonat, *Beth Sames*.

BAΔANEΩTΩN. THΣ. IEPAΣ. KAI. AΣYΔOY. Nummus Caii Cæsaris e Thesauro Goltzii, pag. 210. *Balaneotarum civitatis sacrae & inviolatae*, qui tituli in Syriæ civitatum nummis obvii. Plinio, lib. v. sect. xviii. *Balanea*, in Syria. Stephano: Βαλαυέα, πόλις Φοινίκης. . . . ὁ πολίτης, Βαλαυέωτης.

BARBESVLA.

COL. BARBESVLA. LEG. XVIII. *Colonia Barbesula*, Legionis xviii. Nummus Galbæ, e Thesauro Goltzii, pag. 238. Plinio, lib. iiii. sect. iiii. *Oppidum Barbesula cum fluvio*, in Bætica, juxta Gaditanum fretum. Nunc *Guadajara*, ad annem hodieque cognominem.

BARCINO.

COL. BARCINO. FAVENTIA. In Thesauro Goltzii, pag. 238. Galbæ nummus. Plinius, lib. iiii. sect. iv. *Colonia Barcino*, cognomine *Faventia*. Nunc *Barcelone*. Gruteri inscriptio, pag. 429. COL. F. I. A. P. BARCIN. *Colonia Flavia Iulia Augusta Pia*, non *Paterna*, ut quidam volunt: nec *Felix*, sed *Faventia*, cum Plinio: vel *Flavia*. Nam eadem apud Gruterum pag. legimus, COL. FLAV. P. BARC.

BAPΓACHNΩN. Commodi, & Alexandri Severi num-

mi. Cariæ oppidulum Bargasa. Straboni, lib. xiv. pag. 656. Μετὰ Κνίδου, Κέρραμος, ἡ Βάργασα, πόλις Ἰταλίας. Stephano: Βάργασα, πόλις Καρίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Βάργασινός.

BARGIACIS. MVN. *Municipium Bargiacis*. Galbæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 242. Βαργιακίς Ptolemæo, lib. 11. cap. vi. urbs est Hispaniæ Tarraconensis, in Vaccæis.

BΑΡΓΥΛΙΗΤΩΝ. Caracallæ nummus, in Cimelio Regis Christianissimi, in quo adjectum Prætoris nomen, ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΙΟΥΛ. ΜΑΞΙΜΟΥ. Ἐπὶ Στρατηγῶδ' Ἰουλίου Μαξίμου. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Bargyia*: ubi MSS. habent, *Bargilia*. Stephano: Βάργυλα, πόλις Καρίας. . . . ὁ πολίτης, Βαργυλιάτης. Straboni vero, lib. xiv. pag. 654. τὰ Βαργύλια. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 17. & apud Leunclavium, pag. 94. inter Episcopos Cariæ censetur, ὁ Βαρβυλίου, & pag. 49. ὁ Βαρβύλου: lege utrobique, ὁ Βαργυλίου, & ὁ Βαργύλου.

BΑΡΓΥΛΙΑΤΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *Bargyliatarum* civitatis sacra ac libera. Nummus Caii Cæsaris e Thesauro Goltzii.

BΑΡΚΑΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 210. Plinio, lib. v. sect. v. *Ptolemais*, antiquo nomine *Barce*, in Cyrenæica Africæ parte. Stephano: Βάρκη, πόλις Λιβύης, ἡπὸς ἡ Πτολεμαῖς. . . . Βαρκίῳ. Sic etiam Strabo, lib. xvii. pag. 837. Ptolemæo tamen, lib. iv. Πτολεμαῖς & Βάρκη sunt civitates duæ: hæc mediterranea, litoralis illa: Scylaci quoque, pag. 44. Ptolemaïs itaque condita, non eo loco quo Barce fuit, sed quo Barcæorum portus. Inter Pœnorum hostes a Marone censentur, lib. iv. *Æneïd. lateque furentes Barcæi*. Nunc quoque interius oppidum retinet nomen & mœnia, *Barca*: unde & regni appellatio: Litorale *Tolmeta* nuncupatur.

BΑΣΗΡΕΩΝ. Titii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 210. & apud Spanhemium, pag. 898. Βάσηρα, inquit Stephanus, πόλις Φοινίκης. Τὸ ἔθνικόν, Βασηράς.

BEDVNIA.

BEDVNIA. MVN. *Municipium Bedunia.* Claudii nummus e Thefauro Goltzii, pag. 242. Βεδυμία Ptolemæo, lib. 11. cap. vi. in Hispania Tarraconensi.

BENEVENTVM.

COL. BENEVEN. E Museo S. Genovesæ. Plinio, lib. 111. sect. xvi. *Hirpinorum colonia una Beneventum, auspiciatus mutato nomine, quæ quondam appellata Maleventum.* Vellcïus, lib. 1. *Sempronio Sopho, & Appio Cæci F. Coss. Beneventum coloni missi*, hoc est, anno Urbis cccclxxxvi. Nunc Hirpinorum regio Principatus ulterior nuncupatur: oppidum *Benevento.*

BERDIGVM. FLAVIVM. MVN. *Municipium Berdigum Flavium.* Titi nummus, in Thefauro Goltzii, pag. 242. Ptolemæo urbs est Hispaniæ, in Asturica, lib. 11. cap. vi. Βέρδιγον φλαυίον.

BERENIKIΔΩΝ. E Thefauro Goltzii, pag. 210. Stephano: Βερενικίδαι, δῆμος τῆ Πτολεμαίδος φυλῆς, una scilicet e decem tribubus seu pagis Atheniensium civitatis. Sed ad Berenicen Cyrenaicæ seu Pentapolitanæ in Africa regionis oppidum, referri nummum eum satius videtur, cui nomen hodieque *Bernichio.* Plinius, lib. v. sect. v. *Berenice in Syrtis extimo cornu, quondam vocata Hesperidum.*

ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ, in *Macedonia.*

ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ, in corona laurea, apud Patinum pag. 184. nunc Cimelii Regii, Trajani nummus. Plinio, lib. 1 v. sect. xvii. *Beræa.* Stephano: Βέρεια, πόλις Μακεδονίας . . . τὸ ἔθνικόν, Βεργιάθ. Monet idem deinde ab urbe Syriæ cognomine, gentile nomen Βεργίδης, & Βεργεία, derivari: cui quidem viro hac in parte agre assentior, cum haud levia desint argumenta, cur hosce **ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ** nummos, ut & **ΚΥΡΡΗΤΩΝ** & **ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ**, de quibus inferius, potius ablegem in Syriam Cœlen, in qua Beræa, Cyrrhus, & Chalcis fuere: quarum civitatum nomina simili plane forma in nummis insculpta cernuntur, laurea que corona circumdata.

ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ. Β. Nummus Antonini Pii, e Cimelio
M.

Regio, & e nostro: ejus Principis anno β. hoc est, secundo cufus.

BERYTVS.

BHPYT. Βηρυτιών. Nummus Musei nostri, in quo Neptunus curru vehitur juncto marinis equis. In Augusti nummo, idem Deus, qua pingi forma solet, cum delphino ac tridente visitur: unde intelligimus ei quoque Numini, inter cetera, devotam eam civitatem fuisse. Fuit & Serapidi, cujus effigies in Valeriani: Herculis, in Caracallæ: Palladis, cum noctua, in M. Aurelii, nummo insculpta.

COL. IVL. BER. EX. S. C. *Ex Senatusconsulto.* Apud Patinum, in numismatibus Triumvirorum, pag. 18. & pag. 39. Augusti ipsius, COL. IVL. AVG. FEL. BER. cui simile alterum Valeriani, pag. 406. Ex quibus nummum Gallieni, qui Valeriani filius fuit, refingere ipse potuit: in quo perperam legit, COL. IVL. AVG. FEL. HEL. & ad Coloniam Heliopolim refert, ad Heliopolim alii: cum FEL. BER. sit in iis quatuor nummis scriptum perspicue, quod nos in Cimelio Regio vidimus: neque in his modo, sed & in aliis similibus Juliae Domnae, Caracallæ, Elagabali, & Gordiani junioris. Neque vero Juliae Augustæ cognomen coloniae Heliopolitanæ ulla monumenta asserunt. Sed errorem Patinus a Tristano hausit.

COL. IVL. AVG. FEL. BER. Trajani nummus e Cimelio nostro. *Colonia Iulia Augusta Felix Berytus.* Plinius, lib. v. sect. xvii. *Berytus colonia, quæ Felix Iulia appellatur,* in Phœnice. Nobis *Barut*: indigenis, *Birout*. Ab Agrippa Augusti genero deductam coloniam auctor est Strabo, lib. xvi. pag. 756. Ulpianus, lib. l. Dig. tit. xv. de Censibus: *Berytensis colonia Augusti beneficiis gratiosa: &*, ut Divus Hadrianus in quadam oratione ait, *Augustana colonia.* Est & Otaciliae nummus cum eadem epigraphe, colonoque & bobus, apud Patin. pag. 385.

COL. BER. Cum colono & bobus, vel cum militari-bus signis, quæ sunt deductæ coloniae argumenta. Uter-

que Trajano principe cufus nummus est , apud Patinum , pag. 179. Hadriani , pag. 195. Gordiani Pii , pag. 369.

COL. BER. DECENNALES. ANTONINI. AVG. III. E Cimelio Regio. Vota pro Reipublicæ incolumitate, tum in quinquennium, tum in decennium a Romanis antiquitus nuncupata, Livius passim tradit, Lib. 11. decadis tertiæ, Flaminio cum legionibus ad Trasymenum ab Hannibale cæso, vota quinquennalia suscepta sunt, *Si res Populi Romani ac Quiritium ad quinquennium proximum salva servata erit.* Lib. 1. decad. 111. *Caius Attilius Seranus Prætor vota suscipere iussus, si in decem annos Respublica eodem stisset statu.* Cum deinde unius Cæsaris dominatu res geri cœptæ sunt, cœpta quoque quinquennalia vota ac decennalia pro Principum incolumitate concipi, cum imperium illi in quinquennium, decenniumve, vel in plura quinquennia decenniave susciperent. Tunc ludî Circenses edi, gladiatoriique, fieri sacra, vota-que, & preces. Hi decennales ludî appellati in nummis, hæc decennalia, interdum & vicennalia, tricennaliaque, hoc est, in vicennium, tricenniumve vota suscepta, eademque deinde pro decennio vicenniove, vel tricennio demum soluta.

COL. BER. Elagabali nummus, cum templi effigie, cujus in limine inferiore hæc verba, COL. BER. ad latera, SEC..... ceteris plane exesis litteris. Intus Securitas fedet, cui Victoria coronam imponit. Trifstanus tom. 11. pag. 316. legit, SECVRITATI COLONIAE BERYTVS. Nos verius, uti remur, SECVRIT. AVGVST. COLONIA BERYTVS. *Securitati Augusti, vel Augustæ.*

COL. IVL. AVG. FEL. BER. Gordiani junioris nummus, in quo Bacchi nudi effigies, dextra copiae cornu, læva thyrsum gerentis, cum panthera. Vini copiam ac bonitatem in hoc tractu indicat. Et Berytium sane vinum Plinius commendat in primis lib. xiv. sect. 1x. Occo in Gordiano tertio, pag. 432. hunc

NUMMI ANTIQUI

nummum ita legit, COL. IVL. AVG. PEL. BER. & graviore rursus errore, pag. 431. COL. IVL. AVG. PELLA. Quem errorem dum hausit ab Occone Scaliger, Animadvers. Euseb. pag. 195. cur Berytus Colonia Pella dicatur, ait esse sibi incomperum. At FEL. hoc est, FELIX. non PEL. seu PELLA, legi oportuit.

BHTHPATΩN. Nummus singularis e Cimelio III. Harlæi: quem nummum neque ad BÆTARRENOS tertiæ Palæstinæ, neque ad Bæterras Galliæ Narbonensis oppidum, ut visum erudito viro, lib. de usu Numism. pag. 904. sed ad Betarronis potius Phœnicæ urbis maritimæ incolas, quæ inter Diospolim & Cæsaream Stratonis ab Antonino collocatur, referri censuerim oportere. Nam Græcis vocibus usos in nummis Provinciæ Narbonensis cives, præter Massilienses Phocæensium colonos, Antipolitas ejusdem oræ incolas, vix adduci possum ut credam, cum Latine inscripti in eo tractu nummi occurrant, AVENIO, VOLCAE, NEMAVSVS, CABELLIO, &c.

BIA TE ΩN. Nummum sic inscriptum videre nobis sane non licuit: sed existare tamen retulerunt ad nos viri in re nummaria eruditi. Fuit autem in Messenia, quæ pars Achæiæ, Βίας amnis, teste Pausania, lib. IV. Messenic. pag. 144. Anni cognominem civitatem appositam ex nummo eo singulari, si genuinus quidem est, admonemur. Nihil enim huc attinet Βίατα Hispanica, de qua Ptolemæus, lib. II. cap. VI. in Oretanis: cujus oppidi cives *Viatienses* a Plinio appellantur, lib. III. sect. IV. num. III. Nam quis in Tarraconensem Hispaniam Græcas litteras penetrasse comminisci auserit, præsertim cum Latine inscripti in eo tractu nummi sint ceteri omnes, BARGIACIS, BARCINO, BISGARGIS, &c. In Bætica, ASTIGI, ACCIS, BARBESVLA, alique: in Lusitania, BVRDOVA MVN. &c. Quid quod & BICAA TE ΩN in eo nummo legi satius forte fuerit? de quibus dicemus inferius.

BIZYHNΩN. EΠI. TIN. POYΦOY. Hadriani, ex eodem Cimelio. Forte, **EΠI. ACIN. POYΦOY.** Est enim Asiniæ gentis peculiare Rufi cognomen.

BIZYHNΩN. M. Aurelii, ac Philippi Patris nummi, in Cimelio Regio. Vidimus & Hadriani, & Severi. Plinio, lib. IV. sect. VIII. *Bizya*, *arx regum Thraciæ.* Stephano: Βιζύη, πόλις Θρακίας... τὸ ἔθνικόν, Βιζυλιός.

BIZYHNΩN. Diana Venatrix, in nummo Faustinae junioris, e Cimelio Regio.

BIΘYNIΕΩN. Juliae Corneliae Paullae nummus.

BEIΘYNIΕΩN. AΔPIANΩN. Nummus Antinoi, cujus hæc patria fuit. Ab Hadriano Imp. cui unice carus Antinous fuit, alterum id nomen habuit. In parte ejus nummi anteriore, caput ipsius Antinoi est, cum epigraphe, **Η ΠΑΤΡΙC ANTINOON ΘΕON.** *Antinorum Deum patria sua colit ac veneratur.* Apud Trifanum, tom. I. pag. 547. In parte postica, Mercurius cum talaribus, adjecto bove: ut ab hujus oppidi civibus habitum pro Mercurio Antinorum intelligas, eique majore hostia ab iis litatum. Alias abactos a Mercurio Apollinis boves, uti narrat Antoninus Liberalis in *Metamorph.* significari quoque hoc nummo haud temere quis credat. Nummus Occonis, pag. 244. si modo haud sublestæ fidei, **GENECIC ANTI-NOOY BIΘYNIEOC**, non ut ipse legit, **KITY-NIΔOC.** Plinio, lib. V. sect. XLIII. *Bithynion.* Stephano: Βιθύνιον, πόλις Βιθυνίας..... ὁ οἰκῶν, Βιθυνιός. Eadem Ptolemæo, lib. V. cap. I. *Claudiopolis* appellata: Κλαυδιόπολις ἢ ἔξ Βιθύνιον.

BITHYNIA.

BEIΘYNIAC. KOINON. *Commune Bithyniæ.* Commune fanum, sacrum commune, & commune certamen intellige, in uno aliquo oppido a totius Provinciae communitate editum. His sacris certaminibusque qui præerat Βιθυνιαρχίας vocabatur, cui cura sacrorum ludorumque κοινὸς τῆς Βιθυνίας, ut Ἀσιαρχίας, cui κοινὸς τῆς Ἀσίας. De hac postrema voce dicemus in nummis **PO-ΔIΩN.** Vide & **ΓΑΛΑΤΩN KOINON**, ΚΡΗΤΩN

NUMMI ANTIQUI

ΚΟΙΝΟΝ. Nummi sunt hi Trajani & Hadriani, in Cimelio Regio, cum templi effigie. Hadriani, in Museo nostro: ΑΤΤ. ΚΑΙC. ΤΡΑ. ΑΔΡΙΑΝΟC. ΒΕΙΘΥΝΙΑC. Sabinæ, apud Trifstan. tom. 1. pag. 533. cum simili fere icone. Plinio, lib. v. sect. XLIII. *Bithynia* provincia.

ΑΔΥΕΝΤΥΙ. ΑΥΓ. ΒΙΘΥΝΙΑΕ. & ΡΕCΤΙΤΥΤΟΡΙ. ΒΙΘΥΝΙΑΕ. Hadriani, e Cimelio Regio. Eusebius in Chronico de Hadriano: Αὐτὸς Νικομήδειαν σεισμῶ κατὰπλωθεῖσαν, & Νίχμαν πόλεις Βιθυνίας ᾗμασιν ἀνεθήσατο. *Ipsè Nicomediam terræ motu collapsam, & Nicæam, Bithyniæ civitates, sumptu suo instauravit.*

ΒΙΘΥΝΙΩΝ. M. Aurelii nummi.
ΒΙΛΒΙΛΙC. ΙΤΑΛΙCΑ. Duæ simul Hispaniæ civitates in eodem nummo cusæ, Augusto Principe, apud Patinum, pag. 35. nunc in Cimelio Regio. Et illa quidem Martialis poetæ natalibus clara, & ferrariis officinis, ut dicemus ad Plinii lib. xxxiv. sect. xli. De altera, suo loco mox. Italicam esse Bilbilin ipsam appellatam, existimasse Patinus videtur, errore falso.

ΜΥΝ. ΑΥΓΥCΤΑ. ΒΙΛΒΙΛΙC. L. CΟΡ. CΑΛΔΟ. L. SΕΜΡ. ΡΥΛΛΟ. ΙΙΥΙΡ. In parte altera: ΑΥΓΥCΤΥC. ΔΙΥΙ. F. ΡΑΤΕΡ. ΡΑΤΡΙΑΕ. E Museo nostro.

ΜΥΝ. ΑΥΓ. ΒΙΛΒΙΛ. C. CΟΡΝ. ΡΕFΕC. Μ. ΗΕΛΥ. ΦΡΟΝΤ. In corona deinde laurea, ΙΙΥΙΡ. *Municipium Augusta Bilbilis. C. Cornelio Refecto, M. Helvio Frontone, Duumviris.* At Corn. Rufus, in Romanis Annalibus sæpe: Corn. Repentinus, interdum: Refectus, necdum nobis occurrit.

ΑΥΓΥCΤΑ. ΒΙΛΒΙΛΙC. Apud Goltzium, pag. 166.
ΒΙCΑΛΤΙΩΝ. In nummis Goltzianis e Græcia vetere, pro ΒΙCΑΛΤΩΝ. Plinio, lib. 1 v. sect. xvii. *Gens Bisalta.* Stephano: Βισάλπα, πόλιC & χώρα Μακεδονίας.. τὸ ἔθνικόν, Βισάλτης. Equum, & adstantem cum jaculo militem, hic nummus præfert. Sunt & quibus insculpta galea, Thessalicæ Macedonicæ virtutis insigne.

ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ. Volufiani nummus e Cimelio Regio.

ΕΠΙ. ΑΡΧ. Α. ΑΥ. ΠΑΠΙΟΥ. Ε'πὶ Ἀρχιερέως ἁ
(hoc est, *ῥωτόν*) Αὐρηλίου Παπίου. *Sub Pontifice pri-*
imum Aurelio Papia. Apollo citharædus capite radiato.
In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 13. & in altera,
pag. 45. ὁ Βλαύδου. Apud Leunclavium, in Notitia
fedium Episcopaliū, inter Antistites Lydiæ, pag. 90.
cenfetur ὁ Βλαδέων. In Conc. Calched. epistolæ ſyno-
dali Lydiæ ad Leonem Papam, pag. 934. ſubſcribit
Onesiphorus Episcopus Blandi. Et act. vi. pag. 594.
'Ηλίης ἐπίσκοπος πόλεως Βλαυδοῦ. Et act. i v. 'Ηλίης ἐπι-
σκοπος πόλεως Βλαυδοῦ Λυδίας. Itaque in nummo Υ πα-
ρέλκει, ut aiunt, hoc est, vacat, & abundat.

BISGARGIS.

MVN. BISGARGIS. Germanici nummus, in The-
ſauro Goltzii, pag. 242. *Municipium Bisgargis.* Plinio,
lib. 111. ſect. 1v. *Bisgargitani*, in Tarraconenſi Hiſ-
paniæ provincia & conventu: Ilergaonum oppidum
mediterraneum Ptolemæo, lib. 11. cap. vi.

ΒΟΙΑΤΑΝ. Nummus Juliæ Domnæ. Plinio, lib. 1v.
ſect. 1x. *Βαα*, in Argolico Achaïæ ſinu. Stephanus
Βοϊόν cum Βοϊαῖ μίſcet: illud Doridis oppidum eſt, de
quo Plinius ejus libri ſect. xiii. & Strabo, lib. 1x.
pag. 427. iſtud Achaïæ. Et Βεας alteras in Creta fuiſſe
adjicit, auctore nullo. Illud interim verius, quod ſub-
dit idem, gentile nomen eſſe Βοιάτης.

ΒΟΙΩΤΩΝ.

ΒΟΙΩΤ. E Muſeo noſtro nummus, in quo crater &
clava: Herculis notum iſtud eſt, Bacchi illud inſigne:
ex parte averſa clypeus, ut in numiſmate ΑΝΘΗΔΟ-
ΝΙΩΝ. Plinius, lib. 1v. ſect. xii. *Bœotia Thebæ*,
duorum numinum, Liberi atque Herculis (ut volunt)
patria.

ΒΟΙΩΤΩΝ. In Græcia Goltzii, Tab. xv. Neptuni
hic nummus effigiem præfert, cum delphino & tri-
dente, Dei illius ſymbolis: adjectoque clypeo, Βœo-
torum generatim, & idem privatim Thebanorum inſi-
gni, Neptunum Βœoti coluere in primis, quod omnis

eorum regio mari undique alluatur : ideo $\tau\epsilon\iota\theta\alpha\lambda\alpha\sigma\sigma\iota$; *trimaris*, appellata a Strabone, lib. IX. pag. 400. In averfa nummi parte Apollo Ismenius, cujus fanum, oraculum, amnisque Ismenius in Bœotia fuit.

BONNA, in Germania ad Rhenum.

COL. IVLIA. BONNA. Nummus Augusti, e Thesaurò Goltzii, pag. 240. Tacito & Antonino *Bonna*. Ptolemæo quoque $\beta\acute{o}\nu\eta\alpha$, lib. II. cap. IX.

BONONIA Gallia.

BONONIA. OCEAN. Constantis Augusti nummus, e Gaza Regia : quo trajectus Principis e Bononiensi litore in Britanniam designatur; vel navigatio eo mari. Prius Gessoriacum Morinorum litus, teste Plinio lib. IV. sect. xxx. vocabatur, *portusque Morinorum*, sect. xxxvii. Tabula Peutinger. *Gessoriac*, quod nunc *Bononia*. Nobis, *Boulogne sur mer*, in Picardia.

ΒΟΡΥΘΕΝΗC. Cave id fluvii nomen putes, cujus Geographi meminere, ut in aliis TIGRIS, EUPHRATES, DANUVIVS, & NILVS leguntur: est enim id equo Hadriani Augusti nomen, in nummo ejusdem Principis, in quo & illud singulare occurrit, si nummus sincerus est, quod Græcæ litteræ sunt permixtæ Latinis, KAISAR SEMNOS AΔPIANOS. Apud Oconem, pag. 239. Equi, quem Borylthenem Hadrianus ipse cognominavit, Dio meminit, in ejus Augusti rebus gestis. Circumfertur & Epigramma in ejus equi laudem :

Borysthenes Alanus,
Cæsareus veredus,
Per æquor & paludes,
Et tumulos Etruscos,
Volare qui solebat :
Pannonios nec ullus
Apros eum sequentem
Dente aper albicanti
Ausus fuit nocere,
Vel extimam saliva
Sparsit ab ore caudam,

*Vt solet evenire :
Sed integer juventa ,
Inviolatus artus ,
Die sua peremptus ,
Hoc situs est in agro.*

Sic in Honorii nummo quem vidimus, pars averſa eſſigiem exhibet aurigæ infidentis quadrigis : in ambitu ſunt aurigæ equorumque nomina : EVGENIVS. Id aurigæ nomen : equorum cetera : ACHILLEVS. SIDEREVS. SPECIOSVS. DIGNVS. Neque enim victorum ea nomina ſunt, quos ille nummus nullos habet, quanquam ita viſum erudito viro, lib. de uſu numiſm. pag. 854. ſed equorum. Sic Verus Imp. *equum quem dilexit, Volucrem* appellavit, ita pro- dente Capitolino in ejus vita, pag. 39. Fuere & alia equorum nomina ſcitu digna, quæ apud Gruterum vide pag. 337. & apud Sponium. Aurigarum vero nomina nummis inſculpta ſæpe alias obſervavimus, Neronis præfertim ac Trajani, in quibus EPTYMIVS exhibetur in quadriga, flagrum dextra tenens, & palmam læva : apud Triſtanum, pag. 217. & 385. Item in nummo Neronis, ac Juliani, STEFANAS, & STEFAN. NIK. A. hoc eſt, *Στεφάνος νικητής ἢ ſeu νειστήτωρ. Stephanas primum victor*, cum flagello pariter & palma, victoriæ in Circo & curſu equorum adeptæ argumento : impoſita pariter equorum frontibus palma, ut videre eſt apud eundem Triſtanum, pag. 222. Eſt & OLIMPIVS cum iſdem inſignibus, in Theſauro Patini, pag. 208. Sed hallucinari mihi egregie Triſtanus videtur, aliique eum ſecuti, cum aſſunt prioribus Neronis ac Trajani nummis pugilem ſignari, de quo Plinius lib. VII ſect. XLVIII. *Conſecratus eſt vivus ſentienſque oraculi Delphici juffu, & Iovis Deorum ſummi adſtipulatu, Euthymus pyctæ, ſemper Olympiæ victor* &c. Olympiadibus ſcilicet LXXIV. LXXVI. & LXXVII. uti ex Pauſania didicimus, lib. VI. ſeu Eliac. poſter. pag. 183. hoc eſt, annis ante Neronem amplius quingentis. Cum procul dubio ſint hæc omnia aurigarum

nomina, qui sub iis Principibus vixerint, quorum nomina sunt in nummis signata. Sic tibicinis istud est, FILINVS, cujus capiti coronam sive Apollo, sive Trajanus imponit: aliter frustra sentiente Tristano, pag. 403. Sic idem auriga, de quo supra, in Trajani nummo insculptus cum equis duobus: ipsius quidem nomine in superiore nummi parte, EVTIMIVS: equorum in inferiore, sed diminutis illis ac vitiatis, TYRIBI. CAT.... apud Patinum, in Thesauro, pag. 104.

BOSTRA.

N. TPA. BOSTRA. *Nova Trajana Bosra*. Comodi, in Gaza Regia, cum effigie cameli, quod Arabiae vulgare symbolum est. Fuit Bosra videlicet Arabiae oppidum.

N. TP. BOCTPA. Νέα Τεχίανη Βόστρα. Severi nummus.

A. ΤΥΧΗ. BOCTPΩN. Ἀγαθὴ Τύχη Βόστρων. *Bona Fortuna Bosrorum*. Caracallae nummus, in eodem Cime-lio. Non eadem est porro Bosra, quanquam aliter visum eruditis alioqui viris, in primisque Tristano, quae Philippopolis in eodem Arabiae tractu appellata est. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 63. in Provincia Arabiae censentur hae duae civitates, Βόστρα μητροπόλις, & Φιλισσόπολις.

COL. F. BOSTRA. ALEXAND. Juliae Aquiliae Severae, in eadem Gaza. *Colonia Felix*, vel *Flavia Bosra Alexandrina*.

COLONIA. BOSTRA. Nummi Alexandri Severi, ac Juliae Mæsaë, & Mamææ.

TRAIANAE. ALEXANDRINAE. COL. BOSTRA. Juliae Mamææ. Ab Alexandro Severo Alexandrinæ cognomen, cum coloniae jure traxit.

COL. METROPOLIS. BOSTRA. Philippi Patris, apud Mediobarbum, pag. 347. In corona deinde, CEB. hoc est, Σελεύσμια, sive Augusta certamina, ut in nummo Damascenorum.

BOΥΡΑΙΩΝ, in nummis Juliae Domnae. Plinio, lib. iv.

sect. VI. in Achaïa, *Bura*. Stephano : Βούρα , πόλις Ἀχαιίας . . . τὸ ἔθνικόν, Βουραῖον.

BOYCIPITON. In vetere nummo Titi , e Thesaurο Goltzii.

BOYCI. L. IA. Βουσειπῶν , Λυχνόβατος ιδ. In Cimelio Regio, Hadriani nummus : qui anno ejus undecimoculus dicitur , cum Isidis stantis effigie : quod Ægyptiorum peculiare numen fuisse tralatitium est. Plinius, lib. v. sect. IX. *Busiriten* in Ægypto nomen habet. Stephano : Βούσεις , πόλις Αἰγύπτου . . . ὁ πολίτης , Βουσειτής.

BRACARA.

COL. B. A. Caii & Lucii Cæsarum nummus , in quo tauri cornupetæ signata effigies , apud Mediobarbum, pag. 58. Hunc interpretari ita lubet : *Colonia Bracara Augusta*. Plinio, lib. IV. sect. XXXIV. *Bracarum oppidum Augusta* , hodie *Bragues* , in Lusitania. Ptolemæo, lib. II. cap. VI. Βραχάρα Αὐγούστα. Apud Gruterum, pag. 324. BRACARAVGVSTANI.

BPETTION. In Cimelio nostro nummi frequentes. Plinio, lib. III. sect. X. *Ager Brutius*. Stephano, verbo Βρέτιον , Βρέτιοι , ἕξεν Βρεττία. Nunc Calabria nuncupatur, pars Italiæ ultima. Nummos ii olim Jove, Junone sceptrifera : Marte, Pallade, Hercule, Vulcano, aliisque Numinibus signaverunt. Cancer his etiam interdum insculptus, oræ maritimæ symbolum.

BRITANNIA. Claudii Cæsaris nummus, visus a nobis, in quo stans mulier dextra clavum navigii regit. Est & Hadriani alter, apud Occonem, pag. 223. & Tristinum, pag. 463.

DE BRITANNIS. Claudii iridem, cum arcu triumphali. Plinius, lib. III. sect. XX. *Claudius Cæsar e Britaunia triumphans, prægrandi illa domo verius quam nave intravit Adriam* Dio pariter, laudatus a nobis in notis ad eum locum. Tranquillus in Claudio : *Cum decretis sibi a Senatu ornamentis triumphalibus leviores majestati principali titulum arbitraretur, velletque justis triumphis decus, unde acquireret, Britanniam potissimum*

NUMMI ANTIQUI

elegit . . . ac sine ullo praelio aut sanguine , intra paucissimos dies , parte insulae in deditioem recepta , sexto quam profectus erat mense , Romam rediit , triumphavitque maximo apparatu. Aurel. Victor, in Claudio: Britanniae partes contusa , quam solum adiit , Ostia profectus mari, &c.

RESTITVTORI. BRITANNIAE. Hadriani apud Occonem , pag. 231. Britanniae in genua procumbenti Caesar dextram porrigit. Lustravit Britanniam , ut & ceteras fere imperii provincias Hadrianus : *nec quisquam fere principum*, inquit Spartianus in ejus vita, pag. 7. *tantum terrarum tam celeriter peragravit. Itaque scripsit ad Hadrianum hos versiculos Florus poeta:*

*Ego nolo Caesar esse ,
Ambulare per Britannos ,
Scythicas pati pruinas.*

EXERC. BRITANNICVS. Hadriani, apud Occonem, pag. 234. & apud V. Cl. I. Vaillant, tom. 1. pag. 61.

BRITANNIA. S. C. Antonini Pii apud Occonem. Sedet Roma , dextra militare signum , hastam laeva ac peltam gerens. Capitolinus in Antonino Pio, pag. 19. *Britannos per Lollium Urbicum legatum vicit , alio muro cespitatio summotis barbaris ducto.*

BRITANNIA. P. M. TR. P. X. IMP. VI. COS. IIII. P. P. *Britannia. Pontifex Maximus , Tribuniciae Potestatis decimum , Imperator sextum , Consul quartum , Pater Patriae.* Commodi nummus , apud Occonem , pag. 320. Ex parte antica , M. COMMODVS ANTONINVS AVG. PIVS. BRIT. Lampridius in Commodo , pag. 49. *Appellatus est Commodus etiam BRITANNICVS ab adulato-ribus , cum Britanni etiam Imperatorem contra eum deligere voluerint.* Hinc & in Museo nostro ejusdem Commodi nummus inscriptus , VICT. BRIT. *Victoriae Britannicae.*

VICTORIAE. BRITANNICAE. Severi nummus , e Cimelio Regio , & apud Patinum , pag. 279.

Caracallæ quoque, qui Severi filius, & in expeditione ea comes, e Museo nostro.

VICT. BRIT. & VICTORIAE. BRIT. Ejusdem Severi, apud Occonem, pag. 361. Spartianus, pag. 71. de Severo: *Britanniam, (quod maximum ejus imperii decus est) muro per transversam insulam ducto, utrimque ad finem Oceani munivit: unde etiam Britannici nomen accepit.* Vide & Sex. Aurel. Victorem, in Severo.

ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ.

ΑΥΤ. Κ. Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗΡ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟC.

Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗΡ. ΜΑΞΙΜΟC. Κ. Capita duo adversa Maximini & Maximi. *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Γάϊος Ἰούλιος Ὀυρηὸς Μαξιμεινός. Γάϊος Ἰούλιος Ὀυρηὸς Μαξιμος Καῖσαρ. Imp. Caesar C. Iul. Verus Maximinus.*

C. Iul. Verus Maximus Caesar. Ex parte aversa, ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ. Apud Goltzium in Thesauro, pag. 216.

ΗΡΟΥΖΗΝΩΝ perperam scribitur. Occo, pag. 425.

ΟΥΣΙΝΩΝ. Hunc nummum Seguinus, pag. 169.

ad Prutam primum, mox se ipse retexens, secutusque

V. CL. P. Gabr. Cossartium e Societate nostra, doctrinæ ac famæ singularis, ad Βούρζαν urbem in Ponto refert Stephano memoratam: legique ΒΟΥΖΗΝΩΝ trajectis litteris censet oportere. Sed ab hac sententia deterrent me duo: alterum, quod trajectione litterarum laborare nummos veteres neque affirmari facile, nec temere credi oporteat: alterum quod Ste-

phanus ipse hujus oppidi gentile nomen non Βουρζιωός, sed Βουρζαῖος dici conceptis verbis præmoneat. Nos

felicior Minerva usi, ut remur, ad oppidum Phrygiæ Salutaris pertinere deprehendimus, quod oppidum in

Notitia Eccles. vetere, pag. 29. Βερούξος, in altera

pag. 49. & apud Leunclavium, pag. 94. ὁ Βρούζου. Cum legi utrobique justum sit, Βερούξος & Βερούζου.

Sic in Conc. Calched. act. vi. Ἀυξάνων legitur ἑπίσκοπος πόλεως Βρούζου, sub Metropolita Synnadorum,

pro Βερούζου. Quæ emendatio constat in primis ex Conc.

C. P. V. pag. 261. in qua subscribit Μακεδόνιος ἐπίσκοπος

Βρούζου.

πος ἢ Βεϋσσηνῶν πόλεως, pro Βεϋζιωῶν. Cum idem ipse, pag. 96. inter Episcopos Phrygiæ appelletur, Μακεδόνιϑ ἐπίσκοπος Βεζζου. Sed corruptissime pag. 60. & 73. Μακεδόνιος Βεάνων. Certe ex vestigiis harum vocum Βεζζου, Βρυζου, Βεϋζϑ, Βεϋσσηνῶν, cum accedat in primis nummi auctoritas, quin Βεϋζϑ & Βεϋζιωῶν legi oporteat, dubium esse cordato nemini debet.

BRUNDISIVM.

BRVN. Arion delphino infidet, cum lyra & urceolo. E Cimelio nostro Parisiensi. Apud Goltzium, in Magna Græcia, tab. xxxiii. pro lyra Copiæ cornu, pro urceolo victoriolam gerit: ex parte aversa, cum tridente Neptunus. Plinio, lib. iii. sect. xvi. *Brundisium*. Nobis *Brindes*, in parte Italiae, *Terra d'Otranto*.

BRENΔΗΣΙΝΩΝ. Nummus e Magna Græcia Goltzii, loc. cit. Arion delphino infidens, delphinum alium dextra, læva lyram gerit: quod nescivit Goltzius, qui Tarantem æque hic pingi, atque in Tarentinorum nummis, arbitratus est. *Arionem interficere nautis in mari parantibus ad intercipiendos ejus quæstus*, inquit Plinius lib. ix. sect. viii. *eblanditum ferunt, ut prius caneret cithara, congregatis cantu delphinis, cum se jecisset in mare, exceptum ab uno, Tænariam in litus pervectum*. Vide & Herodotum, lib. i. Clio, num. xxiv. pag. 9. & alios. Ex parte nummi altera Hercules est, Brenti pater, ejus qui oppidi conditor fuit, auctore Stephano: Βρενθήσιον πόλις Ἰταλίας, Ἐπὶ Βρέντου τοῦ Η'εχελέους.

BVRDOVA. MVN. *Municipium Burdova*. Ptolemæo lib. ii. cap. v. in Lusitania, Βούρδουα est. Hic Tiberii nummus e Goltzii Thesauro petitus, pag. 242.

BVTHR. *Buthrotum*, in Epiro. C. PAËT. QVIN. ITER. C. *Pætus*. *Quinquennialia iterum*. Apud Ill. Harlæum. Plinio, lib. iv. sect. i. *Colonia Buthrotum*. Nunc *Butrinto*. De ludis quinquennialibus ad Isthmium Neptuni fanum, atque alibi edi solitis Plinium consule, lib. iv. sect. ix. & nostras ad Plinium notas. Dicemus de iisdem & in parte Nummorum Historica.

ΒΟΥΘΡΩΤΙΩΝ, in Thesauro Goltzii, & in ejusdem Græcia vetere, Tab. v. quo in nummo Victoria bovem pede premit: & eundem cornu apprehendit: ex quo forte oppido ei nomen. Vel reportatam forte ab cive aliquo Buthrotio victoriam hic nummus indicat, domito Thessalorum more tauro ex equo. Plinius, lib. viii. sect. lxx. *Thessalorum gentis inventum est, equo juxta quadrupedante, cornu intorta cervice tauros necare. Primus id spectaculum dedit Romæ Cæsar Dictator.* Vide Tranquillum in Claudio, cap. xxi. Dionem, in Nerone, lib. lxi. pag. 693.

ΒΥΒΛΙΩΝ. Nummus Augusti. Plinio, lib. v. sect. xvii. *Byblos.* Stephano, Βύβλος, πόλις φοινίκης.... τὸ ἔθνηκόν, Βύβλιος, ἔ Βυβλίας. Cur nomen id urbi sit inditum, idem ibi prolixiore oratione investigat. Hodie *Gebail*. Venerem ii Cælestem quondam coluere. Vide Lucianum, in opusc. de Syria Dea.

ΙΕΡΑΣ. ΒΥΒΛΙΩΝ. *Sacræ Bybliorum civitatis.* Claudii, Commodi, & Severi. **ΙΕΡΑΣ. ΒΥΒΛΟΥ**. Caracallæ in Cimelio Regio, & Elagabali.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Passim in nummis occurrit. Plinio, lib. iv. sect. xviii. *Byzantium liberæ conditionis, antea Lygos dictum: quare Byzantina Lygos* Aufonio dicta, ut in Plinianis Notis observavimus. A fluviolo, credo, quo alluitur, quem τὸν Λύγον Cedrenus & Codinus vocant. Nobis *Constantinople*.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΣΩΤΕΙΡΑ. *Byzantina Servatrix.* Lunæ effigies. Vidit Lambecius, in Codinum, pag. 139. edit. Regiæ. Legi **ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ** malim, ut in nummis Cyzicenorū, **ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ ΣΩΤΕΙΡΑ ΚΟΡΗ**.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Cum Neptuni effigie, delphino, ac tridente, Neptuni insignibus: quem Deum Byzantii, quod erat is Byzantis conditoris sui parens, coluere.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Uva appicta in Caracallæ nummo, vini feracem agrum conterminum fuisse significat. Apud Patinum, pag. 302.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ.

NUMMI ANTIQUI

Mithridates Eupator is est, quem Pompeius regno ac vita exuit. Urbis Byzantii vulgare symbolum, Lunæ crescentis effigies cum stella. E Museo nostro.

BYZANTIΩΝ. KOINON. *Commune Byzantium.* E Goltzii Thesauro, pag. 211. Nummus Augusti.

BYZANTIΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. Ex eodem Goltzii Thesauro, Caii Cæsaris nummus: sed vereor, ut sit genuinus.

BYZANTIΩΝ. ΕΠΙ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ. Pisces duo. De pelamidum insigni captura Byzantii, quo fit ut nummis insculpantur, Plinium vide lib. IX. sect. XX. Trajani nummus ex eodem Cimelio. Cum tergemino pisce, Plotinæ, quanquam epigraphe eadem, apud Patinum, pag. 188.

BYZANTIΩΝ. ΕΠΙ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ. ΚΑΙ. ΤΟ. Γ. *Sub Trajano Cæsare tert. ur.* Byzantium Pontifice scilicet. Nummus Trajani e Gaza Regia, cui insculpta galea est. Videtur omnino Trajanus Byzantium, ut Athenarum Hadrianus & Gallienus, ἀρχον hoc loco appellari, vel sacrorum ac ludorum Præses.

BYZANTIΩΝ. ΕΠΙ. ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ. *Sub Demosthene* Prætor. M. Aurelii, e Gaza Regia. Phari duo.

BYZANTIΩΝ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ. ΣΕΒΑΣΤΑ. *Byzantium Antoniniana Augusti* certamina, hoc est, edita in gratiam Antonini Elagabali. Hoc Trifanum non intellexit, qui tom. II. pag. 206. *Antoniniam Augustam Byzantium* ei oppido nomen fuisse in eo nummo putat. Quanquam non sum nescius Severo superstite, ex filii nomine, Antonini Caracallæ, Ἀντωνινία urbem eam esse appellatam, ut Hesychius Milesius prodidit, lib. de rebus patriis CP. Sed est hic nummus ut Occo vidit pag. 404. Elagabali, non, uti Trifanum putavit, Caracallæ.

BYZANTIΩΝ. ΕΠΙ. ΑΙΛ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ. *Sub Aelio Pontico.* Lucillæ, e Gaza Regia. Crispinæ Commodi, ΕΠΙ. ΑΙ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ. Η. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, ex eodem Cimelio. *Sub Aelio Pontico octies* Prætor Byzantium. In utroque nummo tergemini pisces insculpti.

BYZAC.

BYZAC. Cum senili capite galeato. Is oppidi conditor fuit. Stephanus : Ἐκπύθη ὑπὸ Βύζαντος τοῦ Ποσειδῶνος. *Conditum Byzantium est a Byzante Neptuni F.* In parte nummi altera, prora navis insculpta, nomenque Prætoris, ΕΠΙ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Et simul Byzantium æra, ΓΟC. hoc est, conversis nempe litteris, (nam inversæ plerumque in nummis occurrunt, ut periti harum rerum sciunt) σγ', sive annus CCLXXIII. post concessam scilicet a Pompeio libertatem, anno Urbis Romæ DCLXXXVIII. Mithridatico enim bello fidem operam ea civitas Pompeio navavit: quare magnis beneficiis a populo Rom. donata, & inter urbes liberæ conditionis, ut Plinius ait, annumerata est. Tullium vide, orat. de Prov. Consul. Itaque annus hic Byzantium CCLXXIII. plane in annum Urbis Romæ incidit DCCCLX. Severi Imp. XVI. postquam is Antonini Caracallæ interventu sua Byzantiis jura restituit. In nummo Goltziano, Tab. XXVI. mendose legitur, ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΣ.

BYZANTIΩΝ. ΕΠΙ. ΑΡΧ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. Caracallæ, e Cimelio Regio. Βυζαντιῶν ἑπι' Ἀρχερέως Μάρκου Ἀυρηλίου Ἀντωνίου. Ipse Caracalla in ea nummi area stat, Dea Præsidente urbis pariter adstante, idemque Pontifex Byzantium Præsidesque sacrorum vocatur. Debuere hunc ei honorem deferre Byzantii, vel grati animi nomine: nam ut auctor est Spartianus in Antonino Caracalla, pag. 85. *Byzantiis interventu suo jura vetusta restituit, quibus iratus fuit Severus, (erat is Caracallæ pater,) quod Pescennium Nigrum juverant.* Rursum pag. 87. *Per Thracias cum Præfetto Prætorii iter fecit, &c.* Tamen Alexander Severus convitii loco duxit, quod eum Antiochenfes, Ægyptii, & Alexandrini δεχερέα appellarent; ut auctor est Lampridius in ejus vita, pag. 123. At Gallienus, teste Trebellio Pollione, & apud Athenas ἀρχων erat, & civis adscribi desiderabat, & sacris omnibus interesse.

BYZANTIΩΝ. Caracallæ, apud Trifanum, tom. II.

pag. 205. Isis in eo nummo rete explicat: quo uberri-
 ma thynnorum captura Byzantii significatur, id quod
 Tristanum fugit, qui plane ἀτοπα hoc loco affert. De
 eo piscatu Plinius, lib. 1 x. sect. xx. *Est in euripo Thra-*
cii Bosphori, quo Propontis Euxino jungitur, in ipsis Eu-
ropam Asiamque separantis freti angustiis, saxum miri
candoris, a vado ad summa perlucens, juxta Calchedo-
nem in latere Asiae. Hujus aspectu repente territi thynni,
semper adversum Byzantii promontorium, ex ea causa
appellatum Aurei Cornus, precipiti petunt agmine. Ita-
que omnis captura Byzantii est, magna Calchedonis pe-
nuria, mille passuum medii interfluentis euripi. Opperiun-
tur autem Aquilonis flatum, ut secundo fluctu exeant e
Ponto: nec nisi intrantes portum Byzantium capiuntur.
 Quo in loco ante nos legebatur, nec nisi intrantes Pon-
 tum & Byzantii capiuntur: quæ lectio mire torsit eru-
 ditorum ingenia, quod vera ei subesse sententia nulla
 possit. Qua ope medicinam ei loco fecerimus, disces
 ex nostris ad Plinium Notis & Emendationibus, ad li-
 brum nonum, num. xxxiv.

Π. СЕПΤ. ГЕΤΑΣ. Κ. Πούπλιος Σεπτιμιος Γέτας Καί-
 σαρ. Ex parte altera, ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠ. Γ. ΚΑΛΛ.
 ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ. *Byzantiorum. Sub Caio Sallio*
Aristaeneto. E Cimelio Regio. Europa tauro vecta fer-
 tur, qui typus situm urbis ad Bosphorum, cui inde no-
 men fecere fabulae, plane indicat. Apud Gruterum ve-
 tus inscriptio gemina, pag. cccclxv. 5. & 6. C.
 SALLIO. ARISTAENETO. V. C. SEP-
 TEMVIRO. EPVLONVM, &c.

ΓΕΤΑΣ. ΑΥΓ. *Geta Augustus.* ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, cum
 uva, vini feracitatis in agro circumjecto indice. Apud
 Tristanum, tom. 11. pag. 283.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠΙ. ΦΡΟΝΤΩΝΟC. ΚΑΙ. Α.
 ΦΗCΤΟΥ. Phari duo, e Gaza Regia, Macrini num-
 mus. Et Alexandri Severi, alter ibidem, ΑΥΓ. Κ. Μ.
 ΑΥΡΗ. CΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. ΑΥΓ. ΑΥΤΟ-
 κράτωρ Καίσαρ Μάρκος Αύρηλιος Σεβηρος 'Αλέξανδρος Αύ-
 γουτος. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠ. CΤΡ. ΑΥΡ. ΦΡΟΝ-

ΤΩΝΟC. ΚΑΙ. ΑΙΑ. ΦΗCΤΟΥ. *Sub Duumviris Aurelio Frontone, & Aelio Festo.* Tertius ibidem Juliae

Mamææ, ΕΠΙ. ΦΡΩΝΤΩΝΟC. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Juliae Soæmiadis, cum fortunæ effigie, Apud Triftanum, tom. 11. pag. 366.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠΙ. ΑΙΜ. ΣΕΥΗΡΟΥ. ΚΑΙ. ΙΟΥΛ. CΕΥΗΡΑC. *Sub Aemilio Severo, & Iulia Severa.*

Item, ΕΠΙ. Μ. ΑΥΡ. ΣΩΤΗΡΙΧΟΥ. *Sub. M. Aurelio Sotericho.* Uterque e Cimelio Regio, sub Alexandro Severo cufus. Sic in nummo ΑΚΜΟΝΕΩΝ

legas, ΕΠΙ. ΚΑΙΠΙΩΝΟC. ΚΑΙ. ΙΟΥΛΙΑC.

ΣΕΟΥΗΡΑC.

ΒΥΛΛΙΩΝΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia vetere, Tab. 111. In eo nummo Jovis caput inſculptum: ex parte altera, Copiæ cornu, ex quo ſpica & uva emergit, ubertatis ejus agri indices: ipſumque cornu anguis pluribus ſpiris complectitur. Id Aſculapii ſymbolum eſt in nummis vulgare. Plinio, lib. 111. ſect. xxv1. *Buliones.* Straboni, lib. vi11. pag. 326. *Βυλλίονες.* Oppidum *Βυλλίς*, Ptolemæo, lib. 11. cap. x111. unde *Bullidenſis colonia* Plinio, lib. 1v. ſect. xv11. in Epiri, Illyrici, Macedoniaeque confinio.

C

CABELLIO.

COL. CABE. *Colonia Cabellio.* Nummus apud Triftanum, tom. 1. pag. 63. Plinio, lib. 111. ſect. v. *Cabellio* oppidum Latinum dicitur: Ptolemæo, lib. 11. cap. x. *Καβελλίον κολωνία.* Nunc *Cavaillon*, in Comitatu Avenionenſi.

CABE. Apud Patinum, in Aemilia familia, pag. xi. Ex parte averſa, LEPI. cum Copiæ cornu. Hunc utrumque nummum ad Africae oppidum Triftanus, Patinufque referunt, quod ille Tacapen eſſe ſuſpicatur, iſte quodnam ſit haud indicat: Oifelius vetuſtiſſimum Carthaginis nomen, *Καρχέον*, cujus Stephanus meminit, priore ſui parte diminutum, repræſentari hoc loco comminiſcitur: nos multo veriſimilius, uti remur,

Cabellionem. Triumvirorum nominibus, interdum & capitibus nummos suos passim insignivere Gallia. Vide LVGDVNVM, REMI, NEMAVSVS. Ac deinde Augustorum ævo, COL. AVENIO, COL. ARELATE, &c.

C. A. C. Vide ASIDO.

CADO. Vide ΚΑΔΟΗΝΩΝ.

CÆSARAVGVSTA. Q. LVTAT. M. FABI.

IIVIR. *Q. Lutatio, M. Fabio, Duumviris.* Colonus boves aratro junctos agit, colonia deducta in plerisque nummis symbolum. M. Varro, lib. I V. de ling. Lat. auctor est coloniam sic inchoari solitam, juncto bove & vacca, ut vacca tamen coloniae, quam conderent, propinquior esset: exterius vero bos araret: ductoque aratro terminos designabant coloniae, qua moenia ducerentur: & aratro portato, ubi portam statui vellent. Plinius, lib. I I I. sect. I V. *Cæsaraugusta colonia immunis, amne Ibero affusa, ubi oppidum antea vocabatur Saldaba.* Vetus inscriptio, in Thesauro Goltzii, pag. 238. COL. CAESAREA. AVG. SALDVBA. Hodie *Sarragosse*, in Aragonia.

C. C. A. MONTANO. ET. GERMANO.

IIVIR. hoc est, *Duumviris.* Caligulae nummus, in Cimelio Regio: ubi & Tiberii alii duo qui sequuntur. De Duumviris & Decurionibus dicemus, verbo CORINTHVS.

C. C. A. SEX. AEBVTIVS. LVCRETIVS. IIVIR.

C. C. A. M. CATO. L. VETTIACVS. IIVIR.

C. I. C. A. GENIO. P. R. D. D. *Colonia Iulia Cæsaraugusta, Genio Populi Rom. Decreto Decurionum.* Antonini Pii.

C. C. A. D. D. *Coloniae Cæsaraugustae Decuriones:* vel, *Colonia Cæsaraugusta, Decreto Decurionum.* M. Aurelii nummus est, quem Antonius Augustinus, Dialog. 7. Antiq. pag. I I I. ad Calagurim perperam refert: legitque, *Colonia Calaguris Augusta:* cum Augustae cognomen non obtinuerit Calaguris, sed Juliae. Verum graviore etiam errore ducuntur ii, qui hos nummos interpretantur, *Colonia Carthago Antiqua.*

C. I. C. A. D. D. Caracallæ, in Cimelio Regio: ibi lupa Romulum & Remum lactat. Patinus Getæ nummum exhibet, pag. 319. Ο C I C A. in quo vir nudus gestat Copiæ cornu: cum legi oportuerit, (utinos in eo nummo Regiæ Gazæ vidimus,) C. I. C. A. D. D. CAESAREA ANTIOCHIA. Vide ANTIOCHIA. *Pisidia.*

CÆSAREΑ *Bithynia.* Hujus Cæsareæ mentio, tum in Notitia Hieroclis, aliisque, inter sedes Episcopales Provinciæ Bithyniæ, tum in Conc. CP. V. pag. 73. in qua appellatur Ἰωάννης Καισαρείας ἡ Βιθυνίας, & pag. 170. Παῦλος ἐπίσκοπος Καισαρείας Βιθυνίας. Ad hanc vero potius, quam ad quamvis aliam, hos nummos referimus, quod ceteræ suas habeant notas, quibus ab ista secernantur: hæc peculiare nullas, nisi quod ΚΑΙ- C A P E I Ω N sine adjuncto inscribitur.

ΚΑΙCΑΡΕΙΩΝ CEBACTHΩΝ. Vide ΣΕΒΑCΤHΩΝ.

ΚΑΙCΑΡΕΙΩΝ. ΑΓΗΝΩΝ. Caracallæ nummus e Cimelio Regio, in quo nummo Bacchus insculptus, cum tigride, & Satyro. Affert hunc Patinus, pag. 306. *Cæsarienses* autem *Agenenses* intelligit, quos si Roscius aliquis aut Æsopus appellet in scena, quis credat audiri sine risu ac strepitu posse? Neque enim fuere Agenenses usquam: nec aliud in eo nummo ΑΓΗ- ΝΩΝ est, quam Ionica dialectus, pro ΑΓΩΝΩΝ, Cæsariensiumque certamina ibi signantur, ut Leuca- diensium in altero nummo, ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΓΗΝΩΝ. Sic apud Goltzium in vetere Græcia, & in Museo nostro, Dyrrachenorum nummi, ΔΑ- ΜΗΝΟC, & ΑΡΙCΤΗΝΟC, pro ΔΑΜΩΝΟC & ΑΡΙCΤΩΝΟC exhibent. Apolloniatarum, ΧΑΙ- ΡΗΝΟC pro ΧΑΙΡΩΝΟC. Et in nummis Massilien- sium, ΜΑCΣΑΔΙΗΤΩΝ, pro ΜΑCΣΑΔΙΩ- ΤΩΝ. Quid quod ne Cæsarienses quidem eo forte nummo signantur, sed Cæsarei ludi tantum, Cæsarea- que certamina, qualia a Metropolitibus Phrygiæ legimus edita in Gallieni nummo, CΕΒΑCΤΑ. ΚΑΙCΑ- ΡΕΙΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Sic enim verius est

de ludis certaminibusque hunc nummum accipi, quam de Cæsarea ulla, cui adjuncta Metropoleos appellatio fuerit.

CÆSAREA Cappadocia.

ΑΥΤΟΚ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ. ΟΙΩΝΙΣΤΗΣ. ΤΡΙΩΝ.
ΑΝΔΡΩΝ. *Imp. Antonius Augur Triumvir.* ΚΑΙ-
ΣΑΡΕΙΑΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Apud Occonem,
pag. 28.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Nummus Neronis, apud Patinum,
pag. 130. cum monte præcelso. Plinius, lib. vi. sect.
111. *Sub monte Argæo Mazaca, quæ nunc Cæsarea
nominatur.* A Cæso Julio Cæsare id ei nomen datum
affirmat Justinianus, Novella xxx. de Cappadocia: &
Constantinus Porphyrogen. lib. i. them. ii. pag. xvi.
cum prius Mazaca diceretur a Mousoch, (Μουσῶχ)
primo Cappadocum auctore. A Claudio Cæsare, Ni-
cephorus Callist. A Tiberio verius Suidas, & Hiero-
nymus, ut diximus in Plinianis Notis.

ΜΗΤΡΟ. ΚΑΙΣΑ. ΕΤ. ΙΓ. *Μητροπόλεως Καισαρείας,*
ἔτι γ. anno xiii. Caracallæ, apud Tristanum, tom.
ii. pag. 223. in quo editissimi montis effigies, cui stella
in vertice imminet. Sunt & Juliæ Domnæ apud Pati-
num in Thesauro, pag. 82.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Caracallæ iterum ibidem: sed pro
stella Aquila est.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΕΤ. Α. Apud Trista-
num, pag. 230. Hos nummos Cæsareæ Paneadi perpe-
ram Tristanus adjudicat.

ΜΗΤΡ. ΚΑΙΣΑ. ΕΤ. Β. Apud Patinum pag. 302.
ejusdem Caracallæ.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΝΕΩΚΟΡΟΥ. ΕΤ. Β.
Macrini apud Tristanum, pag. 292. nunc Cimelii Regii.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Diadumeniani, p. 316.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΕΤ. Α. Alexandri Se-
veri, pag. 399. & quos eodem Imperatore cufos Pati-
nus affert, pag. 351.

ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ. . . . ΑΡΕΙΑΣ. Nummus media sui
parte exesus, quem sic legi nos auctores sumus, ΕΥ-

CEBEIAC. KAICAPEIAC. & ad hanc Cæsaream referri. Aquila in eo nummo Argæi montis vertici insistit, ut in superioribus. Cæsaream utique, in qua versamur, Eusebiam appellatam esse, ex Strabone monuimus in Plinianis Notis. Stephanus quoque: *Καοσαρεία μητρόπολις τῆς Κατωπαδοκίας, ἢ τῶν Εὐσεβείας, καὶ Μάλαρα.*

MHTPO. KAIC. B. N. Δ. *Μητροπόλεως Καοσαρείας* δις *Νεωκόρου*, anno Gordiani junioris, quo cufus ille nummus est, δ'. hoc est, *quarto*. E Gaza Regia.

CÆSAREA *Mauretaniae.*

COL. IOL. CAESAREA. IVBAE. REG. Claudii nummus, in Thesauro Goltzii. Plinius, lib. v. sect. i. *Oppidum celeberrimum Casarea, antea vocitatum Iol, Iuba regia, a Divo Claudio Coloniae jure donata. Hodie Alger, in Africæ litore, qua Siciliam spectat.*

REX. IVBA. In Cimelio Regio. Ex parte averfa, CAESAREA. R. XXXII. hoc est, anno regni xxxii. In Museo nostro Jubæ senioris nummus est; cum epigraphe, REX. IVBA. Et junioris alter, REX. IVBA. XXXX. Vidimus & in quo inscriptus annus esset xxxxi. Atque ex ea quidem annorum nota colligimus ad eam ipsam Cæsaream subsequentem quoque nummum pertinere:

C. I. C. XXXVI. cum Augusti capite, hoc est, *Colonia Iol Casarea*, e Cimelio Regio, & in Patini Indice, pag. 3. Ex parte altera, caput Cæsaris Julii Dictatoris, EX. D. D. *Ex decreto Decurionum*. Sic in Babbæ coloniae nummo annorum hunc quoque signari numerum vidimus, C. I. B. XXXVI.

CÆSAREA *Palaestinae.*

C. FLAV. CAESAR. Apud Patin. pag. 195. Hadriani nummus: cui similis alter Faustinae Aurelii conjugis, pag. 249. In his figura stans captivum pede calcat.

COL. P. FL. AVG. CAESAREA. Eiusdem Hadriani in Cimelio Regio. *Colonia Prima Flavia Augusta Casarea.*

COL. PRIMA. FL. AVG. CAESAREA.

M. Aurelii nummus e Museo nostro, in quo Serapidis caput, cum modio, calathóve. Plinius, lib. v. sect. xiv. *Stratonis turris, eadem Cæsarea, ab Herode rege condita: nunc colonia Prima Flavia, a Vespasiano Imp. deducta.* Prima vocatur, vel Primana, quod primæ legionis milites colonos haberet, ut in Arelatensium nummo præmonuimus. Flavia a Vespasiani nomine. Ulpianus, lib. l. Digest. tit. xv. de Censibus: *Divus Vespasianus Cæsarienses colonos fecit, &c.* Hieronym. in Chron. anno iv. Olymp. cxc i. *Herodes Cæsaream in nomine Cæsaris condidit, quæ prius Turris Stratonis vocabatur.* In vetustis inscriptionibus nondum occurrit, *Legio prima Flavia.* At LEG. III. LEG. IV. LEG. X. & LEG. XVI. cum FLAVIAE appellatione, passim. Nunc est *Casair*, provinciæ caput, *la Principauté de l'Hemir de Casair.*

C. P. F. AVG. CAESARE A. Diadumeniani.

CÆSARE A *Philippi, ab Herodis M. Filio Philippo tetrarcha sic appellata, seu Paneas, a fonte.*

COL. CAESAREA. PHILIPPI. Augusti nummus, e Thesauro Goltzii.

COL. CAESAREA. PANIAE. Titi, ibidem, pag. 238.

ΚΑΙC. CEB. IEP. ΚΑΙ. ΑCΥ. ΥΠ. ΠΑΝΕΙΩ.

Καίσαρεια, Σεβαστῆς ἱερᾶς καὶ ἀσίου ἕπο' Πανείω. M. Aurelii nummus, apud Spanhem. lib. de usu Numism. pag. 985. Plinius, lib. v. sect. xv. *Jordanis amnis oritur e fonte Paneade, qui cognomen dedit Cæsareæ.* Et sect. xvi. *Paneas, in qua Cæsarea cum supradicto fonte.* Alterum ei fonti nomen *Dan* fuit: eidem anni fons alter, *Jor*: unde nomen *Jordani*.

CALAGVRIS.

MVN. CAL. IVLIA. Augusti nummus, apud Patin. pag. 34. nunc gazæ Regiæ. MVN. CALAG. IVL. Augusti pariter, ex eodem Cimelio.

M. C. I. C. CELERE. C. RECTO. IIVIR. *Municipium Calaguris Iulia. Caio Celere, Caio Recto, Duumviris.* Tiberii nummus e Cimelio Regio. Plinio, lib.

lib. III. sect. IV. *Calaguritani, qui Nassici cognominantur.* Ambr. Morales, ex vetere inscriptione, MVN. CALAGVRIS. IVLIA. NASSICA. Nunc est *Loharre*, ab *Huesca* in Arragonia Hispaniæ provincia, leucis IV. distita. Duumviri porro, qui Græcis Ἀρχοντες, duorum Consulum, penes quos Romæ olim summa rei publicæ constituendæ atque administrandæ fuit, instar erant in civitatibus & municipiis.

CALENO. Nummi veteres e Museo nostro, cum gallinæ, Minotauri, aliæ effigie. Plinio lib. III. sect. 9. *Calenum* in prima Italiæ regione. Nunc *Calvi* dicitur, IV. fere pass. mill. citra Capuam, in Campania, ut in Plinianis notis monuimus, secuti Camillum Peregrinum, in Campania Felice, pag. 436.

CALENO. Ibidem, cum Minotauri effigie: & ex parte altera, CALENO rursus, cum Apollinis capite.

ΚΑΛΕΝΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 218. & ex Magna Græcia, Tab. XIX.

CALLET. Meminit hujus nummi Rod. Carus, lib. III. cap. LXX. pag. 197. Plinio, lib. III. sect. III. *Callet*, in Bætica, Astigitani conventus. Situs ignotus. Nam quæ nos argumenta deterreant, ne viris eruditiss. assentiamur, Jo. Fr. Andrez, lib. de patria S. Laur. pag. 212. & Rod. Caro, loc. cit. eosque secuto Lucæ Holstenio, ea in Notis & emendationibus ad librum Plinii tertium, num. XIV. prolata sunt a nobis, & abunde explanata.

CALPE.

C. I. CALPE. *Colonia Iulia Calpe*, ex Spanhemio, lib. de usu & præst. Numism. pag. 766. Plinio, lib. III. sect. III. ad Gaditanum fretum, *Mons Calpe*. Oppidi cognominis meminere Antoninus in Itiner. & Strabo, lib. III. pag. 140. Sed idem illud est cum Carteia, monti apposita. Plinius, loc. cit. *Fretum ex Atlantico mari. Carteia, Tartessos a Græcis dicta. Mons Calpe*. Nunc rudera vix supersunt. Portus superest in primis capax, cum castello, *Torre di Cartagena*, corrupto a vetere Carteiæ nomine.

CAMALODVNVNVM.

COL. CAMALODVN. Claudii nummus, e The-
sauro Goltzii, pag. 238. Plinio, lib. II. sect. LXXVII.
Camalodunum Britanniae oppidum. Tacito, lib. XII.
Annal. pag. 181. *Colonia Camalodunum.* Apud Grute-
rum, pag. 439. COLONIAE. VICTRICEN-
SIS. QVAE. EST. IN. BRITANNIA. CA-
MALODVNI. Hodie deminuto vocabulo *Mal-*
don vocant, teste Cambdeno. Neque enim Colcestria
est, ut quidam volunt.

S. P. C. Carausii Augusti nummus e Museo nostro, cu-
jus in ima parte hæ notæ sunt: quas sic interpretari
nunc lubet, *Signata Pecunia Camaloduni*, quod ex
Britannia, in qua id oppidum est, Carausius pedem
non extulit.

C. A. O. A. F. Vide O E A.

CAPPADOCIA.

ΚΑΠΠΑΔ. & ΚΑΠΠΑΔΟΚΩΝ. Θ Ε Α. ΡΩΜΗ.
ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Dea Roma. Sacer Senatus.*
Nummi Goltziani in Asia. Plinio, lib. VI. sect. III.
Cappadocia.

CAPPADOCIA. S. C. Hadriani nummus e Cime-
lio Regio, Museoque nostro, & apud Patinum, pag.
191. Dextra montem, Argæum scilicet, cui Cæsarea
Cappadociae primaria civitas imposita est, quo & tota
fere Provincia attollitur: læva, labarum gestat. Nihil
ad præsens negotium attinet, quod Maximus Tyrius,
Dissert. XXXVIII. narrat, Montem Cappadocibus
esse Deum, & jusjurandum, & statuum. Ο' εἰς Καπ-
παδοχίας ἔ' θεός, καὶ ὄρκος, καὶ ἀγάλμα. Nisi montem ipsum
Argæum Jovis nomine coluere, ut Casium Seleucien-
ses. Unde in nummis ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ, ΖΕΥΣ ΚΑ-
ΣΙΟΣ, uti monuimus in Plinianis notis. Spartianus
in Hadriano, pag. 7. *A Cappadocibus servitia castris*
profutura suscepit. Hoc labarum in eo nummo insculp-
tum significat. Exercitus enim Cappadocici vexillum
olim labarum fuit, ut dicturi sumus, verbo P A N-
NONIA.

ADVENTVI. AVG. CAPPADOCIAE, &
 RESTITVTORI CAPPADOCIAE. S. C.

Occo in Hadriano, pag. 230. & 231.

EXER. CAPPADOCICVS. Hadriani, apud
 Spanhemium, pag. 843.

CAPVA. Vide ΚΑΡΥΑΝΩΝ.

CARPICA VICTORIA. Nummus Philippi Patris,
 quem Occo, pag. 439. VICTORIA CARDICA
 perperam legit. Circa Istrum Carpi fuere, Mœsis vi-
 cini, Capitolino, Ammiano, aliisque. In Pannonia in-
 feriore, Ptolemæo, lib. 11. cap. xvi. In Præfectura
 Mœsiæ, Constantino Porphyrog. lib. 11. them. 1: pag.
 84. Κάρπιος.

VICTORIAE CARPICAE. VOTIS X. De-
 cii, apud Occonem, pag. 450. Lepidum est quod nar-
 rat Vopiscus, pag. 219. de Carpici cognomine, quo
 donatus a Senatu Aurelianus Augustus fuit: *Pacato
 Oriente in Europam Aurelianus rediit victor, atque illic
 Carporum copias afflixit: & cum illum CARPICVM
 Senatus absentem vocasset, mandasse illico fertur: Su-
 pereest, P. C. ut me etiam Carpisculum vocetis. Car-
 pisculum enim genus calciamenti esse satis notum est, quod
 cognomen deforme videbatur, &c.*

CARTENNA.

COL. AVGVSTA. KARTENNA. Nummus
 Othonis, e Thesauro Goltzii, pag. 237. ubi KAP-
 CENNA, perperam scribitur, cum ut omittam ce-
 tera, nondum Othonis ævo hic mos obtinuerit, C pro
 Σ pingendi, aut Græcas cum Latinis in eodem nummo
 litteras vocesque jungendi. Nihil hic Arcena Syriæ,
 quam Victor Aurelius Arcam vocat, Alexandri Severi
 Imp. patria, attinet: sed ea quam nummus coloniam
 Augustam appellat: coloniam Augusti Plinius, lib.
 v. sect. 1. *Cartenna colonia Augusti, legio secunda*, in
 Mauretania Cæsariensi. *Cartennas coloniam* vocat An-
 toninus in Itiner. In Notitia Africa, inter Episcopos
 Mauretaniæ Cæsar. *Lucidus Cartennitanus*. *Hodie Ao-
 chora*. In vetustioribus paulo nummis oppida Africae

Carthago & Cartenna, per K ex æquo scribi solita.
CARTHAGO, in *Africa*.

KARTHAGO. Apud Patinum, pag. 15. & in Cime-
 lio Regis Christianissimi. Plinio, lib. v. cap. III. *Co-*
lonia Carthago, magnæ in vestigiis Carthaginis.

KART. VENERIS, cum templi effigie, quod esset
 ibi Veneris Cælestis templum, de qua alii bene multa,
 Pausanias in primis. Ex parte averfa, SVF. **ARIS-**
TOTO... hoc est, *Sufetis, Aristone &c. Sufes Consul est*
lingua Pænorum, inquit Paulus ex Festo: *Summus Pæ-*
nis est Magistratus, inquit Livius, pag. 333. Ab He-
 bræo **שפ**, *Iudex*. Est hic nummus e Museo nostro.

KART. PAN. Vide **ΠΑΝΟΡΜΙΤΑΝ**.

COL. AVR. KAR. KOMM. P. F. Severi, Cara-
 callæ, & Trajani Decii nummi, quos vir pereruditus,
 operis sui de numismatibus pag. 727. sic interpretatur:
Colonia Aurelia Carrhenorum Commagene Pia Felix.
 Spanhemium sequitur Mediobarbus, pag. 354. At qui
 Carrhas in Commagene collocet, auctorem certe re-
 perias neminem. Deinde Latina inscriptio in Carrhe-
 norum nummis nulla dum visa. Quanto nos felicius?
Colonia Aurelia Carthago Commodiana Pia Felix. Ut
 ab ejusdem Imperatoris nomine Aurelia, a cognomine
 Commodiana dicta Carthago intelligatur. Mire Lam-
 pridius conjecturæ favet, cum in vita M. Aurelii Com-
 modi Imp. ait: *Ridicule Carthaginem Alexandriam*
Commodam Togatam appellavit, cum classem quoque
Africanam Herculeam Commodianam appellasset. De
 Felicis cognomine Carrhis attributo, nusquam men-
 tio: Carthagini, passim: & in hoc fere tractu aliis:
 Piæ appellatio etiam Hadrumeto in eodem tractu, ut
 infra dicemus, concessa. Deduc̄ta porro non nunc pri-
 mum est colonia Carthaginem; sed multo ante a C.
 Graccho, deinde & majore fama a Cæsare, ut ait So-
 linus, cap. xxvii. cui Livius præivit, in Epitome,
 lib. lx. Deduc̄tam autem ab eo Dictatore, altero ejus
 Consulatu, auctor est Dio, lib. xliii. pag. 239. Vide
 & Plutarchum in Cæsare, pag. 734. Appianum in

Libyc. pag. 85. & Strabonem, lib. xvii. pag. 833. *Carthago*, inquit Mela scite, ut solet, lib. i. cap. 7. *nunc populi Romani colonia, olim imperii ejus pertinax æmula: jam quidem iterum opulenta: etiam nunc tamen priorum excidio rerum, quam ope præsentium clarior.* Ex urbis ruderibus Tunetum nunc juxta conditum, *Tunis.*

INDVLGENTIA AVGG. IN. CARTH. *Indulgentia Augustorum in Carthaginem.* Severi nummus, e Cimelio Regio, Caracallæ e nostro: cui ille similis, INDVLGENTIA AVG. IN. ITALIAM, ejusdem Severi, in Regio pariter Cimelio.

ΚΑΡΘΑΓ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟC. Severi, e Thefauro Goltzii, pag. 218.

ΚΑΡΘΑΓΗΝΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. ΔΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Gordiani, e Thefauro Goltzii, pag. 218.

FELIX. KARTHAGO. Diocletiani, Maximiani, Constantii. Et KART. FELIX. apud Seguinum, pag. 43. ex parte altera, D. N. HILDERIX. REX. Vandalorum is nempe in Africa rex pæne postremus.

CARTHAGO. NOVA. COL. Nummus Caii Cæsaris, e Thefauro Goltzii, pag. 238. Plinio, lib. 111. sect. 1 v. *Carthago nova, colonia*, in citeriore Hispania. Incolis, *Cartagena*, in regno Murciæ. Nova hæc porro appellata est, ad discrimen veteris, cujus nunc supersunt vestigia in oppido Catalauniæ, *Villa Franca de Panades*, ut diximus in Plinianis notis.

C. C. N. A. T. MANLIO. C. PETRONIO. II VIR. *Colonia Carthago nova Augusta. Tito Manlio, Caio Petronio Duumviris.* Et in parte averfa rursus, COLONIA. CARTHAGO. NOVA. AVGVSTA. Augusti nummus, apud Mediobarbum, pag. 47. ex Sponii schedis. Sed hunc insigni uterque errore ad Carthaginem Africæ refert, quam neque ab Augusto deductam, neque Novam cognominatam aliquando fuisse, monumenta ulla testantur.

CASCANTVM.

MVNICIP. CASCANTVM. Tiberii nummus apud Patinum, pag. 68. nunc Gazæ regiæ. Plinio, lib.

NUMMI ANTIQUI

III. sect. IV. *Cascantenses*. Ptolemæo, lib. II. cap. VI. Κασκάντων, in Vasconibus, hoc est, Navarris. Nunc oppidum Navarræ, *Cascante*, trans Iberum, prope Turiasonem. In eo nummo bos insculptus, nempe major hostia, qua litare se Diis, pro salute Tiberii Principis Cascantenses eo nummo declarant.

CASILINVM.

CAES. DICT. PERP. Ex parte averfa: TI. SEMPRON. GRACCVS. Q. DESIG. ITER. COL. CASILIN. *Tiberius Sempronius Graccus, Quæstor designatus iterum, Colonia Casilinum*. Nummus quem vidimus, & quem Goltzius affert in Thefauro, pag. 238. & 256. Tullius, Philip. II. *Coloniam Casilinum deduxisti*, (Antonium alloquitur,) *quo Cæsar ante deduxerat*. Plinius, lib. III. sect. IX. *Sunt & morientis Casilini reliquiae*. Fuit illud oppidum, ubi nunc est Capua nova, & quidem ad utramque ripam Vulturni amnis, qui & Casilinus inde dictus.

C. C. A. & C. I. C. A. Vide CÆSARAVGVSTA.

C. C. I. B. Vide BABBA.

C. C. I. H. P. Vide HADRVMETVM.

CELSA.

COL. VIC. IVL. CELSA. Tiberii nummus in Thefauro Goltzii, pag. 242. *Colonia Vitrix Iulia Celsa*. Plinius, lib. III. sect. IV. *Celsenses, ex colonia*. Nunc *Xelsa*, ad Iberum, Hispaniæ amnem. A situ obtinuisse nomen, ex nummis intelligimus: nam in Hadriani nummo, quem mox afferemus, celso editoque in monte positam apparet.

C. V. I. CELSA. Apud Patinum, pag. 71. Tiberii: Augusti similiter, pag. 34. C. V. I. CELSA. L. BACCIO. MN. FESTO. II VIR. Hoc est, *Colonia Vitrix Iulia Celsa. L. Baccio, Manio Festo Duumviris*. In hisce nummis taurus insculptus, neque in his modo, sed & in aliis Hispaniæ nummis: quo victimas signari majores pro ejus salute Principis ibi cæfas, cujus honoris causa cusi nummi forent, cum Ant. Augustino censemus, Dialogo VI. Vide GRACCV-

RIS. Nunc uterque nummus Cimelii Regii est.

COL. V. IVL. C. Hadriani nummus, apud Tristandum, tom. 1. pag. 383. quas ille notas sic perperam interpretatur: *Colonia Victrix Iulia Calaguris*, vel *Iulia Constantia*: cum neutra Victricis nomen in ullis vetustis monumentis obtineat. Celsam vero cum prerogativa coloniae monumentis omnibus constet fuisse insignitam, Plinii locum paulo ante laudatum, ante nos interpunctionis vitio laborantem, sic merito castigavimus: *Celsenses, ex colonia: Calaguritanos* &c. cum prius legeretur, *Celsenses. Ex colonia Calaguritanos*: At Calaguris apud neminem vetustiorum paulo scriptorum, nec ullius nummi lapidisve auctoritate, atque, ut ita dicam, suffragio, in coloniarum albo censetur, sed municipiorum tantum: Celsam fuisse coloniam, certe nummi clamant. Fuere autem in Hispania citeriore, ita prodente Plinio, lib. III. initio sectionis IV. coloniae omnino duodecim: Carthago nova, Illici, Valentia, Tarraco, Barcino, Celsa, Caesaraugusta. Ceterae quinque ad Carthaginensem conventum attinent, ab eoque sic appellantur: *Carthaginem conveniunt . . . ex colonia Accitana Gemellenses, & Libisofona cognomine Foroaugustana, quibus duabus jus Italiae datum: ex colonia Salariense oppidani Latii veteris Castulonenses: Satabitani, qui Augustani: Valerenses*. Neque enim Ant. Augustinum audimus, qui nullo adductus argumento, Dial. VI. Antiq. pag. 101. pro Libisofona, Satabi, Valeria, Juliobricam, Cluniam, Asturicamque in coloniarum classe reponit. Tam enim esse e coloniarum numero saltem Libisofonam, quam sit Accitana, Plinius ipse perspicue arguit, loco proxime allato, cum subdit, *quibus duabus*. Juliobricae, Cluniae, Asturicae, coloniae jus quae monumenta asserant, vindicentque, desideramus.

CERMENO. Vide ΓΕΡΜΗΝΩΝ.

C. F. P. D. Vide DEVLTON.

CHALDAEI.

DE CHALDAEIS. S. C. *Senatus Consulto*. Tra-

jani nummus, apud Occonem, pag. 215. Plinius, lib. VI. sect. xxx. *Babylon Chaldaicarum gentium caput, &c.*

CICA. GENIO. DD. Nummus Antonini Pii, quem ad insulas Cicas nescio quis insulse retulit, de quibus Plinius, lib. I V. sect. xxx IV. in ora Lusitaniæ, cum ad Cæsaraugustam spectet, ut diximus suo loco.

CILICIA.

ADVENTVI. AVG. CILICIAE. Hadriani, e Cimelio Regio. Vide ΚΙΛΙΚΩΝ.

C. L. I. Vide CORINTHVS.

CLVNIA. Tiberii nummus, in Cimelio Christianissimi Regis. Et apud Patinum, pag. 71. cui nummo bos insculptus, deductæ index coloniæ est.

COL. CLVNIA. Goltzius in Thesauro, pag. 239.

MVN. CLVN. *Municipium Cluniense*. In eodem cimelio.

HISPANIA. CLVNIA. SVLP. *Clunia Sulpicia*. Galbæ Sulpicii nummus, ibidem. Plinio, lib. III. sect. I V. *Clunia Celtiberiæ finis*, Hodie pagus est *Cruña*, vel *Coruña del Conde*, ad Durium, in Castella vetere.

COELIVM.

AEL. MVNIC. COEL. ANT. *Ælium Municipium Cælium Antoninianum*. Nummus Antonini Caracallæ, in Cimelio Regio, in quo vir saccum humeris gestat, coloniæ argumentum, ut in nummis Neapoleos Samariæ. Plinio, lib. III. sect. XVI. *Cælium*, in Calabria: haud procul Brundisio.

AEL. MVNICIP. COEL. Macrini, & Treboniani, ibidem: quem nummum alii perperam ad Cæliobrigam Hispaniæ referunt. Sic in eadem Italia, AEL. MVN. FANE. de quo dicemus, verbo FANVM FORTVNÆ.

COMANA *Cappadociæ*.

COL. IVL. AVG. C. I. F. COMANORVM. *Colonia Iulia Augusta. Colonia Iulia Felix Comanorum*. Vel forte, *Colonia Iulia Augusta Concordia Inuita Felix Comanorum*. Caracallæ nummus e Gaza Regia. Sed prior interpretatio magis arridet, quod in nummis eadem repeti subinde solent: ut in nummis Antiochenorum,

Antiochenorum, ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟΣ. ΤΟ. Β. Δ. Ε. ubi postremæ litteræ rursùm Δημαρχικῆς ἐξουσίας, *Tribunicia potestate*, significant. Plinius, lib. VI. sect. III. in Cappadocia: *Oppida: Comana, quod Sarrus præfluit*, &c. Porro *Iulia Felix* in nummo ea colonia vocitatur, quo nomine & Sinopenfis quoque in eo tractu colonia appellata est, ut suo loco dicturi sumus.

COMANA *Pisidiæ*. Vide KOMANΩΝ.

CONSTANTINOPOLIS. Nummus Constantini Magni, allatus a Patino in Indice, pag. 32. iterumque in Thesauro, pag. 206.

COPIA. Vide LVGDVNVM.

CORDVBA.

COLONIA. PATRICIA. Nummus Augusti, e Cimelio Christianissimi Regis. Plinius, lib. III. sect. III. *Corduba colonia, Patriciæ cognomine*. Sic porro appellata Antonio Augustino videtur, lib. VIII. Antiq. pag. 124. quasi colonia veteranorum & honestorum, quibus, ut Patribus, honos debeat. Gruteri inscriptio, pag. 323. COLONIAE. PATRICIAE. CORDVBENSIS. Hodie *Corduba la veja*, leuca fere una a Corduba nova, quam nos *Cordonë* dicimus.

COL. AGRIPPA. PATRICIA. Vide ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ.

COL. CORDVBA. PATRICIA. Tiberii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 239.

COL. PATR. Claudii nummus, e Museo nostro.

CORINTHVS.

KOPINΘΙΩΝ. Nummi Goltziani in Græcia, in quibus Chimæra, & Bellerophon Pegaso vectus, Chimæramque conficiens. Corinthiorum id fere insigne. Hyginus, fab. LVII. *Bellerophontem Prætus ad Chimæram interficiendam misit, quæ tripartito ore flammam spirare dicebatur: item prima leo, postrema draco, media ipsa chimæra. Hanc super Pegasum sedens, interfecit. Chimæra capra silvestris est: Hesychius: Χιμæραν, αἴγραι ἄρξιν.*

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ Jovis caput, ibidem. Pausanias, in Corinth. pag. 48. Ὑπερ' ὃ τὸ θεῖον ἔστιν ἱερὸν Διὸς Καπετωλίου φωνῇ τῇ Ρωμαίων, καὶ ἐλλάδα ἢ γλασσαι, Κορυφαῖος ὀνομάζοιτ' αὖν. *Supra theatrum Corinthi, templum est Jovis, quem Capitolinum Romanorum voce, Græca lingua Coryphaeam recte appellaris.*

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ. Veneris caput: de cujus Deæ fanō Corinthiaco mox dicemus, ex Pausania. Strabo interim audiendus, lib. viii. pag. 378. Τότε δ' Ἀφροδίτης ἱερὸν ἔπετο πλούσιον ὑπεῖρξεν &c. *Fanum Veneris Corinthi ita locuples fuit, &c.*

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ. Neptunus proræ insidet, dextra tridentem gerit. Apud Goltzium, Tab. xiiii. Pausaniam vide loc. cit. & pag. 45. ubi de Neptuni fanis ac signis, prope Corinthum.

ΔΗΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ. *Populus Corinthiorum*, laurato capite adumbratus. Altera nummi superficies Solem exhibet in quadrigis. Soli cessisse Acrocorinthum, Neptuno Isthmum, Briareo judice, narrat Pausanias in Corinth. sub initium ejus libri, pag. 44. Βελαρέων ἢ ἀλαμακτὴν γυέδαυ σφίσι, Ἰσθμὸν μὲν καὶ ὅσα ταύτη διέσσαντα ἔτι Ποσειδῶντος, καὶ ἢ ἀκραν Ἡλίου δόντος καὶ ὑπερ' ὃ πόλεως. Atque eam ob causam alterum Acrocorintho nomen Ἡλίου πόλιν, seu Solis urbem; fuisse, auctor est Stephanus. In ima nummi parte Prætoris nomen, ΔΙΑΓΟΡΑΣ.

COL. IVLI. CORIN. *Colonia Iulia Corinthus*, & LAVS. IVLI CORINT. *Laus Iulia Corinthus*. Nummus uterque delineatur a Patino, Augusto Principe cufus, nunc Cimelii Regii. Plinius, lib. i v. sect. v. *Colonia Corinthus*, &c. Missos eo a Cæsare Dictatore colonos libertini generis, ipso quintum, M. Antonio collega Coss. auctor est Dio, lib. xliii. pag. 239. & Plutarchus in Cæsare, pag. 734. Vide & Pausaniam in Corinthiacis, statim initio ejus libri, pag. 44.

ROMAE. ET. IMPERIO. In parte aversa, L. CAN. AGRIPPA. II VIR. COR. L. *Caninio Agrippa Dumviro, Corinthus*. Apud Seguinum, pag. 65.

M. BELLIO. PROCVLO. IIVIR. COR. Pegasus. In Augusti nummo, e Museo nostro.

COL. AGRIPPA. COR. Vide ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ. CORINT. cum Victoriæ icone. Ex parte averfa, Chimæra: L. CASSIO. IIVIR. In Museo nostro.

COL. IVL. COR. Cum Bellerophonte & Chimæra, in Régia Gaza.

CAESAR. AVGVST. Augusti caput. Ex parte altera, M. BELLIO PROC.... IIVIR. COR. *M. Bellio Proculo. Duumviro. Corinthus.* Pegasus alatus, Corinthiorum insigne. Julius Pollux, lib. ix. cap. vi. Καὶ πᾶλλο ἧ, τὸ νόμισμα Κορίνθιον, ὅπερ Πήγασον εἶχεν ἐν τετυπωμένῳ. *Et pullus, sive equulus, nummus Corinthius vocabatur, quod Pegasus haberet insculptum.*

○CTAVIO.... CINO. IIVIR. ITER. COR. *Octavio cino Duumviro iterum. Corinthus.* Claudii nummus e Gaza Regia: in quo templum edito monti impositum: sive *arci quæ vocatur Acrocorinthus*, ut Plinius ait, loco cit. Templum Veneris ibi fuisse, & in eo Dæ armatæ signum, auctor est Pausanias in Corinth. sive operis sui lib. ii. pag. 48. Ἀνελθοῦσι ἧ εἰς τὸν Ἀκροκορίνθον, ναὸς ἔστιν Ἀφροδίτης Ἀγάλματα ἧ, αὐτῆ τε ὀπλισμένα, ἃ Ἡλιῶ, καὶ Ἐρωσ ἔχον τόξον.

ADVENTVS. AVG. C. COR. *Adventus Augusti. Colonia Corinthus.* Neronis nummus, in quo sculpta triremis. Isthmi Corinthiaci angustias ut perfoderet: Nero, eo se contulit, Plinio inter ceteros teste, ut suo loco monuimus.

C. IVLIO. POLYAENO. IIVIR. COR. C. *Iulio Polyæno Duumviro. Corinthus.* Neronis nummus, quem ex Patino Mediobarbus affert, pag. 96. legiturque cum ipso perperam, C. IVLIO POLYRENO. IIVIR. Fuere in municipiis coloniisque Duumviri, eodem fere jure Magistratus, quo Romæ Consules bini: nec deducendis modo coloniis, sed & regendis præfuere. Ut Consules Romæ sub Imperatoribus, sic & hi in coloniis municipiisque Senatuum cogeabant, quæ Curia ibi dicebatur: quique huc admitterentur, De-

curiones dicti, ut Romæ Senatores: quæque illi statuissent, *Decurionum Decreta* dicta, ut Romæ *Senatus-consulta*. Est in hoc nummo Pegafus insculptus, quem Bellerophon inhibet currentem.

OCTAVIAE. NERONIS. AVG. Ex parte aver-
sa. GEN. COL. COR. IVL. FLACCO. IIVIR.
Genius Coloniae Corinthi. Iulio Flacco Duumviro.

COL. IVL. AVG. COR. *Colonia Iulia Augusta Co-
rinthus.* Hadriani nummus in Cimelio Regio, & apud
Patinum, pag. 195. cum Dianæ Ephesiæ icone. Item
Commodi, ibidem. Aquæductum Corinthiis inter ce-
tera beneficia erectum ab Hadriano Principe, auctor
est Pausanias, lib. 11. sive in Corinth. pag. 46. item
lib. VII. in Arcad. pag. 253.

COL. IVL. COR. Nummus Sabinæ, e Cimelio Re-
gio: in quo puer Melicertes, sive Palæmon, delphini
dorso vehitur. Rem narrat Pausanias, tum initio libri
secundi, pag. 44. ubi Corinthiacum describens agrum,
Καὶ Μελικέρτου βωμὸς ἰῶ, inquit. Εἰς τοῖστον τὸν τόπον ἐκ-
κομιδιῶσιν τὸν παῖδα ὑπὸ δελφίνου λέγουσι κειμένην ἢ ὅπι-
τυχόντα Σίσυφον θάψαι τε ἐν τῷ Ἰσθμῷ, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐπὶ
αὐτῷ ποιῆσαι τῆς Ἰσθμίων. *Fuit ibi & Melicertæ ara: eo
enim a delphine vectum puerum memorant: quem cum
expositum Sisyphus offendisset, & humaverit in Isthmo,
& Isthmicos in ejus honorem ludos instituerit.* Tum li-
bro primo extremo, pag. 43. Λόγοι ἢ εἰσιν... ὡς ἔπὸ
ταύτης (πέτρας Μολουρίδος) αὐτὴν ἐς θάλασσαν Ἰνώ ρίψαι,
Μελικέρτῳ ἔχουσα τῆς παιδῶν νεώτερον. τὸν γὰρ δὴ ἀρεσβύ-
προν αὐτῶν Ἀεάρχην ἀπέκτεινεν ὁ πατήρ. Λέγεται μὲν δὴ καὶ
μανέντα δρᾶσαι ταῦτα Ἀθάμαντα... Τότε ἢ φέρουσα ἐς
θάλασσαν, αὐτὴν καὶ τὸν παῖδα ἔπὸ τῆς πέτρας τῆς Μολουρίδος
ἀφίησιν. Ἐξεγενήθητος ἢ ἐς τὸν Κορινθίων Ἰσθμὸν ὑπὸ δελ-
φίνου (ὡς λέγεται) τῆς παιδός, πρὸς καὶ ἄλλων τῶν Μελικέρτη
δίδονται μετονομασθέντι Παλαμόνι, καὶ τῆς Ἰσθμίων ἐπὶ αὐτῷ
τὸν ἀγῶνα ἀγροῦσι. *Fabula prodita hujusmodi est. Ino se
cum Melicerte, natu minore filio de saxo, quam Molu-
ridem petram appellant, in mare præcipitem dedisse, cum
natu majorem Learchum pater occidisset: & Athaman-*

tem quidem in uxorem & liberos furore impulsam, sunt qui dicant ita scivisse. . . . Illam igitur tunc aiunt arrepta fuga se cum filio in mare de Moluride petra abjecisse: puerum quidem a delphine exceptum, cum in Corinthiorum Isthmum fuisset delatus, mutato nomine ex Melicerte Palæmonem appellatum: eique cum alios habitos honores, tam vero Isthmicos ludos decretos. Non potuit apertius causa prodi, cur in nummis ista sit insculpta effigies. Sunt & similes M. Aurelii, ac L. Veri nummi.

- C. L. I. COR. Arbor ex ara emicans, in nummo M. Aurelii, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 236. Eam esse arborem credimus, ex qua Pentheum aiunt oportanea feminarum sacra speculatum: quæ deinde oraculi jussu quæsitâ a Corinthiis, mox & divinis culta honoribus. Auctor Pausanias in Corinth. pag. 49. Παρθέα . . . ἡ δ' ἄλλα πολὺ μὲν λέγουσι, ἡ τέλει ἐς τὸν Κίθωνα ἔλθειν ὅτι κατασκοπῆ τῆς γυναικῶν ἀναβάντα ἢ ἐς δένδρον θεάσασθαι τὰ ποιούμενα . . . Ὑστερον ἢ, ὡς Κορίνθιοι λέγουσιν, ἡ Πυθία θεῶσφισιν ἀνδρόεντας τὸ δένδρον ἔκλεινο ἴσα τῷ θεῶ σέβειν.

- C. L. I. COR. Colonia Laus Julia Corinthus. M. Aurelii nummus, ex eodem Cimelio Regio, cum templo pariter in edito monte. Sunt & in quibus Chimæra, Bellerophon, &c.

- C. L. I. COR. cum Herculis nudi effigie, qualem a Dædalo factam Pausanias refert, positamque Corinthi juxta theatrum, in Corinth. pag. 48. Πεὺς τῷ θεῷ τρω . . . ἑόραον γυμνὸν Ἡρακλέους. Δαυδάλου ἢ αὐτὸ φασιν εἶναι τέχνην. Est hic M. Aurelii nummus.

- C. L. I. COR. Sedet in Acrocorintho Mercurius, cum petaso & alis, caduceoque, adstante ei Deo ariete. L. Veri nummus apud Patinum, pag. 256. Pausanias in Corinth. pag. 46. Αἰθίς δ' ἰοῦσιν ἐπὶ Λεγαίου τ' Ὀφειῶν, χαλκῶς καθήμενός ἐστιν Ἑρμῆς, παρέστηκε δὲ οἱ κριός. ὅτι Ἑρμῆς μάλιστα δοκεῖ θεῶν ἐφορᾶν ἡ αὐξὴν ποιῆναι, κατὰ δὲ ἡ Οἰμωγὸς ἐν Ἰλιάδι ἐποίησεν.

Υἱὸν φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, ἡ κτῆσιν ὅπασσε.

Τὸν ᾧ ἐν πελετῇ Μητρὸς ἐπὶ Ἐρμῇ λεγόμενον καὶ τῷ κριῶ λόγον ἐπιτάσσουσα, οὐ λέγω. *Rursus in via qua ad Lechæum rectus iter est, (navale hoc Corinthiorum est,) Mercurius ex ære sedens visitur, cui adsistit aries, quod unus præ ceteris Mercurius greges tueri & augere existimatur: ut Homerus in Iliade significat:*

*Hic tibi natus erat, pecoris ditissime Phorba,
Quem sibi præ cunctis carum Cyllenia proles
Ditarat Teucris.*

Quæ cognita in Magnæ Matris initiis mihi sunt de Mercurio & ariete, consulto reticeo.

C. L. I. COR. Nummus Severi, e Cimelio Regio: in quo Ino rupi insistent, ex qua se præcipitem dejecit, puerum Melicerten dextra tenet, posito ante pedes delphino. Vide quæ proxime diximus. Exhibet hunc nummum Patinus, pag. 282.

C. L. I. COR. Bos ante ædem sacram, cui ædi delphin impositus: is nempe qui Melicerten excepit. Ei majore hostia, tauro videlicet, litatum esse hic nummus Severi docet. Est in Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 282.

R O C. I. J. C. Litteris nempe inversis, quas sic legi necesse est, C. L. I. COR. Severi nummus apud Patinum, pag. 282.

C. L. I. COR. Liberi Patris effigies in Acrocorintho sedentis, cum urceo. Caracallæ nummus apud Patinum, pag. 312. Bina Dei illius in primis fuisse Corinthi simulacra Pausanias refert, in Corinth. pag. 46. quorum alterum Λύσιον, Βάκχειον alterum appellarent.

C. L. I. COR. Getæ nummus, e Cimelio Regio, cum Dianæ venatricis effigie. Pausanias, in Corinth. pag. 46. Ἐστὶν οὖν ἐπὶ τῷ ἀγορᾶς (ἐνταῦθα γὰρ πλεῖστα ἔστι τῶν ἱερῶν) Ἄρτεμις τε ἐπίκλησιν Ἐφεσία &c. *In foro Corinthi, ubi plurima sunt templa, Diana est. Ephesia cognomento, &c.* Et mox, ubi de fonte Pirene: Ἐπὶ τῷ αὐτῇ λέγουσιν, ὡς ἡ Πειρήνη γένοιτο ὑπὸ δακρύων ἐξ ἀνδρώπου πηγῆ, τὸν παῖδα ὀδυρομένη Κελχείαν ὑπὸ Ἄρτεμιδος ἀκούσις ἀποδεινόντα. *De eo fonte fabulis vulgatum, Pirenen*

nympham, cum filium Cenchriam lugeret, quem Diana per imprudentiam occiderat, tantam profudisse lacrymarum vim, ut in fontem conversa sit. Rursumque: Μετὰ Ποσειδῶνα Ἀρτεμὶς θυρᾶδουσα ἔστη. Post Neptunum Dianæ venatricis simulacrum stat.

COSSA.

COL. IVL. AVG. COSSA. Nervæ nummus, apud Tristanum, tom. I. pag. 365. Plinius, lib. III. sect. VIII. *Cossa Volcientium a populo Rom. deducta.* Ex ejus urbis ruinis crevit Ansedonia: mox & ipsa postmodum in vicum redacta. Et desolata mœnia fœda Cosæ, cecinit Rutilius in Itiner. pag. 307. Deducta hæc colonia est in agrum Volcientium, anno CCCCLXXXI. Velleio teste, lib. I. Vide plura in Plinianis notis.

K. O Σ Ω Ν. Apud Tristanum, pag. 366. & in Magna Græcia Goltzii, tab. xxxvi. In Etruria fuit. Græci per unicum σ, id oppidi ejus scripsere nomen, & multitudinis numero extulere: quod & Maro secutus, *Quique urbem liquere Cosas.*

COSSET. Nummus antiquus, quem a se visum ait Ant. August. Dial. 7. Antiq. pag. 108. Gruteri; inscriptio, pag. 499. TARRAC. VRBS. COSITANOR. haud immerito suspecta nobis est. Plinio, lib. III. sect. IV. *Regio Cossentania, colonia Tarraco.*

CONSTANTINIANA. DAFNE. Constantini M. apud Occonem, pag. 537. & apud Patinum, in Indice, pag. 32. Id ei suburbanò nomen, a quo cognomen Antiochiæ Syriæ Epidaphnes fuit. Erat id tamen aliquot passuum millibus ab urbe distitum. Vide Glossarium Pithœi in Novellas Juliani Antecessoris, verbo *Proastium*. Describitur eleganter a Sozomeno lib. v. Eccles. hist. cap. XIX. Vide ANTIOCHIA Syriæ.

COSSVRA, in Museo nostro, & apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Cosyra.* Et lib. v. sect. VII. *Cosyra cum oppido.* Gruteri inscriptio, pag. 297. DE COSSVREN. *De Cossurensibus triumphus.* Stephano, Κοσβρα. Insula est Libyci maris, medio intervallo inter

Lilybæum Siciliæ, & Africæ Clupcam. Hodie *Pantalarea*.

C. V. T. Vide TARRACO.

D

DAC. CAP. & DACIA CAPTA. Trajani, apud Occonem, pag. 201. & 202. & in Cimelio Regio. In his pileatum videas Dacum. Sex. Aurel. Victor, in Trajano: *Primus, aut solus etiam vires Romanas trans Istrum propagavit, domitis in provinciam Dacorum pileatis nationibus* &c. De pileis Dacorum, Dio in Trajano, Jornandes de rebus Geticis, Rodericus Toletanus, aliique. De pileatorum appellatione multa erudite, ut solet, V. Cl. Du-Cangius in Glossario. De triumpho Dacico Dio apud Xiphilinum.

DACIA. AVGVST. PROVINCIA. S. C. Trajani, apud Patinum, pag. 175. in Cimelio Regio. Item **DACIA AVGVSTA PROVINCIA**, in eodem Cimelio. De Trajano Pausanias in Eliac. prior. pag. 159. Οὗτος προσεκτήσατο ὁ βασιλεὺς Γέτας εὐὲς Ἰσθμὸς Θράκης. *Hic imperio populi Rom. Getas qui sunt supra Thracas, adjunxit.* Xiphilinus ex Dione, pag. 247. Δεκέβαλθ ᾗ, ὡς καὶ τὸ βασιλεῖον αὐτῶν, καὶ ἡ χώρα κατελήπτο σύμπασα, καὶ αὐτὸς ἐκινδύνευεν ἀλῶσαι, διερχόμενος ἑαυτὸν, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτῶν ἐς τὴν Ῥώμην ἀπεκομίσθη καὶ οὕτως ἡ Δακία Ῥωμαίων ἐπήκοθ' ἐγένετο, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ Γεταῖαὸς κατέφικεν. *Decebalus postquam regiam, regionemque suam omnem captam esse cognovit, ac periculum imminere, ne ipse quoque caperetur, manus sibi intulit. Ejus caput Romam perlatum est, & sic Dacia in potestatem populi Romani venit: in eamque Trajanus colonias deduxit.* Eutropius, in Trajano: *Daciam Decebalo victo subegit, provincia trans Danubium facta.* Itaque Augusta Provincia dicitur, quod ab Augusto subacta: quemadmodum, ut id dicamus obiter, **PAX AVGVSTI** sæpe in nummis occurrit, quam scilicet orbi Romano præstaret Imperator. Unde Seneca, lib. de Clementia, Neronem

Nerōnem ita loquentem inducit: *Hæc tot millia gladiorum, quæ PAX mea comprimit, ad natum meum fringentur.* Quanquam & alio sensu Augusti Provincia dici merito possit, quod ab Augusti Cæsaris temporibus divisæ bifariam orbis Romani provinciæ fuerunt: quarum partem alteram sibi vindicaret Imperator, partem populo daret. Sibi quidem quæcumque militum præsidio essent tenenda, cujuscumodi erant regiones barbaræ, & regionibus nondum subactis finitimæ: Senatui populoque reliquam partem concederet, quæ pacata facile sine armis sub imperio retineretur. Vide Strabonem, in fine operis Geographici. Quæ porro Augusto parerent, eæ a Proprætoribus, vel Præfectis regebantur: a Proconsulibus, quæ Senatui populoque. Ex earum vero fuisse numero Daciam, quæ Augusti imperio tenerentur, docet inscriptio vetus, apud Gruterum, pag. CCLIX. 7.

IMP. CAES. M. AELIO. ANTONINO. PIO. AVG.

PONT. MAX. TRIB. POT. XVI. P. P.

CVIVS NVTV. ET. AVSPICIIS.

PROVINCIA. DACIA.

GVBERNATVR.

M. SVRRIANVS. PR. PR. NVMINI. EIVS.

Ubi PR. PR. *Propratore* per notarum compendia significat. Sed pro *Surriano*, Scaurianum legi oportere intelliges, ex inscriptionibus antiquis duabus, quarum alteram afferemus in nummis Ulpix Trajanæ Daciæ, alteram Gruterus retulit, pag. x. 3. I. O. M. ET. DIS PENATIBVS. SCAVRIANVS. Hoc nummo Dacia, matronæ habitu, monti insidet: quo situs ejus regionis, vel regiæ potius Dacorum, quæ monti imposita, indicatur. Papinius, lib. 1. Thebaïdos:

Et conjurato dejectos vertice Dacos.

Iterumque, Silvarum tertio:

Quæque suum Dacis donat clementia montem.

Xiphilinus in epitome, ex Dione, ubi Trajani cum Dacis bellum describit: Ως ἡ χθὴ ἐπὶ αὐτὰ, inquit, τὰ ἐπὶ ἄλλα ἐπεχίρησεν ἀναβῆναι, λόφους ἐν λόφῳ μὲν κινδύων

NUMMI ANTIQUI

καταλαμβάνων, ἢ τοῖς τῆς Δακίων βασιλείοις ἐπέλασε. *Postea contendit ad editiora montium loca, indeque aliis occupatis collibus, non sine periculo ad Regiam Dacorum pervenit.* Huc vetus inscriptio pertinet, apud Gruterum, pag. CCXLVI.

IMP. CAESAR. DIVI. NERVAE. F.

NERVA. TRAIANVS. AVGVSTVS.

GERMANICVS. DACICVS. PONTIF. MAXIMVS.

TRIB. POT. IIII. COS. IV.

VICTO. DECEBALO.

DACIA. Hadriani nummi. Plinio, lib. IV. sect. XXV. *Getæ, Daci Romanis dicti.* Ostia illi primum Danubii tenuere, mox & interiorem ripam. Nunc Transylvania dicitur, & Moldavia, cum parte Bulgariæ. Dacia, præcipua Hadriani cura, ab eo Turboni credita est, quem ille Pannoniæ Daciæque præfecit, ut refert Ælius Spartianus, in ejus vita, pag. 4. Sed quem ille Martium Turbonem vocat, Marius dici oportuit, ut ex vetusta inscriptione discimus, quæ exstat apud Gruterum, pag. CCCXXXVII. I.

Q. MARIO. TVRBONI. FRONTONI.

PUBLICIO. SEVERO. PRAEF. PRAET.

IMP. CAES. TRAIANI. HADRIANI.

AVG. P. P. COL. VLP. IA. TRAIAN.

AVG. DACICA. SARMIZGETVSA.

Suum ei Præfecto nomen asserere, integrumque obiter proferre, quoniam id neglectum a Casaubono, Salmasioque, in vegrandi volumine Commentariorum ad scriptores historiæ Augustæ, operæ pretium fore diximus.

EXERCITVS DACICVS. Hadriani, e Cimelio Regio. Sedet in equo Imp. & ante eum signiferi quatuor. Eutropius, de Hadriano: *Traiani gloria invidens, statim provincias tres reliquit, quas Trajanus addiderat, id est, Assyriam, Mesopotamiam, & Armeniam. Revocavit exercitus, ac finem imperii voluit esse Euphratem. Idem de Dacia facere conatum, amici deterruerunt, ne multi cives Romani barbaris traderentur: propterea quia*

a Trajano victa Dacia ex toto orbe Romano infinitas eo copias hominum transfulerat ad agros & urbes condendas. Huc spectat inscriptio, DACIA. FELIX, mox afferenda in nummis Trajani Decii.

DACIA. COS. II. S. C. Antonini Pii apud Occonem, pag. 250. Capitolinus in Antonino, pag. 19. *Dacos rebellantes contudit per præfides & legatos.*

PROVINCIA. DACIA. Philippi Filii, e Museo nostro. Adjectæ vocolæ, AN. I. quo patris imperii annus primus signatur. Est & Otaciliæ similis apud Patinum, pag. 385.

DACIA CAPTA. Trajani Decii, apud Occonem, pag. 450.

DACIA. & DACIA FELIX. Trajani Decii nummus e Museo nostro. Cur Felix dicatur, ex vetusta inscriptione intelliges, facta olim sub Hadriano:

IMP. CAES. DIVI. NERVAE. TRAIANO.
HADRIANO. PONT. MAX. COS. III.
P. P. CVIVS. VIRTUTE. DACIA. IMPERIO.
ADDITA. FELIX. EST. &c.

Exstat ea apud Gruterum, pag. CCLIX. 4.

DACTONIVM. MVN. *Municipium Dactonium.* Caii Cæsaris nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 243. Δακτόνιον Ptolemæo, lib. 11. cap. vi. Hispaniæ Tarracoenensis oppidum est.

DAFNE. Vide CONSTANTINIANA DAFNE.

ΔΑΙΔΑΛΕΩΝ. Nummus Vespasiani, e Thesauro Goltzii, pag. 213. Plinio, lib. v. sect. XXIIX. *Dadala*, in Lyciæ Cariæque confinio. Stephano: Δαίδαλα... ὁ πολίτης Δαυδαλός.

ΔΑΔΙΑΝΩΝ. Nummus Juliæ Domnæ apud Tristan. tom. 11. pag. 143. ΕΠΙ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΗΦΑΙΣΤΙΩΝ. ΑΡΧΙΕΡ. Ἐπι Μ. Αὐρηλίου Ἡφαιστίωνος Ἀρχιερέως. *Sub M. Aurelio Hephæstione Pontifice.* Ibi Apollinis Venatoris seu τοξοφόρου, cum cervis canibusque, effigies. Cultum in eo oppido Apollinem, testis est Artemidorus, lib. 11. Onirocrit. sub finem: Οὐδὲν οὐδὲν θεοματὸν ἐν Δαλδίᾳ Ἀπόλλωνα, ὃν Μύσῃν χαλοῦσθαι πατρώω.

ὀνόματι, τὰς δὲ μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν. Est & Gordiani junioris in Cimelio Regio. Δάλδης urbs Lydiæ Suidæ: Ptolemæo lib. v. cap. 11. Δάλδεια. In Notitia Eccl. Hieroclis, inter Episcopos Provinciæ Lydiæ, ὁ Δάλλης, lege δὲ Δάλδης, pag. 45. uti & pag. 13. Leunclavius, ὁ Δάλδεων.

DALMATIA.

ADVENTVI. AVG. DELMATIAE. Sic enim scribitur in nummis, non *Dalmatiæ*. Quanquam in inscriptione vetusta apud Gruterum, pag. cclvi. 2. PROPR. PROVINCIÆ DALMATIAE legimus. Sed & pag. dlxxiv. 5. DELMATIA. Nummus hic est Hadriani, ex Occone, pag. 230.

MET. DELM. Hadriani, e Cimelio Regio. *Metal- lum Delmaticum*. Vide PANNONIA. Fuit Dalmatia e provinciis, quæ Augusto cessere, ut diximus, verbo DACIA. Quare qui ei regendæ missus a Cæsare fuit, LEG. AVG. PR. PR. DALMATIAE. *Legatus Augusti Propretore Dalmatiæ*, in antiqua inscriptione appellatur, apud Gruterum, pag. cccii. 6.

DAMASCVS, in Decapolitana Syriæ regione.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Augusti nummus apud Patinum, pag. 47. in quo caput turritum Cornu copiæ gerit, adjecta natantis viri effigie, quo situs oppidi ad Chryso- rhoam annem, agrique fertilitas indicatur.

ΕΠΙ. Τ. ΔΑΜΑ. Nummus Neronis, apud Tristanum, tom. 1. pag. 230. & in Patini Indice, pag. 7. quem illi referendum ad Damascenos putant. Falso: cum sit ibi Prætoris nomen, *Titus Damafias*. Hygia seu Salus in eo nummo signata. Vide ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Commo- di, Severi, & Caracallæ nummi. Ob amplitudinem civitatis honorario Metropoleos titulo donata Damascus est: nec *mediterraneæ* modo *Phœniciæ*, ut loquitur Hieronymus, quæst. x. in Genes. (quanquam id verius Edessæ decus fuit, ut suo loco dicemus) sed & Syriæ totius Metropolis credita.

ΚΟΛΩΝΙΑΣ. ΔΑΜΑΣΚΟΥ. ΜΗΤΡΟΠ. Caracallæ.
ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ. ΔΑΜΑΣΚΟΥ. Cara-

callæ iterum, apud Patinum, pag. 308. *Sacræ & Inviolatæ Damasci*. In parte averfa intra coronam quercæam, CEBACMIA, hoc est, *Augusta certamina*. Huic fimilis est Elagabali alter apud eundem, pag. 334. fed exefus ille quidem: verum ad hujus fimilitudinem refarciendus.

ΚΟΛ. ΔΑΜΑ. ΜΗΤΡΟ. Gordiani junioris.

COL. DAMAS. METRO. ΠΗΓΑΙ. *Colonia Damasci Metropoleos Fontes*. Otaciliæ nummus e Regia Gaza, in quo aquæ ductus ejus civitatis exhibet fluvii effigies fub templo & arcu depiâta. Plinius, lib. v. feâ. xv i. *Damascus ex epoto riguis amno Chryforrhoea fertilis*. Derivatos, ut ex Bellonio teste ἀντόπῃ diximus in Notis ad eum locum, fontes, in urbis ædes & hortos, hic nummus indicat. Hodie *Damas*. Paufaniæ Græci fcriptoris patria hæc fuit, ita prodente Conftant. Porphy. lib. i. them. i i. pag. 12. id quod iis adhuc latuit, qui de eo aliquid prodidere.

COLONI. DAMASCO: METROP. In corona, CEBACMIA. Occo, in Otacilia, pag. 446.

COL. ΔΑΜΑ. ΜΕΤΡ. Otaciliæ nummus, apud Patinum, pag. 385. cum Lupa & gemellis, deductæ eo a Romanis coloniæ indicibus. In labaro deinde, LEG. VII. quod argumentum est deductos eo milites feptimæ legionis.

COL. DAMAS. ΜΕΤΡ. Volufiani nummus e Cimelio noftro.

COL. ΔΑΜΑ. ΜΕΤ. Labarum cum duabus aquilis, quibus Imperatores bini fignantur, Gallus nempe Trebonianus, & quem in imperii confortium adfciverat, Volufianus filius: frufta aliter accipiente Patino, pag. 398. & 399. Treboniani nummus hanc habet epigraphen: IMP. CAE. C. VIB. TREB. GALLVS. AVG. *Imp. Cæfar Caius Vibius Trebonianus Gallus*. Volufiani, iftam: IMP. GALLO. VOLUSIANO. AVG. Ex quo communicatum cum patre imperium intelligis: id quod & Eutropius, & Sex. Aurel. Victor prodidere. Similes aquilas in

NUMMI ANTIQUI

nummis M. Aurelii ac L. Veri vidimus.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. ΓΠΣ. Pallas galeata, & eadem alata, nummi aream ex parte antica obtinet: ex altera, nuda viri species, dextra Damascena pruna, læva caduceum gerentis: cujus ante pedes sistrum Ægyptiorum. Apud Trifanum, tom. 1. pag. 231. & tom. 11. pag. 239. Damascenorum anno σπ'. hoc est, cclx. nam illud Γ. (id quod sæpe hoc volumine animadverti sumus) pro L. hoc est, λυγάβωτος ponitur: æræ, ut arbitror, Seleucidarum, quæ Olympiade cxvii. ineunte cœpit, Urbis Romæ ccccxlii. Quare hic Damascenorum nummum omnino cufum esse oportuit anno Urbis Romæ dccc. quo fere M. Crassus in Parthis occisus.

DANVVIVS. Trajani nummus e Cimelio Regio. Et apud Trifanum, pag. 395. tom. 1. Danubii jacentis typum exhibet, qua pingi fluvii forma solent, nempe ex urna effundentes annem. Maro:

Calataque annem fundens pater Inachus urna.

PONS. TRAIANI. DANVVIVS. Pons super Danubium fabricatus in nummo apud Occonem, pag. 204. Meminere pontis illius Dio: Et Sex. Aurel. Victor, in Trajano: *Pons Danubio impostus*. Eiusdemque mentio in vetusta inscriptione, quam Gruterus affert, pag. clxii.

PROVIDENTIA. AVG. VERE.

PONTIFICIS. VIRTVS. ROMANA. QUID.
NON. DOMET. SVB. IVGVM. ECCE.
RAPITVR. ET. DANVVIVS.

DARDANICI. Ex parte averfa, ROMA. E Museo nostro. Plinio, lib. 111. sect. 29. *Dardani in Mæsia*. Quos hic spectare haud temere forsan existimamus.

ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ. Getæ nummus e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxiii. *Dardanium*. Stephano, Δάρδανος, πόλις Τρωάδος... Incolæ Δαρδάνιοι. Pugnam gallinaceorum, ἀλεκτρούγων μάχην, horum nummis insculptam, Julius Pollux docet, lib. ix. cap. vi.

ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ. ΡΟΔΙΟΣ. Juliae Domnæ nummus

ex eodem Cimelio : in quo nummo fluvii decumbentis effigies. Plinio, loc. cit. *Rhodus* amnis.

ΔΑΡΡΑΙΩΝ. Nummus e Thefauro Goltzii, pag. 113. In ea regione forte nummus ille cufus, in qua comprehensus olim Darius ab Alexandro, unde ei nomen. Stephanum vide, verbo Δάρραι, cuius gentile nomen ait esse Δαρρῶς & Δαρρῶν : admonetque idem & alias præterea esse Darrhas juxta mare rubrum : Εἰσὶ δὲ Δαρρῶν ἄρα δύο ῥῆ, ἔθνη τῶς πρὸς τῆ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

ΔΑΣΚΥΛΙΤΩΝ. Galbæ nummus e Thefauro Goltzii, pag. 213. Plinio, lib. v. sect. xl. *Dascylos*. Stephano : Δασκύλιον, τῆ Βιθυνίας... τὸ ἔθνηκόν, Δασκυλίτης.

ΔΑΥΛΙΔΩΝ. Vide ΑΜΦΡΥΣΙΩΝ.

ΔΑΦΝΟΥΣΙΩΝ. Nummus Caii Cæsaris, e Thefauro Goltzii, pag. 213. Plinio, lib. iv. sect. xli. *Phocidis* in litore oppidum unum *Daphnūs*. Stephano : Δαφνοῦς, πόλις Φωκίδος... ὁ πολίτης, Δαφνουῖος, ἢ Δαφνούσιος.

ΔΕΙΗΝΩΝ.

ΚΟΙΝΟΝ. ΔΕΙΗΝΩΝ. *Communitas Dienorum*. Caracallæ nummus, ex Trifano, pag. 220. Getæ quoque ex Goltzio. Neuter, quo spectaret hic nummus, vidit. Atqui sic habeto, ΔΕΙΗΝΩΝ pro ΔΙΗΝΩΝ in nummis scribi, ut ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ citiore ævo ac sequiore, pro ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ, In nummo Caracallæ apud Occonem, pag. 384. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΠΕΙΟΣ, pro Ἀντωνίνου Πιου, ΣΑΜΕΙΩΝ pro ΣΑΜΙΩΝ. ΤΕΙΜΗΤ. in Vespasiani nummis frequenter, & apud Gruterum, pag. 173. ΤΕΙΜΗΤΗΣ pro Τιμητής, hoc est, *Censor*, ac similia sexcenta. Est autem a Dio, urbe Decapolitanæ regionis in Syria, de qua Plinius, lib. v. sect. xvi. *Dion*, *Pellam aquis divitem*, &c. Ptolemæo, lib. v. cap. xv. in Decapolitana pariter, Διον, Pellam inter & Gadara. Stephano : Διον, πόλις Κοίλης Συρίας, κτίσμα Ἀλεξάνδρου, ἢ καὶ Πέλλα, ἧς τὸ ὕδωρ νοσηρὸν. Καὶ τὸ ἔθνηκόν, Διῶς, &c. Pellam is cum Dio miscet, ceteri verius fecernunt.

ΔΙΗΝΕΙΤΩΝ. Maximi nummus apud Occonem,

pag. 425. quem huc spectare quoque credimus.

ΔΕΛΦΟΥ, & ΔΕΛΦΩΝ, obvii passim nummi. Plinio, lib. 1v. sect. 1v. *Liberum oppidum Delphi, sub monte Parnasso, clarissimum in terris oraculo Apollinis, &c.* In his fere caput Apollinis laureatum, cum lyra, laurove. In parte averfa Apollo delphino insidet. Stephanus: Δελφοί, πόλις ἔπι τῆ Παρνασσῶς πρὸς τῆ Φωκίῃ Ἐκλήθησαν ἡ Δελφοί, ὅτι Ἀπόλλων συνέπλωσε Δελφῶνι εἰκασθεῖς καὶ ἵδρυται Ἀπόλλωνι ἱερεῖν. *Delphi, urbs in monte Parnasso ad Phocidem Delphi vero vocati sunt, quod Apollo navigavit sub Delphini forma: & est Apollini templum exstructum.* At Plutarchus aliter, ac verius, lib. de solertia animal. pag. 984. Δελφινίου Ἀπόλλωνος ἱερεῖ ἔβωμοὶ πρὸ πολλοῖς Ἑλλήνων εἰσίν· ὃν ἡ αὐτὸς ἑαυτὰ τόπον ἐξάρετον ὁ θεὸς πεποίηται, Κρητῶν ἀπογόνους οἰκουήτας ἡγεμόνι Δελφῶνι χησαιμύων. Οὐ γὰρ θεὸς παρενήχето τῆ γῆλου μεταβάλλων εἶδος (ὡς οἱ μυθογράφοι λέγουσιν) ἀλλὰ Δελφῶνα πέμψας, τοῖς ἀνδράσιν ἰθύνοντα τὸν πλοῦν κατὰ γαλξο εἰς Κίρρα. *Apollinis Delphini templum & ara passim sunt apud Græcos: & locum quem Apollo eximium sibi delegit, coloniam putant esse Cretensem, qui sunt delphino duce usi. Non enim Deus ante classem mutata forma natavit, ut fabularum narratores tradunt: sed delphino misso, qui cursum hominum dirigeret, eos Cirrham deduxit.*

ΔΕΛΦΩΝ. ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ. Prætoris id, vel Pontificis nomen est, *Euthydemus*. Legit perperam Nonnius in Goltzii Græciam, ΕΥΡΗΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΟΣ.

ΔΕΛΦΟΥ & ΔΕΛΦΩΝ. Capræ effigies, ejus nimirum quæ Delphicum oraculum prima prodidit. Vide Diodorum Sicul. lib. xvī. Bibl. pag. 427.

DEOBRIGA. MVN. Galbæ, e Thesauro Goltzii, pag. 242. Vettonum urbs est, in Lusitania, Ptolemæo, lib. 11. cap. v.

DEORTONA.

TI. CAES. C. I. A. D. *Tiberius Cæsar. Colonia Iulia Augusta Dertona.* Ex averfa parte, AVG. C. I. A. D. *Augustus. Colonia Iulia &c.* In Cimelio Regio. Plinius, lib.

lib. III. sect. VII. *Dertona colonia*, in regione Italiae nona, qua Liguria continetur. Hodie *Tortona*, in Ducatu Mediolanensi. Apud Gruterum, p. CCCCLXXXVII. 6. IVL. DERTONA.

DE RTOSA, in *Hispania*, ad *Iberum*.

DE RT. I LER GA ONIA. Nummus Tiberii, apud Suritam, in Itiner. Anton. pag. 548. Plinio, lib. III. sect. IV. *Dertusani*. Et paulo ante, *Regio Ilergaonum: Iberus amnis*, &c. Nunc est *Tortose*, in Catalaunia.

M. H. I L LER GA VONIA. DE RT. apud Spanhemium, pag. 766. &

MVN. HIBER. Hoc est, *Municipium Hibera Ilergavonia Dertosa*.

MVN. DE RTOSA. Tiberii, e Thefauro Goltzii, pag. 243. Apud Gruterum, pag. CCCCII. ORDO. DE RTOSA I.

DE VLTON, in *Thracia*.

C. F. P. D. Trajani nummus: in quo ex parte averfa bovis caput insculptum. E Cimelio Regio. *Colonia Flavia Pacensis Deulton*.

COL. FL. PAC. DE VLT. Caracallæ nummus, apud Patin. pag. 301. & Mamææ, pag. 343. ille cum lupa & gemellis, deductæ a Romanis militibus coloniæ argumento: iste, cum Dianæ venatricis effigie. Sunt & nummi similes Macrini, Alexandri Severi, Gordiani, Tranquillinæ, &c. omnes in Cimelio Regio. *Colonia Flavia Pacensis Deulton*: non *Pacifera*, ut Patinus interpretatur: nec *Pacifica*, ut Tristanus, tom. II. pag. 454. & alii eum secuti. Sic lib. III. sect. V. Forum Julii in Narbonensi Provincia, Pacensem Coloniam appellatam esse, tum Plinius, tum, ut ibi diximus, nummi testantur. Eidem, lib. IV. sect. XVII. *Develton*, quod nunc *Deultum* vocatur, veteranorum. Ptolemæo, *Δεούελτος κολωνία*, lib. III. cap. XIII. in mediterraneis Thraciæ civitatibus. Eusebio, lib. VI. Eccles. Hist. cap. XIX. *Δεούελτος κολωνία ἡ Θρακικῆς*.

COL. PL. FAC. DE VLT. Cum Apollinis nuda effigie. Maximi nummus apud Patinum, pag. 358.

DEVSON.

HERCVLI. DEVSONIENSI. Postumi nummus, e Cimelio Regio. Ab oppido Germaniæ Deufone facta ei Deo appellatio est. Hieronymus in Chronico, Gratiani Augusti principatu, *Saxones*, inquit, *cæsi Deufone in regione Francorum*. Plerique *Duiz* oppidulum esse prope Coloniam putant.

ΔΗΛΙΩΝ, in nummis Græciæ veteris, apud Goltzium, Tab. xvii. Plinio, lib. iv. sect. xxii. *Ipsa longe clarissima, & Cycladum media, ac templo Apollinis & mercatu celebrata, Delos: &c.*

ΔΗΛΙΟΣ. Apollo scilicet, vel Sol radiatus, in bigis.

ΔΗΛΙΟΥ. Solis, sive Apollinis, in quadrigis.

ΔΗΛΙΑΣ. Dianæ, curru vectæ, juncto bobus. Vide ΙΚΑΡΙΩΝ.

Δ. ΘΕΩΝ. ΑΔΕΛΦΩΝ. Δηλίων Θεῶν Ἀδελφῶν. *De-
liorum Deorum fratrum*, Apollinis & Dianæ: hunc arcus & laurea, illam imago falcatae Lunæ in capite prodit.

ΔΗΛΙΩΝ. Dianam gemini trahunt muli. Festus: *Mulus vehiculo Lunæ adhibetur, quod tam sterilis ea sit quam mulus: vel quod ut mulus non suo genere, sed equi creetur, sic ea Solis, non suo fulgore luceat.*

ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ. Ex parte altera, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. In vetere Græcia Goltzii, Tab. xx. Plinius, lib. iv. sect. xv. *Oppidum Pagasa, idem postea Demetrias dictum*. Stephano: *Δημητριάς, πόλις Θεσσαλίας... τὸ ἔθνικόν, Δημητριάς*. Neptunus fere in iis nummis expressus, victoriarum, quas navali prælio plurimas oppidi conditor Demetrius Poliorcetes retulit, argumentum. Vide Strabonem, lib. ix. pag. 436.

ΔΙΑΔΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Domitiani nummus e Thesauro Goltzii, pag. 213. Stephanus: *Διάς, πόλις Λυκίας, ὑπὸ Διάδης ἔκλισε. Τὸ ἔθνικόν Διαδεύς*.

DIENSIS colonia.

COL. IVL. AVG. DIENSIS. *Colonia Iulia Augusta Diensis*. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio. Plinio, lib. iv. sect. xvii. *Colonia Diensis, in*

Macedonia. Ptolemæo item, lib. 111. cap. XIII. Διον
κολωνία. Stephano : Δῖον . . . ἡ Μακεδονία . . . τὸ ἔθνικόν ,
Διδύς.

COL. IVL. DIENSIS. Caracallæ nummus, in ea-
dem Gaza regia.

ΔΙΚΤΥΝΝΑ. ΚΡΗΤ. Trajani nummus apud Seguinum,
pag. 116. Δίκτυννα Κρητῶν. Dictynnæus mons Plinio,
lib. 1 v. sect. xx. nomen ex ea re habet, quod cum
Dictynnam Minos insequeretur, ea inde se præcipitem
egit. Vide Pausaniam, in Corinthiacis, pag. 72. Quin
& ipsi Dianæ, cujus ope Dictynna evasit incolumis,
piscatorum excepta retibus, quæ Græci δίκτυα vocant,
Dictynnæ quoque nomen hæsit, eoque nomine est a
Cretensibus religiose habita, ut in ΚΝΩΣΙΩΝ num-
mis dicemus. Hesychius : Ἀφάα, ἔ Δίκτυννα, ἡ Ἀρτε-
μις. Scholiastes Aristoph. ad Ranas : Φασὶ ᾗ, ὅτι Νύμφη
πισ, Βελτόμαρτις χαλουμένη, θηρώουσα ποτε, δικτύοις ποι
χῆ τὴν ἑπέσει· καὶ ὑπο᾽ Ἀρτέμιδος βυθίσαι, Δικτύνης
Ἀρτέμιδος ἰερόν ἰδρύσατο. *Aiunt Nympham quandam,
Britomartin appellatam, cum esset aliquando in venatu,
in retia quædam fortuito incidisse : servatamque a Diana
fanum Dianæ Dictynnæ exstruxisse.* Scholiastes Euripi-
dis, ad Hippolytum : Τινὲς ᾗ Δίκτυνναν ἢ Ἀρτεμιν, ἀπὸ
ἡ κωνηροῦ Νύμφης, ἐμπεσοῦσιν εἰς δίκτυα, Βελτομαρτιδος
φυγούσης ἢ Μίνωα. *Quidam Dictynnæ appellatam Dia-
nam tradunt, a venatrice Nympha, in retia illapsa,
Britomartide, cum fugeret Minoem.* Habet hæc prolixè
& Callimachus hymno in Dianam, vers. 190. & seqq.

ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΑΔΡΙΑΝΩΝ. Severi nummus.
Plinio, lib. VI. sect. 111. *Diocæsarea* in Cappadocia
memoratur quidem, sed alteram quæ Phrygiæ a Pto-
lemæo adscribitur, lib. V. cap. 11. signari hoc nummo
verius crediderim : ac voce altera, ΑΔΡΙΑΝΩΝ,
vel concordiam significari cum oppido Bithyniæ, de
quo diximus suo loco, vel cognomen Diocæsareæ al-
terum.

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *Phrygiæ.*

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus antiquus, a

NUMMI ANTIQUI

Goltzio Tab. xxviii. Thraciæ perperam attributus, cum sit in eo Dianæ Ephesiæ simulacrum, & ex averfa parte ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, *Sacer Senatus*, capite velato: quod in nummis hujusce tractus, hoc est, Phrygiæ, usivenire animadvertimus: ΒΟΥΛΗ ΠΕΣΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ, ΑΠΑΜΕΩΝ ΒΟΥΛΗ, ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΙΕΡΑ ΠΟΛΕΙΤΩΝ. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Dionysopolitæ*.

ΔΙΟΝΥΣΟ. Κ. ΜΗΤΡΟΠ. ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΑΥΡΗ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. ΤΩΝ. ΑΝΩ. Διονυσοπολιτῶν ἢ Μητροπολιτῶν. Ἐπὶ Ἀρχιερέως Ἀυρηλίου, Κιλβιατῶν τῆς ἀνω. Trium oppidorum concordiam inter se, nummus hic Juliæ Domnæ e Cimelio Regio indicat, Dionysopolitarum, Metropolitanarum Ionæ, & Cilbianorum superiorum, qui Ionæ pariter adscribendi. Vide ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. Hunc porro Aurelium Tertullum esse arbitror, cujus mentio facta superius in nummo ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΩΝ.

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, in *Thracia*. Hadriani, & Gordiani tertii, in Cimelio Regio. Plinio, lib. iiii. sect. xviii. *Dionysopolis*, &c. In Juliæ Domnæ nummo, Herculis stantis effigies.

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΙΤΩΝ. In corona ederacea. Apud Goltzium, in vetere Græcia, tab. xxviii. Ex parte altera Bacchus corona pariter cinctus ederacea.

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Alexandri Severi nummus, tum e Cimelio Regio, tum e Museo nostro: in quo draco multis involutus spiris, qualis in nummis Marcianopolitanorum, Tomitarum, aliarumque tractus illius civitatum ferme occurrit.

ΔΙΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. Titi nummus, e Thesauro Goltzii.

ΔΙΟΠΟΛΙ. Μ. Λ. ΤΑ. Διοπολιτῶν μεγάλων λυχέρωντος ια'. *Diospolis magna*, anno undecimo, Hadriani scilicet principatus, quo nummus ille percussus. Plinio, lib. v. sect. xi. *Diospolis magna*. Stephano: Διὸς πόλις, ἢ μεγάλη, πόλις τῆς Αἰγυπτίας Θεβαΐδος. . . . ὁ πολίτης, Διοπολίτης.

ΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Hadrianus equo infidens.

Α. СЕΠΤ. СЕΟΥ. ΔΙΟСΠΟΛΙС. Λύκιος Σεπτιμίου Σεούηος. Δίοσπολις. Juliae Domnae effigies ex parte una: ex altera, Serapidis.

ΔΙΟСΤΕΡΙΤΩΝ. Nummus Augusti, in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxi. in fine, *Dioshierita*. Stephano: Διὸς ἱερὸν, πολίχνην Ἰωνίας, μεταξύ Λεβέδου καὶ Κελοφάνου. Τὸ ἔθνικόν, Διοσειερίτης. In Notitia Episc. Provinciae Asiae adscribitur. In Conc. CP. pag. 1035. Ζώντος ἐπίσκοπος Χειρουπόλεως, ἦτοι Διὸς ἱεροῦ τῆ Ἀσιαίδων ἐπαρχίας.

ΔΙΟСΙΕΡΕΙΤΩΝ. Caracallae nummus, in quo Aesculapius & Hygia, apud Sponium in Itiner. Athen.

ΔΙΟСΙΕΡΕΙΤΩΝ. Getae nummus, in quo Aesculapii stantis effigies, e Cimelio Christianissimi Regis.

ΔΙΟСΙΕΡΕΙΤΩΝ. ΔΗΜΟС. E Museo nostro.

ΔΟΚΙΜΕΩΝ, cum Aesculapii icone. Nummus e Cimelio Card. Maximi. Juxta Synnadam vicus fuit, Δοκιμία Straboni dictus, lib. xii. pag. 577. quem a Docimo nomen habuisse nummus hic significat, cujus in altera parte cinctum corona caput insculptum, cum epigraphe ΔΟΚΙΜΟС. Stephano: Δοκιμειον, πόλις Φρυγίας... τὸ ἔθνικόν, Δοκιμεύς, καὶ Δοκιμηνός. Fuit hic porro Docimus Macedo, unus ex Antigoni ducibus, qui Philetærum Paphlagonem eunuchum habuit, arario deinde praefectum a Lysimacho, a quo postea defecit, novique apud Pergamum Phrygiae majoris oppidum imperii princeps exstitit: quanquam non ipse regium nomen, sed frater Attalus primus usurpavit, ut auctor est Strabo, lib. xiiii. Vide Pausaniam in Atticis, sive lib. i. pag. 7. Ἀνὴρ Μακεδὼν, Δόκιμος ὄνομα, στρατηγὸς Ἀντιγόνου, ... φιλέταιρον Παφλαγῶνα εἶχεν εὐνοδχον, &c.

ΔΟΛΙΧΑΙΩΝ. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio, & Caracallae, ad Pelasgiotarum in Macedonia oppidum forte spectat, cujus meminit Ptolemaeus, lib. iii. cap. xiii. Δολίχην. Non ad Commagenes urbem cognominem, aut Lyciae: cum illius incolae Δολιχηνοί, istius Δολιχεῖς, teste Stephano, vocitentur. Tamen Δολιχειῶν

in corona laurea nummus ille M. Aurelii jam laudatus exhibet, ut ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ quoque Syriae, ut credimus, nummi præ se ferunt.

ΔΟΛΙΧΕΩΝ. Goltzii nummus in Thesauro, pag. 213. ab urbe Lyciæ Doliche. Stephano, Δολιχῆ Λυκικῆ, cujus gentile Δολιχεύς. Nihil hic loci Icaros insula habet, quanquam & ipsa Doliche, teste Plinio, appellata.

ΔΟΡΥΛΑΕΩΝ. Maximini nummus majore forma ex ære. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Dorylaei*. Stephano: Δορυλάειον, πόλις Φρυγίας . . . τὸ ἔθνικόν, Δορυλαεύς.

ΔΟΥΜΑΘΗΝΩΝ. Ligorii nummus, apud Spanhemium, pag. 190. Stephano Δουμαθλωί ab oppido Δούμαθα: quod Plinio quoque *Domatha*, lib. vi. sect. xxxii. in Arabia. Sed suspecta mihi pariter nummi auctoritas est: & eruditis, etiam Ligorii fides.

ΔΡΕΠΑΝΩΝ, apud Parutam, cum Proserpinæ effigie, vel Veneris potius. Plinio, lib. iii. sect. xi v. in Sicilia. *Drepana*. Stephano, τὰ Δρέπανα. Τὸ ἔθνικόν, Δρεπανεύς. Incolis, *Trapano Citta Invitta*. Servius, ad illud Æneïdos, lib. i i i.

Hinc Drepani me portus.

Drepanum, inquit, civitas est, ante pedem montis Erycis, trans Lilybæum: dicta vel propter curvitatē litoris, in quo sita: vel quod Saturnus, post amputata virilia Cælo patri, illuc falcem projecerit, quod δρέπανον dicitur Græce: quod veri simile putatur, propter vicinitatem Erycis, consecrati Veneri, quæ dicitur nata ex Cæli cruore & spuma maris. Quidam Drepanum dictum volunt a falce Cereris, quam ibi, cum filiam suam Proserpinam quæreret, amisit.

ΔΥΡΡΑΧΗΝΩΝ.

ΔΥΡ. in nummis Musei nostri, adjectis Prætorum, vel Præfectorum monetæ nominibus: ΦΙΑΩΤΑϸ, ΑΡΙϸΤΑΝΔΡΟΥ, ΖΩΠΥΡΟΥ, ΣΤΡΑΤΩΝΟϸ, ΔΑΜΩΝΟϸ, &c. Et plura Goltzius in Græcia exhibet. Insculpta nummis clava Herculis, quod hunc conditorem suum Dyrracheni putarent, Appiano teste: spica, ubertatis agri ejus index: bos cum lactente vitulo,

lati pabulo armentorum foli argumentum: tripus, Apollinis, quo cultum ibi Deum hunc in primis fuisse significatur. Plinio, lib. 111. sect. xxvi. *Epidamnium colonia, Dyrrhachium appellata*. Stephano: Δυρράχιον, incolæ Δυρράχιοί. Nunc *Durazzo*.

ΔΩΡΙΕΩΝ. Vide ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ.

ΔΩΡΩΝ.

ΔΩΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥΛ. ΑΥΤΟΝ. ΝΑΥ. & ΝΑΥΑΡ.

Δῶρων ἱερῆς, ἀσυλου, αὐτονόμου, ναυαρχίδος. *Dorum, sacra, inviolabilis, liberae, classicae civitatis*. Trajani & Hadriani nummi, in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xvii. in Phœnice. *Urbs Doron*, quam instauratam denuo hi nummi declarant. In Conc. CP. V. pag. 192. inter Episcopos Palæstinæ subscribit, Βαρόχθ ἐπίσκοπος Δῶρων. *Ναυαρχίδα* porro Classicam interpretor, quo nempe modo Forum Julii in Provincia Narbonensi, lib. 111. sect. v. *colonia Classica* nuncupatur, quod Imperatoriæ classis navale id foret: τὸ ναυσταθμὸν τοῦ Καίσαρος, inquit Strabo, lib. 1 v. pag. 184. Fuere tamen & aliæ coloniæ Classicæ, quod ex militibus constarent legionis Classicæ, qualis est in nummis Antonini LEGIO XVII. CLASSICA, e classariis conscripta militibus. Vide Tacitum, lib. 1. & 2. Histor. Et in mediterraneis quoque civitatibus *Ναυαρχίδες*, ut remur, quæ suis sumptibus classem alerent. Ut ut alii hanc vocem accipiant, nihil moror. Nostrium interim nobis commentum arridet.

ΔΩΡΑ. ΙΕΡΑ. Trajani nummus, e Gaza Regia,

E,

E BORA.
LIBERALITATIS. IVLIAE. EBORAE.
LIBERALITATIS. IVL. EBORAE. PER M.
CAES. AVG. P. M. *Permissu Caesaris Augusti Pontificis Maximi.*

MVN. LIBER. IVLIA.

Omnes ii Augusti principatu cusi nummi, e Cimelio

Regio. Plinius, lib. IV. sect. xxxv. *Ebora*, quod item *Liberalitas Iulia* cognominatur, in Lusitania, nunc *Evora*, inter Anam & Tagum. Hinc intelliges quo pacto legenda vetus inscriptio sit apud Gruterum, pag. cccclxxxix. 9. LIB. IVL. EBORA. *Liberalitas Iulia Ebora*, non *Libertas*, ut Scaligero visum in Gruteri indice. Sic in M. Aurelii nummo, e Gaza Regia, ubi Marcus & Verus Impp. in suggestu sedent, epigraphe hæc est: LIB. AVGVSTOR. Hoc est, *Liberalitas Augustorum*.

EBORACVM.

COL. EBORACVM. LEG. VI. VICTRIX.

Severi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 239. Nota ex scriptoribus rerum Romanarum Britannica Severi expeditio est. *York*. Apud Gruterum, p. cccclxxxv. 1.

COL. EBOR.

ΕΓΕΣΤΑΙΩΝ. Vide ΣΕΓΕΣΤΑΙΩΝ.

ΕΓΙΑΛΕΩΝ. Vide ΑΙΓΙΑΛΕΩΝ.

ΕΔΕΣΣΑ, in *Mesopotamia*.

ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΘΕΟΣ ΕΔΕΣΣΑΙΩΝ. Tiberii nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Edeffa*, &c. Stephano: "Εδεσσα, πόλις Συρίας... Κατὰ μὲν ἑσπερίους, Ἐδεσσιωῶσι ὡσαύτῃ τοῖς παλαιοῖς τῆς δεξιῶν, Ἐδεσσαῖος. Nunc est, ut in Plinianis Notis admonuimus, *Roha*. Notitia Eccles. antiqua, pag. 74. *Sedes tertia Edessa, ubi beatus Thomas Apostolus requiescit... modo dicitur Roaes*.

ΕΔΕΚΚΑΙΩΝ. Hadriani & aliorum, in eodem Cimelio: & Gordiani junioris, apud Tristanum, p. 510.

ΚΟΛ. ΕΔΕΚΚΑ. Caracallæ. Spartianus in ejus vita, pag. 87. *Cum iterum vellet Parthis bellum inferre, atque hibernaret Edesse, &c. quo nempe anno Carrhis est interfectus, haud procul Edessa*.

ΕΔΕΚΚΑ. ΠΟΛΙΣ. Macrini.

ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩ. ΕΔΕΚΚΑ. Μάρκος Αύρηλιος Αντωνίνος. Ἐδεσσα. Elagabali, ex eadem Gaza. In altera superficie rursus, ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. СЕВ. Αυτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αύρηλιος Αντωνίνος

νεῖνος Σεβαστός. Sunt & alii ibi in primis Alexandri Severi, inscripti pariter, ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΕΔΕCCA. Μάρκος Αὐρήλιος. Ἐδέσσα. Sic ipse Caracalla, & Severus Alexander, sæpe in nummis ΜΑΡ. ΑΥΡ. inscribuntur. Mutilum hunc nummum Patinus affert: ΜΑΡ. ΕΔΕCCA. pro Μ. ΑΥΡ. ΕΔΕCCA.

ΜΗΤΡΟΠ. ΕΔΕCCHΝΩΝ. Nummi Alexandri Severi, apud Trifanum, pag. 405. & Patinum, pag. 353. quos illi Occonem secuti, pag. 438. ΜΗΤΡΟΠ. ΕΔΕCCHΝΩΝ frustra legunt, atque in Dessā investiganda defudant inani conatu; ut ante nos Spanhemius vidit, lib. de usu numism. pag. 87.

ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. ΕΔΕCCHΝΩΝ. Alexandri Severi, e Cimelio Regio. Μητροπόλεως κολωνίας Ἐδεσσωδν. Fuit Edessa Metropolis Phœniciaæ ad Libanum sita. Notitia antiqua, pag. 61. Ἐπαρχία Φοινίκης Λιβανισίας. Ἐδέσσα. Μητρόπολις . . . Δάμασιϑ . . . &c.

ΩΔΕ.. ΕΔΕCCHΝΩΝ. Eiusdem Alexandri Severi, apud Occonem, pag. 420. Lege, ΚΟΛ. ΕΔΕCCHΝΩΝ. Porro in nummis Edessenorum nulla dum nobis ωδσημείωσι, seu notatio temporis occurrit, qualis est in Antiochenorum, Tyriorum, Emisenorum, aliarumque civitatum nummis expressa. Fuit eorum tamen æra peculiaris, quam hic obiter indicare operæ pretium fuerit, simulque errorem unum notare Eusebii, alterumque Scaligeri, quos adhuc nemo deprehendit. Et ille quidem ad annum primum Olympiadis CCLXIV. *Secundo anno Probi*, inquit, *juxta Antiochenos CCCXV.* (de horum æra suo loco egimus) . . . *juxta Edessenos DLXXVIII.* Æræ itaque Edessenorum caput cœpisse oportuit, anno tertio Olymp. CXVII. biennio post Seleucidarum æram, quæ primo ejusdem Olympiadis anno incepit: Urbis Romæ, CCCXLII. ut in nummis ΑΡΑΔΙΩΝ diximus. Nam si statuatur annus primus Edessenorum æræ, is qui Romæ fuit CCCXLIV, plane annus ejusdem æræ 588. incidet in annum Urbis Romæ MXXXI. qui Probi secundus. Non itaque cum æra Seleucidarum hæc Edessenorum æra competit, ut

Scaligero visum: sed biennio toto subsequitur. Et omnia Eusebius miscuit, qui anno uno eodemque sex oppida refert a Seleuco condita, anno primo scilicet Olympiadis cxi. Antiochiam, Laodiceam, Seleuciam, Apameam, Edessam, Berceam, & Pellam: quanquam Antiochiam monet anno Seleuci tantum duodecimo conditam. Cur enim & de ceteris filet? ac de Edessa præsertim, quam constat annos æræ suæ numerasse jam ab anno cxvii. Olympiadis tertio: atque adeo jam tum fuisse conditam. Sed uno scilicet conspectu, temporum securus, condita auspiciis ac jussu Seleuci oppida exhibuit.

MHT. ΕΔΕCCHΝΩΝ. Gordiani junioris.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ.

Nummus Antiochi IV. in Hist. Regum Syriae, pag. 199. Verum non ad Callirhoën in Palæstina positam ad Jordanem, de qua nos diximus ad Plinium, lib. v.

sect. xv. nummus hic spectat: quanquam vir eruditus ita censet: Quis enim veterum Antiochiæ nomen ei oppidulo inditum fuisse aliquando prodidit, quod Edessæ monumenta non levia adserunt? Nam quæ octavo

loco a Stephano Antiochia appellatur, ἕτι δὲ Καλλι-
 εὖς λίμνη, ipsa plane Edessa est, Plinio teste, lib. v.

sect. xxi. Arabia habet Edessam, quæ quondam Antiochia dicebatur, Callirhoën a fonte nominatam. Est autem

Antiochus ille, ut & id obiter dicamus, cujus in nummis sic nomen inscribitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ

ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, hoc est, REGIS AN-
 TIOCHI DEI PRÆSENTIS, non uti vulgo reddunt, *Dei Illustris*, vel *Apparentis*: sed *Præsentis*, inquam, hoc est, qui præsentem affert opem invocatus. Plinius in Paneg. Trajani, pæne statim initio, de Jove: *Deus ille tam manifestus ac præsens*. Vetus inscriptio apud Sponium, in Itin. Athen. pag. 50.

IMP. CAES. M. AVRELIO. ANTONINO. PIO.

FELICI. AVG.

PRINCIPI. IVVENTVTIS. NVMINI. PRAESENTI.

RESTITVTORI. ET. CONSERVATORI. SEMPER.

VITAE. ATQVE. DIGNITATIS. SVÆ.

DEVOTISSIMVS. NVMINI. EIVS. A. AEMILIVS.

MACER. FAVSTINIA. V. C.

Ovidius, lib. 11. Tristium, sub initium.

Per te præsentem conspicuumque Deum.

Horatius:

Præsenti tibi maturos largimur honores.

Philoxeni vetus Glossarium : *Præsens*, Ἐπιφανής. Ubi quidam Ἐπιφανής emendare temere conantur. *Præsentiam Deorum* Tullius ipse appellat, quoties insigni prodigio aliquo adesse ii se comprobant.

ΕΘΝΕΣΘΑΙΩΝ. Nummus e Thesaurō Goltzii, pag. 214. Stephano : Ἐθνέσθω, ἔθνος Θεσσαλίας, &c. At nummus ipse Græciæ veteris Tab. xx. ex parte altera Palladem exhibet, ex averfa Noctuam fulmini insidentem, cum litteris ΕΘ quas inverso nos ordine positas credimus, erasamque priorem, Α, quæ supremam nummi partem obtinuit, substitui oportere, legique ΑΘΕ, & ad Atheniensium nummos referri.

ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummi Gordiani junioris e Cimelio Regio, in quo Æsculapius & Hygia. Nota Ptolemæo in Cilicia urbs. Notitia Eccles. in Cilicia secunda habet Εἰρηνόπολιν, pag. 34.

ΕΛΑΙΤΩΝ. Hadriani & Sabinæ, cum effigie Cereris, Commodi, Severi, & Hostiliani nummi, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxxi. *Oppidum Elea, & ex Mysia veniens Caïcus amnis*, in Æolide. Straboni, lib. xii. pag. 571. regio per quam Caïcus elabitur, Ελαίης. Stephano : Ἐλαία, πόλις τῆς Ἀσίας, Αἰολικῆ... incolæ Ἐλαῖται.

ΕΛΑΙΤ. & ΕΛΑΙΤΩΝ, in nummis quos vidimus.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΠΙ. ΣΑΛΩΝΙΟΥ. Ἐπὶ στρατηγῶς Πουπλίου Σαλωνίου, *Sub Prætorē Publico Salonio*, aliove simili Magistratu. Ex parte averfa, ΘΕΑ ΡΩΜΗ. Apud Gruterum, pag. 159. P. SALONIVS. TI. F.

ΕΛΑΙΤΩΝ, in Sabinæ nummo, in quo Patinus infeliciter, pag. 206. legit ΣΑΛΙΤΩΝ.

ΣΤΡΑ. ΠΥΡΑΜΟΥ. ΕΛΑΙΤΩΝ. *Prætorē Pyramo.*

Commodi nummus e Gaza Regia.

ΕΛΑΙΤΩΝΑ Juliae Domnae, e Gaza Regia, & apud Patinum; pag. 290. cum solita Æsculapii effigie.

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΔΗΜ. ΟΔΟΚΟΥ. ΑΡΧ. Α. ΕΛΑΕΙΤΩΝ. Caracallæ, ex eodem Cimelio, cum simili Æsculapii & Hygiæ stantis effigie. *Sub Prætoře Demetrio Voluso Pontifice Primo Elaïtarum.* Sunt qui ΑCΑΔΗ-

ΝΩΝ hic perperam legant: ignari scilicet priorem litteram Α ad sacerdotium referri oportere: iidemque similitudine litterarum Ε & C in nummis, quod & in aliis observaturi sumus, decepti. Elaïtarum esse hunc nummum, perinde ac superiorem, ut cetera desint argumenta, idem in utroque Numen insculptum admonet.

ΕΛΑΙΤΩΝ Plautillæ, ex eadem Gaza, cum Æsculapii stantis effigie. Est & apud Tristanum, tom. II. pag. 257.

ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. ΠΟΥ. (Πούπλιος) ΣΕΠΤΙΜΙΟΣ. ΓΕΤΑΣ. ΚΑΙΣ. Capita Antonini & Getæ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ. ΑΥΡΡΙΟΥ.....ΝΩΝ. ΕΛΑΙΤΩΝ. *Sub Prætoře Lurio, Pergamenorum forte concordia, & Elaïtarum.*

E Cimelio Regio, & apud Occonem, pag. 383. In Augusti nummo, apud Occonem, pag. 80. LVRIVS. AGRIPPA. IIIVIR. S. C. Et apud Gruterum, ex Sirmondo nostro, pag. M C XI. 6. TIBERIVS. TI. CAES. AVG. SER. *Tiberius Tiberii Caesaris Augusti servus.* Sed in Sirmondi schedis ipsi legimus, TI. LYRIVS. TI. CAES. AVG. SER.

ΕΠΙ. ΔΟΡΥΔΑΟΥ. ΕΛΑΙΤΩΝ. Herennii Etrusci nummus e Cimelio Regio. Tristanus, tom. II. pag. 651. & Patinus, pag. 394. legunt infeliciter CΑΑΕΙΤΩΝ. At qui Σαλίται sint, frustra inquireas. In eo nummo Herennius patera ante aram laurumque libat: unde sacrum Apollini facere eum intelligas. Prætori nomen *Dorylaus* fuit.

ΕΛΕΝΙΤΩΝ. In nummis Græciæ veteris, in quibus Helenæ vel Veneris caput. Plinio, lib. IV. sect. XX. *Helenæ* insula. Contra Atticum litus. Stephano: Ἐλένη,

νήσος Αττικῆς . . . τὸ ἔθνικόν, Ἐλεναῖος, ἢ Ἐλενίτης. Et ver-
bo Κραναῖη. Ἐλένη χαλεῖται νηῶ . . . τὸ ἔθνικόν, Κραναῖτης.
Pausanias in Laconicis, pag. 105. Ἡ δὲ νήσος ἢ Κραναῖ
πρόκειται Γυθείου. Καὶ Ὁμηροῦ Ἀλέξανδρον ἀρπάσαντα Ἐλέ-
νην, ἐνταῦθα ἔφη συγγράμειν οἱ τρώων. Κατὰ δὲ τὴν νήσον
ἱερὴν ἔστιν Ἀφροδίτης, &c. *Ante Gytheum Cranaë insula
est, in qua Alexandrum rapta Helena cum ea primum
congressum dixit Homerus. Quare in opposito litore tem-
plum est Veneris &c. Hodie Macronisi, hoc est, μακρὰ
νήσος appellatur.*

ΕΛΕΝΙΤΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΚΡΑΝΑΑΤΩΝ. Vi-
sam a se hanc nummi epigraphen ad nos retulere viri
summæ eruditionis ac fidei. Hanc ipsam insulam priscis
temporibus Κραναῖω appellatam esse, Strabo quoque
est auctor, lib. 1x. pag. 399. atque hæc gemina appella-
tio nummo designatur: *Helenitarum, qui & Cranaatæ.*

ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ. Apud Spanhemium, lib. de usu nu-
mism. pag. 902. & in Græcia vetere Goltzii, tab.
xxvii. ubi . . . ΥΘΕΡΝΑΙΩΝ nummus, in quo So-
lis caput insculptum, & ex parte altera Apollo cum
cithara & Sole, ad Ternæos perperam refertur, cum
ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ legi in plenum oporteat. Pli-
nio, lib. 1v. sect. xx. *Eleuthernæ.* Stephano, οἱ πολί-
ται, Ἐλευθερναῖοι, καὶ Ἐλευθερναῖος. In insula Creta oppi-
dum id fuit.

ΕΛΥΡΙΩΝ. Capræ caput: ex parte aversa, apis. Step ha-
nus: Ἐλυρος, πόλις Κρήτης . . . ὁ πολίτης, Ἐλυραῖος.
Pausanias in Phocicis, seu lib. 10. pag. 331. Ἐστὶ δὲ ἐν
τοῖς Κρητικαῖς ὄρεσι ἔστι κατ' ἐμὲ ἐπὶ Ἐλυρος πόλις. οὗτοι οὐδὲ
αἴγα χαλκῆν ἀπέτειλαι ἐς Δελφούς. Δίδωσι δὲ νηπίοις ἢ αἰετῶ
φυλακίδι καὶ φιλάνδρῳ γάλα. Παιδας δὲ αἰετῶν οἱ Ἐλυραῖ
φασιν Ἀπόλλωνός τε εἶναι καὶ Ἀχαχαλλίδος νύμφης. *Exstat ad-
huc in Cretæ montibus, ut opinor, oppidum Elyros. Ea ci-
vitas capellam æneam Apollini dono misit. Lac præbere
videtur infantibus, Phylacidi, & Philandro. Liberos
fuisse eos Elyrii dicunt Apollinis & Nymphæ Asacalli-
dis, &c. Est autem apis ei nummo apposita, quæ mel-
lis ubertatem ac præstantiam in eo tractu significet.*

NUMMI ANTIQUI

Plinius, lib. XXI. sect. XLVI. *Aliud in Creta miraculum mellis. Mons est Carina, (is videtur esse, cui imposita urbs Elyriorum a Pausania dicitur:) IX. miliarium passuum ambitu: intra quod spatium muscæ non reperiuntur, natumque ibi mel nusquam attingunt. Hoc experimento singulare medicamentis eligitur.*

EMERITA.

COL. AVGVSTA. EMERITA. Augusti ac Tiberii nummi, e Gaza Regia. IMP. CAESAR. AVGVSTVS. Ex parte altera: P. CARISIVS. LEG. PRO. PR. EMERITA. Hunc Dio Titum Carisium vocat, loc. cit. Vide infra, TOLETVM. Plinio, lib. IV. sect. XXXV. *Colonia Augusta Emerita. Vestigia tantum supersunt: loco nomen est Merida, ad Anam fluvium. Sunt & alii apud Patinum in familia Carisia, pag. 65. hujus coloniae deductæ indices ac testes. Et apud Gruterum inscriptio, pag. 13. COLONIAE. EMERITENSIS. Veteranos milites eo deductos Augusti jussu, auctor est Dio, libro LIII. pag. 514.*

ΕΜΙΣΗΝΩΝ. Nummus Antonini apud Patinum, pag. 228. in quo picta aquila, globo imposita, rostro coronam gerens, penes Antoninum esse totius Romani orbis potestatem significat. Plinio, lib. V. sect. XIX. *Emeseni: & sect. XXI. Emesa. Stephano: "Εμισα... 'Εμισαῖον τὸ ἑθνικόν, ἢ 'Εμεσηνός. Constant. Porphyrog. de administr. Imp. cap. XXV. pag. 59. Χεμψ, ἢ τοι τὸ Ε'μισα. Nostri Hemz efferre solent, ut Χάλεπ Alep. Nam χ Græci fere, uti nos h, asperiore spiritu efferunt.*

ΕΜΙCΩΝ. ΚΟΛΩΝΙΑC. Juliae Domnae, quæ Severi Aug. conjux, apud eundem Patinum, pag. 290. Similis alter Caracallæ, qui Severi filius, in Cimelio Regis Christianissimi. Ulpianus, lib. L. Dig. tit. XV. de censibus, lege I. *Sed & Emisena civitati Phœnices, Imperator noster jus coloniae dedit, jurisque Italici eam fecit.* In hoc utroque nummo adjectæ notæ ΚΦ, quibus annus indicatur DXX. nempe æræ Seleucidarum, cujus

initium anno Urbis Romæ ccccxlii. a quo si numerentur anni dxx. occurreret annus Severi xvii. Urbis Romæ dccccxli. sive, ut alii malunt, dccccxlii. cum esset jam ante decennium fere Imperator Caracalla salutatus: cujus nummum Patinus, pag. 304. sic mutilum edidit, . . . ΕΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑ. ΚΦ. & ad Antiochenfes falso retulit, quorum æra fuit a Seleucidarum æra diversa, ut suis locis monuimus: nec quid valerent istæ litteræ ΚΦ, intellexit. Ad Emisenos spectare, vel ex altero Juliæ Severi nummo intelligere potuit, quem ipse affert, pag. 290.

ΕΜΙCΩΝ. ΚΟΛΩΝΙΑC. ΑΥΓ. Εμισῶν κολωνίας αὐροῦσης. Caracallæ, apud Trifanum, tom. ii. pag. 221. Aquila globo insistit: vel Jovis in orbem universum imperii, vel Caracallæ in Romanum, index.

ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. ΕΜΙCΩΝ. ΗΛΙΑ. ΠΥΘΙΑ. Μητροπόλειος κολωνίας Ἐμισῶν Ἡλία Πύθια. Elagabali nummus e Gaza Regia. Ἡλία ludi sunt, quibus ab Elide primum appellatio facta videtur, non a Sole, Ἡλίω, quanquam ita visum est viris alias eruditis: alioqui Ἡλιαχέ dici, non ΗΛΙΑ, ars postulare. Urbs Ἡλῖς in Peloponneso nota, a qua ludi Ἡλῖοι, certamina Ἡλία dicta videntur: & ab Olympia, quæ finitima ei civitas est, ΟΛΥΜΠΙΑ. In vett. Inscript. apud Gruterum, Ὀλύμπια τὰ ἐν Πίσῃ, Ὀλύμπια τὰ ἐν Σμύρῃ, Ὀλύμπια ἐν Ἀθλίαις, Ὀλύμπια ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Eadem Ἄλια Dorico more appellata, ab Aristide in Ρῶδιακῶ: ubi Rhodios alloquens, Καὶ τὸν μὲν τῶν Ἀλίων, inquit, ἀγῶνα ποιήσετε.

ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ. Cave nummos ita inscriptos, in quibus ex una parte Pegasi effigies, Arethusæ caput ex altera cum delphinis, ad Emporias Hispaniæ oppidum referas, de quo Plinius lib. iiii. sect. iv. Nam ad Siciliam illi spectant, & emporia quatuor, quæ ibi in primis frequentabantur, Agrigentinum, Leontinorum, Segestanum, & Selinuntiorum: quibus ex Tullio Syracusanum addimus, Panormitanum, ac Lilybætanum. Vide nummos ΔΙΑΥΒΑΙΤΑΝ.

ENNA.

MVN. HENNAE, apud Spanhem. pag. 906. Plinio, lib. 111. sect. XIV. *Hennenses*, ab Enna urbe Siciliae, quae Proserpinæ & Cereri sacra. Strabo, lib. VI. pag. 272. Ἐν τῇ μεσογείᾳ τῆ Ἐνναί, ἐν ἣ τὸ ἱερόν τῆ Δημητρός, &c. Vocem hanc Latini sæpius aspirarunt: non item Græci, quibus Ἐννα scribitur. Sic nos Hannonem dicimus, Græci Ἄννα. Apud Jul. Firmicum, lib. de errore prof. relig. pag. 24. *Ceres Hennensis mulier*. Hodie, *Castro Giovanni, Citta Inespugnabile*.

Δ AMATHP, Dorica dialecto, pro Δημητηρ, *Ceres*. Cereris caput, cum spicis. Ex parte averfa, ENNA, apud Parutam: cum capræ effigie, quæ Diti patri, seu Plutoni sacra: cratere, ex quo flamma emicat, quod Ætnæ montis symbolum: (nam & craterem Ætnæ Plinius ipse dixit, lib. 111. sect. XIV.) spicis; Siculæ fertilitatis indicibus: denique & viola, pratorum Ennensium amœnitatem prodente. Violis ceterisque generibus renidere prata Hennensia, accensisque ex Ætna facibus quæsitam a Cerere Proserpinam, quam ex eo loco Pluto asportarat, auctores varii prodidere, in primisque Diodorus Siculus, sub initium libri V. Solinus, in descriptione Siciliae: *Hic campus Hennensis, in floribus semper, & omni vernus die, &c.*

EN. Cum effigie Liberæ, sive Proserpinæ, apud Parutam, num. 111. Egregius est Ciceronis locus, de religione ejus Deæ in hoc tractu, Verrina IV. *Vetus est hæc opinio, quæ constat ex antiquissimis Græcorum litteris atque monumentis: insulam Siciliam totam esse Cereri & Liberæ consecratam. Hoc cum ceteræ gentes sic arbitrantur, tum ipsis Siculis tam persuasum est, ut animis eorum insitam atque innatum esse videatur. Nam & natus esse hæc in his locis deas, & fruges in ea terra primum reperiuntur: raptam esse Liberam, quam eandem Proserpinam vocant, ex Ennensium nemore: qui locus quod in media est insula situs, umbilicus Siciliae nominatur. Quam cum investigare & conquirere Ceres vellet, dicitur inflammasse tedas iis ignibus, qui ex Ætnæ vertice erumpunt:*

erumpunt: quas sibi cum ipsa præferret, orbem omnem peragrasse terrarum. Enna autem, ubi ea quæ dico, gesta esse memorantur, est loco præcelso atque edito: quo in summo est æquata agri planicies, & aquæ perennes: tota vero urbs omni aditu circumcisa atque dirupta est: quam circa lacus lucique sunt plurimi, & lectissimi flores omni tempore anni: locus ut ipse raptum illum virginis, quem jam a pueris accepimus, declarare videatur. Etenim propter est spelunca quædam, conversa ad Aquilonem, infinita altitudine: qua Ditem patrem ferunt repente cum curru exstitisse: abreptamque ex eo loco virginem secum asportasse, &c. Iterumque: Qui accessistis Ennam, vidistis simulacrum Cereris e marmore, & in altero templo Liberæ, &c.

ENTEΛΛΙΝΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Entellini*. Stephano: Ἐντελλα, πόλις Σικελίας... τὸ ἔθνικόν, Ἐντελλῖν. Oppidum Ἐντελλα Diodoro, lib. XVI. pag. 461. Rudera ad Crimisium amnem visuntur, qui annis Panormitanum agrum rigat. In nummis uva pingitur, feracitatis vini typus: in aliis Ceres facem accensam dextra, læva spicam gerens: in aliis Minotaurus, &c.

ΕΟΡΔΑΙΑ. ΜΑΚΕ. Ἐορδαία Μακεδόνων. Plinio, lib. IV. sect. XVII. in Macedonia *Eordenses*. Nummus est Hadriani. Ἐορδαία Stephano: Eordeam urbem Livius appellat, lib. XLII. pag. 545. In Notitia Hieroclis, pag. XXI. Ἐορδαία. Apud Occonem, pag. 242. hic nummus sic vitiose exhibetur: ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΑΙΑΙΟΣ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ. ΣΕΒΑΚΤΟΣ. ΟΡΔΑΙΑ. ΜΑΚΕ. Lege, ΕΟΡΔΑΙΑ. ΜΑΚΕ. In eo nummo Hermathena aream obtinet, hoc est, Terminus, cui Pallas pectore tenus imposita: id vero conflata voce e duabus una, (nam Terminos Græci Ἐρμῆος τετραγώνους vel κυβοειδείς, Mercurios quadratos, vel effigie cubi, uti ex scholiaste Thucydidis scimus, ad lib. V. Palladem Ἀθλωῶν vocant) id, inquam, Hermathenam dixere. Iconem apud Tristanum vide, tom. I. pag. 47. Cicero lib. I. ad Attic. epist. 3. *Quod ad me de Her-*

NUMMI ANTIQUI

*mathona scribis, per mihi gratum est, & ornamentum
Academis proprium meæ, quod & Hermes commune
omnium, & Minerva singulare est ejus gymnasii.*

ΕΠΙ. & ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ, in vetere Græcia Goltzii:
Tab. XII. cum serpente, vel Æsculapii capite. Pli-
nius, lib. IV. sect. IX. *Epidaurum oppidum, Æscula-
pii delubro celebre, in australi sinus Saronici litore, in
Achaïa. De Æsculapii delubro Epidaurio, Pausanias
prolixè, lib. II. in Corinth. pag. 71. Strabo, lib. VIII.
pag. 374. aliique.*

ΕΠΙ. in laurea. Apud Goltzium. In superficie nummi al-
tera, caput Æsculapii, adjecto ΣΩΤΗΡΟΣ cogno-
mine, hoc est, *Servatoris*, quod ei in primis Numini
in nummis adscribitur. Et apud Gruterum, p. LXIX. 8.

ΑΣΚΛΗΠΙΩ ΘΕΩ

ΣΩΤΗΡΙ.

EPIRVS.

ΑΠΕΙΡ. & ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ, in Museo nostro, Dori-
ca dialecto, pro ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ. Stephano: "Ηπει-
ος... ἐξ αὐτῆς Ἡπειρώτης. Apud Goltzium, in num-
mis insculpta Aquila fulmini Dodonæi Jovis infidens,
vel fulmen ipsum, in corona quærnea, quæ arbos ipsa
Jovi sacra. Phædrus, lib. III. Fabul.

Olim quas vellent esse in tutela sua

Divi legerunt arbores: Quercus Iovi,

Et myrtus Veneri placuit, Phæbo laurea, &c.

Cicero, lib. II. ad Attic. epist. IV. *Quid quæris? præ-
ter quercum Dodonæam, nihil desideramus, quominus
Epirum ipsam possidere videamur.* Fuit enim in Epiro
Dodona, apud Molossos. Plinius, lib. IV. sect. I. *Epi-
ros in universum appellata... In ea Molossi, apud quos
Dodonæi Jovis templum, oraculo illustre.* Ex parte altera
Jovis ipsius vultus expressus, vel Jovis simul ac Juno-
nis: addito Magistratus seu Prætoris nomine, ΚΛΙ-
ΤΑΡΧΟΥ, ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΥ, &c.

ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ, cum bove cornupeta, in corona quær-
nea. Plinius, lib. VIII. sect. LXX. *In nostro orbe bubus
Epiroticis laus maxima, a Pyrrhi (ut ferunt) jam inde*

regis cura. Arist. lib. 111. hist. anim. cap. xvi. pag. 361. Ἡπειρωτικῶν βόες αἱ μεγάλοι. Plura diximus in Plinianis notis, quæ consule.

ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ, cum meta in corona laurea, quæ ludorum certaminumque in honorem Apollinis editorum index.

ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 214. Plinio, lib. xv. sect. xxii. *Epihania* Ciliciæ. Quam sunt & alia ejus nominis oppida: huc tamen spectare nummum eum verius arbitramur. Stephano: Ἐπιφάνεια πόλις Κιλικίας... ὁ πολίτης, Ἐπιφανεύς.

ΕΡΕΣΙΩΝ.

E. & ΕΡΕΣΙ. Nummi Goltziani e Græcia vetere. Plinio, lib. v. sect. xxxix. *Eresos*. Stephano: Ἐρεσος, πόλις ἐν Λέσῳ... τὸ ἔθνικόν, Ἐρέσιθ. Straboni, lib. xiv. pag. 618. Ἐρεσος. Hæc Theophrasti patria. Hodie *Geremia*. In hisce nummis clava, Herculis: lyra, Apollinis: delphin, Neptuni: spicæ, Cereris symbolum, ipsaque Ceres ex parte altera insculpta cernitur: omnes, ut palam est, Dii Eresiorum Præsides & Custodes.

ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ. ΔΑΜΑΣΙΑΣ. Cum juveneæ effigie, quam Græci δάμαλιν vocant: quo Præfecti seu Magistratus nomen alludit: in Cimelio Regio. Plinio, lib. iv. sect. xxi. *Eretria*. Stephano: Ἐρετρία, πόλις Εὐβοίας... ὁ πολίτης, Ἐρετριεύς, & Ἐρέτριος, ἢ Ἐρετριακός. Juvenecam in nummis illi quidem, in sacrificiis donisque publicis bovem adhibebant. Vide Pausaniam in Eliac. prior. pag. 177. Forte huc spectat nummus Neronis inscriptus, ΕΠΙ Τ. ΔΑΜΑ. de quo egimus, verbo DAMASCVS.

ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ. ΦΑΝΙΑΣ. In Cimelio Regio. Uvæ geminæ ex uno palmite. Φανίας Magistratûs nomen est.

ΕΡΓΑΒΙΚΑ.

MVN. ΕΡΓΑΒΙΚΑ. Augusti nummus, apud Patin. pag. 34. nunc Cimelii Regii: itidemque Tiberii alter. Apud Gruterum, pag. 382. EX. CONVEN. CAESAR. ΕΡΚΑΒΙΚ. Hoc est. *Ex conventu Caesaraugustano, Ercavicensis*. Plinius, lib. 111. sect.

IV. de citeriore Hispania: *Nunc universa provincia dividitur in conventus septem: Carthaginiensem, Tarracoensem, Cæsaraugustanum, &c.* Et eadem sect. num.

II. *Cæsaraugusta colonia immunis, amne Ibero affusa, recipit populos CLII.* Ex his . . . *Ergavicenses.* De tauro iis nummis insculpto, egimus verbo, CELSA, & CORINTHVS.

ΕΡΜΙΟΝΕΩΝ. Severi nummus, apud Trifan. tom. II. pag. 99. & alter Juliae Domnae apud Patin. pag. 290. nunc Cimelii Regii. In hoc Mercurii stantis effigies, quem Græci Ερμῆν vocant. Itaque hunc civitatis suae auctorem ac Præsidem Deum haberi Hermionenses voluere, & esse ab Ερμῆς dictam Ερμιόνω. Plinio, lib. IV. sect. IX. in Peloponneso, *Hermione.* Stephano: Ερμιόνη . . . τὸ ἔθνηκόν, Ερμιονῆς. In illo stat Mercurius pariter cum Venere Anadyomene, hoc est, emergente e mari, quam & *Pelagiam* ex vetere inscriptione vidimus appellatam. Pausanias, lib. II. sive Corinth. pag. 77. *Venerem Pontiam*, hoc est, Pelagiam, sive Marinam, ab Hermionensibus cultam asseverat. Ἀφροδίτης ναὸς ἔστιν, ἐπιπλησίον Ποντίας . . . ἀγαλμα ἢ λαλοῦς λίθου, μεγέθει τὸ μέγα, καὶ ἔστι τῆ τέχνη θεῶς ἀξίον.

ΕΡΜΙΟΝΕΙΩΝ Plautillæ nummus in eodem Cimelio.

ΕΡΜΙΣΕΙΩΝ. Vide ΤΕΡΜΗCCEΩΝ.

ΕΡΜΟΠΟΛΙΤΩΝ.

ΕΡΜΟ. L. I A. Ερμοπολιτῶν. Λυχάλευτος ιδ'. hoc est, anno undecimo principatus Hadriani, cujus ille nummus est. Plinius, lib. v. sect. IX. *Hermopoliten* in Ægypto nomon seu præfecturam habet. Stephano: Ερμοῦπολις . . . ὁ πολίτης, Ερμοπολίτης. Et ad Hermopolitas referri quoque oportere nummum Antonini Pii putamus, ex Cimelio Regio, in quo Mercurius stat, qui Græcis Ερμῆς, cum notis anni quarti Cæsaris principatus, L. ΤΕΤΑΡΤ.

ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Nummus antiquus, apud Sponium in Itiner. Athen. cum prora navis: ejus videlicet, quæ signum Herculis e Tyro Phœnices Erythras advexit. Vide Pausaniam in Achaïc. pag. 210. Ex parte averfa,

ΕΡΥΘΡΑΙ, cum turrato capite. Plinio, lib. v. sect. xxxi. in Ionia, *Erythræ*. Stephano: Ἐρυθραῖ, πόλις Ἰώνων . . . ὁ πολίτης Ἐρυθραῖος.

ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Elagabali nummus, quem laudat Trifstanus, tom. ii. pag. 331. In eo nummo aream obtinet templum ingens, cujus in medio Herculis effigies cum clava, quam dextra: & leonina pelle, quam læva gerit. Pausanias, in Achaïcis, seu lib. vii. pag. 210. Ἡ δέξις δ' αὖ καὶ τῶς ἐν Ἐρυθραῖς Ἡρακλείῳ . . . καὶ δεξιότητα. *Erythris magna cum voluptate videas Hercules fanum . . . propter vetustatem.* In nummi ejus ambitu præterea legas, ΕΠ. CTP. ΑΥΡ. ΝΕΙΚΩΝΟC. Β. Ἐπὶ Στρατηγῶς Αὐρηλίου Νείκωνος β'. *Sub Prætoze Aurelio Nicone iterum.* In priore nummi parte, A. K. M. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Ipse Elagabalus laureatus, vesti assutam, qua dextrum humerum tegit, effigiem habet, non Herculis, ut Trifstanus existimavit, sed Antonini Caracallæ, a quo genitus volebat videri, teste Lampridio in Elagabalo, pag. 201. unde & *Antoninam se Bassiani (hoc est, Caracallæ) filium scripsit.*

ΕΡΥΚΕΙΝΩΝ, apud Parutam, cum Veneris Erycinæ, atque, ut opinor, Butæ effigie: quos Eryx parentes habuit, a quo huic oppido nomen: vel Anchisæ. Hyginus, in Mythol. fab. cclx. *Eryx Veneris & Butæ filius fuit: qui, occisus ab Hercule, monti ex sepultura sua nomen imposuit: in quo Æneas Veneris templum constituit. In hoc autem monte dicitur etiam Anchises sepultus, &c.* Pomponius Sabinus in illud Æneïdos libro quinto,

Nec litora longe

Fida reor fraterna Erycis.

Eryx filius fuit Veneris & Butæ: aut, ut alii volunt, Neptuni. Is cum Hercule pepigit, si certamine vinceretur, insulam perderet: si victus Hercules, amitteret boves. Hercules victor Eryci & vitam & regnum eripuit. Mons ab eo Eryx nominatus: in quo templum Veneris Erycinæ. Plinio, lib. iii. sect. xiv. in Sicilia, Erycini. Stephano: Ἐρύκη, Σικελικὴ πόλις . . . τὸ ἔθνηδον, Ἐρυκεῖος.

Adde, ἢ Ἐρυκεινός, vel Ἐρυκεινός. In Erycemonte, qui nunc *Monte S. Iuliano* dicitur, ingentes oppidi ruinae visuntur, teste Fazello, lib. x. decad. 1.

E. In corona, pro Ἐρυκείνων, in Parutæ nummis.

ΕΡΥΚΕΙΝΩΝ. Hercules cum clava stat. Apud Parutam.

ERYMANTHVS.

HERCVLI. ERYMANTINO. Postumi nummus e Gaza Regia. Hercules aprum humeris tollit: qui tertius ejus labor fuit. Apud Tzetzen, Chiliad. II. ex Q. Smyrnaeo labores Herculis recensentem:

Τὸ τρίτον αὐτ' ὅπι ποῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κἀωρον.

Aulonius, vel quisquis est alius:

Tertius evictus sus est Erymantius ingens.

Et Epigr. cxxxix.

Mox Erymantheum vis tertia pertulit aprum.

De Erymantho Plinius lib. I v. sect. x. *Erymanthus* amnis e monte ejusdem nominis defluens. Hesychius urbem ait quoque fuisse anni montique cognominem.

ΕCΒΟΥC. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 63. in Provincia Arabiæ, cujus Bosra metropolis, inter sedes Episcopales censetur Ἐσβοῖς. In Conc. Calched. Ζάσιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἐσβοῦίων, sub Bosra Metropoli, pag. 606. Ptolemæo, in Arabia Petraea, lib. v. cap. xvii. Ἐσβότα.

ΕΥΑΙΩΝ. In Græciæ veteris nummis, ab oppidulo seu pago Eva, de quo Stephanus: Εὔα, inquit ille, πόλις Ἀρχαδίας ὁ πολίτης Ἐυαῖος. In his Pallas armata, Ευαο-
rum Dea Præses. Adjectum in eodem nummo alterius pagi appellatio, in eodem tractu: quicum fœdus ictum, amicitiae, ΒΑΒΙΚ, cum turrito capite muliebri. Βαβύχα Plutarcho in Pelop. est, pag. 287. agri Lacedæmonici, qua nempe hic ager contingit Arcadiam. Sic in Hispanicis numismatibus, BILBILI, & ITALICA, ut dicemus verbo OSCA, simul copulantur: & in Græcis oppida bina vel terna passim.

EY. EYBO. EYBOIAΣ, & EYBOIEΩΝ, in nummis Græciæ veteris, apud Goltzium. Plinio, lib. I v. sect. XXI. *Eubœa*, &c. Hodie *Negrepont*: olim *Egripus*,

voce ab *Euripos*, ut arbitror, deflexa: deinde *Negre-pont*, quasi ἐν Εὐρείῳ. His fere nummis bovis caput insculptum: causam hujusce moris ex Pausania indagaturi sumus, in nummis ΚΑΡΥΣΤΙΩΝ. Stephano: Εὐβοία νῆσος. . . . τὸ ἔθνικόν, Εὐβοιάς.

ADVENTVI. AVG. EVBOEAE. Occo, in Hadriano, pag. 230.

EVFAPA. Musei nostri nummus ignotus, sed Bœotiaë tamen adscribendus, quod, ut ceteri Bœotorum nummi, craterem, clavam, clypeumque præfert: quibus, ut verbo ΒΟΙΩΤΩΝ diximus, Liberi atque Herculis patria designatur.

EVFRATES. Nummus Trajani, apud Occonem, pag. 215. in quo pons anni impositus, ad deducendas in Assyriam Mesopotamiamque copias. Vide Xiphilinum. De Euphrate multa Plinius, lib. v. sect. κx.

EYΘΗΝΙΤΩΝ. Ex Thesauro Goltzii, pag. 215. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Euthene*. Stephano: Εὐθυναί, πόλις Καρίας. τὸ ἔθνικόν, Εὐθυναῖον, Εὐθυναός, Εὐθυνίτης.

EYKAPΠEΩΝ. Juliae Domnae, cum Cybeles stantis icone, ac Treboniani nummi, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Eucarpeni*, in Phrygia. Stephano: Εὐκαρπία δῆμος ἢ μικρᾶς Φρυγίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Εὐκαρπείας. Facetam deinde idem appellationis ejus rationem affert: Sic enim esse appellatam ex Metrophane docet, ob vitis præstantiam, quæ uvam tantam producit, ut plaustrum imposita id medium frangat. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 49. Phrygiæ Salutari adscribitur. Matrem Deum Cybelen præcipuo cultam honore in Phrygia, veteres inscriptiones aliaque monumenta edocent. Inde enim Berecynthia & Phrygia Mater appellata. Maro in sexto:

Qualis Berecynthia mater

Invehitur curru Phrygias turrata per urbes &c.

EYKAPΠEIA. Turratum caput.

EYMENEΩΝ. In laurea: ex parte averfa, Jovis caput.

EYMENEΩΝ. ΓΛΑΥΚΟΣ, cum fluvii icone vulgari, apud Spanhem. lib. de usu numism. pag. 890.

Plinius, lib. v. sect. XXIIX. *Est Eumenia Cludro fluminis apposita, Glaucus amnis, &c.* Ex quo intelligis nec Glaucum quoque ipsum ab ea urbe procul abfuisse. Non vidit hunc Plinii locum vir eruditus, qui de Glaucō Achaïæ amne hunc nummum accepit, ibique, quæ nulla unquam in eo tractu fuit, Eumeniam statuit. Stephano: Εὐμένεια ἡ Καρίας. . . . ὁ πολίτης, Εὐμδρεύς.

ΕΥΜΕΝΕΩΝ. ΦΛΑΒΙΩΝ. *Eumenensium Flavien-
sium.* Apud eundem Spanhemium, pag. 771. Hoc ei est a Flavio Vespasiano cognomen inditum, qui Cili-
ciam, Lyciam, finitimasque regiones in Provinciæ for-
mam redegit, teste Tranquillo in ejus vita, cap. VIII.

ΕΥΜΕΝΕΩΝ. ΑΧΑΙΩΝ. Amazon ex equo, bipen-
nim humero gestat, in nummo M. Aurelii, e Cimelio
Regio. *Eumenensium Achaorum.* Cognomen id horum
Eumenensium est, ut ab aliis ejusdem nominis civita-
tibus, quæ multæ sunt, secernantur. Achaïis autem ea
regio appellabatur, in qua hæc Eumenia fuit, aut Ly-
diæ proxima, aut ipsius Lydiæ pars. Stephanus: Μα-
ονία, ἡ Λυδία, ὑπὸ Μαιονίου ποταμοῦ, ἧ ὡεὶ τῆ Ἀχαιδα-
γῆν ῥέοντος. *Maonia, Lydia, ab amne Maone, qui
Achaïdos agrum circumfluit.*

ΕΠ. Φ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΑΡΧΙ. ΕΥΜΕΝΕΩΝ. ΑΧ.
Nummus Otaciliæ Severæ, in eodem Cimelio. Ἐπι
φλαουίου φιλιῶπου Ἀρχιερέως Εὐμδρέων Ἀχαιῶν. *Sub Fla-
vio Philippo Pontifice Eumenensium Achaorum.*

ΕΥΠΑΤΡΙΔΩΝ. Vespasiani nummus e Thesauro Golt-
zii, pag. 214. Stephanus: Εὐπάτρια, πόλις Λυδῶν. οἱ
πολίται, Εὐπατεῖδαι. Hinc alterum Vespasiani nummum
emendabis, in eodem Goltzii Thesauro, ΑΥΠΑΤΡΙ-
ΔΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. pro ΕΥΠΑΤΡΙΔΩΝ.

ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ. Vide CÆSAREA. *Cappadocia.*

ΕΦΕΣΙΩΝ. Passim in nummis. De Epheso Plinius, lib.
v. sect. XXXI.

ΕΦ. ΑΙΧΜΟΚΛΗ ΑΟΥΙΟΛΑ ΑΝΘΥΠΑΤΩ.
Templi effigies. Neronis nummus est e Gaza Regia.
Αἰχμωκλῆ Αὐιοῦλα Ἀνθυπάτῳ Ἐφέσοι, subintellige, ἀνέ-
θηκεν. *Æchmocli Auiolæ Proconsuli Ephesi posuere. A*

voce αἶχμη id nomen deflexum : ut apud Gruterum, pag. ccccv. i. ΑΡΙΣΤΑΙΧΜΟΣ. ΑΡΧΩΝ In aliis quoque monumentis H pro EI vidimus.

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΑΣΙΑΣ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Vespasiani nummus e Thefauro Goltzii, pag. 214. *Ephesiorum, qui primi Asiae, sacrae civitatis, & sua viventis legibus.*

ΕΦΕ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Ἐφεσίων, Περγαμηνῶν, subintellige, ὁμόνοια, concordia, quam utriusque civitatis numina, Diana Ephesiorum, Æsculapius Pergamenorum, insculpta significant. Domitiani, e Cimelio Regio. Est & Gallieni similis, apud Sponium in Itiner. Athen.

ΕΦΕ. ΝΕΙΚΗ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ. *Victoria Domitiani.* Nummus Domitiani Imp. e Cimelio Regio, cum Victoriæ stantis effigie. Alias in Ephesiorum nummis signati Diana solita : aut cervus, qui Dianæ facer. Libanius, in Dianæ encomio : Ἐφεσίοις ἢ Ἐὶ τὸ νόμισμα ἦ ἔλαφον ἔφερον. Hinc ipsi Dianæ Elaphiæ nomen, Ἄρπυμις Ἐλαφία, apud Strabonem, lib. viii. pag. 343. est enim cervus Græcis ἔλαφος. Et apud Reinesium, in vetere inscriptione, pag. 354. DIANAÆ. AVG. LAPHIAE. fortassis ex isto lapide, pro ELAPHIAE. Dianam porro Elaphiam eandem esse intellige, auctore Pausania, quæ & Venatrix est appellata. Eandem, ut credimus, vir Phocensis Laphrius, de quo Pausanias idem in Achaïcis, pag. 224. suo nomine pro Elaphia Laphriam cognominavit : qua appellatione a Patrensibus postea culta & observata est. Παρτεῖσι ἢ ἐν ἄκρα τῆ πόλει Λαφείας ἱερὸν ὅστιν Ἄρπυμιδος Γενέσθαι ἢ ἐπίκλησιν τῆ Θεῶ Λαφείας ἀπὸ ἀνδρὸς Φωκέως φασίν. Hinc nummus Neronis e Cimelio Regio, hanc epigraphen exhibet, DIANA LAPHR. cum ejusdem Deæ venatricis icone.

ΕΠΙ. ΟΥΕΩΝΟC (forte ΚΛΕΩΝΟC) ΟΜΟ. ΕΦΕCΙΩΝ. CΜΥΡΝΑΙΩΝ. Diana multimamia, utriusque civitatis communis Dea, inter mulieres duas, quibus utraque civitas signatur : *Sub Cleone :*

ὁμόνοια Ἐφεσίων, Σμυρναίων. *Concordia Ephesiorum & Smyrnicorum.* Domitiani nummus e Cimelio Regio.

ΑΡΤΕΜΙΣ. ΕΦΕCΙΑ. *Diana Ephesia.* Domitiani, & Commodi nummi, cum Diana multimammia, e Cimelio Regio. Est & Trajani in Museo nostro.

ΣΜΥΡΝ. ΕΦΕ. ΟΜΟΝΟΙΑ. ΑΝΘΥΚΑΙCΕΝ. ΠΑΙΤΟΥ. Sic enim legit Patinus, pag. 169. in gemino Domitiæ nummo, qui nunc est Cimelii Regii: quorum in altero Diana Ephesia est, utriusque civitatis, Ephesi ac Smyrnæ, commune Numen. In altero, utriusque civitatis, habitu muliebri, typus. Sed quod infeliciter legit Patinus, sic nos paulo felicius: ΑΝΘΥΠΑΤ. CΕΠ. ΠΑΙΤΟΥ. Hoc est. Σμυρναίων, Ἐφεσίων ὁμόνοια. Ἀνθυπάτου Σεπτιμίου Παύτου. *Proconsule Septimio Pato*, vel CΕΝ. Σεπτιου. De Concordia Smyrnæorum & Ephesiorum, Dio Prusæus, orat. xxxix. pag. 489.

ΚΑΙCΑΡ. ΟΛΥΜΠΙΟC. ΑΔΡΙΑΝΟC. *Cæsar Olympius Hadrianus.* Ex parte aversa, ΕΦΕCΙΩΝ, cum templo, in Gaza Regia. Cum Jove communem esse sibi Olympii appellationem voluit Hadrianus. Spartianus in ejus vita, pag. 7. *Athenis Jovis Olympii ædem & aram sibi, eodemque modo per Asiam iter faciens, templa sui nominis consecravit.*

ΕΦΕCΙΩΝ. ΔΙC. ΝΕΩΚ. Hadriani & Ælii Cæsaris in eo nummo capita aversa. Apud Sponium, in Itiner. Athen.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. Antonini Pii, cum Dianæ, ac forte Proserpinæ effigie.

ΕΦΕCΙΩΝ. Antonini Pii nummus, apud Tristanum, tom. 1. pag. 587. Leonem is insculptum exhibet.

ΕΦΕCΟC. ΚΥΖΙΚΟC. ΑΡΧΟΝΤΟC. Nummus Antonini Pii, e Gaza Regia: quo nummo Ephesiorum ac Cyzicenorum ὁμόνοια, consensioque significatur: *Archonte* Ephesiorum Prætore, seu Duumviro. Viri proprium nomen hic *Archon* videtur: quanquam alias Ἀρχων Prætorem vel Duumvirum sonet, ut in nummis ΑΡΟΧΕΩΝ monuimus: fueruntque & in plurimis

oppidis" Ἀρχοντες, Neapoli, Syracusis, Delphis, Athenis, &c. ut ex inscriptionibus vetustis liquet.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΠΙΟC. & ΠΕΙΟC. Nummi Antonini Pii, apud Patinum, in Indice, pag. 13. & apud Seguinum. Nunc Cimelii Regii. In priore Diana stat, & Hercules: illa Ephesios, a quibus colitur: iste, Antoninum repræsentat, quem Ephesii Herculis vice habent. Nummum alterum apud Seguinum ipsum vide.

ΕΠΙ. ΠΑΙΤΟΥ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩC. ΑΡΤΕΜΙC. ΕΦΕCΙΩΝ. Antonini Pii nummus, e Gaza Regia, cum Diana πολυμάσφ. Τ. ΑΙΛΙΟC. ΚΑΙCΑΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *Sub Pato Scriba.* De Scribæ munere dicemus in nummis ΜΥΛΑΣΕΩΝ.

ΑΥΤ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. ΕΥC. CΕΒ. E Cimelio Regio. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τίτος Αἴλιος Ἀδριανὸς Ἀντανεῖνός Εὐσεβῆς Σεβαστός. Ex parte altera Diana multimammia, ac simul Ceres tedifera: illa Ephesiorum Dea peculiaris, hæc Cyzicenorum. Epigraphe: ΕΠ. CΕΞΤΙΑΙΟΥ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Sub Sextilio* Proconsule, *concordia*, duarum scilicet civitatum: quæ superius allato nummo adhuc apertius, nec Deorum tantum suorum simulacris, sed & nominibus ipsis, proditur: ΕΦΕCΟC. ΚΥΖΙΚΟC. Legit hunc nummum infelicitèr Occo, nec intellexit, pag. 269. ΕΠΙΕCΤΙΑΙΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ. Et rursum, pag. 271. ΕΠΙΕCΠΙΑΙΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ. Nec alii ante nos felicius. Est unius e majoribus hujus Proconsulis mentio in vetusta inscriptione, Græca ac Latina, juxta Ephesum reperta, allata a Sponio in Itin. Athen.

ΑΡΤΕΜΙΔΙ ΕΦΕCΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΚΑΙCΑΡΙ ΣΕΒΑCΤΩ ΚΑΙ ΤΙΒΕΡΙΩ
ΚΑΙ ΔΗΜΩ ΤΩΝ ΕΦΕCΙΩΝ ΓΑΙΟC
ΣΕΞΤΙΑΙΟC ΠΟΠΛΙΟΥ ΥΙΟC ΟΥΟΤΟΥΡΙΑ
ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑΝ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ.
DIANAÆ. EPHESIAÆ. ET. IMP. CAESARI.
AVG. ET. TI. CAESARI. AV G. F.
ET. CIVITATI. EPHESIORVM. CAIVS
SEXTILIVS P. F. VOT.

NUMMI ANTIQUI
PONTEM DE SUA PECVNIA
FACIENDVM CVRAVIT.

Ubi VOT. sive *Voturina*, idem est atque e tribu *Voturina*. Sic Plinius lib. VII. sect. L. *M. Mucius M. F. Galeria Felix*. Namque ita libri MSS. omnes: quamquam vocem eam, *Galeria*, editores omnes ad hunc diem, minus sane caute, masculino more ac sono deformatarunt: ignari scilicet tribuum nomina solita sic efferri. Ita Cicero orat. in Verrem: *Fortem amicum Q. Verrem Romilia*. Quem in locum Asconius Pedianus, pag. 62. *Verrem*, inquit, *nomen est proprium. Romilia, nomen est tribus, ablativi casus: ut sit, ex Romilia, &c.* Plura vide in Plinianis notis & emendationibus, ad lib. VII. num. cxxxix. De Cerere porro tedifera, ac Diana multimammia, hæc obiter accipe. De priore Tullius, 4. in Verr. *Proserpinam cum investigare & quærere Ceres vellet, dicitur inflammasse tedas iis ignibus, qui ex Ætnæ vertice erumpunt: quas sibi cum ipsa præferret, orbem omnium peragrassse terrarum.* De posteriore, Hieronym. in proœm. ad epist. I. ad Ephes. *Dianam colentes, non hanc Venatricem, sed illam multimammiam, quam Græci πολύμαστων vocant: ut scilicet ex ipsa quoque effigie mentirentur omnium eam bestiarum & viventium esse nutricem.*

ARTEMIC EΦECIA. M. Aurelii nummus, e Cime-lio Regio. Aurel. Victor, in M. Aurelio: *Multæ urbes conditæ, deductæ, repositæ, ornatæque: atque in primis Asiæ Ephesus, constrata terræ motu, &c.*

EΦECIΩN. PN. M. Aurelii nummus, apud Patinum, pag. 241. cum cervi effigie: nunc est Gazæ regiæ. 'Eφε-σίων. πν'. hoc est, anno CL. nempe post restitutam, quæ terræ motu collapsa erat, Ephesiorum civitatem: quod cum anno Urbis Romæ DCCCLXIX. Tiberii quarto, Cælio Rufo, Pomponio Flacco Coss. contigisse, Tacito ita prodente, in nummo CIVITATIBVS ASIAE RESTITVTIS dixerimus, annus hic erit Urbis DCCCCXVIII. M. Aurelii sextus.

EΦECIΩN. B. NEΩKOP. TPAAΛIANΩN. OMO-

NOIA. Diana Ephesia cum Jove, in nummo L. Veri, apud Sponium in Itiner. Athen. Vide ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ-ΑΡΤΕΜΙΣ. ΕΦΕΣΙΩΝ. Commodi.

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΑΠΗ. &

ΑΠΗΝΗ ΙΕΡΑ ΕΦΕΣΙΩΝ. *Tensa Sacra Ephesiorum.* Commodi, Juliae Domnae, Gordiani junioris, & Gallieni numismata, e Cimelio Regio: atque ex his postremum quidem Patinus affert, pag. 412. cum epigrapha mutila, ΑΠΗ..... ΕΦΕΣΙΩΝ. vehiculi que sacri effigie: at cur sit hoc loco posita, aut quæ vis verbis istis subsit, neque ipse, neque nummatorum quisquam alius, quod sciam, attigit. In ludis supplicationibusque Deorum imagines ferebantur sacris tensarum vehiculis: quem ritum accurate describit Dionys. Halic. lib. 7. sub finem. Festus: *Tensam ait vocari Sinnius Capito vehiculum, quo exuviae Deorum ludicris Circensibus in circum ad pulvinar vehuntur. Fuit & ex ebore..... & ex argento.* Macrobius, lib. 1. Saturn. cap. XXI. *Vehitur simulacrum Dei Heliopolitani ferculo, uti vehuntur in pompa ludorum Circensium Deorum simulacra.* Mulis, equis, asinis, eæ tensæ vehantur, ut in nummis proxime appellatis liquet: quare in Glossis vett. *Tensa, ἀρμα Θεῶν* vertitur. Ἀπὴν, *vehiculum.*

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΜΑΡΝΑΣ. Commodi nummus, quem vidimus: quo Jovem Marnam, Gazensium Deum, cultum ab Ephesiis intelligimus. Vide ΓΑΖΑ. Sic ad Pergamenos cultus Veneris Paphiæ transit. Vide ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Sunt qui in eo nummo ΜΑΡ-ΜΑΣ legant: sed perperam: quod antiquariis sæpe usuenit, ut M pro N in nummis accipiant. Sic Occo, pag. 421. ΑΜΑΣΙΑΣ. ΠΡ. ΠΟΜ. pro ΠΡ. ΠΟΝ. Quod si quis in nummo suo, ΜΑΡ. ΜΑΙ. legat, Marsyamque & Mæandrum intelligat, amnes Apamensium, quibuscum Ephesiorum vel sic foedus signetur, ei lubens assentiar.

ΑΥ. ΚΑΙ. ΟΛΥΜΠΙΟΣ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Ἀυτοκρατορ Κεῖσορ Ὀλύμπιου Κομμοδος. Ex parte aversa, duæ

NUMMI ANTIQUI

figuræ stantes, ΕΦΕCΙΩΝ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Ephesiorum & Hierapolitarum concordia.* Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 745. qui vidisse se ait in Cimelio Reginae Christinae.

ΖΕΥC.....ΗCΙΟC. ΕΦΕCΙΩΝ. ΠΡΩΤΟC. ΑCΙΑC. Subintellige *ἀγών*. Severi nummus in quo Juppiter sedens Dianæ Ephesiæ simulacrum gerit. Forte, ΖΕΥC. ΙΚΕΤΗCΙΟC. *Juppiter Exorabilis, Ephesiorum. Primum Asiae certamen.* Apud Sponium.

ΕΦΕCΙΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Lupa Remum & Romulum lactat. E Museo nostro. Neocoros se iterum Urbis Romæ ac Severi Augusti nummo eo testantur Ephesii. CΕΥΗΡΟC ΠΕΙΟC.....

ΕΦΕCΙΩΝ. ΚΑΥCΤΡΟC. ΚΕΝΧΡΙΟC. Nummus Severi, in quo fluvii duo, qua pingi forma solent. De priorē Plinius, loc. cit. *Ephesus, ... alluitur amne Caystro, &c.* De posteriore Pausanias in Achaïcis, & Tacitus, lib. 111. Annal. cujus verba mox afferemus.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΤΡΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΚΑΙ. ΤΗC. ΑΡΤΕΜΙΔΟC. *Ephesiorum qui ter Cæsarum Neocori: iidem Dianæ perpetui.* Fuere enim, ut antea monimus Neocori Deorum, fuere & Neocori Cæsarum. Apud Gruterum, pag. ccccxiiii. *Νεωκόρης τοῦ μεγάλου Σαράπιδος.* Et pag. mxxi. *Δὲς Νεωκόρης Ἰσίδεως.* Nummus Getæ & Caracallæ e Gaza Regia, quo in nummo ii ΝΕΟΙ ΗΛΙΟΙ appellantur. De eo dicemus inferius.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΜΟΝΩΝ. ΑΠΑCΩΝ. ΤΕΤΡΑΚΙ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Ephesiorum, qui soli ex omnibus Asiae civitatibus quater Neocori fuere, sub Caracalla scilicet, cujus hic nummus est e Cimelio Regio: Ante Caracallam nulli civitati in Asia propria is honos obtigerat: Sub Caracalla, in Bithynia etiam deinde Nicænsibus datus: Sub Commodō, qui Caracallam antecessit, in Syria Hierapolitis.*

ΕΦΕCΙΩΝ. CΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Caracallæ, in Cimelio Regio. Est & alter M. Aurelii, in quo figuræ duæ dextras jungunt. Est & ejusdem Ci.

melii tertius, in quo Diana stat, & Proserpina, hoc est, Ephesiorum Sardoniorumque numina.

ΕΦΕCΙΩΝ. Getæ, cum apri sagitta transfixi effigie, apud Tristan. tom. 11. pag. 273. Est & Macrini similis in Museo nostro. Dianæ, credo, venatricis symbolum aper fuit, quod ea Calydonium aprum in Oenei agrum immisit: vel Meleagri, qui aprum confecit.

ΕΦΕCΙΩΝ. Δ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Hoc est, τετρακίς νεωκόρων. Elagabali, Philippi F. & Valeriani in Cimelio Regio: hi posteriores duo & apud Patinum, pag. 388. & 407.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΤΕΤΡΑΚΙ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Alexandri Severi, in eodem Cimelio.

ΑΥΤ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. (non ΟΥΑ. ut Scaliger perperam legit, in Animadv. Eusebianis, pag. 225.) ΜΑΞΙΜΕΙΝΟC. ΕΦΕCΙΩΝ Maximini Thracis Imp. nummus. Vide ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΤΩΝ. ΕΝ. ΙΩΝΙΑ.

ΕΦΕCΙΩΝ. Α. ΑCΙΑC. 'Εφεσίων πρώτων Ἀσίας: quod in altero Valeriani diserte scribitur, apud Tristanum, tom. 111. pag. 18. Est hic Tranquillinae nummus, in quo Diana venatrix aream totam obtinet, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 378. idemque fori prerogativam in ea urbe Asiae Proconsularis fuisse significat. Unde obiter intelliges, id quod doctissimo Photii interpreti latuit, quid sit illud quod in ejusdem epistolis sæpe occurrit, inscribi eas scilicet Λέοντι Ἀσπασίῳ, Ἀρσαβῆρ Ἀσπασίῳ, Χειροφόρῳ Ἀσπασίῳ ἀσκηρῆτις, &c. cum sit ea vox per notarum compendia scripta, illius vice, Πρωτοσπασίῳ, quod insigne maximeque notum est in Palatio CP. officium. Quid quod & multo brevius ea vox scribi solita, litterulis duabus, α & ϑ, quarum altera sic superponeretur alteri, ϑ? Quod cum apud Constantinum Porphyrogenetam, libro de administrando Imp. passim occurrat, Meursius interpretis ejus vocabuli vice, cujus vis ei latuit, subinde fixit asteriscos. Sic cap. LI. pag. 198. Τιμητῆς χϑ' Ἀσπασίῳ χϑ' οὐς χειροδότος, πρώτων, σπασίῳ, σπασίῳ χειροδότος, ϑ'

μῆ ταδτα ^{α'} ^{α'} ^{α'} ^{α'} φιάλης, hoc est, *μῆ ταδτα* *ωρωτο-*
σπαρίει *Θ*, *μῆ ωρωτοσπαρίει* *Θ* φιάλης. Ipse radis red-
 dit, & *postea* * *atque phialæ* *. Caput integrum qui
 legerit, in quo notæ eæ plus vices occurrunt, certif-
 simam is conjecturam esse nostram fateatur. Haud
 dissimilem Tristani ac Patini errorem in explicandis
 notis AMK. e nummo Anazarbenorum, suo loco co-
 arguimus.

ΑΡΤΕΜΙΣ. ΕΦΕΣΙΑ. ΑΣΥΛΟΣ. Diana cum cer-
 vis duobus, apud Occonem, in Otacilia, pag. 446.
 De asylo Ephesi, ceterisque, locus est Taciti egregius
 in primis, lib. 111. Annal. quem hic apponere operæ
 pretium est. *Crebrescebat Græcas per urbes licentia atque*
impunitas asyla statuendi. Complebantur templa pessimis
servitorum. Eodem subsidio obæcati adversum creditores,
suspectique capitalium criminum receptabantur. Nec ul-
lum satis validum imperium erat coërcendis seditionibus
populi, flagitia hominum, ut cærimonias Deum, prote-
gentis. Igitur placitum, ut mitterent civitates jura, atque
legatos. Et quædam, quod falso usurpaverant, sponte
omiserunt: multæ vetustis superstitionibus aut meritis in po-
pulum Romanum fidebant. Magnaque ejus diei species
fuit, quo Senatus majorum beneficia, sociorum pacta,
Regum etiam qui ante vim Romanam valuerant, de-
creta, ipsorumque Numinum religiones introspexit: libero
at quondam, quid firmaret, mutaretve. Primi omnium
Ephesi adiere, memorantes, non, ut vulgus crederet,
Dianam atque Apollinem Delo genitos: esse apud se Cen-
chrium amnem, lucum Ortygiam, ubi Latonam partu
gravidam, & oleæ quæ tum etiam maneat, adnissam,
edidisse ea numina: Deorumque monitu sacratum nemus:
Atque ipsum illic Apollinem, post interfectos Cyclopas,
Jovis iram vitavisse. Mox Liberum Patrem bello victo-
rem, supplicibus Amazonum, quæ aram infederant, igno-
visse. Auctam hinc concessu Herculis, cum Lydia potire-
tur, cærimoniam templo: neque Persarum dititione dimi-
natum jus: post Macedonas, dein nos servavisse. Proximo
Magnetes L. Scipionis, & L. Syllæ constitutis niteban-
tur.

tur. Quorum ille Antiocho, hic Mithridate, pulsus, fidem atque virtutem Magnetum decoravere, uti Dianæ Leucophrynæ perfugium inviolabile foret. Aphrodisienses post-hac, & Stratonicensis, Dictatoris Cæsaris, ob vetusta in partes merita, & recens divi Augusti decretum attulere, laudantis quod Parthorum irruptionem, nihil mutata in populum Romanum constantia, pertulissent. Sed Aphrodisiensem civitas Veneris: Stratonicensem, Iovis & Triviæ religionem tuebantur. Altius Hierocæsarienses exposuere, Persicam apud se Dianam, delubrum Rege Cyro dicatum: & memorabantur Perpernæ, Isaurici, multaque alia Imperatorum nomina, qui non modo templo, sed duobus millibus passuum eandem sanctitatem tribuerant. Exin Cyprii tribus delubris, quorum vetustissimum Paphiæ Veneri auctor Aërias: post filius ejus Amathus Veneri Amathusiæ, & Iovi Salaminio Teucer, Te-lamonis patris ira profugus, possuissent.

ΤΥΧΗ. ΕΦΕCΙΩΝ. Gallieni nummus apud Occo-nem, pag. 472. ex Erizzo. *Fortuna Ephesiorum.* Vide ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ.

ΕΦΕCΙΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Ephesiorum ter Neocororum*, sub Gallieno scilicet, cujus principatu nummus ille cufus, e Gaza Regia.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Vide ALEXANDRIA *Ægypti*: ubi pro *ὁμόνοια*, legi a nonnullis ΚΟΙΝΩΝΙΑ diximus, ut apud Gruterum, pag. xc. v. 5. ΛΑΜΨΑΚΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Sed legi in eo nummo tamen ΟΜΟΝΟΙΑ præstat.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΗΣΚΑΛΕ. ΕΦΕ. Vide ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.

ΕΧΙΝΑΔΕΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 214. Plinio, lib. IV. sect. XIX. *Echinades insulæ, ante Ætoliam*: quarum incolæ Stephano Ἐχινάδεις.

F

F ΑΛΕΙΩΝ, seu Faliscorum.

F ΑΛΕΙΩΝ, & F A. Nummi e Magna Græcia

Y

NUMMI ANTIQUI

Goltzii, tab. xxxv. & xxxvi. Plinio, lib. i i i. sect. vi i i. *Falifca Argis orta, quæ cognominatur Etrusco- rum.* Frontinus, *Colonia Iunonia, quæ appellatur Falifcos*, lib. de Coloniais, pag. 95. Ab Halefo Argivo condita, ut ait Solinus, cap. i i. pag. 13. Nunc est ci- vitas Castellana ad Tiberim, Hortam inter & Romam: aut hæc certe ex illius ruinis crevit, quæ prope visun- tur, nomenque retinent, *Falari*. In hisce nummis oc- currit F, digamma Æolicum, pro littera asperata H, qua veteres olim usi *Fordeum* dixere pro *Hordeum*, *Fircus* pro *Hircus*, *Trafo* pro *Trabo*, & similia. Quin etiam & *serfus*, *corfus*, *fulgus*, auctore Donato, scripsere pro *servus*, *corvus*, *valgus*. Deinde in his aut Junonis Argivæ, quod ex Argis originem ducerent, aut Jovis caput insculptum: & aquila, vel leporem dis- cerpens, vel columnæ insidens: vel denique fulmen, ac tripus.

FANVM FORTVNÆ.

MVN. FANE. AEL. Nummus Philippi Imp. *Mu- nicipium Fanestre Ælium*. Hunc nummum vir eruditus, operis sui de usu numism. pag. 772. ad nescio quod His- panix fanum refert. Plinius, lib. i i i. sect. x i x. *Co- lonia Fanum Fortune*. Vetus inscriptio apud Grute- rum, pag. 475. ORIVNDVS. COLONIA. IVLIA. FANO. FORTVNAE. Nunc *Fano* dicitur, in Ducatu Urbinate. Hanc & Flaviam Fa- nestrem postea appellatam intelligimus, ex lib. i i. Cod. Theod. tit. i x. de Pactis, leg. v.

COL. FANESTRIS. E Thesauro Goltzii, pag. 239.

FΑΣΤΙΩΝ.

FΑΣΤ. Apud Goltzium, in Græcia. Tab. xvii. Etsi id oppidum est incompti situs, Bœotici tamen juris & tractus fuisse insculptus ex parte altera cantharus, cly- peusque ex altera, ut in Ismeniorum nummo, suadet. Est autem illud F. Æolicum digamma, pro φ.

FIDENTIA.

COL. IVL. FIDENTIA. Tiberii nummus, eThe- sauro Goltzii, pag. 240. Plinio, lib. i i i. sect. i i i.

in Bætica, *Iulia*, quæ *Fidentia* cognominatur, prope Cordubam.

FIRMA. Vide ASTIGI.

FLAVIA BRICA. Vide AMANOBRICA.

FLAVIOPOLIS, in *Thracia*.

COL. FLAVIOPOLIS. Titi nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 239. Plinio, lib. IV. sect. XVIII. *Colonia Flaviopolis*, ubi antea *Zela oppidum* vocabatur. A Vespasiano, Titove, Flaviæ gentis, id nomen habet. Sunt & *φλαβίοπολίται* in Bithynia, de quibus inferius suo loco.

FORVM IVLII, in provincia *Narbonensi*.

COL. IVLIA. OCTAV. Augusti nummus, in Thefauro Goltzii, pag. 240. In Cimelio Regio, COL. IVL. OCTAV. cum bove gemino. Messabarba, pag. 51. legit, *Colonia Iulia Octavia*. Male, pro *Octavanorum*.

COL. PACENS. CLASS. Neronis, apud eundem. Plinius, lib. III. sect. v. *Forum Iulii Octavanorum Colonia*, quæ *Pacensis* appellatur, & *Classica*. Octavanorum colonia dicitur, ut in Arelatensium nummis præmonuimus, quod octavæ legionis militibus ea constaret. Pacensis a pace dicta est: Classica, ab Augusti classe fortassis, cujus ea navale fuit. Unde Strabo, lib. IV. pag. 184. *Τὸ ναυσταθμὸν τὸ Κάσπαεος τοῦ Σεβαστοῦ, ὃ καλοῦσι φόρον Ἰούλιον*. Vide Tacitum, lib. III. *Suessam* tamen, quæ mediterranea civitas est, coloniam pariter *Classicam* diximus appellatam in Notis ad Plinii lib. III. sect. IX. a militibus forte *Classiariis* eo deductis. Vetus inscriptio, apud Jo. Poldo d'Albenas, lib. de Antiq. Nemauf. pag. 165.

MILITVM. LEG. VIII.

AVG. CIVITAS. FOROIVLIENSIVM. *Militum legionis octavæ, Augusta civitas Foro-Julien-sium*. Hodie *Frejus*, in Provincia, quæ Gallia pars est Italiae finitima.

COL. FOR. IVL. Domitiani, ex eodem Goltzii Thefauro.

FRANCIA.

GAVDIVM. ROMANORVM. In parte ima;
FRANCIA. Nummus Constantini Magni, apud
Occonem, pag. 535. Devicta sub trophæo Francia
nummi ejus aream obtinet. Panegyricus Maximino &
Constantino dictus: *Multa ille (Constantius) Franco-
rum millia, qui Bataviam aliasque cis Rhenum terras
invaserant, interfecit, depulit, abduxit. Tu jam ab ipsis
eorum regibus auspicatus es, simulque & præterita illo-
rum scelera punisti, & totius gentis lubricam fidem terrore
vinxisti.* Vide & Nazarium in Panegyrico Constantini.

Γ

Γ Α Β Α Θ Η Ν Ω Ν. Ν Ε Ω Κ Ο Ρ Ω Ν. Nummus Claudii
Cæsaris, e Thesauro Goltzii, pag. 215. Stephanus:
Γαβαθη, πόλις Γαλιλαίας . . . τὸ ἔθνηκόν, Γαβαθινός.

Γ Α Β Α Δ Ε Ω Ν. In nummis M. Aurelii, apud Patin. pag.
243. & Juliæ Aquiliæ Severæ: nunc Cimelii Regii. Pli-
nio, lib. v. sect. xviii. in Syria: *Balanea, Paltos,
Gabale, Laodicea*: quibus quatuor Episcopatibus in
Notitia Ecclesiastica antiqua, pag. 59. constat Pro-
vincia Theodoriadis appellata: Ἐπαρχία Θεοδοριάδος.
Λαοδικεία μητρόπολις. Πάλτος. Βαλαία. Γάβαλα. Ste-
phano: Γάβαλα, πόλις φοινίκης . . . ὁ οἰκίτωρ, Γαβαλί-
της, & Γαβαλός. Est & altera Lydiæ Gabala, in No-
titia Eccles. antiqua: sed quam huc minime putem
attinere.

Γ Α Β Α Δ Ε Ω Ν. Γ Α C. M. Aurelii nummus, apud Pati-
num, pag. 243. cum Sphingis effigie, & Harpyiæ, quæ
volucris est, muliebri facie. Sed Γ Α C legi ibi oportuit,
ut sit ea anni nota CCXXXIII. post impetra-
tam videlicet a Pompeio libertatem, ut in Gazensium
nummis dicemus, anno Urbis Romæ DCLXXX. quo
Cicero gessit Consulatum. Ab eo si numerentur anni
CCXXXIII. occurreret annus Urbis DCCCCXXII.
M. Aurelii decimus, Claro & Cethego Coss.

Γ Α Β Α Λ Ι Τ Ω Ν. Qui Caracallæ nomine sic inscripti

nummi circumferuntur, Elagabali eos esse verius arbitramur. Affert unum ex iis, cum Fortunæ typo, *Tristanus* in *Elagabalo*, tom. 11. pag. 323.

ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Macrini nummus, apud *Patinum* pag. 323. cum simili Fortunæ typo, lava Cornu copix, dextra temonem gerentis.

ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Elagabali. Hinc ei Imperatori nomen, quo Gabalitarum Deus significatur, cujus ipse sacerdos fuit, ut nummi ejus declarant, quos vidimus, cum hac epigraphe: SACERD. DEI. SOLIS. ELAGAB. *Sacerdos Dei Solis Elagabali*. Fuit enim hic Deus Gabalitarum Sol: ut ex nummo Augusti alio iterum liquet: SANCTO. DEO. SOLI. ELAGABALO. Quare ejus Dei, cujus sacerdotium gerebat, nomen assumpsit: quod & alias fecisse eum tum scriptores veteres, tum nummi testantur. Nam *Lampridius* in ejus vita, pag. 110. *Iunxit sibi & leones, inquit, Matrem magnam se appellans. Iunxit & tigres, Liberum se se vocans: eodemque habitu agens, quo dii pinguntur quos imitabatur*. Hinc nummus ejus apud *Oconem* pag. 402. MATER DEVM inscriptus, cum *Cybeles* icone. Hinc in nummis ejus ceteris Solis effigies plerumque insculpta.

ΓΑΒΑΛΙΤΩΝ. ΤΗC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑCΥΛΟΥ. *Civitatis sacre & inviolate*. Elagabali, in *Thefauro Goltzii*, pag. 215.

ΓΑΒΗΝΩΝ. Nummus antiquus e Museo nostro: in quo pilei duo insculpti *Castoris & Pollucis*, quales in nummis ejusdem tractus passim occurrunt, hoc est, in *Syriacis*. *Plinio*, lib. v. sect. xvi. *Gabe*. *Stephano*: Γαβη, πόλις Γαλιλαίας. . . . τὸ ἔθνηκον, Γαβηός.

ΓΑΒΗΝΩΝ. Nummus Antonini Pii in *Gaza Regia*, in quo Dei Luni stantis effigies: notæque ZIC, quibus annus signatur σιζ, (nam sic inversæ passim in nummis occurrunt ex notæ) hoc est, cccxvi. post concessam scilicet a *Pompeio* quibusdam *Syriæ* oppidis libertatem: inde enim hujus æræ initium *Gabenis & Gazensibus* fuit, ut in *GAZA* dicturi sumus. Unde

efficitur annum hunc Gabenorum , esse Antonini Pii decimum septimum , Urbis Romæ D C C C C V I.

GABINI.

C. ANTIST. VETVS. FOEDVS. P. R. CVM GABINIS. Apud Patin. in Sueton. pag. 268. Quem tamen nummum non explanat. Augusti cūsus Principatu est , ut ex anterioris partis epigraphæ liquet, IMP. CAESAR. AVGVS. TR. POT. VIII. & ex ipsius Augusti capite. Fuit C. Antistius Vetus , Augusti Legatus bello Cantabrico , idemque Consul anno Urbis D C C X L I I I. In eo nummo, bove cæso aræ imposito , feciales duo dextras jungunt. Ex eo itaque Antistio ortum se Vetus gloriatur , quem Gabinorum nobilissimum Dionys. Halic. appellat , lib. 111. pag. 255. τὸν ἑπιφαιέστατον τῶν Γαβίων Αντίστιον Πέπρωνα , quem ante fœdus cum Gabinis initum seditione facta Gabini ipsi a Sexto Tarquinii F. delusi necaverant. Quo facto Gabios Tarquinius cum cepisset , cum iisdem fœdus iniit , aliquo certe sequestro pacis ex Antistiorum familia in primis nobili , cæsoque bove in confirmationem fœderis , σφαμαθέντος ἐπὶ τῶν ὀρκίων τότε βοός , inquit Dionys. Cum vero Sextus Tarquinii F. apud Livium lib. 1. cap. L I V. *assentire se Veteribus Gabinis* ait , an de Antistiorum Veterum familia intelligendus sit , amplius considerandum. Fuit autem Γαβίοι oppidum in Prænestina via , inquit Strabo , lib. v. pag. 238. ab oppido Prænestino Romam euntibus. Plinio , lib. 111. sect. 1 x. *Gabini* , in prima Italiae regione. Hallucinari porro , haud levibus ducti argumentis , eos arbitramur , qui FOEDVS CVM SABINIS hoc in nummo legunt , quanquam & de eo fœdere Livius , aliique.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Nummus Neronis in Cimelio Regio , cum litteris Phœnicum ignotis. Vidimus alibi Titi quoque , & Elagabali. Plinio , lib. v. sect. x v I. *Gadara*. In Decapolitana Syriae regione. Stephano : Γάδαρα , πόλις καὶ λης Συρίας . . . τὸ ἔθνικόν , Γαδαρῶς.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Pallas armata , in nummo Antonini , apud Patinum pag. 229. Ex eorum Numinum fuisse numero

Palladem vel hinc intelligimus, quæ Gadarenfes coluere.
ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Cum Bacchi capite. Nummus M. Aurelii, e Gaza Regia.

ΔΕΚ. ΚΛΟΔΙΟΣ. ΑΛΒΙΝΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. Δέκι-
μος Κλόδιος Ἄλβινος Καῖσαρ. Ex aversa parte, ΓΑ-
ΔΕΙΡΙΤΩΝ, teste Tristano, tom. II. pag. 49. cum
Herculis templo. Sed hunc ille nummum ad Gadita-
nos refert, quod Pœni Gadir Gades appellant, Græci
Γάδειρα, a quo gentile nomen Γαδειλίτης. At vereor ut
eruditis probet, aut Græco sermone cusos Gadibus
esse nummos, aut Gadium magis Græcum nomen ex-
pressum, quam Latinum Coloniae Augustæ Juliæ,
quod alias occurrit in nummis Augusti, Tiberii, Domi-
tiani, & Gordiani: aut hunc semel morem mutatum,
aut Græcis denique usos characteribus potius, Albini
Cæsaris ævo, quam Latinis: Itaque ΓΑΔΑΡΙΤΩΝ
legi fortassis oportuit: nam ut a Γάβαλα derivari com-
mode Γαβαλίτης scimus, sic & a Γάδαρα Γαδαλίτης.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. ΣΥΡ. Γαδαρέων Συρίας, cum templo Ἰ.
Apollinis, & epigraphæ ΑΠΟΛΛ. Caracallæ.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. ΑΠΣ. Elagabali, apud Spanhemium,
qui vidit, lib. de usu numism. pag. 870. Hoc est, anno
σπα', sive CCLXXXI. post instauratam a Pompeio ci-
vitatem, in gratiam liberti sui Demetrii Gadarenfis,
quo tempore Syriam subegit, ut refert Josephus, An-
tiq. lib. XIV. cap. VIII. pag. 475. Καὶ Γάδαρα μὲν με-
κρὸν ἔμπαροθεν κατασκαφεῖσιν ἀνέκτισε, Δημητρίῳ χειρίζ-
μεν τῶν Γαδαρῶν ἀπελθόντων ἑαυτοῦ. Quod beneficium
sequenti quoque nummo exprimitur. Isto, annus Ela-
gabali primus signatur: Urbis Romæ, DCCCLXX.
vel, ut alii numerant, DCCCLXXXI.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Elagabali nummus apud Patinum, pag.
334. in quo vel Demetrius Pompeii libertus, vel Pom-
peius ipse patera ante aram libat Magnæ Deæ Ma-
tri, quæ Gadarensum forte Dea Præses & Custos:
hanc enim leones adjecti, duo haud obscure significant.

ΠΟΜΠ. ΓΑΔΑΡΕΩΝ. ΓΤ. Pompeius Gadarensum
conditor, anno CCCIII. Gordiani junioris nummus,

in quo sculpta navis, felicitatis Symbolum : vel victoriarum index, quas mari piraticoque bello Gadarensum oppidi instaurator Pompeius retulit. Annus porro ccciiii. post civitatem a Pompeio instauratam, quod contigit anno Urbis, ut dicemus in nummis Gazensium, DCXC. plane incidit in Urbis annum DCCCXCII. Gordiani Imp. tertium. Sic conditoris sui memoriam Solenses in Cilicia retinere, & insculpsere nummis grati animi monumentum, ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Γ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ. Similem isti nummum Caracallæ Patinus adscribit, pag. 306. magno, ut ex annorum numero liquet, errore.

ΓΑΔΑΡΑ. Neronis, Antonini Pii, & M. Aurelii, e Cymelio Regio.

ΓΑΔΑΡΩΝ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. Neronis nummus e Thesauro Goltzii, pag. 215. Utrumque hunc nummum ad Gadara potius Asiæ Proconsularis oppidum; cujus mentio in Notitia Eccles. antiqua, pag. 27. referre juvat, quam ad Syriacum, de quo proxime antea dictum est: vel eo solum nomine quod ea forma quæ *ιερον συνέκλητον* præfert, hoc est, sacrum Senatuum, in Asiæ minoris nummis passim occurrit, in ceteris infrequentius.

GADES.

COL. IVL. AVGVST. *Colonia Iulia Augusta*. Augusti, ac Domitiani nummi quos vidimus. Plinius, lib. IV. sect. xxxvi. *Gadis... habet oppidum civium Romanorum, quod appellatur Augusta urbs Iulia Gaditana*. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. ccclviii. 4. MVN. AVG. GAD. *Municipium Augustum Gaditanum*. Nunc *Cadix*. In priore Augusti nummo, jugum bouum, vulgare deductæ coloniæ symbolum.

AETERNITATI. AVGVSTAE. C. A. I. *Colonia Augusta Iulia*. Tiberii nummus apud Patinum, pag. 74. nunc Gazæ Regiæ. In eo templi effigies, Herculis, ut credimus, Gaditani. Notum enim est ex Plinio, lib. II. sect. c. fuisse Gadibus Herculis delubrum: & ex Strabone, lib. III. pag. 169. quod & Hadriani

Hadriani nummus declarat, apud Trifstan. tom. i. pag. 486. HERC. GADIT. qui dextra clavam, sinistra aurea mala præfert: ut ille in Anthologia, lib. v.

Μῆλα λεοντοφόνῳ παλάμῃ χεῦσεια κομίζων.

Undecimo mala Hesperidum districta triumpho,
inquit Aufonius, Epigr. 139. Adfunt & navis, & Gauditanum fretum, forma senili. Vide quæ diximus in ASTA. REGIA. Delicias Patinus facit, qui ut ad Ratisbonam Germaniæ nummum hunc referat, omni ope nititur.

COL. IVL. AVG. Gordiani junioris, apud Erizzo: quo in nummo Bacchus cum Satyro & vite, feracitatis vini in eo tractu symbolis. Est & apud Occonem, pag. 435.

GAZA. MAPNA. ΔΠΡ. hoc est, ρωδ', anno CLXXXIV. post concessam libertatem. Quod illis beneficium obtigit, ut Josephus refert, lib. xiv. Antiq. cap. viii. quo tempore Syria a Pompeio in provinciam redacta est. Inde Gazensium æræ, ut videtur, initium, ab anno Urbis DCXC. quo Cicero gessit Consulatum. Itaque annus hic est Hadriani quintus, Urbis DCCCLXXIII. Vide ΓΑΒΗΝΩΝ. Nummus est hic Hadriani, apud Spanhemium, qui vidit, lib. de usu numism. pag. 869. Et nos in Gaza Regia vidimus. Plinio, lib. v. sect. xiv. in Palæstina, *Gaza*.

GAZA. AIC. Hoc est, *annus σιδ'*, sive CCXI. Nummus Antonini Pii e Cimelio Regio. Et alter ibidem, eodem Principe Antonino cusus, GAZA. ZC. Hoc est, anno CCVII. E quibus nummis posterior annum Urbis indicat DCCCXCVI. Antonini septimum: prior, Urbis DCCCC. Antonini undecimum.

GAZA. ΔΚC. Hoc est, *anno σιδ'*, sive CCXXIV. Faustinae junioris, e Cimelio Regio. Patinus pag. 246. similem affert, M. Aurelio Imp. cusum, in quo ΔKE perperam legit, pro ΔKC. Fuit hic annus Urbis DCCCXIII. M. Aurelii, cujus uxor Faustina, primus.

GAZA ΔΞC. Hoc est, *anno σξδ'*, sive CCLXIV. Plautillæ, ex eodem Cimelio. Fuit hic annus Urbis

DCCCCLIII. Caracalla, cujus uxor Plautilla, cum Severo patre, cujus hic annus nonus principatus, Imperatore jam tum pariter in nummis Fastisque appellato. Vide Occonem.

ΓΑΖΑ. AZE. Plautillæ Augustæ, apud Patin. pag. 313. quo nummo geminum ejus oppidi nomen indicari quis haud temere forsan credat. Stephanus: Γάζα, πόλις Φοινίκης, νῦν ἢ Παλαστίνης... ἐκλήθη ἔξ' Ἀζαῖ καὶ μέγρι νῦν Σύρι· Ἀζαὶ αὐτῶν κελοῦσιν... ὁ πολίτης, Γαζαῖος..... Καὶ τὸ τοῦ Κρηταίου Διὸς παρ' αὐτοῖς εἶναι, ὃ ἔχει καὶ ἡμῶν ἐκάλου Μαρινῶν, ἐρμηνεύοντες Κρηταῖον. *Gaza, Phœnicæ oppidum, nunc Palæstinae... Etiam Aza nuncupata est, atque huc usque Syri eam Azam vocant... Ibi ἔστι Iovis Cretæi templum, quem Marnan nostra ætate vocant, hoc est, Κρηταῖον, Creta natum.* Quare huc spectat rarissimus Musei nostri nummus, Tito principe cusus, & a Tristano editus, tom. II. pag. 250. cum hac epigraphe, ΖΕΥΣ ΚΡΗΤΑΓΕΝΗΣ, in quo Juppiter dextra fulmen vibrat, inter sidera septem errantia. De Marna iterum Hieronymus, epist. ad Lætam: *Iam ἔστι Ἀγυπτίος Σεραπίς Χριστιανὸς γεγονώς, ἔστι Μαρναῖος Γαζᾶς λυγρὸς κλειστός, ἔστι τὴν τοῦ Ἱεροῦ ἑρείων ἐκείνου.* Et in vita Hilarii: *Sed ἔστι Ἰταλικὸς ἐκείνου ἑρείων ἀντιπάλῳ, Μαρναῖος ἰδὸλου ἀντιπάλῳ.* Verum ut ad nummum redeamus, pro hisce notis AZE, legi verius putem oportere AΞC, quibus litteris annus signetur σξδ, hoc est, CCLXI. æræ nempe Gazensium, de qua antea diximus: qui annus incidit in Urbis annum DCCCCL. Severi sextum, cum jam Caracallæ Plautilla nupsisset. Et Z in nummis pro Ξ interdum scribi, hoc præsertim ævo, superius in nummis ANTIOXEΩN vidimus.

ΓΑΖΑΙΩΝ. Titi nummus e Thefauro Goltzii, pag. 215.

Α. ΟΥΗΡΟC. ΚΑΙCΑΡ. L. *Verus Cæsar*, M. Aurelii Antonini Philosophi frater, & idem in imperio collega. ΓΑΖΑ. CKE. *Gaza*, anno σκε, hoc est, ccxxv. nempe Gazensium æræ: qui fuit Urbis Romæ DCCCXIV. M. Aurelii & L. Veri secundus. E Museo nostro.

ΓΑΛΑΤΩΝ.

ΚΟΙΝΟΝ. ΓΑΛΑΤΩΝ. Neronis nummus, quem vidimus. *Commune Galatarum*. Plinio, lib. v. sect. XLII. *Galatia*. Hic porro, ut supra monuimus, commune fanum, sacrum commune, ac simul communia totius Provinciæ certamina, in uno aliquo oppido fieri solita, intelligenda sunt, quibus qui præffet, Γαλατάρχης dicebatur, hoc est, Præses certaminum sacrorumque τοῦ Κοινοῦ τῆς Γαλατῶν. Inscriptio vetus apud Gruterum, pag. 415. I. ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ. ΔΙΣ. ΤΟΥ. ΤΕ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ. ΙΕΡΩΝ. ΑΓΩΝΩΝ. ΤΩΝ. ΜΕΓΑΛΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΩΝ. ΙΣΘ. ΠΥΘΙΩΝ. Κ. ΑΡΧΙΕΡΕΑ. ΤΟΥ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ. ΓΑΛΑ. ΓΑΛΑΤΑΡΧΗΝ. &c. Vide ΒΙΘΥΝΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, & ΡΟΔΙΩΝ.

ΕΠΙ. ΠΟΜΠΟΝΙΟΥ. ΒΑ. Alter, ΕΠΙ. ΒΑССΟΥ. ΚΟΙΝΟΝ. ΓΑΛΑΤΙΑΣ. Trajani nummi, e Cime-lio Regio.

GALLIA.

TRES. GALLIAE. Galbæ Imp. nummus, apud Tristam. tom. III. pag. 73. Quanquam ad Galbam Cæsar's legatum quidam hunc nummum referunt, sed falso. Totius enim Galliæ consensionem in Galba Cæsare agnoscendo hic nummus declarat, uti & alter apud Occonem, pag. 136. CONCORDIA. PROVINCIARVM. Et, quod caput est, utriusque nummi parte antica epigraphæ hujusmodi est: SER. GALBA. IMP. AVG. *Servius* (non *Sergius*) *Galba Imp. Augustus*. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. ccclxxv. 3. TRES. PROVINCIÆ. GALLIARVM. Plinius, lib. I v. sect. xxxi. *Gallia omnis Comata uno nomine appellata, in tria populorum genera dividitur,...* Belgicam, Celticam, sive Lugdunensem, & Aquitanicam.

GALLIA. HISPANIA. Eiusdem Galbæ, apud Anton. Augustin. Tab. xxii. Gallia & Hispania jungunt dextras.

ADVENTVI. AVG. GALLIAE. &

RESTITVTORI. GALLIAE. Hadriani, e Cimelio Regio, Museoque nostro. Imperator Galliam in genu procumbentem sublevat. Spartianus in Hadriano, pag. 5. *Posthac profectus in Gallias, omnes fere caesariis liberalitatibus sublevavit.*

CONSERVATORI. GALLIAE. Hadriani, apud Occonem, pag. 230.

RESTITVTORI GALLIAE. Gallieni, apud Trifstanum, tom. 111. pag. 72.

RESTITVTORI GALLIAE. In altero, GALLIAR. Postumi, apud Occonem, pag. 482. & apud Trifstan. tom. 111. pag. 142. Trebellius Pollio, in Postumo, pag. 185. *Cum Galli vehementissime Gallienum odissent eum qui commissum regebat imperium, imperatorem appellarunt Ab omni exercitu & ab omnibus Gallis Postumus gratanter acceptus, talem se prebuit per annos septem, ut Gallias instauraverit Nimius amor erga Postumum omnium erat in Gallica gente populorum, quod summotis omnibus Germanicis gentibus, Romanum in pristinam securitatem revocasset imperium. In eo nummo Postumus Galliam sublevat, idemque dextro pede captivum Germanum premit.*

FIDES. MILITVM. EXERCITVS. GALL. Servilii Lolliani, qui Postumum in Gallia interemit, apud Occonem, pag. 486. ex Ursino.

GLORIA. EXERCITVS. GALLICANI. Constantini M.

VIRTVS EXERCITVS. GALLICANI. Constantis, apud Occonem, pag. 549.

ΓΑΡΝΗΤΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 215. Sed mendose, ut arbitror, pro ΤΑΡΝΗΤΩΝ, ab oppido Lyciæ Tarne, de quo Homerus Iliad. v. vers. XLIV. & Strabo, lib. IX. pag. 413. Id enim magis aridet, quam ad portum Italiae revocari, prope Garganium montem, qui Plinio, lib. 111. sect. XVI. *Portus Garnæ* dicitur.

ΓΕΛΑΣ, apud Parutam, cum Minotauri effigie, & bigis,

victoriæ in certamine relatæ indicibus. Plinio, lib. III. sect. XI V. in Sicilia: *Fluvius Gelas*: & paulo post ab oppido appellati cives *Gelani*.

ΓΕΛΑ, in nummis Parutæ, & ΓΕΛ. Γέλα oppidi nomen est Scylaci in Periplo, pag. 4. Et Stephano: Γέλα, πόλις Σικελίας τὸ ἔθνικόν, Γελαῖος. Nunc *Alicata*.

GEMELLA. Vide TVCCI.

GEMINA. VRBANOR. Vide VRSO.

ΓΕΡΑΣΩΝ.

ARTEMIC. ΤΥΧΗ. ΓΕΡΑΣΩΝ. *Diana, Fortuna Geruforum*. Crispinæ nummus e Cimelio Regis Christianissimi. Fuit id oppidum in Decapolitana regione, cum aliis quæ a Josepho recensentur, lib. II. belli Jud. cap. XIX. pag. 813. Φιλαδέλφειάν τε, καὶ Γέρασαν, καὶ Πέλλαν, καὶ Σκυθόπολιν, &c.

ΓΕΡΓΙΘΕΩΝ. E Goltzii Thesauro nummus, pag. 216. Plinio, lib. V. sect. XXXII. *Gergithos*, in Æolide. Stephanus: Γέργις, πόλις Τροίας Λέγεται καὶ ἡ Γέργιθος . . . ὁ πολίτης Γεργίθιος. τὸ θηλυκόν, Γεργίθια· ἀφ' οὗ Γεργίθια ἡ χρησιμολόγος Σιβύλλα, ἣτις καὶ πετύπωτο ἐν τῶ νομίσματι τῶ Γεργίθιον, αἴτι τε καὶ ἡ Σφιγξ, ὡς φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ἀρώτη. Ἐν τῷ τῶ ἱερῶ τῶ Γεργίθιου Ἀπόλλωνος Σιβύλλης φασὶν εἶ τῶ φον. *Gergis, urbs Troadis*. . . Dicitur & *Gergithos* . . . *Civis, Gergithius: feminino genere, Gergithia: unde Gergithia Sibylla, oraculorum interpres, cujus imago in nummo Gergithiorum cum Sphinge insculpta, ut auctor est Phlegon, Olympiadum libro secundo. In templo vero Apollinis Gergithii Sibyllæ sepulcrum esse aiunt.* Hæc Sibylla Gergithia est, quam & octavam ex Varrone appellat Lactantius, lib. I. de falsa Relig. cap. VI. *Octavam Hellepontiacam in agro Trojano natam, vico Marpesso, circa oppidum Gergithium, quam scribit Heraclides Ponticus Solonis & Cyri fuisse temporibus.*

GERMANIA.

SIGNIS. RECEPT. DEVICTIS. GERM. S. C. *Signis Receptis, Devictis Germanis.* Germanici.

DE GERMANIS. Germanici, cum Labaro, apud Occonem, pag. 99.

GERMANIA. CAPTA. Domitiani, apud Patinum, pag. 157. Sex. Aurel. Victor, in Domitiano. *Dacis & Cattorum manu devictis, Septembrem Octobremque menses, Germanici superiorem, e suo nomine alterum appellaverat.* Suetonius, cap. vi. *Bellum civile motum a Lucio Antonio superioris Germaniæ præside confecit absens felicitate mira: cum ipsa dimicationis hora resolutus repente Rhenus transiturus ad Antonium copias barbarorum inhibuisset, &c.*

GERM. SVP PLEX. *Germania supplex*, in Domitiani nummo, quem vidimus.

ADVENTVI. AVG. GERMANIAE. Occo, in Hadriano, pag. 230. Spartianus, pag. v. *Inde in Germaniam transit: pacisque magis quam belli cupidus, militem, quasi bellum immineret, exercuit: &c.* Et pag. 6. *Germanis regem constituit.*

EXERCITVS GERMANICVS. Hadriani, apud V. Cl. I. Vaillant, tom. 1. pag. 62.

VICT. GERMA. *Victoriæ Germanicæ.* Ut in nummo Severi, VICTORIAE. BRITANNICAE.

DE. GERM. & DE GERMANIS.

GERMANIA. SVBACTA. Tres illi nummi e Cimelio Regio, Museoque nostro, M. Aurelio principe cusi, & apud Patinum, pag. 234. Julius Capitolinus in Marco, pag. 27. *Marcus Germanicum se vocavit, quod sibi bello proprio pepererat.* Et pag. 29. *Contra Germanos res feliciter gessit.* Postremus porro nummus apud Occonem, pag. 287. hanc habet reliquam epigraphen: IMP. VI. COS. III. S. C. *Imperator sexies, Consul tertium, Senatus Consulto.* Aliud porro (nam id obiter ac semel monuisse operæ pretium est) aliud, inquam, in titulis Augustorum vox *Imperator* sonat, cum priore loco apponitur instar prænominis: aliud, cum ceteris subjungitur titulis. Nam secundo loco cum ponitur, victorias Imperatorum signat, & quoties post partam victoriam Imperatores ab exercitu appellati sint, ostendit: ut docet Dio, lib. XLIII. pag. 266.

DE GERM. *De Germanis.* Commodi nummus e Ci-

melio Regio. Et apud Patinum, in Thefauro, pag. 175. Lampridius in Commodo, pag. 50. *Appellatus GERMANICVS Idibus Herculeis*, hoc est, Octobribus. Et pag. 51. idem monet, Germanicos tumultus, non per ipsum tamen, sed opera ducum sedatos.

VICTORIA GERMANICA. Caracallæ, apud Occonem, pag. 379. in quo nummo Victoria gradiens cum trophæo. Spartianus in ejus vita, pag. 87. *Et cum Germanos subegisset, GERMANICVM se appellavit, vel joco, vel serio, ut erat stultus & demens, asserens si Lucanos vicisset, LVCANICVM se appellandum.* Ubi codices optimi MSS. teste Salmasio, *GERMANVM* habent, & forte, *LVCANVM*. Ut alluisse Caracalla videatur ad scarabæorum genus, quos Nigidius Lucanos vocabat, ut auctor est Plinius lib. XI. sect. XXXIV. potius quam ad lucanica intestina, de quibus Casaubonus ad eum locum.

VICTORIA GERMANICA. Maximini, e Museo nostro, & apud Occonem pag. 424. Capitolinus in ejus vita, pag. 142. *Ingressus Germaniam Transrhenanam, per CCC. vel CCCC. millia barbarici soli vicos incendit, greges abegit, prædas sustulit: barbarorum plurimos interemit, militem divitem reduxit: cepit innumeros: & nisi Germani per amnes & paludes & silvas confugissent, omnem Germaniam in Romanam ditionem redegisset.*

VICTORIA. GM. & VICTORIA GERM. & VICTORIA GERMANICA. Gallieni apud Mediobarbum, pag. 371. & 372. Et se in nummis GERMANICVM MAXIMVM Gallienus inscripsit, quod per unum e ducibus suis Postumum, qui deinde in Galliis imperavit, Germanos devicerat. Trebellius Pollio in Postumo, pag. 185. *Nimius amor erga Postumum omnium erat in Gallica gente populorum, quod summotis omnibus Germanicis gentibus, Romanum in pristinam securitatem revocasset imperium.*

VIC. GERM. M. Aurelii, e Museo nostro, & Postumi, apud Occonem, pag. 482.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ. Vide ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. Severi nummus e Cimelio Regio. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙΣ. ΕΛΓ. Getæ, ex eodem Cimelio. Γερμανικόπολις Ε'λγας. Plinius, lib. v. sect. XL. *Helgas oppidum, quæ Germanicopolis*, in Bithynia. In Notitia Eccles. pag. 37. Provinciæ Isauriæ adscribitur.

ΓΕΡΜΗΝΩΝ. Crispinæ, Severi, & Caracallæ nummi e Cimelio Regio. Stephanus : Γέρμη πόλις Ἐλλησποντία, πλησίον Κυζίκου . . . ὁ πολίτης Γερμηνός. *Germe, urbs Hellespontica, prope Cyzicum . . . civis, Germanus*. In Notitia Eccles. pag. XI. inter Episcopos provinciæ Hellesponti, ὁ Γέρμης.

ΓΕΡΜΗΝΩΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ. *Apollonida* Prætoris. Gordiani junioris, e Cimelio Regio, cum Herculis effigie, in leonem incumbentis.

ΕΠΙ. ΑΡΙΣΤΟΝΕΙ. ΓΕΡΜΗΝ. *Sub Aristonico*. Diana, Apollo, & Æsculapius in eo nummo Gordiani stant. E Cimelio pariter Regio.

ΙΕΡΟΣ. ΔΗΜΟΣ. Capite laureato, *Sacer Populus*. Ex parte averfa ΓΕΡΜΗΝΩΝ, cum Herculis effigie.

COL. AVG. F. CERMENO. *Colonia Augusta Felix Cermenio*. Commodi nummus e Cimelio Regio, quo de nummo recte Spanhemius contra Trifanum, lib. de usu numism. pag. 767. Ptolemæo, lib. v. cap. II. prope Pesinuntem, Γέρμα κολωνία.

ΓΕΦΥΡΑΙΑΗΔΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Domitiani nummus e Thesauro Goltzii. An ad Γεφυρώτιω Libyæ oppidum spectet, de quo Stephanus : an ad Gephyram Syriæ, circa Commagenem, unde data Constantii lex, lib. VI. Cod. Theod. tit. IV. amplius considerandum.

ΓΛΙΣΣΑΝΤΙΩΝ Nummus Caii Cæsaris, ex Thesauro Goltzii, pag. 216. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Glissas*. Stephanus : Γλίσσας, πόλις Βοιωτίας . . . τὸ ἔθνηκόν, Γλίσσαντιον.

ΓΑΥΚΙΩΝ. Delphines duo adversi. Ex parte altera, caput Jovis. E Cimelio Regio. Sed ΓΑΥΚΙΩΝ legi putem

putem oportere: est enim Stephano Γλαυκία, πολίχ-
νιον Ἰωνίας, cujus gentile nomen Γλαύκιος. Quanquam
enim Γλαυκίς Suidæ vicus est Troadis, ex eo Γλαύκιος
effingi probe vix putem posse.

ΓΟΛΓΩΝ. Vide ΚΟΛΧΩΝ.

ΓΟΡΔΗΝΩΝ. Apud Spanhemium, pag. 907. In Lydia
id oppidum fuit. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag.
13. inter antistites Provinciæ Lydiæ, censetur ὁ Γερδῶν,
pro ὁ Γορδῶν. In altera Notitia ejusdem Provinciæ, pag.
29. Γόρδος. In alia rursus, pag. 45. ὁ Γόρδων. Leuncla-
vio, pag. 90. ὁ Γόρδου. In Conc. Calched. epistolæ Sy-
nodicæ antistitum Lydiæ subscribit Theodotus Gordi,
pag. 934.

ΙΟΥΔΙΕΩΝ. ΓΟΡΔΗΝΩΝ. Alexandri Severi, apud
Occonem, pag. 420. quo nummo verius indicari ar-
bitror Juliensium concordiam cum Gordenis, de qui-
bus dictum est proxime, quam Juliopolim alteram,
cui & Gordiu. Come nomen alterum in Bithynia fuit,
Plinio teste, lib. v. sect. XL. quod ΙΟΥΔΙΟΠΟ-
ΛΕΙΤΩΝ & ΙΟΥΔΙΕΩΝ, ut diversum nomen,
sic nummi sunt dispares. Agemus de singulis suo loco.

ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Germanici nummus apud Patin. pag. 85.
Nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. I v. sect. XX. *Gortyna*,
in Creta insula oppidum.

ΚΟΙΝΟΝ. ΚΡΗΤΩΝ. ΓΟΡΤΥΣ. Hadriani num-
mus, apud Patin. pag. 204. cum Minervæ, ut vide-
tur, Hippix, sive Equestris, effigie. Nunc Gazæ Re-
giæ. In eo oppido conventum totius Provinciæ habi-
tum ad ludos celebrandos, hic nummus docet. Vide
ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ. Fuit ea civitas in primis ejus
insulæ nobilis, cujus *Senatus Splendidus* in vetusta in-
scriptione appellatur, apud Gruterum, pag. M X C.
ΔΟΓΜΑΤΙ. ΤΗΣ. ΛΑΜΠΡΑΣ. ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ.
ΒΟΥΛΗΣ.

ΓΟΡΤΥΝΩΝ. E Cimelio Regio, cum noctua &
Minerva.

ΓΟΡΤΥ. In Museo nostro, cum bove cornupeta, &
Mercurii capite petasato. Is a Gortyniis religiose co-

lebatur, ab iis Ἐδὰς cognominatus, veluti ἑάων δότηρ, *bonorum dator*. Auctor Etymologici: Ἐδὰς, ὄνομα τοῦ Ἐρμῶδ' ὡδὲ τοῖς Γορτυνίοις ὡδὲ τὸ ἑάων ἐστὶ δότηρ. *Edas, nomen Mercurii apud Gortynios, quia bonorum dator esset*. Sed fuisse præterea in Creta, atque adeo Gortyne frequentem Æsculapii quoque cultum, argumento est vel cognomen illud, quod ex oppido eo traxit, Ἀσκληπιὸς Γορτυνίου, apud Pausaniam in Corinthiacis, seu libro 11. pag. 55. Vide & Philostratum, lib. 1 v. de vita Apollonii, cap. xi.

ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. ΙΕΡΑΠΥΔΝΩΝ. De eo dicemus, verbo ΙΕΡΑΠΥΔΝΩΝ.

ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Nummus Græciæ veteris, in quo Europa tauro, hoc est, Jove, ut poëtæ fabulantur, invec̄ta. Plinius, lib. xii. sect. v. *Est Gortynæ in insula Creta juxta fontem platanus una, insignis utriusque linguæ monumentis, nunquam folia dimittens: statimque ei Græciæ fabulositas superfuit, Iovem sub ea cum Europa concubuisse*. Et est in averſa nummi parte taurus inſculptus.

GRACCVRIS.

MVNICIP. GRACCVRIS. Tiberii nummus, apud Patin. pag. 68. nunc Cimelii Regii, & apud Occonem, pag. 90. MVNICIP. GRACCVR. In eo nummo bos vittatus, victimæ ritu ac more: quod ea hostia litare se Jovi, pro salute Principis, Graccuritani nummo eo testantur. Fuit enim major hæc victima Jovi majoribusque Diis dicata. Tertullianus, lib. de Corona, cap. xii. *Tunc tibi, Iuppiter, bove cornibus auro decoratis vovemus esse futurum*: Vetus inscriptio Fratrum Arvalium, apud Gruterum: BOVE. AVRATO. VOVEMVS. ESSE. FVTVRV M. Maro:

Et statuam ante aras aurata fronte juvencum.

Marti bovem immolatum, ex Plinio scimus, lib. xxii. sect. v. Livioque, lib. vii. pag. 133. Et in nummo Domitiani quidem, quo sæcularia sacra peragit Imperator, victima taurus apposita cernitur, cum tibicine,

& foculo : quem immolandi morem fuisse Plinius admonet, libro proxime appellato, sect. VI. *Invenio eundem adstantibus Mario & Catulo Coss. pretextatum immolasse ad tibicinem foculo posito.* Plinio, lib. III. sect. IV. num. II. *Graccuritani.* A Ti. Gracco nomen Graccuris accepit. Vide Livii epitomen, lib. XLI. Nunc *Agreda*, in Arragoniæ confinio, prope Turiasonem. Hinc Martyres Graccuritani, in Martyrol. *Martyres de Agreda.* Γερακουεῖς Ptolemæo, in Vasconibus.

ΓΥΘΕΑΤΑΝ. Caracallæ nummus, quem vidimus. Plinio, lib. IV. sect. VIII. *Sinus Gytheates, ab oppido.* Et lib. VI. sect. XXXIX. *Gythium*, in agro Laconico. Stephano: Γύθειον, πόλις Λακωνική... ὁ πολίτης, Γυθεάτης. Hi conditores suos Herculem & Apollinem jactitabant: Liberum, Cererem, Æsculapium colebant. Vide Pausaniam in Achaïcis, pag. 104.

ΓΥΘΕΑΤΩΝ, apud Goltzium, in Thesauro, pag. 216. in quo Bacchi caput expressum, cum corona ederaea: ex parte altera, Victoria proræ navis insistentis, cum corona.

Z

Z A. & ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ. In Goltzii nummis. Plinio, lib. IV. sect. XIX. *Zacynthus libera.* Hodie *Zante*, infula Venetæ ditionis.

ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 243. cum Jovis stantis effigie.

ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ. Caracallæ nummus, apud Sponium, in Itiner. Athen. cum Bacchi, effigie dextra uvam, thyrsum læva gerentis. Vini feracem agrum eum fuisse hæc argumenta indicant. Straboni lib. X. pag. 458. Ζάκυνθος ὀνηαρός, fertilis est.

ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΙΩΝΩΝ. *Zacynthiorum bis Neocororum, Ionum.* Nummus Alexandri Severi, apud Tristanum, pag. 413. & apud Occonem, pag. 421. Ab Ionibus profecti Zacynthii, & in Ionio mari positi.

ZAPMEΩN. Titi nummus, ex Thesauro Goltzii, pag. 238.

ZEINIΩN. E Cimelio Regio. Oppidulum fuit in Bithynia Ζῆνοι vel Ζεῖνοι, nam utrovis modo scribi potuit, ut in nummo ΔΕΙΗΝΩΝ animadvertimus. Ei oppido Justinopoli postea nomen fuit. In Synodo V. CP. *Territorium Iustinopolitanum, de Zinis*. Græce fuerat, Σπόρτς Ζίνων, vel Ζεῖνων. Fuit & Ζωούπολις in Decapoli Seleuciæ, teste Constant. Porphyrog. lib. I. them. XIII. pag. 40. sed nihil ea ad præsens negotium.

ZEΛEITΩN. NEΩKOPΩN. Vespasiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 236. Plinio, lib. v. sect. XL. *Zelia*, in Æolide. Stephano: Ζέλεια, πόλις Τρωάδος.... τὸ ἔθνικόν, Ζελείτης.

ZEYΓMATEΩN. Nummi Antonini Pii, e Gaza Regia, M. Aurelii, L. Veri, Caracallæ, apud Trifanum, tom. II. pag. 191. Elagabali, Gordiani junioris, & Philippi Patris. Plinio, lib. v. sect. XXI. *Zeugma*, &c. Stephano: Ζεῦγμα, πόλις Συρίας, ὅτι τὰς Εὐφράτη.... τὸ ἔθνικόν, Ζεῦγματεύς. In nummo Philippi Patris e Museo nostro, cum templo, viri natantis adjecta effigies, Euphratis, cui appositum oppidum fuit, argumentum. A Xerxe primum ei oppido nomen inditum Zeugmatis fuisse, ex argumento transitus Euphratis, Theodoretus censuit, in Relig. hist. cap. v. Hac Bacchus Indiam petiturus, hac Alexander Macedo transmisit Euphratem, ut Plinius ait, lib. XXXIV. sect. XLIII. & Strabo, lib. XVI. pag. 746. ponte videlicet ferreis catenis juncto. Quare Zeugma Pellæum dicitur Lucano, lib. VIII. vers. 237. a Pellæo juvene, hoc est, Alexandro.

ZEΦΥPIEΩN. E magna Græcia Goltzii, Tab. XXVI. In eo nummo leprorem discerpentis Aquilæ effigies est, qualis in nummis Locrorum, quos idem eo loci affert: ubi causam aperiemus, cur id insculptum in eo nummo symbolum sit. Quare ad oppidum promontoriumque Zephyrium hic nummus attinet, a quo Locri Epizephyrii sunt cognominati, Plinio teste, lib. III.

sect. x. & Stephano: "Ἐστὶ καὶ Ἰταλίας Ζεφύριον, ἀφ' οὗ Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι.

ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ. Hadriani nummi, quos vidimus. Plinio, lib. v. sect. xxii. *Zephyrium*. Stephano: Ζεφύριον, πόλις Κιλικίας. τὸ ἔθνηκόν, Ζεφυριώτης.

ΖΕΦΥΡΙΕΩΝ, & ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ. Apud Goltzium, in Asia, Tab. i v. Juppiter flumini infidet: aquila fulmini Jovis insidit. Annis ille porro cui Juppiter infidet, haud dubie Calycadnus est, cui Zephyrium promontorium oppidumque finitimum est, teste Strabone, lib. xi v. pag. 670. & 671. Ut intelligas gravi ductum errore Nonnium, qui ad Zephyrium Scythicum hos nummos ablegat.

H

HADRVMETVM.

C. C. I. H. P. A. Severi nummus, in Museo nostro.

C. C. I. H. P. A. Caracallæ nummus, in Cimelio Regio, cum Cereris icone, propter quam *Frugifera* quoque Hadrumetus est appellata. *Colonia Concordia Iulia Hadrumetina Pia Augusta*. Et Piæ cognomen Carthagini in eodem tractu, ut superius vidimus, est attributum.

C. C. I. H. P. Nummus Commodi, e Museo nostro: Gordiani junioris, Gallieni in Cimelio Regio: & Valeriani, apud Mediobarbum, pag. 384. qui cum has notas extricare non posset, inter incerti situs oppida retulit. Et hoc Patino aliisque arcanum latuit. Nos sic interpretamur: *Colonia Concordia Iulia Hadrumetina Pia*. Ut hanc porro interpretationem ex hisce notis extunderemus, vetus inscriptio fecit, apud Gruterum, pag. ccc lxi. quam in Notis ad Plinium retulimus, lib. v. sect. iii. COLONIA. CONCORDIA. VLP. IA. TRAIANA. AVGVSTA. FRV. GIFERA. HADRVMETINA. Nunc *Mahometa* dicitur. Byzacenæ olim in Africa provinciæ metropolis: sive, ut Constantinus loquitur, lib. ii. Cod.

Theod. tit. xix. *De inofficiso Testam.* leg. III. Concilii Byzacenorum.

C. C. I. H. P. A. Philippi Patris, in quo lupæ effigies, cum Romulo Remoque lactentibus: qualis & in altero Commodi cernitur, ex eodem Cimelio, cum epigraphæ, C. C. I. H. P.

COL. A. A. HA. MET. Treboniani nummus, apud Mediobarbum, pag. 360. in quo labarum & aquilæ. Nummum eum sic interpretamur, *Colonia Ælia Augusta Hadrumetina Metropolis*, Byzacenæ scilicet, ut dixi, provinciæ. Ex quo nummum alterum Philippi Imp. in quo labari pariter signata effigies, cum lupa & gemellis, coloniæ nempe indicibus, quem ille sic perperam exhibet, pag. 349. COL. M A M E T. sic emendabis, COL. HA. MET. Neque vero in utroque nummo eo legi probaverim, *Colonia Ælia Augusta Hadriana Mercurialis Thænitana*, quamvis apud Gruterum legas, pag. 363. COLONIAE. AELIAE. AVGVSTAE. MERCVRIALIS. THÆNIT. Prænomen enim Æliæ Hadrianae in Africa, peculiaris ac propria Zamæ Regiæ fuit. Vide eundem Gruterum, pag. c c c l x i v. Binæ in hoc nummo aquilæ, Trebonianum, Volusianumque filium, consortem Imperii, indicant.

ΗΛΕΙΩΝ. In nummo Hadriani e Gaza Regia, in quo Patinus, pag. 200. perperam ΗΛΕΙΤΩΝ legit: & alter ejusdem Principis, in quo vox ea ΗΛΕΙΩΝ in corona legitur. In priore Aquila pariter insculpta, Jovis armigera, quem Deum Elei præcipue coluere. Nam in eorum agro in primis *delubrum Olympii Iovis, ludorum claritate fastos Græciæ complexum*, ut Plinius ait libro IV. sect. VI. Eidem proxime antea, *Eliorum, ager, & Elis*, in Peloponneso. Stephano: Ἡλῆς... τὸ ἑθνικόν, Ἡλῆς, Ἡλῆς, & Ἡλιακός. In Notitia Hieroclis, pag. 23. Ἡλῆς, μητροπόλις Αἰτωλίας.

HELIOPOLIS, *Ægypti, sive Arabiae.*

ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΙΤΩΝ. Severi nummus, apud Tristinum, tom. II. pag. 104. in quo ex parte averſa

Caracallæ ac Getæ capita, Sole inter utrumque medio, a quo factum oppido ei nomen. *Heliopoliten* in Ægypto nomen Plinius habet, lib. v. sect. 1x. Hodie *Belbesa*, in Cassifatu seu Præfectura *Manfoura*.

HELIOPOLIS *Syriæ*.

COL. HEL. Nummi duo Severi, apud Patinum, pag. 281. quos ille de colonia Helvia perperam accipit: cum ad Heliopolim uterque spectet: ut & alter Caracallæ apud eundem, pag. 298. & Getæ, pag. 317. qui nummus & apud Tristanum exstat, tom. 11. pag. 261. Idem tom. 11. pag. 105. deductam putat a Severo Principe coloniam in Heliopolitanam Ægypti civitatem: ac suffragatorem habere se sententiæ suæ Ulpianum arbitratur, cujus alia longe mens est. Is enim cum Heliopolitanam coloniam, una cum Tyria, Berytensi, Laodicena, & Emisena laudat, annon ejusdem tractus omnes fuisse liquido prodit? ac loqui se de Heliopolitana *Syriæ Cœles*, seu Libani appellata, de qua Plinius, lib. v. sect. xv 111. *Sciendum est*, inquit, lib. l. Dig. de Censibus, lege 1. *esse quasdam colonias juris Italici: ut est in Syria Phœnice splendidissima Tyriorum colonia, unde mihi origo est. . . . Sed & Berytensis colonia in eadem provincia. . . . Est & Heliopolitana, quæ a Divo Severo per belli civilis occasionem Italicæ colonie rempublicam accepit. Est & Laodicena colonia in Syria Cœle, cui Divus Severus jus Italicum concessit. Ptolemensium enim colonia. . . . Sed & Emisena civitati Phœnices &c.* Ubi nemo non videt eas modo ab ipso colonias recenseri, quæ in patriæ suæ Tyri prope confinio positæ essent. Quare ad eam spectant & alii nummi, quos statim indicaturi sumus.

COL. HEL. *Colonia Heliopolis*. Nummus Pertinacis, apud Tristan. quem illi de colonia pariter Helvia perperam accipit.

COL. HELI. AVG. *Colonia Heliopolis Augusta*, Macrini.

HELIOPOLIS COL. Philippi Patris, e Museo nostro.

COL. HEL. I. O. M. H. Nummus Philippi patris, e Cimelio Regio, & Otaciliæ e Museo nostro, cum templi effigie. *Colonia Heliopolis. Iovi Optimo Maximo Heliopolitano.* Occo, pag. 441. COL. BEL. I O. M. H. Est & Severi similis, apud Tristanum, tom. 11. pag. 106. sed is *Iovi Opt. Max. Helvio*, perperam, ut diximus, interpretatur: & Cuperus ipsum secutus, pag. 208.

CERT. SACR. CAP. OEC. ISEL. HEL. Urnæ tres, quibus præmia certaminum continentur. Gallieni nummus e Museo nostro, cujus epigraphe sic legenda. *Certamina Sacra Capitolina Oecumenica Iselastica Heliopolitana.* Capitolina dicuntur, quod in honorem Capitolini Jovis ederentur, qui Heliopoli, fano ibi, ut vidimus, edito, coleretur. Sic apud Gruterum legas, pag. cccxxxii. 3. ROMAË. CERTAMEN. IOVIS. CAPITOLINI. Oecumenica, ad quæ certatores, non ex singulari aliqua civitate, sed ἐκ τῶ οἰκουμένης, ex orbe universo admitterentur. Iselastica, quorum victoribus, ut Plinii verbis utar, lib. xv. sect. v. *Muros patria gaudens rumpit.* Disjicere mœnia certo quodam loco veteres solebant, qua transvectio victorum, & triumphalis in urbem ingressus curru foret super disjecta mœnia. Vide Plutarchum, lib. 11. Sympos. quæst. v. pag. 639. & Xiphilin. in Nerone, pag. 723. In patriam suam quadrigis sic invehī solenni pompa, Græci εἰσελάθειν dicebant. Hinc certamina dicta εἰσελατήρια.

ΗΛΙΟΠΟΛΙΣ. ΠΡΟΣ. ΛΙΒΑΝΟΝ. Caracallæ nummus.

ΗΛΙΟΠΟΛΙΣ ΕΝ ΛΙΒΑΝΩ. Alius quem vidimus. Plinius, lib. v. sect. xviii. *Annis Orontes, natus inter Libanum & Antilibanum, juxta Heliopolim.* Anonymus a Gothofredo editus, in Exegeſi totius mundi, Ηλιόπολις, ἢ πλησιάζει τῷ Λιβάνῳ ὄρει. A Stephano Heliopolis Phœniciae nuncupatur.

HERACLEA *Acarnaniæ.*

ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ. ΦΙΛΩ.

ΗΡΑ. ΦΙ.

ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ. ΧΑΛΚ. Et in parte averſa , A. X. Φ.

ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ. Et ex ſuperficie altera , ΑΘΗ. ΧΑΛΚ. cum effigie Palladis , quam æque nummi ſuperiores exhibent , cum Hercule leonem ſuffocante ex priorẽ nummi parte , interdum & noctua. Huic potius nummos iſtos , quam alteri Heracleæ adjudicamus , quod & leonis domitorem Herculem in nummis quoque Chaonum , qui Acarnaniæ vicini fuere , ſignatum invenimus : & Palladem , Palladisque inſigne noctuam : & Præfecti Monetæ , Prætorisve nomen , quod neque in ullius Heracleæ alterius offendas : in Dyrrachenorum nummis , Epirotarumque , paſſim. Quare ad Siciliam a Goltzio , & Paruta , hi nummi nullo penitus argumento referuntur : cum revocari ad hanc Acarnaniæ Heracleam oportuerit , de qua Plinius , libro 1 v. ſect. 11. *Acarnaniæ oppidum Heraclea*. Meminit & Stephanus , laudatus a nobis in Plinianis notis. Iſtas porro notas tertii numiſmatis , A. X. Φ. ceterorum admonitu ſic interpretamur : Ἀθλιῶν Χαλκίοικος. Φιλῶτας. Atque iſtud quidem Præfecti Monetæ eſt , Prætorisve nomen , quod & in Dyrrachenorum nummis occurrit. Illud Minervæ Chalciœci appellatæ a Spartanis , Ἀθλιῶν Χαλκίοικος , ut ait Pausanias in Lacon. Plut. in Apophth. aliique. P. Victor , in deſcriptione Urbis Romæ , regione nona , *Minerva Chalcidica* , forte pro *Chalciœca*.

ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ. Trajani nummus apud Patinum , pag. 159. quo in nummo clava Hercules hydram enecat.

HERACLEA *Æolidis*.

ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. ΚΥΜΑΙΩΝ. Nummus quem vidimus , cum equi effigie. Eo nummo Cumæorum cum vicinis Heraclenſibus concordia indicatur. Græci ὀμβροίαι vocant. Stephanus inter urbes quæ Heracleæ nomine inſignitæ ſunt , hanc viceſimo loco appellat : κ' , πόλις παρὰ τῆ Κυμαία ἢ Ἀιολίδος. Cujus gentile nomen Ἡρακλῆος & Ἡρακλεώτης. Plinio , lib. v. ſect. xxxii. *Heracleotes tractus*.

ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. Trophæum. E Cimelio Regio.

HERACLEA *Cæles Syria.*

ΑΠΑΜΕ. ΗΡΑΚΛΕ. Nummus allatus a Trifano, tom. 11. pag. 337. cum effigie Herculis & Junonis. *Απαμείας. Η'ερακλείας.* Ut eo nummo utriusque gentis atque oppidi concordia intelligatur. Inter eas urbes quæ Heracleæ appellatione donantur, apud Stephanum, decima tertia in Syria ab eodem locatur, *17' Συείας*, hoc est, uti ex Ptolemæo discimus, lib. v. cap. xv. in Cyrrestica regione, a qua haud procul Apamea abest. Quare ad hanc referri hunc nummum censemus oportere.

HERACLEA *Piericæ.*

ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ. Vespasiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 216. quem ad Heracleam Syriae, de qua Plinius, lib. v. sect. xviii. idcirco referimus, & quod hi tituli *Sacræ & Inviolatæ* civitatis in nummis Syriae urbium passim occurrunt: & quod in Syria Vespasiani expeditio nota est omnibus. Stephano decimo quinto loco appellat Heracleam quæ est in Syria: *ιέ, Πιερίας.*

ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ. Mercurius cum crumena & caduceo. Nonius Goltziusque hunc nummum ad Ponticam Heracleam referunt: nos verius, uti remur, ad Piericam.

HERACLEA *Ponti.*

ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ. ΜΑΤΡΟ. Trajani nummus, quem vidimus. *Η'ερακλεωτῶν ματροπολιτῶν*, Dorico more.

ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ. ΕΝ. ΠΟΝΤΩ. Juliae Domnae, cum Neptuni stantis effigie: Caracallæ, Getæ, & Gordiani junioris nummi in Cimelio Regio. Plinio, lib. vi. sect. 1. *Oppidum Heraclea Lyco flumini appositum.* In Macrini nummo Hercules Hippolytam Amazonem fugientem cum equo insequitur: qui sextus Hercules labor, Ausonii versiculo eo expressus:

Threiciam sexto spoliavit Amazona balteo.

Nonus Diodoro Siculo, lib. 1 v. Bibl. pag. 223. *Η'ερακλῆς ἡ λαβὼν πρὸς ἄλμα τὸν Ἴσπολύτης ἔ'Αμαζόνου ἐνεγκεῖν ζωστῆρα, τὴν ἔπι τὰς Ἀμαζόνας στρατίαν ἐποίησατο. Πλάσας οὐδ' εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνου εὐξείνον κληθέντα Πόντον,*

ἡ καταπλάσσειας ἔπι τὰς ἐμβολὰς τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ, πλησίον Θερμύρας πόλεως κατεπρατοπέδευσεν &c. *Hercules, cum ei mandatum esset, ut Hippolytae Amazonis quantum asportaret, bellum adversus Amazonas instituit. Itaque in Pontum navigans, cui ab eo nomen Euxini factum, & in ostia Thermodontis amnis invehens, prope Themiscyram urbem castra posuit, &c.* Gordiani nummus Herculem exhibet, adducta clava Cerbero minitantem. *Nec forma triplex tua, Cerbere, movit, ut Naso cecinit lib. 1 x. Metam. Getæ, Bacchum cum patera, quam dextra: & uvis, quas læva gerit.*

ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ ΜΑΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ. *Herculis effigies, quæ rursus & ex averfa parte insculpta, cum epigraphe ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΑΝ, Conditorem urbis.*

HERACLEA *Siciliæ.*

ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. Apud Parutam, in nummis Heracleæ, num. XIII. & XIV. cum spica, Siculi agri ubertatis indice. Stephano: *Ἡράκλεια Σικελίας. Heraclea Minoa* dicta Livio, lib. XXI v. & Diodoro Siculo, lib. XVI. Bibl. Idem lib. 1 v. cur Heraclea dicta sit, docet. Incolas Tullius Verrina IIII. *Heraclienses* vocat.

HERACLEA *Thraciæ.*

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ. Ejus nimirum, qui Demetrii Poliorcetae filius fuit, ac paterni demum, hoc est, Macedonici regni heres. Nummus e Museo nostro, cui adjectæ litteræ ΗΡ. Heracleam, uti remur, designant, non eam, quæ Sintica appellata a Plinio est, sub Pangæo monte, in Thracia, lib. 1 v. sect. XVII. & XVIII. sed quæ Perinthus quoque olim appellata est, Byzantio proxima. Procopius, lib. 1 v. de ædif. cap. 1 x. *Ἡράκλεια ἢ ἡ πόλις ἢ δε ἢ ὠχάλια, ἢ Πέρινθος, ἢ πάλαι μὲν τὰ ὠρωπία τῆς Εὐρώπης ἐδίδοσαν. νῦν ἢ διὰ μετὰ γε Κωνσταντινούπολιν τὰ δευτερεῖα παρέχονται. Heraclea vero urbs maritima quæ & Perinthus, locum olim in Europa Provincia principem obtinuit: nunc secundum habet a Constantinopoli.* Neque me fugit his notis annum etiam CVIII. posse indicari: at eo anno regni Macedonici Antigonus nullus occurrit, qui tum rerum potiretur.

IMP. CONSTANTINVS. MAX. P. F. AVG.

Imperator Constantinus, Maximus, Pius, Felix, Augustus. Ex parte averſa, SALVS. ET: SPES. REIPUBLICAE. S. M. HER. *Signata Moneta Heracleæ.* Apud Occonem, pag. 536. D. N. CONSTANTINI. MAX. AVG. VOT. XXX. S. M. HE. *Domini Noſtri Constantini Maximi Aug. Votis Tricennalibus. Signata Moneta Heracleæ.* Rurſumque, CONSTANTINVS. AVG. S. HK. *Signata Heracleæ.* Et Juliani, pag. 559. D. N. FL. CL. IVLIANVS. P. F. AVG. *Dominus Noſter Flavius Claudius Iulianus Pius Felix Augustus.* SECVRITAS. REIPVB. HERACLEA. Quos quidem nummos idcirco ad Heracleam Thraciæ referimus, ut cetera argumenta omittamus, quod ſimilis alius nummus occurrat, apud Occonem, pag. proxime appellata, SECVRITAS. REIPUBLICAE. P. CONST. Hoc eſt, *Percuſſa Conſtantinopoli.* Niſi forte quis ad Heracleam Galliæ ſpectare malit, de qua Plinius, lib. 111. ſect. v. *Sunt auctores & Heracleam oppidum in oſtio Rhodani fuiſſe.* Ηαc Η'εράκλεια Κελτικῆς apud Stephanum. In agro San-Remigiano, prope oppidum *S. Remi*, oſtiumque Rhodani Hiſpanienſe, reſerta inſcriptio principatu Caroli V. Francorum Regis, electam docet ab Ataulpho Principe *Heracleam in Regiæ maijeſtatis ſedem.* Ibi igitur fuiſſe olim Heraclea videtur. Reſert integram inſcriptionem Honor. Bouche, lib. 111. hiſt. Prov. cap. v. pag. 158. Sed hanc Heracleam vix putem eſſe huius loci.

HERACLEA *Trachin.*

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ. ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, tab. XIX. cum Herculis effigie, leoninis exuviis inſidentis.

ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ. Ex parte averſa Pegasus, & epigraphe, ΤΡΑΧ. Viſus pariter nobis. Plinio, lib. IV. ſect. XIV. in Theſſaliæ confinio, *Heraclea Trachin*, hoc eſt, aſpera, ob viarum ſcilicet aſperitatem: eſt enim Τεραχῆς *aſper.* Hinc Η'εράκλεια Τεραχῆρα dixerunt, a Ther-

mopylarum angustiis haud procul ab eo oppido positus. Vide & Strabonem, lib. IX. pag. 429. Seneca in Hercule Oetæo :

*Ad Trachina vocor, saxa rigentia,
Et dumeta jugis horrida torridis,
Vix gratum pecori montivago nemus.*

Ab Hercule nomen habet, qui in monte vicino OEtæ se ipse conjecit in rogam.

HIMERA.

ΙΜΕΡΑΙΟΝ & ΙΜΕΡΑΙΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Himera cum fluvio*, latere Siciliae Boreali, quod Tyrrheno mari alluitur. Schol. Pind. pag. 110. Θέρμα λουτρὰ τῆς Ἰμέρας πόλεως. Ptolemæo, lib. III. cap. IV. sunt Thermæ Himerenses, Θέρμα, Ἰμέραι πόλις. Coloniam deinde factam testatur vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 433. COL. AVG. HIMERA EORVM. THERMIT. Nunc oppido nomen, *Termine Citta splendidissima.*

ΙΜΕΡΑΙΩΝ. Stat mulier ante aram accensam sacrificans: vir humi jacet humero aquam excipiens, quam ore marmoreus leo evomit. Aquæ Himeræorum calidæ quo fuerint in usu nummus ille indicat, apud Parutam, num. 7. & 8. & 10.

HIMEPAION. Apud Parutam, num. 11. cum gallinæo, qui Apollini æque, & Æsculapio sacer est, & Minervæ.

ΘΕΡΜΑ ΙΜΕΡΑΙΩΝ. *Thermæ Himerensium.* Apud Parutam, num. v. cum Deæ stantis effigie, quæ Copiæ cornu læva gerit. Himeram esse arbitramur, de qua Tullius, loco mox appellando. Ex parte altera Herculis caput insculptum.

ΘΕΡΜΙΤΑΝ. Idem Hercules, eademque Himera, ut reinur, apud Parutam, num. VI. Tullius in Verrem, lib. II. sive de Prætura Siciliensi, num. LXXXV. *Sthenius non solum negavit, sed etiam ostendit id fieri nullo modo posse, ut signa antiquissima, monumenta P. Africani, ex oppido Thermitunorum, incolumi illa civitate, imperioque populi Romani, tollerentur. Etenim, ut simul P. Africani quoque humanitatem & æquitatem co-*

gnoscat, oppidum Himeram Karthaginenses quondam ceperant, quod fuerat in primis Siciliae clarum & ornatum . . . Himeram deleta, quos civis belli calamitas reliquos fecerat, in se se Thermis collocarant, in ejusdem agrifinibus, neque longe ab oppido antiquo . . . Erant signa ex ære complura: in his mira pulcritudine ipsa Himeram, in muliebrem figuram habitumque formata, ex oppidi nomine, & fluminis. Erat etiam Stesichori poeta statua senilis, incurva, cum libro, summo, ut putant, artificio facta, &c.

⊙ ERMITAN. Nummi apud Parutam, in quibus Hercules anticam nummi aream obtinet: posticam, Nymphæ tres, quæ adveniendi Herculi calidarum fontium aquas aperuisse perhibentur. Vide Diodorum Siculum lib. IV. & V. Bibl. Hos vero Thermitanis frustra Paruta nummos adscribit. Est in aliis & Proserpinæ, credo, cum eodem Hercule insculpta effigies. Vide & Pindari Scholiasten, in Olympe. Oden XII.

HISPALIS.

COL. ROM. PERM. DIVI. AVG. Colonia Romulensis, permissu Divi Augusti. Drusi ac Germanici nummus, e Cimelio Christianissimi Regis. Plinius, lib. III. sect. III. Hispalis colonia, cognomine Romulensis. Verus inscriptio apud Gruterum, pag. 257. QVI IVLIAE. ROMVLEAE. NEGOTIANTES. Juliam Romanam a Julio Cæsare nuncupatam ait Isidorus, lib. xv. Orig. cap. I. Hodie Seville.

COL. HISPAL. Caii Cæsaris nummus, e Thesaurio Goltzii, pag. 239. Apud Gruterum, pag. cci. 6. PROVINCIAE. BAETICAE. COLONIA. HISPALENSIVM.

COL. ROM. Valeriani, apud Occonem, pag. 462.

IMP. DIVVS. AVGVSTVS. Caput Augusti. IVLIA. AVG. GENET. ORB. PERM. D. AVG. COL. ROMVLEA. Iulia Augusta, Augusti conjux, Genetrix Orbis. Permissu Divi Augusti. Colonia Romulea. Apud Mediobarbum, pag. 52. Caput Liviae globo impositum.

LIVIA AVGVSTA GENETRIX ORBIS.

Caput Liviae, ut supra. PERM. DIVI. AVG. COL.

ROM. Caput Augusti, cum fulmine, apud Medio-
barbum, pag. 53.

HISPANIA.

HISPANORVM. Nummus Augusti, e Cimelio Re-
gio. Divisis orbis Romani provinciis, ut diximus, ver-
bo DACIA, aliae Augusto, aliae Senatui, populo-
que cesserunt. Quos Senatus provinciis suis regendis
praefereret, Proconsules: quos Augustus, Legatos Pro-
pratore, nuncupabant. In his Hispania Tarraconensis
fuit: unde in vetere inscriptione apud Gruterum, pag.
ccccii. 6. DOMITIVS. GALLICANVS. LEG.
AVG. PR. PR. P. H. C. appellatur: hoc est, *Le-
gatus Augusti, Proprætor Provinciæ Hispaniæ Citerio-
ris*, quæ & Tarraconensis. Et pag. cclxxviii. 2.
VALENTINIANVS. V. C. PRAESES. PROV.
HISP. CIT. LEG. AVGG. PR. PR. Iterum-
que, LEG. AVGG. PRO. PR. PROVIN-
CIAE. HISPANIAE. CITERIORIS.

HISPANIA. Hadriani nummus, apud Patinum, pag.
191.

RESTITVTORI. HISPANIAE. Eiusdem Ha-
driani, pag. 194. Nunc Cimelii Regii. Est & in Museo
nostro. In hoc utroque nummo Hispania oleæ rorum
tenet, ob ubertatem illius stirpis in Hispania: Batica
præsertim, ut ex Plinio scimus, lib. xv. sect. 111. &
ex vetusta inscriptione apud Gruterum, pag. 1116.
MERCATOR. OLEI. HISPANI. EX. PRO-
VINCIA. BAETICA. Claudianus, lib. 11. de
laud. Stilic.

Flavis tum prima Minervæ

Nexa caput foliis, fulvaque intexta micantem

Veste Tagum, tales profert Hispania voces.

Cuniculus præterea ad pedes Hispaniæ est, de cuius
animalis in eo tractu copia, Plinium vide lib. viii.
sect. lxxxi. nostrasque in eum locum notas. Huc per-
tinet & illud Catulli, *Cuniculose Celtiberiæ fili.*

ADVENTVI. AVG. HISPANIAE. Occo, in Hadriano, pag. 250. Spartianus, pag. 6. *Post hæc Hispanias petit, & Tarracone hiemavit, ubi sumptu suo ædem Augusti restituit, omnibus Hispanis Tarraconem in conventum vocatis.*

EXERC. HISPAN. Hadriani, apud Spanhemium, pag. 844. *Exercitus Hispanicus.*

HISPELLA.

COL. IVL. HISPELLA. Macrini nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. III. sect. XIX, in sexta Italiae regione, *Hispellum: nunc Spello.* Gruterus, pag. CCCLI. I. COL. IVL. HISPELLI.

⊙

ΘΑΣΙΩΝ. Plinio, lib. IV. sect. XXIII. *Thassos libera, &c. insula contra montem Athon. Hodie Thasso. Hercules stans. ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ. Herculis Servatoris.* Pausanias lib. VI. sive Eliac. poster. pag. 188. in ea insula coli Herculem solitum tradit, ab eaque Θάσιον Ἡρακλῆ cognominari. Et lib. V. sive Eliac. prior. pag. 175. eundem hunc esse Herculem prodit, quem in Phœnice Tyrium appellarent: esse enimvero Thasios e Phœnice Tyroque profectos. Ex parte averfa caput Bacchi, cum corona ederacea, E Museo nostro. Apud Goltzium, Tab. XIII. insularum Græciæ, Bacchus ipse cum cantharo insculptus. Vinum Thasium idem Deus sic commendat in primo Athenæi:

Καὶ Θάσιον, τῷ δὴ μῆλων ἐπιδέδρομον ὄδμῃ.

Et vinum Thasium, mali quod spirat odorem.

ΕΠΙ. ΝΕΟΚΥΔΟΥ. ΘΑ. Ε'πὶ Νεοκώδου, Θάσιον. *Sub Neocyde Magistratu Thasiorum.* ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ. ΚΑΙCΑP. In eo nummo templi effigies ex averfa parte. Est Cimelii Regii. Sunt qui ΚΥΔΟΥΤΑ conjunctim legant, Θ etiam in T immutato, & nescio quod oppidum situs incerti hic comminiscantur. In his Patinus, pag. 164. alique. Vincit omnium solertiam Trifstanus,

stanus, tom. 1. pag. 337. cum legit, ΕΠΙ. ΝΕ Ω κόρων ΚΥΔΟΥΤΑ. Nisi a Cupero vincitur, qui in opusculo, quod inscripsit, *Numismata antiqua explicata*, Κυδούται nomen esse viri putat, pag. 225. pro Κυδούτου. In eo nummo mulier spicas tenet, quibus agri fertilitas designatur. Quare Callistratus orator Atheniensibus auctor fuit, ut Thasum occuparent, ob feracitatem soli. Hinc illud adagium apud Suidam, Θάσος ἀγαθόν.

- ⊙ ΑΣΙΩΝ. Diana venatrix: ex parte altera, non Hercules quidem, sagittantis effigie, ut Nonnius ad Goltzii Græciam censuit, aliique omnes Antiquarii, sed eo sane habitu Perses, quem nummis suis Thasios insculpisse prodit Julius Pollux, lib. IX. cap. VI. Θάσιοι ἢ Πέρσων τῶ νομίσματι ἐνεχόμενον. Fuit is, auctore Herodoto, lib. VII. Persei filius, Danaës nepos, ex Andromeda Cephei filia: ab eo Persas, sagittandi peritia insignes, traxisse originem idem refert. Et de ipso Plinius lib. VII. sect. LVII. *Alii sagittas Persen Persei filium invenisse dicunt.*
- ⊙ ΑΨΑΚΗΝΩΝ. ΤΗC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑCΥΛΟΥ. *Thapsacenorum sacræ & inviolatæ civitatis.* Nummus Trajani e Thesauro Goltzii, pag. 233. Plinio, lib. V. sect. XXI. *Thapsacum.* Stephano: Θάψακος, πόλις Συελας πρὸς Εὐφράτη . . . ὁ πολίτης, Θαλακηνός.
- ⊙ ΑΨΙΩΝ. Titi nummus e Goltzii Thesauro, pag. 233. seu *Thapsus* hæc Africae sit, de qua Plinius, lib. V. sect. III. sive altera Siciliae, de qua Stephanus, & Maro, lib. III. *Æneid.* vers. 688.
- ⊙ ΕΛΠΟΥCΙΩΝ. Getæ nummi multi quos vidimus. Plinio, lib. IV. sect. X. *Thelphusa*, in Arcadia. Pausaniae, lib. VIII. *Arcad.* pag. 256. Ἐλπούσα. Stephano, Ἐλπούσα, πόλις Ἀρχαδίας . . . τὸ ἔθνικόν, Θαλπούσιθ. *Æsculapium* ii coluere, & Cererem cognomento Nigram, quam & Erinnyn vocitavere. Nigram vero a pulla veste, quam tum ex ira in Neptunum, tum ex luctu ob amissam Proserpinam induit. Vide Pausaniam loco cit. & pag. 271.

- ⊙ΕΜΙCΩΝΙΩΝ ΔΗΜΟC. *Themisoniorum populus.* Plinio, lib. v. sect. XXIIX. *Themifones.* E conventu Phrygiæ Cibyatico. Haud procul Laodicea positi a Strabone dicuntur, lib. XII. pag. 576. Stephano, Θεμισώνιον, χερσίων Φρυγίας τὸ ἔθνικὸν Θεμισώνι⊙.
- ⊙ΕΜΙCΩΝΕΩΝ. Tres figuræ nudæ stantes, prima equum, clavam altera, tertia caduceum tenet. Alexandri Severi nummus, apud Occonem, pag. 419.
- ⊙ΕΡΜΙΤΑΝ. Apud Parutam. In hisce nummis quadrigæ sunt, victoriæ in certaminibus ab aliquo Thermitano cive relatæ indices. Urbs fuit in Sicilia lateræ Australi, prope oppidum *Sciacca*. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Thermæ colonia.*
- ⊙ΕΡΝΑΙΩΝ. E Cimelio Regio. Stephanus: Θέρνη, πόλις Θράκης τὸ ἔθνικὸν, Θερναῖ⊙.
- ⊙ΕΣΠΙΕΩΝ. E Cimelio Regio. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Thespiæ liberum oppidum*, in Bœotia. Stephano: Θέσπεια, πόλις Βοιωτίας . . . ὁ πολίτης, Θεσπιεύς. Θεσπιῶν Straboni, lib. IX. pag. 409. sub Helicone monte: ubi rudera oppidi superesse modo jam tum ævo suo ipse prodidit: testantur etiam inscriptiones ibi repertæ nuper, a vico *Neochori* pass. mille. Præcipuum his fuit olim numen Cupido, teste Pausania, lib. IX. five in Bœoticis, pag. 302. & Tullio, Verrina IIII. *Quid Thespienses arbitramini merere velle, ut ne Cupidinis signum amittant, propter quod unum visuntur Thespiæ?*
- ⊙ΕΣΠΡΩΤΩΝ.
ΠΥΡΡΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩC. Ex averfa parte, ⊙ΕΣΠΡΩΤΙΩΝ. Plinio, lib. IV. sect. I. in Epiro, *Thesproti*. Stephano: Θεσπρωτοί.
- ⊙ΕCΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ.
⊙ΕCΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. ΣΕΒΑCΤΗ. *Augusta*. Livix nummus, apud Patin. pag. 59.
- ⊙ΕC. ⊙ΕCΣΑΛΟΝΙΚΗC, & ⊙ΕCΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ, in vetere Græcia Goltzii, Tab. XXI. aliisque M. Aurelii, Severi, Caracallæ, & Cornelia Saloninæ nummis. Plinio, lib. IV. sect. XVII. *Thessalonica*. Stephano: Θεσσαλονίκη . . . τὸ ἔθνικὸν, Θεσσαλονικεύς. Hodieque *Saloniki*.

⊙ ΕΚΚΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. Juliae Domnae nummus, apud Patinum, pag. 290. templum exhibet, in qua Cabirus cum malleo ac ferro.

ΑΥΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. ΣΕΒ. Αὐτοκράτωρ Γορδιανὸς Σεβαστός. Ex parte averfa: ⊙ ΕΚΚΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. ΚΑΒΕΡΙΑ. In Museo nostro. Καβείρια certamina sunt in honorem Cabirorum edita, quos δαίμονας Suidas vocat, alii Deos: Vulcano & Cabera Protei filia genitos: qui æris ferrique fabricam docuere mortales. De his multa Herodotus, Diodorus, & Pausanias, lib. 1x. five in Bœoticis, pag. 300. & 301.

⊙ ΕΚΚΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. Β. ΠΥΘΙΑ. *Thessalonicensium Pythia secundo* edita. Philippi Patris nummus, in quo Apollo Pythius, a quo Pythii ludi appellati, læva laurorum gerit: dextra, non orbem Philippo Imp. defert, ut Tristanus existimavit, tom. 11. pag. 561. sed pomum Cabiro, Thessalonicensium Præsidi Deo, cujus insigne malleus est, quem gestat humero lævo. Fuit enim pomum Pythii ludi præmium, (qualis nunc edinummo isto Thessalonicæ dicitur, in honorem scilicet Apollinis & Cabirorum:) uti ex Agathia in Anthologia, lib. 1. Epigr. 1. & Luciano in Anacharsi, discimus. Archiæ epigramma ejusmodi est:

Τέσσαρες εἰσι ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα· τέσσαρες ἱερί,

Ἄθλα ἢ τῶν κόπων, μήλα, σέλινα, πίτυς.

Bis duo Grajugenæ certamina sacra celebrant:

Dona: apium, pinus, mala, feræque oleæ.

Quatuor nempe in Græcia fuere sacra certamina, Olympia, Pythia, Isthmia, Nemea. Olympici itaque certaminis victores donabantur oleastro: Pythii pomis: apio Isthmii, Nemei pinu. De oleastro Plinius lib. xv. sect. v. *Athenæ quoque victores olea coronant, Græci vero oleastro Olympiæ.* De pinu, idem sect. 1x. *Pinea corona victores apud Isthmum coronantur.* De apio, lib. xix. sect. XLVI. *Honos ipsi in Achaïa, coronare victores sacri certaminis Nemeæ.* Omnia complexus ex æquo Lucianus in Anacharsi, five de Gymnastiis, pag. 787. laudatus a nobis in Notis ad Plinium, lib. xv. sect. v.

Τὰ ἢ ἀθλα ἴνα ὑμῖν παύσῃ ἔστιν ; Ὀλυμπιάσι μὲν, σέφρασι
 ἐκ κοπίνου, Ἰοθμοὶ ἢ ἐκ πίτυθ, ἐν Νεμείᾳ ἢ σελίαν πε-
 πλεῖμεθ. Πυθοὶ ἢ μῦλα τῶν ἱερῶν τοῦ θεοῦ παρ' ἡμῖν ἢ
 τοῖς Παραθλιωαῖοις τὸ ἔλαγον τὸ ἐκ τῆς μολεῖας. *Cujusmodi vero
 sunt ista præmia? In Olympiis corona oleaginea, in Isth-
 miis pinea, in Nemeis ex apio concinnata: in Pythiis ro-
 ma certaminum Deo sacrorum: apud Athenienses oleum
 ex oliva.*

- ⊙ Ε C C A Λ Ο Ν Ι Κ Η . Μ Η Τ Ρ . Κ Ο . Β . Ν Ε . Θεσσαλονίκη
 Μητρόπολις κολωνία, δις Νεωκόβης. Vas e quo palma ex-
 stat, cum epigraphe ΑΚΤΙΑ, subintellige certamina,
 sive ἀθλα, quæ certaminum præmia. Saloninæ nummus
 apud Trifstanum, tom. 111. pag. cxi. Fuit Theffalo-
 nica Metropolis Provinciæ Macedonia primæ, sub
 Consulari. Notitia Eccles. antiqua, pag. 21. Ἐπαρχία
 Ἰλλυρικὴ ἢ Μακεδονία, ὑποκονιστάριον, Θεσσαλονίκη.
- ⊙ Ε Σ . & ⊙ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Ε Ω Ν . Cum equi effigie,
 apud Goltzium in Græcia, Tab. xxiii. De Theffalis
 equis dicemus in nummis ΛΑΡΙΣΣΑΙΩΝ.
- ⊙ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Ε Ω Ν . Ex averfa parte, ΚΑΒΕΙ-
 ΡΟΣ. In Museo nostro. Malleum humero lævo Ca-
 birus gerit, ut apud Seguinum, pag. 15.
- ⊙ Ε Σ Σ Α Λ Ω Ν . Apud Goltzium in Græcia, Tab. xix. in
 quibus Jovis fere insculpta effigies, Palladisque Itoniæ,
 quæ in Theffalia colebatur. Strabo, lib. ix. pag. 435.
 in Theffaliæ oppidis Itonem censet: Ἴτων, inquit, ὅπου
 τὸ τῆς Ἴτωνίας ἱερόν. Et Stephanus: Ἴτων, πόλις Θεσσαλίας....
 ὑπὸ Ἴτωνίου ἤρωθ, ἀφ' οὗ καὶ Ἴτωνία ἢ Ἀθλιᾶ, ἢ ἴς καὶ
 Ἴτώνη, Ἴτωνῶθ, καὶ Ἴτωνᾶ ἢ Ἀθλιᾶ.
- Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Ν . Κ Α Ι C Α Ρ Α . ⊙ Ε C C A Λ Ο Ι . Subin-
 tellige, ἐβήμισαν, ut in Μυπλιωάων nummis dicemus.
Hadrianum Cæsarem Theffali coluere. E Museo nostro.
 In parte averfa Pallas armata, cum jaculo clypeoque.
 In nummi ambitu, quantum videre oculorum acie po-
 tuimus, ΠΑΡΟΧ. ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ. Quod sic interpre-
 tamur: Παρόχου Νικομάχου. Is autem Parochus voca-
 batur, qui Legatis a Populo Rom. ceterisque qui Reip.
 causa peregre ibant, hospitia aliaque necessaria sup-

peditabant. Usus ea voce Tullius, lib. XII. ad Attic. epist. I I. Sunt eæ certe litteræ in eo nummo conspicuæ: nec quæ alia possit ex iis elici sententia, liquet. Patinus, pag. 202. ΟΧ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ tantum exhibet.

⊙ Ε C C A Λ Ω Ν. Κ Ο Ι Ν Ο Ν. *Commune Thessalorum.* Faustinae junioris, Severi, & Caracallæ apud Patinum, pag. 306. Vide ΒΙΘΥΝΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, ΓΑΛΑΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, &c.

⊙ Ε Σ Τ Ι Δ Ε Ω Ν. Ν Ε Ω Κ Ο Ρ Ω Ν. Nummus Caii Cæsaris, e Thefauro Goltzii, pag. 234. Stephanus: Θεσιδειον, πόλις Θεσσαλονίκης. Τὸ ἔθνικόν, Θεσιδεύς.

⊙ Η Β Α Ι Ω Ν.

⊙ Ε Β Η. In vetere Græcia Goltzii. Cyathum hi nummi insculptum habent, impositamque uvam: alii pro uva, clavam: istud Herculis, Liberi Patris illud insigne. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Beotia Thebae, duorum numinum, Liberi atque Herculis, ut volunt, patria.* Vel forsan scyphus ipse Hercules est, quo de vasorum genere Athenæus, lib. XI. pag. 500. Ὑπερὶ τῶν κίττων μίμησιν εἰργάσαντο κεραμέους τε καὶ δερματῶν σκύφοις. ὧν ὡρώτοι μὲν ἐγγύοντο καὶ κλέθη ἔλαβον οἱ Βοιωτοὶ οἱ λεγόμενοι Ἡρακλεωπικοί, χρυσαμύρου ἄφ' αὐτῶν τῆς τραπέζης ὡρώτου Ἡρακλέους τῶν ἡμῶν διὸ καὶ Ἡρακλεωπικοὶ ὡρῶς πινῶν κελευῖται. *Principio quidem fictiles fuerunt scyphi, ad quorum imitationem argenteos postea sunt fabricati, Beotii primum, magnæ claritatis & dignitatis, præsertim eos quos Hercules ideo vocarunt, quia primus genere Beotius in expeditionibus Hercules illis usus sit, quæ appellationis causa est.* Discrimen deinde notamque scyphorum ejusmodi propriam adjicit, qualis in nummis Goltzianis cernitur: Ἐχουσι μὲν τοὶ ὡρῶς σφῶν ἄλλοις ἀφ' ὧν ἐπιπέδιον ἐπὶ τῆς ὡρῶς ἀνωτῆς ὁ λεγόμενος Ἡρακλεῖος δαίμων. *Differunt hi nonnihil ab aliis, quod auribus nodus inest, quem Herculeum vocant.* Stephano: Θῆβη... ὁ πολίτης, Θῆβαιῶν, ἢ Θῆβαιεύς, &c. Incolis *Tiva*: non, ut vulgo efferunt, *Stiva*, vel *Stives*, voce e duabus illis conflata, εἰς Θῆβας.

- ⊙E. Hercules puer, angues duos ambabus manibus elidens. Hyginus, fab. xxx. *Hercules infans cum esset, dracones duos duabus manibus necavit, quos Iuno miserat: unde primigenius est dictus.* In parte averfa clypeus, Thebanæ fortitudinis insigne, & in nummis oppidorum Bœotiae frequens. Cui enimvero non notus Thebanus Ἐπαμεινώνδας, aliique?
- ⊙EBH. Cum Bacchi barbati effigie, vel Herculis ebrii, cui caput cinctum corona ederacea. In parte altera, clypeus, cui clava transversim apposita, Hercules nempe insigne.
- ⊙HPEΩN. M. Aurelii nummus e Gaza Regia. Et alter quem vidimus, ejusdem Aurelii, ΘΗΡΑΙΩΝ. Plinio, lib. iv. sect. xxi. *Thera* &c. in Sporadibus insulis. Stephano: Θῆρα, νῆσος τῆ Σποραδῶν. . . . ὁ οὐκίτωρ Θηραῖσι. Addere debuit & Θηραῖς. Hodie *Santerini*.
- ⊙HPEΩN. L. Veri, apud Tristanum, tom. i. pag. 695. in quo Termini Dei insculpta effigies.
- ⊙HPA. Nummus antiquus, e Cimelio Regio.
- ⊙ΟΥΡΙΩΝ. E Cimelio nostro & apud Goltzium in Magna Græcia, Tab. xxix. cum bovis cornupetæ effigie, ubertatis agri; pisce, oræ maritimæ symbolo. Ex parte averfa Pallas galeata, Thuriorum Dea. Plinio, lib. iii. sect. xv. *Oppidum Thurii*, &c. Fuit illud in Magna Græcia: nunc jacent ruinæ. Stephano: Θούριοι, πόλις Ἰταλίας. . . . τὸ ἔθνικόν, ὁμωνύμως Θούριοι.
- ⊙ΡΑΚΩΝ ΚΟΙΝΟΝ. *Commune Thracia*. Vide ΦΙΑΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ in *Thracia*. In hac regione Cotys imperitavit, diviso cum Rhescuporide imperio, qui Rhœmetalcis frater, idemque Cotyos patruus fuit: factumque id Augusti jussu ac permissu. Nummum utriusque nomine ac vultu signatum Seguinus affert, pag. 35. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΤΥΟΣ. Ex parte averfa, ΘΚΦ. quas ille notas, numeralesne censerī oporteat, an explicari possint, ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΣΑΡΦΙΛΟΣ, legendum permittit arbitrio. Nos vel eo nomine numerales esse censemus, quod in Rhescuporidis, qui Cotyos patruus, ut dixi, fuit, ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΡΗΣΚΟΥΠ.

perinde istæ adnotentur, ΒΜΦ. Itaque priore numero signatur DXXIX. posteriore annus DXLI. Tertio, quem idem Seguinus repræsentat pag. 39. Inithimevi Thracum pariter tyranni, ut apparet, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΝΙΘΙΜΗΥΟΥ ΑΔΦ, annus DXXXI. ut is Cotyos filius fuisse, ac post excessum patris cum matre Sapæis imperitasse videatur: dum alteri Thraciæ parti Rhescuporis jura daret. Vide Strabonem, lib. XII. pag. 556. Cœpisse itaque hanc æram putarim Olympiade LXVI. circiter annum Urbis CCXXXVII. quo fere Thraciam & Macedoniam, teste Herodoto libro v. Megabazus Darii subjecit imperio: moxque Alexander Amyntæ Macedonum regis filius Persarum principes in convivio domi suæ occidit, & a tyrannide Persica ditio- nem sibi subjectam exemit. Ab eo si numerentur anni DXXIX. occurreret annus Urbis DCCXLVI. Augusti supremus. De Cotye, Rhœmetalce, & Rhescuporide, Tacitum vide, lib. II. Annal.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Juliæ Titi nummus, apud Patinum, pag. 155. cum tripode, Apollinis symbolo. Plinio, lib. v. sect. xxxi. in Ionia, *Thyatira alluitur Lyco*. Stephano: Θυατεира, πόλις Λυδίας... τὸ ἔθνικόν, Θυατεριωός. Turcis hodie *Akhissar*, hoc est, Castellum novum. Plura in Notis ad Plinium vide. Vias circa Thyatira reficiendas Vespasianus Juliæ avus curaverat: quare hoc generi ejus grati animi monumentum referre Thyatireni possunt videri. Vetus inscriptio apud Sponium in Itin. Athen. ibi reperta:

IMP. CAESAR. VESPASIANVS. AVG. PONTIF. MAX.

TRIB. POT. VI. IMP. XIII. COS. VI. DESIG. VII.

CENSOR VIAS FACIENDAS CVRAVIT.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ

ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΕΓΙΣΤΟΣ

ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟ Γ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΟ ΙΓ. ΠΑΤΗΡ. ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΥΠΑΤΟΣ ΤΟ Γ ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΣ ΤΟ Ζ.

ΤΕΙΜΗΤΗΣ. ΤΑΣ ΟΔΟΥΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. ΚΑΙ. ΣΜΥΡΝ. Ομόιοια scilicet,

Θυαπειρωδῶν ἢ Σιωρναίων. Nummus Antinoi apud Occo-
nem, pag. 245. in quo figuræ turritæ duæ : altera dex-
tra victoriolam cum laurea & palma, altera Palladem
armatam tenet. Ex antica parte, non Antinoum, ut
Occo sensit, sed Senatus Genium adumbrari credimus,
ex ea epigraphæ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, *Sacer Sēnatus*.
Additur & Prætoris nomen, sed vitiatum. Occo enim
sic exhibet, CΤΡΓΦ. ΑΒΑΛΦΗ. ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟ.
Patinus in Thesauro, pag. 97. CΤΡ. Τ. ΦΑΒ. Λ. ΑΦΗ.
ΑΠΟΛΙΝΑΙ. scribe, CΤΡ. Τ. ΦΑΒ. ΑΛΦΗ.
ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ. Στρατηγὸς Τίτου Φαβίου Ἀλφιώου
Ἀπολιναρίου. *Prætorè Tito Fabio Alphenò Apolinario.*

ΕΠ. CΕΠ. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Commodi apud Tri-
stanum, pag. 741. Ἐπὶ Σεπτιμίου, *Sub Septimio*, urbis
ejus Prætoris. In ejus nummi posteriore area Vulcanus
Thetidi adstanti parat arma. Homerum vide, *Iliad. σ'.*

ΕΠ. CΤΡ. ΤΙΤΟΥ. ΑΥΡ. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. *Sub*
Prætorè Tito Aurelio. Commodi, apud Patinum in
Thesauro, pag. 114.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Caracallæ, apud Occonem, pag.
382. Quæ causa fuerit hujus eudendi nummi, docet
vetus inscriptio Thyatiris reperta, allataque a Sponio
in Itin. Athen.

ΤΟΝ ΓΗΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΔΕCΠΟΤΗΝ
ΑΥΤ. ΚΑΙC. Μ. ΑΥΡ. CΕΟΥΗΡΟΝ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ.
ΠΑΡΘ. ΜΕ. ΓΕΡΜ. ΜΕ. ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΤΡΙΔΟC.
ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩC ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
Τ. ΑΝΤ. ΑΛΦΗΝΟC ΑΡΙΓΝΩΤΟC &c.

*Terræ Marisque Dominum Imp. Caf. M. Aurelium Se-
verum Antoninum, Parthicum Max. Germ. Max. Pa-
trem Patriæ, de se ac de civitate bene meritum, Titus*
Antoninus Alphenus Arignotus &c.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. ΝΕΩΚ. Getæ, apud Tristānum,
tom. 11. pag. 278. Vas ex quo palmæ binæ exstant.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Elagabali, cum Dianæ venatricis
effigie, apud Patinum, pag. 334.

ΕΠΙ. C. ΟΚΤ. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ. ΘΥΑΤΕΙΡΗ-
ΝΩΝ. Saloninæ, apud Occonem, pag. 474. Ἐπὶ
Στρατηγὸς

Στρατηγὸς Ὀκταβίου &c. *Sub Prætorè Octavio* &c. Est & in Cimelio Regio, ubi legi videtur, ΕΠΙ. Ι. ΟΚΤ. *sub Iulio Octavio.*

ΕΠ. ΑΠΟΛΙΝΑΡΙ. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Caput turritum: ex parte averfa, CΜΥΡΝΑΙΩΝ ΟΜΟ. hoc est, ὁμόνοια. *Sub Apolinario, Thyatirenorum Smyrncorumque concordia.* Smyrne Amazon cum bipenni nummi aream obtinet. Apud Sponium, in itiner. Athen.

ΘΥΕΣΣΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Titi nummus e Thesau-
ro Goltzii, pag. 234. Stephanus: Θύεσσος πόλις Πισιδίας, ἧς τὸ ἔθνικόν, Θυεσσός.

ΘΥΡΙΕΩΝ. E Goltzii Thesauro nummus, pag. 234. Stephanus: Ἐστὶ ἐν Ἀκαρνανίᾳ Θυρίον· τὸ ἔθνικόν, Θυριός. In eo nummo sedet Apollo cum arcu: ex parte altera Minotaurus. Ob Actium Apollinem, cujus fanum in proximo fuit, tota Acarnania & Epiro, familiaris ejus Dei cultus, effigiesque in nummis frequens.

I

IADERA.

COL. AVGVSTA. IADERA. Domitiani nummus apud Goltzium. Plinio, lib. ΙΙΙ. sect. xxv. *Colonia Iadera*, in confinio Liburniæ Dalmatiæque. Ptolemæo quoque Ἰάδερρα καλωνία. Nunc *Zara vecchia.*

FELIX. IADERA, apud Ligorium, attestante Spanhemio, pag. 727.

ΙΑΙΤΙΝΩΝ. Apud Parutam. Philisto, apud Stephanum: Ἰαιτία, πόλις Σικελίας... τὸ ἔθνικόν, Ἰαιτίνος. Nunc *Iato.*

ΙΑΣΕΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 216. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Oppidum Iasus*, in Caria: nunc *Askem*, & *Askem Kalefi*, ut narrant ii qui proxime hæc loca lustrarunt. Civis Stephano, Ἰασός. Plinius idem lib. ix. sect. viii. *In urbe Iasso Hegesidemus scribit & alium puerum, Hermiam nomine, similiter maria per-equitantem, cui nempe delphinus præbebat ascensuro dorsum, cum repentinæ procellæ fluctibus exanimatus esset, relatum: delphinumque causum leti fatentem, non reversum in maria, atque in sicco exspirasse.* Hoc ipsum

narrat Plutarchus, lib. de solert. animal. pag. 984. Quibus ex locis fortassis sat commode Julii Pollucis locum emendabis, e lib. IX. cap. VI. in quo ait, Χῖοι Ὅμιρον τῷ νομίματι ἐνεχάρατον Ἄσις ἢ παιῖδα δελφῖνι ἐποχούμνον. *Cuii Homerum monetæ suæ insculpservunt: Asis puerum delphino vectum.* An non enim Ἰασίς haud dubie pro Ἄσις longe verius legas?

ΙΑCΩ. Anguis emergens e puteo. Qui oppidi nomen ibi esse censent, egregie hallucinantur, cum sit id proprium Æsculapii filiae, cujus Dei Deæque symbolum anguis in nummis est. Vide Plinium, lib. XXV. sect. XL. num. XXXI. & quæ a nobis ibi dicuntur.

ΙΔΑΙΟΥ. ΔΙΟΣ.

ΑΥΤ. ΚΑΙΣ ΔΟΜΕΤ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Ἀυτοκράτωρ Κῆσας Δομετιανὸς Σεβαστός. ΔΙΟΣ. ΙΔΑΙΟΥ. *Iovis Idæi.* In Museo nostro. Aquila alis expansis fulmini infistit. *Idæus mons*, in Creta, Plinio, lib. IV. sect. XX. Ibi genitum Jovem ferunt. Callimachus, hym. in Jovem;

Ζεὺς, σε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὐρεσὶ φασι γνέσθαι.

Juppiter, Idæis aiunt te in montibus ortum.

ΙΔΑΛΕΩΝ Nummi duo e Græcia vetere Goltzii, Tab. XXVI. Plinio, lib. V. sect. XXXV. *Idalium.* Stephano: Ἰδαλίον, πόλις Κύπρου . . . τὸ ἔθνηκόν, Ἰδαλεύς. In eo nummo Veneris Idaliæ caput insculptum. Maro:

Est Amathûs, est celsa mihi Paphos, atque Cythera, Idaliæque domus.

Ex parte averfa gryphus Apollini facer: Quod utrumque numen Præsidis vice & custodis urbs ea agnosceret. Sunt & in quibus stella Veneris, seu Luciferi, cum equo insculpta.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ *Phrygiæ.*

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΓΕΡΟΥΣΙΑ. *Senatus Hierapolitanus.* E Museo nostro. Sic in nummis aliis, ΒΟΥΛΗ ΑΠΑΜΕΩΝ. ΒΟΥΛΗ ΠΕCCΙΝΟΥΝΤΙΩΝ. Festus: *Gerusia, curia ab ætatis vocabulo dicta.* Hesy-chius: Γερουσία, ὠρεσβυτέριον, πλῆθης γερῶτων. Varro, lib. IV. de ling. Lat. *Senaculum vocatum, ubi Senatus,*

aut ubi seniores confisterent, dictum ut *γεροσία* apud Græcos. Plinio, lib. v. sect. XXIIX. *Hierapolitæ*. Stephano: Γεράπολις, μεταξύ Φρυγίας & Λυδίας . . . τὸ ἐθνικὸν, Γεραπολίτης.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΧΡΥΣΟΡΡΟΑΣ. Chrysoorhoas annis idem, qui Pactolus, teste Plinio, lib. v. sect. XXX. Hunc ab Hierapolitis Numinis vice habitum cultumque docet hic nummus, in quo cum ea epigraphe fluvii depicta effigies. Sic accipiendos esse nummos quoque istos, ΚΥΜΑΙΩΝ ΞΑΝΘΟΣ, ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ ΕΡΜΟΣ, ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ ΕΡΜΟΣ, ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΣΑΓΑΡΙΣ, aliosque alibi moneamus. Ne Hierapolitis Syriae, & Chrysoorhoæ anni, qui Damascum rigat, hunc nummum adjudicem, multa deterrent.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Jupiter dextra gestans Aquilam, hastam læva: Ex parte averfa, caput Serapidis.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. ΓΕΡ. *Claudius Caesar Germanicus*. Ex parte averfa: Μ. ΣΥΙΛΛΙΟΣ. ΙΕΡΑΠΟ.....

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Μ. ΣΥΙΛΛΙΟΣ. *Hierapolitarum, M. Suillius*. In parte averfa, templum, cum epigraphe, quam Seguinus non vidit, qui nummum affert, pag. 88. ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΗ ΣΕΒΑΣΤΗ. Fuit Agrippina Claudii Augusti conjux: Suillius apud Claudium *præpotens, ejusque principis amicitia diu prospere, nunquam bene usus*, ita prodente Tacito, lib. IV. Annal. Provinciam Asiam quoque rexit, eodem Tacito teste, lib. XIII. Annal. sed Publii ei prænomen affingit, cum Marci fuisse verum nummus unus & alter asseveret.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, cum effigie Dianæ Ephesiæ, in nummo Trajani, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 186. Sed & Tiberii nummos, & M. Aurelii, e Cimelio Regio, qui ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ inscribuntur, referri huc remur oportere.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΚΑΙ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Commodi nummus. Vide ΕΦΕCΙΩΝ.

ΦΟΥΛ. ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ. CEB. *Fulvia Plautilla An-*

gusta, uxor Caracallæ. Ex parte altera, ΕΠ. ΣΤΡ...
 ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Urbis
 Genius, & Imperator dextras jungunt, etsi aliter Tri-
 stanus sentit, tom. 11. pag. 255. Fuit autem is Prætor
 Antipater, Caracallæ præceptor ac Getæ, Severo a
 secretis, idemque Bithyniæ Præses, ortu quoque Hier-
 apolitanus. Testis Philostratus, lib. 11. de vitis So-
 phist. pag. 603. Ἀντιπάτωρ ἦ τῶν Σοφιστῶν πατήρ μὲν ἠὲ
 Γεραπόλις, καταλεχτέα δ' αὐτῆ ἔστ' ἡ Ἀσία εὐπερα-
 τούσαις. . . . Ἰσάδοις ἢ ἑλγραφεῖς ἦρξεν μὲν τοῦ τῶν Βιθυνῶν
 ἔθνους. Δόξας ἢ ἐπιμύθεον ἡρώσθη τῶν ξίφει, ἢ δὲ χλὴν παρε-
 λυθη. Βίου μὲν δὴ ὀκτώ κ' ἐξήκοιτα ἔτη τῶν Ἀντιπάτρω ἐγγύετο,
 ἔ' ἐτάφη οἴκοι. . . . Διδασκαλός τε τῶν Σιένηςου παιδῶν ἐνο-
 μιάθη· κ' ἴσθαι διδάσκαλον ἐναλοδιδῶν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπαίνοις
 ἢ ἀκροάσεως, &c. *Antipatro Sophistæ Hierapolis patria
 fuit: ea vero urbs in iis censenda quæ florebant in Asia....
 Inter principes viros Bithynorum nationi præfuit. Sed cum
 promptius uti gladio visus esset, magistratu abdicatus est.
 Annos octo & sexaginta vixit Antipater, ac domi sepul-
 tus est. . . . Severi filiorum præceptor est existimatus: unde
 in auditorii laudibus eum Deorum doctorem appellaba-
 mus, &c.* Ita interpretes Bonfinius & Morellus: quo-
 rum fides in his certe verbis reddendis, Ἰσάδοις ἢ ἑλ-
 γραφεῖς, ut omittam cetera, desiderari mihi sane vide-
 tur. Neque enim *inter principes viros* reddi oportuit,
 quod hic frigidum est, sed *Consularibus viris adscriptus*:
 quod Bithynia, cui præfuisse dicitur, provincia Con-
 sularis fuerit, ut ex Notitia discimus, pag. 33. Ἐπαρχία
 Ποντικῆς, ὑπὸ Κοινοβείων, & ex aliis monumentis. In
 hac provincia Hierapolis fuit.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΚΑΙ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΝΕΩ-
 ΚΟΡΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Philippi F. & Otaciliæ Se-
 veræ apud Occonem, pag. 446. & in Cimelio Regio.
 Μ. ΩΤ. ΣΕΥΗΡΑ. *Marcia Otacilia Severa*, Philippi
 Imp. conjux. Ex parte averfa, ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ.
 Stat Apollo citharædus, ante laurum arborem. Da-
 mascius, apud Photium in Bibl. cod. C CXLII. pag.
 1054. Ο'π' ἐν Γεραπόλει ἢ Φρυγίας ἰερεὺς ἠὲ Ἀπόλλωνος,

Ἐπὶ δὲ τὸν ναὸν καταβάσιον ἑστέκειτο γεννασίμοις ἀναπνοαῖς
 παρεχόμενον. *Hierapoli in Phrygia templum erat Apollini-
 nis: subtus spiraculum erat letiferi spiritus.* Vetus inscri-
 ptio reperta Hierapoli, allata a Sponio, in Itin. Athen.
 pag. 150.

ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΑΡΧΗΓΗΤΗ.

Nec Apollinis tamen modo, sed & Matris Deum nu-
 men olim ab Hierapolitis in honore habitum. Testis
 Plinius, lib. 11. sect. xciv. *Simili modo Hierapoli in
 Asia spiraculum, Matris tantum Magnæ sacerdoti in-
 noxium.* Vide & Strabonem, aliosque, quos ibi appel-
 lavimus.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Vide ΣΜΥΡ-
 ΝΑΙΩΝ.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Isidis typus. Ex parte altera, Se-
 rapis. Apud Tristanum, tom. 11. pag. 338.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Hygia, cum angue & Telespho-
 ro, ut supra. Ex parte altera, caput radiatum, ceu So-
 lis: epigraphe, ΑΔΙΡΒΗΝΟΣ: quæ vox vernacu-
 la Hierapolitarum Phrygiæ lingua Solem significat. Id
 enim veri multo similius est, quam quod Tristanus
 affert, in Elagabalo: *Adir* idem esse atque *Adad*, quæ
 vox Syris Solem sonat: & Βλωδς pro Βηλδς dici: *Adia-
 benen* item, quæ Assyria est, quasi *Adirbenen* esse ap-
 pellatam: quæ somnia sunt otio abudentium. At pe-
 culiare atque vernaculum Hierapolitarum sermonem
 fuisse aliquem, præter Græcum, tam certum est,
 quam quod certissimum: nec Hierapolitarum modo,
 sed & plurimarum in minore Asia gentium. Auctor est
 Hieronymus, in proœmio lib. 2. Comm. in Epist. ad
 Galatas, non lingua tantum Græca, sed & peculiari
 altera usos, quæ esset Trevirorum æmula. Strabo, lib.
 xiv. pag. 662. Carum fuisse linguam peculiarem scri-
 bit, cui Græca vocabula multa essent admixta. Idem,
 pag. 678. ex Ephoro docet, e sedecim gentibus quæ
 tractum eum incoluere, tres Græcanicas, reliquas fuis-
 se barbaras: hoc est, barbaro, suo, ac vernaculo, non
 Græco sermone usos. Quod & Plinius verbis conceptis

NUMMI ANTIQUI

habet, lib. v. I. sect. 11. ubi de península Asia: *Quo in omni tractu proditur tres tantum gentes Græcas jure dici: Doricam, Ionicam, Æolicam: ceteras barbarorum esse.* Et animadversum a Plinio est, lib. v. II. sect. xxiv. *Mithridaten duarum & viginti gentium regem, totidem linguis jura dixisse, pro concione singulas sine interprete affatum.* Atqui & subjectæ ei gentes eæ fuere, & omnes Asiæ minoris finibus comprehensæ, quam nunc Anatoliam vocant. Denique, id quod rem omnino conficit, in Actis Apostolorum, cap. 11. Sacer scriptor Cappadociam, Pontum, Asiam, Phrygiam, in qua Hierapolis fuit, Pamphyliamque, tanquam diversarum linguarum regiones inducit.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Sacer Senatus.* Romanus videlicet, cui Asiæ fere civitates nummo cuso cum ea *sacri Senatus* appellatione assentantur. Nummus apud Patinum geminus, pag. 5. Alter Deam exhibet, cum Cornucopiæ duplici, & papaveribus: quæ agri uberis argumenta: in quo *vescum papaver*, & *Cereale papaver*, ut Maro cecinit, feri possit. Alter Hygiam sive Salutem, cum Æsculapii angue & Telesphoro exhibet, additaque in epigraphe vox ΝΕΩΚΟΡΩΝ, qua sacra se facere pro salute totius Senatus Hierapolitæ testantur.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ *Syriæ.*

ΘΕΑΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Trajani, M. Aurelij, L. Veri, Caracallæ, & Philippi Patris e Museo nostro nummi. Dea Syria vel Cybele, vel Venus Astarte est. Plinio, lib. v. sect. xix. *Bambyce, quæ alio nomine Hierapolis vocatur, &c.*

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΕΝ. ΤΩ. ΔΙΒΑΝΩ. Antonini Pii, apud Patinum, pag. 228. & in Indice, pag. 13. sed ΗΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ potius esse suspicamur. Stat in eo nummo Imperator, cum labaro.

ΘΕΑΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΙΕΡΟΠ. E Museo nostro, nummus Antonini Pii. In nummo Severi Alexandri, e Gaza Regia, ΘΕΑΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Dea Cybele sedet: in altero simili, insidet leoni.

ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Δ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ *Emispinæ*

Augustæ, Commodi uxoris, apud Oeconem, pag. 334.

Hunc Hierapoli Syriæ nummum eo solum nomine ad-
scribimus, quod per *ο μικρόν* scribitur.

ΑΥΤ. ΚΑΙ. Δ. ΣΕΠ. ΣΕΥΗΡΟΣ. ΠΕΡ. ΣΕ. *Αύτο-*

κράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Σεπτήμιος Σεβήρος Πέριπταξ Σεβα-
ρός. Ex parte altera, *ΙΟΥΔ. ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. ΙΕ-*

ΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Julia Domna Augusta. E Cimelio
Regio.

ΘΕΑΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, in Coro-

na. Caracallæ apud eundem, pag. 302. nam & per

ο μικρόν hoc Syriæ oppidum scribi Stephanus admo-
net.

ΙΕΡΟΠΟ. ΚΑΣΤΑΒΑ. Vide ΚΑΣΤΑΒΑΔΕΩΝ.

ΙΕΡΑΠΥΤΝΙΩΝ. ΕΠΙ. ΦΛΑΟΥΤΙΟΥ. *Hierapytnio-*

rum, sub Flavio. Est hujus Flavii mentio in vetusta in-

scriptione apud Gruterum, pag. *ΜΧCIIII. 7.* in ipsis

Hierapytnæ civitatis rudерibus reperta.

Λ. ΦΛΑΟΥΤΙΟΝ

ΣΟΛΠΙΚΙΑΝΟΝ

ΥΤΙΟΝ. ΦΛΑΥΤΙΟΥ ΔΙΑΧΟΝΗ

ΔΩΡΙΩΝΟΣ....

L. Flavium Sulpicianum, Flavii Dorionis Filium. Est
hic Caii Caligulæ nummus.

ΙΕΡΑΠΥΔΝΙΩΝ. ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Ejusdem Cali-

gulæ nummus, quo duarum Cretæ insulæ civitatum

ἑμείοια, hoc est, concordia designatur. Plinio, lib. iv.

sect. xx. *Hierapytna, Gortyna.* Stephano *Ἰεραπύτνα,*

πόλις Κρήτης τὸ ἑθιμὸν, Ἰεραπύτνιος. Hodie *Giera*

Petra. Fuisse in ea civitate Palladis & Æsculapii fana,

vetus inscriptio docet, apud Gruterum, pag. *DV.*

ΙΕΡΑΠΥΤ. in aliis quos vidimus. Et apud Patinum in

Thesauro numismatum, pag. 22. *ΙΕΡΑΠΥΤΝΗ* cum

Aquila Jovis armigera, quem natum in ea insula fabu-

læ ferunt: & palma, cujus Creta ferax, teste Plinio,

lib. *XIII.* sect. *IX.* ubi de palmis: *Copiose in Creta,*

&c. Caput deinde turratum arcæi nummi anticam ob-

tinet, qui Urbis Genius est. Adjecta in aliis Prætorum

nomina, ut ΔΑΜΑΓΟΡΑΣ, ΜΝΕΣΘΕΥΣ, ΙΜΕΡΑΙΟΣ, quod postremum urbis Siculae nomen esse Paruta falso credidit, ac pro ΙΕΡΑΠΥΤΝΙΩΝ, errore altero legit ΙΕΡΑΠΙΤΥΣ, sacramque pinum interpretatus est: quam ejus viri hallucinationem vidit ante nos Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 307.

ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΠΕΡΣΙΚΗ. *Hierocæsariensium Persica*, Diana scilicet, de qua Tacitus, lib. III. Annal. cujus locum attulimus in nummis ΕΦΕCΙΩΝ. Persica vero vocatur, non quod a Persis agnita, vel allata: sed quod in ea Lydiae parte colebatur, cujus incolae Persici cognominabantur. Auctor Pausanias, lib. v. sive Eliac. prior. pag. 176. sub finem: "Ἐπὶ τῷ Λυδίοις ἐπιτέλεισιν Περσικοῖς ἱερά, ἔντε Ἱεραχμοσάρεια καλουμένη πόλει, καὶ ἐν Ὑπαίτοις. Nummus hic est Cimelii Regii. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Cæsarienses*, ut ibi diximus in Notis. Ptolemæo, lib. v. cap. 11. Ἱεραχμοσάρεια in Lydia, juxta Thyatiram, hoc est, in Lydiae Ioniaeque confinio. In Notitia Eccles. pag. 45. inter Antistites Provinciae Lydiae, ὁ Ἱεραχμοσάρειας.

ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΙΕΡΑ. CΥΝΚΛΗΤΟC. ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΥΤ. CΤΡΑΤΟΝΕΙΚΟΥ. Ἐπὶ φρατηροῦ Αὐρηλίου Σερατόνικου. *Hierocæsariensium. Sacer Romanorum Senatus. Sub Praetore Aurelio Stratonico.*

ΙΕΡΟΚΑΙCΑΡ. ΚΟΜΑΝΩΝ. Severi nummus e Cimelio Regio, quo Hierocæsariensium æra, & eorundem cum Comanis consensus declaratur. Vide ΚΟΜΑΝΩΝ.

ΙΕΡΥCΑΛΕΜ. Vide ΑΕΛΙΑCΑΡ.

ΙΗΤΩΝ. Lucillæ nummus, quem vidimus. Stephani forte Ἱεταί, φερέειον Σικελίας, huc spectat: etsi τὸ ἔθνικόν, Ἱεταῖοι eidem sit. Aut Ἱητῶν Ionice dictum videri fortean queat, pro Ἱατῶν, ab Ἱαῖς, quæ pars Illyriæ Stephano ipsi est. Ἱαῖς, inquit, Ἰλλυρίας μέγες. οἱ οἰκουῦντες, Ἱεταί.

ΙΚΑΡΙΩΝ. In Goltzianis veteris Græciæ nummis, Tab. xviii. Plinio, lib. 1v. sect. xxiiii. *Icaros*, ... ante vocata *Doliche*, nempe a longitudine. In Sporadibus insulis.

insulis. Straboni & Ptolemæo, Ἰκαεῖα : unde nunc *Nicaria* dicitur, factitia voce unica e duabus, ἐν Ἰκαεῖα. Exhibet hic nummus Dianam cum velo, tauro vectam, eandemque Tauropoliam appellatam. Strabo, lib. xiv. pag. 639. ubi de Icaria insula: Ἐστὶ δὲ καὶ Ἀρτεμιδος ἱερὸν καλούμενον Ταυροπόλιον ἐν τῇ νήσῳ. *Est & Dianæ fanum in insula, Tauropolium dictum.* Causa appellationis, quod Iphigenia Dianæ commiseratione, in taurum conversa est, ut Nicander scribit: nam alii in cervam, vel ursam, malunt. Sive quod ea regio taurorum armentis abundat, quibus Dea præsit. Nam & in Deliorum nummis Diana curru tauris juncto vehitur. Et Luna quidem, quæ ipsa omnino Diana est, a Prudentio dicitur, contra Symmachum,

Nunc bijugas frenare boves, &c.

Ab Aufonio, ad Paulinum:

Iam succedentes quatuebat Luna juvencas.

Ex alia ejus nummi parte Diana rursus insculpta, venatricis habitu, cum arcu & cane. Fuit ei insulæ nomen olim alterum *Dolice*, uti ex Plinio vidimus: ex quo Callimachi versum intelliges, ab interprete novissime prætermisum: quo Dianæ caram esse ex insulis *Dolichen*, ex urbibus Pergam fuisse, vates ait, vers. 187.

Νήσων μὲν Δολίχη, πόλιων δὲ τοι Ἰαδὲ Πέργη.

ILERC AVON. Augusti ac Tiberii nummi. Plinio, lib.

111. sect. iv. *Regio Ilergaonum.* Vide DERTOSA.

ILERDA.

MVN. ILERDA. Augusti nummus apud Patin. pag. 35. nunc *Gazæ Regiæ*. Lupi signatur effigie, quod insigne ejus urbis fuisse videtur Antonio Augustino. Plinio, lib. 111. sect. iv. *Ilerdenses*, CæsarAugustani conventus, in Hispania. Hodie *Lerida*.

ILIPA.

ILIPENSE. Nummus Augusti, apud Occonem, pag. 42. qui legi ΦILIPENSE censuit oportere: quare Antiquarii nummum eum ad Philippos Macedoniae oppidum conspirante consensu retulerunt: falso errore, Ilipam enim Baticæ civitatem hic nummus indicat,

de qua Plinius, lib. 111. sect. 111. *Oppida Hispaniensis conventus Ilipa cognomine Iliæ: Italica, &c.* quem locum nos primi sanavimus, cum prius perperam legeretur, *Ilipa cognomine Italica*, interpolatore Frobenio, qui ita scribendi ceteris deinde auctor fuit. Atqui in MSS Regiis, Colbertinis, Parisiensi nostro, aliisque, *Ilipa cognomine Illa Italica*, conspicue vidimus: In editione Parmensi, anni MCCCCLXXVI. *Ilipa cognomine Ila Italica*: quæ haud obscura præferunt vestigia genuinæ lectionis. Et Straboni certe, lib. III. pag. 141. Ἰτάλικα & Ἰλίπα, Ptolemæo quoque, Λαίπα μεγάλη, quæ Ilipa, & Ἰτάλικα, civitates sunt duæ dispares. Quodque majoris momenti est, fuit *Ila*, sive *Iliæ*, genuinum Ilipæ cognomen. Nam apud Gruterum, pag. CCCLI. IMMVNES ILIENSES ILIPONENSES legimus: Et Coloniam Hispaniæ Iliam in nummis exstare, ex Ligorii Collectaneis Spanhemius asseverat, lib. de usu numism. pag. 766. unde nosse Reinesius potuit, qui Ilienses Iliponenses forent, quod scire se negat, epist. XXI. Alias idem oppidum apud eundem Gruterum occurrit, pag. CCXLVI. 7. MVNICIPIVM INLIPENSE. Rursumque pag. MCXXVI. 3. VALERIA. DOMITIA. CLODIANA. ILIPENSIS. EX. PROVINCIA. BAETICA. Nunc est *Peñafloz*, ad Bætim, Cordubam inter Hispalimque.

ILIVM.

ΙΑΙΩΝ ΒΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Apud Tristanum, tom. 1. pag. 38. Lege, ΙΑΙΕΩΝ. ΔΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. In superficie altera, Γ. ΙΟΥΛΙΟΥ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. L. Γ. C. *Julii Imp. Dictatoris, anno tertio.* Æneas Anchisen gestat, & Palladium.

ΘΕΑ. ΡΩΜΗ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. ΙΑΙ. Ἰλιέων. *Dea Roma, sacer Senatus. Iliensium* Caligulæ nummus e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 95. Tacitus, lib. IV. Annal. *Ilienses cum parentem urbis Romæ Trojam referrent, antiquitatis gloria pollebant.*

ΙΑΙΕΩΝ. ΕΚΤΩΡ. Hector in bigis. Nummus M. Au-

relij, e Cimelio Regio. In quadrigis exhibent alij Com-
modi, Severi, Caracallæ, & Valeriani nummi.

ΙΑΙΕΩΝ. Pallas armata, dextra hastam, læva victorio-
lam gerit. Juliæ Domnæ nummus, apud Patinum, pag.
290.

ΙΑΙΕΩΝ. ΚΑΜΑΝΔΡΟΣ. Getæ nummus quem
vidimus. Plinius, lib. v. sect. xxxiii. *Scamander am-
nis navigabilis . . . Ilium immune.* Mela eleganter, lib.
i. cap. xviii. *Huc ab Ideo monte demissus Scamander
exit, & Simois: fama, quam natura, majora flumina.*
Stephano: Ἰλίον . . . τὸ ἐθνικόν, Ἰλίδος.

ΙΑ. Ἰλιέων. Ex parte averfa, EK. Ε'κτωρ, cum ejusdem
effigie. E Museo nostro.

ILLICI.

C. I. I. A. *Colonia Immunis Illice Augusta.* Tiberii num-
mus apud Patinum, pag. 72. & apud Occonem, pag.
87. Plinius, lib. iiii. sect. iv. *Colonia immunis Illici,
unde Illicitanus sinus.* Nunc *Elche*, in Valentino His-
paniæ regno: non *Alicante*, ut fufius in Notis ad Pli-
nium diximus.

C. V. IL. *Colonia Vittrix Illice*, apud Anton. August.
Dialogo 7. pag. 115. Meminit hujus coloniæ Paulus IC.
Dig. de Censibus.

ILLYRICVM.

RESTITVTORI ILLYRICI. Trajani Decii,
apud Occonem, pag. 450. Fuit Illyricum, e provin-
ciis Augustalibus, quibus qui vice Cæsaris præffet,
Legatus Pro-prætoe diceretur. Vetus inscriptio testis,
apud Gruterum, pag. cccxcvi. i.

P. CORN. DOLABELLAE.

LEG. PROPR. DIVI. AVGVSTI.

PROVINCIAE. HILLYRICI.

Vide quæ diximus verbo DACIA.

GENIVS. EXERC. ILLYRICIANI. &

GEN. ILLYRICI. Ejusdem Decii. Prior a Trifano
delineatur, tom. ii. pag. 587. & est in Museo nostro.

Posterior affertur ab Occone, pag. 450.

EXERCITVS IN ILLYRICVS. IMP. CAES. C.

MESS. Q. DECIO TRAI. AVG. E Museo nostro.

VIRTVS ILLVRICI. TR. Hoc est, *Treviris* cusa Moneta. Maximiani nummus.

ΙΟΠΗΤΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 217. Plinio, lib. v. sect. xiv. *Ioppe Phœnicum*, &c. hoc est, a Phœnicibus condita. Stephano, Ἰόπη, πόλις φοινίκης τὸ ἔθνικόν, Ἰοπήτης. Nunc *Iaffa*, in Palæstina.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ. M. Aurelii, & Valeriani numismata, quæ Tristanus tom. 111. pag. 13. ad Iulida Cææ insulæ oppidum refert, de quo actum a nobis est, lib. iv. sect. xx. Nos ad *Iulienses* Phrygiæ, de quibus Plinius, lib. v. sect. xxix.

ΟΥΟΛΟCENNA. ΑΝΘΥΠΑΤΩ. ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. *Volosennæ Proconsuli*, *Iuliensum*, *Ancyranorumque* cives, communi scilicet utriusque civitatis seu regionis Præsidi, Proconsulive Phrygiæ: subintellige ἀνεθνησαν, *posuere*. Neronis nummus hic est e Cimelio Regio. Cave reddas, cum viro alias erudito, *Volosenna Proconsule*.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΙΟΥΛΙΕΩΝ. Nummus Antinoi, Cognomen alterum ab Hadriano impositum ei urbi significat.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Vide ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Atque illud interim adnotabis, nummum Antonini Pii apud Occonem, pag. 268.ΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, ex hoc ipso sic legi integre oportere, ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Sic trunca sæpius numismata Occo profert, quæ nec supplere ipse, nec deinde alii potuere.

ΕΠ ΑΥΡ ΜΑΞΙΜΟΥ ΙΟΥΛΙΧΑ ΦΑΦΙΛΑCΑΦΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Otaciliæ apud Occonem, quem sic legimus: ΕΠ. ΑΥΡ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΙΟΥΛΙ. ΚΑΙ. ΦΛ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, subintellige, ἐμίνοια. *Sub Aurelio Maximo, Iuliensum & Flaviensum Philadelphenorum* concordia. Philadelphenos scilicet Lydiæ intelligimus, haud procul a Juliensibus positos.

- ΙΟΥΔΙΟΠΟΔΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummus, apud Tristhanum, tom. 11. pag. 232. nunc Cimelii Regii: in quo Dei Luni effigies. Sunt & Juliæ Domnæ, cum Hygiæ icone: Getæ, & Alexandri Severi in Cimelio Regio, cum Dei Luni, ut dictum est, icone. Plinio, lib. v. sect. XL. *Iulio polis*. Et sect. XLIII. *Iulio politæ*, in Bithynia. Ptolemæo, lib. v. cap. 1. *Ἰουλιόπολις*. Alui muros oppidi illius amne, scribit Procopius lib. v. de ædif. cap. 1 v.
- ΙΟΥΔΙΟΠΟΛΙΣ. E Gaza Regia. Μ. ΑΥ. ΚΟ. ΗΡΑΚΛ. Μάρκος Αὐρήλιος Κόμοδος Ἡρακλῆς.
- ΙΟΥΔΙΟΠΟΔΕΙΤΩΝ. Caput Dei Luni. Α. Κ. Λ. ΑΙ. ΑΥΡ. ΚΟΜ. ΗΡΑΚΛ. ΓΕΡΜ. Αὐτοκράτωρ Κῶσαρ Λούκιος Αἴλιος Αὐρήλιος Κόμοδος Ἡρακλῆς, Γερμανικός. Et in nummis quoque Latinis Commodus Herculis sibi nomen adscivit: HERCVLI ROMANO AVG. Clava in corona. AEL. AVREL. COMM. AVG. P. F. Commodi caput cum leonina pelle. E Cimelio Regio. Vide ROMA.
- ΙΟΥΔΙΟΠΟΔΕΙΤΩΝ. Deus Lunus equo insidet. Ex eadem Gaza, Commodi pariter Principis.
- ΙΟΥΔΙΟΠΟΔΕΙΤΩΝ. Gordiani junioris nummus, ex ære minimus, in quo militaria signa insculpta.
- ΙΠΠΩΝΙΕΩΝ. Nummus e Magna Græcia Goltzii, tab. xxv. in quo Proserpina, cum Cornu copiæ & caduceo. Huc nempe venisse ex Sicilia Proserpinam florum legendorum gratia, veteres existimavere, teste Strabone, lib. vi. pag. 256. Plinio, lib. 111. sect. x. *Hippo*, quod nunc *Vibonem Valentiam* vocant. Stephano: Ἰσπώνιον πόλις Βρεθίων... ἢ μετωνομάθη ἔσθ' Ῥωμαίων Οὐίτων ἢ Οὐαλεντία. τὸ ἔθνηκόν, Ἰσπωνιάτης, ἢ Ἰσπωνιάς. Nunc *Btvoa* in Calabria ulteriore. Vide VALENTIA *Calabriæ*.
- ΙΣΜΕΝΕΙΩΝ. Commodi nummus e Gaza Regia. Βοεοτιᾶ vicus est Stephano Ἰσμιλή, κόμη Βοιωτίας: ὁ κομήτης Ἰσμιλίος, ἢ Ἰσμιλιῶς, ἢ Ἰσμιλιῶς, ἢ Ἰσμιλιώτης. Ab Ismeno amne, de quo Plinius, lib. 1 v. sect. xii. *Amnis Ismenus*. Hinc Ἀπόλλων Ἰσμιλιῶς apud Pausaniam in Corinth. pag. 53.

HIΣMEN. Apud Goltzium, in Græcia, tab. xv i i. cum clypeo, Bœotiae Thebarumque: & cantharo, Liberi Patris insigni. Est enim cantharus Baccho sacer: ut Herculi scyphus. Plinius, lib. xxxiii. sect. l i i i. *C. Marius post victoriam Cimbricam cantharis potasse Liberi Patris exemplo traditur, ille arator Arpinas, & manipularis Imperator.*

ΙΣΤΙΑΙΕΩΝ. Nummus Græciæ veteris e Museo nostro: in quo mulier navi insidet, expanso velo: a quo nempe ei civitati nomen: *ισίον* enim Græcis *velum nâvis* sonat. Plinio, lib. iv. sect. xxi. *Oreos.* Eadem enim Histiaæ quondam, quæ subsequente ævo, *᾽Ωρεὸς* dicta est, teste Strabone, lib. x. pag. 445. Stephano: *Ἰστία, πόλις Εὐβοίας... ὁ πολίτης, Ἰστιαεὺς, & Ἰστιαῖος.* Sunt & similes apud Goltzium nummi, in insulis Græciæ, tab: xii. Sunt & in quibus bos insculptus: quo de symbolo, vide nummos **ΚΑΡΥΣΤΙΩΝ.**

ΙΣΤΡΙΗΩΝ. In nummis Goltzii, Tab. xxv i i i. Plinio, lib. iv. sect. xv i i i. in Thracia, *Istropolis.* Stephano: *Ἰστρίος, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ. τὸ ἔθνικόν, Ἰστρίος ἢ Ἰστριεύς.* Unde *Ἰστρίων* Ionice, pro *Ἰστριέων*, ut *βασιλέων* pro *βασιλέων.* Conditum a Milesiis auctor est Strabo, lib. vii. pag. 319. & Plinius, loc. cit.

ITALIA.

VEHICVLATIONE ITALIAE REMISSA.

Afini soluti pascentes. Nervæ nummus apud Occonem, pag. 189. & in Museo nostro. Vide quæ de cursu publico relevato scribunt Casaubonus & Salmasius ad Spartianum in Hadriano.

TVTELA. ITALIAE. S. C. Nervæ, apud Occonem sæpius: & apud Tristanum, pag. 361.

ALIM. ITAL. *Alimenta Italiae.* Trajani, e Cimelio Regio. Ut & alter, **ALIMENTA. ITAL. SVBMIN.** *Alimenta Italiae subministrata.* De hac Trajani liberalitate videndus Dio apud Xiphilinum: & in Gruteri inscriptionibus, **PVERORVM. PVELLARVMQVE. VLPIANORVM**, pag. 1084. 7. Spartianus in Hadriano, pag. 4. *Pueris ac puellis, qui-*

bus etiam Trajanus alimenta detulerat, incrementum liberalitatis adjecit. Hanc deinde æmulatus etiam Antoninus Pius, teste Capitolino, pag. 20. cum puellas alimentarias in honorem Faustinae Faustinianas constituit. Quod & nummus declarat ejus Faustinae, cum epigraphe, PVELLAE. FAVSTINIANAE, apud Medio-barbum, pag. 209. Et Alexander quoque Severus, qui teste Lampridio, pag. 134. Puellas & pueros, quemadmodum Antoninus Faustinianas instituerat, Mamæanas & Mamæanos instituit.

ITAL. REST. *Italia restituta.* Ejusdem.

REST. ITAL. *Restitutori Italiae.* Ejusdem.

RESTITVTORI. ITALIAE. Hadriani, & M. Aurelii. De posteriore Capitolinum vide, in Marco, pag. 27. *Italicis civitalibus famis tempore frumentum ex Vrbe donavit. . . . Datis juridicis Italiae consuluit, &c.* Existat hic M. Aurelii nummus apud Occonem, pag. 290. & in Museo nostro. Ad prioris nummi illustrationem, facit illud quod Spartianus de Hadriano narrat, pag. 3. inter initia ejus principatus : *Aurum coronarium Italiae remisit, in provinciis minuit, & quidem difficultatibus ærarii ambitiose ac diligenter expositis.* Et pag. 4. *Ad colligendam autem gratiam nihil prætermittens, infinitam pecuniam quæ fisco debebatur, privatis debitoribus in urbe atque Italia, in provinciis vero etiam ex reliquis ingentes summas remisit, syngraphis in foro Divi Trajani, quo magis securitas omnibus roboraretur, incensis.* Quo & nummus ille spectat inscriptus, RELIQUA. VETERA. HS. NOVIES. MILL. ABOLITA. Quo in nummo face admota Hadrianus ipse syngraphas cremat. Hæc vero sestertiûm novies millies Gallicæ monetæ efficiunt omnino libras, ut vocant, 90000000. seu nonaginta milliones. Idcirco & alter eidem Principi nummus adjunctus, LOCUPLETATORI. ORBIS. TERRARVM. Vetusque inscriptio insignis, apud Gruterum, pag. x. 6. IMP. CAES. DIVI. TRAIANI. PARTHICI. F. D. NERVAE. NEP. TRAIANO. HA-

DRIANO. AVG. PONT. MAX. TRIB.
 POT. II. COS. II. QVOD. VNVS. OM-
 NIVM. PRINCIPVM. ET. SOLVS. RE-
 MITTENDO. SESTERTIVM NOVIES.
 MILLIES. CENTENA. MILLIA. N̄.
 DEBITVM. FISCI. NON. PRAESENTES.
 MODO. SED. ET. POSTEROS. SVOS.
 PRAESTITIT. HAC. LIBERALITATE.
 SECVROS.

Imperatori Caesari Divi Trajani Parthici Filio, Divi Nervae Nepoti, Trajano Hadriano Augusto, Pontifici Maximo, Tribuniciae Potestatis II. Consuli II. Quod unus omnium Principum, & solus, remittendo sestertiūm novies millies centena millia numero, debitum fisci, non praesentes modo, sed & posteros suos praestitit hac liberalitate securos.

ADVENTVI. AVG. ITALIAE. Hadriani, apud Patinum, in Thesauro, pag. 161.

ITALIA. In nummo Antonini Pii, apud Anton. Aug. tab. XL. ipsa orbi infidet, ac sceptrum tenet, ob principatum: cornu copiae, ob fertilitatem.

ITALICA. Apud Patin. pag. 35. nunc in Gaza Regia, Augusti nummus.

MVNIC. ITALIC. PERMIS. DIVI. AVG.
Municipium Italicense, Permissu Divi Augusti. Tiberii & Germanici nummi: apud Patinum ille, pag. 67. iste, pag. 84. uterque nunc ejusdem Cimelii. Plinio, lib. III. sect. III. *Italica*, in Baetica. Omnium scriptorum consensu, hodie est *Sevilla la veja*, Hispali proxima, Siliii vatis, Trajani Imp. & Theodosii M. natalibus clara. Gruteri inscriptio, pag. cccclxxxv.

COLONIA. ITALICENSIS. IN. PROV.
 BAETICA.

ITALICA. BILBILIS. Vide inferius, OSCA.

ITANIΩN. Goltzii nummus in Thesauro, pag. 217. Stephanus: Ἰτανός, πόλις ἐν Κρήτῃ· οἱ πολῖται Ἰταῖοι.

IVDÆA.

FISCI. IVDAICI. CALVMNIA. SVBLATA.

Nervae,

Nervæ, e Cimelio Regio. Fiscus Judaïci sub Domitiano acerbissime exacti, meminit Tranquillus. A Tito fuerat is imperatus, ut auctor est Xiphilinus in Vespas. Relaxatum a Nerva nummus hic docet. Et Aurel. Victor, in Nerva: *Quidquid pœnæ nomine tributis accesserat, sustulit.* Pendebant didrachma Jovi Capitolino, qui patrios Judæorum ritus tuerentur. Vide Baronium, tom. 1. Annal. Et Fiscum pariter Alexandrinum in vetusta Inscriptione legimus, apud Gruterum, pag. DCXI. a Vespasiano scilicet inductum, ut Xiphilinus prodidit. Est & PROC. FISCI. ASIAT. pag. DLXXV.

IVDAEA CAPTA. Vespasiani, ac Titi, e Cimelio Regio. Egregia apud Gruterum inscriptio, si genuina, pag. CCXLIV. 6.

IMP. TITO. CAESARI. DIVI. VESPASIANI. F.
VESPASIANO. AVG. PONTIFICI. MAXIMO.
TRIB. POT. X. IMP. XVII. COS. VIII. P. P.
PRINCIPI. SVO. S. P. Q. R.

QVOD. PRAECEPTIS. PATRIS. CONSILIIISQVE. ET.
AVSPICIIS. GENTEM. IVDAEORVM. DOMVIT. ET.
VRBEM. HIEROSOLYMAM. OMNIBVS. ANTE. SE.
DVICIBVS. REGIBVS. GENTIBVSQVE. AVT. FRVSTRA.
PETITAM. AVT. OMNINO. INTENTATAM. DELEVIT.

IVDAEA DEVICTA. Vespasiani, apud Patinum, in Sueton. pag. 391.

DE IVDAEIS. Vespasiani, ex eodem Cimelio, & apud Patinum in Thesauro, pag. 58.

IVD. CAP. Titi, apud Patinum, pag. 147.

ΙΟΥΔΑΙΑΣ. ΕΑΛΩΚΥΙΑΣ. Titi, e Cimelio Regio, & Museo nostro. *Judææ captæ.* Similis alter Augusti, apud Occonem, pag. 52. ob capta nempe a Sotio Antonii duce cum Herode Hierosolymis.

ADVENTVI. AVG. IVDAEAE. Hadriani, apud Patinum in Thesauro, pag. 161. & Occonem, pag. 230.

IVDAEA. Hadriani, apud Occonem, pag. 230. Judææ cum puerulis, ad pedes Imperatoris accidenti, ipse dextram porrigit. Spartianus in Hadriano, pag. 3. *Judæis compressis*, &c. Et pag. 7. *Moverunt ea tempestate* &c.

*Judæi bellum, quod vetabantur mutilare genitalia. Itaque compressi ab Hadriano Judæi, imo & Hierosolymæ aditu prohibiti. Sed in his malis hæc pars ipsis ab Hadriano, ut videtur, adjecta solatii, ut semel anno conferre se eo liceret, quo die diruta hæc urbs est a Tito: quanquam & hunc aditum redimi magno oportuit. Itinerarium Burdigalense, ubi agit de loco Templi. Sunt ibi & statuae duæ Hadriani. Est & non longe de statuis lapis pertusus, ad quem veniunt Judæi singulis annis, & unguunt cum, & lamentant se cum gemitu, & vestimenta sua scindunt, & sic recedunt. B. Hieronymus, Comment. in Sophoniam: Et hoc non tantum de captivitate dicendum est, sed usque ad præsentem diem perfidi coloni, post interfectionem servorum, & ad extremum filii Dei, excepto planctu, prohibentur ingredi Ierusalem: & ut ruinam suæ eis flere liceat civitatis, pretio redimunt: ut, qui quondam emerant sanguinem Christi, emant lacrymas suas, & ne fletus quidem eis gratuitus sit. Videas in die quo capta est a Romanis & diruta Ierusalem, venire populum lugubrem, confluere decrepitas mulierculas, & senes pannis annisque obritos in corporibus & in habitu suo iram Domini demonstrantes. Congregatur turba miserorum, & patibulo Domini coruscante, ac radiante ἀναστόρι ejus, de Oliveti quoque monte Crucis fulgente vexillo, plangere ruinas sui Templi populum miserum, & tamen non esse miserabilem. Adhuc fletus in genis, & livida brachia, & sparsi crines, & miles mercedem postulat, ut illis flere plus liceat. Hoc loco ἀνάστασις, (nam id haud abs re fuerit obiter indicare) non resurrectio ipsa est, quam Græca vox sonat, sed Templum & Basilica in resurrectionis loco superstructa: quo significatu vocem hanc a sancto Hieronymo duobus aliis in locis usurpatam fuisse primus admonuit Sirmondus noster, in libello, cui nomen fecit, *Triplex Nummus antiquus*.*

IVDAICA EXPEDITIO. Hadriani, apud Occonem, pag. 234.

EXERCITVS. IVDAICVS. S. C. Hadriani,

apud Patinum, in Sueton. pag. 377. Imperator in agere milites tres alloquitur, cum labaro, signo militari, & Aquila legionaria.

IVLIA TRADVCTA in *Betica*.

IVLIA TRAD. in corona quercea. Ex parte altera, **PERM. CAES. AVG.** Nummus Augusti, apud Mediobarbum, pag. 51. & apud Occonem, pag. 77. Hæc Ptolemæo lib. 11. Geogr. cap. iv. *Τρανοδοῦκται*, in Bastulis. Straboni, lib. 111. pag. 140. *Ἰουλία Ἰόζα πόλις*. Est autem Iozæ Punice, quod Latine Traducta. Nunc plane excisa.

IVLIA TRAD. cum apice & simpulo, Pontificatus Maximi, quem gessit Augustus, insignibus. Ex altera parte, caput Augusti: epigraphe, **PERM. CAES. AVG.** Apud Norisium, loco mox citando.

IVL. TRA. cum uvæ racemo, quo vini ubertas in circumjecto agro signatur: unde & in adverso Mauretaniæ litore, promontorio Oceani extimo, nunc *Capo Despartel*, facta appellatio est Ampelusia, testibus Mela Pomponio lib. 1. cap. v. & Plinio lib. v. sect. 1. Nummus hic est Caii Cæsaris Augusti F. cujus expressum caput in altera nummi area, & nomen **C. CAESAR.** Apud Norisium in Cenotaph. Pisan. pag. 86. e Cimeilio Reginæ Christinæ.

IVL. TRAD. cum spica, qua fertilitas agri indicatur. In superficie nummi altera, **L. CAES. AUGUSTI** nempe adoptione filius, Caii frater. Apud Norisium, pag. 92. ex Thesauro Mediceo.

C. L. CAES. IVL. TRA. *Caius, Lucius, Cæsares. Iulia Traducta.* Ex parte altera, **PERM. CAES. AVG. Permissu Cæsaris Augusti** cusa moneta. Apud Norisium, loc. cit.

IVLIA TRADVCTA in *Mauretania, sive Tingis.*

COL. IVL. TRADVCTA. Claudii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 240. & apud Mediobarbum, pag. 85. ex schedis Sponianis. Hanc ceteri Geographi uno tantum nomine *Τίγγων ἡ Μαυροσίαι*, *Tingin Mauretaniæ*, nuncupant: gemina appellatione Plinius, lib.

v. sect. 1. *Tingi a Claudio Cæsare, cum coloniam faceret, appellatum Traducta Iulia.* Sed quot in hac Plinii sententia voces occurrunt, tot pæne scopuli sunt, ad quos summa ingenia offenderunt. *A. C. I. Cæsare,* non *a Claudio* coloniam esse deductam, invitis libris omnibus, legi credique Vossius præcipit, lib. 1. *Observ.* in Melam, pag. 168. quoniam Juliae Jozæ scilicet Strabo meminit, qui Tiberio imperante, multo ante Claudii principatum obiit. Norisius in *Cenotaph. Pisan.* pag. 91. quid de Plinio statuat, ambigit. Obscure Plinium, ac fortassean falso locutum esse Salmasius asseverat, in *Solin.* pag. 288. ubi Traductam in Mauritania negat ullam fuisse. Patinus in *Sueton.* pag. 115. ipsis Augusti temporibus Juliae Traductæ nomen Tingitanæ civitati hæsisse ex nummis probare se putat, Pliniumque erroris insimulat. Ego vero sic statuo, hujus mentem eorum neminem esse assecutum: neminem non ei culpæ affinem, quam confert in Plinium. Fuit enimvero id primum quidem alteri concessum oppido nomen, in opposito Hispaniæ Bæticæ ripa posito: cui, ut Strabo narrat, Tingitanis eo Zelitanisque transductis ex Africa, Augusti temporibus, Juliae quoque Transductæ facta ex re appellatio est. Postmodum vero a Claudio Cæsare, transductis iterum revocatisque, ut *coloniam faceret*, ex eo oppido Tingitanis in avitas sedes, unde commigrarant, non *Traducta* modo *Iulia*, sed *Colonia Iulia Traducta* Tingis est nuncupata, prioris oppidi nomenclatione in Africam transvecta cum civibus, additaque, qua Bætica Julia caruit, coloniae prærogativa. Argumenta sunt hujus rei quam plurima. Primum, quod Juliam Jozam, quam in Bætica Strabo agnoscit, ut antea diximus, & Ptolemæus, in descriptione ejus oræ, & Marcianus Heracl. pag. 70. vetustos scilicet secuti auctores, apud quos quæ repererint nomina oppidorum, sive exstarent illa adhuc, seu jam interjissent, promiscue describere: Plinius, in recensendis alioqui Bæticæ, cui ipse præfuit, oppidis, ad fastidium prope diligens, prætermisit: quod nulla tunc

isthic scilicet, præter tenue forte vestigium, omnis in Africam Transducta Julia commeasset. Alterum argumentum est, quod tum appellatam a Claudio Traductam Tingim Plinius admonet, *cum coloniam faceret*: quibus verbis minime sane obscure significat, deportatos ab eo ex Bætica Traducta in Mauretanium cives, ut *coloniam faceret*, & colonix jure ac nomine Tingim donaret, quo Bætica Julia Traducta caruerat. Quamquam enim Julix nomen præferret, cave continuo coloniam eam fuisse a Julio Cæsare deductam putes: cum id cognomen pluribus oppidis, vel in ipsa Bætica datum constet, ex Plinio, lib. III. sect. III. quæ ea tamen prærogativa caruerint: In his, Julia Fidentia: Illiturgi, quod Forum Julium: oppidum Oset, quod cognominatur Julia Constantia: Seria, quæ Fama Julia: Restituta Julia, Contributa Julia, Concordia Julia, Urgia cognominata Castrum Julium, &c. In Lusitania quoque, Municipium Olisipo, Felicitas Julia cognominatum: oppidum Eboræ, quod Liberalitas Julia, &c. Cum tamen, ipso Plinio teste, colonix in Bætica novem, in Lusitania quinque omnino fuerint, quarum in censum ea minime oppida veniant, quæ nunc appellavimus. Itaque in nummis ante Claudii principatum cufis, sive Augusti illi sint, sive Augusti liberorum, cum ad Traductam Bætix illi spectent, colonix nomen abest: in Claudii vero numismatis, quæ nunc exhibemus, ea prærogativa aperte signatur, COL. IVL. TRADUCTA. Ut jam frustra sit, qui Plinium vel obscure vel falso locutum putet: aut certiora planiorave quibus ea stabiliantur, quæ de Tingi narrat a Claudio colonix jure, ac Traductæ appellatione, donata, argumenta desideret.

IVLIOBRIGA. MVN. Caii Cæsaris, de Thesauris Goltzii, pag. 243. Plinio, lib. III. sect. IV. *Iberus amnis, ortus in Cantabris, haud procul oppido Iuliobrica*: unde ipsi hodie oppido nomen, *Fuente d'Ivero*, aliter aliis perperam statuentibus. Inscriptio vetus apud Ambr. Morales, fol. 67. IVLIOBRIGENSI. EX

NUMMI ANTIQUI
GENTE CANTABRORVM.

ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΓΛΥΚΩΝ. Nummus L. Veri e Cimelio Regio : cujus in superficie altera, ΑΥΤ. ΚΑΙC. Λ. ΑΥΡΗ. ΟΥΗΡΟC. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ ΛούκιϞ ΛυρήλιϞ Ουήρής. In Notitia Eccles. antiqua pag. 47. inter Episcopos Provinciæ Paphlagoniæ, ὁ Ἰωνοπόλεως. Et pag. 33. Ἰωνόπολις. Et pag. 15. ὁ Ἰονοπόλεως. Pro Ἰωνόπολις, & Ἰωνοπόλεως. In Conc. Calched. act. 11. pag. 331. Ριῶος Ἰωνοπόλεως. A Constantino Porphyrog. lib. 1. Them. 7. pag. 30. inter Paphlagoniæ oppida septimo loco Ἰωνόπολις appellatur. Vide ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ, ubi quædam de Glycone delibavimus, quæ nunc sunt uberius explicanda. Alexander impostor Paphlago, de quo Lucianus opere singulari, quod *Pseudomantin* inscripsit, jam Antonini Pii temporibus in Paphlagonia floruit. Nactus ille Mactin mulierem opulentam, (Μακίτις est Græco scriptori) eam e Bithynia in Macedoniam usque est contectus. Patria enim mulieri Pella fuit, qui locus erat Macedonum regum ævo in primis nobilis. Ibi cum videret immani mole dracones, placidos admodum ac mansuetos, ita ut a mulieribus alerentur, & cum pueris una cubarent, & lac e mammis infantum quoque ritu sugerent, pulcherrimum ex iis unum vili sane pretio coëmit. Inde in patriam reversus, quæ Ἀβώνου τεῖχος dicebatur, confictis primum, defossisque in terram tabellis æreis, quæ mox affuturum Æsculapium præmonerent, ac fore ut in Aboni Murum se conferret: deinde & serpentis, quem domi alebat, intra ovum fetu concluso, ovoque, quod ad ædis sacre fundamenta defoderat, educto fractoque, serpentem ex eo emicantem protulit imperitæ attonitæque plebi, Æsculapium esse eum inclamans. Notum enim est anguis specie latere id Numen ab antiquis creditum: eaque specie Epidauro Romam advectum, in insulam Tiberinam, templumque ei Deo dicatum, tranasse. Domi ille interim, conficto prius e linteis capite draconis, quod speciem quandam humanam præ se ferret, eoque co-

lorum pigmentis egregie assimulato , majorem illum , quem diximus , draconem Pellæum , abdit in sinum : caudamque ejus primum ostentans , mox deinde totum exerens , præter caput , quod sub alis tegebat , linteaceum illud ex parte averfa caput proferebat , quod esse illius ipsius draconis creditum , qui e sinu scilicet prominebat. Confectæ statim picturæ , imagines , signa , Deum referentia , partim ex ære , partim argento effecta , qualis in Nummo pingitur. Nomen etiam inditum , Glycon : quod & versu complexus Alexander :

Εἰμι Γλύκων , τρίτον αἷμα Διὸς , φάθ' ἀνδρώποισι.

Sum ille Glycon , hominum lux , ex Iove tertia proles.

Hæc Lucianus in sermone eo quem appellavimus , quem cui satis erit otii consulat : ibi Glyconem dici minorem Æsculapium intelliget , aliaque multa , quæ sunt ab hoc argumento , in quo versamur , aliena. Ad id quo de agitur congruentius illud est , quod in calce ejus libri subjicit , pag. 497. de mutata oppidi hujusce appellatione , nummoque ipsa impostoris effigie insignito : quanquam id genus nummorum nunc plane excidit. Ἐκείνο πῶς οὐ μέγα ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ τόλμημα τοῦ Ἀλεξάνδρου , τὸ ἀπῆσαι τῷ θεῷ τοῦ ἀνοκράτορος μετανομασίῳα τὸ Ἀβώνου πείχος , καὶ Ἰωνόπολιν κληθῆναι , καὶ νόμισμα χαλκὸν ἐσκαχρασίμων , τῆ μὲν , τοῦ Γλύκωνος καὶ θεάπερα ἧ , Ἀλεξάνδρου ἑμίματα τε τοῦ πάππου Ἀσκληπιδος , καὶ τὴν ἀρπιν ἐκείνῳ τοῦ πατρομήτορος τοῦ Περσέως ἔχοντος ; *Sed quid : Annon & hoc inter alia fucinus aud. ex Alexandri , a Principe Romano (L. Vero) postulare , ut Aboni murus , commutato vocabulo , Ionopolis appellaretur ? utque nummum novum signaret , altera quidem parte Glyconis signatum effigie : altera , Alexandri : qui insignia avi Æsculapii , ac falcem illam Persei , unde maternum ducebat genus , teneret ?*

ΙΩΝΩΝ. ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΖΗΝΩΝΟΣ. ΑΡΤΕΜΑ. Μαξίμαξ nummus , apud Occonem , pag. 407. *Ionum. Sub Aurelio Zenone Artema , vel Artemæ F. De Ionia , Phnius libro v. sect. xxxi. Artemæ mentio in num-*

mis Aramensium Phrygiæ, quæ fuit Ionix vicina.

ΙΩΤΑΠΑΤΗΝΩΝ. Vespasiani nummus e Thesauro Goltzii. Stephano: *Ἰωτάπατα, πόλις Συρίας. τὸ ἔθνικόν, Ἰωταπατιῶς.* Est Syriaca Vespasiani expeditio satis celebrata veterum scriptis, aliisque monumentis.

Κ

ΚΑΒΑΣΙΤΩΝ.

ΚΑΒΑC. L. ΙΑ. *Καβασιτῶν, λεχέβαιτος ια'.* ut diximus, in **ΕΡΜΟΠΟΛΙΤΩΝ.** Hadriani nummus cum Serapidis effigie, in Cimelio Regio. Plinio, libro v. sect. ix. *Cabasites* nomos, seu præfectura Ægypti. In Notitia Eccles. pag. 55. Provinciæ Ægypti secundæ *Κάβασα* adscribitur. Ptolemæo, lib. iv. cap. v. *Καβασίτης νομός, ἡ μητρόπολις Κάβασα.* Severi alter, apud Patinum, pag. 286. **ΑΒΑC.** quem ille ad Abassinos Arabiæ, Goltzium in Thesauro secutus, & Scaligerum, lib. vii. de Emend. Temp. ablegat: nec sane satis feliciter: nam si integrum is, nec detritum usum nummum vidisset, **ΚΑΒΑC.** legisset is, & huc, ut oportuit, retulisset.

ΚΑΔΟΗΝΩΝ. Nummus Longinæ Domitiæ, apud Patinum, pag. 169. cum Dianæ Ephesiæ iconæ. Quamquam ipse perperam **ΚΑΛΟΗΝΩΝ** legit, Tristinum secutus, tom. i. pag. 352. refertque ex conjectura ad Coloën, quam novo ille errore urbem esse arbitratur Sardibus vicinam: cum ipsa Gygæa palus sit, Coloë a recentioribus appellata, teste Strabone, lib. xiii. pag. 626. Sunt & Valeriani pariter, & Tranquillinæ. Plinio, lib. v. sect. xxx. *Caduceni.* Stephano tamen: *Κάδδι, πόλις Μυσίας...* *Τὸ ἔθνικόν, Καδηνός.* In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 29. *Κάδδι,* Phrygiæ Capatiænæ accensetur: *Μαονία,* sive Lydiæ, in ipsis Phrygiæ finibus, a Ptolemæo, lib. v. cap. ii. In Conc. Quinifexto, pag. 1199. Philippus *ἐπίσκοπος πόλεως Κάδων Παχαπαῆς.*

ΕΠΙ. ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ. ΑΣΚΛΕΠΙΑΔΟΥ. ΚΑΔΟΗΝΩΝ. *Sub Melitone Asclepiadis F. Prætoræ Caduenorum.*

Caduenorum. Claudii nummus e Gaza Regia.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΔΟΗΝΩΝ. Gordiani junioris.

ΕΠ. ΑΥΡ. ΚΛΕΟΠΑΤΟΡΟΣ ΚΑΔΟΗΝΩΝ.
Tranquillinae nummus, e Cimelio Regio, in quo Æsculapius, Hygia, & Telesphorus. *Sub Aurelio Cleopatore* Prætoris. Telesphorum religiose Pergameni in primis, ac deinde alii coluere: & a medendo eundem Ἀκέσιον Epidaurii appellarunt, teste Pausania. Vide ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

COL. C.A.D.O. M. Aurelii, e Thesauro Goltzii, pag. 238.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ. Pescennii nummus e Gaza Regia: cujus in antica parte, ΑΥΤ. Κ. Γ. ΠΕΣΚ. ΝΙΓΡΟΣ. ΙΟΥΣΤΟΣ. ΣΕΒ. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Γάϊος Πεσκέλλιος Νίγρος Ἰουστός Σεβαστός. *Imp. Cæsar C. Pescennius Niger Iustus Aug.* ut apud Occonem, pag. 339. & 340. In averfa aream nummi obtinet apud Occonem, pag. 339. Æsculapius cum baculo & serpente. Apud Patinum, pag. 274. Diana venatrix. Sunt & Severi itidem, Juliae Domnae, & Mamae. In Notitia Eccles. Ἐπαρχία Εὐφρατησίας. Ἱεράπολις, Κύβης, Σαμοσάτια, Δολιχὴ, Γερμανίαια, Ζεύγμα, Εὐρώπος, Νικόπολις, Καισάρεια, ἐνθα ὡς ἐν ἐξορίᾳ ὁ ἀγιὸς Σέργιος. *Provincia Euphratesiæ: Hierapolis, Cyrrhus, Samosata, Doliche, Germanicia, Zeugma, Europus, Nicopolis, Cæsarea, ubi in exsilio erat sanctus Sergius.* Unde intelligis duas esse diversas civitates ejusdem provinciae: Γερμανίαιαν, quæ Nestorii patria fuit, Stephano quoque memoratam: & Καισάρειαν, quæ Γερμανικὴ sit in hoc nummo cognominata.

ΚΑΛΑΥΡΕΙΤΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii; pag. 217. Plinio, lib. IV. sect. XIX. *Calauria* in Argolico sinu insula: nunc *Sidra*, leto Demosthenis nobilis, inquit Mela, lib. II. cap. VII. Stephano: Καλαύρεια.. ὁ πολίτης, Καλαυρείτης.

ΚΑΛΕΝΙΤΩΝ. Vide CALENO.

ΚΑΛΛΑΚΤΙΝΩΝ, & ΚΑΛΑΚΤΙΝΩΝ, apud Parutam. Plinio, *Galatani*, lib. III. sect. XIV. in Sici-

lia. Tullio, Act. 111. in Verrem, *Calatini*, oppidum: que *Calata*. Diodoro Siculo, lib. xii. pag. 89. Καλαῖνοι. Antonino in Itin. *Calacta*. Ptolemæo, lib. iii. cap. 1111. Romano more, Καλάκτα. Athenæo, lib. vi. & Diodoro, lib. xii. Bibl. Καλὴ ἀκτὴ. Nunc *Galati*. In iis nummis cantharo noctua infidet, vel uva nummi aream obtinet: quæ vini ubertatem in eo agro indicant.

ΚΑΛΛΑΤΙΑΣ, & ΚΑΛΛΑΤΙΑΝΩΝ.

ΚΑΛΑΤΙ. ΚΑΛΑΤΙΑΣ. & ΚΑΛΛΑΤΙΑΣ, inter Asiæ nummos a Goltzio, a Nonnio æque temere Galatiæ adscribuntur, cum ad Calatim, sive Callatim pertineant. Plinio, lib. iv. sect. xviii. in Thracia, ipsoque Ponti litore, *Calatis*, &c. Ptolemæo, lib. iii. cap. x. ΚΑΛΛΑΤΙΑ. Stephano: Κάλαις.... ὁ πολίτης, Καλαπαυός. Procopio, lib. iv. de ædif. cap. xi. inter castella Istro apposita, Καλλάπις. In hisce nummis Herculis est clava cum pharetra: sunt & spicæ quibus agri fertilitas indicatur. Hercules vero idcirco insculptus, quod sit Calatis, Strabone teste, lib. vii. pag. 319. Heracleotarum colonia: Εἴτα πόλις Κάλαις, Ἡρακλεωτῶν ἀποικίος. Distat a Tomis oppido Ponti, stadiis cclxxx. seu xxxv. m. pass.

ΚΑΛΛΑΤΙΑΝΩΝ. Nummus Gordiani Pii apud Patin. pag. 372. nunc Gazæ Regiæ. In eo serpens multis involutus spiris.

ΚΑΛΔ. Nummi alii, quos vidimus.

ΚΑΛΥΔΩΝΙΩΝ. Apud Goltzium in Græcia. Plinio, lib. iv. sect. 111. *Ætolia oppidum Calydon*, &c. Apri Calydonii caput in nummis ΑΚΤΙΩΝ, ΑΙΤΩΛΩΝ, & Nicopoleos exprimitur, ut suo loco dicemus. In nummis Calydoniorum Apollo cum lyra: Strabo, lib. x. pag. 459. Περὶ ἧ τὴν Καλυδῶνά ἐστι τοῦ Λαθραίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. In MSS. legitur Λαφραίου. Et Dianam certe Λαφείας novimus, de qua suo loco diximus. Pars averfa tripodem Apollineum exhibet, ac Prætoris nomen: ΠΡΟΔΙΚΟΣ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ. *Prodicus Palamedis F.*

ΚΑΛΥΝΔΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ. ΚΑΛΥΝΔΕΩΝ. Nummus antiquus, quem vidimus: quo verum hujus oppidi nomen sitisque describitur. Nam ex parte averſa fluvii imago eſt cum Copiæ cornu: quem amnem eſſe Axonem interpretor, cui appoſitum fuiſſe oppidum ex Plinio diſcimus, lib. v. ſect. xxix. *Flumen Axon, oppidum Calynda*. Stephanus: *Καλυνδα, πόλις Καρίας. . . . τὸ ἔθνηκόν, Καλυνδούς*. Ptolemæo, lib. v. cap. iiii. *Καλινδα*, pro *Καλυνδα*. Herodotus, lib. viii. Artemiſiam Mauſoli Carixæ regis uxorem *Καλυνδοίς* imperitaſſe ait. Vide quæ diximus in Notis & Emend. ad librum Plinii Secundi quintum, num. lxiix.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ.

ΑΝΤΙΝΟΟΣ. ΗΡΩΣ. Ex parte averſa, ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΟΙΣ. ΙΠΠΩΝ, ſubintellige *ἀνέθηκεν*. *Calchedoniis Hippon poſuit*. Sic in nummo Smyræorum inferius: ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ. ΠΟΛΕΜΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ. Statuam, qualis in nummo cernitur, columnamve, cui Antinoi impoſita effigies eſſet, poſitam ab Hippone apud Calchedonios hic nummus docet, quod Seguinus non vidit, qui nummum affert, pag. 143. Eſt autem Calchedon in Aſia oppidum, ex adverſo Byzantii, hodieque Græcis *Chalcedona*, Turcis, *Kadikioi*: a pago *Scutari* tribus paſſuum millibus.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. M. Aurelii, cum Apollinis tripode, quem ſerpens circumplicat, apud Patinum, pag. 244. Tripodes enim paſſim cum ſerpentibus eſſingebantur. Vide Herodotum in Calliope: Lucianum, de *Aſtrologia*, ubi de oraculo Delphico: alioſque.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. In altera nummi ſuperficie, ΑΥ. Κ. Λ. ΣΕΠ. ΣΕΥΗΡΟΣ. Π. *Αὐτοκράτωρ Καῖſαρ Δούκιος Σεπτίμιος Σεβηρός Πίος*. *Imp. Cæſar L. Septimius Severus Pius*. Apollinis lyra. E Muſeo noſtro. Similis eſt Juliae Severi, apud Patinum, pag. 290. & Caracallæ, pag. 302. Lucianus, in *Pſeudomanti*, pag. 478. *Ἀπόλλωνος ἱερὸν δευτερότατον ἔστι Χαλκηδονίους*. *Apollinis templum*

est apud Calchedonios vetustissimum.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. Nummi Getæ, cum effigie Apollinis & arbore lauri, & ara: item Alexandri Severi, e Cimelio Regio.

ΑΓ. ΤΥΧΗ. ΤΕΡΕΒΙΝΤΙΝΩΝ. ΚΑΛΧΑΔΟΝ.

Ἀγαθὴ Τύχη Τερεβινθίων, Καλχαδονίων. *Bona Fortuna Terebintinorum, & Calchedonensium.* Nummus est Alexandri Severi, quem Tristanus tom. II. pag. 401. sic præpostere legit: ΑΓ. ΤΟΥΧΗ. ΤΕΡΕΒΕΝΤΙΝΩΝ. ΚΑΡΧΕΔΩΝ. Interpretaturque deinde, Ἀγαθὴ Τούχη Τερεβενθίων Καρχεδωνίων. Et in Tuccam Terebentinam, jus meminit Antoninus in Zeugitana, nummum ablegat. Atqui saltem Καρχηδονίων dici oportuit. Et Bonæ Fortunæ insculpta nummo effigies, de ipsa accipi eas voces, ΑΓ. ΤΥΧΗ, non de oppido, clamat oportere. Similem alterum vidimus in Gaza Regia, in quo capita simul Alexandri & Mæxæ: ΑΓ. ΤΥΧΗ. ΤΕΡΕΒΕΝΤΙΝΩΝ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. Quo nummo utriusque civitatis concordia significatur. Quod Latinis BONA FORTUNA, hoc Græcis, qui Latinos in nummis cudendis imitantur, ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ est, ut BONVS GENIVS, ΑΓΑΘΟΣ ΔΑΙΜΩΝ. Utrique communis ædes apud Pausan. Bœotic. pag. 313. Illa muliebri habitu, ac veste stolata in hoc nummo aliisque semper signatur: iste, virili. Sic iisdem ΕΥΘΗΝΙΑ, ΑΒΥΝΔΑΝΤΙΑ est: ΕΛΠΙΣ, ΣΠΕΣ: ΠΡΟΝΟΙΑ, ΠΡΟΒΙΔΕΝΤΙΑ: ΕΙΡΗΝΗ, ΠΑΧ, &c. In Tarfi nummo pariter, ΤΥΧΗ. ΤΑΡΣΟΥ. Bostræ, ΤΥΧΗ. ΒΟΥΣΤΡΩΝ. Ephesiorum, ΤΥΧΗ. ΕΦΕΣΙΩΝ. Adramæorum, ΤΥΧΗ ΑΔΡΑΜΑΙΩΝ. Nicæensium, in Cimelio Regio, ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Smyrnæorum Magnetumque fœderi, in Marm. Oxon. aliisque, ea formula præfigitur, ΑΓΑΘΗ: ΤΥΧΗ:, bene ominandi causa: uti nos solemus, *Quod bonum, felix, fastumque sit*, Romano more ac ritu dicere. In hoc vero nummo stantis Fortunæ effigies cernitur, dextra globum, quo terrarum

signatur orbis: sceptrum, læva gerentis: inculpra quoque ad pedes rota. Interdum & ipsa sedens pingitur, cum hasta, vel Copiæ cornu, & gubernaculo navis, ut in Nervæ nummo, FORTVNA. P. R. Ubi succurrit illud ab Apelle dictum lepide: qui cum sedentem Fortunam pinxisset, rogareturque cur ita fecisset, *Quia nunquam stetit*, respondit. Quem vero globum dextra hic gerit, eundem capiti Deæ Bupalus statuarius imposuit, teste Pausania in Messen. lib. IV. pag. 140. lævæ, cornu copiæ: Βούπαλος ὃ... ζῶσα ἀνὴρ ἀγαθὸς πλάσαι, Σμυρναίοις ἀγαλμα ἔργα (ὄμιδος Τύχης... πόλον τε ἔχουσαν ὅτι τῆ κεφαλῆ, καὶ τῆ ἑτέρα χεὶρ τὸ καλούμενον Ἀμαλθείας κέρας ὑπὸ Ἑλλήνων, &c. Dum vero vir eruditus, lib. de usu numism. pag. 575. hunc, quem modo tractamus, Carthaginensibus nummum adjudicat, Tristanum sequitur erroris ducem: quod & Patinus facit, in Alexandro Severo, pag. 353. quanquam Spanhemius, de Fortuna recte, non de Tucça, accipiendum vidit. De voce ΤΕΡΕΒΙΝΤΙΝΩΝ, suo loco dicturi sumus. De voce porro ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ illud obiter adnotandum quod Stephanus monet, etiam Χαλκιδῶν sequiore saltem ævo scribi per λ, κ. Χαλκιδῶν ἢ Βιθυνίας, ἄλλ' ποδ' λ, κ. Tamen nummi veteres omnes constantissime ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ exhibent: si Goltzianos excipias, in Asia, Tab. v. in quibus est ΧΑΛΚΕΔΟΝΩΝ, cum Apollinis lyra: sed Goltzium in legendo lapsum, haud temere suspicamur. ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. Tranquillinæ, apud Tristanum tom. II. pag. 549. quo in nummo Apollo Cygno per sublime vehitur. Templum Apollinis fuisse Calchedone, auctor est Lucianus, in Alexandro, pag. 478. Καὶ ἀφικόμενοι εἰς τὴν Καλχιδώνα ἐν τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῷ, ὅτε δέχαιότατόν ἔστι Καλχιδωνίους &c. Cygno ferri Apollinem & comitatum ejus, Martianus Capella finxit, lib. I. *Sed scandente Phæbo, Musarum pedissequus, adhærensque comitatus candenti canoraque alite vehebatur.* Currum Dei illius oloribus jungi, Nonnus, lib. VIII. & XXI. Est & Trajani similis apud Patinum, pag. 186.

ΚΑΜΑΡΑΣ. E nummis Græciæ insularum, apud Goltzium, Tab. I V. quem nummum alio Nonnius frustra ablegat. Camara urbs Cretæ fuit, quæ & Elatos, & Ilatia, & Latos appellata est: uti tum ex iis liquet quæ diximus in Notis & Emendationibus ad librum Plinii IV. num. LXXVIII. tum ex Xenione in Creticis, apud Stephanum. *Καμάρα, πόλις Κρήτης.... Καὶ ὁ πολίτης.....* (id nomen quod in lacuna est, ex nummo subsequente restitue, *Καμαρείτης.*) *Ξεῖων ἐν Κρητικοῖς φησιν, ὅτι Λατῶ ἐλέγετο.* Camaræ meminit Ptolemæus in Creta: Lati, vel Elati, Plinius lib. I V. sect. XX. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 13. inter Episcopos Cretæ, ὁ *Καμάρας.* Altera rursus, pag. 25. *Καμάρα.*

ΚΑΜΑΡΕΙΤΗΣ. Deus Lunus in M. Aurelii nummo sic cognominatur, quod apud Camaritas præcipuo in honore esset: quo nomine & a Nysæis Cariæ colebatur, id quod Patinum fugit, pag. 238.

ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *oppidum Camarina.* Stephano: *Καμαρίνα, πόλις Σικελίας.... ὁ πολίτης Καμαρινῶος.* Hodie *Camarina* dicitur, latere Sicilia meridionali. Notum de palude ei oppido vicina adagium:

Μὴ κίνει Καμαρίναν ἀκίνητος ᾧ ἀμείνων.

Ne moveas Camarinam: immota enim est melior.

ΚΑΜΑ. & ΚΑΜΑΡΙΝ. in nummis Parutæ: cum noctua, Palladis symbolo: gallinæo, Apollinis, vel Æsculapii. Quanquam in nummis Romanorum auguratus id insigne est, quod ex ea quoque alite captare ii auguria solebant.

ΚΑΝΟΘΑΙΩΝ.

ΚΑΝΟΘ. L. I A. Nummus Hadriani. Plinio, lib. V. sect. XVI. in Decapolitana Syria regione, cum Philadelphia & aliis, *Canatha.* In Notitia Eccles. pag. 63. Provinciae Arabiae adseribitur, cujus Βούρα metropolis, *Κανόθης*, cum Dio, Philadelphia, ceterisque. Et in Conc. Calched. act. I V. pag. 477. *Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Κανόθης.* Et pag. 118. act. I. *Κανόθης.*

ΚΑΝΩ. ZNP. Veri nummus, e Cimelio Regio. *Κανώ.*

των, anno ρνζ'. hoc est, CLVII. post concessam forte libertatem ei civitati: non, uti quis augurari forsan possit, post Actiacam victoriam, quæ anno Urbis DCCXXII. contigit, ut diximus in nummis Amisenorum: quo tempore Ægyptus in provinciæ redacta formam. Ab eo enim anno si aræ initium duceretur, incidere hic annus in annum Urbis DCCCLXXIX. undecimum Hadriani. Stephanus: Κανωβος, . . . urbs Alexandria in Ægypto proxima: τὸ ἔθνικόν, Κανωβίτης. De Serapide Canopitano, Pausanias in Corinth. seu lib. II. pag. 48. De Iside Canopitana, Naso, uti dicemus, verbo PHARVS.

ΚΑΠΥΑΝΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 218. & in Magna Græcia, Tab. xx. Plinio, lib. III. sect. IX. *Colonia Capua*. Et lib. xviii. sect. xxix. *Capua colonia ab Augusto deducta*. Nunc vicus est, *S. Maria di Capua*, a nova Capua mille passus diffitus. Stephanus: Καπύα, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἔθνικόν Καπυανός. In his nummis spica insculpta, fertilitatis agri Campani argumentum, qua de vide Strabonem, lib. v. pag. 242. & Plinium, lib. xviii. sect. xxix. Item Minotaurus, Mercurius petasatus, tripus Apollineus, &c.

CAP. DE. Gallieni nummus, apud Occonem, pag. 468. quem ille de colonia Capua accipit. Falso: legi enim oportuit, CAP. OEC. *Capitolina Oecumenica*, certamina subintellige, quæ scilicet in ejus nummi parte, in qua hæc epigraphe est, posita urna, ex qua duæ palmæ prodeunt, aperte signantur. Et Occonis tamen errorem Mediobarbus hausit, pag. 379.

ΚΑΡΑΛΙΤΩΝ. Equi dimidiati effigies, quod Carthaginiensium symbolum est. Ii sane Sardiniam, (cujus oppidum Caralis est, nunc quoque *Cagliari*, insulæ metropolis,) olim tenuere. Strabo, lib. v. pag. 225. ubi de Sardinia: Ὑπερὶ τῆς Φοίνικες κατεκράτησαν οἱ ἐν Καρχηδόνος, καὶ ἐπὶ τούτων Ῥωμαίοις ἐπολέμου καταλύσαντων τῆς ἐκείνων παντὸς ὑπὸ Ῥωμαίοις ὑπῆρξε. *Postea Panni Carthaginienses insulam obtinuerunt, adjutique ab incolis bellum contra Romanos gesserunt: Carthaginiensibus*

domitis omnia in potestatem Romanorum venerunt. Est hic nummus e Goltzio, tab. xxviii. Plinio, lib. iii. sect. xiii. sunt Caralitani, cum oppido civium Romanorum: qui in nummo Καρχλίται, nempe a Κάρχλις, quo nomine a plerisque scriptoribus id oppidum appellatur: Stephano, a Καρχλία, Καρχλιανοί.

ΚΑΡΑΛΙΩΤΩΝ. Nummi Maximini, & Alexandri Severi, in Gaza Regia. Non a Caralitanis cusi illi quidem, de quibus Plinius lib. iii. sect. xiii. sed a civibus Caralis oppidi, sive Caraliæ, in Isauria, cujus Stephanus meminit: Κάρχλις, ἢ Καρχλίαια, Ἰσαυρικὴ πόλις. τὸ ἔθνικόν, Καρχλιώτης. Ἐπὶ δὲ Καρχλία, δὲ ἐνὸς λ', ex qua gentile nomen Καρχλιώτης. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 31. Provinciæ Pamphyliaæ Καρχλία adscribitur. In altera, pag. 45. ὁ Καρχλίων. In Conc. Ephesino, pag. 470. Σόλων ἐπίσκοπος Καρχλίας ἔ Παμφυλίας. Caralitis palus in Isauria apud Livium, lib. xxxviii. num. xv.

ΚΑΡΚΙΝΙΩΝ. Apud Goltzium in Magna Græcia, cum Jovis fulminantis effigie, & tripode vice aræ, tab. xxviii. In Magna Græcia, & Scylaceo sinu id oppidum fuit, ex Mela, lib. ii. cap. iv. *Secundus sinus Scylaceus, in quo est Petilia, Carcinus, Scylaceum &c.* Nunc plane interiit.

ΚΑΡΠΑΘΙΩΝ. Goltzii nummus in Græcia vetere, Tab. xxiii. in quo leonem Hercules suffocat. Plinio, lib. v. sect. xxxvi. *Carpathus insula, quæ mari nomen dedit.* Nunc *Scarpanto.* Rhodo vicina.

ΚΑΡΠΑΣΙΩΝ. Nummi duo e Græcia Goltzii Tab. xxxvi. in quibus Cupido cum Venere: vel stella Luciferi, quæ & ipsa Venus est: Nam, ut Plinius ait, lib. ii. sect. vi. *Est sidus appellatum Veneris, ipsis cognominibus æmulum Solis ac Lunæ. Præveniens quippe & ante matutinum exoriens, Luciferi nomen accipit, ut Sol alter, diem maturans: contra ab occasu refulgens nuncupatur Vesper, ut prorogans lucem, vicemque Lunæ reddens.* Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Carpathum.* Stephano: Καρπασία, πόλις Κύθρου.... Θεόπομπος Καρπασίς αὐτοῦς φησιν.

ΚΑΡΡΗΝΩΝ.

ΚΑΡΡΗΝΩΝ. ΦΙΛΟΡΩΜΕΩΝ. *Carrhenorum, qui Romanis amici.* M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. XXI. *Carrhæ, clade Crassi nobiles.* Stephano: *Κάρραι, πόλις Μεσοποταμίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Καρρῆνός, ἢ Καρραῖ.* Nunc *Heren.*

ΚΑΡΡ. ΚΟΛΩ. & ΚΑΡΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. *Καρρηνὸν κολωνίας, & Καρρῆνῶν μητροπόλεως.* Caracallæ apud Patinum, pag. 306. Spartianus in ejus vita, pag. 87. *Deinde cum iterum vellet Parthis bellum inferre, atque hibernaret Edessæ, atque inde Carras Luni Dei gratia venisset, die natalis sui, VIII. Idus Aprilis . . . cum ad requisita naturæ discessisset, insidiis a Macrino Præfetto Prætorii positus, qui post cum invasit imperium, interemptus est. Et pag. 88. Occisus est autem in medio itinere inter Carras & Edessam, cum levandæ vesicæ gratia ex equo descendisset, &c.*

ΜΗΤ. ΚΟΛ. ΚΑΡΡΗΝΩΝ. Alexandri Severi e Museo nostro: cum turritæ mulieris effigie. Sunt & similia numismata Caracallæ, & Tranquillinæ, in Cimelio Regio. De Gordiano Capitolinus, pag. 162. *Carras & Nisibim recepit, quæ omnia sub Persarum imperio erant.*

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΡΡΗΝΩΝ. In Gordiani junioris nummo e Gaza Regia, caput turritum, pone columnam, cui Gordiani imposita statua: capiti turrito Lunæ crescentis simulacrum imminet: quo Dei Luni cultus in eo tractu religiosissimus indicatur.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΟΛ. ΚΑΡΡΗΝΩΝ. Ejusdem Gordiani, apud Erizzo & Occonem, cum Lunæ crescentis effigie. Spartianus in Caracalla, pag. 88. *Et quoniam Dei Luni fecimus mentionem, sciendum doctissimis quibusque id memorie traditum, atque ita nunc quoque a Carrhenis præcipue haberi, ut qui Lunam femineo nomine ac sexu putaverit nancupandam, is addictus mulieribus semper inserviat: at vero qui marem Deum esse crediderit, is dominetur uxori, neque ullas muliebres patiatur insidias. Vnde quamvis Græci vel Ægyptii eo genere*

NUMMI ANTIQUI

quo feminam hominem, etiam Lunam deam dicant, mystice tamen Deum dicunt. Et pag. 87. Cum inde Carras Luni Dei gratia venisset, &c.

KARCENNA. Vide CARTENNA.

KAPYCTIΩN. Trajani nummus, in quo Jovis caput insculptum, in Cimelio Regio, & apud Patin. pag. 184. Plinio, lib. IV. sect. XXI. *Carystos*, in Eubœa oppidum. Stephano: *Κάρυτος . . . τὸ ἔθνικόν, Καρυτίας.*

KAPYCTIΩN. NAYAPXI. *Καρυτίων Ναυαρχίδος.* De hac voce *ναυαρχίς* diximus, verbo ΔΩΡΩN. Est hic Juliae Mamææ nummus.

KAPYCTIΩN. Cum gallinacei effigie: ex parte altera, vaccæ vitulum lactantis: vel, ut apud Goltzium, Tab. XI. Mercurii petasati. Pausanias in Phocicis, pag. 331. *Καρύσιοι ἢ οἱ Εὐβοεῖς βοῦν καὶ οὗτοι χαλκοῦ τεταῖαν Ἀπόλλωνι ἔστησαν . . . Β.δς ἢ οἱ Καρύσιοι καὶ οἱ Πλαταιεῖς τε ἀναθήματα ἐποίησαντο, ὅτι (ἐμοὶ δοκεῖν) ἀποσάμνοι τὸν Βάρβαρον, ἢ τε ἄλλω βέλαιως ἐκτέσαντο ἑδαίμονίαν, καὶ ἀεὶ εὖ ἐλάθηρα τῆ γῆ. Carystii ex Eubœa bovem & ipsi æneum Apollini statuerunt . . . (Marmoreo scilicet Apollini, cujus ibi fanum fuit, Strabone teste, lib. X pag. 446.) Boves quidem & Carystii & Plataenses idcirco dedicaverunt, quod (ut ego opinor) barbaris e Græcia expulsis, & alias fortunas incolumes habuerunt, & libero solo terram arare potuerunt. Ea pariter videtur causa fuisse, cur vaccam iidem in numinis signarint. Alias in Antinoi nummo bos consecrationem & apotheosim indicat. Gallinaceus vero cultum Solis, cui hæc avis sacra est. Vide Pausaniam in Eliac. prior. pag. 175.*

KAPXHΔΩNIΩN. MHTPOΠ. Nummus Neronis, e Thesauro Goltzii, pag. 218. Stephano: *Καρχιδών, μιτρώπολις Λιβύης. ὁ πολίτης Καρχιδέου.* Ipsa Carthago est, de qua supra.

KΑΣΑΝΔΡΕΩN In Thesauro Goltzii.

COL. IVL. AVG. CASSANDRENS. Nummus Neronis apud Patin. pag. 115. nunc Gazæ Regiæ. In eo nummo Jovis Hammonis caput: cujus se filium Alexander Macedo assentando delusus gloriabatur, te.

ste Curtio. Idcirco is videtur in hujus Macedonicæ civitatis nummo insculptus. Plinius, lib. IV. sect. XV II. *Cassandria colonia*, in Macedonia. Stephano: *Κασάνδρεια* . . . τὸ ἔθνικόν, *Κασανδρούς*.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΩΝ. E Græcia Goltzii, tab. XXI V. In eo nummo leo insculptus, hinnulum vorans. Cassander Antipatri F. Macedonum tyrannus, oppidi conditor aream nummi aversam obtinet. Alter cum Leone Herculis clavam exhibet & pharetram: quod ab eo genus ducere Macedonum Reges credebantur.

ΚΑΣΑΤΩΝ. Nummus Etruscillæ. Est illud in mediterraneis Ciliciæ oppidis, quæ aspera nuncupatur. Pamphylia id oppidum adscribunt Notitiæ veteres Episcopatum, pag. 13. ὁ Κασών. Et pag. 31. *Κασά*. In synodo CP. quinta, pag. 601. subscribit *Θεόδωρος ἐπίσκοπος τῆς Κασατῶν πόλεως*. Et pag. 419. *Cyriacus Casatanorum*, pro *Casatarum*.

ΚΑΣΣΑΝΩΡΙΤΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Vespasiani nummus e Thesauro Goltzii. Stephanus: *Κασάνωρος πόλις Αἰγυπία* . . . τὸ ἔθνικόν *Κασανωρίτης*. Lustratam Ægyptum a Vespasiano Tranquillus & alii referunt.

ΚΑΣΣΩΠΑΙΩΝ. Serpens aræ involutus, Æsculapii symbolum. In parte aversa, caput muliebre. Stephanus: *Κασώπη, πόλις ἐν Μολοσσῶν, ἐπώνυμος τῆς Κασωπίας χώρας* τὸ ἔθνικόν, *Κασωπαῖος*. Plinio, lib. IV. sect. I. *Cassiopei*, in Epiro.

ΚΑΣΤΑΒΑΔΕΩΝ.

ΙΕΡΟΠΟ. ΚΑΣΤΑΒΑ. ΙΕΡΟΣ. Subintellige, *ἀγών*. *Hieropolitarum* Syriae, & *Castabalsium sacrum* certamen. Diadumeniani nummus, e Cimelio Regio, in quo urna cum gemina face accensa. Plinio, lib. V. sect. XXII. *Castabala*, in *Cilicia*. Tamen in Conc. Quinifexto, pag. 1195. legitur, *Θεόδωρος ἐπίσκοπος πόλεως τῆς Κασταβάνων*. Stephano: *Κασταβαλα Κιλικίας* . . . ὁ πολίτης, *Κασταβαλός*.

ΚΑΤΑΝΑΙΩΝ. E Cimelio nostro. Plinius, lib. III. sect. XIV. *Colonia Catina*. Stephano: *Κατάνη, πόλις Σικελίας* . . . τὸ ἔθνικόν, *Κατανεῖος*. Latini *a* in *i* commu-

NUMMI ANTIQUI

tant in hisce nominibus: Massilia, Mithridates, Catina, cum Græci efferant, Μασσαλία, Μιθραδάτης, Κατάνη. Nobis *Catane*. Incolis *Catania*, *Citta clarissima*. Colonos eo missos a Romanis auctor est Strabo, lib. vi. pag. 268. Augusti principatu.

ΚΑΤΑΝΑΙΟΝ. Apud Parutam, & ΚΑΤΑΝΑΙΑΝ. In his Jovis Hammonis, Apollinis, Plutonis Proserpinam rapientis, Castorum, aliorumque Numinum insculptæ effigies.

ΚΑΤΑΝΑΙΩΝ. Apollo columnæ innititur. Ex parte altera Cæsaris Dictatoris & Augusti capita. Strabo, lib. vi. pag. 272. Τὸ Κατάνιον ἀνέλαβεν ὁ Καῖσαρ &c. *Catinam Cæsar Augustus instauravit.*

ΚΑΤΑΝΑΙΩΝ. Cereris, cum spicea corona effigies: itemque Pegasi, apud Parutam, num. xxxviii. Tullius, Verrina iv. *Sacrarium Cereris est apud Catinenses, eadem religione, qua Romæ, qua in ceteris locis, qua prope in toto orbe terrarum. In eo sacratio intimo fuit signum Cereris perantiquum, &c.*

ΚΑΥΔΩΝΙΑΤΑΝ. E Cimelio Regio. Plinius, lib. iiii. sect. xv. *Vestigia oppidi Caulonis*. Stephano: Καυλωσία... ὁ πολίτης, Καλωνιάτης. Nunc est *Castel Vetere*, in ulterioris Calabriae peninsula.

ΚΑΥΔ. In Cimelio nostro, cum Jovis Tonantis ac cervi effigie: ex parte averfa cervus iterum, & inversis literis epigraphe eadem, ΑΥΑΥ. Revocat hic nummus in memoriam locum Regii vatis, Psal. 28. 9. *Vox Domini præparantis cervos*: quem de tonitruï fragore accipi oportere interpretes admonent: cuius metu cervarum partum accelerari vates aūt: nec cervarum modo, sed & interdum mulierum, quod uxori Phinees accidisse legimus, i. Sam. 4. 19. Similis a Goltzio in Magna Græcia, tab. xxvii. nummus affertur, in quo figuræ pares, epigraphe gemina, ΚΑΥ. & ΚΑΥΔΩΝΙΑΤΑΝ.

ΚΕΛΑΔΩΝΑΙΩΝ. Titi nummus, e Thesaurο Goltzii pag. 218. Stephanus: Κελαδώνη, πόλις Λοκρίδος τὸ ἐθνικόν, Κελαδωνῶν.

ΚΕΑΕΝΔΡΕΝΩΝ Nummus Etruscilla: Plinio, lib. v. sect. xxii. *Regio Celenderitis cum oppido*, in Cilicia.

Notitia Eccles. pag. 57. in Provincia Isauria, **Κελευδρον**. Altera Notitia pag. 35. **Κελευδρον**, mendose.

ΚΕΝΕΑΤΩΝ. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio, cum signo Libertatis: & alter, in quo Bacchi effigies.

Vix putem huc spectare Italiae oppidum, quod **Κεφεατα** Straboni dicitur, lib. v. pag. 238. Cetero qui

sint **Κεφεατα** adhuc incompertum. **ΚΕΝΤΟΡΙΠΙΝΩΝ**, apud Parutam, & in Cimelio no-

strō. Plinius, lib. iiii. sect. xiv. *Centuripini*, in Sicilia. Oppidum, **Κετοριπα** Straboni, lib. vii. pag. 272.

Nunc *Centorbo*, juxta montes *Ætnæos*. Nummi Centuripinorum Jovem Jovisque armigeram aquilam præ-

ferunt: tripodem Apollineum, citharamque; vomerem, quod studium arandi signatur in iis fuisse maxi-

imum: quamobrem *Centuripinos homines mediterraneos, summos aratores* Tullius appellat, Verrina v. Sunt & in

quibus leo insculptus, &c. **ΚΕΡΑΜΙΩΝ**. Nummus e Thesauro Goltzii pag. 218.

Plinio, lib. v. sect. 29. *Ceramus*, Cariae oppidum, in ter Cnidum & Halicarnassum, a quo Ceramico sinui

nomē: *Golfo di Castel Marmora*, quidē

ΚΕΡΑΚΟΥΝΤΙΩΝ. Vide **ΤΙΑΝΩΝ**. Plinio, lib. vi. sect. i. v. ultra Cappadociam, in Ponto, oppidum *Cerasus*, unde cerasa cognominata

ΚΕΡΑΥΝΙΕΩΝ. Goltzii nummus, e vetere Græcia. Plinius, lib. xv. sect. xxi. *In Achaia maxime circa*

Caryniam abigi partum vine &c. Athenæus, lib. i. pag. 30. **Κεραυνίας** *Ἰν Αχαΐα*. Theophrastus, lib. ix.

hist. cap. xx unde hæc manarunt: **Πάλιν δ' ἐν Αχαΐα**, **κεραυνίας** *καὶ Κερκυρίας* &c. *Ælianus*, lib. xiii. Var-

hist. cap. vi. **Ἐν Ἰ Αχαΐα καὶ Κερκυρίας &c. Atque hoc quidem postremum nomē sincerissimum esse num-**

mi mis hic testatur, quem Nonnius ad Cypriorum nescio quod oppidum perperam refert. In eo nummo

luna cum palmis in parte reversa, victor Olympico neq; certamine in bigis, cui a victoria corona imponitur.

ΚΕΡΔΙΑΛΟΥ. E Cimelio Regio. Oppidum, si tamen id oppidi nomen, adhuc incomperti situs.

ΚΕΡΕΤΑΠΕΩΝ. Antonini Pii & Commodi nummi. Cere-
retapæ meminit Philostorgius. Notitia Eccles. anti-
qua, pag. 27. in Phrygia Capatiána, Κερετάπα. At
pag. 49. ὁ Καρίας. Et apud Leunclavium, pag. 94. ὁ
Χαμετόπων: utrobique mendose. In Commodi nummo
apud Occonem, pag. 332. Hercules stat.

ΚΕΦΑΛΗΝΙΩΝ. Nummus e Thesáuro Goltzii, pag.
218. Plinio, lib. IV. sect. XIX. *Cephalenia*, ante Æto-
liam & Echinadas insula, hodie *Cesalogná*. A Cepha-
lo Deïonei F. nomen habuisse Pausanias prodidit, in
Atticis, pag. 36. Incolæ in nummis equum signabant,
teste Polluce, lib. IX. cap. VI. Κεφαλήνες ἴστων τῶν
ἐπιματι ἐν ἑλλάδι.

ΚΕΦΑΛΟΙΔΙΣΙΩΝ. Nummus Caii Cæsaris, e The-
sauro Goltzii, pag. 218. Plinio, lib. III. sect. XIV.
Cephalædis. Incolis, *Cesalù*, *Citta Placentissima*. Tul-
lio, Verrina III. *Civitas Cephalæditana*.

ΚΕΦ. & ΚΕΦΑ. Apud Parutam. In his Mercurius,
Hercules, Juppiter ipse insculptus.

ΚΗΒΗΚΚΙΤΩΝ. (vel potius ΚΗΒΗΚΚΙΕΩΝ) In
nummo Philippi Patris. Oppidum Lyciæ fuit Cebes-
sus, vel Cabezus, Hellenico apud Stephanum. De
altero ΚΗΒΗΚΚΙΤΩΝ numismate dicemus in num-
mis ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ.

ΚΗΡΙΝΘΙΩΝ. Goltzianus in Græcia vetere nummus,
Tab. XI. Plinio, lib. IV. sect. XXI. *Cerinthos*, in Eu-
boæa insula oppidum. Sedet in eo nummo Apollo cum
lyra: ex parte altera caput ejusdem laureatum. De
cultu Apollinis in ea insula, vide ΚΑΡΥΣΤΙΩΝ.

ΚΙΑΝΩΝ. Nummus perantiquus, quem vidimus, in quo
prorâ navis: ex parte averfa Cii caput, qui socius Her-
culis fuit, oppidi conditor, ut auctor est Strabo, lib.
XII. pag. 564. Adjecta hæc in eo nummo epigraphæ,

ΤΟΝ. ΚΤΙΣΤΗΝ. Conditorem civis ἑλίμουσαν.

ΕΠΙ. ΑΡΧΙΕ. ΚΛΑΥ. ΒΙΑΝΤΟΣ. ΚΙΑ. Ἐπὶ δὲ
χέρους Κλαυδίου Βιάντος. Κλαυδ. Domitiani apud Span-
hem, pag. 693. e Gaza Medicea.

KIANΩN. M. Aurelii, Faustinae junioris, Caracallae, & Tranquillinae nummi. Plinius, lib. v. sect. XL. *Cios amnis cum oppido ejusdem nominis, quod fuit emporium non procul accolentis Phrygiae, &c. Hodie incolis Chorasid, Turcis Cheris, a ceraforum ibi copia.*

KIBYPAΤΩN. Nummus Aelii Caesaris, quem vidimus: & alter Diadumeniani, in Cimelio Regio, cum Fortunae stantis effigie. Gordiani, in Cimelio nostro. Plinio, lib. v. sect. XXIX. *Cibyrtarum juga, & Cibyrtica jurisdictio. Ipsum oppidum Phrygiae est.* Cariae tamen adscribitur in Notitia Episcopatum Hieroclis, pag. 17. & pag. 33. Et in Conc. CP. I. Leontius Cibyrensis subscribit, e Prov. Cariae. Plura vide in notis ad Plinium, loc. cit. *Civitas Cibyrtica apud Asiam*, a Tacito vocatur, lib. IV. Annal. cui motu terrae labefactae ut subveniretur remissione tributi in triennium, senatusconsultum Tiberii jussu factum refert.

KIABIANΩN. TΩN. ANΩ. *Cilbianorum superiorum.* Nummus Juliae Domnae, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. XXXI. in Ionia, *Cilbiani inferiores & superiores.* Quem locum nummi hujus auctoritate atque admonitu sanavimus, cum vitiosa prius interpunctioe legeretur, *Cilbiani, inferiores & superiores Mysomacedones.* Idem Plinius paulo antea Cilbiana juga appellari ea monet, in quibus Caystrus oritur, quo amne Ephesus alluitur. Vide ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩN. Esse porro Graecorum morem Ψ . α . ν . ϵ . ψ . χ . α . τ . ω , superiorem, inferioremque provinciam discriminare, sciunt qui vel tantillum Graece sciunt. Sic apud Gruterum, pag. LXIX. 8. ΜΥCΙΑC. ΤΗC. ΚΑΤΩ. Hujus autem rei admomone venit in mentem vetus inscriptio, quam Sponius attulit, libro inscripto Gallice, *les Recherches de l'Antiquité*, nec tamen intellexit, pag.

143.

IOVI. O. M.
CETERISQ. DIIS.
DEABVSQ. IMMORT.
TIB. CL. DEMETRIVS.

NUMMI ANTIQUI

DOM. NICOMED.

V. E. PROC. AVGG. NN.

ITEM. CC. EPISCOPSEOS.

CHORAE INFERIORIS.

Hoc est, *Iovi Optimo Maximo, ceterisque Diis Deabusque Immortalibus, Tiberius Claudius Demetrius, domo Nicomediensis, Vir Egregius, Procurator Augustorum Nostrorum, item ducentesima Episcopseos Chorae inferioris.* Ubi Chora inferior, Alexandriae Aegypti circumjectus ager vocatur, Ptolemæo teste, ubi de Delta, fluminibusque, quæ inferiorem Aegyptum rigant: Καλιται ἡ κοινὴ ἢ τὸ ἐν τούτοις τῶν ποταμῶν ΧΩΡΑ ΚΑΤΩ. Unde lucem ei Pliniano loco attulimus, e libro XIII. sect. IX. *Vna earum palmarum arbor in Chora esse traditur, cui vocis quæ vis subesset, Pliniani ad hunc diem interpretibus latuit, Pintiano etiam censente in Charace legi oportere. Quin & alteri ejusdem scriptoris loco fecimus medicinam, libro nempe VI. sect. XXXIX. Syria Cale, Pelusium, Aegypti inferiora, quæ Ἰδὲα vocatur Alexandria.* Cum prius legeretur, MSS. codicibus invitis, *inferiorque ora quæ vocatur Alexandria.* Denique, ut & id obiter dicamus, Ducentesimæ procurator in inscriptione ea Demetrius appellatur, ut in aliis apud Gruterum, pag. cccxcv. *Procurator decimæ: pag. ccccxvvi. Procurator vicesimæ, &c.* Utrum is tamen Ducenarius sit appellatus, ut Sponius voluit, amplius considerandum. Quam sit enim ambigua vox ea *Ducenarius*, ex Gothofredo intelliges, in lib. XI. Cod. Theod. tit. VII. de Exactionibus, leg. I. ubi de Ducenariis exactoribus agitur. *Episcopsin* certe credimus appellatum esse tractum eum, quo Procurator quisque vectigalia & tributa exigeret. Gallis est vulgo, *l' Election.* Et cum vox ea Græce ἑπι-σκοπία *Inspectionem* sonet, inspectores inde nominatos esse suspicamur, eosdemque fortassis Censitores, Peræquatoresque dictos, quod prædiis inspectis & adæquatis invicem, ea sublevarent, quibus esset gravius adscriptum onus: quæ censita levius, gravarent. De his enim

enim titulus exstat in Cod. Justin. lib. XI. tit. LVIII. *De Censibus, & Censitoribus, & Pæquatoribus, & Inspectoribus.* Iidem Græcis ἐπιτοῖαι, & ἐξισωταί, & ab ἐπιτομέσιν forte, ἐπιτονομοὶ ἢ χόρας. Cui voci affinis Chorepiscoporum in Ecclesiastico regimine appellatio est, dispari officio ac munere. Novellæ Theodosii, tit. XVI. de postulando, &c. *Nihil advocatis provinciarum vel spectabilium judicum quis existimet injungendum, nulla eis inspectio, nulla ingeratur pæquatio, &c.* Cave interim eidem Sponio credas ducentesimæ mentionem apud Capitolinum fieri in Antonino affirmanti, his verbis: *Procuratores suos modeste suscipere tributa jussit ducentesima*: nam ejus vocis *ducentesima*, apud eum scriptorem, nec vola, ut aiunt, nec vestigium est.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. Juliae Domnae. Διοφάντης Prætoris est, vel Scribæ, nomen.

ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. ΝΙΚΑΕΩΝ. *Cilbianorum Nicæensium*: quorum urbs forte Nicopolis, Provinciæ Asiæ adscripta, in antiqua Notitia Eccles. pag. 27. Vide ΝΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ.

ΚΙΛΙΚΩΝ.

K. K. Ara intermedia, in Hadriani nummo, apud Patinum, pag. 197. Ex ara palmæ existunt, eidemque globus impositus: quæ symbola ludos & sacra indicant pro incolumitate Reip. & orbis Romani felicitate suscepta a communi Ciliciæ, uti remur: sic enim visum est has litteras interpretari, quæ hæcenus latuere, ΚΟΙΝΟΝ ΚΙΛΙΚΙΑΣ, ut supra ΚΟΙΝΟΝ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ. Et in nummo Tarsensium, in quo Templi effigies, sine ullo notarum compendio, ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΚΟΙΝΟΝ. ΚΙΛΙΚΙΑΣ. quo de nummo dicemus suo loco.

ΠΡΟΝΟΙΑ. K. B. Providentiæ typus, habitu muliebri, læva hastam puram gerit, dextra ciconiam, non minus providentiæ, quam pietatis symbolum. At litteris istis Patinus, loc. cit. annum Hadriani vicesimum secundum signari arbitratus est, falso: cum absit littera L. quæ λυχέλαινα, hoc est, annum sonat, quamvis ea

nunquam ab Hadriani nummis, quibus anni principatus ejus signantur, absit. Quid quod nec vicesimum secundum Hadrianus vidit annum? qui diem extremum obiit, cum imperasset annos xx. & menses undecim. Testis Xiphilinus in ejus vita: Καὶ ἐμονόρρησεν ἔτη εἰκοσι καὶ μῆνας ἕνδεκα. Eusebius quidem in Chronico, annos habet unum & viginti: sed numero utitur solido, & ut aiunt, rotundo. Spartianum errasse, qui imperasse dixerit annis xx i. mensibus xi. jam alii ante nos viderunt. Eutropium, & Victorem, quod sunt subobscuri, nec satis accurati, nihil moramur. Vel unius nos Ptolemæi commovet auctoritas, scriptoris diligentissimi, in signandis præcipue temporum notis. Ait ille igitur, lib. xi. Almag. sub ipsum initium, observatam a se Jovis stellam fuisse anno Hadriani vicesimo primo, Phaothi mensis Ægyptiorum die xiiii. Iterumque primo Antonini anno, mensis Athir secundum Ægyptios die xx. Intervallum a priore observatione ad alteram fuisse anni unius, & dierum xxxviii. Prior igitur observatio contigit, die xxxi. Augusti more Romano, altero jam mense anni vicesimi primi principatus Hadriani: posterior viii. Octobris, cum jam in imperio tertium mensem ageret Antoninus. Unde efficitur Hadrianum in imperio vicesimum primum non omnino confecisse annum, sed mensem ei unum defuisse. Hæc nos paulo uberius alias, in parte scilicet nummorum Historica, ubi & de Gruteriana inscriptione acturi sumus, qua Tribunicia Potestas xxii. Hadriano tribuitur: & simul planius ostensuri, qua ratione Ptolemæus, omnisque Astrologorum schola Imperatorum annos ex alio capite repetat, quam vulgus historicorum: cum hi fere ab eo die qui natalis illis imperii fuit, vel quo decessor obiit, annos Cæsarum computent: Astrologi a primo die proximi mensis Thoth, sive antecedentis, sive subsequents. Verum ut ad nummum redeamus, quid est igitur quod sub his litteris K. B. mysterii latet? Nihil, opinor, aliud, quam Κιλίκων vel Κιλικίας δευτέρας, *Secundæ Ciliciæ*: ut ab

hujus provinciæ incolis cusum hunc nummum intelligamus. Sic enim inferius, ΠΡΩΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, *Primæ Macedonum* regionis, ex Goltzio legas. Divisam Ciliciam in Provincias duas, Primam videlicet, & Secundam, ex iis liquet, quæ in nummis ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ diximus. Scio nihilominus fore qui vitilitigent, afferentque nihil esse causæ cur Cilicibus potius, quam Cappadocibus, hunc nummum adscribamus. Vulgatum enim proverbium esse, Τεία κείωπα κείκιστα, Κατωπαδύες scilicet, Κίλικες, Κρήτες. Atque adeo priore quoque nummo, ΚΟΙΝΟΝ ΚΡΗΤΩΝ posse pariter commode legi, vel ΚΟΙΝΟΝ ΚΑΠΠΑΔΟΚΩΝ. Posteriore, Κατωπαδύας δευτέρας: cum in Notitia Eccles. pag. 35. legatur Ἐπαρχία Κατωπαδύας β. Ὑπὸ Ἡγεμόνα. *Provincia Cappadociæ secunda sub Præside*, cujus caput Tyana fuere. Ii si certis probent argumentis ad quos hi nummi spectent, adstipulatores nos suæ sententiæ & conjecturæ sunt haud ægre sane habituri.

ΚΙΛΙΚΩΝ ΑΣΥΛΟΣ. *Cilicum Asylus*. Caracallæ nummus e Cimelio Regio.

ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΩΝ. Nummus e Museo nostro, cum arietis decumbentis effigie, & capite Palladis. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Clazomenæ*, in Ionia. Hodie *Kelisman* incolis, quæ vox appellationis antiquæ vestigium aliquod retinet. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 27. Κλαζομένη.

ΚΛΑΖΟΜ. Caput Augusti. Ex parte averfa, ΘΕΑ. ΛΙΒΙΑ. *Dea Livia*, Augusti conjux. E Cimelio Regio.

ΕΠΙ. ΗΓΕΜΟΝΟΣ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. ΚΛΑΖΟΜΕΝΩΝ. *Sub Præside Asclepiade Clazomenarum*. Claudii nummus e Gaza Regia. Hujus filius in nummo ΚΑΔΟΗΝΩΝ *Meliton Asclepiadæ F.* appellatur.

ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΩΝ. СТР. ΦΙΛΩΝΟΣ. ΔΑΜ. ΤΟ Β. Serapidis sedentis effigies. ΙΟΥΔΙΑ. ΔΩΜΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ E Cimelio Regio. *Prætorè Philone Damasia*, vel *Damasiæ F.* iterum.

ΚΛΑΖΟΜ. Getæ nummus majore forina, ex eadem Gaza.
ΚΛΑΡΟΣ.

ΚΛΑΡΟΣ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Vide ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.
ΑΡΤΕΜΙΣ. ΚΛΑΡΙΑ. ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Domitiani nummus e Cimelio Regio, cum Dianæ effigie. Plinio, lib. v. sect. xxxi. in Ionia. *Apollinis Clarii fanum*. Conjunctis ubique fere utriusque Numinis cultus, Apollinis ac Dianæ. Nummum hunc mutilum Patinus affert, pag. 164.

ΚΛΑΡΙΩΝ. ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Trajani, in Cimelio Regio. Plinio, loc. cit. *Colophon: inde Apollinis Clarii fanum*. Est & apud Trifanum, tom. 11. pag. 538.

ΑΡΤΕΜΙΣ. ΚΛΑΡΙΑ. ΚΟΛΟΦΩΝΙΑ. Ejusdem Trajani. *Diana Claria Colophonia*.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΕΠΙ. ΜΑΡΚΟΥ. ΠΛΑΝΚΙΟΥ. ΟΥΑΡΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. *Claudiopolitarum, sub M. Plancio Varo Proconsule*. Vespasiani principatu in Nicæensium nummo *M. Plancius Varus Proconsul* pariter appellatur: ut ejusdem Provinciæ & hanc Claudiopolim fuisse, in qua & Nicæa fuit, hoc est, Bithyniæ, vel ex eo uno argumento intelligas: non Isauriæ, in qua colonia altera ejus nominis fuit. Vide ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Domitiani nummus apud Patinum, pag. 164. nunc Cimelii Regii: cum Jovis sedentis effigie, fulmen dextra, læva hastam tenentis.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΩΣ. Hadriani e Cimelio Regio, in quo mulieris sedentis effigies. Ex hac Claudiopoli, cui & alterum nomen Bithynium fuit, oriundum Antinum ferunt, quem Hadrianus adamavit.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΝΕΩΚ. Antonini Pii nummus, cum Æsculapii effigie, ac serpente, qui baculo, quem manu gestat, involuitur. Sic enim legi oportere nummum auguramur, quem affert Occo, pag. 268. legitque ΜΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, exesa nempe priore littera, quam non vidit: e duabus deinde sequentibus, ΛΑ, una conflata Μ.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΝΕΟ. *Κλαυδιωπολειτών*

Νεωκόρων. Caracallæ nummus, quem Trifstanus perperam legit, tom. 11. pag. 214. ΝΕΟΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ: cum in exteriori nummi ambitu ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ scriptum sit, interiorem aream vocula ΝΕΟ. obtineat, & a priore plane divulsa, & minore characterum forma exarata. Sic paulo antea vidimus, ΘΥΑΤΗΡΕΙΝΩΝ. ΝΕΩΚ. In isto vero Claudiopolarum nummo ara est, cui serpens, Æsculapii typus, insidet: ut ad eosdem Claudiopolaritas referri hunc nummum oportere palam sit, ad quos superior Antonini spectat.

ΚΛΕΩΝΑΙΩΝ. Getæ nummus, e Cimelio Regio, cum Palladis effigie. Pausanias in Corinth. seu lib. 11. operis sui, pag 57. Ἐκ Κορίνθου δ' εἰς Ἄργος ἐρχομένων Κλεωναί πόλις ἔστιν οὐ μεγάλη. Παιῖδα δ' ἔστι Πέλοπος Κλεώνιω λέγουσιν. Ἐνταῦθα ἔστιν ἱερὸν Ἀθηνᾶς, τὸ δ' ἀγάλμα Σκύλλιδος τέχνη καὶ Διπποῦνι μαθηταῖς δ' ἔστι Δαυδάλου σφᾶς &c. *A Corintho Argos eunti occurrunt Cleonæ, urbs haud atique magna, a Cleone dicta, quem Pelopis fuisse filium tradunt. . . . In ea Palladis ædes est, & simulacrum, Scyllidis & Dipœni arte factum: ac fuisse eos Dædali discipulos aiunt.* De his artificibus, eorumque signis e marmore proluxe Plinius, lib. xxxvi. sect. 1v. ubi & Minervæ simulacrum ab iis elaboratum in primis laudatur, & aliis eorundem operibus refertæ Cleonæ fuisse dicuntur. De urbis nomine ac situ idem Plinius, lib. 1v. sect. v1. *Cleonæ*, in Achaïa: a Corintho stadiis Lxxx. ut scribit Eustathius in Homer. Iliad. β. pag. 291. post Strabonem, lib. vi11. pag. 377. qui se ab Acrocorintho urbem eam prospexisse ait.

ΚΛΥΠΙΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Galbæ nummus e Thefauro Goltzii, pag. 218. Plinio, lib. v. sect. 1111. *Liberum Clupea*, in Africa propria, seu Zeugitana regione. Nunc *Zafaran*, ut recte Marmolius.

ΚΝΙΔΙΩΝ. Nummi M. Aurelii, Faustinae junioris, & Caracallæ. Plinio, lib. v. sect. xxix. in Caria, *Gnidos libera*, . . . *Stadia appellata*. Quod ad postremam hanc appellationem attinet, *Σταδίας*, etiam Rhodo, quæ

Gnido adversa objacet, communis fuit, teste Strabone, lib. xiv. pag. 653.

ΚΝΙΔΙΩΝ. E Museo nostro : in quo nummo Bacchi caput insculptum, cum corona ederacea : uva, ex parte averfa. Geminum vini feracitatis in eo tractu symbolum. Strabo, lib. xiv. pag. 637. Κνίδος, καὶ Σμύρνα, ἔ' ἄλλοι ἀσημύτεροι τόποι Διὰφόρως χρυσοποιῶσιν, ἢ πρὸς Σπόλαυσιν, ἢ πρὸς Διὰρίτας ἰατρικὰς. Cnidus, Smyrna, aliaque obscuriora loca vino excellunt, sive ad jucunditatem, sive ad usus medicos requiras.

ΚΝΩΣΙΩΝ.

ΚΝΩΣΙ. In Museo nostro, cum effigie labyrinthi, quem apud Gnosios fuisse, ait Seneca in Hippolyto, Plutarchus in Theseo, Philostratus, lib. iv. de vita Apollonii, cap. xi. Quanquam alii Gortyne statuunt. Adjecta præterea vocula, ΑΡ. hoc est, Ἀρτέμιδος, cujus expressum caput in averfa nummi parte. Ea in Creta religiosissime colebatur, Βειτόμαρτις & Δίκτηννα dicta. Hesychius : Βειτόμαρτις, ἐν Κρήτῃ ἢ Ἀρτέμις. Solinus, cap. xvii. Cretes Dianam religiosissime venerantur : Βειτόμαρτιν gentiliter nominantes, quod sermone nostro sonat Virginem dulcem. Nam βειτὸν dulce, μάρτις virgo Cretensibus fuit. Hesychius : βειτὸν, γλυκὸν, Κρηῆτες. De oppido Plinius, lib. iv. sect. xx. Gnossus, Cretæ oppidum.

ΚΝΩΣΙΕΩΝ ΔΙΣΝΕΩΚΟΡΩΝ. Cum labyrintho. Ex parte altera : ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ. Imp. Cæsarem Augustum. Apud Tristhanum in Augusto, pag. 93.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Diadumeniani, cum effigie amnis Halefi, quo Colophon civitas alluitur.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΚΑΛΛΙΝΕΙΚΟΥ. Sub Prætoře Callinico. Gordiani Pii, apud Patinum, pag. 375. cum Apollinis Colophonii, seu Clarii icone. Sedet is, laurumque dextra, læva citharam gerit. Pausanias in Achaïc. pag. 210. Ἐν τῇ τῆς Κολοφωνίῳ ἄλλοις τοῖς Ἀπόλλωνος καὶ δένδρα μελίαι καὶ οὐ πόρρω τοῖς ἄλλοις Ἀλφειοποταμῶς, &c. Apud Colophonios lucus visitur Apol-

linis, fraxinis condensus. Ab eo non longe fluvius Hales, &c.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ ΚΛ. ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ.
ΙΕΡΕΩΣ. ΙΩΝΩΝ. ΤΟ. ΚΟΙΝΟΝ. ΙΩΝΩΝ.
Colophoniorum. Sub Prætorè Claudio Callisto, Sacerdote Ionum. Commune Ionum. Treboniani nummus e Cimelio Regio, quo in nummo fanum commune Ionum, sedente in medio fano Apolline Colophonio, stante inferius ante aram bove, quæ maectanda ei Deo hostia: viris in orbem tredecim, manus ambas supplicum more, vel plaudentium potius, porrigentibus: qui tredecim Asiæ civitates, quibus Ionum commune constabat, omnino repræsentant. Vide verbo ΡΟΔΙΩΝ, quæ dicturi de eo nummo sumus, in quo ΚΟΙΝΟΝ ΓΙ ΠΟΛΕΩΝ. Fuit autem ei Sacerdoti Callisto nomen, ut in nummo subsequente, qui Volusiano Principe Treboniani F. cusus est.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ Volusiani nummi apud Patinum, pag. 400. nunc Cimelii Regii. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΚΛ. ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ. Sub Prætorè Claudio Callisto. Et ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΑΘΗΝΑΙΟΥ. Sub Prætorè Aurelio Athenæo: non uti reddit Patinus, *Atheniensi*. Apollo ibi cum lauro fraxinove sedet, & cithara. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Colophon, Haleso affluente: inde Apollinis Clarii fanum, in Ionia: nunc diruta.* Vide ΚΛΑΡΟΣ.

ΣΤΡΑ. ΠΟΜ. Ι. ΣΕΒΗΡΕΙΝ ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ.
Prætorè Pomponio Iulio Severino. Gallieni, e Cimelio Regio.

ΚΟΛΧΩΝ. Apud Goltzium in Asia, Tab. I. Sed haud dubie ΓΟΛΓΩΝ legi ab eo oportuit, qui nummos inspexit. Nam in his Venus insculpta, seu armata, seu laureata: & ex parte averfa Veneris seu Luciferi stella, quam Leo gradians respicit: nomenque Prætoris adjectum ΔΩΡΟΘΕΟΣ: quæ sunt omnia a Colchorum lingua, & moribus aliena. At Golgi in Cypro sacrum Veneri oppidum fuit. Catullus, in Epithal.

Quæque regis Golgos, quæque Idalium frondosum.

Γόλγοι πόλις Κύπρου Stephano: unde & Ἀφροδίτη Γόλγος.
 KOMANΩN *Pisidia.*

IEPOKAI CAP. KOMANΩN. Severi nummus e Cimmelio Regio: quem Comanensi in Pisidia oppido idcirco adscribimus potius, quam Cappadocico, Ponticove, quod vicinius illud multo sit Hierocæsariensi, quicum initum foedus, sive ὁμόνοια hoc nummo significatur. Est enim in Lydia Hierocæsarea: in Pisidia, qua Pamphylia hæc attingit, Comana, teste Ptolemæo, lib. v. cap. v. Et in Notitia Eccles. Prov. Pamphylia, pag. 31. Κ'μανα censetur. Additas porro in eo nummo has notas vidimus, ET. BOP. quibus annus signatur εβ', hoc est, CLXXII. nempe, ut quidem arbitramur, post restitutam Hierocæsaream, celebrataque ejus oppidi encania, quadriennio postquam Tiberii largitione sublevata est, ut diximus in nummo CIVITATIBVS. ASIAE. RES TITVTIS. Sic enim ab anno CCCXXX. quo Constantinopolis Nova Roma dicata a Constantio Imp. fuit, numeratos Urbis ejus annos, recte Spondanus animadvertit, ad annum MCCCIV. Itaque hæc Hierocæsariensium æra cœpit anno Tiberii octavo, Urbis DCCLXXIII. a quo si numerentur anni CLXXII. occurreret annus Severi primus, Urbis DCCCCXLV.

KOMMAGHNΩN. Nummus est e Museo nostro, cum scorpione, in laurea: in parte altera legitur, ANTIOXΟΣ. ΜΕΓΑΣ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ. Fuit hic Antiochus Commagenorum regulus, qui filiam connubio junxit cum Alexandro filio Tigranis, ejus quem Nero præfecit Armeniæ. Plinius de Commagene, libro v. sect. xx.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. ΙΟΤΑΠΗ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Antiochi suprascripti filia. Nummus antiquus apud Seguinum, pag. 59. cujus ex averfa parte, KOMMAGHNΩN.

KOMMAGHNΩN. Ancoræ effigies. Ex parte averfa, ΠICTIC. *Fides.* Junctæ manus cum caduceo.

KOΠT. L. IA. Κοπιτών, λυγέλατος id. Hadriani Principis anno

anno undecimo. *Coptos* Plinio, lib. v. sect. xi. unde & *Coptites* nomos, sect. ix. in Ægypto.

ΚΟΠΤΙΤ. Isis stans. ΑΥΤ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚΙΚ. *Αὐτοκράτωρ Νερούαι Τραϊανὸς Σεβαστὸς Γερμανικὸς Δακικὸς*. Trajani, e Cimelio Regio.

ΚΟΡΑΚΗΣΙΩΤΩΝ. Hadriani nummus e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Coracesium*, in Cilicia. *Κορακήσιον* Straboni, lib. xiv. pag. 668. In Notitia Eccles. pag. 31. Pamphylia adscribitur.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Ex parte averfa, ΖΕΥΣ ΚΑΣΙΟΣ. Nummi quos affert Andr. Marmora, lib. i. hist. Corcyr. Plinius, lib. iv. sect. xix. *Vrbs Corcyra, libera civitatis, cum oppido Cassiope, temploque Cassii Iovis*. Hodie *Corfou*, ab arce quæ *Κορυφῶ* apud Nicetam, lib. 111. *Στὸ τὸ κορυφῆς*. Est enim in loco in primis edito. In nummis Caracallæ, aliisque, e Gaza Regia, navis insculpta plenis velis fertur: felicitatis symbolum.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Bos cum lactente vitulo: agri pacis opimi index. Apud Goltzium in insulis Græciæ, Tab. 1.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Cum uva, & cantharo, Bacchi symbolo: cujus ibi delubrum fuisse auctor est Thucydides. Durat hodieque Corcyraei vini commendatio.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Navis, ut supra. Balbini nummus, apud Tristanum, tom. 11. pag. 487.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Severi nummus e Museo nostro, in quo Pegasus insculptus: quod fere Corinthiorum insigne est. Fuere porro Corcyraei Corinthiique socii: quare communi consilio Apolloniam in Epiro condiderunt, teste Strabone, lib. vii. pag. 316. *Ἀπολλωνία πόλις ὀνομαστάτη, κτίσμα Κορινθίων ἔ Κερκυραίων*. In parte nummi altera, Α. Κ. Λ. ΣΕΠ. ΣΕΥΗΡΟΣ. *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Σεπτίμιος Σεβαστός*. Imp. *Caesar L. Septimius Severus*.

ΚΟΤΙΑΕΩΝ. Claudii nummi, e Gaza Regia, Caracallæ, & Alexandri Severi. Et Getæ similis a Tristano affertur, tom. 11. pag. 207. in quo Bacchi Satyrique

effigies, palmitem læva gestantis, quo vini feracem agrum eum esse intelligimus. Epigraphe pæne exesa, id tantum reliquum exhibet, ... X. ΚΟΤΙΑΕΩΝ, quod ex parte saltem sic supplendum statuimus, APX. ΚΟΤΙΑΕΩΝ, Ἀρχιερέως Κοιαιέων, quisquis ille demum fuerit, *Pontifice Cotyaënsium*, vel *Sacerdote*. Pontifices vel Sacerdotes appellabantur ἐχάστis ἐπαρχίας δέχχερῆς, qui totius provinciæ templa, & sacra curabant. Flamines, qui in singulis oppidis ac municipiis Deorum sacra procurabant. In Caracallæ nummo e Museo nostro, APX. ΚΟΤΙΑΕΩΝ, cum eadem Bacchi effigie. Plinio, lib. v. sect. xli. *Cotyaion*, in Phrygia. Stephano: Κοπιδειον... τὸ ἔθνηον, Κοπαδῆς. Phrygiæ, quam Ἐπίκτιπτον vocant, sive minorem, id oppidum fuit, teste Strabone, lib. xii. pag. 576. Phrygiæ Salutaris, Hierocli in Notitia, Eccl. pag. 17. ubi ὁ Κομπίου mendose nunc legitur, pro ὁ Κοπαίου.

ΚΟΤΙΑΕΩΝ. ΕΠ. ΙΟΥΔΙΟΥ... *Sub Iulio*... Nummus Agrippinæ Claudii, ex eodem Cimelio. Cybeles sedentis effigies, quæ Dea Phrygum peculiaris.

ΕΠΙ. ΓΡ. ΑΙΔ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ. ΙΠΠΙ. ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ. Ἐπὶ Γεαμματέως Αἰλίου Δημητριάδου Ἰωπίου, δέχχερῆς Κοπαέων, sic legi malim quam ἀρχοντος. *Sub Scriba Ælio Demetrianō Hippia*, vel *Hippia F. Pontifice Cotyaënsium*. Valeriani & Gallieni nummi, e Cimelio Regio. Vide ΧΙΩΝ.

ΕΠΙ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ. ΔΙΟΝΥ. ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ. Ἐπὶ Διοσφόρου Διονύσου δέχχερῆς Κοπαέων. In eodem Cimelio, Gallieni Augusti. Cybele leoni insidet.

ΚΡΑΝΙΩΝ. In veterē Græcia Goltzii, tab. xv. Nonnius in eum locum, qui Κεράνοι fuerint, quo terrarum situ positi, incompertum sibi fatetur. Fuere Κεράνοι teste Thucydide, lib. ii. pag. 119. & Strabone, lib. x. pag. 455. in insula Cephalenia: de qua Plinius, lib. iv. sect. xix. *Cephalenia*... *Same diruta a Romanis, adhuc tamen oppida tria habet*. Fuere nimirum omnino quatuor, quorum cives a Livio appellantur Nesiotæ, Cranonii, vel Cranii, Pallenses, Samæi. Idcirco τετραπόλις

Cephalenia appellata ab Eustathio, pag. 307. & Strabone, loc. cit. Direpta Same a Romanis, M. Fulvio Cos. Imperatore, Samæos omnes sub corona veniisse, idem est auctor cap. xxxviii. pag. 478. Contigit hæc clades anno V. C. DLXV. Stephanus: Κεφάλιον, πόλις ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ νήσῳ . . . τὸ ἔθνικόν, Κεφαλαῖς. Ex Thucydide, aliisque scriptoribus, & nummis, Κεφαλιοι verius dici oportuit. Cephaleniam hodie Veneti *Cefalogna* vocant. In eo nummo Apollo laureatus, & ejusdem Dei ex parte averfa lyra insculpta.

ΚΡΑΤΙΕΩΝ & ΚΡΗΤΙΕΩΝ. Vide ΦΛΑΟΥΙΟ-ΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΚΡΗΣΙΕΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 219. Stephano: Κρήσιον, πόλις Κύπρου . . . τὸ ἔθνικόν, Κρησιώδης.

ΚΡΗΤΑΓΕΝΗΣ. ΖΕΥΣ. Vide ΓΑΖΑ.

ΚΡΗΤΟΠΟΛΙΤΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 219. Κρητῶν πόλις Pamphylia urbs est, Diodoro, Polybio, Ptolemæo.

ΚΡΗΤΩΝ.

ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΚΡΗΤΕΣ. ΕΚΟΡΑΥ.

Caput Augusti, in nummo pereleganti ex argento, quem Seguinus affert pag. 113. Nunc est Cimelii Regii. Ex parte altera, Tiberii caput, cum epigraphe, ΤΙΒΕΡΙΩ. ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΓΟΡΤΥΝΙΩ. pro Γορτυνίαν, quod alibi quoque adnotavimus: etsi Γορτυνίω legit Seguinus, aïtque jus civitatis suæ Tiberio Gortynienses concessisse, quod & incredibile & insulsum videtur. Sed & affert idem nummum alterum pane similem, cujus epigraphen alteram hujusmodi aït esse: ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. Κ. ΓΗΓΩΝ. ΕΚΟΡΑΥ. Hanc vero vocem ΕΚΟΡΑΥ, quæ in utroque nummo occurrit, sibi incompetam: priorem porro ΚΓΗΓΩΝ sic a se accipi, ut sit Κ pro Κρήτη, mox γῆ γῶν pro terra terrarum: quod a quoquam vel Latine dici vel Græce nisi perabsurdè, vix putem. Certe γαί γῶν γαῖς γὰς ne quidem ars Græci sermonis patiatur: nec terra terrarum mens sana. Memini me sane in vetustis inscriptionibus apud Gruterum, pag.

ΜΧΣΙΙ. splendido Cretam affici titulo ΤΗΣ. ΒΑΣΙ-
 ΛΕΥΟΥΣΗΣ. ΤΩΝ. ΝΗΣΩΝ, *Reginæ Insula-*
rum. At γῆς γῶν nusquam. Itaque pro ΚΓΗΓΩΝ legi
 asseveramus oportere, ΚΡΗΤΩΝ, ut priore nummo
 ΚΡΗΤΕΣ. In utroque deinde vocabulum istud
 ΕΚΟΡΛΥ. ex aliis integrioribus nummis, in quibus
 ΕΠΙΚΟΡΛΥΠΟΥ legimus, in tres voces distrahi
 jubemus, Ε. ΚΟΡ. ΛΥ. hoc est, Ἐπι Κορνηλίου Λύπου,
Sub Cornelio Lupo. Is enim procul dubio est Cornelius
 Lupus, quem P. Suillii dolo circumventum, sub Clau-
 dio, Tacitus refert, lib. ΧΙΙΙ. Annal. quem & Quæ-
 storem antea, quanquam tacito viri nomine, a Tibe-
 rio ipso Cretæ præfectum Dio refert, lib. LVII. pag.
 701. Τότε ἢ ἡ Κρήτη, τοῦ ἀρχοντος αὐτῆς ὑπεφανόντος, πᾶ-
 τε ταμίαια ἢ τῶν παρέδρω αὐτῆς ἢ λοιπὸν χρόνον ὑπεσπαθήη.
Creta, Præfecto vita functo, Quaestori & legato in reli-
quum tempus mandata. Appellatur idem Lupus a Se-
 neca, in Apolocyntosi, *Claudii amicus, & Consularis*.
 Revocat autem hic nummus in memoriam alterum,
 allatum jam antea a nobis, verbo ΑΡΟΧΕΩΝ, cu-
 jus in altera superficie, Tiberii caput, cum epigraphe,
 ΤΙ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΕΧΟΡΑ. In altera, ca-
 put Augusti radiatum, ΘΕΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΕΛΕΥΘ.
 Quas quidem voces eo loci sic interpretati sumus,
 Τιβεῖου Καῖσαρος Σεβαστὸς, Ἀεχέων, litteris nempe, ut
 in nummis sæpe contingit, inversis. Deinde, Θεὸς Σε-
 βαστὸς Ἐλευθεῖου. *Divus Augustus Liberator*. Est ni-
 hilominus, qui in priore parte ΕΚΟΡΛ. legi malit:
 quantumvis X, non K, & A, non Δ, nummus exhi-
 beat, apud Occonem & Patinum, locis a nobis ibi
 laudatis: ac deinde non Ἐλευθεῖου, ut nos, interpre-
 tetur: sed Ἐλευθερῶν, Cretæ civitatem. Nostrum ta-
 men nobis magis etiamnum commentum arridet.

ΚΟΙΝΟΝ. ΚΡΗΤΩΝ. *Commune Cretensum*, in Do-
 mitiani Hadriani que nummis, e Gaza Regia. In Tra-
 jani nummo apud Tristanum, tom. I. pag. 409. Dia-
 næ venatricis effigies. In Hadriani, pag. 511. Jovis cum
 aquila. Communia sacra, certaminaque, in uno aliquo

oppido, & fano, decreto totius Cretenſium Communitatis edita, hæc vox ΚΟΙΝΟΝ ſonat. Quinquennale hoc certamen fuit, ut ex inſcriptione veteſta liquet, apud Gruterum, pag. 1094. ſ. ubi is qui ei præerat, ΖΥCΤΑΡΧΗΣ vocatur ΙΕΡΟΥ. ΑΓΩΝΟΣ. ΠΕΝΤΑΕΘΗΡΙΚΟΥ. ΤΟΥ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ. ΚΡΗΤΩΝ. Etiam & ΚΡΗΤΑΡΧΑΣ idem in numiſmatibus appellatur, ut Ἀσάρχης, & Βιθυνάρχης. Sic Caracallæ nummus e Cimelio Regio, CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. ΚΡΗΤΑΡΧΟΥ. In quo figura ſtans, turrito capite, dextra caduceum gerit, læva parmam, ſacra certaminaque Cretenſium a Smyrnæis edita ſignificat, ſocietatis, ut videtur, ineundæ gratia: & ſub eo quidem Præſide, qui & inſulæ illius indigena, & gentilitia ſacra noſſet. Vide ſupra, ΓΑΛΑΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, ΒΙΘΥΝΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, & infra ΡΟΔΙΩΝ. Sed forte præſtat in eo nummo legi, ΕΠΙ. ΚΡΗΤΑΡΙΟΥ, ut ſit illud proprium Prætoris nomen: ut in inſcriptione vetere apud Gruterum, pag. 1077. CN. CRETARIVS. Alioquin in nummis Cretenſium, apud Goltzium, ΚΥΔΑΣ ΚΡΗΤΑΡΧΑΣ, Dorice, pro ΚΡΗΤΑΡΧΗΣ, cum anguib; invicem implexis, & ex parte altera, angue e cifta prodeunte, quod Æſculapii, ut dixi, ſymbolum. Et vox illa quidem prior, ΚΥΔΑΣ, proprium eſt, non oppidi, ut Goltzius exiſtimavit, ſed viri nomen: quale apud Polybium, Livium, Tulliumque occurrit. Poſterior præſidem ſacrorum certaminumque in Creta editorum ſonat. Vide ΚΥΔΑΙΩΝ.

ΚΡΗΤΑΙΩΝ, in nummis veteris Græciæ, apud Goltzium, cum angue e cifta prodeunte, quod Æſculapii ſymbolum. Vide ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ.

ΔΙΚΤΥΝΝΑ. ΚΡΗΤ. Vide ΔΙΚΤΥΝΝΑ, ubi & de Dianæ cultu apud Cretenſes egimus.

ΚΡΙΣΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Neronis nummus, e Theſauro Goltzii, pag. 219. Plinio, lib. ΙV. ſect. ΙV. *Sinus Criffæus*, & oppidum *Criffa* in Phocide. Stephano: Κεῖσα, πόλις Φωκίδος... τὸ ἔθνικόν, Κεῖσαιϑ.

ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. xxviii. cum Herculis ebrii, spoliisque leoninis insidentis effigie, ac vinum e poculo effundentis. Sed vereor ut hunc **ΧΑΟΝΙΤΩΝ** ille nummum ad Crotoniatas temere transtulerit. Vide **ΧΑΟΝΙΑΣ**.

ΚΡΟ. cum tripode, apud eundem, tab. xxix. Tripodi lauri ramus adjungitur: quo sacra significantur Apollini in eo oppido fieri solita. Nam in tripode sacrificabant aræ loco, ut passim in nummis aliis videre est. Acta D. Stephani Papæ, apud Baronium, ad an. cclix. *Tunc iratus Olympius dixit: Extendite eum in catasta, & mactate fustibus: afferte ante eum Tripodem, & Deum Martem, ut sacrificet.* Acta S. Susannæ: *Admoveri Tripodem jubet, ut thura offerat Iovis, quod statuerat, simulacro.* Est autem, ut Maro cecinit, ac vel pueri novere, *Gratissima Phæbo laurea.* Plinius, libro 111. cap. xv. *Oppidum Croto.* Stephanus: *Κρότων, πόλις Ἰταλίας ἐΐσημος. . . οἱ πολῖται, Κροτωνιάται.* Nunc *Crotone* ad Tarentinum finem.

ΚΡΟΤΩΝΗΣ. Ibidem, cum eleganti in primis oppidi mœnibus cincti effigie.

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 219. Stephano: *Κτησιφών, πόλις Ἀσσυρίας. . . τὸ ἔθνηκόν, Κτησιφώνπιος.* Plinio, lib. vi. sect. xxx. *Ctesiphon.*

ΚΥΔΑΙΩΝ. In nummis Goltzianis, cum templi effigie inter duos angues: ex parte nummi averfa, angue rursus e cista prodeunte, ut in Cretensium nummis. Locus est adhuc incompti situs, nisi *Κύπαιον* est *πόλις Κρήτης*, urbs Cretæ Cytæum, Stephano, Plinioque: quam & *Κύδα* vel *Κύδαιον* dixerit antiquitas, a conditore Cyda.

ΚΥΔΑΣ. Juppiter stans inter angues duos, dextra fulmen, læva victoriolam gerit. Apud Goltzium in insulis Græciæ, Tab. v. In ima nummi parte **ΚΡΗΤΑΡΧΑΣ**, Dorica dialecto, pro **ΚΡΗΤΑΡΧΗΣ**. Ea vox Cydam fuisse significat Præsidem sacrorum ac ludorum, quos Commune Cretensium ederet, in Jovis honorem. Atque is fortassis Cydas est, de quo Tullius,

Philip. 5. paulo sane acerbius : *At ille (Antonius) legit aleatores , legit exsules , legit Græcos . O confessum judicum præclarum ! o dignitatem consilii admirandam ! Pavet animus apud consilium illud pro reo dicere . Cydam Cretensem , portentum insulæ , hominem audacissimum , & perditissimum . Sed fac ita non esse : num Latine scit ? num ex judicum genere & forma ? num leges nostras more sive novit ? num denique homines ? Est enim Creta vobis notior , quam Roma Cydæ . Delectus autem & notatio indicum , etiam in nostris civibus haberi solet . Gortynium vero judicem quis novit , aut quis nosse potuit ?*

ΚΥΔΑΙΩΝ , & ΚΥΔΑΣ . Nummus geminus e Goltzii Græcia , loc. cit. cujus ex parte altera insculpta aquila : ex altera Jovis caput , & laurea , quod Apollinis insigne est : nam , ut Tullius tradit , lib. 111. de Natura Deor. *Alter est , inquit , Apollo , Corybantis filius , natus in Creta , cujus de illa insula cum Iove ipso certamen fuisse traditur .*

ΚΥΔΟΥΤΑ . Vide ΘΑΣΙΩΝ .

ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΝ . Augusti & Claudii nummi . Plinio , lib. 1 v. sect. xx. *Cydon* , in insula Creta . Stephano : Κυδωνία . . . ὁ πολίτης , Κυδωνιάτης . His Augustus post victoriam Actiacam , ob auxilium præstitum , libertatem dedit . Auctor Dio , lib. LI. pag. 507. *Κυδωνέτας . . . ἐλάθετες ἀφῆκεν , ὅτι πινὰ αὐτῶ σωθήσαντο .*

ΚΥΔΩΝ , in Augusti nummis apud Patin. pag. 50. Ibi lupa puerum lactat : Miletum scilicet , Apollinis F. quem a lupis nutritum refert Antoninus Liberalis , Metamorph. 30. Is adultus fugit in Cariam , Miletumque ibi suo nomine condidit . Affert huic nummum similem Goitzius , in insulis Græciæ , tab. VI. sed ab altera parte , Bacchi caput est , ederacea corona cinctum .

TIBΕΡΙΩ . ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ . ΕΠΙ . ΛΑΧΗΤΙ . *Tiberio Cæsari Augusto , sub Lachete* , Prætorre , vel Cosmo . ΣΥΝΚΑΗΤΩ . ΚΡΗΤΕΣ . ΚΥΔΩΝΕΑΤΑΝ . *Senatui Cretes Cydoneatæ dedicant . Caput barbaturum velatumque , Sacri Romanorum Senatus insigne . Similis huic alter , inscriptus : ΤΙΒΕΡΙΩ .*

ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ ΕΠΙ ΚΟΡ ΛΥΠΟΥ.
Tiberio Cæsari Augusto, sub Cornelio Lupo: de quo videlicet egimus, verbo ΚΡΗΤΩΝ. Ex parte averfa, ΣΥΝΚΛΗΤΩ. ΚΡΗΤΕΣ ΚΥ. Caput item velatum: Senatui, Cretes Cydoneatæ: subintellige, ἀνέθηκαν, posuere. Cæsari simul ac Senatus Romani gratiam, nummo utriusque effigie insignito captabant. Est autem velum, quo Senatûs caput obvolvitur, divinitatis symbolum, ut fufius dicturi sumus in nummis ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Hinc passim in nummis hæc occurrit epigraphæ, ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ, Divum vel Deum Senatum. Et ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟC. Sacer Senatus. Quare Themistius, orat. XIII. in Gratianum, nuper a nobis edita in lucem, & Notis illustrata, de orbe Romano agens, pag. 18 Πῶς ᾗ ἀν' εἴη λειμὼν Ἄτης, inquit, ἐν Ῥώμῃ ὀπιτροπέυει, καὶ Σύγκλητος ἀρχαὶ Θεῶν, ἔθνη μὲν ἡρώων, &c. Quo enim pacto pratum Ates esset orbis terrarum, quem Roma gubernat, & SENATUS DEORVM COETVS, & Heroum Populus, &c. Et Claudianus in sexto Honorii Consulatu, de Romanis Senatoribus:

En quales memini, Turba verenda, Deos.

Carthaginensium similiter Senatum, ad Romani similitudinem, *Sanctum* Maro vocat:

Iura, Magistratusque legunt, sanctumque Senatum.

Ut Cydoneatæ porro nummum hunc suum, Cæsariac Senatui, sic Justinus Martyr Apologiam alteram pariter inscripsit, Ἀυτοκράτορι Τίτῳ Ἀιλίῳ Ἀδριαῶ Ἀντωνίνῳ Εὐσεβῆ Σεβαστῶ Καίσαρι . . . ἱεραὶ τε Σύγκλητος, καὶ Δῆμος παντὶ Ῥωμαίων. *Imp. Tito Aelio Hadriano Antonino Pio Augusto Cæsari . . . Sacroque Senatui, & Populo Romano universo.*

ΚΥΔΩ ΚΥΔΩΝ. & ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΝ, in nummis Græciæ veteris.

ΚΥΔΩΝ. Bacchi caput pampinis redimitum. Fuere scilicet vina olim, suntque etiamnum hodie, Cretica in pretio: id quod eruditi vir palati sensit Horatius, eo carmine lib. I. ode XXXVI. quæ *Ad Pomponium Numidam*

midam inscribitur, ob cuius ex Hispania reditum gaudio exsilit:

*Et thure & fidibus iuvat
Placare, & vituli sanguine debito,
Custodes Numidæ Deos.*

CRESSA ne careat pulcra dies *NOTA*,

Neu promptæ modus amphoræ.

Quem locum nec vulgus interpretum ante nos intellexit, nec potuit *ἐκ χειροζήλου* non obstrepere, cum *Cressam* notam pro Cretico vino dici pereleganter ab eo vate primi monuimus: Perinde quasi aut non ibi perinde vinum *notæ* nomine intelligi oporteat, atque in sequentibus ejusdem poëtæ locis: lib. 11. Ode 111.

Sex te in remoto gramine per dies

Festos reclinatum bearis

Interiore NOTA Falerni.

Et lib. 1. Satyr. x.

Vt Chio NOTA si commixta Falerni est.

Aut alia re carere nolit hanc pulcram diem, quam quæ bono die alibi promi ipsomet auctore debet: lib. 111.

Ode xx1.

O nata mecum, inquit, Consule Manlio,

Seu tu querelas, sive geris jocos,

Seu rixam & insanos amores,

Seu facilem pia testa somnum:

Quocumque lectum nomine Massicum

Servas: moveri digna BONO DIE,

Descende, Coruino jubente,

Promere languidiora vina:

Non iisdem, amabo, lætitiæ argumentis exigi pulcram diem jubet, ob adventum Numidæ, ac diem bonum, ob Coruini Consulatum? Adde & festum diem, Ode xxviii. Neptuni videlicet:

Festo quid potius die

Neptuni faciam? Prome reconditum

Lyde strenua Cæcubum.

Et nobis tamen obtrudunt recentiores Horatii interpretes, *Cressam* dici *notam*, pro creta, idque ipsum hoc

loco a Venusino vate notari, quod Plinius affert, lib. VII. sect. XLI. *More Thraciæ gentis; quæ calculos colore distinctos pro experimento cuiusque diei in urnam condit, ac supremo die separatos dinumerat, atque ita de quoque pronunciat.* Haufit hoc scilicet Plinius a Phylarcho, quem in Indice ejus libri laudat auctorem. Zenobius, Cent. VI. adag. XIII. *Τὰς ἐν τῇ φάρετρα ψιφίδας. Φύλαρχος φησι εἶναι. Σκύθαις μέλλοντασι καθεύδειν, ἀγειν τὴν φάρετραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τῷ χριεὶ τὴν ἡμέραν ἐκένειν διαχροντες, καθεύδειν εἰς πῶν φάρετραν ψιφίδα λευκήν. εἰ δὲ ὀχληρὰς, μέλαναι. Ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐκφέρειν τὰς φάρετρας, καὶ δεξιμῆν τὰς ψιφίδας. Καὶ εἰ εὐρεθῆισαν πλείους αἱ λευκαὶ, δίδου μόνον τὸν ἀποχρῶμον, &c.* *Calculos in pharetra. Auctor est Phylarchus Scythas cubitum ituros pharetram afferre: ac si feliciter dies processisset, album immittere calculum solitos: si secus, nigrum. Vbi vero e vita quis decessisset, pharetram proferebant, calculosque numerabant. Quorum si candidi plures essent reperti, felicem predicabant mortuum, &c.* Sed quid, quæso, Thracum iste mos, Scytharumve, ad Romanos? Quantum deinde Cressa nota a Threïcia discrepat? Quis vero Cressam præterea notam pro creta, idoneus Latinitatis auctor, aliquando dixit? quid deinde cretæ commune cum calculis? Pudit ipsos hujus commentii inventores, Erasimum, & Hermolaum: ac pro Cressa, legi Thressa voluere: quod nec codicis ullius auctoritas, nec mens scriptoris patiatur: quam nos, uti remur, sic planam feliciter fecimus: cum hanc ei loco diximus subesse sententiam, ob amici adventum parandas epulas esse, in quibus exquisitum primo vini genus, Cretici videlicet, apponi oporteat: deinde, neque illud esse parce & avare ministrandum, sed laute atque opipare:

Cressa ne careat pulcra dies nota:

Neu promptæ modus amphoræ.

Sed hæc minime probatum iri iis suspicamur, qui ut veterum nugas sequantur, quæ sunt recens inventa, etiam proba, nisi sunt sua, fastidiunt.

ΚΥΔΩΝ. Bacchi caput, ederacea corona cinctum. Ex parte nummi averfa vir nudus arcum tendit. De Cre-
ticiſ calamis, quibus in bello uſus, vide Plinium lib.
xvi. ſect. lxxv. Sagittandi peritia Cydoniatas in pri-
mis valuiſſe Naſo docet, lib. 11. *Metamorph.*

Cydonio fundebat ſpicula cornu.

ΚΥΔΩΝ. Lunæ crescentis effigies. Dianam videlicet in
primis coluere Cretes. Vidē ſupra ΔΙΚΤΥΝΝΑ.
Goltzius, in inſulis Græciæ, tab. vii.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. Trajani, Hadriani, Fauſtinæ matris,
M. Aurelii, & Elagabali nummi. Stephano: Κύζικος,
πόλις ἢ Πελοποννήσου . . . τὸ ἔθνικόν, Κυζικηνός.

ΚΥΖΙΚ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΓΛΑΥΚΟΥ. Caducei icon.
Trajani nummus e Cimelio Regio, *Sub Prætorē Glau-
co, ὅτι Στρατηγὸς Γλαύκου.*

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. Antonini Pii. Inter omnia imperii,
quæ Antonino Pio accidere, refert hoc Capitolinus,
in ejus vita, pag. 18. *Cyzici etiam de ſimulacro Dei ad
ſtatuam ejus corona tranſlata eſt.*

ΕΠΙ. ΣΕΞΤΙΛΙΟΥ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Sub Sextilio Con-
cordia*, Cyzicenorum ſcilicet & Ephēſiorum: qui ſuo-
rum quique Numinum imaginibus adumbrantur: Cy-
ziceni, inſculpta Cerere cum facibus: Ephēſii, Diana
multimammia. Ex Patino in Theſauro, pag. 167. De
eo nummo diximus in nummis ΕΦΕΣΙΩΝ. Legit Pa-
tinus ſatis infeliciter, ΕΠΙ ΕΣΤΙΛΙΟΥ. Ex Cerere
porro in Antonini Pii pariter nummo inſculpta, apud
Trifanum, tom. 1. pag. 588. quamvis Cyzicenorum
nomen abſit, ad eos tamen referri nummum eum oportere,
haud temere auguramur.

ΚΥΖΙΚΗΝ. ΝΕΩΚΟΡ. M. Aurelii nummus apud Pa-
tinum, pag. 238. cum effigie bovis, Nigram nempe
bovem Proſerpinæ quotannis Cyziceni maſtabant.
Vide Appianum in Mithrid. & Plutarchum in Lucul-
lo. Similem Diadumeniani nummum apud Trifanum
vide, tom. 11. pag. 311.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. M. Aurelii, e Gaza
Regia. Pluto Proſerpinam rapit, curruque vehitur jun-

cto quadrigis. Deam esse Cyzicenorum Proserpinam, & apud scriptores tralatitium est, & Nummi clamant.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΩΝ. ΚΟΡΗ. Σωπεία Κορη. *Salutaris*, vel *Sospita*, vel *Sissita Proserpina*. Nummus Faustinae Aurelii, cum tediferæ Cereris effigie, quo habitu quaesuisse filiam Proserpinam fingitur. Apud Tristandum, tom. 11. pag. 313. Proserpinam porro Græci Κόρην, *puellam*, vocitant. Pausanias in Messen. pag. 143. Η ἢ αἴτη Κορη, ἡ Δήμητρος ἔστιν ἐπίκλησις. Et lib. viii. Arcad. pag. 268. Καὶ Δήμητρος ἐπίκλησις ἐς αὐτὴν πολλοὺς ἔστιν αὐτῆ Δέσποια, καὶ ἄρα καὶ ἢ ἐν Διὸς Κόρην ἐπονομάζουσιν. Ἰδίᾳ δὲ ἔστιν ὄνομα Περσεφόνη, &c. Sunt & L. Veri in Gaza Regia.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟ. Κυζικηνῶν Νεωκόρων. In Commodi nummo apud Patinum, pag. 262. mulier turrato capite, forte ipsa Deum Mater, monti insidet: qua effigie & urbis situs, & civium religio declaratur. Strabo, lib. xii. pag. 575. Ἐστὶ ἡ νῆσος ἐν τῇ Πεσποννίδι ἢ Κύζικος συναπλομένη γαφύραϊς δυοῖν πρὸς ἡπειρὸν . . . ἔχει ἡ ὀμώνυμον πόλιν πρὸς αὐταῖς ταῖς γαφύραϊς, . . . ἡ ἢ πόλεως τὸ μὲν ἔστιν ἐν ἐπιπέδῳ, τὸ ἢ πρὸς ὄρει. καλεῖται δ' Ἀρκτων ὄρεα. Ὑπέρκειται δ' ἄλλο Δίνδυμον μονοφυές, ἰερόν ἔχον τῆ Δινδυμίνης μητρος τῆς θεῶν, ἴδρυμα τῆς Ἀργοναυτῶν. *Insula in Propontide Cyzicus est, gemino ponte adnexa continenti . . . Urbem ejusdem nominis habet ad ipsos pontes . . . Pars urbis in plano est, altera monti adjacent: mons, Urforum mons dicitur. Supra hunc est alius, Dindymus, uno cacumine: in eo monte fanum est Dindymenes Matris Deorum, dedicatum ab Argonautis.* Plinius, lib. v. sect. xl. *Insula, quam continenti junxit Alexander, in qua oppidum Cyzicum, antea vocitatum Arctonnesos, & Dindymis, cujus a vertice mons Dindymus.* Est alterum ejusdem Commodi, a Cyzicenis pariter cusum numisma, in quo mulier simili habitu rupi insidet: ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟ. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ. ΟΥΗ. ΚΑΙΣΑΡ. Ε. Cimelio Regio.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΑΥΡ. ΣΩΚΡΑΤΟΥ. Κυζικηνῶν Νεωκόρων, ἐπὶ Στρατηγῶδ' Αὐρη-

λίου Σωκράτους. Caracallæ e Cimelio Regio. Apud Cyzicum a Severo Caracallæ patre Pescennius Niger, qui pariter imperium occuparat, fuerat interemptus. ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Cereris faces & angues, cum ara, in Caracallæ nummo, apud Patinum, pag. 302. Similis est Philippi F. pag. 388.

ΑΡΧ. ΑΙΑ. ΟΝΗΚΙΦΟΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ. ΚΥΖΙΚ. ΔΙΕ. ΝΕΩΚ. Ex parte altera, ΑΝΤΩΝΙΝΟC. ΑΥΓΟΥCΤΟC. Sic legi in eo nummo Sponius ait, cum alii pro ΑΥΡ. substituere ΑΚΤ. auderent. Nos ΟΝΗΚΙΦΟΡΟΥ Β. legi oportuisse suspicamur, ut sit hæc totius epigraphes sententia: Ἀρχιερέως Αἰλίου Ὀνησιφόρου β', Ἀντωνείνια, Κυζικηνῶν Νεοκόρων. Pontifice *Ælio Onesiphoro iterum, Antoninia, vel Antoniniana certamina, Cyzicenis Neocoris.* Certamina hic enim Antoniniana signari, hoc est, in gratiam Antonini, sive Caracallæ, ut volunt, seu verius, uti remur, Elagabali edita, nequicquam refragante Sponio, libro quem Gallice inscripsit, *Recherches d'Antiquité*, pag. 409. argumenta duo in primis suadent: alterum, vasa, calathive duo, ei nummo insculpti, e quibus palmae emicant, quæ certaminum præmia: alterum, quod tam in isto nummo certamina ea voce indicari palam sit, quam illo Byzantium, quem suo loco attulimus, ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ. ΣΕΒΑΣΤΑ. Atque utramque perinde ejusdem Augusti esse, nec Caracallæ jam, sed Elagabalo adscribendum.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Gordiani tertii nummus: in quo, non Vulcanus insculptus, ut Patino visum, sed Præfectus fabrûm apud Cyzicenos, vel faber ipse malleo ferrum tundens in incude, ceu arma pararet civium tutelæ. Strabo, loc. cit. de Cyzico: Τρεῖς δ' ἔχει δεξιτέκτονας ὅσῳ ἐπιμελουμένους οἰκοδομημάτων τε δημοσίων, καὶ ὀργάνων. Τρεῖς ἢ καὶ θησαυροὺς κέκτηται, τὸν μὲν δ' ὀπλων, τὸν δ' ὀργάνων, τὸν ἢ σίτου. *Tres habet ea civitas architectos, qui curam gerant ædificiorum publicorum & instrumentorum. Tria item armamentaria: unum armorum, alterum machinaram, frumenti tertium.* Fuit &

Monetariorum corpus Cyzici, de quo multa Sozomenus, lib. v. Eccles. Histor. cap. xv.

CTPA. EPMOΛAΘY. KYZIKHNΩN. NEΩKOPΩN. Στρατηγὸς Ἑρμολάου. *Prætoræ Hermolæo*. Gallieni, e Cimelio Regio: cujus & alter iste eiusdem Augusti, CTPA. CΩCTPA TOY. KYZIKHNΩN.

KYZIKHNΩN. NEΩKOPΩN. Navis in Saloninæ nummo insculpta, non indicandæ maritimæ Cyzicorum potentia causa, ut Patino visum: sed Argonautarum in eo oppido tractuque ditionis, uti ex Strabone paulo antea vidimus.

KYZIKOC. Rex ipse Cyzicus, qui nomen oppido dedit. Valerio Flacco, lib. 11. *Rex divitis agri Cyzicus*. De eo etiam Hyginus, fab. CCLXXIII. Ex parte averfa, Cereris tedæ accensæ, serpentibus involutæ: epigraphæ, KYZIKHNΩN NEΩKOPΩN Apud Seguinum, pag. 21.

KYZIKHNΩN. TON. KTICTHN, cum Herculis effigie, quem conditorem vel instauratorem urbis Cyziceni agnoscunt, in nummo vetere Domitiani.

KOPH CΩTEIPA. KYZIKHNΩN. E Cimelio Christina Aug. referente Spanhemio, lib. de usu Numism. pag. 385. Pingitur & a Trifano, tom. 11. pag. 314. & ex averfa parte rursus habet, KYZIKHNΩN. NEΩKOPΩN.

KYZIKOC. Vide ΕΦΕΣΟΣ.

KYZ. ΑΠΑΜΕΩΝ. Vide ΑΠΑΜΕΩΝ.

KYΘHPAIΩN. In nummis Græciæ veteris apud Goltzium. In his nuda Venus, dextra pomum, vel sagittam: arcum lava tenet. Pomum quidem, quod a Paride obtinuit, dum formæ palmam Palladi Junonique præripuit. Arcum vero ac sagittam, quod & *Armata Venus*, Εὐόπλιθ' Ἀφροδίτη, a Græcis olim coleretur. Veneri Cytheram fuisse sacram, tralatitium est, unde & ipsa nomen traxit. Ausonius in Epigr. *Nuda Cythere*. Plinio, lib. 1 v. sect. XIX. *Cythera cum oppido insula in Asinæo sinu: hodie Cérigo*. Stephano: Κυθήρα, νῆσος. . . . οἱ δὲ κήτορες Κυθήριοι. . . καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ νῆσος λέγεται Κυθηραία.

ΚΥΘ. & ΚΥΘΝΙΩΝ. Goltziani e vetere Græcia nummi. Plinio, lib. IV. sect. XXI. *Cythnos*, e Cycladibus insulis una. Nunc *Fermina* nuncupari peritiores Geographi putant. Stephano: Κύθηρα, νῆσος . . . ὁ νησιώτης Κύθηρα.

ΚΥΜΑΙΩΝ, in *Æolide*.

ΚΥΜΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤ. ΚΟΡ. ΛΟΛΛΙΑΝΟΥ. *Sub Prætoræ Cornelio Lolliano*. Commodi nummus, cum Jovis sedentis effigie. Apud Sponium in Itin. Athen.

ΚΥΜΑΙΩΝ. Maximi, in Cimelio Regio majoris formæ nummus, Gordiani item tertii, & Tranquillinæ. Plinio, lib. V. sect. XXXII. *Cyme*. Stephano: Κύμη, πόλις Αἰολίδος . . . τὸ ἔθνικόν, Κυμῆρα.

ΚΥΜΑΙΩΝ. ΣΤ. ΑΥ. ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΥ. Valeriani, e Cimelio Regio. *Cumæorum*, *Prætoræ Aurelio Elpidephoro*. Apud Gruterum, pag. 702. ELPIDEPHORVS. Legit hunc nummum Patinus, in Indice, pag. 27. ΚΥΜΑΙΩΝ . . . ΑΠΙ ΔΗΦΟΡΟΥ.

ΚΥΜΑΙΩΝ. ΞΑΝΘΟΣ. Ex parte averfa, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. Nummus antiquus, quo Cumæorum societas cum Troibus indicatur, quorum agrum Xanthus amnis alluit, Numinis vice fortassis & a Cumæis habitus. Quod de similibus nummis pariter existimandum est, ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ ΜΕΛΗΣ, ΝΙΚΑΕΩΝ ΣΑΓΑΡΙΣ, ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ ΕΡΜΟΣ, ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ ΧΡΥΣΟΠΡΟΑΣ, aliisque. Neque quidquam causæ fuit, cur Pamphylia Cumas, vir alias eruditus, operis sui de Numism. pag. 890. Xantho Lyciæ amni finitimas ex eo nummo fingeret, quæ sunt ab eo amne multis passuum millibus distitæ. Hæret in eo nummo Patinus, pag. 7.

ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. ΚΥΜΑΙΩΝ. Equi effigies. Vide ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ.

ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΚΥΜΑΙΩΝ. Cumæorum cum Cæsariensibus Bithyniæ ὁμόνοια concordia significatur. Nummus hic affertur a Spanhemio, lib. de usu numism. pag. 890.

ΚΥΜΑΙΩΝ. Nummos complures sic inscriptos Golt-

zsius affert in Magna Græcia, Tab. xvi. quos ad Cumas Italiæ, quæ fuere juxta Neapolim, perperam refert: quem errorem multis convellimus argumentis. Primum enim, si Stephanum audimus, a Cumis Italiæ gentile nomen Κυμενός est, non Κυμῶθ, quod est Æolicæ Cumæ proprium. Deinde in nummis insculpta Amazon, cui pharetra pendet ex humero, Cymen esse prodit, quæ urbi natales & nomen dedit, teste Strabone, lib. xiii. pag. 623. ubi de Cyme Æolica: Τὸ δ' ὄνομα ἔπ' Ἀμαζόνθ τῆ πόλει περὶ ἴδωμ. Et Mela, lib. i. cap. xviii. *Cymen nominavit, pulsus qui habitabant, dux Amazonum Cyme.* Adde pectunculium insculptum in aliis quoque Cymæorum nummis, quem in eo tractu laudatissimum fuisse, ideoque signatum in nummis, ex eo simile veri fit, quod *pectunculium Chium* Varro laudat in primis, libro περὶ ἔδεσμάτων, apud Gellium lib. vii. cap. xvi. Fuit autem Cyme in adverso ferme litore Chio insulæ opposita: & eodem plane alluebatur mari.

ΚΥΝΩΝΗΣΙΩΝ. Titi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 219. Stephanus: Κυων νῆσος, Λιβυκὴ νῆσος . . . ἡμισιώτης, Κυωνισιώτης. Quare in nummo forte ΚΥΝΩΝΗΣΙΩΝ fuit.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΩΝ. Juliæ Domnæ, & Caracallæ nummi, in quibus Bacchi stantis effigies, in Cimelio Regio. Pausanias in Messen. pag. 147. sub finem, Libero Patri sacrum Cyparissensium fuisse agrum subindicat: in eoque percussa thyrsu tellure ab eo Numine fontem exstitisse, quem Διονυσιάδα ex argumento vocarent. Sunt & alii cum signo Libertatis. Plinio, lib. iv. sect. vii. *urbs Cyparissa*, in Peloponneso. Hodie *Arcadia*, agri Messeniaci. Stephano: Κυπαρισσία, πόλις ἢ Τειφυλίας . . . τὸ ἔθνηκον, Κυπαρισσίας.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΑΙΩΝ. Getæ nummus, e Cimelio Regio.

ΚΥΠΡΙΩΝ. Plinio, libro v. sect. xxxv. *Cypros insula, l'Isle de Chypre.*

ΚΟΙΝΟΝ. ΚΥΠΡΙΩΝ. Claudii, Vespasiani, Trajani, Sabinæ, Juliæ Domnæ, Getæ, & Caracallæ nummi,

mi, e Cimelio Regio. *Commune Cypriorum*. In his fere templum Veneris Paphiæ, aut Jovis stantis effigies. Nam & Jovem Cyprii coluere: Amathusii, Jovem Hospitalem, Ζένιον, mactatis hospitibus. Vide Naso- nem, lib. x. *Metam.* Alii, Εἰλαπινασὴν, & Σπλασχνό- τριον, teste Athenæo, lib. 1 v. ex Hegesandro.

ΕΠΙ. ΚΟΜΙΝΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΚΥΠΡΙΩΝ. *Sub Cominio Proclo Proconsule Cyprio- rum*. Claudii nummus e Cimelio Regio, quem Patinus pag. 101. sic exhibet: ΕΠΙ. ΚΟΜΙΝΙΟΥ. ΠΡΟ- ΚΛΟΥ ΑΝΟΥ. ΥΠΑΤΟΣ ΚΥΠΡΙΩΝ. Interpretaturque, *Cominius Proculeïanus, vel Prætor, vel Legatus*. Cominiorum frequens apud Gruterum men- tio. Proconsuli Cyprus, ut & Creta, paruit: quan- quam & suos aliquando Legatos Augustus eo misit. Vetus inscriptio, apud Sponium, in Itin. Athen. pag. 140. Γάϊον Ἀύλιον Αὐλὸν Ἰούλιον, Ἀυλὸς υἱὸν, Κουάδρα- τον, δις Ὑπατον, Ἀνθύπατον Ἀσίας, Σεπτεμυίεσσι Ἐπου- λωνῶν, Φεράτρεσι Ἀεσύαλει, Πρεσβῶτιν ἢ Ἀντιπράτηρον ἢ Βειθυνίας, Πρεσβῶτιν Ἀσίας, Πρεσβῶτιν Σεβασῶν Ἐπαρ- χίας Κατωπαδοχίας, Ἀνθύπατον Κρήτης, Κύρωσι, Πρεσ- βῶτιν Σεβασῶν Λυκίας ἢ Παμφυλίας, Πρεσβῶτιν ἢ Ἀν- τιπρατηρὸν Αὐτοκράτορος Νερύας Τετάρτου Καίσαρος Σεβα- σῶ Γερμανικοῦ Δακικοῦ Ἐπαρχίας Συρίας, &c. C. *Antium Aulum Iulium, Auli F. Quadratum, Consulem iterum, Proconsulem Asiae, Septemvirum Epulonum, Fratrem Arvalem, Legatum Propratore Bithynia, Legatum Asiae, Legatum Augustalem Provinciae Cappadociae, Proconsulem Cretæ, Cypri: Legatum Propratore, ex au- thoritate Imp. Nervæ Trajani Caesaris Augusti, Germanici, Dacici, Provinciae Syriae, &c.* Ubi Sponius præ- postera interpunctione legit, Ἀνθύπατον Κρήτης, Κύ- ρωσι πρεσβῶτιν.

ΚΟΙΝΟΝ. ΚΥΠΡΙΩΝ. Juppiter stans. ΓΑΛΒΑ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Galba Augustus*. E Cimelio Regio.

ΕΠΙ. ΠΟΜΠΟΝΙΟΥ. ΒΑ. ΚΟΙΝΟΝ. ΚΥΠΡΙΩΝ. *Sub Pomponio Basso*. Trajani, ex eodem Cimelio. Vi- xit Pomponius Bassus ævo Plinii junioris, qui secessum

NUMMI ANTIQUI

illius ad eundem scribens collaudat. Plinius, ut notum est, Trajano coævus. Est & Domitiani nummus alter in eodem Cimelio inscriptus: ΕΠΙ. ΑΙ. ΠΟΜ. ΒΑΣ-
 COΥ. ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ, *Sub Ælio Pomponio Basso Legato*, cum Jovis in monte stantis effigie. Et hic pariter ad Cyprios spectat.

ΘΕΟΝ. CΥΝΚΑΗΤΟΝ. *Deum Senatam.* ΑΝΘΥ.
 ΕΠΡΙΩ. ΜΑΡΚΕΛΛΩ. Γ. In medio nummo, ΚΥ.
 Hoc est, Ἀνθυπάτω Ἐφρίω Μαρκέλλω γ'. Κύριοι, sub-
 intellige, ἀνέθηκον, ut in Smyrnæorum nummo & alibi dicturi sumus. *Proconsuli Eprio Marcello tertium, Cyprii posuere.* Non vidit ita legi oportere Seguinus, a quo hic nummus affertur, pag. 91.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΚΥΠΡΙΩΝ. Templum Veneris Paphiæ. Ex parte altera, ΖΗΝΩΝ. Vir ignem dextra gerit: idem læva columnæ innititur. Ἐπὶ στρατηγῶς Ζηῶν Θ'. Κυφρίων. *Sub Prætoze Zenone. Cypriorum.* Nisi forte legi fatius est, ut in nummo Samiorum, ΕΠΙ. ΙΕΡ. Sed ut ut est, Sacerdos est hic Veneris Paphiæ, qui & idem Prætor esse potuit: quo de sacerdote sacrorumque ritu, Tacitus lib. 11. histor. pag. 34. *Atque illum cupido incessit adeundi visendique templum Paphiæ Veneris, inclytum per indigenas, advenasque. Haud fuerit longum initia religionis, templi situm, formam Deæ, (neque enim alibi sic habetur,) paucis differere. Conditozem templi regem Aëriam vetus memoria: quidam ipsius Deæ nomen id perhibent: fama recentior tradit, a Cinara sacratum templum, Deamque ipsam conceptam mari hac appulsum..... Tantum Cinaradas sacerdos consulitur, hostiæ, ut quisque vovit, mares diliguntur: certissima fides hædorum fibris: Sanguinem aræ effundere vetitum: Precibus & IGNE PVRO ALTARIA adolentur, nec ullis imbribus, quanquam in aperto madescunt. Simulacrum Deæ non effigie humana, continuus orbis latiore initio tenuem in ambitum metæ modo exsurgens. Et ratio in obscuro. Vide ΠΑΦΙΩΝ.*

ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠΡΙΩΝ. Apud Goltzium, cum templo Paphiæ Veneris, cujus in medio metæ, quæ Deæ

ipsius effigies est, ut ex Tacito intelligimus, eo quem proxime attulimus, loco.

ΚΥΡΗΝΗ.

ΚΥΡΑ. Nummus argenteus e Museo nostro, cum silphii icone, & Jovis Hammonis cornuto capite. Plinius, lib. v. sect. v. *Cyrene*: unde Cyrenaicæ Africæ nomen. Et lib. xix. sect. xv. *Ab his proximum dicitur auctoritate clarissimum laserpitium, quod Græci σίλφιον vocant, in Cyrenaica provincia repertum, &c.*

ΚΥΡΑΝΕΙΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Nummus Augusti, e Thesauro Goltzii, pag. 219. *Cyrenensium Sacræ ac liberæ civitatis*. Hunc nummum sic Occo refert, pag. 82. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΑΡ. ΑΥΓΥΣΤΟΣ. ΚΥΡΑΝΕΙΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Quod suspectæ mihi fidei est: cum illud C pro Σ nusquam Augusti ævo, nec ante Dotioni tempora, in nummis lapidibusve occurrat. Caput Jovis Hammonis in eo nummo insculptum ait, quem a Cyrenensibus cultum nemo nescit.

ΦΛΑΥ. ΚΥΡΗΝΗ. Titi nummus apud Patin. pag. 151. *Flavia, vel Flaviopolis Cyrene*. Nunc Gazæ Regiæ. Caput Africæ insculptum præfert.

ΚΥΡΑΝΑΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, loco cit. Stephano: Κυριών . . . τὸ ἔθνικόν, Κυριωνῶ. Dialecto Dorica, Κυριωνῶ.

ΚΥΡΙΑΕΩΝ. Goltzii nummus e Græcia, Tab. xxvi. In eo Venus armata, Ἀφροδίτη ὠπλισμένη, ut Pausanias vocat in Laconicis, pag. 97. In parte averfa cygni duo, Veneri sacri: cujus traxisse currum ii a vatibus perhibentur. Naso:

Medias Cythereia per auras

Cyprion olorinis nondum pervenerat alis, &c.

Horatius, lib. III. Carm.

Qua Gnidon,

Fulgentesque tenet Cycladas, & Paphon

Iunctis visit oloribus.

Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Curias*. Stephano: Κουρειον, πόλις Κύρου . . . τὸ ἔθνικόν, Κουρειός. Nunc *Audimo*.

ΚΥΡΡΗCΤΩΝ *in Syria Cæle.*

ΚΥΡΡΗCΤΩΝ, in laurea corona, quæ in nummis aliis hujusce tractus, Chalcidensium, Berœensiumque, pariter obvia est. Est hic Trajani apud Patin. pag. 184.

ΚΥΡΡΗCΤΩΝ. Nummus Antonini Pii, e Museo nostro. Ex parte altera, ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. ΚΕCΑΡ. ΤΙΤ. ΕΛΙ. ΑΔΡΙΑΝΟC. ΑΝΤ... Plinio, lib. v. sect. xix. *Cyrrhestice Cyrrhum.* Stephano: Κύρρος, πόλις Συρίας... ὁ πολίτης, Κυρρέτης. In Notitia Eccles. Κύρως, ἢ τοι Ἀγιόπολις. Hæc Theodoreti sedes Episcopalis. Tullius, lib. v. ad Attic. ep. xviii. quam scripsit tum cum esset Ciliciæ Proconsuli: *Hostis in Cyrrhestica, quæ Syria pars proxima est provinciæ meæ.*

ΔΙΟC. ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ. ΚΥΡΡΗCΤΩΝ. *Jovis fulminantis.* Vel, ut in Diocletiani nummo, IOVIS. FVLGVΡΑΤΟΡΙC, vel ut apud Gruterum, pag. xxi. 6. IOVIS. FVLMIN. FVLG. ΤΟΝΑΝΤΙC. *Cyrrhestarum.* M. Aurelii, L. Veri, Caracallæ, Philipporumque nummi. Suidas: Καταβάτης Ζῶς, παρ' Ἀθλωαίσις, ἀδὲ τὸ καταβάζειν τὸν κεραυτὸν, a dejiendo fulmine. Julius Poilux, lib. i. cap. i. num. xxiii. ὡσαύτ' ὁ ὕελιοC, ἔ' ὁ καταβάτης, ut *Iuppiter Pluvius*, & *Fulminum dejector.* Libanius in legat. ad Julian. pag. 158. Καὶ μὴν ἔ' ΖῶC οὐ Καταβάτης μόνον, ἀλλὰ ἔ' Ἰκέσιος ἔ' Μελίχιος. *Neque vero Iuppiter Elicius tantum*, quod fulmina dejiat, *sed & Hicesius*, quod supplicibus adsit, & *Milichius* a mansuetudine cognominatur. Καταβάτου ΔιὸC meminit & Phurnutus in Jovis cognominibus, Pausanias in Eliac. prior. pag. 162. alique multi. Ex his triplicem apud Occonem Trajani nummum emendamus: Primum, pag. 217. ΔΙΟC... ΛΙΒΑΤΟ. pro ΔΙΟC. ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ. Alterum ibidem, in corona laurea ΚΥΡΡΗΩΤΩΝ, pro ΚΥΡΡΗCΤΩΝ. Tertium, pag. 19. ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟC. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Νέεστας Τεταίσιος. Ex parte altera, ΒΑΤΟΥΡΡΗCΤΩΝ, pro ΔΙΟC. ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ. ΚΥΡΡΗCΤΩΝ. Et quartum Commodi, pag. 332. ΔΙΟC.

ΚΑΤΣ. ΚΑΤΕ. pro ΔΙΟΣ. ΚΑΤΕΒΑΤΟΥ. Sic enim interdum in nummis vox ea scribitur.

ΚΥΤΩΡΙΩΝ. Nummi e Græcia Goltzii, cusi videlicet ab incolis Cytorii oppidi, montisque cognominis, de quo Plinius lib. vi. sect. 11. in Paphlagonia. Stephano: Κύτωρες, πόλις Παφλαγονίας... τὸ ἔθνικόν, Κυτωρείδος, ἢ Κυτώλειος, &c. Gryphum, tripodem, lauream, stellam, Solemve, quæ sunt Apollinis nota, ut sæpe monuimus, symbola, hi nummi præferunt.

ΚΩΝΩΠΙΤΩΝ. Neronis nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 219. Stephano: Κωνώπη, πόλις Ἀχαρνατίας... τὸ ἔθνικόν, Κωνωπεύς, ἢ Κωνωπίτης, ἢ Κωνωπαῖος.

ΚΩΠΑΙΩΝ. Vespasiani nummus, delineatus a Tristano, pag. 290. Affertur & a Patino, in Indice, pag. 8. Cererem tediferam insculptam præfert. Plinio, lib. 14. sect. 111. *Copaæ*. Stephano: Κωπαι, πόλις Βοιωπακῆ... ὁ πολίτης, Κωπαῖος, ἢ Κωπαίτης. Ea in urbe fuisse ædem Cereii sacram Pausanias libro nono prodidit, sive in Bœoticis, pag. 299. Κεῖνται ἢ αἱ Κωπαι πόλισμα ἐπὶ τῇ λίμνῃ... Ἐνταῦθα Δήμιτρεος, ἢ Διονύσου, ἢ Σαράπιδος ἔστιν ἱερεῖα. Hodie *Topoglia* juxta *Copaïdem* lacum, *Limni tis Livadias*, (nam Bœotiam Græci hodie *Livadia* vocitant, ut monet auctor anonymus, qui officia C. P. Palatii descripsit, ad calcem Codini,) seu *Lago di Topoglia*.

ΚΩΡΥΚΙΩΤΩΝ. Caracallæ nummus, in Cimelio Ducis Sabaudia. Plinio, lib. v. sect. 111. *Corycos oppidum*, & *portus*. Stephano: Κώρυκος, πόλις Κιλικίας... τὸ ἔθνικόν, Κωρύκιος... λέγεται ἢ Κωρυκιώτης.

ΚΩΡΥΚΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 219.

...ΥΚΙΩΤΩΝ. ΑΥΤΟΝΟΜΟ. Alexandri Severi, apud Occonem, pag. 419. Lege, ΚΩΡΥΚΙΩΤΩΝ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *Coryciotarum liberae* civitatis.

ΚΩΙΩΝ. Tiberii, Juliae Domnae, & Elagabali nummi. Plinio, lib. v. sect. 111. *Cos*, &c. Stephano: Κωίς, πόλις ἢ νῆσος... τὸ ἔθνικόν, Κωῖος, ἢ Κωῖος. Hippocratis patria. Nautis *Lango* dicitur: Græcis *Stingo*, derivata voce ab illa tergemina, εἰς πλὴν Κωῖ.

ΩΙΩΝ. ΠΥΘΩΝΙΚΟΣ. Augusti nummus e Cimelio Regio, Museoque nostro. Prætoris nomen vel Magistratus id esse plane credimus, Πυθώνικος. Alias quæ subsit ei voci vis, tralatitium est. Similis alter, eodem Principe Augusto cusus, ex eodem quoque Cimelio.

ΚΩΙΩΝ. ΝΙΚΑΓΟΡΑΣ, cum Jovi capite.

ΚΑΛΛΙΠΙΔΗΣ. ΚΩΙΩΝ. Augusti, apud Tristinum, pag. 100.

ΕΥΚΑΡΠΟΣ. ΚΩΙΩΝ. Et hunc Patinus in Thesauro, pag. 137. & istum, qui ΚΑΛΛΙΠΙΔΗΣ inscribitur; Lepidi esse, quam Augusti, mavult. Apud Tristanum certe, tom. I. ΜΑΡΚΟΣ ΛΕΠΙΔΟΣ. Et ex parte aversa, ΚΩΙΩΝ. ΒΙΟΦΑΝΤΟΣ, *Coënsium* Prætor *Diophantus*. Ex hujus Diophanti genere ac familia duxisse ortum alter videtur, cujus mentio in nummo Severi e Cimelio Regio, quem ad Coënses quoque referri oportere vel hinc merito suspicamur, quod & Apollinem citharædum exhibet, Coënsium nempe Præsidem Deum, & Pontificis nomen, quem Magistratus vice fuisse, aut certe Sacrorum Augustalium Ludorumque Præsidis, apud Coënses, ex subsequentiis nummis intelligimus. Est, inquam, hic Severi nummus ejusmodi: ΑΡΧ. ΔΙΟΝΟΣ Τ. ΔΙΟΦΑΝ. . . . Hoc est, ἔπι Ἀρχιερέως Δίονος τοῦ Διοφάντου, Κώων. *Sub Pontifice Dione Diophanti Filio, Coënsium.*

ΚΩΙΩΝ. ΜΕΙΛΗΣΙΩΝ. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio, quo Milesiorum fœdus cum Coënsibus significatur, non uti Tristanus existimat, pag. 601. a Milesiis profectos Coënses. Id vero insculptæ ei nummo effigies in primis declarant, Æsculapii nimirum Coënsium Dei, & Apollinis Didymæi Milesiorum: unde & Milesius idem appellatus est, a fano ejus in agro Milesio. Strabo, lib. xiv. pag. 634. τὸ Μιλήσιον τὸ μαντεῖον τοῦ Διδυμέως Ἀπόλλωνος. Venerem in eo nummo sculptam falso Tristanus & alii existimavere. Sic in illis ΕΦΕΣΙΩΝ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ, & ΕΦΕΣΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ, similis ὁμόνοια intelligitur, ut suis locis diximus.

ΚΩΙΩΝ. Antonini Pii, ex eodem Cimelio. Juno in curru juncto pavonibus.

ΚΩΙΩΝ ΣΩΤΗΡ, vel ΣΩΤΗΡΟΣ, *Coënsium Servatoris*. Æsculapii nimirum, cujus in nummis effigies, apud Goltzium in Græcia, Tab. xx. cum angue, ejus Dei symbolo.

ΚΟΩΣ, & ΚΩΩΣ, in Museo nostro.

ΑΡΧ. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ. ΚΩΙΩΝ. Caracallæ nummus, e Gaza Regia, cum victoriæ gradientis effigie. Ἀρχιερέως Μενεκράτους. Κώων. Pontifice *Coënsium Menecrate*.

ΚΩΙΩΝ. Serpens baculo involutus, Æsculapii symbolum. E Museo nostro.

ΚΩΙΩΝ. ΑΡΙΣΤΙΔΗΣ. Apud Goltzium, tab. xx. *Coënsium Prætor Aristides*. Cum lyra Apollinea.

ΚΩΙΩΝ. ΑΡΧΙΑΣ. *Coënsium Prætor Archias*. Apud Goltzium, tab. XXI. cum cancri effigie, quæ in nummis insularum frequens, ut antea monuimus. Adjecta etiam clava, quæ Herculem inter Deos *Coënsium* custodes fuisse significet.

ΚΟΩΣ. Uva. Apud Goltzium, tab. XXI. Ex parte altera caput est insculptum capri, qui Baccho sacer, teste Ovidio, lib. I. Fastor. vers. 360. Strabo, lib. XI v. pag. 657. de Co insula: Εὐχερπτος ἢ πᾶσα ὄνω ἢ ἔδειπν, καὶ δὲ Χῖος ἔλεσθε. *Tota frugum est ferax, vini etiam optimi larga, ut Chius & Lesbos.*

L

L ACCOBRIGA. MVN. *Municipium Laccobriga*. Galbæ, e Thesauro Goltzii, pag. 244. Plinio, lib. III. sect. IV. *Lacobricenses*, in Vaccæis Hispaniæ populis. Lacobrigæ in hoc tractu meminit Antoninus, XLVI. M. P. a Pallantia, in itinere ab Asturica Tarraconem. Λαγροβείτας vocat Plutarchus in Sertorio, pag. 574. *Lacobrigæ nomen*, inquit Festus, *a lacu & briga, Hispaniæ oppido*. Vox *briga* oppidum sonat. Vide MIROBRIGA.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ. Hadriani nummus, e Cimelio Regio, in quo Castor & Pollux in equis. De cultu Castorum apud Lacedæmonios, Pausanias in Laconicis, seu lib. I I I. operis sui, pag. 94. 95. 96. & 98. Est & M. Aurelii, cum pileis Castorum, apud Patinum, pag. 244.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ. M. Aurelii, apud Tristanum, pag. 650. quo in nummo Athletæ bini insculpti, veluti in procinctu ad pugnam. *Lacedæmonias palæstras*, tum alii plurimi, tum Prudentius in Hamartig. laudat, versu 365. Propertius, lib. I I I. Eleg. xiv.

Multa tuæ, Sparte, miramur jura palæstræ, &c.
Pugilatum amasse, M. Aurelium, luctamina, & cursum,
auctor est Capitolinus in ejus vita, pag. 24.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ. ΣΕΛΓΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Lacedæmoniorum Selgensiumque concordia.* Decii nummus, in quo ante aram Hercules & Pallas adstant: ex ara serpens emicat. Conditores suos ac veluti parentes Lacedæmonios, Selgenses Pamphyliæ agnoscebant, ut auctor est Strabo, lib. xii. pag. 570. Plinio, lib. iv. sect. viii. *Ager Laconicus &c.*

ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ. Vide ΣΑΓΓΑΛΑΣΣΗΝΩΝ.

ΛΑΜΙΕΩΝ. In Museo nostro, cum Bacchi capite, quod ederacea cinctum corona: & canthari, ex averfa parte nummi, effigie. Baccho sacrum fuisse agrum eum, ac vini feracem, hæc symbola produnt. Plinio, lib. iv. sect. xiv. *Lamia*, in Phthiotide Thessaliæ regione. Stephano: *Λαμία, πόλις Θιωσαλίας... τὸ ἔθνικόν, Λαμιαίς, ἡ Λαμιαίται.*

ΛΑΜ. In Cimelio Regio.

ΛΑΜΠΩΝΙΕΩΝ. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 220. Stephanus: *Λαμπώνεια, πόλις Γρωάδος... τὸ ἔθνικόν, Λαμπωνιάς, ... ἡ Λαμπωνιάς.* Hujus potius oppidi nummum eum esse censuerim, quam cognominis insulæ Lamponiæ, de qua Plinius, lib. iv. sect. xxiii.

ΛΑΜΨΑΚΗΝΩΝ. Nummus Commodi, apud Patinum, pag. 262. nunc Cimelii Regii. Insculptum in eo nummo remur equum marinum, qui Neptuno facer. Sed
fuere

fuere in eo oppido & alia Numina. *Lampsacenum* *Deum* Servius Priapum, & Priapeiorum auctor appellant. Huc spectat vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. xcvi. 4.

HORTORVM. CVSTODI. VIGILI.
CONSERVATORI. PROPAGINIS.
VILLICORVM.

DVM. TVA. POMIFERVM. CVSTODIA. PROTEGET. HORTVM.
TERROR. ET. INFESTIS. FVRIBVS. INGVEN. ERIT.

LAMPACIOS. MELIOR. NON. IMBRET. HOSTIA. CVLTROS.
QVAM. VENIET. NOSTRA. VICTIMA. CAESA. MANV.
Pollicetur horti dominus priapo fore, ut si fervet hortum, melior ei a se cædatur hostia, quam quæ a Lampfaciis maçtari solita esset. Pausanias, lib. ix. de Priapo: *Λάμψακην ἢ ἐς πλέον ἢ Θεοῦς ἑὸν ἄλλοις νομίζουσι. Διονύσου τε αὐτὸν παῖδα εἶναι καὶ Ἀφροδίτης λέγοντες. Lampsaceni eum præ cunctis Diis venerantur, Bacchi & Veneris filium appellantes.* Plinio, lib. v. sect. xl. *Lampsacum.* In Helleponto. Stephano: *Λάμψακος . . . τὸ ἔθνηκον, Λαμψακηνός.* Hodie *Lampsico.* Vide plura in Plinianis Notis. *Λαμψάκιος* interim dici quoque apte posse, ex antiqua inscriptione discimus, quæ & eidem Numini, Priapo scilicet, est dicata, apud Gruterum, pag. xcvi. 5.
ΛΑΜΨΑΚΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Et ex Martiali, apud quem *Lampsacius versus* legitur, & *Lampsaciæ puellæ.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ *Cariæ.*

AP. PVLCHER. AP. F. PROCOS. *Appius Pulcher Appii F. Proconsul.* In medio nummo, ΛΑΟ. Λαοδικέων. In ima parte Græci Magistratus nomen, ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥ ΣΩΣΙΜΟΣ. Apud Segunum, pag. 69. a quo feliciter hic nummus explanatur: uti & alter qui subsequitur.

M. TVLL. IMP. ΛΑΟ. ΛΑΒΑΣ. ΠΥΡΡΟΥ. *M. Tullius Imperator. Laodicensium. Labas Pyrrhi F. Prætor.* Forte ΔΑΜΑΣ hoc est, *Damafias.* Successit Appio M. Tullius Cicero, post actum Consulatum, in *Giliciæ & Laodiceæ*, finitimarumque regionum ad-

ministratone. Vide quæ diximus in nummis ΑΠΑΜΕΩΝ Phrygiæ.

ΠΟΛΕΜΩΝ. ΦΙΛΟΚΡΑΤΩΡ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. *Polemon Philocrator. Laodicensium.* Nummus Augusti e Gaza Regia. Hunc Polemonem regiis insignibus donarat Augustus, ut quidem Strabo prodidit, lib. xii. pag. 578. Ζῆσαν ἢ ὁ ῥήτωρ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πολέμων, ὃς καὶ βασιλείας ἠξιώθη Δακτὸς τὰς ἀνδραγαθίας, ὑπὸ Ἀντωνίου μὲν τρωτῆρον, ὑπὸ Κασσαροῦ ἢ τοῦ Σεβαστοῦ μὲν ταῦτα.

ΖΕΥΣ ΦΙΛΑΔΗΘΗΣ. ΛΑΟΔ. *Iuppiter Veritatis Amicus. Laodicensium.* Augusti nummus, e Cimelio Regio. Nunc Laodicea excisa penitus: loco Turcæ fecere nomen *Eskihissar*. Vide plura in Notis ad Plinium.

ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ. Neronis, apud Trifstanum, pag. 224. & Patinum, pag. 117. cum Jovis effigie aquilam dextra gestantis. Additur & Prætoris nomen, ΓΑΙΟΣ ΠΟΣΤΥΜΟΣ, *Caius Postumus*. Et in corona laurea, Β, quo signatur annus Neronis secundus.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΑΓΡΙΠΠΙΝΟΣ. ΓΡΑΜ. ΑΝΕΘΗΚΕΝ. *Laodικέων. Ἀγρίωπινου Γραμματέων ἀνέθηκεν. Laodicensium. Agrippinus Scriba posuit.* Nummus Hadriani e Cimelio Regio, simili Jovis effigie, atque in nummo Neronis. Id Magistratus genus, *Γραμματικός*, seu *Γραμματέων*, passim in Carixæ nummis occurrit.

ΑΥ. ΚΑΙ. ΤΡΑ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ. ΟΛΥΜΠΙΟΣ. ΛΑΟΔ. *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τραϊανὸς Ἀδριανὸς Ὀλύμπιου. Laodικέων.* Nummi Hadriani, apud Erizzo, & alios. De Olympii cognomine quo donatus in nummis Hadrianus, vide quæ diximus, verbo ΕΦΕΣΙΩΝ.

Π. ΑΙΔΙΟΣ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. In laurea. Nummus Antonini Pii, apud Patinum in Indice, pag. 13. Πούπλιος Αἴλιος Διονύσιος. *Laodικέων.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. M. Aurelii, apud Occonem, pag. 295. & in Cimelio Reginæ Christinæ.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΕΦΕΣΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Juppi-

ter Laodiceus, ac Diana Ephesia cum cervis, in nummo M. Aurelij.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΚΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ.
L. Veri nummus, e Cimelio Regio. Est & M. Aurelij, in quo stat Imperator inter duas feminas stolas.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΚΑΙ. ΝΕΪΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ.
Commodi, ex eodem Cimelio: Cereris cum Jove effigies: illa Nicomediensium Dea, hic Laodicenorum, ut dictum est, Præses.

ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ. ΛΥΚΟΣ. ΚΑΠΡΟΣ. Nummus Commodi Imp. e Gaza Regia, in quo mulier dextra Jovem Laodiceæ præsidem Deum gestat, desidetque inter duos fluvios. *Laodicea, Lycus, Caper.* Plinius, lib. v. sect. xxix. *Laodicea imposita est Lyco flumini, latera alluentibus Asopo & Capro, appellata primum Diospolis, hoc est, civitas Jovis: qua ex appellatione Præses ejus oppidi Juppiter fuisse intelligitur: neque ex ea modo, sed & ex nummis antea allatis.*

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. *Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Ἄντωνεῖνος.* Caracallæ nummus, cujus in averfa parte, **ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΥΤΥΧΕΙΣ. ΚΑΙΡΟΙ.** *Felicia tempora*, quatuor anni tempestates totidem puerulis designantur. Sic in Commodi nummo, e Museo nostro, pueruli quatuor fructus ex arbore legunt, inediaque inter ipsos Tellus sedet: epigraphe, **TEMPORVM FELICITAS.** Tellus, inquam, quam Puerorum Nutricem appellarunt, **ΓΗΝ ΚΟΥΡΟΤΡΟΦΟΝ**, ut ait Pausanias in Atticis, pag. 20. Est autem in hujus nummi anteriore area Commodi caput, cum hac epigraphe, **M. AVREL. COMMODVS. ANTONIN. PIVS. FEL. AVG.** Ubi illud obiter adnotari operæ pretium fuerit, Cæsarum primum qui se *Pium Felicem* in nummis conjunctim inscripserit, fuisse Commodum, nec satis honesta certe causa & origine, si Lampridium in ejus vita audimus, pag. 49: *Inter hæc Commodus, Senatu semet ridente, cum adulterum matris Consulem designasset, appellatus est PIVS: cum*

occidisset Perennem, appellatus est FELIX. In lapidibus tamen vetustis M. Aurelius PIVS FELIX inscribitur, ut vidimus in nummis ΕΔΕΣΣΑΙΩΝ.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΔΟΓΜΑΤΙ CYN-
ΚΛΗΤΟΥ. *Laodicensium Neocororum, Senatusconsulto.* Caracallæ nummus, apud Tristanum, tom. 11. pag. 185. in quo Juppiter stat, ejus civitatis Præses, ut diximus. Non sine Senatusconsulto Neocororum fungi munere civitatem ullam potuisse docuimus antea in nummis ΑΒΟΛΛΑΙΩΝ. Hunc nummum ad Caricam Laodiceam jure cum Erizzo referendum putamus, nequicquam refragante Tristano. Est & alter ejusdem Caracallæ ita inscriptus, ΛΑΟΔ. ΠΡΩΤΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Laodicensium, qui primitus Neocori fuere*: hoc est, qui Caracallæ principatu omnium primi, ex Asiæ civitatum incolis, in Cæsaris gratiam ludos edi tertium, & sacra fieri curaverunt, ex Senatusconsulto scilicet, ut præmonuimus. Sedet Imperator in equo, milite subsequente, Palladis armatæ effigie columnæ imposita.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Ex parte averfa, ΔΗΜΟΣ, *Populus* Laodicensis scilicet, vel Romanus potius, quem nummo illi cuso colunt. Ut hunc vero nummum Laodicensibus Caricæ adscribamus, admonet inscriptio vetus, allata a Sponio in Itin. Athen. pag. 145. qua se illi Populo Romano addictos, mancipatosque profitentur.

POPVLVS LAODICENSIS A F. LYCO

POPVLVM ROMANVM QVI SIBI

SALVTI FVIT BENEFICI ERGO

QVAE (forte QVO) SIBI BENIGNE FECIT.

Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΩΝ

ΠΡΟΣ ΛΥΚΩΝ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΝ

ΡΩΜΑΙΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΣΩΤΗΡΑ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Æsculapii effigies: in parte altera, turratum caput, ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ.

ΑΤΤΑΛΟΣ..... CΜΥΡ. ΛΑΟ. Vide ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΣΑ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ. ΑΡΧΙΕ. ΓΙ. ΠΟΛ. Σαμουιου ut

quidem Spanhemius interpretatur, qui nummum hunc Laodicensium affert e Cimelio Mediceo, lib. de usu numism. pag. 692. nos *Σαβίνου* malimus) *Εὐτυχὸς Ἀρχιερέως τρισηκίδεκα πόλεων. Sabino Eutyche Pontifice XIII. Civitatum*, quibus Asiæ scilicet commune constabat, ut alibi adnotavimus. Vide ΡΟΔΙΩΝ.

ΖΕΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ.

Vide ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ *Lydiæ*.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ *ad Libanum, sive in Syria Cæle.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΛΙΒΑΝΩ. Nummi Caracallæ in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xix. *Laodicensi, qui ad Libanum cognominantur*. Hic nummus apud Patinum exesus, pag. 298. has tantum voces exhibet, ΛΑΟΔΙΚ. ΠΡΟΣ.....

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΕΝ. ΤΩ. ΛΙΒΑΝΩ. Antonini Pii, in eodem Cimelio. Vir signum militare gestat.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΛΙΒΑΝΟΥ. Decii.

ΙΟΥΛ. ΛΑΟΔΙΚ. ΣΕΟΥΗ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ.

Γουλιὰς Λαοδικείας Σεουηραῆς Μητροπόλεως. Iuliæ Laodiceæ Severianæ Metropoleos. Severi nummus e Cimelio Regiᾶς Sueciæ. Ulpianus, lib. l. Dig. tit. xv. de Censibus, lege i. *Est & Laodicensa colonia in Syria Cæle, cui Divus Severus jus Italicum ob belli civilis merita concessit*. Et cognomen a se quoque dedit. Facit autem prius Iuliæ nomen, ut subsequentes quoque nummos, qui ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ inscribuntur, huc quoque referri constet oportere: quod Trifano, aliisque latuit.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΒΝΡ.

Domitiani nummus e Gaza Regia, quo signatur annus CLII. postquam Syria a Pompeio est in provinciæ formam redacta: quod quidem egit ille anno Urbis DCXC. quo Cicero Consul fuit. Itaque hic nummus annum designat Urbis DCCCXLI. Domitiani nonum.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. *Iulien-sium qui & Laodicensis*, Trajani nummus e Museo nostro, & apud Patinum, pag. 185. Ex quo intelligas

alterum istud fuisse Laodiceæ nomen. Nam quod finxere quidam, legi oportere, ΙΟΥΔΙΕΩΝ ΚΟΙΝ. five Κοινόν, ac Juliensium, de quibus egimus suo loco, signari concordiam cum Laodicensi, adversantur ei conjecturæ, non nostri modo, sed & Regii Cimelii numismata, Trajano principe, & Antonino cusa, & quæ apud Occonem multis locis exstant, in quibus perspicue legimus, ΙΟΥΔΙΕΩΝ ΤΩΝ &c. Sic geminum Helenes insulæ nomen vidimus, verbo ΕΑΕΝΙΤΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΚΡΑΝΑΑΤΩΝ. Donata vero Laodicea videtur altero eo nomine ab Julia Augusti conjugæ, uti ex ejusdem Principis nummo auguramur, quem Tristanus affert, tom. 1. pag. 126. ΘΕΙΟΥ. ΚΑΙ ΣΑΡΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. ΘΕΙΑΣ. ΙΟΥΔΙΑΣ. ΣΕΒΑΣΤΗΣ. Ex parte altera, turrita mulier, cum epigraphe, ΙΟΥΔΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Hujus in quo explanando sumus, qui Trajano Principe cusus est, epigraphe hæc est in Museo nostro, ΑΥ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΑΡΙΣΤ. ΚΑΙ C. CEB. ΓΕΡ. ΔΑΚ. *Αὐτοκράτωρ Τραϊανὸς Ἄριστος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς Δακικός. Imp. Trajanus Optimus Cæsar Aug. Germanicus, Dacicus.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ CΥΡΙΑC, apud Spanhemium, pag. 896. in quo nummo legi forte possit, ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Κ. CΥΡΙΑC, hoc est, Κόιλης Συρίας.

COL. LAODICEAC. ME. *Colonia Λαοδικείας Μετροπόλεος.* Philippi Patris, apud Patinum, pag. 382. nunc Gazæ Regiæ. Huic similes ac plane gemini duo Caracallæ nummi apud Tristanum, pag. 177. apud quem, & apud Patinum, pag. 298. COL. LAODIC. ACM A. corrupte legas, pro LAODICEAC. ME. In hisce nummis templi effigies est, in eoque Aquila, Jovis scilicet armigera, & ipsius vicem præbens in nummis: vel Romani potius Imperii symbolum.

COL. LAOD. METROPOLEOS. Treboniani, in Gaza Regia.

SEP. COL. LAVD. METRO. Getæ nummus, hæc verba præferens in corona laurea: quæ nummo

rum forma huic fere tractui peculiaris est, ut in nummis Berœensium, Chalcidensium, Cyrrhestarumque vidimus. Est hic e Cimelio Regio. *Septimia Colonia Laodicea Metropolis*. Fuit. & Severo Septimii nomen, & Getæ pariter ejusdem Severi filio.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ *Syriae proprie dictæ.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΙΡΟΣ. ΘΑΛΑΣΣΑΝ. *Laodicensium qui sunt ad mare*. Hist. Regum Syriae, pag. 262. Plinio, lib. v. sect. xviii. *Laodicea libera*. Vide quæ ibi diximus. Hodie *Latakîe* appellatur.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Elagabali, apud Patin. pag. 331. nunc Cimelii Regii. In eo nummo Dianæ Brauronîæ simulacrum in templo pingitur, quod a Laodicensibus Syriae asservatum testatur Pausanias, in Lacon. pag. 98. De Diana Laodicena Lampridius in Elagabalo, pag. 103.

ΛΑΟΔΙΣΕΩΝ. Caracallæ apud Patinum, pag. 298. cum simili Dianæ simulacro.

ΛΑΠΗΘΕΩΝ. Nummus e Græcia Goltzii, Tab. xxvii. cum palmæ iconæ. De palmis Cypriis, Plinius, lib. xiiii. sect. viii. De oppido, lib. v. sect. xxxv. *Lapethos*. Stephano: *Λάπηθος πόλις Κύπρου. . τὸ ἔθνικόν, Λαπίθηθ, ἢ Λαπιθεύς*. In parte nummi averfa, Serapis & Isis.

ΛΑΠΙΘΩΝ. Apollinea lyra, in corona oleaginea. Ex parte altera, ΑΠΟΛΛΩΝ. ΣΩΤΗΡ. *Apollo Servator*. Apollo cum arcu & pharetra, Solisque simul effigies. E Museo nostro. Plinio, lib. iv. sect. xv. *Pindus & Othrys, Lapitharum sedes*, in Thessalia: qui cum Centauris depugnarunt: unde & castello ibi nomen factum *Κενταυροπόλις*, teste Procopio, lib. iv. de Ædif. cap. 111.

ΛΑΠΠΑΙΩΝ. Fuit hoc oppidum olim in Creta. Et est Ptolemæo, quidem lib. 111. cap. xvii. in oppidis ejus insulæ mediterraneis, *Λάππα*. Dioni pariter, libro xxxvi. ubi de Metello Cretico, *Λάππα*. In Notitia Eccles. pag. 25. *Λάμπα*. Pag. 13. *ὁ Λαμπῶν*. Leunclavio, pag. 96. *ὁ Λάμπης*. Refert nummum

NUMMI ANTIQUI

eum Goltzius in Thesauro, pag. 220. & in insulis Græciæ, Tab. v. Apollinem cum lyra præfert: de quo vide quæ diximus in nummis ΚΥΔΑΙΩΝ. Gruteri vetus inscriptio, pag. M X C I. ΔΑΠΠΑΙΩΝ. Η ΠΟΛΙΣ. Concessam iis ab Augusto Cæsare libertatem, instaurataque mœnia refert Dio, libro LI.

LARISSA *Thessaliæ*. Plinio, lib. IV. sect. xv. *Larissa*. ΔΑΡ. ΔΑΡΙΣΣΑ, & ΔΑΡΙΣΣΑΙΩΝ, cum equi effigie, in Græcia vetere Goltzii, Tab. xx.

ΔΑΡΙΣΣΑΙΩΝ. E Museo nostro, cum equi pascentis effigie. Quod pascula equis alendis idonea & opima ibi fuisse argumento est. Fuere olim Thessali equi in pretio, ut auctor est Strabo, lib. VIII. pag. 388. aliique. Hinc primum in Thessalia ortum equum fabulæ narrant. Lucanus, lib. VI.

*Primus ab æquorea percussis cuspide saxis
Thessalicus sonipes, bellis feralibus omen,
Exsiluit: primus chalybem, frenosque momordit,
Spumavitque novis Lapithæ domitoris habenis.*

Et Medusæ caput nummus idem præfert.

ΔΑΡΙΣΣΑΙΑ, cum equo currente, & viro taurum domante. Plinius, lib. VIII. sect. LXX. *Thessalorum gentis inventum est, equo juxta quadrupedante, cornu intorta cervice tauros necare, &c.* Vide quæ diximus in Plinianis notis ex Tranquillo & Dione.

ΔΑΣΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 220. Plinio, lib. IV. sect. XX. *Lafos*. Hierocles, in Notitia Eccles. antiqua, inter sedes Cretæ Provinciæ Episcopales, vicesimo sexto loco Δάσων appellat, pag. 25. Eadem Δάσων pag. 13. mendose vocatur.

LASTIGI. Nummus antiquus apud Rod. Carum, lib. III. cap. LXI. pag. 186. Plinio, lib. III. sect. III. *Lastigi*, in Bæturia, parte Bæticæ, Celticorum dicta, conventus Hispalensis.

LAVS IVLIA.

C. L. I. N. AVG. Claudii nummus, apud Mediobarbum, pag. 85. ex Sponio: quem nummum sic interpretamur: *Colonia Laus Iulia Nova Augusta*. Meminit

nit hujus oppidi unus, quod quidem sciam, Tullius, cujus etiam ex hujus nummi fide atque auctoritate restituenda oratio est. Sic enim ille ad Q. Fratrem, lib. II. epist. XIV. *Ad IIII. Nonas Iunias, quo die Romam veni, accepi tuas litteras, datas Placentiæ: deinde alteras postridie, datas Blandenonæ.* Ubi Tulliani editores plura exemplaria præ se ferre aiunt *Laudenouæ*: quæ vox est haud dubie in *Laude Nova* transformanda. Hodie *Lodi* dicitur, in Insucribus, ad ripam Adduæ fluminis, oppidum haud ignobile: quod qui *Laudem* esse *Pompeiam* putant, a Plinio commemoratam, lib. III. sect. XXI. similitudinem modo nominum secuti, non itinerariorum intervalla, non toto illi quidem cælo, sed tribus saltem millibus passuum aberant, quibus *Lodovè* vicus, hoc est, Laus vetus, seu Laus Pompeia, a Laude Nova, seu *Lodi* distat.

ΛΕΒΕΔΙΩΝ. Getæ nummus in Cimelio Regio, in quo Bacchi stantis effigies. Strabo, lib. XI. pag. 643. in Ionia. *Εἶτα Λέβεδος διέχουσα Κολοφώνῳ ἑκατὸν καὶ εἰκοσι σταδίους: ἐνταῦθα τῆς αἰῆς τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἢ σίνουδος, καὶ κατοικία τῆς ἐν Ἰωνίᾳ μέγιστος Ἑλλησπόντου, ἐν ἣ πανήγυεις τε καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συντελοῦνται τῷ Διονύσῳ.* Deinde *Lebedus a Colophone distans stadia cxx.* Ibi *scenicorum artificum conventus & domicilium est, qui in Ionia sunt, ad Hellepontum usque, ibique solennis conventus & annua certamina in honorem Bacchi agitantur.* Dionysia hæc & Liberalia a Libero Patre vocabantur. Vide Tertull. lib. de spectaculis.

ΛΕΒΕΔΙΩΝ. Caracallæ, e Museo nostro, & apud Tritanum, tom. II. pag. 219. in quo noctua, Palladis symbolum. Alterum ejusdem Caracallæ Sponius affert, in Itiner. Athen. in quo Pallas armata stat.

LEONICA.

MVN. LEONICA. In Thesauro Goltzii, pag. 244. Plinio lib. III. sect. IV. *Leonicenses*, conventus Cæsaraugustani, in Hispania. Nunc est *Aleaniz*, in Aragonia, ad amnem *Guadalope*, qui in Iberum influit. Vide plura in Plinianis Notis.

ΛΕΟΝΤΙΝΩΝ. In Museo nostro. Plinius, lib. III. sect. IV. *Oppidum Leontini*, in Sicilia. Nunc *Lentini*, *Citta Fecondissima*.

ΛΕΟΝ. & ΛΕΟΝΤΙΝΟΝ, apud Parutam. Derivatium oppidi nomen *ὑπὸ τοῦ λέοντος* nummi plerique testantur, in quibus animalis ejus expressa effigies est. Sunt & in quibus spicæ insculptæ, aut Dea spicas gerens, quibus soli ubertas intelligitur. Cicero in Verrem, lib. III. *Caput rei frumentariæ, campus Leontinus*.

ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. L. H. *λυχέλατος ἡ. anno octavo*. Nummus Antonini Pii, in Cimelio Regio. *Leontopoliten* in Ægypto nomen habet Plinius, lib. v. sect. IX. *Oppidum ipsum Δεόντων πόλις, Leonum civitas*, quos in eo oppido studiose ali, auctor est Ælianus, lib. XII. hist. animal. cap. VII. Quare & in nummo subsequente,

ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, Juliae Domnae, apud Trifstanum, tom. II. pag. 144. leo radiatus cernitur, qui prioribus pedibus sistrum, Ægypti peculiare musicum instrumentum, ejusdemque provinciae in nummis vulgare symbolum, tenet.

LEPTIS.

COL. VIC. IVL. LEP. *Colonia Vitrix Julia Leptis*. Apud Ant. August. Dial. VI. Antiq. Numism. pag. 91. & in Cimelio Regio. Apud Occonem, pag. 73. male, COLVIC. IVLEP. Plinio, lib. v. sect. IV. *Leptis altera, quæ cognominatur magna*, in Africa. Hodie *Lebida*. Vide plura in notis ad Plinium.

ΛΕΠΤΙΣ. Nummus Tiberii Augusti, e Gaza Regia, in quo Mercurii caput expressum, cum toto pectore.

ΛΕΣΒΙΩΝ. ΚΟΙΝ. Hoc est, *Κοινόν. Commune Lesbiorum*. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. XXXIX. *Lesbos*, insula: hodie *Metelin*, ab oppido quod ibi insigne est, Mytilene.

ΑΥΤ. Κ. ΚΟΜ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *Ἀυτοκράτωρ Κομοσάρ Κόμοδος Ἀντωνεῖνος*. In superficie nummi altera, geminum Numen insculptum, sub cujus tutela Lesbii

fuere: Pallas dextram nummi aream obtinet, lævam Bacchus cum urceolo vel cantharo: medius inter utrumque stat Deus Terminus, ac proræ navis insistit. Epigraphe, ΚΟΡ. ΛΕΣΒΙΩΝ Κόρη Λεσβίων. *Virgo Lesbiorum*: quod & Patinum, & totum ante nos Antiquariorum gregem fugit: cum vel ex Henr. Stephani Lexico doceri illi potuissent, Minervam quoque a Platone, de Legibus, Κόρη ἡ θεοποιῶσα appellari. Et ex Punico Panormitanorum nummo apud Parutam, num. 138. in quo Palladis galeatæ caput insculptum, cum ea epigraphe ΚΟΡΑΣ, Dorica dialecto pro ΚΟΡΗΣ. Bacchus agrum circumjectum vini feracem ostendit: confirmatque Plinius, lib. xiv. sect. ix. Optimis Græciæ vinis *addidit Lesbium Erassfrati Medici auctoritas*, &c. Alexius apud Athenæum, lib. i. pag. 28. & Arcestratus, pag. 29. Donatus in Andriam Terentii, sc. 111. act. i. *Semper nomina comicorum servorum, aut a nationibus sunt indita, ut Mysis, Syrus: aut ex accidentibus, ut Lesbia, velut ebriosa, a Lesbo insula, quæ est ferax suavissimi candidissimi que vini, &c.* Denique Terminus proræ insistens, situm insulæ & oppidi ad mare portuosi declarat.

ΛΕΣΒΟΥ. Goltzii nummus, in insulis Græciæ, Tab. xiv. ΚΑΠΦΩ. ΛΕΣΒΙΣ. *Sappho Lesbia*. Ibidem. De ea, vide Strabonem, lib. xiiii. pag. 617. & his adde ea quæ ex Polluce dicturi sumus in nummis ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. Ovidius, lib. iii. de arte, vers. 331.

Nota sit & Sappho: quid enim lascivius illa?

ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ. Goltziani nummi, in insulis Græciæ, Tab. i. quibus Diana peculiari cultu insculpta: sed quam cervus adjectus prodit. Plinio, lib. iv. sect. ii. *Leucadium litus, & Leucadia peninsula*, in Epiro.

ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ. ΑΓΗΝΩΝ, in nummo quem vidimus, Ionica dialectus est, pro ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ: ΑΓΩΝΩΝ. *Certaminum Leucadiensium*. Vide quæ de nummo inscripto ΚΑΙΣΑΡΕΙΩΝ ΑΓΗΝΩΝ diximus, verbo CÆSAREA *Bithynia*. Sunt enim Iudi Leucadii, iidem qui Actii, ut idem Apollo Leucadius,

NUMMI ANTIQUI

qui & Actius : a Leucade nempe Ambraciæ & Epiri promontorio , unde prospectus Actium usque est. Maro, Æneïdos lib. III.

*Mox & Leucate nimboſa cacumina montis,
Et formidatus nautis aperitur Apollo.*

Et Naſo, in epiſt. Sapphūs.

Ambracia eſt terra petenda tibi.

*Phœbus ab excelſo , quantum patet , aſpicit æquor:
Acteum populi , Leucadiumque vocant.*

Propertius, lib. III. Eleg. XI.

Leucadius verſas acies memorabit Apollo.

Nempe claſſem Antonii apud Actium ab Auguſto verſam in fugam.

ΛΕΥΚΟΦΡΥΣ. Vide ΜΑΓΝΗΤΩΝ.

ΛΗΜ. ΛΗΜΝΟΣ, & ΛΗΜΝΙΩΝ, apud Goltzium, in nummis Græciæ inſularum, Tab. XII, cum malleo & forcipe, Vulcani ſcilicet inſtrumentis, qui Deus Lemni præcipue colebatur. Maro, VIII. Æneïd.

Hæc pater Æoliis properat dum Lemnius oris.

Tullius, lib. III. de Natura Deor. *Vulcani item plures: Tertius ex tertio Iove & Iunone, qui Lemni fabricæ traditur præſuiſſe.* Plinio, lib. IV. ſect. XXIII. *Lemnos &c.* Inſula Ægæi maris, hodie *Stalimene*, voce conflata ex iis tribus, εἰς τὴν Λῆμνον.

ΛΙΒΥΗ. *Libya.* Nummus e Theſauro Goltzii, pag. 210. Plinius ſtatim initio libri quinti, *Africam Græci Libyam appellavere.*

ADVENTVI. AVG. LIBYAE, &

RESTITVTORI. LIBYAE. Hadriani, apud Occonem, pag. 230. & 231.

ΛΙΑΥΒΑΙΤΑΝ, in nummis Parutæ. Oppidum fuit ejuſdem nominis cum promontorio, de quo Plinius, lib. III. ſect. XIV. Stephanus: *Λιλυθαίων . . . ἐστὶ καὶ πόλις. καὶ τὸ ἐθνικὸν, Λιλυθαῖον, καὶ Λιλυθαίτης.* Cicero in Divin. *Si litteras Græcas Athenis, non Lilybæi didiciſſes.* Et in Verrem, lib. II. *Quantum ab negotiatoribus, qui Syracuſis, qui Agrigenti, qui Panormi, qui Lilybæi negotiantur, eſſet coactum.* Et Orat. v. *Splendidiffima*

civitas Lilybætana. Sed negotiatorum nomen recodationem excitat nummorum, in Cimeliis passim occurrentium, ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ, quos ab hisce negotiatoribus Siculis cusos esse jam antea subindicavimus. In nummis porro Lilybætanorum Apollinem, Apollinisve tripodem, aut citharam, videas fere insculptam, aut denique Sphingem cum rota. Quæ Sphinx & in aliis quoque Siciliæ nummis occurrit. Cujus rei admonitione & illius a Tullio facete dicti venit in mentem, quod Plinius noster recitat, libro xxxiv. sect. xviii. *Signis, quæ vocant Corinthia, plerique in tantum capiuntur, ut secum circumferant, sicut Hortensius Orator Sphingem Verri reo ablatam. Propter quam Cicero illo judicio in altercatione neganti ei se ænigmata intelligere, respondit debere, quoniam Sphingem domi haberet.* Id nempe signum a Siculis Verres abstulerat, dederatque Hortensio patrono.

ΑΙΜΗΡΕΩΝ. Nummus Gordiani junioris. Plinio, libro iv. sect. ix. in Peloponneso. *Epidaurus Limeræ cognomine.* Pausaniæ lib. i i i. Lacon. pag. 204. inter oppida Eleutherolaconum, Ἐπίδαυρος ἢ Λίμερæ. Nunc quoque *Epedaura*: non ut quidam volunt, Malvasia, Monembasiave. In ea urbe olim fana Veneris, Æsculapii, Minervæ, & Διὸς Σωτῆρος, Jovis Servatoris fuere, teste Pausania in Lacon. pag. 107.

ΛΙΠΑΡΑΙΟΝ. ΛΙΠΑΡΑΙΩΝ, & ΛΙΠ. in nummis Parutæ, & in Græcia vetere Goltzii. Plinio, lib. i i i. sect. xiv. *Lipara*, citra Siciliam insula, hodieque *Lipari*. In nummis iis Neptunius tridens, in aliis ipse Vulcanus insculptus, aut Æolus potius, quem ibi imperitasse ferunt: denique in aliis cancer, in nummis insularum, ut diximus, frequens. Est & Ceres in his cum spicis, soli ubertatis index. Strabo, lib. vi. pag. 275. de Lipara: Ἐχει ἡ γῆ γῆν ὄχραρον. *Agrum habet fertilem.*

ΛΟΒΕΤΥΜ. ΜΥΝ. Tiberii, e Thesauro Goltzii, pag. 244. Λόβητον Ptolemæo, lib. i i. cap. vi. in Hispania Tarraconensi oppidum.

ΛΟΓΓΟΣΤΑΛΗΤΩΝ. E Cimelio Regio. Situs adhuc incomperiti oppidum, si tamen oppidi istud, ac non viri potius nomen est, quod sic reconcinnari oporteat, ΛΟΓΓΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ. *Longi Senatoris*, cujus mentio in vetusta inscriptione apud Gruterum, pag. M X C V I. Nicææ in Bithynia reperta:

ΛΟΓΓΟΥΣΥΙΟΣ ΚΟΚΚΙΑΝΟΣ

ΛΟΓΓΟΥ ΟΥΛΕΥΤΟΥ &c.

Hoc est, ut Gruterus apte coniecit, Λόγος υἱὸς Σοσιακῶδ Λόγος Βουλῆτος. At mihi nihilominus scrupulus restat unus, quo minus mea mihi plane conjectura arideat: quod quam frequens in nummis sit ὁ Βουλῆς nomen, tam sit Βουλῆτος infrequens. Dicemus de ea voce uberius in nummis ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ.

ΛΟΚΡΩΝ. Nummi e Magna Græcia Goltzii, Tab. xxvi. in quibus, ut in numismatibus ΖΕΦΥΡΙΩΝ, præter Jovis caput insculptum, aquila in superficie nummi altera leporem discerpit: quod victoriæ fuit de Crotoniensibus relatæ symbolum, ut mox dicemus ex Justino. Quare ad Italiæ Locros ii spectant, quibus a Zephyrio cognomen fuit, ut in nummis ΖΕΦΥΡΙΩΝ diximus.

ΛΟΚΡΩΝ. Cum Proserpinæ effigie, ac teda, apud eundem Goltzium. Cultam in primis hanc Deam a Locris, docet Strabo, lib. vi. pag. 256.

ΛΟΚΡΩΝ. Jovis sedentis effigies, cum Copiæ cornu: & ex parte averfa Castores duo pileati cum stellis. Justinus, lib. xx. cap. 11. *Recuperata sanitate, non diu Crotonienses quieverere. Itaque indignantes, in oppugnatione Siris, auxilium contra se a Locrensisibus latum, bellum his intulerunt. Quo metu territi Locrenses, ad Spartanos decurrunt, auxilium supplices deprecantur. Illi longinqua militia gravati, auxilium a Castore & Polluce petere eos jubent. Neque legati responsum sociæ urbis spreverunt: profectique in proximum templum, facto sacrificio, auxilium deorum implorant. Litatis hostiis, obtentoque, ut remur, quod petebant, haud secus laci, quam si deos ipsos secum advekturi essent, pulvinaria iis*

in navi componunt, faustisque profecti ominibus solatia suis pro auxiliis deportant. His cognitis, Crotonienses & ipsi legatos ad oraculum Delphos mittunt, victoriæ facultatem, bellique prosperos eventus deprecantes. Responsum, prius votis hostes, quam armis vincendos. Cum vovissent Apollini decimas prædæ, Locrenses & voto hostium, & responso Dei cognito, nonas voverunt: tacitamque eam rem habuere, ne votis vincerentur. Itaque, cum in aciem processissent, ad Sagram amnem, & Crotoniensium centum viginti millia armatorum constitissent, Locrenses paucitatem suam circumspicientes, nam sola quindecim millia militum habebant, omissa spe victoriæ, in destinatam mortem conspirant: tantusque ardor ex desperatione singulos cepit, ut victores se putarent, si non inulti morerentur. Sed dum mori honeste quærent, feliciter vicerunt: nec alia causa victoriæ fuit, quam quod desperaverunt. Pugnantis Locris, *A Q V I L A* ab acie nunquam recessit, eosque tamdiu circumvolavit, quoad vincerent. In cornibus quoque duo juvenes (*CASTORES*) diverso a ceteris armorum habitu, eximia magnitudine; & albis equis, & coccineis paludamentis, pugnare visi sunt, nec ultra apparuerunt quam pugnatum est, &c. Strabo, lib. v i. pag. 261. Μετὰ τὴν Λόκροις, Σάγρας, ὅν Ἰηλυκάς ὀνομάζουσιν, ἐφ' οὗ βωμοὶ Διοσκούρων, παρὶ οὓς Λοκροὶ μέγιστοι καὶ Πηγίωνος παρὰ δὲ Χαλκιδέας Κρηναίωντων συμβαλόντες ἐνίκησαν. Post Locros sequitur Sagra fluvius, quem feminino genere efferunt: ad eum est templum Castorum, ubi *CCICCC* Locrenses cum Rheginis, de *CXXX.* millibus Crotoniatarum pugna commissa victoriam reportarunt.

ΛΟΚΡΩΝ. Apud Goltzium, Tab. *vii.* veteris Græciæ nummi, in quibus Minervæ & Pegasi effigies sculptæ, ut in Amphilochoium nummis, Tab. 6. Plinio, lib. *iv.* sect. *iv.* Proximi Ætolis Locri, qui cognominantur *Ozola.* Pars quæ Solem ortivum spectat, Bœoticiæ fuit, eademque Locrorum Epicnemidiorum appellata.

ΛΟΚΡΩΝ. ΝΕ. ΡΩΜΑ. Romæ sedentis effigies, cui coronam stans Virtus porrigit. Λοκρῶν Νεωκόρον. Ρώμη. Apud Goltzium in Magna Græcia, tab. *xxvii.* Ex

parte altera, Jovis caput, epigraphe, ΝΕΩΚ. Itaque se Jovis & Urbis Romæ Locri Neocoros vocant. Quare ad Græciæ Locros nummum hunc potius revocamus, quam ad Epizephyrios: quod cum auctore Tacito, lib. 1 v. Annal. Smyrnenses omnium primi se Neocoros Urbis Romæ dixerint, Italia jamdudum scilicet a Romanis subacta: hanc adulationem ab Italiæ oppidis, post illud tempus usurpatam fuisse vix arbitremur.

ΛΟΚΡΩΝ. Cum Pegaso, & ederae folio, quale & in Opuntiorum, qui Locri fuere, nummo pictum. Apud Goltzium in Græcia, Tab. xviii.

ΛΟΚΡΩΝ. Cum Ajacis Oilei, ut videtur effigie: ejus nimirum, qui Locrorum Epicnemidiorum dux bello Trojano fuit. Homerum vide, & Strabonem, lib. ix. pag. 425.

ΛΟΚΡΩΝ. Cum Palladis armatae effigie, adjecto cantharo, cum uva & edera, ut in Opuntiorum nummo. Apud Goltzium, Tab. xviii. Stephanus, verbo Ζωστήρ. Τιμάται ἔ Ζωστήρια Ἀθλιῶ ἐν Λοκροῖς τοῖς Ἐπικνημιδοῖς. *Colitur & Minerva Zosteria in Locris Epicnemidiis.* Et hujus cognominis meminit Hesychius. Id Palladi datum, quod veteres ζώσασθαι arma induere dicerent. Pausanias, in Boeot. pag. 294. ubi Thebanorum fana signaque enumerat: Πλησίον ἧ Ἀμφιτρύωνος, inquit, δύο ἀγάλματα λίθινα λέγουσιν Ἀθλιῶς ἐπίκλησιν Ζωστήριας λαβεῖν ἃ τὰ ὄπλα αὐτὸν ἐνταδῆι, ἡνίκα Εὐβοῆυσι ἔ Χαλκιδόνι ἐμελλεν ἀντιτάξασθαι. τὸ ἧ ἐδδοναι τὰ ὄπλα, ἐκάλου αἶρα οἱ παλαιὶ ζώσασθαι. Καὶ δὴ Ὀμηρον Ἄρει τ᾽ Ἀγαμέμνονα ποιήσαντα εἰκέναι τ᾽ Ζώνω, τ᾽ ὄπλων τ᾽ οὐδὲν φασιν εἰκάζειν. *Prope Amphitryonem duo sunt Minervæ signa lapidea, Zosteriæ cognomento: illic enim dicitur arma induisse Amphitryo, cum Eubœensibus & Chalcodonte congressurus. Arma autem induere, veteres Cingere, ζώσασθαι, dixerunt. Nam & Homerum cum Agamemnonem Marti similem zona fecisset, de armorum ornatu id intelligi voluisse putant.*

ΛΟΠΑΔΟΥΣΣΑΙΩΝ. Goltzii nummus in vetere Græcia. Plinio, lib. v. sect. vii. *Lopadusa.* Stephano: Λοπάδουσα,

Λοπαίδουσα, νῆσος χ' Ἰθάκης ἢ Λιβύης τὸ ἰθνηκόν,
 Λοπαίδουσαῖος. Nunc *Lampedosa*, in Libyco mari. Præ-
 fert hic nummus Jovis caput: piscem ex parte averſa.

LOVCERIA. E Cimelio Regio: singulis litteris inter
 singulos rotæ unius radios collocatis. Plinio, lib. III.
 ſect. XVI. *Colonia Luceria*. Quo tempore deducta eo
 colonia fuerit, diſce ex Velleio, lib. I. Nunc *Lucero*
delli Pagani, in Capitanata Italiæ regione.

LVGDVNVM.

COL. ROM. LVGDVN. Caii Cæſaris nummus, e
 Theſauro Goltzii, pag. 241. *Colonia Romana Lugda-*
nam. Plinio, lib. IV. ſect. XXXII. *Colonia Lugdunum*,
in Secuſianorum agro: caput olim Galliæ Lugdunenſis.
Lion.

IMP. CAESAR. DIVI. F. DIVI. IVLI. COPIA.
 Nummus Auguſti, e Cimelio Regio, & apud Triſta-
 num, pag. 84. qui ad Thuriorum urbem hunc num-
 mum refert, quod hanc a Romanis Strabo, aliique
 eum ſecuti, Κοπίας eſſe appellatam prodiderunt. Apud
 Gruterum, inſcriptio tergemina, C. C. C. AVG.
 LVGD. *Colonia Copia Claudia Auguſta Lugdunenſis*.
 Iterumque alia, C. C. COL. LVG. *Claudia Copia*.
Colonia Lugdunenſis. Nam apud eundem Gruterum,
 pag. xxx. planiſſime legas, COLON. COPIAE.
 CLAUD. AVG. LVGD. Forte, quod ibi co-
 piæ, hoc eſt, horrea & apothecæ forent, in quibus
 militaris annona condebatur. In vet. inſcript. mentio
 fit Præfecturæ cujuſdam, A COPIIS. MILITA-
 RIBVS. Hinc apud Gellium, lib. XVII. cap. II.
Copiarum, caſtreſe verbum.

COPIA. Apud Goltzium, in Magna Græcia, Tab.
 xxxv. cum Copiæ cornu, quale & in Cabellionum
 nummo vidimus, & in altero Lugdunenſium mox vi-
 ſuri ſumus. Non Thuriorum, ut ille falſo exiſtimavit,
 ceterique poſt eum: ſed Lugdunenſium omnino num-
 mus eſt.

IMP. CAES. D. CLO. ALBIN. AVG. *Imp.*
Cæſar Decimus Clodius Albinus Auguſtus. GEN.

NUMMI ANTIQUI

LVG. COS. II. *Genius Lugduni. Consul secundum.*
 Genius Urbis turrito capite aream ejus nummi posticam obtinet, hastam læva, dextra Copiæ cornu gerens, quo symbolo vetus Lugduni nomen, COPIA repræsentatur. Ante pedes, aquila: principatus Albinii typus. Est hic nummus apud Oconem, pag. 342. sed vitiose editus: GEN. L. AVG. COS. II.

SECVRITAS. REIPVBLICAE. LVGD. OFF. S.
Lugdunensis Officina signavit. Item, P. LVG. Hoc est, *Percussa Lugduni Moneta*, in nummis Juliani. In Valentiniani, GLORIA ROMANORVM. LVG. S. M. *Lugduni signata Moneta.* Vide infra, SISCIA.

LVGVDVNI. In nummis M. Antonii, ut in vetusta inscriptione apud Gruterum, pag. CCCCLXXXIV. CVRIA LVGVDVNENSIVM. Leo in eo nummo insculptus, seu Antoniaë familiæ symbolum: unde Tullianum illud ad Atticum: *Tu cave Antonii leones pertimescas*: sive legionis ejus insigne, quæ deducta Lugdunum ritu coloniaë est, vel quæ Antonio militavit. Sic enim in nummis Gallieni, e Cimelio Regio, LEG. IIII. FL. VI. P. VI. F. Item, LEG. VII. CL. VI. P. VI. F. aliisque quamplurimis, leo legionum earum insigne est: ut aliarum, sub eodem Principe, taurus, centaurus, ibis, aper, &c. Aditæ in hoc nummo litteræ, A. XL. In aliis etiam, teste Rubenio, XLI. & XLII. & LXI. quibus si quis vel nummi pretium, vel annonæ concessæ numerum, vel annum æræ alicujus signari putet, frustra sit. An legionis ibi, vel cohortis potius, nomen intelligi oporteat, quæ vel *Adjutrix quadragies* sæpiusve, vel *Antoniana* appellata sit, quod toties Antonio navaverit operam, amplius considerandum. Certe in nummis superius appellatis, *Legio Quarta Flavia sextam Pia, sextum Fidelis, Legio Sexta Classica sextum Pia, sextum Fidelis*, aliaque *septimum*, vel sæpius, ob id nuncupantur: Et in vetusta inscriptione apud Gruterum, pag. CIII. 6. occurrit LEGIO I. ADI. P.

F. ANTONIANA. Sed hæc conjectura esto, non
κλεία δέξα.

LVGDVNVM *alterum.*

LVGDVNO. CLOATO, hoc est, *Clavato*. Nummus aureus antiquus laudatus a Sirmondo, in Notis ad Conc. Aurel. 1 v. pag. 609. quod habitum est anno æræ vulgaris, D X L I X. Quo tamen in nummo, LAVDVNO potius, quam LVGDVNO legi censuerim oportere: quod, auctore Flodoardo, lib. 11. hist. Eccl. Rem. cap. v. in Remensi Concilio circa annum DCXXX. una cum *Theodorico Lugdunensi*, interfuit *Chainoaldus Lauduni Clavati*. Sed idem fortassis Laudunum ævo posteriore, quod priore *Lugdunum Clavatum* vocitatum est: hodie *Laon*, in Gallia Belgica. Urbem quoque *Claborum Virdunum* legere me alicubi meminisse: credo, apud Sigebertum in Chron.

LYCIA.

ADVENTVI. AVG. LYCIAE. Hadriani nummus ex Occone, pag. 230. De Lycia Plinius, lib. v. sect. xxviii.

ΛΥΚΟΠΟΛΙΤΩΝ.

ΛΥΚΟ. L. IA. cum effigie Serapidis. *Λυκοπολιτῶν. Λυκαίου* 1α. hoc est, anno undecimo Hadriani Principis, cujus ævo cufus ille nummus est. Plinio, lib. v. sect. ix. *Lycopolites* nomos, seu præfectura in Ægypto.

ΛΥΚΟΣΘΕΝΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. Titi nummus e Thefauro Goltzii, pag. 221. Stephanus: *Λυκοθήνη, πόλις Λυδίας. . . . ὁ πολίτης, Λυκοθηνης.*

ΛΥΚΤΙΩΝ, cum apri capite, & aquila Jovis armigera, ex parte averfa. Nempe ei Deo in primis devoti Lyctii fuere: ut & olim humana ei hostia litarent. Clemens, in Protrept. pag. 27. *Λυκτοίς γὰρ, Κρητῶν ἡ ἔθνη εἰσὶν, οὕτως Ἀπικλείδης ἐν Νότοις, ἀποφαίνεται ἀνθρώπους ἀποσφάθην τῷ Διὶ.* Erat autem colonia Lacedæmoniorum, & inter Cræta civitates antiquissima. Polybius, lib. iv. *Λύκτη ἡ, ἢ Λακεδαιμονίων μὲν ἀποικος οὖσα καὶ συγγνής, ἀρχαιοτάτη ἡ τῶν Κρητικῶν πόλεων.* Plinio, lib. iv. sect. xx. *Lyctus*. In Notitia Eccles. antiqua, inter Episco-

NUMMI ANTIQUI

pos Provinciae Cretae, pag. 13. ὁ Λύκτος. *Lege*, ὁ Λύκτου. In altera Notitia, pag. 25. recte Λύκτος.

ΛΥΤΤΙΩΝ, in nummis quibusdam vidimus. Nempe quae scriptoribus aliis Λύκτος appellatur, eadem Polybio, ac Poëtis, Strabone teste, lib. x pag. 476. Λύκτος dicitur. Appellationis causam Stephanus affert, quod sit in loco edito posita: nam quod editum est, Λυττῶν dicunt. Apud Gruterum, pag. 1094. 5. Et pag. 1084. 9. 10. 11. & 12. ΛΥΤΤΙΩΝ. Η. ΠΟΛΙΣ, ubi Trajano ac Plotinae, Sabinae item, ac Matidiae, Hadriano denique ipsi dicatae a Lyttiis inscriptiones plurimae afferuntur. Ex iis haec in primis eximia, quae Trajanum Divi Nervae F. spectat. pag. MLXXXIV. II.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ. ΚΑΙΣΑΡΙ.

ΘΕΟΥ. ΝΕΡΒΑ. ΥΙΩ. ΝΕΡΟΥΑ.

ΤΡΑΙΑΝΩ. ΣΕΒΑΣΤΩ.

ΑΡΧΙΕΡΕΙ. ΜΕΓΙΣΤΩ.

ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΤΟ. ΙΖ.

ΥΠΑΤΩ. ΤΟ Γ. ΠΑΤΡΙ. ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΤΩ. ΤΗΣ. ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ. ΚΤΙΣΤΗ.

ΛΥΤΤΙΩΝ. Η. ΠΟΛΙΣ.

ΔΙΑ. ΠΡΩΤΟΚΟΣΜΟΥ. Μ. ΠΟΜΠΗΙΟΥ.

ΚΛΕΙΜΕΝΙΔΑ.

Imp. Caesari Divi Nervae F. Nervae Trajano Augusto, Pontifici Max. Trib. Potest. xvii. Consuli III. Patri Patriae, Orbis Conditore, Lyttiorum Civitas, per Protocosmum M. Pompeium Climenidae F. Est Cosinus apud Cretenses Magistratus idem, qui apud Lacedaemonios Ephorus. Nec Trajano modo marmor dicavere Lyttii, sed & nummum Nervae quoque ipsius insignitum effigie cudi iussere, qui sequitur:

ΑΥΤΟΚΡΑΤ. ΝΕΡΟΥΑΣ. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤ.

ΛΥ. *Imp. Nervae Caesar Augustus. Lyttiorum.* Nervae laureatum caput. Ex parte altera, ΥΠΑΤΟΣ: ΤΡΙΤΟΝ. *Consul tertium.* Lyræ geminae, cum noctua: quibus symbolis Apollinis Palladisque fana & sacra in eo oppido celebrata olim significatur. E Museo V. Cl. l. Vaillant.

LYLA.

COL. LYLA. S. P. Q. R. Titi nummus, apud Mediobarbum, pag. 127. in quo aquilæ effigies expansis alis. Stephanus: Λύλη, πόλις Ἀρχαδίας . . . τὸ ἔθνικόν, Λυλάϛ.

ΛΥΡΒΕΙΤΩΝ. Gordiani junioris, Licinii Salonini, & Licinii Valeriani numismata, e Cimelio Regio. Λύρβη urbs est Phrygiæ supra Cibyam posita, cujus Eustathius, ac Dionysius meminere.

ΛΥΣΙΜΑΧΕΩΝ. Nummus e Goltzii Græcia, Tab. xxvi. Ex parte altera: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ. Plinio, lib. iv. sect. xviii. *Lysimachia*. Stephanus: Λυσιμάχεια, πόλις ἔν Θράκη Χερρόνησου . . . ὁ πολίτης Λυσιμαχέυς.

ΛΥΣΙΜΑΧΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Vespasiani, ex eodem.

ΛΥΣΙΜΑΧΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Annixæ Faustinxæ, ex eodem Goltzio.

ΛΥΤΤΙΩΝ. Vide ΑΥΚΤΙΩΝ.

M

ΜΑΓΔΩΛΙΤΩΝ. Antonini Pii nummus, e Theodoro Goltzii, pag. 221. Stephanus: Μασδωλός, πόλις Αιγύπτου . . . τὸ ἔθνικόν, Μασδωλίτης.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ, in Asia, ad Mæandrum.

ΑΕΥΚΟΦΡΥΣ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Hadriani nummus, ex Cimelio Regio, cum Dianæ *διμάρου* effigie. Fuit nempe Leucophrys oppidum, in quo Dianæ fanum, stagnumque circuitu stadii unius, circa Tralles, in ea planitie quam Mæander alluit in Magnesia, teste Xenophonte, lib. i v. rerum Græcarum, pag. 539. & Tacito, ut diximus in nummis ΕΦΕΣΙΩΝ. Pausanias quoque in Atticis, pag. 24. Χαλκουῦ Ἀρτέμιδος ἀγάλμα, ἐπέκλησιν Λεωκοφρύνης ἀνέθεσαν ἧ οἱ παῖδες οἱ Θεμιστοκλέους. Μάγνητες ἧ ὧν ἦρχε Θεμιστοκλῆς, λαβάν τετραβασιλέως, Λεωκοφρύνην Ἀρτεμιν ἀγρουσιν ἐν πημῇ. Apud Occonem, pag. 146. Otaciliæ Severæ nummus hanc ha-

π. 168.

p. 168. 100

bet epigraphen, ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΛΕΥΚΟΦΥΗΝΗ, cum templo Dianæ. Vide & Seldenum, in Marmoribus Arundellianis, pag. 153.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Faustinae Aurelii, apud Patin. pag. 253.
 ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΥΛΛΟΥ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ. ΜΑΓ-
 ΝΗΤΩΝ. Ἐπὶ Μάρκου Ἀυρουλίου Ὑλλοῦ Ἐπικρατοῦς
 Μασήτων. *Sub Marco Aurelio Hyllo Præposito Mag-
 netum.* Caracallæ nummus, apud Tristan. tom. II. pag.
 196. & in Museo nostro: in quo Curetes armati tres,
 cum clypeis ac pugionibus, ante aram Deamque sal-
 tantes: qua de saltatione Plinius, lib. VII. sect. LVII.
Saltationem armatam Curetes docuere in Creta. Porro
 Magnesiā ad Mæandrum Cretensium esse coloniam
 docuimus in nostris ad Plinium notis.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΕΒΔΟΜΗΤΗΣ. ΑΣΙΑΣ. *Mag-
 netum, septima Asia* civitas. Gordiani tertii nummus e
 Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 373. Fuit inter
 civitates ordo quidam prærogativæ, qualem in sua pa-
 tria Naso agnoscit, lib. II. Amor. eleg. XVI.

Pars me Sulmo tenet Peligni tertia raris:

Parva, sed irriguis ora salubris aquis.

Quamobrem & tertio loco a Plinio appellatur, ut suo
 loco monuimus. Vide quæ diximus, verbo ΑΣΙΑ. In
 Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 43. Magnesiā prope
 Mæandrum posita, quartum locum obtinet: prope Si-
 pylum altera, vicesimum. Apud Constant. Porphyrog.
 lib. I. them. III. pag. 21. inter Asiæ civitates, nonus
 Magnesiæ locus adjudicatur. Itaque propius vero est,
 spectare nummum hunc ad Magnesiā Mæandri, de
 qua Plinius, lib. V. sect. XXI. *Magnesiā Mæandri co-
 gnomine insignis.*

ΓΡΑ. ΦΡΩΝΤΕΙΝΟΥ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ Juliae Ma-
 mææ e Cimelio Regio, cum Dei Luni stantis effigie,
 faces spiris serpentium involutas utraque manu ge-
 stantis.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠ. ΓΡ. ΑΥΡ. ΤΥΧΙΚΟΥ. Ale-
 xandri Severi, apud Occonem, pag. 420. Μασήτων,
 Ἐπὶ Γεσμιματίως Αὐρηλίου Τυχιῶδ. *Magnetum, sub Scriba*

Aurelio Tychico. Et Marciae Otaciliae Severae, pag. 446. ΕΠ. Γ. ΤΥΧΙΚΟΥ. ΒΝΕ ΜΑΓΝΗΤΩΝ. hoc est, Ἐπι Γραμματέως Τυχιος, Μαγνήτων β'. sive δις Νεωκόρων: Illud enim ΒΝΕ in ima parte nummi positum, postremo loco legi oportuit. Est hic Otaciliae nummus & in Cimelio Regio.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. Victoria stolata stat, dextra coronam, læva palman gerit, in nummo Maximi Cæsaris, cujus epigraphe ex parte altera, Γ. ΙΟΥΑ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Κ. *Caius Iulius Maximus Cæsar. Magnetum, qui Neocori Dianæ.* Apud Occonem, pag. 425. & Erizzo, pag. 494.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠ. ΓΡΑ. ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ. *Sub Scriba Athenodoro.* Gordiani junioris nummus, cujus neque epigraphen legere, nec typum explanare Patinus valuit, pag. 373. In eo Diana, cujus in primis nummi Magnetes devotos addictosque vidimus, curru vehitur juncto cervorum biga. Alias quadriga cervorum ejus Deæ currum trahi, auctor est Callimachus hymno in Dianam, vers. 105.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ *a Sipylo.*

ΜΑΓΝΗ. ΣΙΠ. Nervæ nummus apud Patinum, pag. 169.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ. & ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ-ΔΟΥ. Item ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΑΠΟ. ΣΙΠΥ. passim in nummis occurrunt, Domitiæ Longinæ, M. Aurelii, Caracallæ, Juliæ Mamææ, Alexandri Severi, Gordiani junioris, Philippi Patris, e Cimelio Regio, & Otaciliae Severæ. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Magnetes a Sipylo.*

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΑΙΥΟΔΙΟΥ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥΔΟΥ. M. Aurelii e Cimelio Regio. *Sub Prætoře Evodio.* Victoria dextram trophæo imponit.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΓΑΙΟΥ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠ. Caracallæ nummus, apud Patinum in Thefauro, pag. 187. in quo Genius Urbis cum Cybele Deorum matre, uti ex leone quidem adstante conjicimus, foedus

ineunt. Et sane Crispinae nummus ædem exhibet, in qua Cybele cum leonibus insculpta: epigraphe, ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠΥΛΟΥ. In marmore Arundelliano, jurant Magnesi Smyrnæis, *Διὰ τὴν Μνῆτες τὴν Σίπυλῆν*. Unde intelligimus inter Deos Præsides ejus civitatis Matrem quoque Deum fuisse.

ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΤΑΤΙΑΝΟΥ. Β. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ. Apollo sedens cum cithara, in nummo Philippi filii, apud Sponium in Itin. Athen. *Sub Prætorè Aurelio Tatiano iterum, Magnetum a Sipylo.*

ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΦΦΙΑΝΟΥ. ΒΑΡΧΑΤΟΒ. ΣΤΕΦΑΝΗ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Decii nummus, quem sic Trifitanus legit, tom. 11. pag. 595. *Ἐπὶ γρατηροῦ Ἀφφιανοῦ Βαρχατόβου, &c.* Nos paulo feliciter, uti remur:

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΦΦΙΑΝΟΥ. Β. ΑΡΧ. Α. ΤΟ. Β. ΣΤΕΦΑΝΗ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. *Ἐπὶ Στρατηροῦ Ἀφφιανοῦ Δις, Ἀρχιερέως πρώτου τὸ β. Στεφανηφόρου Μαγνητῶν.* *Sub Prætorè Apphiano iterum, Pontifice primo iterum, Stephanephoro Magnetum.* Occurrit idem Apphianus in nummo Phocæensium. Fuit *Στεφανηφόρος* is appellatus, cui a ceteris sacerdotibus cura commissa, ut præflet Magnesiæ totius sacris. Fuit is honos veluti summus Pontificatus, & ejus insigne corona capiti imposita. Vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. cccix. 1.

Η. ΣΥΝΟΔΟΣ. ΤΩΝ. ΜΥΣΤΩΝ. ΤΗΣ. ΜΕΓΑΛΗΣ. ΘΕΑΣ. ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΥ. ΔΗΜΗΤΡΟΣ. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝ. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ. ΤΟΥ. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ. ΜΑΤΡΩΝ. ΣΥΜΜΑΡΤΥΡΑΣ. ΤΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝ.

Conventus Sacerdotum Magnæ Deæ Legiferæ Cereris, Metrodorum Hermogenis F. Metrodori N. Matris Deum sacerdotem Pronunciavit Stephanephorum. Altera, apud Sponium in Itin. Athen. ΤΟΥ. ΙΕΡΕΩΣ. ΤΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΩΝ. ΚΑΙ. ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥ. ΤΟΥ. ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ. ΑΥΤΩΝ. ΟΙΚΟΥ. *Sacerdotis Augustorum, & Stephanephori totius eorum domus.* Posidonius, apud Athenæum, lib. xi. pag. 533.

Πόσις ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν τὸν Θεμιστοχλέα φησὶ ἐν Μαγνησίᾳ τὴν Στεφανηφόρον ἄρχην ἀναλαβόντα ἴσσαι Ἀβλιᾶ, ἢ τὴν

τῶ ἐορτῶ Παρθενία ὀνομάσαι. Καὶ Διονύσω Χοοπότῃ
 θυσιάσαντα, καὶ τῶ χρόνῳ ἐορτὴν αὐτόθι καταδείξαι. *Posidoni-
 us libro tertio Magnesium ait, Themistoclem in Ma-
 gnesia, cum Stephanephori dignitatem assumpsisset, Pal-
 ladi sacrificasse, festumque illum diem vocasse Panathe-
 naea: tum etiam Baccho Choopotæ immolasse hostias: &
 eo ritu, quo Athenienses, illic Congiorum ferias celebra-
 se.* In hoc certe Magnetum nummo Bacchus curru ti-
 gribus juncto vehitur. Quod vero in eo ΤΟ. Β. legi-
 mus, id esse in nummis familiare, vel ex hoc opere li-
 quet: in quo & ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠΙ. ΤΡΑΙΑ-
 ΝΟΥ. ΚΑΙ. ΤΟ. Β. & alia similia monumenta vidi-
 mus. Sic vetus inscriptio, apud Gruterum, pag.
 CCCCXLVIII. I. quam, non ut ibi mutilam, sed in-
 tegram representamus:

ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ.
 Γ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΝ.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ.
 ΑΡΧΙΕΡΕΑ. ΚΑΙ.
 ΤΟ. Β. ΠΡΩΤΟΝ
 ΑΡΧΟΝΤΑ. ΚΑΙ. ΤΟΝ.
 ΕΙΡΗΝΑΡΧΗΝ
 ΤΗΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕ
 ΩΣ. ΑΝΚΥΡΑΣ.
 ΚΑΙ. ΔΙΑ. ΒΙΟΥ. ΙΕΡ
 ΕΑ. ΤΟΥ. ΔΙΟΝΥΣ
 ΟΥ. ΦΥΛΗ. &c.

Et vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. ccccv. 10.

Α. ΦΑΒΙΟΝ.
 ΚΕΙΛΩΝΑ
 ΤΟΝ ΔΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ.
 ΕΠΑΡΧΟΝ ΡΩΜΗΣ
 ΥΠΑΤΟΝ ΤΟ. Β.
 Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
 ΤΗΣ ΓΑΛΑΤΙΑΣ
 ΑΝΚΥΡΑ
 ΤΟΝ ΕΑΥΤΗΣ
 ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ.

ΕΠ. ΑΡΤΕΜΑ. ΣΤΡ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥΛΟΥ.

Herenniae Etruscillae nummus e Cimelio Regio. *Sub Artema Praetore*, quem & Apamensium Phrygiae Praetorem fuisse suo loco vidimus. Apud Gruterum, vetus inscriptio, pag. 902. ΑΡΤΕΜΑC. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΕΙΛΗCΙΟC. *Artemas Demetrii F. Milesus*. Sunt qui in eo nummo legant, ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΡΧΕΜΑΧΟΥ.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΦΡΟΝΤΩΝΟC. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. CΙ.

Valeriani nummus, e Cimelio Regio, cui similem affert Patinus, sub Gallieno, pag. 413. & Occo, pag. 473. Museumque nostrum hunc habet. Sed uterque has litteras CΙ. quas in eo Valeriani Gallienique numismate perspicue vidimus, praetermisit. Ex quibus intelligas Magnetes a Sipylo Praetoris nomen impressisse nummis: alios qui ad Mæandrum, Γραμματέυοντος, sive Scribae. Hunc igitur sic lege, Ἐπι Στρατηγῶδ Ἀυρηλίῳ Φρόντωνος. Μαλήτων Σιπύλου. *Sub Praetore Aurelio Frontone. Magnetum a Sipylo.*

CΤΡΑ. ΛΟΓΓΕΙΝΟΥ. Β. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ.

Gallieni nummus, apud Occonem, pag. 473. *Praetore Longino iterum, Magnetum a Sipylo.* Occo sic deformatum exhibet: CΤΡΑ. ΟΓΓΕΙΝΟΥ. Β. ΜΑΓΝΗΤΩΝCΙΟΥ.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ.

ΜΑΓΝ. ΔΙΑΓΟΡΑC. *Magnetum Diagoras Praefectus.*

ΜΑΓΝ. ΠΟΛΕΜΩΝ. *Magnetum Polemon.*

ΜΑΓΝ. ΑΞΙΟΧΟC. *Magnetum Axiochus.*

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΡΑCΤΙΠΠΟC. ΑΡΙCΤΕΟΥ.

Magnetum Erastippus Aristea F. E quinque nummis hisce postremis, cum iisdem sint insigniti notis posteriori appellati quatuor, ac prior ille ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ. in Graecia Goltzii vetere, Tab. xxi. nempe equitis effigie ex parte una, vel Dianae capite, ut in quinto: bovis ex altera, sive stantis, sive priore sinistro genu procumbentis: ad Magnetes a Sipylo pertinere eos verius idcirco arbitramur, quam ad Thessalos, etsi aliter Goltzius, Nonniusque, & alii censuere.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥΛΟC. Jovis effigies, dextra

victoriam gestantis, sinistra oleam: apud Goltzium, in vetere Græcia, Tab. XXI. ubi ΣΟΠΥΛΟΣ mendose legitur.

ΣΙΠΥΛΟΣ. Sipyli caput, Agenoris filii, a quo mons ille cognominatus, cui apposita Magnesia est. Fuisse enim montem, qui prius Ceraunius diceretur, Plutarchus est auctor, lib. de flumin. in Mæandro, pag. 113. Ex parte averfa nummi illius, ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Ex eo monte annem fluxisse cognominem, Nervæ nummus supra laudatus significat, in quo fluvii decumbentis effigies.

ΜΑΓΝΗΚΙΑ. Caput turritum, quo Genius Urbis signatur. Ex parte averfa, ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ. Cybele turrito capite, cum leonibus. Est apud Tristandum, tom. II. pag. 4:8. Sic Matrem Deum Cybelem depingit carmine non invenuto Lucretius, lib. II.

Hanc veteres Gratiam docti cecinere poëta

Sedibus in curru bijugos agitare leones:

Muralique caput summum cinxere corona,

Ex imis munita locis quod sustinet urbes

Quo nunc insigni per magnas prædita terras

Horrisce fertur divinæ Matris imago.

Hanc variæ gentes antiquo more sacrorum

Ideam vocitant matrem: Phrygiaeque catervas

Dant comites: &c.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. ΕΠ. ΣΤ. ΑΥ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥΛ. Sacer Senatus. Ἐπὶ Στρατηγῶδ' Αὐρηλίου Θεοδότου. Sub Prætoře Aurelio Theodoto. Est Cimelii Regii. Patinus, pag. 5. ΘΕΟΔΟΤΟΥ perperam, pro ΘΕΟΔΟΤΟΥ legit. Apud Gruterum, pag. M CXXVII. 4. ΑΥΡ. ΘΕΟΔΟΤΩ, &c. Est huic nummo similis alter, Gordiano juniore cusus, apud Erizzo, pag. 505. ΕΠ. ΑΥ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Β ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Sub Aurelio Theodoto iterum Prætoře Magnetum.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ in Thessalia.

ΑΡΓΩ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Gallieni nummus, cum navis Argo & nautarum effigie, apud Patinum, pag. 413.

nunc Cimelii Regii. Hunc vero ad Magnetes Thessaliæ, de quibus Plinius, lib. IV. sect. XVI. idcirco referimus, quod Argonautas plerisque omnes Thessalos fuisse docet Hyginus, fab. XIV. aliique.

ΜΑΙΑΝΔΡΙΩΝ. Plinio, lib. V. sect. XXI. in Caria, *Mæandropolis*. Stephanus: *Μαϊανδρούπολις . . . τὸ ἔθνικόν Μαϊανδροπολίτης*. Εἰ δὲ ἔστι *Μαϊανδρῶ* ἢ πόλις, τὸ ἔθνικόν *Μαϊανδριῶ*.

ΜΑΙΟΝΩΝ, *sive Lydorum in Asia*.

ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΖΗΝΩΝΟΣ. ΑΡΧ. Α. ΜΑΙΟΝΩΝ. Alexandri Severi, cum Baccho, vite, tigride, quibus feracitas vini in eo tractu signatur. Apud Sponium, in Itiner. Athen. Ἐπὶ Ἀυρηλίου Ζιῶνων Ἀρχιερέως πρώτου Μαίωνων. *Sub Aurelio Zenone Pontifice primo Mæonum*.

ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΖΗΝΩΝΟΣ. CΑΡ. ΠΡ. ΜΑΙΟΝΩΝ. Ἐπὶ Ἀυρηλίου Ζιῶνωνος, Σάρδεις Πρώτη Μαίωνων. *Sub Aurelio Zenone, Sardis prima civitas Mæonum*. Plinius, lib. V. sect. XXX. *Lydia . . . Mæonia ante appellata, celebratur maxime Sardibus*, &c. Sic infra, ΠΡΩΤΗ ΔΕΣΒΟΥ. ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Juliae Mamææ nummus hic est, e Cimelio Regio.

ΜΑΙΩΝΙΩΝ. E Thefauro Goltzii, pag. 221. Stephanus: *Μαϊονία, ἢ Λυδία . . . τὸ ἔθνικόν, Μαϊονίος, ἢ Μαίων*.

ΜΑΚΕΛΛΙΝΕΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. in Sicilia. *Magellini*, haud procul Enna, seu *Castro Giovanni*, positi. Alia Stephano: *Μάκελλα* est, πόλις Ἰταλίας, cujus gentile *Μακελλαῖον*.

ΜΑΚΕ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, & ΚΟΙΝΟΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, in nummis Græciæ veteris, apud Goltzium, tab. XXI. In his Herculis clavā, præter symbola cetera: quod ab Hercule genus traherent Macedonum reges. Plinio, lib. IV. sect. XVI. *Macedonia*, &c.

ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΣ. Caput Alexandri galeatum. In parte aversā, ΚΟΙΝΟΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. Β. ΝΕ. hoc est, β. vel δις *Νεωκόρων*. E Museo nostro: in quo & aliter: ΚΟΙΝΟΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Tertius, item Alexandri Magni, ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΔΙΣ. ΝΕΩΚ. Sunt & similes

in Goltzii Græcia, tab. xxxiv. aliique, in quibus Pallas armata Victoriolam manu tenet, quam Græci Νίκην vocant, ΝΙΚΗ & ipsa quoque a Græcis idcirco nuncupata, tum in nummis, tum in scriptis veterum. Scholiastes Sophoclis in Philoctete: Ἡ Πολιούχος Ἀθλωᾶ Νίκη κελεῖται ἐν τῇ Ἀφικῇ. Harpocracionem vide, verbo Νίκη Ἀθλωᾶ. Causam appellationis affert Eustathius, in Iliad. φ'. Ο' Ζεὺς ἄμα φρονήσας ἄντιον, νίκην ἐποίησε καὶ Τιτάνων διὸ καὶ Ἀθλωᾶ Νίκη ἐπωνομάθη. *Quod Iuppiter cum illam in lucem ederet, victoriam de Titanibus retulit: idcirco & Victoria Pallas est appellata.*

ΠΡΩΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, Tab. xxi. *Primæ Macedonum*. Divisam a Paulo Æmilio Macedoniam in quatuor Provincias, auctor est Livius, lib. xlv. pag. 581. Prima hæc obtinuit, quidquid agri est inter Strymonem & Nestum amnes. De reliquis Livium consule.

ΟΥΙΤΕΛΛΙΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. Ex parte altera. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. *Vitellius Germanicus Augustus. Macedonum*. Apud Trifanum, tom. i. pag. 275.

ADVENTVI. AVG. MACEDONIAE. & RESTITVTORI. MACEDONIAE. Hadriani, e Cimelio Regio, & apud Patinum in Thesauro, pag. 160. In isto Macedonia petasum in capite, manu flagellum gerit, aurigarum habitu. Pellæos e Macedonia equos laudat Gratius in Cyneget.

ΚΟΙΝΟΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, in nummis M. Aurelii, Caracallæ, & aliorum. Qua voce κοινόν, Commune Urbium Macedoniae significari, & Communia Provinciae certamina, sæpe monuimus. Sic in nummo Claudii, COM. ASI. ROM. ET. AVG. *Commune Asiae, Romæ & Augusto*. Vide ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ, ΚΡΗΤΩΝ, &c.

ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. Vide ΑΙΓΑΙΩΝ.

ΜΑΚΡΟ. & ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΛ. Apud Goltzium in Asia. Plinio, lib. vi. sect. iv. *Macrocephali*, ultra Cappadociam positi, in Themiscyrena regione. In hisce

nummis Neptunus insculptus cum taurino capite.

ΜΑΚΥΔΕΩΝ. L. I. *λυκέλευτος* i. anno decimo, Trajani Principis, cujus ævo nummus ille cusus, in Cimelio Regio asservatur. Palladis stantis effigiem præfert. In Conc. Calched. act. 11. pag. 338. subscribit *Μακεδῶν ἐπίσκοπος Μαγύδου*. Et act. vi. pag. 575. *Macedonius* idem *Magydensis*. In Notitia Hieroclis, pag. 19. & 51. inter Antilitres Provinciæ Pamphylia, censetur ὁ *Μαγύδου*. In altera, pag. 31. *Μάγυδος*. In Conc. CP. V. pag. 418. *Conon Magædensis*: Et pag. 583. *Conon Magædensium civitatis Pamphylia provinciae*. In Conc. Nicæno lib. pag. 53. inter Provinciæ Pamphylia Episcopos, *Aphrodisius Magidorum*. Ptolemæo, lib. v. cap. v. in Pamphylia oppidis litoralibus *Μάγυδος*.

ΜΑΜΕΡΤΙΝΩΝ. Nummus e Museo nostro, in quo Aquila fulmini insidet: ex parte altera, ΑΡΕΟΣ, Martis caput, qui Græcis Ἄρης. Plinius, lib. 111. sect. xiv. *Messana oppidum civium Romanorum, qui Mamertini vocantur*, in Sicilia, *Messine*. Est & apud Goltzium, in Magna Græcia, tab. xxix. Apud Parutam, Mars cum hasta & clypeo, vel spoliis insidens, &c. Festus: *Mamers Mamertis facit, id est, lingua Osca, Mars Martis: unde & Mamertini in Sicilia dicti, qui Messanae habitant. Mamertini autem appellati sunt hac de causa: Conjectis in sortem duodecim Deorum nominibus, Mamers forte exierat, qui lingua Oscoꝝ Mars significatur: cujus historiae auctor est Alfius libro primo belli Carthaginensis*. Vide & Diodorum Sicul. lib. xx. Bibl. *Μάμερτος* certe & Græcis Mars dicitur, auctore Lycophrone: & Sabinis, Varrone teste.

ΜΑΜΕΡΤΙΝΩΝ. Apollo, cum pharetra & arcu. Apud Parutam, num. 26. Sunt & in quibus Aquila fulmini insidens pingitur: In aliis Dea, quæ læva Copiæ cornu gerit, ubertatis symbolum. De vini certe in eo tractu bonitate Plinius, lib. xiv. sect. viii. *Quartum curriculum publicis epulis obtinere a Divo Iulio, (is enim primus auctoritatem his tribuit, ut in epistolis ejus apparet,) vina Mamertina, circa Messanam in Sicilia*

genita. Plura de his diximus in Plinianis notis. Vide & Strabonem lib. v i.

ΜΑΝΔΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΚΑΙ. ΦΙΛΟΜΗΛΕΩΝ.
ΟΜΟΝΟΙΑ. Titi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 221. Stephanus: *Μαιδρόπολις, πόλις Φρυγίας. τὸ ἔθνικόν, Μαιδροπολίτης*. De Philomeliensibus, quibuscum iniere Mandropolitæ concordiam, dicemus inferius suo loco.

ΜΑΡΑΘΩΝΙΑΤΩΝ. Antonini Pii nummus, e Thesauro Goltzii. Stephanus: *Μαραθωνία, πόλις Θράκης, ὅςκ ἄποθεν Ἀβδήρων. τὸ ἔθνικόν, Μαραθωνιάτης. Marathonía, oppidum Thraciæ, haud procul Abderis. Gentile, Marathoniates*.

ΜΑΡΑΝΘΗΣΙΩΝ Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Neronis nummus apud Goltzium in Thesauro, pag. 221. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Marathesium oppidum*. Stephano: *Μαραθήσιον... πόλις Ἐφεσίων. τὸ ἔθνικόν, Μαραθήσιοι, & per epenthesin τὸς ν, Μαρανθήσιοι*.

ΜΑΡΕΩΤΩΝ. Nummus Antonini Pii, quem vidimus. Plinio, lib. v. sect. v. *Mareotis Libya, Ægypto contermina*.

ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. A Marciana Trajani forore nomen id oppidum habet. Occurrit in nummis Severi, Juliæ Domnæ, Caracallæ, Elagabali, Alexandri Severi, Gordiani tertii, aliisque passim. Ammianus, lib. xxvii. *Deinde Mæsia, ubi Marcianopolis est, a forore Trajani Principis condita*. Causam appellationis Jornandes affert, libro de rebus Geticis, cap. xvi. *Gothi mox Danubium vadati, & secundo Mæsiam (lege secundam Mæsiam) populati, Marcianopolim ejusdem patriæ urbem famosam metropolim aggrediuntur, diuque obsessam, accepta pecunia ab his qui inerant, reliquere. Et quia Marcianopolim nominavimus, libet aliqua de ejus situ breviter intimare. Nam hanc urbem Trajanus Imp. hac re ædificavit, ut fertur, eo quod Marciae (lege, Marcianæ) sororis suæ puella, dum lavat in flumine illo, quod nimis limpiditatis saporisque in media urbe oritur, Potami cognomento, exindeque vellet aquam haurire, casu vas aureum, quod ferebat, in pro-*

fundum cecidit, metalli pondere gravatum, & longe post emerfit His Trajanus sub admiratione compertis, fontique numinis quiddam inesse credens, conditam civitatem germanæ suæ nomine Marcianopolim nominavit. Sic ΠΛΩΤΕΙΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ oppidum in Provincia Æmimonti idem Trajanus eo fere tractu de uxoris nomine nuncupavit. In epistola Episcoporum Orientalium ad Cyrillum, subscribit Dorotheus Episcopus Marcianopoleos Mœsiæ secundæ. Fuisse inter Odeffum & Anchialum ex Antonino liquet. Procopio, lib. I v. de Ædif. cap. XI. inter castella Istro apposita, Μαρκιανούπολις appellatur.

ΕΠ ΓΕΝΤΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Sub Gentiano. Severi, e Gaza Regia. Hic Bacchi stantis effigies, cum panthera: vini ubertatis in eo tractu argumentum. Pateram dextra tenet, ceu vas illud fortassis aureum, quod amissum urbi condendæ, uti dictum est, locum dedit.*

ΥΠ. ΦΑΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Severi nummus ex eodem Cimelio, in quo insidet fulmini Aquila.*

ΒΠ. Α. ΚΥΝΤΙΑΔΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Apollinis effigies, qui Deus inter Præsides ac Custodes ejus loci habitus. Sub Aulo Quintiliano Prætore, Marcianopolitarum. Ex parte altera, ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Caracalla. Similis huic alter, cum Juliæ nomine, quæ Severi conjux, eademque Caracallæ parens, ΙΟΥΔΙΑ ΔΟΜΝΑ. E Cimelio Regio uterque nummus: sed hic posterior serpentem exhibet, qui pluribus spiris involvitur, quod passim in nummis hujusce tractus occurrere superius indicavimus obiter, verbo ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. In causa fuit, opinor, quod Bacchum illi, ut paulo antea observavimus, in primis colerent, cujus orgiorum symbolum serpens foret. Auctor Clemens Alexandr. in Protrept. pag. 9. Δίονυσον Μαγόλιον ὀργάζουσι Βάκχοι, ὁμοφαγία ἢ ἰερομανίας ἄγοντες, καὶ τελίσκουσι τὰς κρειανομίας τῶν φύων, ἀνεπεμψῶσι ποῖς ὄφειν, ἐπολοῦζοντες.*

ἐπολούζοντες Ἐνάν, Ἐνάν ἐκείνῳ, δι' ἧς ἡ πλάνη παρηκο-
 λούθησε. Καὶ σημεῖον ὀργίαν Βακχικῶν ὄφιν ὄβι τετελεσμένον.
 Ἄντικα γουῖ κατὰ τὴν ἀκριβῆ τῆς Ἐβραίων φωνῆ τὸ Ἐνα
 διασυνόμῳν ἐρμηνεύεται ὄφιν ἢ γήλεια. *Dionysium Mænolæn
 orgiis Bacchi celebrant, crudarum carniarum esu sacram
 agentes insaniam, & casarum carniarum divulsionem per-
 agunt, coronati serpentibus, Evam ululantes, Evam il-
 lam per quam error est consecutus. Et signum Bacchico-
 rum mysteriorum est serpens mysteriis initiatus. Iam vero si
 accurate vox spectetur Hebraïca, nomen Heva aspira-
 tum, exponitur serpens femina. Atque inde fortassis
 evare Latini, & Ἐδίζειν Græci finxere. Maro, vi. Æn.*

*Illa chorum simulans evantes Orgia circum
 Ducebat Phrygias.*

ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΥΠ. ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ.
Sub Pontiano. Macrini nummus, e Gaza Regia.

ΥΠ. ΙΟΥΛ. ΑΝΤ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟ-
 ΠΟΛΕΙΤΩΝ. Elagabali, in eodem Cimelio, Museo-
 que nostro. Fortunæ stantis effigies. *Sub Iulio Anto-
 nio Seleuco.*

ΥΠ. ΣΕΡ. ΤΑΤΙΑΝ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ.
 Eiusdem Elagabali, in Cimelio Regio. *Sub Servio Ta-
 tiano. Stat Dea, quæ dextra poculum, ut videtur, au-
 reum superius memoratum gerit.*

ΥΠ. ΤΙΒ. ΙΟΥΛ. ΦΗΣΤΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟ-
 ΛΙΤΩΝ. Alexandri Severi, e Gaza Regia. *Sub Ti-
 berio Iulio Festo. Legit Patinus, pag. 351. ΥΠ. ΤΙ-
 ΒΙΟΥ ΡΑΦΙΣΤΟΥ. Interpretaturque, TIBIVS
 RAPHISTVS. Quis hæc aliquando nominum por-
 tenta inaudit ? Stat in eo nummo Dea, quæ læva
 Copiæ cornu : poculum, ut remur aureum illud, de
 quo proxime, dextra gerit.*

ΥΠ. ΜΗΝΟΦΙΛΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ.
 Gordiani junioris, ex eadem Gaza, *Sub Menophilo.
 Palladis armatæ effigies, cum hasta & clypeo.*

ΥΠ. ΓΡΑ. Τ. ΜΕΣΣΑΛΑ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙ-
 ΤΩΝ. Υ' πὸ Γραμματέως Τίτου Μεσάλα. *Sub Scriba Tito
 Messala. Philippi Imp. nummus. In nummis Asiæ, Ca-*

riæ, Lydiæ, Phrygiæque, scribas appellari tralatitium est: citra, insolens, nec usitatum. Quare legi forte ΤΠ. ΣΤΡΑ. *sub Præatore*, satius.

ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ. ΤΕΡΕΒΕΝΤΙΝΩΝ. ΜΑΡΚΙΑ-
ΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. Vide ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ.

ΜΑΡΩΝΕΙΤΩΝ. Neronis nummus e Gaza Regia, alii-
que Hadriani, & Commodi. Plinio, lib. I v. sect. XVIII.
in Thracia, *Maronea*. Hodieque *Marogna*. Stephano:
Μαρώνεια, πόλις Κικονίας (fuere in Thracia Cicones,
teste Plinio:) τὸ ἔθνικόν, Μαρωνέιτης. Hinc vinum Ma-
roneum, de quo Plinius, lib. XI v. sect. VI. *Vino an-
tiquissima claritas Maroneo, in Thraciæ maritima parte
genito, ut auctor est Hamerus.*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ. ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ. Augusti nummus
apud Tristanum, tom. I. pag. 98. cum effigie Præsi-
dis Maronitarum Dei, scilicet Liberi Patris, sive Bac-
chi. Nec vero Bacchum illi modo, sed & Bacchi con-
jugem, Venerem coluere: uti vetus testatur inscriptio,
apud Gruterum, pag. LIX. I. ΑΦΡΟΔΙΤΗΙ. ΘΕΑΙ.
ΠΑΝΑΓΑΘΩΙ. ΚΑΙ. ΣΩΤΗΡΙ. ΚΑΙ. ΕΥΚΛΕΙΑΙ.
ΕΥΕΡΓΕΤΗΙ. ΟΙ. ΜΑΡΩΝΙΤΑΙ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ.

ΟΘΩΝ. ΚΑΙΣΑΡ. Ex parte averſa, ΜΑΡΩΝΕΙ-
ΤΩΝ. E Cimelio Regio, & apud Seguinum, pag. 128.

ΣΩΤΗΡΟΣ. ΔΙΟΝΥΣΟΥ. *Servatoris Bacchi*, cum
ipsius effigie, & ederacea corona. Ex parte altera,
ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ. E Museo nostro, & apud Goltzium
in Græcia, Tab. XXVI.

Apud Occonem, pag. 383. ΔΙΟΝΥΣΟΥ. ΣΩΤΗΡΟΣ.
ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ. . . ΑΡΚΟΥΜΗΣ. B. Caracallæ
nummus, quem Tristanus tom. I. pag. 99. sic inter-
polat, ut pro ΑΡΚΟΥΜΗΣ, legi ΑΡΧΩΝΗΣ, vel
ΑΡΧΟΙΝΗΣ velit: perperam. Nos ΒΑΡΚΟΥΜΗΣ Β.
Hoc est, *Barſumas iterum*: ut sit illud Prætoris nomen,
quale fuit Archimandritæ illius, qui vicem Monacho-
rum Syrorum egit in Latrocinio Ephesino.

ΜΑΣΑΝΩΡΑΔΕΩΝ. Titi nummus e Goltzii Theſaurò,
pag. 221. Stephano: Μασανώραδα, πόλις Καρίας, τὸ ἔθνι-
κόν, Μασανώραδεύς.

ΜΑΣΣΑΛΙΗΤΩΝ. Nummus ex ære, forma mediocri, in Museo nostro Parisiensi, in quo bos cornu-peta, index opimi pascuis agri: supervolitante Victo-ria. Ex parte averfa, caput Apollinis. Alter ex ar-gento, in quo leo gradiens, & Dianæ caput cum arcu & pharetra: eadem epigraphæ, ΜΑΣΣΑ-ΛΙΗΤΩΝ. Sunt & in quibus Apollo inſculptus. Strabo, lib. 1 v. pag. 179. Κτίσμα δ' ἔστι Φωκίων ἢ Μασ-σαλία ἐν ᾗ τῆ ἀκρὰ τὸ Ἐφέσιον ἴδρυνται, καὶ τὸ τοῦ Δελφίνου Ἀπόλλωνος ἱερὸν. τοῦτο μὲ κοινὸν Ἴωνων ἀπάντων. τὸ δ' Ἐφέσιον, τὸ Ἀρτέμιδος ἔστι νεὸς τὸ Ἐφεσίας, &c. *Massilia a Phocænsibus condita est In arce est Ephesum, & Apollinis Delphini fanum. Hoc quidem omnium Ionum commune est: Ephesum autem, fanum est Dianæ Ephesiæ, &c.* Leo vero cur nummis iis impres-sus sit, causa hæc fuerit fortassis, quod Phocenses Græciæ populi (a quibus duxisse Massalios originem Lucanus arbitratus est, ac Plinius ipse fortassis, cum ait, lib. 1111. sect. v. *Massilia Græcorum Phocensium*, quanquam nos ibi *Phocænsium* legi, Strabonem & alios secuti, maluimus) quod Phocenses, inquam, Delphico Apollini leonem æneum miserunt, eique leoni proximus est Apollo appositus a Massiliensibus, tanquam a Phocensium fœderatis & colonis, ex de-cumis de Carthaginiensibus navali prælio superatis. Auctor Pausanias, in Phocicis, pag. 334. Φωκίων δ' οἱ ἔχοντες Ἑλλάτειαι λέοντα τοῦ Ἀπόλλωνι χαλκοῦ σπο-πέμπουσιν ἐς Δελφούς. Οἱ δ' Ἀπόλλωνος ἔργυτάτω τοῦ λέον-τος, Μασσαλιωτῶν ἔστιν ἄπο τὸ πρὸς Καρχηδονίους ἀπαρχὴ ναυμαχίας. Stephano: Μασσαλία . . . τὸ ἔθνηκὸν, Μασσα-λιώτης, καὶ Μασσαλιός. *Marseille.*

ΜΑ. & ΜΑΣΣΑ. Nummi ex argento obvii: ex quibus sunt qui Floram Deam exhibeant, redimito floribus capite, & qualis a Nasone describitur, lib. 1v. *Factor. Mille venit variis Florum Dea nexa coronis.*

In ejus Deæ honorem Floralia Romæ quondam cele-brata, ludi nimirum obscenitate pleni, uti ex Arno-bio intelligimus, lib. 1v. adversus Gentes: *Flora illis*

*genitrix & sancta, obscenitate ludorum bene curat ut arua
floreant.* Et ex Valerio Maximo, lib. 11. cap. x.
M. Catone, inquit, *Ludos Florales*, quos *Messius*
Ædilis faciebat, spectante, populus ut mimæ nudarentur
postulare erubuit. Nasone demum, lib. v. Fastor.

Mater ades florum, ludis celebrata jocosis.

De ludorum istorum die Plinium audi, lib. xviii. sect.
LXIX. *Prisci Floralia quarto Calendas Maii institue-
runt, Urbis anno DXIV. ex oraculis Sibyllæ, ut omnia
bene deflorescerent.* Ubi permutatis annorum numeris,
DXVI. prius legebatur: at nos tum ex vestigiis vete-
rum codicum, tum ex indubitata temporum ratione,
locum eum sanavimus. Auctor est enim Velleius, lib. 1.
*Torquato, Sempronioque Coss. Brundisium colonos mis-
sos esse, & post triennium Spoletium, quo anno Flora-
lium ludorum factum est initium.* Incidit autem Tor-
quati Sempronique Consulatus in annum Urbis DX.
ex Liviana, Plinianaque Chronologia: quo fit, ut
triennio integro interjecto Floraliū celebritas ludo-
rum incurrat in annum DXIV. Edidisse hos porro pri-
mum aliquem e Servilia gente, nummi ejus familiæ
suadent, quos vidimus inscriptos his vocibus, F L O -
R A. P R E I M V S. Fallitur autem Oiselius, qui anno
tantum DXLIV. edi cæptos putat, a C. Servilio, qui
Magister Equitum, Livio teste lib. xxvii. T. Manlio
Torquato Dictatore fuit.

ΜΑCΤΑΥΡΕΙΤΩΝ. Nummi Crispinæ, Caracallæ, &
Maximini. In Caracallæ nummo in primis, e Gaza
Regia, Vestæ stantis effigies. Plinio, lib. v. sect. xxxi.
Masfaurenfes. Stephano: *Μάσφαυρα, πόλις Λυδίας... τὸ*
ἔθνικόν, Μάσφαυρός, ἢ Μάσφαιτης.

ΜΑΤΙΔΙΑΝΟΠΟΔΙC. Trajani nummus in Thesauro
Goltzii, pag. 221. Nomen id oppidum habuit a Ma-
tidia Marcianæ, quæ soror Trajani, filia.

ΜΑΥΡΕΤΑΝΙΑ.

EXERCITVS. ΜΑΥΡΕΤΑΝΙCΥC. Hadriani,
in Cimelio Regio.

ΑΔΒΕΝΤΥΙ. ΑΥΓ. ΜΑΥΡΕΤΑΝΙΑΕ. Ha-

driani, ibidem, & apud Occonem, pag. 230. Exuviis elephantinis, ut Africa, caput tecta, ob elephantorum in ea regione copiam.

MAVRETANIA. Hadriani, in eodem Cimelio, ac Museo nostro. Maurus equum freno ducit, & hastam tenet: quod ea gens, teste Strabone, ex equo frequentius hasta pugnet. Spartianus de Hadriano, pag. 3. *Lusum Quietum, sublatis gentibus Mauris, quos regebat, quia suspectus imperio fuerat, exarmavit. Martio Turbone, Iudæis compressis, ad deprimendum tumultum Mauretaniæ destinato.* Et pag. 6. *Motus Maurorum compressit, & a Senatu supplicationes emeruit.*

RESTITVTORI. MAVRETANIAE. S. C. Eiusdem Hadriani, e Museo nostro.

MAVRETANIA. Vir pileatus dextra regit equum, læva baculum gerit. Commodi nummus, e Cimelio Christinae Reginae. Lampridius, in Commodo, pag. 51. *Victi sunt sub eo tamen, cum ille sic viveret, per legatos, Mauri, victi Daci.*

MEΓAPA, in Sicilia.

MEΓAPA, apud Parutam, cum noctua, vulgari Palladis symbolo. Plinio, lib. 111. sect. xiv. *Megarıs, in Sicilia.* Stephanus: *Μεγαρίς εν Σικελία, παρ' αυτην Ὑβλα.* Sed nomen prius *Megarıs*, in eo oppido perduravit, quandiu stetit. A Megarensibus Atticæ datum, qui colonos eo transmisere. Strabo, lib. vi. pag. 267.

MEΓAPAC. ὙΒΛAC, apud Spanhemium, lib. de usu Numism. pag. 356. ubi quidam ὙΒΛΑΙΑC, perperam legunt.

EM. in corona, cum api: qua mellis ubertas ac bonitas in eo agro declaratur. Inde Mel Hyblæum Plinio lib. xi. sect. xiii. ceterisque scriptoribus decantatum.

MEΓAPEΩN, in Attica.

MEΓAPEΩN. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio, cum Apollinis effigie. Ejus Dei ædem, quem Ἀρκαῖον vocabant, hoc est, venatorem, in ea civitate fuisse, una cum Dianæ Ἀρκατέρας, hoc est, venatricis æde, auctor est Pausanias, in Atticis, pag. 39. Plinio,

lib. IV. sect. XI. *Megarum, a colonia Megara.* Stephano: Μέγαρον πόλις παρὰ τὴν Ἰθάκην.... ὁ πολίτης, Μεγαρεύς.

ΜΕΓΑΡΕΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, tab. XIII. cum Apollinis effigie, citharaque & tripode. Pausaniam vide in Atticis, pag. 40. ubi de Apolline & Alcatoo prolixè differit. In parte averfa nummi gryphus est cum rota, Apollini facer, ut ex Servio, Sidonio, Claudiano, & aliis notum est. Nomen deinde Archontis adjectum, ΕΠΙ. ΙΣΑΓΟΡΟΥ. Ἐπι Ἰσαγόρου. *Sub Isagora.* Is nempe fuit, uti remur, Tifandri F. Atheniensium tyrannus, de quo Herod. lib. v. Terpsich. num. LXXVI.

ΜΕΓΑΡΕΩΝ. Cereris cum teda effigies, addito Archontis nomine, ΓΟΡΓΙΦΑΝΗΣ. Ex parte averfa, juvenis pelle ovina indutus, ovem mulget. Cereris Oviferæ templum in Megarica fuisse, idque inditum ei nomen ab iis qui primi oves ibi aluissent, auctor est Pausanias, in Atticis, pag. 46. Ἰερὸν Δήμητρος ἔστι Μαλοφόρου λέγεται ἣ καὶ ἄλλα ἐς τὴν ἐπίκλησιν καὶ τοῦ παρώτου παρόνομα ἐν τῇ γῆ φέρωνται, Δήμητρα ὀνομάσαι Μαλοφόρου.

ΜΕΓΙΣΤΕΩΝ. Nummi Goltziani e Græcia vetere, in quibus Bacchi caput insculptum, ederacea cinctum corona: ex altera, uva pendet, vini feracitatis in ea insula argumentum. Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Mogista* insula. Stephano: Μεγίστη, πόλις καὶ νῆσος τῆς Λυκίας... τὸ ἔθνικόν, Μεγιστεύς.

ΜΕΔΕΩΝΙΩΝ. Titi, e Thesauro Goltzii, pag. 221. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Medeon.* Stephano: Μεδεών Βοιωτικὴ πόλις, . . . τὸ ἔθνικόν, Μεδεώνιου.

MEDIOMATRICI.

MEDIOMA. Nummus antiquus e Museo nostro, cum Pegasi alati effigie. Plinio, lib. IV. sect. xxxi. in Gallia Belgica, *Mediomatrici.* Hodie Gallis, Metz.

ΜΕΔΙΩΝΙΩΝ.

ΜΕΔΙΩΝ. Juppiter cum fulmine & aquila. Stephano: Μεδίων, πόλις παρὰ τῇ Αἰτωλίᾳ. . . . τὸ ἔθνικόν, Μεδιώνιου.

ΜΕΘΥΔΡΙΕΩΝ. Nummus Caii Cæsaris e Thesauro

Goltzii, pag. 222. Plinio, lib. I v. sect. x. *Methydrium*.
Stephano : Μεθύδριον, πόλις Ἀρχαδίας, ὁ πολίτης, Με-
θυδριδής.

ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. L. Veri nummus, e Cime-
lio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Milctopolita*.
Sunt & Commodi, apud Erizzo, pag. 270. & Gor-
diani Pii in Cimelio Regio. Notitiæ Eccles. antiquæ
omnes, non Μιλητούπολις, sed Μελιτούπολις habent, at
mendose : ut & Leunclavius, pag. 90. in Provincia
Hellesponti, cujus Metropolis Cyzicus. Straboni, lib.
xI v. pag. 681. & Stephano, Μιλητούπολις est, circa
Cyzicum. In hoc postremo Gordiani numismate, in
quo Dianæ venatricis signata effigies, cum pharetra
& arcu, & cane venatico, Occo pag. 473. legit dun-
taxat . . . ΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Dianam in
primis coluisse Miletopolitas docet inscriptio vetus,
apud Sponium, in Itin. Athen. pag. 138.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΕΦΕΣΙΩΝ

ΕΥΤΥΧΟΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

*Artemis Ephesiorum. Eutyche Alexandro Prætoře Mile-
topolitarum.* Sed & Palladem quoque, Lucillæ num-
mus, ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, in quo ejus Deæ
caput insculptum.

CΤΡΑ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ. ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Prætoře Eutyche. Fortunæ stantis effigies. Crispinæ
Commodi nummus, e Gaza Regia : Quem Patinus
pag. 267. ita perperam legit, ΙΕΡΑ . . . ΤΥΧ . . .
ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΙ.

ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΥΡ. ΕΡΜΙΟΥ. ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΙ-

ΤΩΝ. Diana venatrix, in nummo Gordiani, jam lau-
dato e Gaza Regia. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑ-
ΝΟΣ. Ἀντοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος ἈντωνεῖνϞ Γορδιαῖός.
Sub Prætoře Aurelio Hermia. Idem in nummo ΤΗΜ-
ΝΕΙΤΩΝ inferius Prætor occurret.

ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. I I I. sect.
xIv. *Melita*. Stephano : Μελίτη, νῆσος μεταξύ Ἠπεί-
ρου ἔϞ Ἰταλίας . . . ὁ οἰκῆτωρ, Μελιταῖός. *L'Isle de Malte.*

Cave, si uspiam Μελιτεὺς aut ΜΕΛΙΤΕΩΝ occurrat, referri huc putes oportere: signat enim vox ea civem oppidi Melitæ in Attica, cujus Plinius meminit, lib. 1 v. sect. xii. & Tzetzes laudatus a nobis in Plinianis notis. Hinc apud Gruterum, pag. 405. ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΜΕΛΙΤΕΥΣ. Nummi porro Melitæorum fere Punici sunt, in hisque Punico more & habitu formata Juno, ut arbitramur, cujus Deæ fanum ibi fuit. Ptolemæus, lib. 1111. cap. 111. sub finem: Μελίτη νῆσος, ἐν ἣ Μελίτη πόλις, καὶ Χερσονήσος, καὶ Ἡἶρας ἱερὸν, καὶ Ἡἶρακλέους ἱερὸν. Tullius, Verrina 1111. *Insula est Melita, in qua est eodem nomine oppidum. . . . Ab eo oppido non longe in promontorio fanum est Iunonis antiquum: quod tanta religione semper fuit, ut non modo illis Punicis bellis &c.*

ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ. Apud Goltzium, in insulis Græciæ, Tab. xxviii. in quo nummo Hercules clavæ innitur. De fano Herculis Melitæo, Ptolemæus, loc. cit.

ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ. Equus decurrens, Carthaginensium fere symbolum, quorum ditionis fuisse Melitam aliquando certum est. Ex parte altera, Ceres cum spicis, fertilitatis indicium. Ovidius, lib. 111. Factor.

Fertilis est Melite, sterili vicina Cosyrc

Insula, quam Libyci verberat unda freti.

MELITENE.

COL. MELITENE. M. Aurelii nummus, c Thefauro Goltzii, pag. 240. Plinio, lib. v. sect. xx. *Melitene Cappadocia*. Libro vi. sect. 111. *Melita*.

ΜΕΜΦΙ. L. I A. Μεμφιτῶν, λυχέβαιτος id. anno undecimo principatus Hadriani, quo nummus ille cufus est: nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. v. sect. 1x. *Memphis*, a qua & *Memphites* nomos, seu præfectura in Ægypto. Ejus oppidi ne ruinæ quidem aut vestigia supersunt. Ex adverso, in altera Nili ripa, hoc est, orientali, exædificata Cæirus est, vulgo *Alcairo, le Caire*.

ΜΕΝΑΝΙΝΩΝ, & ΜΗΝΑΝΙΝΩΝ, in nummis Parutæ. Plinio, lib. 111. sect. xiv. *Menanini*, in Sicilia: hodie *Meneo*. In his Ceres Sicularum Dea insculpta cum

cum facibus, vel faces ipsæ modo transversim positæ. Sunt & qui Æsculapium, cum baculo ac serpente: & qui Mercurium præferant.

ΜΗΝΑΝΙΝΩΝ. Ceres utraque manu facem gestans. Ex superficie altera, Proserpinæ caput: epigraphe, ΚΟΡΑΣ. Dorice, pro ΚΟΡΗΣ, *Virginis*. Vide quæ diximus in nummis ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ.

ΜΕΝΕΛΑΕΙΤΩΝ. M. Aurelii nummus, cum Harpocratis icone, in Gaza Regia. *Menelaïtes* in Ægypto nomos apud Plinium, lib. v. sect. 1 x. Stephano: ΜελέλαϠ, πόλις Αἰγύπτου . . . τὸ ἔθνικόν, Μεμελαΐτης.

ΜΕΝΕΛΑΙ. Λ. ΙΑ. Nummus Hadriani, anno ejus principatus undecimo cusus, ut in aliis similibus ante monuimus. E Gaza Regia.

ΜΕΝΕΛΑΩΝ. Antonini Pii.

ΜΕΡΜΗΣΣΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 221. Stephanus: Μερμισσός, πόλις Τρωϊκή, ἀφ' ἧς ἡ Ἐρυθραία Σιβύλλα . . . τὸ ἔθνικόν, Μερμισσῶ, ἢ Μερμισσάδης.

ΜΕΣΑΜΒΡΙΑΝΩΝ. Severi nummi, & Philippi Patris, in Cimelio Regio. Plinio, lib. 111. sect. xviii. in Thracia *Mesembria*. Stephano: Μεσημβρία, πόλις Πεννηκή . . . ὁ πολίτης, Μεσημβριώδης. De vocula *bria*, quæ Thracum lingua oppidum sonat, dicemus verbo ΜΙΡΟΒΡΙΓΑ.

ΜΑΡ. ΙΟΥΔΙΟΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. ΜΕΣΑΜΒΡΙΑΝΩΝ. M. Philippi junioris, apud Oconem, pag. 448. cum Apollinis, ut videtur, icone. Est & Philippi patris cum Otacilia similis, apud Tristinum, tom. 11. pag. 560. in quo Dea stans calathum capite gestitat, dextra pateram, lava Copiæ cornu. Alter ei plane par, in quo Serapis cum calatho, patera, hasta.

ΜΕΣΟΡΟΤΑΜΙΑ. Vide ARMENIA.

ΜΕΣΣΑΝΙΩΝ. Effigies militis clypeum gestantis. Ex parte averfa, ΠΕΛΩΡΙΑΣ, capite radiato, cum delphinis duobus: qui nummus e Cimelio Ill. Harlæi, situm Messanæ indicat: quod & Plinius his verbis fa-

cit, lib. III. sect. XIV. *A Peloro. . . oppidum Messana civium Romanorum, qui Mamertini vocantur. Hodie, Messine.*

MEΣ. in corona, apud Parutam.

MEΣΣΑΝΙΟΝ, & MEΣΣΑΝΙΩΝ, in Paruta nummis.

ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡ. ΜΕΓ. ΔΗΜ. ΕΞΟΥΣ. Augusti caput. Καῖσαρ Σεβαστῆς, Ἀρχιερωδὸς Μέγιστος, Δημάρχου Ἐξουσίας. *Cæsar Augustus, Pontifex Max. Tribunicie Potestatis.* Ex parte averſa, tripus cui corona e lauro imposita, Actii certaminis, in Apollinis vel Augusti honorem, index. Epigraphæ, MEΣΣΑΝΙΩΝ. ΔΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Messaniorum bis Neocororum.* Apud Parutam, num. 13.

MEΣΣΗΝΙΩΝ. In Cimelio nostro: turrito capite: & ex parte altera, stante Æsculapio. Plinio, lib. IV. sect. VII. *Messene, in Messeniaco Peloponnesi agro. Stephano: Μεσσηνῶν . . . ὁ πολίτης, Μεσσηνῶν.* Pausanias, lib. IV. sive Messeniacorum, pag. 141. Πλεῖστα δὲ σφίσι καὶ θεῶν μάλιστα ἀγάλματα ἀξία τοῦ Ἀσκληπιοῦ παρέχεται τὸ ἱερόν. Χωρὶς μὲν γὰρ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν παίδων ἔστιν ἀγάλματα, χωρὶς ἣ Ἀπόλλωνος, καὶ Μουσῶν, καὶ Ἡρακλείου. *Plurima vero, & quæ spectentur dignissima habet signa apud Messenios Æsculapii fanum. Seorsim enim Dei ipsius & liberorum ejus simulacra: (Machaonis & Podalirii:) seorsim Musarum, Apollinis, & Herculis posita sunt, &c.*

ME MEΣΣ. MEΣΣΗ. & MEΣΣΗΝΙΩΝ, in nummis Græciæ veteris apud Goltzium, cum Jovis effigie, aut fulmine, aut Aquila, ejusdem Dei insignibus. Pausanias loc. cit. Μεσσηνῶν ἣ ἐν τῇ ἀγορᾷ Διὸς ἔστιν ἀγάλμα Σωτήρος. *Est in foro Messenæ simulacrum Jovis Servatoris.* Et pag. 143. φασι καὶ Μεσσηνῶν κρηνην ὅθεν σφίσι τὸ Δία. *Avant Messenii apud se incunabula Jovis fuisse.* Ad ditque mox & Ithomata Jovis delubrum, anniversariaque sacra, apud hos fuisse.

ΜΕΤΑ ΠΟΝΤΙΝΩΝ.

ΜΕΤΑ. cum spica, ex Cimelio Regio: alter item cum tripode: in nostro, cum spica & Cerere, quæ sunt

ubertatis in agro eo symbola. Eustathius in Dionys.
 Οὔπι μὲν οὖν Λόκροις ἔθνη οἱ Μεταπόντιοι, ὧν πόλις Με-
 ταπόντιον. Λέγονται ἢ πάνυ ἔτυχῶσι ποτὲ ὑπὸ γαρ-
 ρίας διὰ καὶ ἐν Δέλφοις ἀνατεῖναι τὸ θρυλλοῦ, μῆροι χρυσοῦ
 θεῶν. *Post Locros gens est Metapontii, quorum urbs Me-
 tapontium. Ceterum admodum fortunati opulenti-
 que fuisse dicuntur ab agricultura: ideoque Delphis fa-
 mosam illam auream messem ab iis dedicatam esse.* In co-
 dem nummo aversam aream vir galeatus obtinet, cum
 epigraphe ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ, qua voce Magistratus
 Heracleæ civitatis, quæ Metaponto vicina fuit, hic
 quoque jura dixisse, significari auguramur. Plinius,
 lib. 111. cap. xv. *Oppidum Metapontum, quo tertia
 Italiae regio finitur.* Ibi fuit, ubi nunc *Torre di mare*,
 juxta Casuentum amnem, ad Tarentinum sinum. Ste-
 phano: Μεταπόντιον. ὁ πολίτης, Μεταποντῖνον.

ΜΕΤΑ. Cum spica & Pallade, vel Palladis vulgari sym-
 bolo, noctua. De Minervæ templo, quod Metaponti
 fuit, vide Justinum lib. xx. cap. 11.

ΜΗΘΟΝΑΙΩΝ, pro ΜΕΘΩΝΑΙΩΝ. Caracallæ num-
 mus, in Thesauro Goltzii, pag. 222. Plinio, lib. 1 v.
 sect. xv 1. *Methone.* Stephano: Μεθώνη . . . Μακεδονίας.
 ὁ πολίτης, Μεθωνῖνον.

ΜΗΘΥΜΝΑΙΩΝ. Severi, & Getæ nummi, e Cimelio
 Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxix. *Methymna.* Ste-
 phano: Μέθυμνα, πόλις ἐν Λέσβῳ . . . ὁ πολίτης, Μη-
 θυμναῖνον. Getæ nummus apud Tristanum, tom. 11.
 pag. 279. Fortunam exhibet, cum Copiæ cornu, ac
 temone, qua pingi fere forma solet.

ΜΗΔΙΕΩΝ. In Thesauro Goltzii, pag. 221. Stephanus,
 verbo Μηλῶν. Μηλῶν, νῆσος μία τῆς Κυκλάδων . . . ὁ
 πολίτης, Μήλιος . . . οἱ δ' ἐν Θεσσαλίᾳ, Μηλιῖς.

ΜΗΔΙΩΝ. Chiffletii nummus.

ΜΑΔΙΩΝ. ΔΥΚΑΝΙΑC. *Meliensium, Lysanias* Præ-
 tor. Malum Punicum nummus ille in laurea præfert:
 Malum Græcis μήλον est, Dorice μάλον. A rotunditate
 mali factum ei insulæ nomen. Plinius, lib. 1 v. sect.
 xx111. in Sporadibus insulis: *Melos cum oppido. . . .*

NUMMI ANTIQUI

hæc insularum rotundissima est. Stephanus: Μῆλος, νῆσος μία τῆς Κυκλάδων . . . ὁ πολίτης Μήλιος.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *Phrygiæ.*

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummi Neronis, Juliae Mamae, Alexandri Severi, Macrini, in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Metropolitæ.* Stephano: Μητρόπολις Φρυγίας, ἔπὸ τῆ μητρὸς τῆς Θεῶν οἰκιοθεΐσαι, a Deum Matre nomen accepit, quæ sedem ibi habuit. Urbs est Magnæ Phrygiæ Ptolemæo, lib. v. cap. 11. In Notitia Eccles. Phrygiæ Salutaris.

ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus Plotinæ, quo utriusque civitatis concordia significatur, apud Patinum, pag. 189.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΝΕΩΚΟΡΟΥ. Antinoi nummus.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΤΩΝ. ΕΝ. ΙΩΝΙΑ. Nummi Caracallæ, & Gordiani junioris, quos in Cimelio Regio vidimus. In posteriore Genius civitatis advenientem Augustum excipit. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Metropolitæ.* Sunt & similia Philippi Filii numismata, & Valeriani. Horum urbs Μητρόπολις a Ptolemæo, lib. v. cap. 11. Lydiæ adscribitur. In Notitia Eccles. antiqua, Asiæ Provinciæ, cujus caput Ephesus.

ΑΥΤ. Κ. Γ. ΙΟΥΛ. ΟΥΗ. (non ΟΥΑ. ut habet Occo, pag. 530. & eum secutus Scaliger, in Animadv. Euseb. pag. 225.) ΜΑΞΙΜΕΙΝΟΣ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Γάιος Γούλιος Ούνης Μαξιμίειος. *Imp. Caesar C. Iul. Verus Maximinus.* ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΤΩΝ. ΕΝ ΙΩΝΙΑ. cum Cybeles, seu Matris Deum, sedentis effigie, a qua urbi nomen. Inscriptio Gruteri, pag. 151. IMP. CAES. C. IVLIVS. VERVS. MAXIMINVS. PIVS. Sunt & aliæ plures. Neque vero ad Valerium Maximinum pertinere hic nummus potest, ut Occo & Scaliger censuere, secuti Goltzium in Thesauro, pag. 126. cum post Aureliani tempora non fere occurrant in Nummis Græcorum oppidorum nomina: nisi forte ΝΙΚΑΙΕΩΝ unicus sub Constantino M. idemque haud satis certæ fidei.

Γ. ΙΟΥΛ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Κ. *C. Iulius Verus Maximus Caesar.* ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΠΑΥΛΕΙΝΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Sub Prætoře Paulino.* Cybeles stantis effigies: in Cimelio Regio.

ΕΠ. ΣΤ. ΟΥΑΛ. ΝΕΙΚΙΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Sub Prætoře Valerio Nicia.* Gallieni, ex eodem Cimelio. Cybele pariter stat, & Gallieni simulacrum dextra gerit. Est & apud Patinum, pag. 413.

ΣΕΒΑΣΤΑ ΚΑΙΣΑΡΕΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Augusta Cæsarea certamina, Metropolitanarum.* Gallieni, e Cimelio Regio. Urna cum palmis. Est & apud Patinum, pag. 413.

ΔΙΟΝΥΣΟ. ΜΗΤΡΟΠ. Vide ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Cum annis Caystri effigie, quo id oppidum allui credimus. Apud Sponium, in Itin. Athen.

ΚΟΙΝΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΤΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙΑ. Nummus Solonis, cum Jove & Diana Ephesia. Apud eundem Sponium.

ΜΗΤΡΟΠ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩ. ΠΥΡΑΜΩ. Vide ΜΟΡSVESTIA.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *Thessaliae.*

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. Quæ hoc nomine civitates essent, ad decem fuere, Stephano teste. Qui porro nummi Palladem Ithomiam, equumve Thessalum exhibent, ut apud Goltzium in Græcia, Tab. xx. ex averfa parte galeam, insigne plerumque Thessalicæ fortitudinis, ad Metropolim Thessaliæ pertinere res ipsa clamat, cujus Stephanus, ac Livius, meminere. Fuit Ithome, unde Palladi cognomen Ithomiæ, in Thessalia Pelasgiotide, inter quatuor castella posita, quibus ipsa ex quadruplici latere cingebatur: Triccam, Metropolim, Pelinnæum, Gomphos. Auctor Strabo, lib. ix. pag. 437. Adjecta in nummis Prætorum nomina, ΘΕΟΦΑΝΗΣ, ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ.

ΜΙΔΑΕΩΝ. Caracallæ nummus e Cimelio Regio, cum effigie stantis Æsculapii, & apud Patinum, pag. 304.

NUMMI ANTIQUI

- Plinio, lib. v. sect. XXIIX. *Μιδæι*. Stephano: *Μιδæιον*, πόλις Φρυγίας. . . . τὸ ἔθνηδόν, *Μιδαιεύς*, ἢ *Μιδαιεύς*. Ad di oportuit & *Μιδαιεύς*, ut a Nicæa quandoque *Νικαεύς*.
- ΜΙΔΑΙΕΩΝ**. Nummus alter quem vidimus. Plinio, lib. v. sect. XXIIX. *Μιδæι*: & sect. XLI. *Μιδαιον*. In Notitia antiqua Eccles. pag. 17. & 49. inter Episcopos Phrygiæ Salutaris, ὁ τοῦ *Μηδαίου*. Pag. 31. *Μεδαίου*. Leunclavius, pag. 94. ὁ *Μηδαίου*.
- ΜΙΛΗΣΙΩΝ. ΔΙΑΥΜΕΥΣ**. Nummus Augusti e Cimelio Regio, ex ære mediocri, cum effigie Apollinis ex ea parte, lyram tenentis. Plinius, lib. v. sect. XXXI. in Ionia: *Oraculum Branchidarum appellatum, nunc Didymæi Apollinis*, . . . *Et inde centum octoginta, Miletus &c.* Apud Seldenum vetus inscriptio, in marmoribus Arundellianis, **ΜΕΙΛΗΤΟΝ. ΔΙΑΥΜΕΙΑ**, certamina Mileti edita significat, in honorem Didymæi Apollinis. De ænea Apollinis statua a Xerxe adempta Milesiis, & Seleuci jussu Branchidis reddita, Pausan. in Attic. pag. 15.
- ΜΙΛΗΣΙΩΝ**. Nummus Agrippinæ, apud Patinum, pag. 87. & Caligulæ, pag. 94. nunc Cimelii Regii. Sunt & Drusillæ, & Claudii, similes. Stephano: *Μίλητος*. . . . ὁ πολίτης, *Μιλήσιος*. Hodie *Palatschia*, quod ex ingenti civitate vix palatiorum superbarumque ædium rudera nunc supersint. Ibi reperta nuper inscriptio, **ΠΟΛΙΣ. ΜΙΛΗΣΙΩΝ**.
- ΘΕΑ. ΔΡΟΥΣΙΑΛΛΑ. ΜΙΛΗΣΙΩΝ**. Caii Caligulæ nummus, quo divinos honores Drusillæ ejus filiæ tributos a Milesiis, per assentationem, intelligimus.
- ΜΙΛΗΣΙΩΝ. ΕΠΙ. ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ**. *Sub Philometore Prætorum Milesiorum*. Trajani nummus, in quo Diana venatrix, cum cane, ut videtur, aut cervo: erosus enim ea parte nummus, cernere conspiciæ quæ sit ea effigies, prohibet.
- ΜΙΛΗΣΙ. ΕΠΙ. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ**. *Sub Prætorum Themistocle*. Apollo Didymeus, dextra Dianæ venatricis simulacrum gerit: quod erant apud Milesios, ut mox dicemus, utriusque Numinis sacra conjuncta,

cultusque communis. Est hic M. Aurelii nummus e Cimelio Regio. Multa plane ἀτοπα de Centauro, aliisque nugis, congerit Patinus, ut hunc nummum explanet, pag. 243.

ΜΕΙΛΗΚΙΩΝ ΚΑΙ ΕΦΕΚΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. In Faustinae junioris nummo, Apollo Didymeus, (non Venus, ut Sponio visum) & Diana Ephesia.

ΕΠΙ. ΑΙΔ. ΙΠΠΟΔΕΙΤΟΥ. ΜΕΙΛΗΚΙΩΝ. *Sub Aelio Hippolyto Prætoris Milesiorum.* Faustinae junioris, e Cimelio Regio, cum Apollinis Didymei icone.

ΜΙΛΗΚΙΩΝ. ΕΠΙ... ΙΟΥΛ. ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ. *Sub Prætoris Iulio Nicandro.* Juliae Domnae, ex Cimelio Regio. Apollo Didymeus, capite radiato, cervum dextra tenet: quo Dianae cultum, perinde atque Apollinis, cujus illa vulgo soror habita, apud Milesios receptum intelligas: est enim cervus Dianae facer. Solem & Lunam his adumbrari, sanitatis praesides, & aëris temperandi magistros, quos Milesii colerent, haud obscure Strabo significat, lib. xiv. pag. 635. Legit hunc nummum Patinus, pag. 290. ΕΠΙ. ΠΟΣ... ΑΝΔΡΟΥ. cervumque ibi Solis, ob velocitatem, symbolum esse comminiscitur.

ΜΙΛΗΚΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Balbini nummus, e Cimelio Regio, cum templo Didymei Apollinis, cervum dextra gerentis.

ΜΙΛΗΣΙΩΝ. E Museo nostro, cum leonis effigie.

ΜΙ. cum eadem leonis effigie. E Museo nostro.

ΚΩΩΝ. ΜΕΙΛΗΚΙΩΝ. Vide ΚΩΩΝ.

ΜΙΛΥΕΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 222. ubi mendose

ΜΙΛΥΝΩΝ scribitur. Plinio, lib. v. sect. xxv. *Milyæ*, juxta Pamphyliam. Stephano: Μιλύαι, οἱ παρ' ἑσθ' ἐν Σόλυμοι... Δέρονται ἔ' Μίλυες, ἔπο' Μιλύης τ' γυναικὸς Σολύμου.

ΜΙΝΤΥΡΝ. In Magna Græcia Goltzii, tab. xix. Fulmen alteram nummi aream, alteram ipse Jupiter obtinet. Plinio, lib. iiii. sect. ix. in Latio, *Colonia Minturnæ*. Ubi Liris amnis scapha trajicitur, ferme in ejusdem ostio: unde loco nomen, *la barca del Garigliano*.

MIROBRIGA. MVNICIP. Claudii nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 244. Plinio, lib. III. sect. III. *Mirobrica*, in Bæturia Baticæ parte, quæ Turdulorum fuit, & conventus Cordubensis. Hodie *Villa de Capilla*. Apud Gruterum vetus inscriptio in eó pago reperta, **MIROBRICENSIVM MVNIC.** pag. 257. ex Antonii Augustini schedis. Est hic nominum exitus *Briga*, in oppidis Hispaniæ frequens: *Arbriga*, *Lacobriga*, *Nertobriga*, &c. Vox nempe *briga*, veterum Hispanorum sermone vernaculo oppidum sonat. Festus: *Lacobrigæ nomen a lacu & briga, Hispaniæ oppido*. Et huic affinis vox *bria* Thracum lingua oppidum significavit, uti ex Strabone & Nicolo Damasc. observavimus in notis ad Plinium, lib. IV. sect. XVIII.

MOESIA. Plinio, lib. III. sect. XXIX. *Pannoniæ jungitur provincia, quæ Mæsia appellatur*. Hodie *Servia* & *Bulgaria* nuncupatur.

ADVENTVI. AVG. MOESIAE. Hadriani, ibidem, Spartianus in ejus vita, pag. 4. *Audito dein tumultu Sarmatarum ac Roxolanorum, præmissis exercitibus Mæsam petiit*.

EXERCITVS MOESIACVS. Hadriani nummus, e Cimelio Regio. Cæsar in equo cohortes alloquitur.

ΜΟΚΑ. Vide ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ.

ΜΟΚΚΑΙΕΩΝ. Gordiani junioris nummus e Cimelio Regio. Stephano: *Μόκκη κάμνη Φρυγίας, Phrygiæ pagus: οἱ οἰκιστὲς, Μοκκλινοί*. Et ex nummo, *Μοκκλιεύς*.

ΜΟΝΟΙΚΕΩΝ. Nummus Domitillæ, e Thefauro Goltzii, pag. 222. Plinio, lib. III. sect. VII. *Portus Herculis Monæci, Ligustica ora*. Stephano: *Μόνοικος, πόλις Λιγυσικῆ. τὸ ἔθνηκόν, Μονοίκοις*: scribe ex nummi fide, *Μονοικεύς*.

MOPSVESTIA.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΜΟΥΕΑΤΩΝ. Ab Hadriano Principe inditum cognomen. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio. Stephano: *Μόψου ἑστία, Κιλικίας, ἕπι*

τῷ Πυραμῶ ποταμῶ . . . ἀφ' οὗ ὁ Μοψεάτης. Plinio, lib. v. scēt. xxii. in Cilicia, *Mopsos liberum, Pyramo amni impositum*. Unde haud temere suspicere huc quoque spectare nummum subsequenter:

ΜΗΤΡΟΠ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩ. ΠΥΡΑΜΩ. Μητροπολειτῶν τῶν πρὸς τῷ Πυραμῶ. Ut intelligatur oppidorum omnium, quæ Pyramo amni essent apposita, Mopsuestiam metropolim exstitisse. Nisi forte Anazarbum hic nummus indicat, quæ haud procul fuit. Priorem porro nummum in Antonini gratiam cudendi, eadem Mopsueatis causa fuit, quæ dicandæ hujus inscriptionis eximix, quam Gruterus affert, pag. cclv.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΚΑΙ ΣΑΡΙ

ΘΕΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΥΙΩ. ΘΕΟΥ

ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΠΑΡΘΙΚΟΥ ΥΙΩΝΩ ΘΕΟΥ

ΝΕΡΟΥ ΑΕΚΓΟΝΩ ΤΙΤΩ ΑΙΛΙΩ ΑΔΡΙΑΝΩ

ΑΝΤΩΝΕΙΝΩ ΣΕΒΑΣΤΩ ΕΥΣΕΒΕΙ

ΑΡΧΙΕΡΕΙ ΜΕΓΙΣΤΩ ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

ΤΟ. Γ. ΥΠΑΤΩ ΤΟ. Γ. Π. Π. ΤΩ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΚΑΙ

ΣΩΤΗΡΙ ΑΔΡΙΑΝΗΣ ΜΟΥΟΥΕΣΤΙΑΣ ΤΗΣ

ΚΙΛΙΚΙΑΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ

ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΑΧΟΥ

ΡΩΜΑΙΩΝ Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΣ

ΘΕΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ ΒΕΒΑΙΑ

ΤΗΡΗΣΑΝΤΟΣ ΑΥΤΗ ΤΑ ΕΞΑΡΧΗΣ ΔΙΚΑΙΑ.

Quam sic Latine Panvinius reddit in Fastis:

Imp. Casari, Divi Hadriani Filio, Divi Trajani Parthici nepoti, Divi Nervæ pronepoti, T. Ælio Hadriano Antonino Aug. Pio, Pontifici Max. Tribuniciæ Potest. III. Cos. III. Patri Patriæ, Benefico ac Servatori Hadrianae Mopsuestiæ Ciliciæ, Sacræ, Libere, Inviolatæ, suis legibus viventis, Populo Rom. amicitia & societate conjunctæ: quod divina ipse in jure dicendo clementia sit usus, nec non vetera eidem civitati jura firma rataque esse voluerit, Senatus Populusque DD. Sic Uticenses, teste Plutarcho, Catonem Ἐυεργέτην καὶ Σωτήρα dixere. Et Ptolemæum Lagi F. in Ægypto dynastam, Σωτήρα dictum, nummi veteres, aliaque monumenta testantur.

ΜΟΡΓΑΝΤΙΝΩΝ.

ΜΟΡΓΑΝ. apud Paratam. Plinio, lib. 111. sect. xiv. in Sicilia, *Murgentini*. Stephano: Μοργαντινοί. Fuit horum oppidum in mediterranea parte Siciliae, ad Symæthum amnem, qui totius insulae maximus.

ΜΟCΤΗΝΩΝ.

ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. ΠΟΥ. ΑΙ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. CE. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πούπλιος Δικίνιος Ἐνδάλιος Γαλλικός. ΜΟCΤΗ. ΕΠΙ. CΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΖΕΥΞΙΔΟΣ. Κ. ΔΟΥ. ΤΥΛΛΙΟΥ. Ἐπιγραφή τοῦ Μάρκου Ἀυρηλίου Ζεξιίδου, καὶ Λουκίου Τυλλίου. *Mostenorum*, sub *Prætoris M. Aurelio Zecuxide*, & *L. Tullio*. In Cimelio Regio. *Mosteni* Tacito, lib. 11. Annal. loco a nobis allato, in Notis ad Plinium, lib. 11. sect. LXXXVI. quem consule. In Notitia Eccles. inter Episcopos Provinciae Lydiae, ὁ Μουστίνης, pro Μοσθίνης. Et Μοσθηνοὶ Ptolemæo in Lydia sunt.

ΜΟΤΥΑΙΩΝ, in Parutæ nummis. Vide quæ diximus in notis ad Plinium, lib. 111. sect. xiv. verbo *Mutyenses*. Stephano: Μοτύη, πόλις Σικελίας..... τὸ ἔθνικόν, Μοτυαῖος. Nunc *Modica*, inter Pachynum & Syracusas.

ΜΥΝΔΑ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 22. Plinio, lib. 111. sect. 111. *Munda cum Pompeii filio capta*, in Bætica, Astigitani conventus. Vide quæ eo loci in notis Plinianis diximus.

ΜΥΛΑΣΕΩΝ.

ΣΕΒΑΣΤΩ. ΜΥΛΑΣΕΩΝ. *Augusto. Mylasensium*. Augusti nummus apud Spanhem. pag. 905. Sunt & Caracallæ & Getæ numismata in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Mylasa libera*. Stephano: Μύλασα, πόλις Καρίας... τὸ ἔθνικόν, Μυλασεύς. Hodie *Melazzo*: etsi id nomen Mileto Ioniae oppido Geographorum vulgus perperam adjudicat.

ΜΥΛΑΣΕΩΝ. Eiusdem Augusti nummus e Museo nostro. Ex parte averfa, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ. ΥΒΡΕΟΥ. Fuit Hybreas orator, patria Mylasensis, de quo consulendus Strabo, lib. xi v. pag. 659. Is enim

summam Urbis potestatem penes eum fuisse admonet: quam tamen potestatem summumve magistratum ea voce *Γεραμματέωντος* signari haud crediderim: cum sit *γραμματέων*, vel *γραμματέως* in nummis, publicorum civitatis monumentorum custos: cujus illud munus, inquit Thucydidis Scholiastes, eæ partes fuerint, *ἅ τ' ἴσθι δήμου γράμματα ἀναγνώσκειν*. Quemadmodum in Arundelliano marmore, *Ῥόδφος γραμματέως βουλῆς, δήμου &c. Rufus Scriba Senatus, Populi &c.* Idem nihilominus, pro ratione muneris, summo Magistratu, nec dignitate fere fuit, nec auctoritate inferior. Annum tamen, aut certe minime perpetuum fuisse eum Magistratum, ex vetusto liquet Atheniensium psephismate, quod Petitus recitat in Legibus Atticis, pag. 232. *Ἐδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ . . . ὅτι Κλεοφῶνης ὠφέλιτον ἐγράμματέωνται, &c.* Atque ex ipsâ lege, quam affert, pag. 257. *Ἔπογραμματέοσαι σὸς ἐξέτι δις τὸν αὐτὸν τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ* *Semel tantum sub eodem Magistratu scriba esto.* Id nomen *Γεραμματέως*, sive *Γεραμματέωντος*, frequens in Cariaë nummis occurrit.

ΜΥΛΑCΕΩΝ. Hadriani nummus, cum Jovis capite. Strabo, lib. xi v. pag. 659. *Ἐχρυσι δ' οἱ Μυλασειῶς ἱερῶ δὲ τοῦ Διὸς, &c. Mylasenses duo habent Iovis templa &c.*

ΜΥΛΑCΕΩΝ. Getæ, cum templi effigie, in quo Dea stat. Apud Sponium in Itin. Athen.

ΜΥΝΔΙΩΝ. Nummi Severi & Juliae Domnae. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Myndos.* Stephano: *Μυῦδος, πόλις Καρίας . . . τὸ ἐθνικὸν, Μυῦδιος.*

ΜΥΡΕΩΝ. Gordiani tertii, & Tranquillinae nummi, in Cimelio Regio. Et in isto quidem e superficie altera, **ΦΟΥ. C A B. ΤΡΑΝΚΥΛΛΕΙΝΑ. C E B.** *Furia Sabina Tranquillina Augusta.* Plinio, lib. v. sect. xxviii. *Myra.* Stephano: *Μύρων, πόλις Λυκίας . . . τὸ ἐθνικὸν, Μυρώνος.* D. Nicolai Episcopatu clara. Nunc *Strumita.*

ΜΥΡΙΑΝΔΡΙΩΤΩΝ. Nummus Antonini Pii. Plinio, lib. v. sect. xviii. *Myriandros.* in Syriaë Ciliciaëque confinio. Hodie *Candelona.* Stephano: *Μυριάδρος,*

πόλις Συρίας . . . Μυριαδικὸς κόλπος. Hunc si vidisset nummum, adjecisset, τὸ ἔθνικόν, Μυριαδριώτης.

ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ. Nummi Græci apud Goltzium, cum Apollinis effigie, lauri ramum læva tenentis, ad Myrinam Æolicam attinent, de qua Plinius lib. v. sect. xxxii. non ad Lemniam, aliamve, si qua est ulla. Stephano: Μύρινα Αἰολίδος . . . τὸ ἔθνικόν, Μυριναῖος.

ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ. ΟΜΗΡΟΣ. Nummus Neronis e Gaza Regia. Vatem hunc quoque Myrinæi coluere: quod & ab aliis civitatibus factitatum, uti declarat in primis Commodi nummus ex eadem Gaza, ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΟΜΗΡΟΣ, cum Homeri in rupe sedentis effigie: ΧΙΩΝ. ΟΜΗΡΟΣ, &c. Et occurret forte in Cimeliis Cretensium quoque nummus, ΚΡΗΤΩΝ ΟΜΗΡΟΣ. Vatem hunc enim donasse mille nummis ii perhibentur, ob carminum præstantiam: idque beneficium in ærea tabula insculpsisse. Auctor Sozomenus, in præf. Historiæ Eccles. Κρήτες μὲν γὰρ ἐν χιλίοις νομίμασιν Ὀμηροῦ ἀμειψάμενοι τῆ εὐεπείας, ὡς ἀνυπέβλητον φιλοτιμίαν ἀνχοῦτες, ἐν σήλῃ δημοσίᾳ τῆ δωρεάν ἐρεῖσαντο. Quanto similis veri & in nummis quoque ipsis, quo ea ad plures fama perveniret, impressum hujus beneficii monumentum?

ΜΥΡΙΝΑ. Hadriani simul & Sabinæ nummus, ex eodem Cimelio.

ΕΠΙ. ΜΗΤΡΟΔΩ. ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ. ΔΑΜΝΕΥΣ. *Sub Metrodoro Myrinæorum Prætor. Damneus*, hoc est, *Domitor*. Sedet Imperator in equo: cui hanc Victoris seu Domitoris gentium nobilem in primis appellationem hic nummus singularis attribuit: ut Constantio sequens ætas, VICTORIS OMNIVM GENTIVM, & Constantino Patri, EX SVPERATORIS OMNIVM GENTIVM. Est ea vox a δαμνημησι. Unde δαμνώδης, uti a δαμάω fit & δαμνός. Sic Asiam, teste Plinio, lib. v. sect. xxxiii. quoniam ferocissimas gentes domuisset, initio Dameam vocatam Eratosthenes tradidit. Lepidum est Seguini commentum, pag. 17. qui Corybantis alicujus in equo insculp-

tam ibi effigiem putat, quod Idæorum Dactylorum unus, quos & Corybantes Strabo vocat, *Δαμναϊδὸς* appellatus sit a Lilio Gyraldo: dicique contracte *Δαμνιδὸς* pro *Δαμναεὺς* arbitratur. Atqui & hæc contractio insolens, nec verum nomen ejus Corybantis *Δαμναεὺς* est, ut corruptis Strabonis codicibus impulsus in fraudem Gyraldus credidit, sed *Δαμναμνεὺς*, uti ex hoc versiculo liquet, quem ex Apollonii Scholiaste retulimus in Notis ad Plinium, lib. VII. sect. LVII. num. 38. quo tres Dactylos complexus est auctor Phoronidis fabulæ:

Κέλμυς, Δαμναμνεὺς τε μέγας, ἔ' ὑπέρβιθ' Ἄκμων.
Pro *Δαμναμνεὺς* autem legi scribique *Δαμνεὺς*, ars nulla patitur. Sed, quod caput rei est, quis in isto nummo Corybanti locus? aut cur idem in equo? Ex parte altera, ΑΥΤ. Κ. Τ. ΑΙΑ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΙ-
ΝΟC... Αὐτοκράτωρ Κοῦσαρ Τίτος Αἴλιθ' Ἀδριανὸς
Ἄντωνιῶς.

ΜΥΡΕΙΝΑΙΩΝ. Juliae Domnae, e Cimelio Regio, & apud Trifanum, tom. II. pag. 139. cum templo, in quo Apollinis simulacrum, qui a loco dictus est Myrinæus, idemque a vicino pago Gryneus: est enim *Γρύνεια, πολίχμιον Μυρινάων*, Stephano. Martialis, lib. IX. Epigr. XLIII.

Campis dives Apollo sic Myrinis,

Sic semper senibus fruare cygnis.

Strabo, lib. XIII. pag. 622. *Πολίχμιον Μυρινάων, Γρύνιον, ἔ' ἰερόν Ἀπόλλωνθ', ἔ' μαντεῖον δὲ χαῖον &c.*

ΜΥΡΕΙΝΑΙΩΝ. Gordiani junioris, ex Cimelio pariter Regio, cum Dianæ effigie.

ΜΥCΙΑ. Domitiani nummus, quem vidimus. Plinius, lib. V. initio sect. XXXII. *Æolis, quondam Mysia appellata.*

ΜΥCΙΩΝ. Goltzii e Thesauro nummus. Stephanus: *Μυσία... λέγεται ἔ' Μυσοί, ἔ' Μύσιοι, &c.*

ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΩΝ. Nummi e Museo nostro plurimi. Plinio, lib. V. sect. XXXIX. *Lesbos insula, in qua libera Mytilene.* Nunc *Metelino.*

ΠΡΩΤΗ. ΑΕΣΒΟΥ. ΜΥΤΙΑΗΝΗ. *Prima Lesbī*

NUMMI ANTIQUI

civitas *Mytilene*. Et ex parte averſa, ΟΜΟΝΟΙΑ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. E Cimelio Regio nummus, expreſſus etiam a Seguino, pag. 18.

ΘΕΟΣ. ΑΜΜΩΝ. Ex parte altera: ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. Κ. ΠΕΡΓΑΜ. Μυτιλῶων ἢ Περγαμῶων. Cum Pergamenis concordia Mytilenæorum.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. ΠΕΡΓΑΙΩΝ. Cum Pergensibus.

ΘΕΟΣ. ΑΜΜΩΝ. Ex parte altera, ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΒΑΛ. ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥ. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. Ἐπὶ φρατηροῦ Βαλερίου Ἀριστομάχου, Μυτιλῶων. *Sub Præ-tore Valerio Aristomacho Mytilenæorum*. Est alter huic plane ſimilis Valeriano Imp. cuſus, apud Triſtanum, tom. 111. pag. 21.

ΖΕΥΣ ΒΟΥΛΑΙΟΣ. *Iuppiter Conſiliarius*. Διὸς Βουλῶου qui erat in Curia Quingentorum, Pauſanias meminit in Atticis, pag. 111. Est apud Appianum in Mithrid. pag. 122. edit. Steph. Ἐστὶ Βουλῶα, *Vespa Conſilii Præſes*, ſeu cujus in æde Curia fuit. Ex parte averſa, ΘΕΟΣ. ΑΚΡΑΙΟΣ. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. *Deus Præſes arcis Mytilenæorum*. E Cimelio Regio.

ΜΥΤΙ. Cum lyra & Apollinis effigie. E Muſeo noſtro.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Cum lyra pariter & Apolline. Ex Goltzio, in infulis Græciæ, Tab. xiv. Stephanus: Μαλόεις Ἀπόλλων ἐν Λέσβῳ ἢ ὁ τόπος τοῦ ἱεροῦ Μαλόεις, ἄπὸ τοῦ Μήλου ἢ Μαιπῶος, ὡς Ἑλλάνικος ἐν Λεσβικῶν παρώτῳ. *Malois Apollo in Lesbo, nec non templi locus Malois appellatus, a Melo Mantus filio, auctore Hellenico in primo Lesbiacorum*. Thucyd. lib. 111. Εἰσαχθέντι ἦδ αὐτοῖς ὡς εἶν Ἀπόλλωνος Μαλόεντος ἔξω τῆ πόλεως ἑορτῆ, ἐν ἣ πανδημεὶ Μυτιλῶωνοι ἑορτάζουσι, &c. *Nunciatum enim ipsis erat, diem festum in Apollinis Maloentis honorem extra urbem celebrari, ad quem agendum Mytilenæi frequentes conventuri erant, &c.*

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΙΕΡΟΚΛ. ΜΥΤΙΑ. Ἐπὶ Στρατηροῦ Ἱεροκλέους. Μυτιλῶων. *Sub Præ-tore Hierocle*. Sappho cum cithara sedens. Julius Pollux, lib. 1x. cap. vi. Οἱ Μυτιλῶωνοι μὲν Σαπφῶν τῶ νομίσματι ἐνεχάραττον. *Mytilenæi Sappho monetæ suæ inſculpsere*. Ex parte altera,

ΗΡΩΙΑΔΑ ΝΑΥΚΙΚΑΑΝ. Filia hæc Alcinoi fuit, Phæacum regis, cujus horti ab Homero, Plinio, & Martiale celebrati. Sic in quarto casu nummum Postumi videas apud Tristinum, inscriptum Latine, HERCVLEM. Et apud Patinum, pag. 411. GAL- LIENVN. AVG. P. R. OB. CONSERVA- TIONEM SALVTIS, *Gallienum Aug. Populus Rom.*

ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΩΝ. Termini Dei simulacrum. Ex parte altera, Jovis Hammonis caput, apud Tristinum, tom. 1. pag. 696.

ΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΑΝ. ΗΡΩΙΑΔΑ. *Iuliam Proclam Heroïnam.* In averfa parte Apollo citharædus, cum epigraphæ: ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. ΜΥΤ. *Sub Pretore Apollonio Mytilenæorum.* Apud Seguinum, pag. 61. Cui quæ Procla ea sit, incompertum fuit. Nos Procli illius filiam esse auguramur, quem ΠΡΟΚΛΟΝ ΗΡΩΙΑ Thyatireni pariter vocant, in vetusta inscriptione, quam Sponius affert in Itiner. Athen.

Η ΚΡΑΤΙΣΤΗ ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ ΒΟΥΛΗ ΚΛΩΔΙΟΝ ΑΥΡ. ΠΡΟΚΛΟΝ ΗΡΩΙΑ ΑΝΔΡΑ ΕΥΓΕΝΗ ΕΠΙ ΣΕΜΝΟΤΗΤΙ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΣ

ΚΑΙ ΔΕΙΤΟΥΡΓΕΙΑΙΣ ΠΑΣΑΙΣ

ΔΙΑ ΤΕ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ.

Inclytus Thyatirenorum Senatus Claudium Aurelium Proclum Heroëm, Virum Nobilem, ob vitæ sanctitatem, Magistratusque, & officia omnia per se suosque gesta: subintellige, ΕΤΙΜΗCΕΝ, coluit, quod in alia inscriptione apud eundem Sponium videas, pag. 130. & 132. Et alia Mytilenis reperta, Grutero teste, pag. M X C I. Α. ΒΟΥΛΑ. ΚΑΙ Ο. ΔΑΜΟΣ. ΕΤΕΙΜΑCΣΕΝ. ΑΥΡ. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ. Senatus Populusque honoravit Aurelium Artemidorum. Nempe heroum in numerum viros feminasque Principes referebant, quorum beneficia essent experti, a quibus salutem & incolumitatem accepissent. Sic Antoninum Pium Sardiani Heroëm ex edicto fecere, ut docet vetus inscriptio, apud Sponium, in Itin. Athen. pag. 146.

NUMMI ANTIQUI

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ ΘΕΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΥΙΟΝ
 ΘΕΟΥ ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΥΙΩΝΟΝ
 Τ. ΑΙΛΙΟΝ. ΑΔΡΙΑΝΟΝ ΑΝΤΟΝΙΝΟΝ
 ΕΥΣΕΒΗ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
 ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ. Β. ΥΠΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
 ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
 Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ
 ΕΤΙΜΗΣΕΝ ΗΡΩΑ
 ΕΥΝΟΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΧΑΡΙΝ.

Imp. Cæs. Divi Hadriani F. Divi Trajani N. T. Ælium Hadrianum Antoninum Pium Augustum, Trib. Pot. II. Cof. III. Patrem Patriæ, Senatus Populusque Sardonorum, Heroem coluit, ob ampla ejus beneficia.

ΙΟΥΛΙΑΝ. ΝΕΑΝ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ. ΜΥΤΙ. *Iuliam Novam Germanici, Mitylenæi colunt. E Cimelio Regio. Germanici filiam Iuliam Novam appellant, quod Juliam Augusti conjugem ac Tiberii matrem, vel virtutum dotibus, vel meritis in Mitylenæos, repræsentaret: uti ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΘΕΑ ΝΕΩΤΕΡΑ in nummis vocatur: atque una opera quod apud se nata esset, Lesbii, in primisque Mitylenæi, gratulantur. Tacitus, lib. II. Annal. de Germanico: Petita inde Eubœa, transmisit Lesbum, ubi Agrippina novissimo partu Iuliam edidit. Alii hanc Livillam vocant, ut Suetonius in Cæio, cap. VII. quasi Liviam novam, seu minorem Liviam: nam & Augusti conjugi non Juliæ modo, sed & prius Livix nomen fuit. Stant in nummo Cimelii nostri tres sorores, ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ. ΔΡΥΣΙΛΛΑ, ΙΥΛΙΑ. Sed & Juliam Josephus appellat, lib. XIX. Antiq. cap. III. Germanico conjux Agrippina neptis Augusti fuit, ipse Juliæ Augustæ nepos, Druso fratre Tiberii genitus: ex Agrippina Juliam hanc novam, Drusillam sororem, Caligulamque genuit: & Agrippinam, quam dixi, alteram, Claudii conjugem, matrem Neronis. Ut porro novam Juliam Mitylenæi hanc appellant: sic se Glycôn Ἄσκληπιὸν νέον, novum Æsculapium, apud Lucianum vocat*

in Pseudomanti : sic Attica tribus NOVAM CEREREM Sabinam Hadriani conjugem, quod Sponius non intellexit, a quo hæc inscriptio vetus afferitur, in Itinerario Atheniensi, Megaris in Attica reperta :

CAΒEINAN ΒΑΣΙΛΙCCAN CEΒACTHΝ ΝΕΑΝ
ΔΗΜΗΤΡΑ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΠΑΜΦΥΛΟΙ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ ΙΟΥΛΙΟΥ
ΚΑΝΔΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΚΡΑΤΙCΤΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. CΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣ
ΑΙCΧΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥC.

Sabinam Principem Augustam, Novam Cererem, Imperatoris Hadriani conjugem, venerantur Tribus universæ, Iulii Candidi opera, Egregii Proconsulis. Prætoris Æschione Democratis F. Ubi Sponius Νέα Δημήτρα

Nuper Cereri consecratam reddidit, haud levi errore :

quem in altera rursus admittit, ΙΟΥΛΙΑΝ. ΣΕΒΑΣΤΗΝ. ΕΣΤΙΑΝ. ΝΕΑΝ. ΔΗΜΗΤΡΑ,

quæ Juliæ Augustæ Augusti conjugis esse potius, quam Juliæ Domnæ, ut ille voluit, videtur. Vide ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ *Cariæ*.

Sic eandem Augusti conjugem Liviam, Juliamve, nummus alter ex parte una Junonem, Juliam

ejusdem Principis filiam ex parte altera Venerem appellat : ΙΟΥΛΙΑΝ ΗΡΑΝ, (vel, ut alii in suo nummo legerunt, ΛΙΒΙΑΝ ΗΡΑΝ,) & ΙΟΥΛΙΑΝ

ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ, apud Octavium Falconerium, aliofque. Sic Octaviæ nutrix adulatur apud Senecam :

Tu quoque terris

Altera Iuno, soror Augusti,

Conjuxque, graves vince dolores.

Ac de Livia ipsa, Naso, lib. 111. de Ponto, Eleg. 1.

Cum tibi contigerit vultum Iunonis adire,

Fac sis personæ, quam tuare, memor.

Sic Cleopatra apud Plutarchum, Νέα "Ισις. In nummo Cimelii Regii, ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

ΘΕΑ ΝΕΩΤΕΡΑ. Sic Commodus Imp. in nummo, ΙΥΡΡΙΤΕΡ ΙΥΒΕΝΙC. Antonius Triumvir, &

Caracalla Imp. Νέοι Διόνυσοι , quo nomine & Caligulam appellatum Eustathius auctor est , in Iliad.
 ΟΥΑΠΙΑΣ. ἘΘΟΥ. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ. Οὐλπίας Σεουη-
 ειαῆς Μυτιλιώης. *Vlpiæ Severianæ Mytilenes*. Cognomina ei urbi ab Ulpio Trajano & Severo data.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΠΟΙΟΛΕΟΝ-
 ΤΕΩΣ. *Sub Prætorē.... Stat Juppiter Hammon stola-*
tus, cum Apolline: hastam ille dextra: læva hic lyram
gerit. Caracallæ nummus, e Cimelio Regio. Sed Præ-
toris nomen vitiatum: quod ex altero Severi nummo,
quem Teii percussere, forte refingi debet, ut legatur:
 ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΣΑΛΛ. ΛΕΟΝΤΟΣ. *Sub Prætorē*
Sallustio Leone.

N

ΝΑΓΙΔΕΩΝ. L. Veri nummus e Thesauro Goltzii,
 & Cimelio Regio. Stephanus: Ναγίδος, πόλις μεταξύ
 Κιλικίας ἢ Παμφυλίας... ὁ πολίτης Ναγιδεύς. Casaubonus
 in Strabonem, lib. xiv. pag. 682. pro Agido Nagi-
 dum in Cypro locat, nullo auctore.

ΝΑΚΟΛΕΩΝ. Trajani nummi. Stephanus oppidi illius
 meminit, quod Phrygiæ Salutari adscribitur in Noti-
 tia Eccles. pag. 17. Stephano: Νακολία, πόλις Φρυγίας....
 τὸ ἔθνικόν, Νακολίδης.

ΝΑΚΡΑΣΙΩΤΩΝ. Trajani nummus e Gaza Regia. Ho-
 rum oppidum Νάκρασα in Lydia a Ptolemæo colloca-
 tur, lib. v. cap. 11.

ΝΑΚΡΑΣΕΩΝ. M. Aurelii, cum Dianæ πολυμάχου
 effigie, & Faustinae nummi, ex eadem Gaza. In No-
 titiis antiquis inter Episcopos Provinciae Lydiæ, pag.
 13. ὁ Ἀκρασίου. Pag. 29. Ὁκρασός. Pag. 45. ὁ Ἀκρασός.
 Apud Leunclavium, pag. 90. ὁ Ἀκρασός. Forte, pro
 Νάκρασος & Νακράσος. Est enim alia Lyciæ Ἀκρασος,
 de qua suo loco diximus.

ΝΑΞΙΩΝ, in Græcia.

ΝΑΞΙΩΝ. Goltzii nummi, Tab. xviii. cum Bacchi
 effigie, & uva. Plinio, lib. iv. sect. xxii. *Naxos, quam*
Dionysiada a vinearum fertilitate, &c. Vel, ut ibi ex

Solino diximus, quod hospita tellus ea Libero Patri fuit. Ovidius, lib. 111. Metam.

Naxon, ait Liber, cursus advertite vestros:

Illa mihi domus est, vobis erit hospita tellus.

Lactantius, lib. 1. de falsa Relig. cap. xv. *Naxos Liberum colit. Hodie Naxi.*

ΝΑΞΙΩΝ. Getæ nummus e Cimelio Regio, in quo sculpta Fortuna cum gubernaculo suo, quod rostro navis impositum est, & Copiæ cornu.

ΝΑΞΙΩΝ, in Sicilia.

ΝΑΣΟ, & ΝΑΧΙ, apud Parutam. Plinio, lib. 111. sect. xiv. *Naxii*. Stephano: Νάξος Σικελίας... τὸ ἔθνος, Νάξιοι.

ΝΑΡΒΟ, unde Gallia Narbonensis nomen.

COL. ΝΑΡΒΟ. ΜΑΡΤ. ΔΕΚΥΜΑΝΟΡ.

Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 241. Plinius, lib. 111. sect. v. *Narbo Martius Decumanorum colonia*.

Martius utique, vel a Marte, ut Sirmondus noster censuit, in Notis ad Sidonium: vel a Martia legione.

Decumanorum, quod ex militibus decimæ legionis. Pömponio Melæ, lib. 111. cap. v. *Atacinarum Decumanorumque colonia* appellatur, ab Atace amne, qui Narbonem fecat.

Inscriptio vetus apud Gruterum, pag. cccxxiv. COL. IVL. PATERN.

ΝΑΡΒ. ΜΑΡΤ. Iterumque: C. I. P. N. M.

Hoc est, *Colonia Iulia Paterna Narbonensis Martia*.

Et pag. cclxvi. IVLIAE. DOMNÆ.....

ΔΕΚΥΜΑΝ. ΝΑΡΒ. *Iuliæ Domnæ*, Severi conjugii, *Decumani Narbonenses*.

ΝΑΡΟΝΑ.

COL. ΝΑΡΟΝΑ. Titi nummus apud Goltzium, in Thesauro, pag. 241. Plinio, lib. 111. sect. xxv1:

Narona colonia, in Dalmatia. Hodie Narenta.

ΝΑΥΠΑΚΤΙΩΝ. In nummis veteris Græciæ, apud Goltzium, Tab. vii. In eo nummo Dianæ jaculantis effigies, cum cane. Pausanias, lib. x. sive in Phocicis, sub finem operis, pag. 357: ubi de Naupacto agit:

Ἐστὶ δὲ καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος, καὶ ἄγαλμα λαοῦ ἀθύρου. Σχῆμα δὲ

NUMMI ANTIQUI

ἀκοντιζούσης παρέχεται, καὶ ἐπὶ κλησὶν εἴληφεν Αἰτωλή. *Est etiam Diana delubrum, cum signo e candido lapide, jaculantis habitu. Dea cognomen Aetola.* Posticam nummi arcam aper Calydonius obtinet, in nummis etiam ΑΚΤΙΩΝ, ΑΙΤΩΛΩΝ, aliorumque oppidorum tractus hujusce frequens. Plinio, lib. 1v. sect. 111. *Naupactum.* Stephano, Ναύπακτος, πόλις Αἰτωλίας... ὁ πολίτης, Ναυπάκλιος. Hodie *Lepante*, unde finui Corinthiaco nomen, *le Golfe de Lepante.*

NEAPOLIS *Italiae.*

ΝΕΟΠΟΛΙΤΩΝ. Ex aere, & argento, nummi, e Museo nostro, cum effigie Minotauri, ac supervolitante victoria: in parte averfa, caput Dianæ: cum epigraphæ, ΑΡΤ. & ΑΡΤΕΜΙΣ, uti fere in Massiliensium nummis: *Naples.* Vide Goltzium in Magna Græcia, Tab. 1.

ΝΕΟΠΟ. Ibidem, ex argento, cum Medusæ capite. In nummo Petroniæ gentis, apud Patin. de famil. Rom. pag. 202. Parthenope Siren cum tibia cernitur, ea nempe cujus a tumulo Neapolis alterum nomen accepit. Nam e tribus Sirenibus, quarum nomina in Notis ad Plinium attulimus, sect. 1x. libri tertii, prima voce, tibia altera, tertia lyra cecinit, ut Servius refert in lib. v. *Æneid.* Plinius, loc. cit. *Neapolis, Parthenope a tumulo Sirenis appellata.*

NEAPOLIS *Samariae.*

ΦΛΑΟΥ. ΝΕΑΠΟΛΙ. ΣΑΜΑΡΕΙΑΣ. Titi nummus, apud Patin. pag. 151. nunc Cimelii Regii. *φλαουίων Νεαπολιτῶν Σαμαρείας.*

ΦΛΑΟΥΙ. ΝΕΑΠΟΛ. ΣΑΜΑΡ. L. ΑΙ. *Λυχέλατος id. anno xi.* Domitiani principatus, cujus effigiem hic nummus nomenque præfert. Est e Cimelio Regio cum palmæ icone, quæ passim occurrit in Syriæ nummis.

ΝΕΑΚΑΣΕ. Nummus Hadriani e Cimelio Regio, in quo capita duo adverfa, virile alterum, alterum muliebri, quantum conjicimus. Ex parte altera, ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ. Prioribus litteris duarum ejusdem Provinciæ Samariæ civitatum, opinor,

concordia indicatur , Neapoleos , & Sebastes : ut legi verum sit , ΝΕΑ. ΚΑΙ. ΣΕ. Hoc est , Νεάπολις καὶ Σεβαστή.

Φ Λ. ΝΕΑΣ. ΠΟΛΕΩΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΠΑΛΛΑΙΣΤΙ-
ΝΗΣ. Antonini Pii nummus apud Trifstanum , tom. I.
pag. 593.

... ΝΕΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΜΟΡΘΙΑ. M. Aurelii nummus , cujus priores exesæ litteræ fuere Φ Λ. hoc est , φλαουία Νέα Μητρόπολις Μόρθια. Plinius , lib. v. sect. xiv. *Neapolis , quod antea Mamortha dicebatur.* Josepho , ut in Notis ad eum locum diximus , *Mabortha* , sed mendose , ut ex nummo liquet. Illud vero *ma* , quod voci præfigitur , ex Hebræo articulo effictum putamus. Metropolim Samariæ fuisse , translata a Sebaste in hanc urbem hac prærogativa , tum ex eo nummo discimus , tum ex Plinio , qui primo loco eam appellat inter Samariæ oppida , tum ex altero M. Aurelii nummo inscripto , Φ Λ. ΝΕΑΣ. ΜΗΤΡΟΠ. quem nonnulli perperam legunt , Φ ΑΝΕΑΣ. ΜΗΤΡΟΠ. ut mox dicemus. Olim Sichem , Christi Domini temporibus , ut in Notis Plinianis ex Beniamino docuimus : hodie , *Naplosa*. Flaviæ cognomen ei non a Flavio Vespasiano idcirco datum , quod eo is coloniam deduxisset : neque enim ante Elagabali tempora , colonia in nummis inscribitur : sed vel civibus ab eo concessum , ut Samofatenis , aliisque , vel ab iisdem adulandi causa assumptum. Fuit Iustinus Martyr ex eo oppido oriundus , teste Eusebio , lib. iv. Eccles. Histor. cap. xii. Ἰουστῖνον ... Σπὸ φλαυίας Νέας πόλεως Συρίας ἡ Παλαστίνης.

Φ Λ. ΝΕΑΣ. ΠΟΛΕΩΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΠΑΛΕΣΤ.
Diana multimammia. Ex parte altera , ΑΥΡΗΛΙΟΣ.
ΚΑΙΣΑΡ. ΕΥΣΕΒ. ΣΕΒ. Υ. Εύσεβῆς Σεβαστῆς Ὑπα-
τος. *Aurelius Caesar Pius Augustus Consul.*

Φ Λ. ΝΕΑΣ. ΠΟΛΕΩΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΠΑΛΕΣΤΙ.
Nummus Faustinae junioris , e Museo nostro. φλαυίας
Νέας Πόλεως Συρίας Παλαστίνης. Mulier spicas dextra ,
læva Copiæ cornu tenet. Adjectæ in medio vocolæ

NUMMI ANTIQUI

ET. ΠΡ. hoc est, ἑπει ρπ'. anno CLXXX. ab instaurata, ut quidem videtur, civitate, cum ei primum inditum Neapoleos nomen est: id quod accidisse Augusto principe necesse est, cum is in Asiam ac Syriam venit, Urbis Romæ anno DCCXXXIV. vel anno certe sequenti, quo templum Hierosolymitanum, vetere diruto, instaurari cœptum ab Herode, ut Josephus est auctor, lib. xv. cap. xiv. anno ante Deiparæ ortum. Tunc enim & de reliquis ditionis suæ oppidis bene meritis jure existimatur. Ab hoc autem anno ad annum M. Aurelii secundum, cujus Faustina conjux fuit, anni plane excurrunt CLXXX. Urbisque Romæ tum occurrit annus DCCCCXIV. Sunt qui in nummo simili legant, ET. ΠΖ. errore magno. Id enim si verum esset, quod esset aliud ejus æræ caput, quam annus Vespasiani septimus, a quo vastata scilicet Judæa omnis est, nedum instaurata. Sed in nummo nostro, qui rem plane dirimit, ET. ΠΡ. perspicue legitur, ut diximus. Ex argumento porro scripturæ quæ in superioribus nummis conspicua est, neque huc alios referre pigeat, etsi figura dispari insignitos, nempe Dianæ Ephesiæ iconæ, M. Aurelii nomine cufos, laudatosque a Patino, pag.

241.

Φ ANEAC. ΠΟΛΕΩC. CΥΡΙΑC.

Φ ANEAC. ΠΟΛΕΩC. CΥΡΙΑC. ΠΑΛΕCΤΙΝΗC.
Faustinae, apud eundem, pag. 253.

Φ ANEAC. ΠΟΛΕΩC. CΥΡ. ΠΑΔ. Diadumeniani, pag. 327. In his omnibus legi Φ Δ. NEAC. ΠΟΛΕΩC oportere, jure asseveramus.

Φ Δ. NEAC. ΠΟΛΕΩC. Macrini, apud Patinum, pag. 323. Volusiani, pag. 400. & Treboniani, in Cimelio Regio: quos quidem nummos, Trifanus, & Patinus, aliique eos deinceps secuti, Φ ANEAC legerunt, & ad Cæsaream Paneadem retulerunt: cum legi oporteat Φ Δ. NEAC. ΠΟΛΕΩC, ut in Elagabali nummo, aliisque, ex eadem Gaza Regia, perspicue legimus. Certe nummi illi omnes montem exhibent, cujus in vertice templum exstat, addita nonnullis etiam aquila:

quæ notæ fere in sequentibus nummis occurrunt, qui sunt inscripti Latine, coloniæ huc deductæ sub Elagabalo indices, ac testes.

COL. NEAPOL. Elagabali, apud Mediobarbum; pag. 314. In nummo eo arietis cum ove ludentis signata effigies.

COL. NEAPOLI. NEOCORO. Philippi Patris, ex eodem Cimelio, adjecta Lupæ effigie, Remique ac Romuli de more.

COL. NEAPOLI. NEOKOPO. Eiusdem Philippi, pariter e Regia Gaza, adjecta Aquila, & hominis rustici, saccum humeris deferentis, ut quidem videtur, effigie: qualis & in Troadis coloniæ nummis occurrit, & Bostræ.

COL. SERG. NEAPOL. Philippi similiter, e Museo nostro: cum eadem templi effigie in colle siti, & Æsculapii præterea Hygiæque icone. Ex his porro nummis, in quibus colonia Neapolis appellatur, jus ei civitatis restitutum intelliges, quod ei Severus abstulerat, ut auctor est Spartianus, pag. 67. *Neapolitanis Palestinensibus jus civitatis tulit, quod pro Nigro diu in armis fuerant.*

COL. NEAPOL. & COL. NEAPOLI. Geminus Volusiani nummus, e Cimelio Regio.

NEBRISSA.

COLONIA VENEREA. NABRISSA. AVGVSTA. Claudii Imp. nummus, teste Ligorio, apud Holsten. pag. 128. Plinius, lib. 111. sect. 111. *Inter æstuaria Bætis, oppidum Nebrissa, cognomine Veneria. Hodie Lebrixa.*

ΝΕΙΔΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Apud Occonem, pag. 270. Antonini Pii nummus, ex Goltzio. Notitiæ Eccles. pag. 55. in Provincia Ægypti Arcadia, extra Delta posita, Νείλου πόλις. Stephano: Νεῖλ⊕ πόλις Αἰγύπτου... τὸ ἔθρικόν τ' πόλεως, Νειλοπολίτης. A Ptolemæo in Hera- cleote nomo locatur.

NEMAVSVS.

COL. NEM. *Colonia Nemausus.* Nummi Augusti,

NUMMI ANTIQUI

aliique obvii : In Augusti nummis in primis postica parte crocodilus cernitur palmæ alligatus, Ægypti captæ symbolum. Juvenalis Satyr. xv.

*Quis nescit, Volusi Bithynice, qualia demens
Ægyptus portenta colat? Crocodilon adorat
Pars hæc.*

Est & apud Tristanum alter, tom. i. pag. 84. in quo Hygiæ, sive Salutis, angues pascentis, effigies. Plinio, lib. IIII. sect. v. *Nemausum Arecomicorum*, in Narbonensi Gallia: *Nismes*.

NEOKAICAPEΩN.

KOINON. NEOKAIC. MHTP. ET. PMB. Κοινὸν Νεοκαισαρείων Μητροπόλεως, ἔτος ρμϛ'. *Commune Neocæsariensium Metropoleos. Anno CXLII.* Forte, post concessam libertatem, aut Metropoleos prærogativam, circa Vespasiani initia. Getæ nummus, & Caracallæ, in Cimelio Regio. Plinio, lib. VI. sect. III. *Neocæsarea* oppidum, quod *Lycus* præfluit. In Notitia antiqua Eccles. pag. 46. metropolis est Ponti Polemoniaci. Geminus enim Pontus, sive divisus in geminas Provincias Pontus fuit: nempe in Helenopontum, sic ab Helena Constantini matre, ipsius Augusti jussu dictum, cujus metropolis Amasia: & Polemoniacum, ab antiquo rege Polemone, cujus metropolis Neocæsarea. Atque idcirco in nummis superius suo loco allatis, Ἀμασία μητρόπολις πρώτη Πόντου. Notitia antiqua Eccles. pag. 47. Ἐπαρχία Ἐλενοπόντου ὁ Ἀμασίας. Et mox Ἐπαρχία Πολεμονιάκου, ὁ Νεοκαισαρείας. Est & Pontus præterea Galaticus, est & Cappadocicus, qua nempe parte Euxinum mare hi terrarum tractus attingunt. Hunc nummum Occo, pag. 382. sic deformatum exhibet: KOINON. NEO. CAC. MITPO. ΘΙΡΩ.

NICEPHORIVM.

COLONIA. NICEPH. CONS. *Colonia Nicephoria Constantina.* Nummus Hadriani, apud Medio-barbum, pag. 185. cum figura togata, bobus, ac vexillo, qui deductæ colonix typi & indices. Plinio, libro v. sect. XXI. haud procul Edessa, in præfectura *Mesopotamiae*,

Mesopotamiae, Nicephorium oppidum. Stephanus: Νικηφόριον, οὕτως ἢ Κωνσταντίνα, ἢ πρὸς Ἐδεσσα πόλις. τὸ ἔθνικόν Νικηφόριον, ὡς Βυζάντιον. Mediobarbus, a quo hic nummus profertur, sic exhibet: COLONIA. NIC. PH. COND. atque ad Nicopolim Thraciæ spectare, quam Trajanus, teste Ammiano, condidit. Ergo his notis, quæ supersunt, PH. COND. *Philippus conditor*, aut simile quidpiam continetur: quo sensu? præsertim in Hadriani nummo? Nicephorio autem ut adscribamus, haud levia sane argumenta duo suadent. Primum, quod eadem Stephano Constantina dicitur, & Suidæ quoque: ut in nummo CONS. uti nos ex conjectura vidimus, non COND. uti Mediobarbus voluit, fuisse videatur. Alterum, quod eam civitatem Hadrianus ipse adierit, ibique futuri mox imperii vaticinium acceperit. Testis Spartianus in ejus vita, pag. 2. *Habuit autem præsumptionem imperii mox futuri ex fano quoque Nicephorii Iovis manante responso, quod Apollonius Syrus Platonicus libris suis indidit.* A loco id Jovi nomen: ut in eadem Syria idem Cassius a monte cognomine, Dolichenus ab oppido Doliche est appellatus.

ΝΙΚΑΕΩΝ ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. Caracallæ nummus e Cimelio nostro, cum fluvii decumbentis effigie, Caystri scilicet, læva Cornucopiæ, arundinem dextra tenentis. Nicopolis in Notitia Episcopatum, Provinciæ Asiæ adscribitur, eadem forte & Nicæa quoque appellata. Fuit in Cilbiano agro, prope Ephesum, & Caystrum amnem, ut in Notis Plinianis diximus, lib. v. sect. xxxi. A Νικαία, teste Stephano, fit Νικαίης, & Νικαίης. Sunt qui Valentinianopolim postea dictam affeverent.

ΝΕΙΚΑΕΩΝ. ΤΩΝ. ΕΝ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. *Nicaenum qui sunt in Cilbiano agro.* Eiusdem Caracallæ nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Cilbiana juga, & Cilbiani inferiores & superiores.*

ΝΕΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. ΠΕΡ. Hadriani nummus. in quo Hygia & Æsculapius: (quem nummum

Patinus mutilum affert, pag. 201.) & alter Juliae Domnae, e Gaza Regia, ΝΕΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΛΒΙΑΝ. ΠΕΡΓΑΜ. Tertiusque Domitiani, ex eodem Cimelio. ΠΕΡ. ΝΕΙΚΕΩΝ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. Cilbianorum concordiam cum Pergamenis pariter indicant; aut potius Nicæensium Bithyniæ, & Cilbianorum Asiæ, cum Pergamenis: qui Æsculapium in primis coluere.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ, in *Bithynia*.

ΕΠΙ. ΑΤΤΙΟΥ. ΛΑΚΩΝΟΣ. ΑΝΟΥΠΑΤΟΥ. ΝΕΙΚΑΙΕΩΝ. Capricornus, & Coriæ cornu. Neronis nummus, apud Patin. in Sueton. pag. 305. *Sub Attio Lacone Proconsule. Nicæensium.*

// ΔΙΟΝΥΣΟΥ. ΚΤΙΣΤΟΥ. ΝΕΙΚΑΙΑΣ. Neronis nummus. *Bacchi conditoris Nicææ.* Est & apud Occonem Antonini Pii alter.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΩ. ΝΕΙΚ. *Imp. Casari Augusto Vespasiano, Nicæenses.* ΕΠΙ. ΜΑΡΚΟΥ. ΠΛΑΝΚΙΟΥ. ΟΥΑΡΟΥ. *Sub Marco Plancio Varo.* E Cimelio Regio. Leo cantharum prioribus pedibus apprehendit, posterioribus desidet. Affert hunc nummum, sed mutilum, Patinus, pag. 143. & num ad Nicæenses an ad Nicomedieneses referat, ambigit. At in Nicæensium nummo altero, qui Maximini principatus, leo pariter insculptus, & hunc ad ipsos æque spectare admonuit.

ΝΕΙΚΑΕΙΣ. ΠΡΩΤΟΙ. ΤΗΣ. ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ. *Nicæenses primi totius Provinciae.* Domitiani nummus, ex eodem Cimelio: & apud Tristanum, pag. 334. quo ex nummo etiam jurisdictionem ibi fuisse, contributaque vicina oppida, quæ eo disceptarent foro, discimus. In eodem inscriptum, ΔΙΟΣ. ΑΓΟΡΑΙΟΥ. *Jovis Forensis*: qui forensium conventuum ac judiciorum præses foret. Sic Lacedæmone in foro templa fuere Jovis Forensis, & Minervæ pariter, teste Pausania in Lacon. pag. 93. *Σπαρτιάταις ἡ ἔπι τῷ ἀγορῆς... ἰεὺν Διὸς Ἀγοραίου, τὸ ἡ Ἀθηνᾶς Ἀγοραίας.* Sic Ἑρμῆς Ἀγοραῖος in Corinth. pag. 53. & Bœoticis, pag. 294. Ἀπόλ-

λων Ἀγοραῖου, in Atticis, pag. 39. Dio Prusæus, orat. 38. ad Nicomedienfes, pag. 479. quibuscum Nicænes de primatu certabant, Nicomediæ peculiare nomen Μητροπόλεως fuisse ait: Nicææ vero pariter & Nicomediæ, παρώτης appellationem fuisse communem. Ἀπὸ τοῦ μὲν Μητροπόλεως ὑμῖν ὄνομα ἐξάρητον ἢ, τὸ δὲ τῆς παρωταίαν κοινὸν ἢ, πῶς τοῦτο ἐλαττοῦσε;

ΝΕΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. ΠΕΡ. Hadriani nummus, de quo supra, cum Hygia & Æsculapio. Sæpe enim in nummis Numen utrumque conjunctim signari & appellari consuevit. Sic vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 67. AESCVLAPIO. ET. HYGIAE. Apud Reinesium altera, pag. 152. AESCVLAPIO. EPIDAVRO. D. PP. ET. SALVTI. Et pag. 156. AESCVLAPIO. ET. SANITATI. Est enim Salus vel Sanitas Latinis, ut diximus, quæ Græcis Hygia: unde Fana Salutis duo regione sexta Romæ, & vicus Salutaris, & Porta Salutis ab ea nominata. Hinc fuit aliquando animus Plinii locum emendare, e libro xxxiv. sect. xix. in quo sic legitur: *Bryaxis sculptor Æsculapium & Seleucum fecit. Nam & Salutem, quam & Seleucum legi commodius posse arbitramur, etsi libri omnes, etiam MSS. perique omnes quos vidimus, refragantur. Nec pœnitenda vero videtur hæc conjectura, cum Pausanias præsertim adstipulator accedat, qui dum Bryaxis pariter opera recenset, hæc ait in Atticis, pag. 75. Τοῦ δὲ Ἀσκληπιοῦ ἀγάλμα Βρύαξις ἐκ αὐτοῦ, ἐκ τῆς Ὑγίας ἐπίησεν. Quæ quidem signa visa a se Megaris in Attica prodit. Ut ab eodem fonte hausisse Plinius & Pausanias merito possint videri. Ne quid tamen in contextu Plinianò moveam, præter consensum codicum, a quibus discedere religio est, idem Pausanias prohibet, qui Athenis aneam Seleuci statuam in Pœcile porticu fuisse commemorat, Attic. pag. 14. etsi artificem non appellat. De Atheniensium porro civitatis ornamentis fere Plinius eo loci agit. Verum, ut ad Æsculapiam Hygiamque redeamus, idcirco conjunctim in nummis*

NUMMI ANTIQUI

ambo depicti, Æsculapiique filia Hygia est habita, quod Æsculapii nomine Jovem antiqui: Hygiæ, Minervam intellexerint, Jovis, ut narrant fabulæ, filiam, quam & Medicam appellarunt: Jovemque ipsum idcirco *Salutarem*: ut esset idem Ζῶς Σωτήρ, qui Σωτήρ Ἀσκληπιός. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. MLXVII. 3.

MINERVÆ MEDICÆ.

Et num. 1.

MINERVÆ. AVG. L. CALLIDIVS PRIMVS.

AVRES. ARGENTEAS. V. S. L. M.

Nempe ob sanatam gravitatem aurium, aures is ex argento donarii vice Minervæ suspendit. *Votumque Solutū Libens Merito*. Et fuit Romæ *Minerva Medica*, regione Urbis quinta, ut P. Victor prodit. De Jove autem, pag. MLXV. 5. ex Sirmondi nostri schedis:

I O V I . S A L V T A R I .

V L P I A N V S

GRAVI. INFIRMITATE. LIBERATVS.

TON. ΚΤΙCΤΗΝ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Antonini Pii, & Commodi nummi ex eodem Cimelio: in quibus currum Liberi Patris subeunt elephantum quatuor. *Conditorum Nicæensium*. Plinius, lib. VIII. sect. II. *Romæ juncti primum subiere currum elephantum Pompeii Magni Africano triumpho: quod prius India victa, triumphante Libero Patre, memoratur*. De Dionysio Nicæensium Præside Deo, vide Libanium de vita sua, pag. 19. Nam Dionis Chrysofostomi verba mox afferemus, alios quoque Deos appellantis.

ΩΤΗΡΑ. ΤΩΝ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. *Servatorem Nicæensium*. Antonini Pii nummus, cum Æsculapii icone, e Gaza Regia.

ΩΤΗΡΙ. ΑCΚΛΗΠΙΩ ΝΙΚΑΙΕΙC. Antonini Pii cum Æsculapii stantis effigie.

ΑΥΤ. Κ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Αὐτοκράτωρ Κῆσαρ Τίτος Αἴλιος Ἀδριανὸς Ἀντωνεῖνος. Antonini Pii. In aversa parte, Θ Ε Ω. ΤΕΛΕCΦΟΡΩ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Telesphorus Deus est morbis finem

afferens, Æsculapii comes: Is cum Æsculapio & Hygia simul in quibusdam exhibetur nummis.

ΝΙΚΑΙΕΙΣ. ΘΕΑ. ΥΓΕΙΑ. *Nicænses. Dea Hygia:* Antonini nummus apud Patinum, pag. 224. nunc Cimelii Regii, ubi & alter Aurelii plane par.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Antonini Pii cum effigie Solis incedentis, capite radiato. Apud Patinum, pag. 228. Et Veri similis alter, pag. 257. Pacati subactive Orientis id esse ibi symbolum arbitramur.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio, cusus a Nicænsibus, quod oppidi sui mœnia rescissu jufferat, anno Imperii altero, ut quidem ex vetusta inscriptione auguramur, quam Gruterus affert, pag. MLXXVIII. 2.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. ΚΑΙΣΑΡ. ΜΑΡΚΟΣ.

ΑΥΡΗΛΙΟΣ. ΕΥΣΕΒΗΣ.

ΕΥΤΥΧΗΣ. ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ. ΜΕΓΙΣΤΟΣ.

ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ.

ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΤΩ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΥΠΑΤΟΣ.

ΠΑΤΗΡ. ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΑΝΟΥΠΑΤΟΣ. ΤΑ. ΤΕΙΧΗ. ΔΑΜΠΡΟΤΑΤΗ.

ΝΙΚΑΙΑ. ΕΠΘΙΕΙ.

Imp. Cæsar M. Aurelius, Pius, Felix, Augustus, Pontifex Max. Tribunicia Potestatis II. Consul, Pater Patriæ. Proconsul mœnia splendidissima Nicææ faciendâ curavit.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ. ΝΙΚΑΙΕΙΣ. L. Veri nummus, apud Patinum in Thesaurò, pag. cxl.

ΚΟΜΟΔΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ. Ο. ΚΟΣΜΟΣ. ΕΥΤΥΧΕΙ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. *Commodo imperante, Orbis Felicitas. Nicænsium.* E Gaza Regia.

ΠΕΡΟΣ. ΑΓΩΝ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Commodi nummus e Gaza Regia, A. K. M. ΑΥ. ΚΟ. ΑΝΤΩΝΕΙΝ. *Αὐτοκράτωρ Κομμοδος Ἀυρήλιος Κόμοδος Ἀντωνεῖνος. Sacrum Certamen Nicænsium.* Vir palmam tenens dextram capiti admovet.

ΚΟΜΟΔΕΙΑ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. E Cimelio Regio. Ex parte altera, A. K. M. Α. ΚΟΜΟΔΟΣ. *Αὐτοκράτωρ*

- Καῖσαρ Μάρκος Ἀυρήλιος Κομόδος. *Imp. Caesar M. Aurel. Commodus.* In honorem Imperatorum edita sæpe certamina, ab iis appellationem traxere: ΤΡΑΙΑΝΕΙΑ, ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ, ΑΝΤΙΝΟΕΙΑ, ΕΥΣΕΒΕΙΑ, ΚΟΜΟΔΕΙΑ, ΣΕΥΗΡΕΙΑ, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, a Trajano, Hadriano, Antinoo, Antonino Pio, Commodo, Severo, Geta & Caracalla fratribus, quorum ab altero, nempe a Caracalla, & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ cognominata esse, suo loco dicturi sumus, ut & ab Alexandro M. uti alii censuere. Mitto quæ sunt pervulgata, ΗΛΙΑ, ΟΛΥΜΠΙΑ, ΑΚΤΙΑ, ΗΡΑΚΛΙΑ, ΑΣΚΛΗΠΙΑ, ΚΑΒΕΙΡΙΑ, ab Elide, Olympia, Actio Apolline, Hercule, Æsculapio, Cabiris Diis. Et quæ ab Augusti cujusvis nomine, ΣΕΒΑΣΜΙΑ, & ΣΕΒΑΣΤΑ, ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ, & ΚΑΙΣΑΡΕΑ sunt nuncupata. Et quæ sumus alias explicaturi, in Tarsensium nummis, sub Severo, ΣΕΥΗΡΕΙΑ. ΟΛΥΜΠΙΑ. ΕΠΙΝΕΙΚΙΑ. *Severiana Olympia Certamina, vel Præmia.*
- ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Commodi nummus apud Tristandum, tom. 1. pag. 742. & Getæ, apud Patinum, pag. 319. in quibus Palladis armatæ effigies. Alter, in quo Hercules, apud Patinum, pag. 265.
- ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. *Bona Fortuna Nicæensium.* Mulier seminuda scopulo insidet. E Cimelio Regio. Vide ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. In nummo Juliae Domnæ, apud Tristandum, tom. 11. pag. 147. cui inscriptio, ΝΙΚΑΙΕΩΝ, ipsa Fortuna in Templo stat, cum temone, & Copiæ cornu.
- ΙΟΥΛΙΑ. ΑΥΓΟΥΣΤΑ. Caput Juliae Domnæ. Ex parte averfa, in corona, ΣΕΟΥΗΡΕΙΑ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. *Certamina Severiana Philadelphea Nicæensium.* De certaminibus Philadelpheis, vide quæ dicturi sumus in nummis ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.
- ΝΙΚΑΙΕΩΝ. ΣΑΓΑΡΙC. Juliae Domnæ nummus e Cimelio Regio: in cujus averfa parte decumbens fluvius: quem vel Nicææ Bithynicæ proximum, vel a

Nicænsibus certe Numinis vice cultum hic nummus docet. Plinius, lib. vi. sect. i. *Sagaris fluvius ex inclytis, oritur in Phrygia, accipit vastos amnes, inter quos Tembrogium, & Gallum: idem Sangarius a plerisque dicitur.* A Livio certe, lib. xxxvii. pag. 474. *Sangarius ex Adoreo monte per Phrygiam fluens miscetur ab Bithyniam Thymbreti fluvio. Inde major jam geminatis aquis per Bithyniam fertur, & in Propontidem sese effundit, non tamen tam magnitudine memorabilis, quam quod piscium accolis ingentem vim præbet.* Grati ergo animi monumentum istud statuunt Nicæenses, in Bithynia haud sane ignobiles, amnis illius Genio, ceu nutritio suo alumni. De Nicæa Plinius libro v. sect. xliii. *Inde Nicæam &c.* Vide quæ de gemina ibi Nicæa diximus.

NIKAIEΩN. Julæ Domnæ nummus, in quo Bacchus, qui & Osiris, cum Iside soreve vehitur curru juncto Centauris: quos Liberi Patris currui & Nonnus quoque subjungit, lib. xvi. Dionys. E Cimelio Regio.

NIKAIEΩN. Caracallæ nummus, apud Patinum, pag. 309. in quo templum insculptum, cujus e tecto anguis emicat, Æsculapii Nicænsium Præsidis Dei symbolum.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΟΠΕΛ. ΣΕΟΥΗΡ. ΜΑΚΡΕΙΝΟΣ. *Imp. Cæsar. M. Opelius Severus Macrinus.* NIKAIEΩN. *Nicænsium.* Bacchus elephanto vehitur. E Museo nostro. Alter ejusdem Macrini, apud Patinum, pag. 323. Jovem præfert civitatis Nicænsium custodem.

NIKAIEΩN. ΤΕΤΡΑΚΙ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Elagabali. NIKAIEΩN. Alexandri Severi, cum Fortunæ typo, qualis & in Byzantium nummo cernitur, sub Julia Soæmiade cuso. Apud Tristanum, tom. i i. pag. 398.

NIKAIEIC. Tria signa militaria. CEOYH. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. ΑΥ. Σεουηρς 'Αλέξανδρς "Αυρουατος. E Museo nostro. Est & Elagabali similis apud Patinum, pag. 334. cum epigraphe, NIKAIEΩN. Et Gordiani, pag. 375.

NIKAIEΩN. Julæ Soæmiadis, nummus, in quo ser-

pens multis implicatus gyris, Æsculapii symbolum, apud Patinum, pag. 340.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Maximini nummus, e Gaza Regia, in quo leonis effigies insculpta. Et in Vespasiani nummo superius appellato leonem expressum vidimus.

ΙΠΠΟΝ. ΒΡΟΤΟΠΟΔΑ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Gordiani junioris nummus, quem Spanhemius, lib. de usu Numism. pag. 246. ex Cimelio Reginae Christianae affert: in quo Gordianus, ut credimus, equo insidet, cui pes lævus humano similis, dextro baculum serpente involutum, ceu manu, gerit, qualem in nummis Nicæensium ipsorum, aliorumque passim gestat Æsculapius. Pro ΒΡΟΤΟΛΟΔΑ, apud Spanhemium ΒΡΟΤΟΠΟΔΑ legi oportuit, ut *Equum Humano Pede* verba ea sonent: qualem fuisse Cæsaris Dictatoris equum Romani annales produnt. Plinius, lib. viii. sect. LXIV. *Nec Cæsaris Dictatoris quenquam alium recepisse dorso equus traditur: idemque humanis similes pedes priores habuisse, hac effigie locatus ante Veneris Genetricis ædem.* Suetonius, in Julio, cap. LXI. *Vtebatur autem equo insigni, pedibus prope humanis, & in modum digitorum unguibus fissis: quem natum apud se, cum aruspices imperium orbis terræ significare domino pronunciaissent, magna cura aluit: nec patientem sessoris alterius primus ascendit: eujus instar pro æde Veneris Genetricis postea dedicavit.* Simili igitur equo vectum, quo Cæsarem olim, Gordianum Nicæenses exhibuere: ac dextro pedi baculum cum serpente inferuere, quod Æsculapii notum omnino symbolum est: vel ipso auctore Pausania, in Bæoticis, sive lib. IX. pag. 312. Ἀγάλματα ὄρθα ὠσειαλίμβροι δὲ εἰσιν αὐτῶν τοῖς σκήπτροις δράκοντες. ταῦτα εἰχέουσι μὲν ἄν τις Ἀσκληπιὸς τε ἔθ. καὶ Ὑγίας. Fuit autem & Nicæensium peculiaris Deus ac Præses Æsculapius, uti ex nummis supra commemoratis liquet, & idem equorum æque atque hominum curator: sic enim ab Hierocle appellatur, in præfatione medicinae veterinarie, ubi cum Neptuno, cui sacer equus est, invocatur. Κελεύθω δ' ἡμῖν συμφορεῖς τοῦ λόγου τοῦδε Ποσειδῶν τε Ἴωπειθ,

πειθ, κὶ ὁ τοῦ τῆς ἀνθρώπων γένους Σωτήρ Ἀσκληπιός, ὃς πάντας που κὶ ἰσίων μέλει. Itaque Gordiano Augusto favore Deum suum Æsculapium Nicænses hoc nummo testantur. Epigraphe partis anticæ in eo nummo hujusmodi est: ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. *Imp. Cæsar M. Anton. Gordianus.*

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. ΚΑΙ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Treboniani Galli nummus apud Patinum, pag. 398. & in Cimelio Regio.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. ΟΜΗΡΟΣ. Vide ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ. 332.

ΝΙΚΑΕΩΝ. Poculum. Ex parte averfa, ΕΠΙ. ΓΑΙΟΥ. ΠΑΠΙΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ. Sic enim legendum in nummo Goltziano ex Asia, Tab. v. in quo caduceus, Mercurii symbolum. Cur porro poculum infculptum sit, ex Athenæo disces, lib. xi. pag. 496. Πευσίας ὅτι τὸ ποτήριον τοῦτο ἐξορθὸν ἔστι, περιείρηται, κὶ ὅτι πλὴν περισηρῆλαι ἔχει ἀπὸ Πευσίου τοῦ Βιθυνίας βασιλέως, καὶ ὅτι πευφῆ κὶ μαλακία ἀφροσύτου γροιδίου, ἰστέρι Νικανδρῶ ὁ Χαλκιδόνιῳ ἐν πτέρτῳ Πευσίου συμπωμαίων. *Prusias. Erebtum id poculum esse superius dictum est: & appellationem eam sortitum esse a Prusia Bithyniæ rege, luxu & vitæ mollitiæ famoso, ut narrat Nicander Colophonius, libro quarto, De iis quæ Prusiæ acciderunt.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ. ΝΙΚΑΙΕΙΣ. Subintellige, ἐπίμνησαν, ut alii monuimus. Commodi nummus hic est, quo Alexandrum M. colere se, seu. urbis suæ instauratorem Nicænses fatentur. Est altera quidem Nicæa ab Alexandro condita, in finibus Indiæ, ad ripam. annis Hydaspæ, cujus meminere Strabo, lib. xv. pag. 699. Justinus, lib. xii. cap. ix. Curtius, lib. ix. cap. ix. aliique: sed quæ nihil huc spectet. Smyrnæ in eodem Asiæ fere tractu restitutam ab Alexandro Plinius prodidit: sic & Nicæam forsan idem instauravit: quod a Libero Patre, & Hercule, quos ille æmulabatur, primum conditam sciret. Dio Chrysof. orat. xxix. quæ de concordia Nicænsium inscribitur, pag. 485. in peroratione, Deos Urbis Præsides & Custodes singu-

latim appellat : *Εὐχρημα* δὴ τῷ τε Διονύσω τῷ *Παπάτορα* τῆσδε τῆ πόλεως, Ἐ' *Ἐρακλεῖ* τῷ κτίσαντι τῷδὲ τῷ πόλιν, καὶ Διὶ Πολιεῖ, καὶ Ἀθλῶα, Ἐ' Ἀφροδίτῃ, καὶ Φιλίᾳ, καὶ Ὁμοιοῖα, καὶ Νεμέσει, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς. *Rogo igitur & ego Bacchum auctorem hujus civitatis, & Herculem conditorem, & Iovem Urbis Praesidem, & Minervam, & Venerem, & Amicitiam, Concordiamque, & Nemesim, aliosque Deos.* Hunc Dionis locum, nuper in Notis ad orat. Themistii tertiam decimam attulimus, quod ibi novo more, nec intellecto ante nos vocabulo, ut Dio Bacchum *Παπάτορα* vocat, sic Minervam Themistius, *Πρόματερ* Ἀθλῶα, compellat. Vel istud verius esse causae arbitramur, cur Alexandrum nummis suis Nicæenses insculpserint, quod ab Antigono primum, Philippi F. a quo & Alexander genitus: tum a Nicæa Lysimachi uxore, Antipatri filia, (qui fuere ambo Alexandri duces, ac deinde successores,) ceperint appellationem: originemque suam referre ad Alexandrum ipsum deinde maluerint. Stephanus: *Νίχημα*, πόλις Βιθυνίας... Ἐρακλεῖτο ἡ πρόματερ Ἀθλῶα, εἶτα Ἀντιρόνεια. ὕπερ ἡ ὑπὸ τῷ Λυσιμάχου γυναῖκός Νίχημα ἐκλήθη. Strabo, lib. xii. pag. 565. Καὶ Νίχημα ἡ μητροπόλις τῆ Βιθυνίας... κτίσμα Ἀντιρόνου μὲν πρόματον τοῦ Φιλίππου, ὃς αὐτῷ Ἀντιρόνεια πρόματερ εἶτα Λυσιμάχου, ὃς αὐτῷ ὑπὸ τῆ γυναῖκός ὠνόμασε Νίχημα ἢ δ' αὐτῇ θυγάτηρ Ἀντιπάτρου, &c. *Et Nicæa metropolis Bithynia... Hanc Antigonus primum condidit, Philippi F. & Antigoniam nominavit: deinde Lysimachus, qui eam ab uxore Nicæam appellavit: ea Antipatri filia fuit, &c.*

ΝΙΚΑΤΟΡΙΤΩΝ. Vespasiani nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 223. Stephanus: *Νικάτορις*, πόλις Συρίας πρὸς τῇ Ἑυρώπῃ, κτίσμα Σελεύκου τοῦ Νικάτορος. τὸ ἔθνος, *Νικάτορίτης*. *Nicatoris, oppidum Syriae juxta Europam, conditum a Seleuco Nicatoris. Gentile, Nicatorites.* Cave enim cum nupero Stephani interprete reddas, *juxta Europam*, quod insulsum est: nam Europam intelligit Syriae pariter oppidum, de quo Plinius, lib. v. sect. xxi. legendumque apud Stephanum, πρὸς τῇ Ἑυρώπῃ.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΔΙΟ, vel ΤΡΙΟ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.
 Passim in nummis. In Gallieni nummo templa terna
 insculpta, ob honorem Gallieni, Salonini, qui Gal-
 lienii F. & ipse Cæsar, & Valeriani, qui Gallieni fra-
 ter, pariterque Augustus: aliter frustra sentiente Pa-
 rino, pag. 413. Plinio, lib. v. sect. XLIII. *Nicomedia
 Bithyniæ præclara*. Stephano: Νικομήδεια; πόλις Βιθυ-
 νίας... ὁ πολίτης, Νικομηδεός.

ΝΕΡΩΝ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ.
 Claudii nummus, apud Spanhem. lib. de usu numism.
 pag. 564. Ex superficie altera, in suprema nummi par-
 te, ΒΡΕΤΑΝΙΚ. hoc est, *Britannicus*, qui Claudii
 Imp. filius: dextro deinde latere: Μ ΤΑΡΚΥΤΙΟΥ.
 λαο, ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. in medio, ΝΕΙΚ. ΠΡΑΓ-
 ΤΟΝΤΟΣ. *M. Tarquittio Proconsule Nicomediensium
 faciente*. Legebat vir eruditus, Μ. ΤΑΡΚΥΤΙΟΥ.
 ΠΡΕΤΑΝΙΚ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΠΡΑΤΤΩΝΤΟΣ.
 ΝΕΙΚ. *M. Tarquittio Pretanico Proconsule faciente,
 Nicomediensium*. Ac deinde pro Pretanico ΠΡΙΣΚΟΥ
 legi satius esse augurabatur. Et sane in Bithynia Pro-
 consulem hunc fuisse Tacitus innuit, lib. xlv. *Annal.
 Damnatus iisdem Consulibus Tarquittius Priscus repe-
 tendarum Bithyniæ interrogantibus*. Nos ad Britannicum
 Claudii F. subsequens nummi admonitu referendum
 putamus.

ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ. Nummus Britannici, qui fuit Ti-
 berii Claudii ex Valeria Messalina filius, apud Occo-
 nem, pag. 116. Tristanum, tom. 1. pag. 199. & alios.
 In superficie altera, epigraphe: ΝΙΚΟ. ΜΗΤΡΟ-
 ΠΟΛΕΩΣ. ΕΠΙ. ΜΙΝΔΙΟΥ. ΒΟΛΑΝ. *Nico-
 mediensium Metropoleos, sub Mindio Bolano*. Legebat
 Occo, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΤΙ ΜΙΝΑΙΟΥ.
 ΒΑΛ... ΝΙΚΟ. Tristanus, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ.
 ΕΠΙΝΕΙΟΥ. ΒΑΛΟΙΟΥ, aut ΒΑΛΟΙΩΝ, ac
 de utraque hac voce ea dicit, quæ referre pudet ac
 piget. Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 648 ΕΠΙ.
 ΜΙΝΔΙΟΥ. ΒΑΛΟ. ac pro ΒΑΛ. reponi ΓΑΛ.
 commode posse putat idem, pag. 649. Nos Ε Π Ι

NUMMI ANTIQUI

ΜΙΝΔΙΟΥ ΒΟΛΑΝ. hoc est, ΒΟΛΑΝΟΥ, ex nummo Smyrnæorum altero, sub Vespasiano, apud Trifanum, pag. 291. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΒΟΛΑΝΟΥ. Fuit & alter Mindius Proconsul Achaïæ, de quo nos verbo PATRÆ. Fuere & alii plurimi eo nomine, diversisque cognominibus apud Gruterum.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΚΑΙ. ΠΡΩΤΗ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ. ΝΙΚΟΜΗ. Μητρόπολις καὶ πρώτη Βιθυνίας Νικομήδεια. *Metropolis ac prima Bithyniæ civitas Nicomedia.* Profram navius hic Domitiani nummus exhibet, & draconem, de quo mox sumus dicturi. Est e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 164.

Η. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΝΙΚ. ΚΑΙ. ΠΡΩΤΗ. ΠΟΝΤΟΥ. ΚΑΙ. ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ. Trajani nummus ex Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 164. Cum Nicomedem regem Mithridates Eupator, Bithynia expulisset, a L. Sylla cedere coactus est: rursus cum Bithyniam jam populi Rom. provinciam occupasset, a L. Lucullo non Bithynia solum, sed etiam Ponto expulsus, tandem a Cn. Pompeio M. & patrio regno, quod sub Luculli discessum recuperaverat, & vita ipsa exutus est. Quo facto Pompeius ex Senatus sententia Pontum utrumque a Sangario anne usque ad Halym una cum Bithynia in provinciæ unius formam redegit, ut Livius auctor est, & Appianus, & Strabo lib. XII. pag. 541. Hujus provinciæ Metropolis ac prima civitas nummo eo quem tractamus Nicomedia fuit. Vide quæ de primatu diximus, in nummis Amasenorum & Nicæensium. Quibus adde Valentiniani, & Valentis datas ad Nicomedienfes & Nicæenses litteras, quæ recitantur in Synodo Calched. act. XIII. ubi statuit Imperator Nicæam esse secundo loco *Bithyniæ metropolim*. Et Eusebii testimonium, lib. III. de vita Constantini, cap. L. Nicomediam appellantis ἡ πόλιν τὴν Βιθυνῶν ἀρχουσαν.

RESTITVTORI. NICOMEDIAE. Hadrianus figuram muliebrem dextra sublevat. Vide supra, RESTITVTORI BITHYNIÆ.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ. Η. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΑΝΤΙ-
 ΝΟΟΣ. ΗΡΩΣ. Antinoi ex eodem Cimelio. Cum
 bovis effigie : qua hostia litasse se Antinoo, ut Deo
 majori, Nicomedienses præ se ferunt.

ΜΗΤ. ΚΑΙ. ΠΡΩΤΗΣ. ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ. An-
 tonini Pii, e Gaza Regia, & apud Tristanum, pag.
 592. In eo nummo draco aræ insidet, Æsculapii typus.
 Arnobius, lib. VI I. pag. 249. *Quid ergo dicimus? Æs-
 culapius iste, quem prædicatis, Deus præstans, sanctus
 Deus, salutis dator, valetudinum pessimarum propulsa-
 tor, prohibitor, & exstinctor, serpentis est forma & cir-
 cumscriptio finitus, per terram reptans, cæno natis ut
 vermiculis mos est, solum mento radit & pectore, tortuosus
 voluminibus se trahens : atque ut pergere prorsus possit,
 partem sui postremam conatibus prioris adducit : & quo-
 niam legitur usus cibus etiam, quibus vita in corporibus
 immoratur, habet patulas fauces, quibus cibos transvo-
 ret oris hiatibus appetitos : &c.*

ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ. ΟΜΟΝΟΙΑ. ΒΟΥΛΗ. ΔΗ-
 ΜΟC. *Nicomediæ concordia, Senatus Populusque.* M. Au-
 relii nummus est, in quo Senatus & Populus dextras
 jungunt. Βουλὴ enim Senatus est. Unde βουλευτὰι Se-
 natores. Spartianus in Severo, pag. 70. *Alexandrinis
 jus Buleutarum dedit, qui sine publico consilio, ita ut sub
 regibus, ante vivebant uno iudice contenti, quem Cæsar
 dedisset.* Sic infra, ΒΟΥΛΗ ΠΕCΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ.
 Hinc Βουλᾶς Ζῶς, *Iuppiter Consilii Præses, sive Se-
 natûs.*

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΜΗΤ. ΝΕΩΚΟΡ. M. Aurelii,
 apud Occonem, pag. 296. quo in nummo templi ef-
 figies est. Aurel. Victor, de M. Aurelii principatu :
*Multæ urbes conditæ, deductæ, repositæ, ornatæque : at-
 que in primis . . . Bithyniæ Nicomedia constrata terre
 motu, &c.* Itaque vel templa ejus urbis restituta ab
 Imp. hic nummus indicat, vel dedicatum ei, ceu Deo,
 templum a civibus, qui se Augusti idcirco Neocoros
 profitentur.

ΜΗΤ. ΝΕΙΚΟΜ. ΝΕΩ. Faustinae junioris, e Cime-

lio Regio. Μητροπόλεως Νικομηδείας, Νεωκόρου.

ΝΙΚΟΜΗΔ. ΜΗΤ. ΝΕΩΚΟΡ. Commodi nummus, apud Trifanum, tom. 1. pag. 747. cum aquila & dracone: qui quorsum in Nicomediensium nummo sculptantur, discas ex Libanio, ut Trifanus admonuit, orat. VI. de Nicomedia terræ motu everfa, pag. 203.

Οὐχ ὁ μὲν ἄριστος οἰκιστὴς ἐτέρωθεν πολίτευεν ὀπιχειρῶν, ἀπειπικρὺ τὸ νῦν οὐσίς, μᾶλλον ἢ τὸ οὐκέτ' οὐσίς, ἀφ' ὑμῶν ἤρχετο τοῦ ἔργου; Καὶ ἡδὲ ἱερεῖά τε ἐπὶ βωμοῖς καὶ ἑλεῖ ἑστῶν βωμοὺς ὁμιλοῦ. ὑμεῖς ἢ μετεπήσατε τίω σπουδῆν ἐπὶ τὸν ὄχθον, σὺν Αἰετῶ τε καὶ Δρακόντι. ὧν ὁ μὲν, ἱερεῖον κεφαλῶν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῖς ποσὶν ἀρπάσας· ὁ ἢ ἐκ γῆς ἀναδύς μέγας τε καὶ ὀπίσσω ἢ Ἰνδῶν λέγεται βόσκειν· ὁ μὲν τὸν ἀέρα τεμών· ὁ ἢ τίω θάλατταν, συνατάρουσι εἰς τὸν λόφον. Οἱ ἢ ἔπειστο, θεοῖς ἔπεισται χειρῶν ἡρώδμοι. *Nonne primus oppidi conditor alio in loco civitatem condere conatus, ex adverso illius quæ nunc est, imo potius, quæ non amplius est, a vobis operis initium duxit? Ac victimæ quidem in aris erant, & circa aram populus frequens: Vos autem studium vestrum ad collem proximum transtulistis, cum AQUILA & DRACONE, quorum illa caput victimæ pedibus ex foco sustulit: hic vero e terra emerfit ingens, & quantos qualesque Indorum regio nutrire solet. Illa quidem aërem permeans, ille trajiciens mare, ad collis verticem se contulere. Conditores vero secuti sunt, se Deos sequi ductores opinati, Jovem videlicet, & Æsculapium.*

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ ΔΙΟΝΕΩΚ. Commodi nummus, apud Occonem, pag. 333. in quo Prætoria navis, & templa duo: quorum alterum M. Aurelio, ut ex allato paulo antea nummo liquet, alterum Commodo ipsi dicatum, uti ex Xiphilino didicimus, affirmanti Nicomedienses per Saoterum popularem suum impetrasse a Senatu, uti certamina celebrarent, templumque Commodi facerent. Καὶ τὸν Σαώτερον τὸν Νικομηδέα

1' Σποκτεῖνα καί ποί καὶ ἐκείνη μέγιστον ἠδυνήθη, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν καὶ οἱ Νικομηδεῖς ἐ ἀγῶνα ἀγειν, καὶ γεῶν τοῦ Κομμόδου ποιήσασθαι ἑστῶν τὸ βουλήν ἐλάβον. Ob certamina ea tem

plumque, Νεωκόβη in nummo vocantur, uti diximus, verbo ΑΒΟΛΑΛΙΩΝ. Similis huic alter Maximi Cæsaris, in quo templa pariter gemina, patri nempe ac filio dedicata: quod Patino latuit, pag. 358.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Caracallæ, apud Tristanum, tom. 11. pag. 201. quo in nummo vel Æsculapius, vel Glycon insculptus, draconis effigie, quem, ut paulo antea diximus, Nicomedix conditores ductorem secuti existimantur.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΔΙΟ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Gordiani junioris, apud Tristan. tom. 11. pag. 541. Stat Imperator ante aram: adstante pariter Nicomede Urbis conditore. Superne aquila volitat: emergit inferne ex ara draco: denique templum adjectum, in quo sacra pro salute Principis iterum fierent, quam ob causam *Neocoribus* appellantur. Cetera symbola ex ante dictis patent.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΕΠΙ. ΓΑΙΟΥ. ΠΑΠΙΡΙΟΥ. ΚΑΡΒΩΝΟΣ. *Nicomediensium, sub Caio Papirio Carbone.* E Cimelio Regio. Occurrit idem Carbo Papirius in Nicænsium ejusdem Provinciae nummis.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΚΑΙ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Ceres *Nicomediensium*, & Juppiter Laodiceorum Præses. Vide ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ *Cariæ.* p. 281.

ΝΙΚΟΜΗ. Ex parte altera, ΕΠΙ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΘΩΡΙΟΥ. *Sub Thorio Proconsule.* Apud Gruterum, pag. 924. L. THORIVS. EVTYCHES.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ. ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. Apud Goltzium in vetere Græcia. Fuit hic Nicomedes Epiphanes, Prusix filius, ejus Nicomedis nepos, a quo condita & cognominata Nicomedia est, cum Astacum Nicomedix proximum Lysimachus evertisset.

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, *in Epiro.*

ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ. Ex parte averfa, ΣΕΒΑΣΤ. ΚΤΙΣΤ. Σεβαστὸς κτιστής. *Augustus Urbis conditor.* E Museo nostro Parisiensi. Plinius, lib. IV. sect. 11. *Colonia Augusti Actium, cum civitate libera Nicopolitana.* Vide Pausan. in Eliac. prior. pag. 172.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ. ΙΕΡΑ. ΚΤΙΣΤΗΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ.
In Gaza Regia.

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, cum effigie capitis aprugni, in
nummo Commodi Principis.

ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. ΚΤΙΣΤΗΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ.
Ibidem, cum expresso capite apri Calydonii.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ *ad Istrum*.

ΑΥΤ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΣΩΤΗΡ. ΤΗΣ. ΠΟΛΕΩΣ.
Imperator Trajanus Servator Urbis. Ex parte averſa,
ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. Ammianus, lib. xxx. pag. 445.
Nicopolim indicium victoriæ contra Dacos Trajanus con-
dedit Imperator. Jornandes, lib. de rebus Geticis, pag.
99. *Nicopolim, inquit, accedit, quæ juxta Iatrum flu-*
vium est constituta notissima: quoniam devictis Sarmatis
Trajanus eam fabricavit, & appellavit Victoriæ civi-
tatem. Ex his Jornandis verbis non uno loco Theſau-
rum suum Ortelius *Iatro* amne locupletat: cum legi
Istrum oportere, nemo inficiari possit, qui nummos
veteres vel obiter viderit: cujusmodi ii sunt, qui se-
quuntur:

ΝΙΚΟΠΟΛ. ΠΡΟΣ. ΙΣΤ. Severi, in Cimelio Re-
gio, cum Priapi effigie.

ΚΟΛΩΝΙΑ. ΝΙΚΟΠΟΛΙΤ. ΠΡΟΣ. ΙΣ. Caracallæ.
ΥΠ. ΝΟΒΙΟΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ ΠΡΟΣ
ΙΣΤΡΩ, in Corona. Caracallæ nummus in Cimelio
Regio. *Sub Novio Rufo.* In veteri inscript. apud Gru-
terum, pag. 209. L. NOVIVS. RVFVS. LEG.
AVG. Sub Pertinace Aug. Quem Severus deinde, ut
auctor est Spartianus, pag. 69. sine causæ dictione in-
terfecit. Pater is fuisse videtur illius, cujus huic num-
mo nomen insculptum.

ΙΕΡΑΣ. ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, in Caracallæ & Plau-
tillæ nummis, apud Patinum, pag. 310.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΤ. ΠΡΟΣ. Ι. & ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΠΡΟΣ.
ΙΣΤΡΟΝ. Getæ.

ΕΠΙ. ΑΓΡΙΠΠΑ. ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. ΠΡΟΣ. Ι.
Macrini, e Cimelio Regio. *Sub Agrippa.* Tristanus
tom. II. pag. 268. admodum infeliciter legit, ΝΙΚΟΜΗ-
ΔΕΩΝ ΠΡΟΣ. Ι. ...ΟΝΤΙΟΥ.

...ΟΝΤΙΟΥ. ΝΙΚΟΠΟΛΙΤ. ΠΡΟΣ... Ἐπὶ Πον-
τίου. Νικοπολιτῶν πρὸς Ἴστρον. Μ. ΟΠΕΛ. ΑΝΤΩΝ.
ΔΙΑΔΟΥΜ. Μ. *Opelius Antoninus Diadumenianus.*
E Museo nostro.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΙΣΤΡΩ. Eiusdem
Diadumeniani. Fuit urbs ea inter Dorostorum & Odes-
sum, teste Ammiano, lib. xxvii. pag. 340. Ex Noti-
tia vetere Eccles. Hieroclis, pag. 21. in Provincia
Rhodopes. Procopio, lib. iv. de Ædif. cap. xi. in-
ter castella Istro apposita, Νικόπολις.

ΥΠ. ΣΑΒ. ΜΟΔΕΣΤΟΥ. ΝΙΚΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
ΠΡΟΣ. ΙΣΤΡΟΝ. Gordiani junioris, ex Cimelio
Regio. *Sub Sabino Modesto.*

ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ *ad Mestum amnem, in Thracia.*

ΟΥΛΠ. ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. ΠΡΟΣ. ΜΕΣΤΩ.
Ουλπίας Νικοπόλεως πρὸς Μεστῶ. Commodi, Caracallæ,
in Cimelio Regio, & Getæ nummi. Nomen ab Ulpio
Trajano id oppidum habet: situm, ad Mestum, seu
Nestum amnem: de quo vide quæ diximus, in Notis &
Emendationibus ad librum Plinii quartum, num. lrv.

NILVS. Trajani nummus, quo indicari expeditio ejus in
Ægyptum videtur. Apud Occonem, pag. 205. Ha-
driani quoque, pag. 231. in quo nummo fluvii typus
cum crocodilo, & hippopotamo, de quibus Philostratus,
lib. i. Iconum, in Nilo: Κεχρόδειλοι μὲ οὐδὲ καὶ οἱ
ἴωποι τῶν ποταμῶν, οὐδὲ τῶν Νείλω πινὲς πρὸς ἰσχυροῦσιν,
&c. Gestat & cornu copię Nilus, ob ubertatem qua
fecundat Ægyptum. Sed juvat & illud facetum Pef-
cennii Nigri dictum hic obiter aspergere, ac feriis for-
te nimium explanationibus admiscere, quod Spartia-
nus refert in ejus vita, pag. 77. de Nili aquarum sua-
vitate præcipua: *Hic erga milites tanta fuit censura,*
ut cum apud Ægyptum ab eo limitanei milites vinum
peterent, responderit: Nilum habetis, & vinum queritis?
siquidem tanta illius fluminis dulcedo, ut accolæ vina non
querant. Idem tumultuantibus iis qui a Saracenis victi
fuerant, & dicentibus: Vinum non accepimus, pugnare
non possumus. Erubescite, inquit: illi qui vos vincunt,
aquam bibunt.

ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. CEB. M. Aurelii nummus apud Oconem, pag. 296. cum Nili fluvii effigie, & hippopotami: quibus Ægyptus ipsa indicatur. Capitolinus in Marco, pag. 33. *Fuit Alexandria, clementer cum iis agens. . . . Apud Ægyptios se egit & philosophum in omnibus stadiis, templis, locis. Et quum multa Alexandrini in Cassium dixissent fausta, tamen omnibus ignovit, &c.*

ΝΕΙΛΟΣ. L. Γ. Nilus, anno tertio Titi principatus, sub quo cusus hic nummus est, quem Tristanus affert, pag. 307. Ibi radiato capite Nilus adumbratur, cum loto, vel papyro, cujus feracem Nilum esse, tralatum est.

ΝΙΣΑΙΩΝ. Apud Goltzium in Græcia vetere, Tab. XIII. Ad Nisæam spectat, navale Megaridis in Attica. Stephano: Νισαία, ἐπίγειοι Μεγαρίδος. In eo nummo Cereris teda insculpta, cui insidet aquila, pede spicam tenens: ex parte averfa Juppiter laureatus. In altero nummi pretium expressum, ΟΒΟΛΟΣ, cum spicæ effigie: quod in Attica in qua Megaris & Nisæa fuerit, Ceres frumenta molere & conficere invenit, teste Plinio, lib. VII. sect. LVII. In parte averfa, cymbæ vir insitit, quod navale Megarensium, ut diximus, Nisæa fuit.

ΝΙΣΙΒΙΣ.

CE... ΚΟΛΩ. ΝΕCΙΒΙ. Nummus Juliæ Cornelie Paulæ, Elagabali uxoris. Σεπτιμίας Κολωνίας Νέσιβι. Plinio, lib. VI. sect. XVI. *Antiochia, quam Nisibin vocant.* Stephano, Νίσιβις. Uranio, apud eundem, Νέσιβις. Hodie vetusto nomine servato *Nisibin & Nesbin* vocant, insignis olim oppidi tenue modo vestigium. Vide Taverner. lib. 11. Itiner. pag. 172.

ΙΟΥ. CΕΠ. ΚΟΛΩ. ΝΕCΙΒΙ. ΜΕΤ. Philippi Patris. Ἰουλιᾶς Σεπτιμίας Κολωνίας Νέσιβι μητροπόλεως. In Cimelio Regio.

ΝΟΡΒΑ.

ΑΥΓVSTVVS D. D. C. C. N. C. *Decuriones Coloniae Concordiæ Norbensis Caesarianæ.* Ex parte averfa. C. L. cum capitibus Caii & Lucii Caesarum: in ambitu,

C. IVLIO. ANTONIO. IIVIR. *Duumviro*. Nummus Augusti e Cimelio Regio. Plinio, lib. 1 v. sect. xxxv. *Colonia Norbensis Cæsariana cognomine*. Hodie *Alcantara*. Lusitanix quondam, nunc Castellæ veteris oppidum.

COL. NORBA. CAESAREA. Nummus Caii Cæsaris e Thesauro Goltzii, pag. 241.

NORICVM.

EXERCITVS NORICVS. Hadriani nummus, in Cimelio Regio. Plinio, lib. 111. sect. xxv11. *Norici*. Bavarix partem ab Æno amne, Austriamque fere universam, & Carinthiam Stiriamque Norici tenuere.

MET. NOR. In corona quercea: *Metallum Noricum*. Nummus Hadriani, e Cimelio Regio. Vide PAN-
NONIA. Patinus in Indice, pag. 11. lepide *Metropolim Noricum* interpretatur, *Nuremberg*.

ΝΟΥΚΕΡΙΝΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 223. & e Magna Græcia, Tab. xx1. Plinio, lib. 111. sect. 1x. *Nucerinus ager, & ipsa Nuceria*, in Campania. Stephano quoque, *Νουκείνοι*. Hodie *Nocera*.

NVMANTIA.

GALBA IMPERATOR. Ex parte averfa, REST. NVM. Hoc est, *Restituta Numantia*. Affert hunc nummum Seguinus, pag. 123. qui nunc Regii Cimelii est: aitque nonnullos sic interpretari ausos, *Restituta Numidia*, quod ipse merito improbat, ut & alteram interpretationem, *restituto nummo*: affert deinde haud paulo deteriolem, *Restituto Numine*, Fortunæ videlicet, quam nummo eo signatam putat. Nostram eruditus potiolem visum iri confidimus, triplici nomine: Primum, quod in eo nummo muliebre sit caput expressum, plane par ei quod in plerisque Hispaniæ nummis occurrit, ac præsertim in Obulconis nummo, de quo mox dicemus. Deinde quod Galba in Hispania primum, cui cum imperio legatus populi Romani præerat, Imperator est salutatus. Qua de re fufe Tranquillus, cap. vi11. & sequentibus. Denique quod bene meritum de Hispania tota, ac de oppidis quibusdam

privatim, nummi ejus multi significant, quibus inscriptio posita, HISPANIA, ASTIGI, BARCINO, CLVNIA, &c. Et ad conventum certe Cluniensem Numantini pertinere, teste Plinio, lib. III. sect. IV. Nunc oppidi rudera visuntur haud procul ab eo loco unde Durius annis exoritur. Nomen iis *Puente Garay*, prope urbem *Soria*. De veteris Numantiae excidio vide Florum, lib. II. cap. XVIII. Restitutam se a Galba hoc cuso numismate gloriatur: hoc est, ut ego interpretor, urbs ea quam *Soria* nunc incolae vocant, e veteris Numantiae ruinis ac juxta eam excitata.

ΝΥΣΑΕΩΝ, *Caria*.

ΝΥΣΑΕΩΝ. ΔΙΟΝΥΣΟΣ. *Nysaeorum Bacchus*. Nummus Hadriani e Cimelio Regio, cum signo Libertatis. Plinio, lib. V. sect. XXI. *Nysa*. Stephano: Νύσα, κτίτη ἐν Καρία. Τὸ ἔθνηκόν, Νυσεύς, Νυσαῖος, Νυσαϊδός, ἢ Νυσαέτις.

ΝΥΣΑΕΩΝ. Hadriani rursus, apud eundem Tristinum, pag. 500. cum Dei Luni effigie, qualis in An-cyranorum numismatibus, & Juliopolitarum, aliisque hujus tractus occurrit: ut frustra sint qui ad Nysam Euboicam hunc nummum referant, secuti licet virum eruditum, pag. 143. de usu numismi.

ΝΥΣΑΕΩΝ. ΚΑΜΑΡΕΙΤΗΣ. M. Aurelii nummus, apud Patinum, pag. 238. quo de nummo egimus, verbo ΚΑΜΑΡΑ.

ΝΥΣΑΕΩΝ. ΕΙΡΗΝΗ. ΕΠΙ. ΑΙΔ. ΠΑΙΑΝΙΟΥ. *Nysaeorum Pax. Sub Aelio Pæanio*. Commodi nummus apud Tristanum, tom. I. & Caracallæ, tom. II. pag. 209. In eo porro nummo Apollinis effigies est, tripodi innixi, jacente ante pedes cithara: quem quidem non tam Nysaeorum Præsidem Deum fuisse, quam familiae Prætoris Pæanii peculiare Numen arbitramur, ducti similitudine nominis, quod Apollinem quoque Παιάνα Græci vocent: & Claudianus:

Implorat Pæana suum conterrita Delos.

Ut hæc symbola Tristanus expediat, frustra desudat.

ΝΥΣΑΕΩΝ. Caracallæ, e Cimelio Regio, cum signo

Libertatis. Alter item cum Bacchi & Satyrorum effigie, tum ibi, tum apud Tristanum, tom. II. pag. 236. Gerit & uvam Bacchus, vini in eo tractu bonitatis & copię indicem.

ΝΥΣΑΕΩΝ. ΑΘΥΜΒΡΟΣ. Maximini nummus, in quo juvenis effigies ante aram stantis: dextra is patera libat, læva hastam gerit. Urbis conditorem esse hunc intelligimus, ex Stephano: "Αθυμβρα, πόλις Κελεύας παρὰ Μαγάνδρω, Ἀθυμβρον κτίσμα, ἥλις ἦν τὰ πάντα Νύσα ἐκλήθη. Τὸ ἐθνικὸν Ἀθυμβρῶς, τὰ λόγῳ τῶν Κελευῶν. Haussit a Strabone, lib. XI V. pag. 650. Ἰσπερσοὶ ἢ περὶ ἀδελφούς, Ἀθυμβρὸν τε καὶ Ἀθυμβραδὸν, καὶ Ὑδρηλον ἐλθόντας ἐκ Λακεδαίμονος, πρὸς ἐπωνύμοις ἑαυτῶν κτίσαι πόλεις. Λειπανδρῆσαι δ' ὕπερον. ἐξ ἐκείνων ἢ συνεικαδιῶσαι τὴν Νύσαν. Καὶ νῦν Ἀθυμβρον ἀρχηγέτιν νομίζουσιν Νυσαεῖς. *Memoriae traditum est, venisse Lacedaemone tres fratres, Athymbrum, Athymbradum, atque Hydrelum, & urbes condidisse sibi cognomines: quas homines deinde defecerint, atque ex iis Nysa fuerit condita. Et quidem Nysaei Athymbrum suae urbis auctorem perhibent.*

ΕΠΙ ΓΡ. ΤΥΧΙΚΟΥ. ΝΥΣΑΕΩΝ. Ἐπὶ Γραμματικῶς Τυχικῶς, Νυσαεῶν. *Sub Scriba Tychico*, eo, opinor, cujus superius facta mentio in nummis Magnetum ad Maëandrum, sub Alexandro Severo. Maximi Cæsaris nummus hic est, in quo pueruli octo fere taurum ad sacrificium comitantur. Occo, pag. 425. ita legit: ΕΠΙΡΕΥΤΙΚΟΥ. ΝΥΣΑΕΩΝ. Patinus, in Thefauro, pag. 195. ΕΥΤΥΧΗ ΝΥΣΑΕΩΝ. Erizzo, 497. ΕΠΙΡΕΥΤΥΧΟΙ. Abhorret autem ab his vocibus Græci sermonis consuetudo: etsi Erizzo lepide comminiscitur, ΕΠΙΡΕΥΤΥΧΟΙ ab Ἐπιρρέζω forsan derivari, quæ vox Græce *sacrifico* sonat. Ex parte nummi altera legitur, Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. ΚΑΙΣ. *Caius Iulius Verus Maximus Cæsar.*

ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ. ΙΕΡΕΩΣ. ΝΥΣΑΕΩΝ. Gordiani junioris, apud Erizzo, pag. 510. cum Herculis, Mercuriique effigie: illum clava, leoninæque exuviæ: hunc caduceus, & pera, & talaria produunt.

Utrique Numini sua fuisse in eo oppido sacra peculiana, M. Aurelio Mufonio præfide sacrorum hic nummus docet. Cave Erizzum audias, qui sic legit: ΕΠ. Ν. ΑΥΡ. interpretaturque, ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ. ΝΕΩΚΟΡΟΥ. ΑΥΡΗΛΙΟΥ.

ΑΥΤ. Κ. Π. Ο. ΔΙΚΙΝ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ. *Imp. Cæs. P. Licinius Valerianus.* ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ. Β. ΝΥΣΑΕΩΝ. *Sub Prætorè Menandro iterrum, Nysæorum.* E Cimelio Regio. In nummo eo Dei Luni effigies.

ΑΥΤ. Κ. Π. ΔΙΚ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ. ΣΕΒ ΑΥΤΟ-
κράτωρ Καῖσαρ Πούπλιος Λικίνιος Ουάλεριος Σεβαστός.
Ex parte averfa, ΘΕΟΓΑΜΙΑ. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ. ΝΥΣΑΕΩΝ. ΕΠΙ. ΓΡ. Μ. ΑΥΡ. ΛΑΙΑΝΟΥ. Θεογάμια Οίκουμνικὰ, Νυσαίων, ἐπὶ Γραμματέυοντος Μάρκου Ἀυρηλίου Λαϊανῶ. *Theogamia Oecumenica, Nysæorum, sub Scriba Marco Aurelio Laiano.* Theogamia, certamina sunt in honorem Proserpinæ a Siculis edita. Julius Pollux, lib. i. cap. i. tit. xxxiii. ubi de Græcorum festis: Κόρης, ἡ δὲ Σικελιώταις, Θεογάμια. Nempe in honorem nuptiarum Plutonis ac Proserpinæ. Fuit inter Tralles ac Nysam, auctore Strabone, lib. xiv. pag. 649. templum Plutonis ac Junonis, νεῶν Πλούτωνός τε καὶ Ἥρας, vel, ut alii malunt, Πλούτωνός τε καὶ Κόρης, Plutonis ac Proserpinæ. De voce *Oecumenica*, diximus in nummis Heliopoleos Syriæ.

CEPT. T. ΑΥΡ. ΔΙΟΔΟΤΟΥ. ΝΥΣΑΕΩΝ. Antonini Pii, apud Occonem, pag. 266. Forte, ΕΠΙ. Τ. ΑΥΡ. &c. *Sub T. Aurelio Diodoto*, Prætorè scilicet *Nysæorum.* Et pag. 295. ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ. ΑΥΡ. ΔΙΟΔΟΤΟΥ. ΝΥΣΑΕΩΝ. Forte pro ΕΠΙ. ΓΡ. ΤΙΤΟΥ. ΑΥΡ. ΔΙΟΔΟΤΟΥ, *sub Scriba Tito Aurelio Diodoto.* ΝΥΣΑΕΩΝ, in *Decapolitana Syria.*

ΝΥΣΑΕΩΝ. Nummum Elagabali, e Museo nostro, referri huc verius forsàn aliquis arbitretur, quam ad Nysam Cariæ: quod Elagabalus Syrus fuit, nempe Emisenus, ut auctor est Julianus in Cæsaribus. Plinio, lib. v. sect. xvi. *Scythopolis, antea Nysa, &c.*

ad M. 224.

p. 192.

NΩΛΑΙΩΝ. E Thefauro Goltzii, pag. 223. & in Magna Græcia, tab. xx. cum Minotauri ac Minervæ effigie. In Magnæ Græciæ nummis Minotaurus passim occurrit. Plinius, lib. 111. sect. 1x. *Nola* colonia. Stephanus: Νάλα, πόλις Αυσόνων... τὸ ἔθνικόν, ΝάλιϞ. Scribe, Νωλαῖος. Gruterus, pag. 1085. ex Sirmondo. COL. FEL. AVG. NOL. Frontinus, lib. de coloniis, pag. 87. *Nola colonia Augusta.*

Ξ

ΞΑΝΘΙΝΙΩΝ. Goltzius, in Thefauro, pag. 236. Sed in nummum forte mutilum incidit, in quo cum CANΘIN. legisset, CANΘΙΝΙΩΝ primo, mox ΞΑΝΘΙΝΙΩΝ legi putavit oportere. Cum similis veri sit ΧΡΥΚΑΝΘΙΝΑ certamina, de quibus in Sardoniorum nummis agemus, eo nummo signata.

Ο

ΟΑΞΙΩΝ. Nummus e Thefauro Goltzii, pag. 224. Stephanus: 'ΟαξϞ, πόλις Κρήτης.. ὁ πολίτης 'Οάξιος.

ΟΒΥΛΟ. In Cimelio Regio. Plinio, lib. 111. sect. 111. *Obulco*, quod Pontificense appellatur. Hodie *Porcuñ*, oppidum haud ignobile Cordubam inter & Giennam. Ita Mariana, lib. 111. hist. Hisp. cap. XXI. Reperta ibi vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. 105. MVNICIP. PONTIFICIS. Et pag. 458. ORDO. PONTIFICIENSIS. OBVLCONENSIS. Id pluribus firmat argumentis Mart. de Roa, in hist. Astigit, pag. 18.

ΟΔΗΚΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummus, apud Patin. pag. 304. nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. 1v. sect. xv111. in Thracia: *Odessus Milesiorum*. Stephano: 'Οδησός... ὁ πολίτης, 'Οδησίτης, ἢ 'Οδησός. Procopio, lib. 1v. de Ædif. cap. xi. inter castella Istro apposita, 'Οδυσός.

ΟΔΗΚΕΙΤΩΝ. Æsculapius, & Hygia. Ex parte nummi altera, ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC.

ΑΥΓ. *Imp. Cæsar M. Ant. Gordianus Augustus*. Olim e Seren. Ducis Vernolii Cimelio, nunc e Regio.

ΟΔΗCCEITΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ. *Alexandrea* certamina, de quibus dicemus in nummis ΦΙΑΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Thraciæ. Gordiani nummus hic est, apud Patinum, pag. 372.

ΘΕΟΥ. ΜΕΓΑΛΟΥ. ΚΥΡΣΑ. ΟΔΗ. Nummus singularis, e Cimelio Regio, cum Jovis effigie: quem nummum distracta hac voce ΚΥΡΣΑ. in duas, hoc pacto, ΚΥΡ. ΣΑ. sic interpretamur: Θεοῦ Μεγάλου Κυρίου Σεραπίδος. Ὁδοσεϊτῶν. *Dei Magni Domini Serapidis. Odeffitarum*. Deus & Dominus Serapis, qui Juppiter, & Sol, multo potiori jure appelletur sane, quam Carus in nummis, ΘΕΩ. ΚΑΡΩ. CEB. Item DEO. ET. DOMINO. CARO. INVIC. AVG. Vel Aurelianus, DEO. ET. DOMINO. ΝΑΤΟ. AVRELIANO. Aut Domitianus denique a Martiale, lib. v. Epigr. VIII. *Deus & Dominus noster*. Apud Gruterum, pag. xxii. num. 10. & 11. ΔΙΙ. ΗΛΙΩ. ΜΕΓΑΛΩ. ΣΑΡΑΠΙΔΙ. *Iovi Soli Magni Serapidi*. Et ad vocem *κύριος* quod attinet, aliis etiam Diis adscriptam reperimus, apud eundem Gruterum, pag. 68. num. 6. Albæ Juliæ reperta inscriptione, ΚΥΡΙΩ. ΑΣΚΛΗΠΙΩ. ΚΑΙ. ΥΓΙΗ. ΘΕΟΙΣ. ΕΠΙΚΟΥΡΙΟΙΣ. Si tamen alius a Jove, ac non idem cum eo potius, Æsculapius est. Denique Magnus Deus Odeffitarum ΣΑΡΑΠΙΣ (sic enim in Nummis semper, lapidibusque scribitur) modo appellatur, ut in sacris paginis, Act. XIX. *Magna Diana Ephesorum*.

ΘΕΑ.

C. A. O. A. F. Nummus Antonini Pii e Cimelio nostro: in quo turratum caput. *Colonia Ælia Oca Augusta Felix*. Plinio, lib. v. sect. 1v. *Civitas Oeënsis*, in Africa. Cognomen Felicis in hoc fere tractu etiam Carthagini attributum. Ab Ælio Hadriano prius Æliæ sibi nomen adscivit: ut in his regionibus aliæ, Zama exempli gratia, Thenæ, &c. Vide plura in Plinianis notis.

ΟΙΝΙΑΔΑΝ,

ΟΙΝΙΑΔΑΝ, Dorica dialecto, pro ΟΙΝΙΑΔΩΝ, in nummo quem vidimus. Οἰνιάδαι, oppidi nomen est, in ipso Acheloi amnis ore positi, qua mari immergitur. Meminere Thucydides, Polybius, Pausanias, Livius. Acheloi, Plinius lib. 1 v. sect. 11. Stephanus: Οἰνιάδαι, πόλις Ἀχαρνανίας, πρὸς τὴν Ἀχελῷον.

ΟΪΤΑΙΩΝ. Stephanus: Οἴτης, ὅθις αἴτι Τεργήνα. ἔτι καὶ πόλις Μηλίων. οἱ οἰκοῦντες, Οἰταῖοι. Sunt in Thessalia Oeta mons, a quo Hercules Oetæus cognominatus, Oetes oppidum, & Melienses populi. Plinio, lib. 1 v. sect. 1111. *Doridis a tergo mons est Oeta.*

ΟΛΕΑΣΤΡΟΝ. ΜΥΝ. Municipium Olcastrum. Plinio, lib. 111. sect. 111. inter oppida Gaditani conventus, *Olcastro*. Vide quæ eo loci diximus. Nummus hic Tiberii est, e Thesauro Goltziano, pag. 244.

ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΝΕΡΩΝ ΚΛΑΥΔ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. Νέρων Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστός. Ex parte altera, ΔΙΟΣ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ. Plinius, lib. 1 v. sect. 11. *Delubrum Olympii Iovis*, in Elide. Stephanus: Ὀλυμπία, ἡ πρὸς τῆσιν Πίσαις λεγόμενη, ἐνθα Ὀλύμπιον Ζῆς ἱμάται. Pausanias, in Eliac. prior. sive lib. v. pag. 159. Ἐν τῇ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ νειῶν, Νέρωνος ἀναθήματα, τρίτος μὲν ἐς κένου φύλλα τέθειται, τέταρτος ἢ ἐς δρυὸς ἔστι μεμυμηδύος. *Sunt in Olympii fano coronæ, quas Nero donavit: earum quæ est ordine tertia, oleastri: quarta, quercus frondem imitatur.* Itaque vice Numinis ipsius gratum animum testaturi ob ea dona fano tributa, ejus fani accolæ, Neroni cudi nummum jussere.

ΟΛΥΜ. cum Jovis Olympii capite, in nummis Græciæ veteris, apud Goltzium. Tab. x. In parte averfa, juvenis in rupe sedet, ex qua amnis labitur, templumque Jovis Olympii præterfluit. Hunc Alpheum esse haud immerito suspicamur. Plinius, lib. 11. sect. 111. *Quidam vero amnes odio maris subeunt vada, sicut Arcthusa fons Syracusanus, in quo redduntur jacta in Alpheum, qui per Olympiam fluens, Peloponnesiaco litori infunditur.* Pausanias, in Eliac. prior. pag. 161. Οἱ Ἀλ-

φείδς νερόμισται τῶ Ὀλυμπίῳ Διὶ ποταμῶδ' μάλιστ' ἢ φίλος.
Alpheus fluviorum omnium Iovi maxime amicus creditur.
 Causam ejus amicitiae ex eodem Pausania pete.

Ο ΛΥΜΠΙΑΣ. Noctua fulmini insidet, Palladis symbolum, quam etiam cum fulmine effictam olim esse, Livius, aliique veterum prodidere. Adjectæ litteræ ΣΩ, quibus Σωτήρα Pallas inscribitur, hoc est, *Servatrix.*

Ο ΛΥΜΠΙΑΣ. Sedet Olympius Juppiter, aquilam dextra, læva hastam gerens. In parte averfa, noctua, cum simpulo, seu vase parvo, quo vinum in sacrificiis libabatur. Cultrum esse falso Nonnius putavit.

Ο ΛΥΝΘΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΡΩΝΑΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. In Græcia Goltzii, Tab. xxiv. Plinio, lib. iv. sect. xviii. in Thracia, *Olynthos*. Stephano: "Ὀλυθός... ὁ πολίτης, Ὀλυθός. Turritæ mulieres duæ in eo nummo, quibus utraque civitas adumbratur, remonem læva tenent, quod maritima fuisse ea oppida argumento est: dextrasque jungunt, quasi fœdus incant, quod epigraphe ipsa declarat: *Olynthiorum Toroneorumque concordia.*

Ο ΜΦΑΛΙΤΩΝ. Apud Goltzium, in Thesauro, pag. 224. ΟΜΨΑΛΙΤΩΝ, mendose. In ejusdem Græcia, Tab. iiii. recte ΟΜΦΑΛΙΤΩΝ, cum Herculis clavæ innitentis, ac leoninas exuvias gerentis effigie. Stephano: Ὀμφάλιον, ... Θετταλίας, τὸ ἔθνηκόν, Ὀμφαλίτης.

Ο ΖΥΡΥΝΧΙΤΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. Domitiani, in Thesauro Goltzii, pag. 224. In Notitia Eccles. pag. 55. Ἐπαρχία Ἀρκαδίας. Ὀξύρυγχος Μητρόπολις. Arcadia Provincia in Ægypto appellata, ab Arcadio rege quodam, inquit Eustathius ad Dionysium, vers. 251. prius Heptapolis & Heptanomos vocata, quod septem urbibus constaret, totidemque præfecturis. Nos verius a situ quem in Ægypto ea regio obtinet, similem ei quem in Achaïa sibi Arcadia vindicat, hoc est, mediterraneum, nomen quoque simile traxisse credimus.

Ο ΖΥΡΥΝΧΙΤ. L. H. Ὀξύρυγχιτῶν. Λυκαδάιτος ἢ Ἀππὸ

οὐλιανο. Nummus Antonini Pii e Gaza Regia. In eo nummo sæpiusque in aliis, Palladis stantis effigies, ac victoriolam gestantis. Arrian. in Epictet. lib. 11. cap. 1111. Καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἢ Φαιδίου ἀπ᾽ ἑξ Ἐκπέινασα ἢ χεῖρα, καὶ ἡ Νίκη ἐπὶ αὐτῆς δεξιᾷ, &c. Quare nummum alterum ejusdem Hadriani, in quo Pallas similiter insculpta, ex eadem Gaza cum notis L. I H. quanquam sine oppidi nomine, iisdem Oxyrynchitis adscribimus.

ΟΠΟΝΤΙΩΝ. In Museo nostro. Plinio, lib. 1 v. sect. XII. *Opus, unde sinus Opuntius*, in Locris Epicnemidiis, juxta Bœotos. Eustathius, ad Iliad. 11. vers. 532. Ὀποδός... καὶ τὸ ἔθνικόν ἐξ αὐτῆς, Ὀπουώπιος.

ΟΠΟΝ. Cantharus, ex quo edera & uva emergit. Libero Patri sacrum fuisse agrum eum id argumento est, ac vini feracem. Apud Goltzium, in Græcia, Tab. XVIII.

ΟΠΟΝΤΙΩΝ. Veneris effigies, & Ajacis Locrorum tyranni. Vide Strabonem, lib. 1 x. pag. 425.

ΟΡΘΩΣΙΕΩΝ. Nummi Augusti, in quibus expressa Plutonis Proserpinam rapientis effigies, ut in nummo Cyzicenorum. Item Antonini Pii, & Caracallæ, quos vidimus, in Cimelio Regis Christianissimi. Plinio, lib. v. sect. xvii. in Syria, *Orthosia*. Sed & altera est ejusdem appellationis in Caria, sect. xxix. cui potius nummos eos adscribendos putamus. Apud Goltzium in Thesauro, pag. 219. ΚΟΡΘΩΣΙΕΩΝ, haud dubie, pro ΟΡΘΩΣΙΕΩΝ. In Conc. Calched. act. 1. pag. 89. Ὀρθοσιῶν.

ΟΣΚΑ.

COL. V. T. T. Ex parte altera, ΟΣΚΑ. Caligulae nummus, in Cimelio Regio. *Colonia Victrix Togata Tarraco*, & *Osca*. Sic duæ diversæ civitates, ΒΙΛΒΙΛΙΣ, & ΙΤΑΛΙΚΑ, in uno eodemque nummo scribuntur, quem laudat Ant. August. Dial. 7. Antiq. pag. 109. Plinio, lib. 111. sect. 1 v. *Oscenses, regionis Vescitaniæ*, in Cæsaraugustano conventu. Nunc *Huesca* in Aragonia.

VRB. VIC. ΟΣΚΑ. D. D. Augusti, ac Tiberii nummi, quos vidimus. *Vrbs Victrix Osca, Decreto Decurionum.*

NUMMI ANTIQUI

V. V. OSCA. *Vrbs Victrix Osca*, Augusti, ac Tiberii.
VRB. VIC. OSCA. SPARSO. ET. CELERE.
II VIR. In Cimelio Regio.

V. V. OSCA. C. TARRACINA. P. PRISCO
II. VIR. *Vrbs Victrix Osca. Caius Tarracina. Publico
Prisco Duumviris.* Caii Caligulae nummus e Cimelio
Regio, cum equitis decurrentis effigie.

OSICERDA.

MVN. OSICERDA. Tiberii nummus, & Cimelio
Regio, & apud Patin. pag. 71. Plinio, lib. 111. sect.
1 v. *Offigerdenses.* A Ptolemaeo, lib. 11. cap. vi. juxta
Leonicam *Ὀσίκερδα* statuitur, nunc in Aragonia. Bos
ibi insculptus vel est deductae coloniae index, vel ea
litatum hostia Augusto ab Osicerdensibus significat.

OSSONABA. MVN. Tiberii, e Thesauro Goltziano,
pag. 244. Plinio, lib. 1 v. sect. xxxv. *Ossonoba.* Ho-
die *Estombar*, in Algarbica Lusitaniae ditione. Vide
Notas in Plinium.

OSTIA.

AVGVSTI. S. PORT. OST. C. *Augusti Portus
Ostiensis*, *Senatus Consulto.* Neronis, e Cimelio Regio.
Plinio, lib. 111. sect. 1 x. *Ostia colonia*, in ipsis Tibe-
rini annis ostiis.

PORT. OST. Trajani. Scholiastes Juvenalis, ad Sa-
tyr. XII. *Trajanus portum Augusti restauravit, & inte-
rius tutiorem sui nominis fecit.* Sensit & Hadriani libe-
ralitatem colonia Ostia, cujus beneficii monumentum
exstat in vetusta inscriptione, apud Gruterum, pag.
CCXLIX.

IMP. CAESARI. DIVI. TRAIANI. PARTHICI. F.
DIVI. NERVAE. NEPOTI. TRAIANO. HADRIANO. AVG.
PONTIF. MAXIM. TRIB. POTEST. XVII. COS. III. P. P.
COLONIA. OSTIA.

CONSERVATA. ET. AVCTA. OMNI. INDVLGENTIA.
ET. LIBERALITATE. EIVS.

II

Π Α Γ Α Σ Α Ι Ω Ν. In ederacea corona, ex Graecia Golt-
zii, tab. XXI. Plinius, lib. 1 v. sect. xv. *Oppidum Pa-*

gase, idem postea *Demetrius dictum*, in Macedonia.
Nummus averfa parte Bacchum exhibet, ederacea
cinctum corona.

ΠΑΘΜΟΣ.

EN ΠΑΘΜΩ. Severi nummus, apud Patin. pag. 285:
nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. I V. sect. 23. *Pathmos*.
Joannis Apostoli secessu clara. Hodie *Palmosa*, nau-
tis: incolis, *Patinos*.

ΠΑΙΣΗΝΩΝ.

ΠΑΙC. Dimidius aper, cum duobus globulis. Ex parte
averfa, caput muliebre. Straboni, lib. XI I I. pag. 589.
Παισὸς urbs fuit inter Lampfacum, Pariumque, in Hel-
lesponto: incolæ Παισηνοὶ appellati.

ΠΑΛΜΥΡΗΝΩΝ. Elagabali nummus, e Thesauro Golt-
zii, pag. 224. Plinius, lib. V. sect. XXI. *Palmyra*, in
Syria. Stephanus: Πάλμυρα... τὸ ἔθνικόν, Παλμυριωδὸς.

COL. PALMYRA. Caracallæ nummus, e Thesauro
Goltzii, pag. 241. Hæc sedes imperii Orientis Ode-
nato, Zenobiæ, & filiis fuit: quorum nummi exstant
in Cimeliis rarissimi, quos hic obiter afferemus, quod
eorum aliqui difficilis sint in primis explicatus, digni-
que ut in iis tum nostra, tum eruditorum, se se exer-
ceat industria.

IMP. C. ODENATHVS. P. F. AVG. *Imp. Ce-
sar Odenathus Pius Felix Augustus*.

ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΟΔΗΝΑΘΟC. CEB. L. Δ. Αὐτοκρα-
τωρ Κοῦσαρ Ὀδηναθὸς Σεβαστὸς, λαχάβωτος δ'. anno impe-
rii quarto. Affert hunc nummum utrumque Occo, ex
Ursino, pag. 478. quo potitum Orientis imperio Ode-
natum liquet: de quo Trebellius Pollio, in XXX. ty-
rannis, cap. XIV. *Nisi Odenatus princeps Palmyreno-
rum, capto Valeriano, fessis Romanæ Reipub. viribus
sumpsisset imperium, in Oriente res perditæ essent. Quare
assumpto nomine primum regali, cum uxore Zenobia, &
filio majore, cui erat nomen Herodes, minoribus He-
renniano & Timolao, collecto exercitu contra Persas pro-
fectus est... Composito igitur magna ex parte Orientis
statu, a consobriino suo... interemptus est cum filio suo*

NUMMI ANTIQUI

Herode, qui & ipse cum patre post reditum de Perside, Imperator est appellatus. Et in Gallieni vita: Odenatum participato imperio Augustum Gallienus vocavit: ejusque monetam, qua Persas captos traheret cudi jussit, &c. De Herode deinde idem: Herodes non Zenobia matre, sed priore uxore genitus, cum patre accepit imperium. . . . Et erat circa illum Zenobia novercali animo, &c. De Zenobia vero: Zenobia, quæ se de Cleopatrarum Ptolemæorumque gente jactaret, post Odenatum maritum. . . diademate etiam accepto, nomine filiorum Herenniani & Timolai. . . imperavit. De Vabalatho denique, in Aureliani vita Flavius Vopiscus aliquanto accuratius, quam Pollio: Hoc quoque ad rem pertinere arbitror, Balbati filii (lege, Vabalathi) nomine Zenobiam, non Timolai & Herenniani, imperium tenuisse quod tenuit. Ex quibus hoc familiæ Odenathi stemma efficias:

ODENATHVS. N. Uxor Odenati prior. ZENOBIA, uxor Odenati altera.
 HERODES Odenati F. HERENNIANVS. TIMOLAVS.
 VABALATHVS Herodis F.

Quod quidem stemma sic concinnari oportere, vidit ante nos Tristanus. Zenobiæ deinceps ac liberorum ejus nummos afferemus: tum Herodis & Vabalathi.

СЕПТ. ΖΗΝΟΒΙΑ СЕВ. L. E. Σεπτιμία Ζηνοβία Σεβαστή. λυχρ. ε. anno quinto. Alter, СЕПТИΜΙΑ ΖΗΝΟΒΙΑ. СЕВ. L. E. Uterque e Cimelio Regio. АΥΤ. ΗΡΕΝΙΑΝΟС. СЕВ. L. B. Occo, ex Goltzio, pag. 485.

HERENNIANVS. ET. TIMOLAVS. AVGG. PRINC. IVVENT. Occo, ex Ursino, ibidem.

АΥΤ. Κ. ΤΙΜΟΛΑΟС. СЕВ. L. Β. Αὐτοκράτωρ Καίσαρ Τιμόλαος Σεβαστός, λυχρ. β. anno secundo. Ex Occone pariter.

IMP. C. HERODES. P. F. AVG. PRINCEPS. IVVENTVTIS. Occo, ex Ursino, pag. 478.

АΥΤ. Κ. ΗΡΩΔΙΑΝΟС. СЕВ. L. Γ. Occo, ibidem.

IMP. C. HERODIANVS. AVG. In parte averfa, SALVS. AVGVSTI. Apud Tristanum, tom. III. p. 43.

- ΑΥΤ. Κ. Α. Δ. ΑΥΦΗΛΙΑΝΟC. CEB. L. Α. Αὐτο-
κράτωρ Κοῦσαρ Δούκιος Δομίλιος Αὐρηλιανὸς Σεβαστὸς, Αὐ-
γεστατος α. *Imp. Caesar L. Domitius Aurelianus Aug.*
anno primo. Ex parte altera, ΑΥΤ. ΕΡΜΙΑC. ΟΥΑ-
ΒΑΛΛΑΘΟC. ΑΘΗΝΟΥ. L. Δ. *Imp. Hermias*
Vabalathus Athenæ F. anno quarto. Ex quo Herodis
alterum nomen *Athenas* Ἀθῶνας vel Ἀθῶνης fuisse vi-
deri queat. Habet hunc nummum Trifstanus, tom. III.
pag. 213. In nummo Patini, pag. 430. non ΑΘΗΝΟΥ,
sed ΑΘΗ. modo legitur.
- ΑΥΤ. Κ. ΔΟΜ. ΑΥΦΗΛΙΑΝΟC. CEB. L. Β. Ex
parte averſa: ΑΥΤ. ΕΡΜΙΑC. ΟΥΑΒΑΛΛΑΘΟC.
ΑΘΗΝΟΥ. Trifstanus, ibidem. Occo, pag. 485. &
pag. 497. pro ΑΥΤ. ΕΡΜΙΑC, legit incaute, ΑΡ-
ΜΕΝΙΑC, ac Salmaſium in fraudem impulit, qui in
Vopifcum pag. 380. ut Armenios Vabalatho deinde
ſubdat, fruſtra laborat.
- ΙΜΡ. C. ΑΥΡΕΛΙΑΝΟΥC ΑΥΓ. Ex ſuperficie al-
tera: VABALATHVS VCRIMOR. Apud
Mediobarbum, pag. 407. Trifstanus tom. III. pag.
212. ſic notas haſce poſtreimas exhibet, VCRIM DR,
& ignotas ſibi fatetur. Patinus, in Indice Numiſma-
tum, pag. 29. VERIMPR. Mediobarbus, pag. 386.
V. K. P. I. M. DR. nec quidquam explanat. Ange-
loni, prioribus litteris duabus omiſſis, ceteras RIMDR
ſic interpretatur, REGNUM INVICTO MAGNO
DOMITV RESTITVIT. Infulſe. Occo, pag.
495. VCRIM. P. P. nec nodum expedit, nec ſin-
cere repræſentat: nummum enim ipſi vidimus, in quo,
ut Mediobarbus quoque vidit, ſcriptum perſpicue
VCRIMOR. Quas quidem litteras ita diſtinguere &
interpretari nunc lubet, V. C. R. I. M. O. R. *Vice Cæ-*
ſaris Reſtor Imperii Orientis. Nam barbaram vocem
aliquam arbitrari ſub hiſce Notis Latinis latere, frigi-
dum genus exceptionis eſt, ac deſperantium. IM. vero
pro *Imperio* vel *Imperatore* in nummis inveniri, non
infrequens eſt. Neronis nummus e Gaza Regia, I. M.
NER. CLAVD. CAES. AVG. Ex parte averſa,

S. C. in corona. *Vice* autem *Sacra*, seu vice Imperiali
geri aliquid a Principibus viris, nihil est obvium ma-
gis in formulis Cassiodori, in inscriptionibus apud Gru-
terum, in legum codicibus. Gruterus, pag. CCCLXXXI.
ELECTVS. AD COGNOSCENDAS. VICE.
CAESARIS. COGNITIONES. Tenuisse sane
Orientis Imperium Odenatum, cum liberis, ex supra-
dictis liquet, prodente id verbis conceptis Pollione,
testantibusque nummis. Quin etiam vocatum a Gallie-
no in partem imperii, & Augusti nomen, signatamque
ejus facie ac nomine Imperatoris jussu ac permissu mo-
netam, idem affirmat: quem honorem cum Vabalatho
quoque nepoti ejus ab Aureliano habitum videamus,
quid similius veri est, quam quem habere aut nomi-
nare Augustum ipse noluit, quem postea idem cum
Zenobia matre oppressit, interim dum pateretur ac
dissimularet, speciosaque appellatione prolectaret, *Re-*
ctorem Imperii Orientis vice Cæsaris ab ipso in hoc nu-
mismate esse appellatum? Sic vetus inscriptio apud
Gruterum, pag. 168. 4. IVL. NEMESIVS VICE.
M. AVREL. IMP. SACRA. BAETICAM.
GVBERNANS, quod idem est ac *Vice Cæsaris*
Bæticae Rector. Ut pag. 43. 6. FABIVS. MAXI-
MVS. RECTOR. PROVINCIAE. Sic adop-
tatus L. Aelius Verus ab Hadriano, inquit Spartianus,
eo tempore, quo parum vigeat, & de successore necessa-
rio cogitabat: statim Praetor factus, & Pannoniae Dux
& Rector impositus. Sic Didius Julianus in nummo
Musei nostri, RECTOR ORBIS dicitur: ut &
Caracalla, & Elagabalus. Sic denique Postumus in
Galliis, teste Trebellio Pollione, commissum sibi a Gal-
lieno regebat imperium, ante quam eum Galli Impera-
torem appellarent. Quid porro mirum si vices suas al-
teri vel semel in Oriente concesserit, qui vicarias ipse
ducum & tribunorum plurimas habuit, & Vlpium Crinitum
vicem sumpsit, exercitum duxit. Vopisco teste, pag. 212.
cum praesertim Vabalatho fortissimo viro, Rectore
Orientis scilicet vice Cæsaris constituto, secure se
Aurelianus

Aurelianus RESTITVTOREM ORIENTIS, in aliis nummis appellat, quos affert Mediobarbus, pag. 407.

ΠΑΜΦΥΛΙΩΝ. ΚΟΙΝΟΝ. Nummus Caïi Cæsaris, apud Goltzium, pag. 224. Plinio, lib. v. sect. xxvii. *Pamphylia*. Stephano: Παμφυλία... κατοικουῶτες, Παμφύλιοι. Vide ΚΡΗΤΩΝ.

ADVENTVI. AVG. PAMPHYLIAE. Occo, in Hadriano, pag. 231.

ΠΑΝΔΟΣΙΕΩΝ. Nummi e Magna Græcia Goltzii, tab. xxiii. Plinio, lib. iv. sect. i. *Pandosia*, in Epiro. Stephano: Πανδοσία... πόλις Θεσσαρωτίας. τὸ ἔθνηκόν, Πανδοσίης. A Pandosia Italiae, gentile est Πανδοσηγός. Quare ad Thesprotiae oppidum transferri a Goltzio hos nummos oportuit. In his tripus Apollineus, atque ipsemet Apollo insculptus. Sunt & in quibus turritum caput, & Alexander ut videtur, Epirotes, qui, ut Livius narrat, *ab exsule Lucano interfectus, sortes Dodonæi Iovis eventu affirmavit. Accito ab Tarentinis in Italiam data dictio erat, caveret Acherusiam aquam, Pandosiamque urbem: ibi fatis ejus terminum dari: eoque ocyus transmisit in Italiam, ut quam maxime procul abesset urbe Pandosia in Epiro, & Acheronte amni.... Ceteram, ut ferme fugiendo in media fata ruitur, ... haud procul Pandosia urbe imminentes Lucanis ac Brutiis snibus tres tumulos insedit.... Pervenit ad amnem.... quem cum in certo vado transiret agmen, fessus metu ac labore miles, increpans nomen abominandum fluminis: Iure Acheron vocaris, inquit, &c.*

ΠΑΝΕΜΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ. Juliae Domnae: e Cimelio R. P. De la Chaise, qui nunc est Christianissimo Regi LUDOVICO MAGNO a Confessionibus. Est Severi ex equo sedentis effigies in parte nummi antica. Fuit Πανεμούτειχος Pamphyliæ oppidum, a quo gentile nomen Πανεμοτειχίτης derivatur, ut ab Ἀβωνούτειχος fit Ἀβωνοτειχίτης. Meminit hujus oppidi Notitia Eccles. pag. 31. Ἐπαρχία Παμφυλίας ἔπο' Κομισιδειον... Πανεμούτειχος. *Provincia Pamphylia, sub Consulari... Pa-*

nematichos. Est similis prope formæ nomen oppiduli Bithyniæ, Παντειχίον, ex quo fieri commode potest Παντειχίτης. Habet illud Antoninus inter Calchedonem, & Nicomediam, *Pantichium*. Nicephorus Callist. lib. XII. cap. XLIX. ubi de invento Præcurforis capite, Theodosii principatu. Ὡς ἢ πρὸς τὸ Παντειχίον ἦδη ἐχθρόντο, μικρὸν ἢ τοῦτο ἄρα οὐ πᾶν πορρωτέρω τῆ Χαλκηδόνος κείσθον. *Vbi autem ab Pantichium oppidum parvum non longe a Calchedone situm, ventum est.* Habet eadem Eusebius, lib. VII. hist. Eccles. cap. XXI. Sed non est id hujus loci.

PANNONIA. Nummus Ælii Cæsaris, e Cimelio Regio, Museoque nostro. Est & apud Patinum, pag. 211. Pannonia ibi turrato capite labarum tenet: hoc est, signum militare, pensile, ex panno sericove confectum, ima sui parte fimbriatum, ex suprema conti parte, transverso in morem antennæ ligno, pendens: cujusmodi sunt vexilla nostra Ecclesiastica, vulgo *Bannieres*. Ex hoc vero nummo intelligimus, nec Constantini primum ævo labarum repertum, nec proprium fuisse Romanorum vexillum, sed Pannonici exercitus, Cappadocici, Judaïci, Syriaci, aliarumque gentium, quarum in nummis insculptum olim: auxiliariumque demum peregrinarumque copiarum: mox & a Romanis Imp. adscitum inter signa cetera militaria: uti ex Hadriani nummo liquet, cujus epigraphe est, **FIDES EXERC.** in quo Imp. ipse præit, læva Labarum tenens, subsequentibus militibus quatuor, cum tribus signis diversis. Hunc fere morem secutus Constantinus M. hoc unum signis ceteris haberi sanctius voluit, cum esset Christi monogrammate insignitum: ante Imperatorem deferri semper, & in præliis a fortioribus custodiri jussit: ut narrant auctores ejus vitæ. De Labari etymo, vide Nicol. Fullerum, lib. II. Miscellan. Sacr. cap. I. & lib. IV. cap. XII. De Ælio Vero, cujus nomine nummus inscriptus, Spartianus in ejus vita, pag. 14. *Adoptatus autem L. Ælius Verus ab Hadriano eo tempore, quo parum vigebat, & de successore necessario cogitabat:*

statim Prætor factus, & Pannoniis Dux & Rector impositus. . . . Nec provinciæ quidem, cui præpositus erat, defuit: Nam bene gestis rebus, vel potius feliciter, etsi non summi, mediis tamen obtinuit ducis famam.

PANNONIAE. Duæ Pannoniæ, superior, & inferior, in nummo Decii, quem Augustum dixere, dextras jungunt, conjurantque contra Philippos. De Pannonia magnifice Mamertinus, in Paneg. ad Maximianum: *Quis dubitat quin multis jam sæculis, ex quo vires illius ad Romanum nomen accesserint, Italia quidem sit gentium domina gloriæ vetustate, sed Pannonia virtute.* Est hic e Museo nostro.

METALLI. VLPIANI. PANN. *Métalli Vlpiani Pannonici.* Nummus singularis ex ære, Cimelii nostri, Trajano Imp. cusus, cum effigie Deæ Monetæ. Ei metallo a loco in quo fodinæ fuere, Pannonici: a Trajani nomine, cujus ævo repertæ, Vlpiani appellatio est indita. Sic in Hadriani nummis, **MET. NOR.** *Metzallum Noricum*, & **METAL. DELM.** *Metalium Delmaticum* legimus. Dalmatici etiam Papinius meminit in Silvis. Sunt autem Dalmatia, Pannonia, Noricum, confines inter se regiones, æque metallis divites. His metallis qui præerat, *Comes Metallorum per Illyricum* appellatus in Notitia Imperii, sect. x. sub dispositione Comitum Sacrarum Largitionum. Ut vero metallum istud de suo nomine, sic & basilicam Ulpianam appellavit: de qua nummus insignis apud Patinum in Thesauro, pag. 157. **BASILICA. VLP. IA.**

PANORMITAN. Apud Parutam nummi complures variis insculpti symbolis, Aquila, Jove, crure triplici, qui Siciliæ typus, &c. Plinio, lib. III. sect. XIV. in Sicilia, *Panhormum*. Stephano: Πάνορμος, πόλις Σικελίας. . . ὁ πολίτης, Πανορμίτης. Itaque **PANORMITAN** in nummo Dorice, pro ΠΑΝΟΡΜΙΤΩΝ. Nobis *Palerme*.

KART. PAN. *Carthago. Panormus.* Apud Parutam, cum effigie Imperatoris hastam gerentis. Panormitanos olim Carthaginensibus paruisse hic nummus signi-

ficat. Ex parte averſa, equi caput, Carthaginiensium ſymbolum vulgare. Maro huc reſpexit, lib. 1. Æneid.

Lucus in urbe fuit media, lætiſſimus umbra:

Quo primum jaſtati undis & turbine Pœni

Effodere loco ſignum, quod regia Iuno

Monſtrarat, caput acris equi: ſic nam fore bello

Egregiam, & facilem victu per ſæcula gentem.

Quare ex eo tempore equum in nummis Pœni ſignave.

PANORMITANORVM. Victoriæ typus, apud Parutam, num. 103.

PANORMITAN. Aquila, Jovis armigera. Ex parte altera Janus biceps, cum ove, quæ Jovi ſcilicet ſingulis Idibus immolari ſolita: quare & ovis Idulis lingua Etruſca eſt appellata. Feſtus; *Idulis ovīs dicebatur, quæ omnibus Idibus mactabatur.* Naſo, lib. 1. Faſtor.

Idibus alba Iovi grandior agna cadit.

PAPIA.

COL. PAPIAE. M. Aurelii nummus, apud Triſtanium, tom. 1. pag. 631. a quo hic nummus ad Papiam Africae revocatur, Ptolemæo, inquit, memoratam, lib. 1 v. cap. 111. Falſo: cum ibi Papia nulla, ſed Δαλία ſit. Ac ſi uſpiam *Papia* occurrat ex Africa, vox ea in mendo cubat, eſtque in *Puppia* transformanda, quæ civitas fuit Proconſularis Africae, unde *Reparatus Puppianenſis*, in Notitia illius Africae appellatur. Ad Papienos referri oportuit, cujus coloniæ vetus inſcriptio meminit, apud Gruterum, pag. 448. 4. ſitumque prope Sinueſſam, Latii oppidum, indicari. COLONIS. SINVESSANIS. ET. CEDIANIS. . . . COLONIS. SINVESSANIS. ET. PAPIENIS. MONUMENTVM, &c.

ΠΑΡΑΙΤΩΝΙΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ.
Parætoniorum civitatis ſacræ & inviolatæ. Titi nummus e Theſauro Goltzii, pag. 224. Plinio, lib. v. ſect. v 1.
Parætonium. In inferiore Libya. Hodie *Raxa.*

ΠΑΡΕΜΦΙΤΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ.
Paremphtarum civitatis ſacræ & inviolatæ. Claudii

nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 224. Stephanus:
 Παρέμφις, πόλις Αιγύπτου. ὁ πολίτης, Παρεμφίτης.

ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. Nervæ nummus e Thefauro
 Goltzii, pag. 224. Hæc Parthenopolis Plinii est, lib. v.
 sect. XLIII. in Bithynia, cujus meminit & Constan-
 tinus Porphyrog. lib. 1. them. v. pag. 26. non altera
 Macedoniae Parthenopolis, de qua Stephanus, Παρ-
 θενόπολις, Μακεδονίας πόλις... ὁ πολίτης, Παρθενοπολίτης.

ΠΑΡΙΑΝΩΝ. Nummus e Thefauro Goltzii, pag. 224.
 Plinio, lib. v. sect. XL. *Parium colonia.* prope Lampsa-
 cum, in Hellesponto. Stephano: Πάειον, πόλις ἐν Ἑλ-
 λισπόντῳ... ὁ πολίτης, Παειανός. His peculiare nu-
 men Cupido fuit, teste Pausania lib. IX. sive in Boco-
 ticis, pag. 302.

ΠΑΡΙ. & ΠΑΡΙΩΝ. Goltziani nummi, aliique, quos
 vidimus ex ære, Medusæ capite insignitos, & bove.
 Plinio, lib. IV. sect. XXII. *Paros insula cum oppido.*
 Stephano: Πάρος νῆσος... ὁ πολίτης Πάειος. E Cyclo-
 dibus insulis una. Hodie *Paris*.

PARLAIS COL. Nummus M. Aurelii, e Cimelio
 Card. Maximi, ut retulere ii nobis, qui nummum tra-
 ctarunt. Obtinet nummi aream figura muliebris, quæ
 dextra labarum, læva Copiæ cornu gerit. In Notitia
 antiqua Eccles. Hieroclis, pag. 19. inter Antistites
 Provinciæ Pisidiæ censetur ὁ Παρλαός. Pag. 51. ὁ Πα-
 ελλης, pro Παρλαίς. Apud Leunclavium, pag. 96. ὁ
 Παεραλαός, pro Παρλαός. A Ptolemæo, lib. v. cap. vi.
 Lycaoniæ Παεραλαίς cum Iconio adjudicatur. In Con-
 cilio Nicæno I. pag. 53. *Eusebius Paralaïs Lycaonia.*

PARTHIA.

DE PARTHEIS. Augusti nummus, in quo tiara,
 arcus, pharetra, apud Occonem, pag. 66. Horat. I.
 Epist. XII.

Ius imperiumque Phraates

Cæsaris accepit genibus minor.

SIGNIS. PARTHICIS. RECEPTIS. S. P. Q. R.
 Corona querneæ. Apud Occonem, Augusti nummus,
 pag. 57.

CIVIB. ET. SIGN. MILIT. A. PARTH.

RECV P. Arcus triumphalis, ibidem. Alius, pag. 59.

A. PARTHIS. RESTIT. Tranquillus in Augusto, cap. XXI. *Parthi quoque & Armeniam vindicanti facile cesserunt: & signa militaria, quæ M. Crasso & M. Antonio ademerant, reposcenti reddiderunt: obsidesque insuper obtulerunt*, &c. Id a Phraate Parthiorum rege factum, ab Augusto lætitia ingenti susceptum narrat prolixè Dio, lib. LIV.

ARCVS. OB. VICT. PARTH. Nummus Neronis, quem vidimus.

EXERCITVS. PARTH. &

EXPEDITIO. AVG. PARTH. Apud Occonem, in Trajano, pag. 214.

PARTHIA. CAPTA. Eiusdem Trajani, & L. Veri, apud Occonem, pag. 305.

REX. PARTHIS. DATVS. Trajani nummus e Museo nostro.

REX. PARTHVS. Eiusdem Trajani, e Cimelio Regio. Hunc Regem Psamatossirim vocat Spartianus in Hadriano, pag. 3. Dio, lib. LIV. Parthamaspaten:

REX PARTHICVS. RESTITVTVS. Trajani rursus, apud Occonem, pag. 207.

TRIVMPHVS. PARTHICVS. Trajani, ex eodem Cimelio. Frequens præterea Parthici appellatio in Trajani nummis.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΑΡΘΙΚΗΣ. *Libertatis Parthicæ.* Trajani, apud Occonem, pag. 219. De expeditione Parthica sub Trajano, Spartianus in Hadriano, pag. 2.

RESTITVTORI. PARTHIAE. L. Veri apud Occonem, pag. 306.

VIC. PAR. M Aurelii, & L. Veri, in Museo nostro. Victoriam hanc Parthicam Cassius reportavit auspiciis Imp. M. Aurelii & L. Veri. *Profligato autem bello*, inquit Capitolinus, *uterque Parthicus appellatus est.* Huc spectat alter L. Veri nummus, e Gaza Regia, ΑΥΤ. Κ. Α. ΑΥΡ. ΟΥΗΡΟC. CEB. *Imp. Cæsar L. Aurelius Verus Augustus.* Et parte altera, Pallas ga.

Teata, dextra telum, clypeum læva gerit. ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΚΥΡΙΩΝ. CE. *Pro victoria Dominorum Augustorum.* Cui similis apud Gruterum inscriptio, pag. MLXXVI. 13.

ΑΥΡΕΛΙΑΝΟΣ.

ΥΠΕΡ. ΝΕΙΚΗΝ.

ΤΩΝ. ΚΥΡΙΩΝ.

Similem Faustinae junioris Occo nummum affert, pag. 297. sed epigraphæ mutila, ΠΕΡΝΙΚΗΣ ΤΩΝΚ. VICTORIA PARTHICA MAXIMA. Severi, apud Anton. August. Tab. LIII. Spartianus in Severo, pag. 70. *Parthiam ingressus, Ctesiphontem pulso rege pervenit, & cepit, hiemali prope tempore . . . & Parthicum nomen meruit.* Et pag. 71. *Persarum regem Abgarum subegit.*

VICT. PART. MAX. Caracallæ, apud Occonem, pag. 371.

VICTORIA PARTHICA. Antonini Caracallæ, apud Occonem, pag. 38. Spartianus in ejus vita, pag. 87. *Tumultuarie cum Parthorum satrapis manum contulit, feris etiam bestis in hostes immisissis. Datis ad senatum quasi post victoriam litteris, Parthicus appellatus est.*

ΠΑΡΩΠΙΝΩΝ.

ΠΑΡ. in corona ederacea, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Paropini*, in Sicilia. Nunc *Colizano*, ut quidem Fazellus existimat. Est autem edera Baccho sacra, cujus Dei, ut Plinius ait, lib. XVI. sect. LXII. thyrsos adornat: & eadem vini ubertatis index in nummis.

ΠΑΤΑΡΕΩΝ. Gordiani tertii nummus, e Gaza Regia, & apud Tristanum, tom. I I. pag. 512. ac Patinum, pag. 375. Præfert in eo nummo Apollo lauri ramum: retro posito tripode: coram adstante corvo, & vasi cuidam insistente, ex quo urbi nomen: auctore Alexandro Polyhistore, apud Stephanum: Ὀνομαζῆς ἢ ἔχων ἄπὸ τοῦ ἀγρίου τοῦ Πατάρου, Πατάρου. Μετρημινός τε ἢ πατάρου ἐλλωισί, κίτων. Corvus autem Apollini sacer, a Statio, lib. III. Thebaïdos, v. 506. *Comes*

obscurus tripodam, sive oraculorum, quæ ab Apolline edi solent, appellatur. Plinio, lib. v. sect. xxviii. *Patara*, &c. Stephano: Πάταρα, πόλις Λυκίας . . . ὁ πολίτης, Παταρῶς. D. Nicolai natalibus clara. Hinc ab Horatio, lib. i i i. Carm. cognominatus Patarcus Apollo, qui & ipse in eo nummo signatur. Mela, lib. i. cap. de Lycia: *Atque ut multa oppida*, inquit, *sic præter Pataram non illustria. Illam nobilem facit delubrum Apollinis, quondam opibus & oraculi fide Delphico simile.*

PATRÆ.

PATER. Augustus videlicet. Ex parte averfa, PATRIAE. C. A. A. P. *Colonia Augusta Aroë Patrensis*. Augusti nummus e Gaza Regia. Plinio, lib. iv. sect. v. *Patra colonia*. Stephano: Πάτρα, πόλις Ἀρχαίας . . . ὁ πολίτης, Πατρῶς. Hodie *Patras*. Vide quæ diximus in Plinianis Notis, in primis de vetusta Aroës appellatione. Quibus beneficiis Augustus Cæsar Patrenses affecerit, libertate præcipue & coloniæ jure, disce ex Pausania, in Achaïcis, pag. 224.

INDVLGENTIAE. AVG. MONETA. IMPETRATA. Ex parte averfa, Imperator curru quadrijugo triumphat: epigraphe, CAESARI. AVG. COL. A. A. P. *Colonia Augusta Aroë Patrensis*. E Cimelio Regio, & apud Segunum, pag. 102.

COL. A. A. PATR. xxii. Claudii, apud Erizzo, pag. 88. & in Museo nostro. Sunt & Neronis similes, Galbæ, Domitiani, L. Veri, & Severi. In nummis Claudii, & Galbæ, signa militaria, legionis xxii.

LIBERIS. AVG. COL. A. A. P. Apud Patinum, pag. 99. Claudii liberos tres hic nummus exhibet: Germanicum, Antoniam, Octaviam.

GEN. COL. NER. PATREN. *Genius Coloniae Neronianæ Patrensis*. Nummus Neronis, quem vidimus.

NERO. CLAVD. CAES. AVG. *Nero Claudius Cæsar Augustus*. Ex parte averfa, Juppiter stans, seu Nero potius Jovis habitu, cum epigraphe, JVPPI-TER. LIBERATOR. C. P. *Colonia Patrensis*. E Cimelio

Cimelio Regio. Fuit Patrensis civitas Achaïæ caput, de qua Plinius, lib. 1 v. sect. x. *Vniuersæ Achaïæ libertatem Domitius Nero dedit.* Quod & Pausanias egregie confirmat in Achaïcis, pag. 222.

NERO. CLAVD. CAES. AVG. Ex parte averfa: HERCVLI AVGVSTO. C. P. *Colonia Patrensis.*

COL. A. A. PATRE. *Colonia Augusta Aroë Patrensis.* Nummus M. Aurelii, apud Patinum, pag. 234. cum Dianæ effigie, quæ curru cervis juncto vehitur. De Dianæ Laphriæ cultu apud Patrenses superius egimus, ex Pausania in Achaïcis, pag. 224.

COL. A. A. PATR. Caracallæ nummus, in quo Mercurius monti insidet, cum caduceo, & arietem idem digito monstrat. Vide quæ diximus in nummis Corinthiorum, ubi quamobrem Mercurio sit aries appositus, ex Pausania docuimus.

ΜΙΝΔΙΟΣ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ. ΠΑΤΡΩΝ. Apud Spanhemium, lib. de usu Numism. pag. 564. Nos in nummo eo vidimus ΠΑΤΡΩΝ. *Mindius Proconsul Patrensum.*

ΚΛΑΥΔΙΟΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΠΑΤΡΩΝ, ex Occone. *Claudio Rufo Proconsule, Patrum.* Sed habet idem Occo, pag. 135. nummum alterum, ΝΕΡΩΝΙ ΠΑΤΡΩΝΙ inscriptum, ut quidem ait, cum nullus dubitem, quin legi ΠΑΤΡΩΝ oporteat, & ad Patrenses referri. Quanquam nec sum nescius occurrere hanc quoque vocem in vetustis lapidibus, uti apud Gruterum, pag. 1094. 5. ΤΟΝ. ΕΑΥΤΟΥ. ΠΑΤΡΩΝΑ.

ΠΑΤΡΩΝ, apud Goltzium in Græcia, Tab. 1 x.

KIMΩΝ. ΑΡΧΗ ΠΑΤΡΩΝ, mendose, apud eundem Goltzium, pro ΑΡΟΗ ΠΑΤΡΩΝ, *Aroë Patrensum*, uti nos Luteciam Parisiorum dicimus. Sic antea vidimus, ΚΙΒΩΤΟΣ. ΑΠΑΜΕΩΝ. Vox prior KIMΩΝ, appellatio Prætoris est, vel Præfecti urbi. Est in hoc utroque Goltziano numismate insculpta Pallas, cum hasta & clypeo, appositæque noctua. Pau-

fianias, in Achaïcis, pag. 226. ubi de fanis Patrensium: Καὶ Ἀθλωᾶς ναός, inquit, ἐπέκλησιν Παναχαιίδος: ἐλέφαντος τὸ ἄγαλμα καὶ χρυσοῦς. *Minerva etiam aedes est cognomento Panachaëidis: cujus signum ex ebore & auro.* In superficie nummi altera heroëm Patreum oppidi conditorem expressum, haud temere arbitramur: De quo Pausanias uberius, loco cit.

ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ. Antonini Pii, M. Aurelij, ac L. Veri nummi, in Gaza Regia. Ptolemæo, lib. 111. cap. xi. Παυταλία in Thracia est. Stephano quoque: Παυταλία, μοῖρα Θράκης. τὸ ἔθνικόν, Παυταλιώτης. Scribe, Παυταλία, & Παυταλιώτης. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 25. Daciæ mediterranæ adscribitur, Ἐπαρχία Δακίης μεσογίου. . Παυταλία.

ΗΓΕ. ΓΑΡΓΙΛΙΟΥ. ΑΝΤΙΚΟΥ. ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΑΝ. Ἡγεμόνθ Γαργιλίου Ἀντικοῦ. Παυταλιωτῶν. *Præfecto Gargilio Antico. Pautaliotarum.* Antonini Pii nummus e Cimelio Regio. Occurrit porro ejus Præfecti nomen & in nummis ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ut suo loco dicemus, quod idem forte Præfectus Thraciæ tum & Daciæ foret.

ΠΑΥΤΑΛΙΑΣ ΟΥΛΠΙΑΣ. In nummis M. Aurelij, Faustinae conjugis, Commodi, Caracallæ. Ab Ulpio Trajano cognomen traxit. In his fere serpens pluribus spiris involuitur, Æsculapii typus, aut Bacchi, ut diximus, verbo ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. In Faustinae nummo, apud Tristanum, tom. 1. pag. 670. Hygia ipsa, sive Salus, Æsculapii filia, serpentem pascit. In M. Aurelij, fluvius cum arundine, & oleæ ramo. In Severi, Aquila globo insidet: &c.

ΗΓΕ. Μ. ΤΟΥΛΛΙΟΥ. ΜΑΞΙΜΟΥ. ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ. *Præfecto M. Tullio Maximo.* Nummus L. Veri, in eodem Cimelio. Et hujus Præfecti nomen occurrit in nummis Trajanæ Augustæ, de qua nos inferius suo loco.

ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ. ΗΓΕΜΟΝ. Ἡγεμονία. *Præfectura Pautaliotarum.* Severi nummus e Cimelio Regio. ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ. Getæ nummus, e Gaza Regia:

quo in nummo Mercurius arieti infidet. Id cujus rei symbolum sit, superius docuimus. Est ejusdem Principis ibidem alter, in quo calathus frugum ac fructuum plenus insculptus: agri ejus ubertatis index. Tertius rursus, in quo uva.

PAX. IVLIA, in Lusitania.

COL. PAX. IVLIA. Galbæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 241. Plinio, lib. IV. sect. xxxv. *Colonia Pacensis*. Vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. CCLXI. 9.

L. AELIO. AVRELIO. COMMODO.

IMP. CAES. AELII. HADRIANI.

ANTONINI. AVG. PII. P. P. FILIO.

COL. PAX. IVLIA.

Hodie *Beja*. Ulpianus, lib. I. Dig. tit. xv. de censibus: *In Lusitania Pacenses... juris Italici sunt*. Vide plura in Plinianis Notis.

ΠΑΦΙΩΝ. Nummi Goltziani, cum Veneris capite, & Cupidinis *πότιου* effigie, vel Paphiæ Veneris fano. Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Nea Paphos, Palepaphos*. Stephano: Πάφῳ, πόλις Κύπρου. οἱ πολῖται, Πάφιοι. De Paphiæ Veneris æde idem Plinius, lib. II. sect. xcvi. *Celebre fanum habet Veneris Paphos, in cuius quandam aram non impluit*. In libris ante nos editis *aram* legebatur, quam vocem & Reginus uterque codex agnoscit. At Chiffletianus, *aram*: quod aridet magis, vel eo nomine, quod Tacitus lib. II. histor. pag. 34. templum Veneris Paphiæ describens, *Sanguinem aræ*, inquit, *effundere vetitum: precibus & igne puro altaria adolentur, nec ullis imbribus, quanquam in aperto, madescunt*. Vide ΚΥΠΡΙΩΝ.

ΠΑΦΗ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Vide ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ, & ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, & ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ.

ΠΕΛΙΝΝΑΙΩΝ. E Museo nostro. Plinio, lib. IV. sect. xv. *Pelinna*. Stephano: Πέλινα, πόλις Θεσσαλίας, &c. Est & alter simili epigraphe, in Cimelio Regio, cum noctuæ effigie urnæ insidentis, & capite Palladis galecto, ex parte aversa.

PELLA.

COL. IVL. AVG. PELLA. Hadriani nummus, apud Patin. pag. 193. nunc Cimelii Regii.

COL. AVG. PELLA. Alexandri Severi, & Gordiani junioris nummi. Plinio, lib. I V. sect. XV II. *Pella colonia*, in Macedonia. Vetus Macedonum regia. Hodie τὰ Παλατίσια, hoc est, *parva palatia*.

ΠΕΛ. ΠΕΛΛΗΣ, & ΑΥΓ. ΠΕΛΛΗΣ, in Græciæ nummis, apud Goltzium, Tab. XXII. & XXIII. In his Apollo, cum Pallade: aut bovis pascentis effigies.

ΠΕΠΑΡΗΘΙΩΝ. Nummus Augusti, quem vidimus. Sunt & apud Goltzium ita inscripti, Tab. XIII. insularum Græciæ. In his Juppiter insculptus, & Io in vaccam mutata, ceteraque qualia ab Hygino describuntur, fab. CXLV. *Ex Inacho & Argia, Io. Hanc Juppiter dilectam compressit, & in vaccæ figuram convertit, ne Iuno eam cognosceret &c.* Plinio, lib. I V. sect. XXIII. *Peparethos insula cum oppido, quondam Evænos dicta*, hoc est, vino fertilis. Heraclides, lib. de Politis: Πεπάρηθος . . . αὐτὴ ἡ νῆσος ἑυοινός ἐστι καὶ δένδρον. Stephano: Πεπάρηθος νῆσος . . . ὁ πολίτης, Πεπαρήθιος. Hodie *Piperi* in Ægæo mari. Vide plura in Plinianis notis.

PERGA *Pamphylia*.

ΠΕΡΓΑΙΑΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. Claudii, Hadriani, & Antonini.

DIANA. PERG. S. C. COS. III. Nervæ nummus, quem Occo, pag. 190. *Diana Pergamenorum* male interpretatur, pro *Diana Pergensi*, cujus templum in eo nummo exhibetur. Est & Trajani alter apud Patinum in Thesauro, pag. 64. Vide Strabonem, lib. XIV. pag. 667. τὸ δὲ Περγαιῶν Ἀρτέμιδος ἱερόν, ἐν ᾧ πανήγυρις κατ' ἔτος συνελεῖται. Tullius, I. in Verr. *Pergæ fanum antiquissimum & sanctissimum scimus esse*.

ΠΕΡΓΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. Hadriani, e Cimelio Regio. Mulier sedens trophæum gestat.

ΠΕΡΓΑΙΕΩΝ. ΕΠΙ. ΦΛΑΟΥΙΩ. ΤΟ. Β. Hadriani nummus, apud Sponium, libro inscripto *Gallice, Recherches d'Antiquité*, pag. 533. cum *Telesphori* effi-

gie. Sed legisse eum haud dubie in eo nummo oportuit, ΠΕΡΓΑΜΗΝ. vel ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΦΛΑΟΥΤΙΟΥ. ΤΟ. Β. *Pergamenorum*, sub Flavio iterum urbis Prætoꝛe. Telesphorum enim peculiarem Pergamenorum Deum fuisse, ex his quæ proxime dicturi sumus, palam erit: in Pergensium nummis ejus Dei nunquam, quos quidem viderim, impressa effigies: in Pergamenorum nummis, frequens.

ΠΕΡΓΑΕΩΝ. Antonini Pii.

ΠΕΡΓΑΙΩΝ. Severi, Caracallæ, Getæ, Maximini, ac Philippi filii numismata. Plinio, lib. v. sect. xxvi. Stephano: Πέργη, πόλις Παμφυλίας. τὸ ἔθνος, Περγαῖος.

ΠΕΡΓΑΙΑΣ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. ΑΣΥΛΟΥ. *Pergensis Dianæ, inviolatæ*. Nummus Gordiani junioris, c Cimelio Regio.

ΠΕΡΓΑΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΑΣΥΛΟΝ ΙΕΡΟΝ. *Pergensium Neocororum inviolatum templum*. Apud Spanhemium, lib. de usu numism. pag. 782 Jus asyli templo concessum hi nummi admonent. De eo jure nos supra.

ΠΕΡΓΑΙΩΝ. ΣΙΔΗΤΩΝ. Vide ΣΙΔΗΤΩΝ.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

ΠΕΡΓΑΜΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΝ. Augusti nummus c Gaza Regia. In averſa parte, ΚΑΙΣΑΡΑ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΚΑΙ ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Concordiam Pergamenorum cum Sardianis hic nummus Augusti indicat, apud Patinum, pag. 53. In parte averſa ejus nummi templum exstat, cum epigraphe, ΣΕΒΑΣΤΟΝ. ΚΕΦΑΛΙΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΩΝ. *Augustum. Cephalion Scriba*. Ex quo haud temere suspicamur & subsequenter nummum, quanquam alio Principe cusum, non ad Pergenses, sed ad Pergamēnos spectare, quod ejusdem gentis ac nominis Prætoꝛem is exhibet. Ædem Augusto sitam apud Pergamēnos Tacitus commemorat, lib. iv. Annal.

ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΦΙΛΙΟΣ. ΖΕΥΣ. *Trajanus. Pergamenorum Amicus Iuppiter*. Jovis Amici

sedentis in templo, & Trajani stantis effigies. Quo habitu æquus ac benevolus Juppiter indicatur. De Jove Philio Plato in Phædro, & alibi Lucianus, Apuleius, ceteri. E Gaza Regia. Stephano: Πέργαμος. . . ὁ πόλι-
της, Περγαμνός. In Mysia. Nunc quoque Pergamo.

ΠΕΡΓΑ. ΣΤΡΑ. ΚΕΦΑΛΙΩΝ Θ. Β. Περγαμνῶν, Στρατηγῶς Κεφαλίων Θ. τὸ β. Pergamenorum, Prætoræ Cephalione iterum. Hadriani nummus ex eodem Cime-
lio, cum Telesphori Dei effigie. Evamerionem quen-
dam a Pergamenis Telesphorum appellatum esse, di-
vinosque ei honores habitos, Pausanias auctor est, in
Corinth. seu lib. 11. pag. 54. Ἐυαμερίωνι ᾧ ὡς θεῶ ἡΐ-
σι. . . τὸν Ἐυαμερίωνα τοῦτον Περγαμνῶσι Τελεσφόρου ἐ-
μαντεύματος ὀνομάζουσιν. Tergemino huic Deo devotam
in primis fuisse Pergamenorum civitatem, docet om-
nino vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. MLXXIII. 5.
ex Sirmondi nostri schedis:

ΑΣΚΛΗΠΙΩ
ΠΕΡΓΑΜΗΝΩ
ΥΓΕΙΑ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΙΩΝΙ
ΘΕΟΙΣ
ΣΩΤΗΡΣΙ
ΠΟΛΙΣ.

Occurrunt & ii Dii tres in Apamensium Phrygiæ num-
mo, ut vidimus. Meminit Aristides, tom. 1. pag. 589.
tripodis, cui imagines sacræ tres impositæ, singulis pe-
dibus singulæ: prima Ἀσκληπιῶς, Ἠγίας altera, tertia
Τελεσφόρου. Aram templumque cum effigie Telesphori
Dei, Commodi nummus exhibet, apud Tristandum,
tom. 1. pag. 735. Nummum Hadriani alterum, quem
Sponius Pergensibus adscripsit, ut superius monuimus
obiter, huc quoque referendum putamus.

ΚΟΡΩΝΙΣ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΠΟΛΛΙΩΝ Θ. ΠΕΡΓΑ.
Sabinae nummus, quem sic interpretamur: Κορωνίς.
Ἐπὶ Στρατηγῶς Πολλίων Θ. Περγαμνῶν. Coronis. Sub
Prætoræ Pollione. Pergamenorum. Non Æsculapium
solum, aut Hygiam Æsculapii filiam Pergameni coluere,

uti ex nummis supra commemoratis, aliisque, liquet: sed & Æsculapii matrem, quæ Κορωνίς est appellata, ut auctor est Lucianus in Pseudomanti, pag. 480. & Pausanias in Corinth. seu lib. 11. operis sui, pag. 68. Κορωνίδα κούσαν Ἀσκληπιόν, &c. Arnobius item, lib. VII. & alii. Quare in nummo eo, in quo explanando nunc sumus, Æsculapii ipsius est insculpta effigies, cum baculo & serpente. Est autem Prætor is ipse, cui inferius Ælii prænomen fuisse ex Antonini Pii nummo videbimus. Affert hunc nummum Spanhemius, pag. 83. sed mutilum, atque ea voce diminutum ΚΟΡΩΝΙΚ.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΚΟΥΑΡΤΟΥ. ΠΕΡΓΑ. ΤΟ. Β. *Sub Prætoræ Quarto Pergamenorum iterum.* Antonini Pii, ex eodem Cimelio, & Museo nostro. Æsculapius stans. Hujus Dei cultum ad Pergamēnos quis primum detulerit, disce ex Pausania, in Corinthiacis, pag. 69. Vide & Eliac. prior. pag. 160.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΙ. ΠΟΛΛΙ. ΑΣΙ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Ἐπὶ στρατηγῶν Αἰλίου Πολλίωνος Ἀσιάρχου, Περγαμηνῶν. *Sub Prætoræ Ælio Pollione Asiarcha, Pergamenorum.* Antonini Pii, ex eadem Gaza. Stant in eo nummo Æsculapius & Hygia.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΙ. ΠΟΛΛ. ΠΕΡΓΑΜΗ. Faustinae junioris, e Cimelio Regio. Exhibet hic nummus serpentem aræ impositum, Æsculapii symbolum. Nullus dum fere incidit in manus nostras nummus Pergamenorum, quin hujus Dei, Hygiæve effigiem, vel symbolum præferret. Fuere nihilominus, ut aliarum civitatum, sic & Pergamenorum, Dii alii Præsides & Custodes: in primisque Apollo qui a puerorum elegante forma Callitecnus vocatur ab Aristide, Sacr. ferm. 11. pag. 519. ὁ Καλλιτέκνης καλούμενος ἐν Περγάμῳ Ἀπόλλων sed Καλλιτέκνης verius forte legas.

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΚΑΛΛΙΣΤΕΟ. ΣΕΛΕΙΝΟΣ. ΚΗΤΕΙΟΣ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Ἐπὶ στρατηγῶν Καλλιστέου Σελεινός, Κήτειος. Περγαμηνῶν δις Νεωκόρων. *Sub Prætoræ Callisteo, Selinus, Cetius. Pergamenorum bis Neocororum.* M. Aurelii nummus, apud

Spanhem. pag. 485. & apud Tristanium, sed mendose, pag. 641. Denique & apud Sponium in Itin. Athen. Plinius, lib. v. sect. xxxiiii. *Pergamum interne et Selinus, præfluit Cælius*, &c. In eo nummo stat *Æsculapius*, inter fluvios geminos, quos & nummus appellat, & Plinius. Sed miror Cæcium prætermisum, annem nobilem, qui Pergamum præterfluit, teste Strabone, lib. xv. pag. 634.

ΑΥ. Κ Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντώνεινος. Caracallæ nummus. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΟΛΥΜΠΙΑ. ΠΥΘΙΑ. ΕΠ. ΣΤ. ΙΟΥ. ΜΑΡΚΟΥ. Περγαμῶνων Ὀλύμπια, Πύθια. Ἐπὶ φρατήροδ' Ἰουλίου Μάρκου. *Sub Prætorè Julio Marco.*

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΔΙΣ. Λ. ΑΥΡΗ. ΑΡΧΕΛΑΟΣ. In ima nummi parte, ΝΕΩΚΟ. *Pergamenorum bis Neocororum. L. Aurelius Archelaus*, vel Prætor, vel sacrorum Præses. L. Veri nummus, in quo *Æsculapius* & *Hygia*, apud Patinum in Thesauro, pag. cxī.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. In Commodi nummo Jupiter curru vehitur juncto Centauris duobus, ac Dianæ Ephesiæ simulacrum manu gestat. Apud Sponium, in Itiner. Athen.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Commodi nummus, qui *Telesphorum* stantem in ædicula exhibet, e Museo nostro.

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΔΙΟΔΩΡΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Commodi nummus, e Gaza Regia, in quo stant *Æsculapius*, & *Hygia*.

ΕΠΙ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ. ΚΟΙΝΤΙΛΙΑΝΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΚΑΙ. ΕΦΕΣΙΩΝ. Ejusdem Commodi, e Gaza pariter Regia. *Sub Prætorè Quintiliano, Pergamenorum & Ephesiorum*, subintellige, concordia. Stant in eo nummo viri duo, quorum alter *Æsculapii*, Pergamenorum Dei: Dianæ alter Ephesiæ simulacrum gerit. Legit hunc nummum infeliciter *Josephus Monterchius*, in Nummis selectis *Emin. Card. Carpegnae*: ΕΠΙ. ΣΤΡ. Π. ΛΙΠΙΟΥ. ΚΟΙΝΟΝ. ΟΜΟ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΚΑΙ. ΕΦΕΣΙΩΝ. *Sub Prætorè P. Lipio. Communitas, Concordia Pergamenorum & Ephesiorum.*

Ephesorum. Quis aliquando Lipiæ gentis nomen inaudivit? Quis ΚΟΙΝΟΝ & ΟΜΟ. in eodem conjunctim nummo vidit?

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΙΟΥΑ. ΑΝΘΙΜΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ, vel ΤΡΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sub Præ-tore Julio Anthimo, Pergamenorum qui primi omnium ter Neocori.* ΙΟΥΔΙΑ ΔΟΜΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. E Cimelio Regio. Æsculapii, & Hygiæ stantis effigies. Apud Occonem sic deformatus hic nummus exstat: ΕΠΙ-ΣΤΡ....ΚΑ ΛΙΣΙΜΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΕΡΓΑΜΗ. ΟΜΟΝΟΙΑ. ΕΠ. ΓΕΜΙΝΟΥ. *Smyrncorum & Pergamenorum concordia, sub Gemino Præ-tore.* Caracallæ, ex eodem Cimelio. Acceptum a Pergamenis cultum Æsculapii Smyrncos pariter tenuisse, & sacra communia, auctor est Pausan. in Corinth. pag. 69.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΤΡΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Alii, ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, quod idem est, *Pergamenorum qui primi tertio Neocori fuere*, hoc est, qui primi, a tota Provinciæ Communitate delecti, ludos & sacra fecere tertium in illo tractu, pro salute Principis. Caracallæ nummi, Herennii Etrufci, Valeriani, & Gallieni, cum Æsculapii effigie in templo: e Cimelio Regio. Vel fortassis istud ΠΡΩΤΩΝ, prærogativam ejus civitatis significat, quod totius circumjacentis tractus jurisdictionem obtineret. Plinius, lib. v. sect. xxxiii. *Pergamum..... Pergamena vocatur ejus tractus jurisdictio.* Vide quæ diximus in nummis ΑΜΑΚΕΙΑΣ. In Caracallæ nummo, apud Patinum in Thesauro, pag. 118. additur Prætoris nomen ΑΤΤΑΛΟΥ. Et in fronte tergeminæ ædis in eo nummo insculptæ, ΑΥΡ. ΑΝ. ΣΕΒ. Ἀυρήλιου Ἀντωνίου Σεβαστός.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. Μ. ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ. ΑΤΤΑΛΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Ἐπὶ στρατηγῶν Καπίτωνου Ἀτάλλου, Περγαμηνῶν πρώτων τριῶν Νεωκόρων. *Sub Præ-tore Capitone Attali F. Pergamenorum qui primi ter Neocori fuerunt.* Caracallæ

nummus, in quo templa terna : medium ex iis Juppiter obtinet, apicemque templi litteræ duæ Δ N. quas Trifstanus, tom. 11. pag. 211. haud feliciter, ut remur, explicat, Δἰὸς ναὸς, *Iovis templum* : cum, uti in superiore nummo diximus, A N. legi ibi oportuerit : adjectifque voculis quæ sunt isti utrinque appositæ, legi in plenum necesse sit, ΑΥΡ. A N. CEB.

ΕΠΙ. ΚΑΙΡΕΑ. ΑΤΤΑΛΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. *Sub Chærea Attali F. Pergamenorum.* Templa tria in Caracallæ nummo, apud Sponium, in Itiner. Athen. Tribus Augustis ea templa nimirum dicata a Pergamenis, Severo, ac liberis, Caracallæ & Getæ. Videtur idem esse qui a Patino in Thesauro affertur, pag. 118. ut diximus : ac Prætoris nomen illud integrum, *Chæreas Capito Attali F.* fuisse.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΓΛΥΚΩΝΟΣ ΘΕΟΔΟΤΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sub Prætoris Glycone Theodoto.* (Trifstanus perperam ΘΕΟΛΟΓΟΥ legit, tom. 11. pag. 652. quod mendum & alibi jam ante notauimus.) *Pergamenorum, qui primi ex Asia sub Decio Neocori fuere.* Decii hic nummus est : in quo Æsculapius Pergamenorum Deus, & Juno velata.

CEBACTH. IEP. ACY. NAYAPXI. Scripta hæc de more in nummi ambitu : in medio deinde ista :

Π	Δ
Ε	Ε
Ρ	Τ

Æsculapius, cum baculo ac serpente, Deoque Telephoro, mediani nummi aream paginamve obtinet : litteris iis, quas modo attulimus, utrique Æsculapii lateri appositis. Monet autem haud dubie Numen illud utrumque, cujus sub tutela Pergameni fuere, horum hunc esse nummum, quem sic proinde legi jubemus. Πέργαμος Σεβαστῆ ἱερά δ' αὐλοῦ ναυαρχῆς. Δημαρχικῆς Ἐξουσίας Τελευτον, vel Τέταρτον. *Pergamus Augusta Sacra Inviolata Classica. Tribunicia Potestatis III. vel IV.* Quæ postremæ voces cum iis connectendæ sunt,

quæ in antica nummi pagina leguntur : ΑΥΤ. Κ. Π. ΔΙΚ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ. *Αὐτοκράτορ Καῖσαρ Πύπλιος Δικάνιος Οὐαλεριανός. Imp. Caesar P. Licinius Valerianus, Trib. Pot. &c.* Est in Cimelio Regio. Litteris iis Δ. Ε. significari Tribuniciam potestatem, jam in nummis ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ vidimus. Sic in nummo Aramensium suo loco vidimus, ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Δ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ. De vocis *Classica* significatu, in nummis ΔΩΡΩΝ. De jure sacri & augusti foli, in nummis ΑΔΜΕΔΕΡΩΝ. Ex quibus haud pœnitenda, uti renur, conjectura efficitur, Crispinæ nummum, ex eadem Gaza, quanquam Ephesiorum nomen absit, cûsum tamen Ephesi fuisse, quod Dianæ Ephesiæ iconem præ se fert, cum ea epigraphe, ΣΕΒ ΙΕΡ. ΑΥΤ. ΑΥΤΟΝ. ΝΑΥ. ΕΛΕΥΘΕΡΑ. *Σέβαστη ἱερά ἀὐτονομία Ναυαρχὴς ἐλευθερία. Augusta Sacra Inviolata, suis utens legibus, Classica, libera.* Ex parte altera, ΚΡΙΣΠΕΙΝΑΝ ΣΕΒΑΣΤΑΝ, *Crispinam Augustam*, tubintelige, *Ephesi coluere*, ut monuimus alias. Jam superius ex Goltzio vidimus Ephesum *ἱεράν καὶ αὐτονόμον* appellari, in Vespasiani nummo.

ΠΕΡΓΑΜΟΣ. ΚΤΙΣΤΗΣ. *Pergamus conditor.* In Cimelio Regio.

ΗΡΩΣ ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ. Ex parte altera : ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. Γ. ΠΟΛΔΙΩΝΟΣ. In medio ΠΑΦΙΑ, cum templo Veneris : quo, uti ad Sardianos, quibuscum iniere concordiam, sic etiam ad Pergamēnos transisse cultum Veneris Paphiæ indicatur. *Ἐπὶ στρατηγῶ Γάβου Πολλίωνος.* Est apud Spanhemium, pag. 479. Similis huic est nummus Salaminiorum, de quo inferius. De Eurypylo multa Pausanias, in Achaïcis, pag. 225. Hujus regna vicina fuisse Caïco anni, juxta quem Pergamum fuit, auctor est Strabo, lib. xiiii. pag. 616.

ΠΕΡ. ΝΕΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΑΒΙΑΝΩΝ. Vide ΝΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΑΒΙΑΝΩΝ.

ΕΦΕ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Vide ΕΦΕΣΙΩΝ.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΑΣΙΑΣ. Spanhem;
lib. de usu Numism. pag. 884.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΔΙΟΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. In Museo
S. Genovesæ. Herculis clava. Ex parte altera: ΙΩ-
ΝΩΝ. ΤΟΝ. ΚΤΙΣΤΗΝ, caput Herculis. *Perin-
thiorum bis Neocororum, Ionum: Conditorem* suum Her-
culem colunt. Ab Hercule conditam fuisse, auctor est
Ammianus, lib. XXI. unde & Heraclea Thraciæ di-
cta est: ut diximus, verbo *HERACLEA Thraciæ: &
Ἡράκλεια Πέριθος*, apud Balsamonem. Unde & in num-
mo ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ apud Goltzium, in vetere Græ-
cia, tab. XXVI. Hercules depictus, clavæ innititur,
Tab. XXVI. Hodie *Pantiro*. Iones in Thracia fuisse
Stephanus, verbo Ἀπολλωνία: Perinthis, quæ urbs Thra-
ciæ est, nummus iste admonet: & alii mox appellandi.

ΠΕ. Flos cum spicis. Πέριθων. Ex parte altera, ΠΟΠ-
ΠΑΙΑ. ΣΕΒΑΣΤΗ. Apud Patinum, in Sueton.
pag. 316.

ΝΕΡΟΥΑΝ. ΘΕΟΝ. ΣΕΒΑΣΤΟΝ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.
Trajani nummus. *Perinthiorum, qui Nervam Deum
Augustum* colunt.

ΣΕΥΗΡΕΙΑ. ΠΡΩΤΑ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. Urna men-
sæ imposita. *Severiana Prima Perinthiorum*. Certamina
videlicet in gratiam Severi primum edita. Ex parte al-
tera. ΑΥ. Κ. Α. ΣΕΠ. ΣΕΥΗΡΟΣ. Π. Ἀντοχρά-
τωρ Καῖσαρ Λούκιος Σεπίμιος Σεύηρος Πίος.

ΑΚΤΙΑ. ΠΥΘΙΑ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.
Severi nummus, e Cimelio Regio. Actia certamina in
honorem Actii Apollinis edi solita, ut Pythia Pythii,
illa quinquennalia, ista novennalia, notiora sunt quam
ut explicatu egeant. Ea a Perinthis exhibita in gra-
tiam Severi, nummus docet.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Severi, Caracallæ;
ac Getæ nummi, in quibus insculpta navis cum velis,
Perinthiorum olim, & Tarsensium, insigne.

ΕΠΙΔΗΜΙΑ Β. ΣΕΥΗΡΟΥ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.
ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Adventus secundus Severi. Perinthis*

Neocoris. Priscorum hac opinio fuit, certis diebus Deos commeari in civitates sibi acceptas, easque ἑπιδημίας θεῶν appellabant. Sic apud Delios & Milesios adventus Apollinis colebatur: apud Argivos, Dianæ: ut scribit Menander Rhetor, in cap. de hymnis ἑπιδημιαῖς. Aristides in Panathenaïco: Πότερον τὰς θεῶν ἑπιδημίας εἴποι τις. Dio Chrysofostomus, orat. quæ Tarfica i. inscribitur, pag. 408. φασὶ ὅτ' οἰκιστὰς ἡρώας ἢ θεοὺς πολλάκις ἑπιστρέφουσιν τὰς αὐτῶν πόλεις, τοῖς ἄλλοις ὄντας ἀφαιεῖς, ἐν τε θυσίαις καὶ πινὴν εἰορταῖς δημοτελέειν &c. *Atunt conditores heroas vel Deos sæpenumero suas ipsorum adire civitates, non conspicuos aliis, ad sacrificia, & ad quosdam festos toti populo dies, &c.* De hujusmodi Deorum adventu passim Poëta loquuntur. Maro præsertim, lib. i v. *Æneïd.*

Qualis ubi hibernam Lyciam, Xanthique fluentæ Deserit, ac Delum maternam invisit Apollo.

Id causæ est, cur & in nummis Imperatorum passim inscribatur ADVENTVS AVGVSTI, sedente ex equo Principe, manumque dexteram protendente, ac spem pacis eo habitu ostentante: quod in Severi ipsius nummis sæpius a nobis inspectum, quibus hæc adjecta epigraphe, ADVENTVI. AVG. FELICISSIMO. Sic & Paulum Apostolum Roma Tarsum invisere, sub diem ejus festum, dixit Basilus Seleuciensis, lib. i i. de Thecla, cap. x. Perinthios vero in Severi semper partibus steterisse, etiam dum Byzantii a Nigro starent, Spartianus in Severo innuit, pag. 67. Ad eos se contulisse invisendi causâ Severum semel iterumque, hic nummus docet.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Caracallæ nummus, quo triumphali ipse curru vehitur, Apolline pone aurigante: quanquam aliter Trifstanus explanare nititur, tom. i i. pag. 188.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Eiusdem Caracallæ, cum Serapidis effigie, qualis a Macrobio depingitur, hoc est, cum calathio supra caput: nam & χελάθον Artemidorus vocat, lib. v. Onirocr. E Cimelio Regio,

ΕΠΙ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. Caracallæ, apud Sponium, in Itiner. Athen. *Sub Menecele Prætoris: Smyrncorum Perinthiorum, concordia.* Est alter huic plane similis, Gordiani principatu cufus, apud Erizzo, pag. 515. Amazone turrata cum bipenni, Smyrnam: turrata pariter muliere altera cum temone navis & prora, Perinthum signante. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. ΕΠΙ. ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ. Quas voces ille perperam legit, ΕΠ ΜΕΝΕΚΑ... interpretaturque, ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ. ΜΕΝΕΚΑΙΟΥ.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Getæ nummus, apud Patinum in *Thefauro*, pag. 120. in quo Hercules Diomedis equos conficit. Declarat ejus nummi epigraphe, ut ex iis palam est, quæ paulo mox dicemus, Philadelphenses ludos a Perinthiis editos in Getæ & Caracallæ gratiam.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Getæ nummus, in quo vas insculptum, malis refertum, cum hac epigraphe ΠΥΘΙΑ, ut ea præmia Pythii certaminis fuisse intelligas: quod & scriptores antiqui testantur, quos appellavimus in nummis ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Mensa, cui urna imposita. Urnæ inscripta vox ΠΥΘΙΑ. In altero Casares duo, Geta & Antoninus togati stant. Uterque e Cimelio Regio. A fratrum concordia, Caracallæ & Getæ, qui filii Severi Imp. nomen hac certamina habuere, *φιλαδέλφεια*. Nec a Perinthiis modo, sed & a Nicænsibus, in eo nummo: ΣΕΟΥΗΡΕΙΑ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Sic Constanti-nopoli locus fuit, quum Philadelphium dixere, a Constantii & Constantis fratrum se se invicem salutantium statuis ibidem erectis. Vide Codinum, in *Orig.* Non erit autem abs re, opinor, aperire obiter quid illud sit, quod in *Conc. Ephesino*, pag. 681. ubi subscriptiones exstant Quartodecimanorum, ea sic leguntur: Εὐγένιου Φιλαδελφῶς, Φωστίνου λαϊκῶς Φιλαδελφῶς, Φλαυιαῶς Νυμφιδίου Φιλαδελφῶς Σηλαστικῶς, Πολυζεύστου

Φιλαδελφός βουλότης, Εὐστάθιος Μαριέλλου Φιλαδελφός χρυσοχόος. Latina versio Marii Mercatoris, in nova Collectione Conciliorum, per V. Cl. Baluzium edita, pag. 621. & 622. habet, *Eugenius Disphiladelphus, Faustinus laicus Disphiladelphus, Nymphydianus Disphiladelphus*. Quin & Græca paulo post in editione Labbeana, Εὐτύχιος Ἀφ' Φιλαδέφου, ubi idem Mercator, *Euty chius Disphiladelphus*: versio antiqua, *per Philadelphum*, absone: versio Concilii Calched. act. 1. pag. 295. præfert ubique *Secundæ Philadelphix*, haud magis acute. Nos ea de re ab amico viro consulti, augurabamur legi haud dubie oportere, tum in Græco contextu, δις Φιλαδελφός, tum in Latino, *bis Philadelphus*: nec oppidi nomen, sed certaminis, & quidem litterarii, ut opinor, hac voce signari: bis Philadelphium autem appellari, qui hoc genere bis vicisset: hunc Φιλαδελφία a Φιλαδελφός, ut a σαδιός σαδιέα nuncupari. Certamen poëticum certe Smyrnæ fuisse, testis est Aristides, tom. 1. sacr. serm. 1. pag. 495. ἐδδκει μοι Μητρόδωρος ὁ ποιητὴς ἀγωνίζεσθαι ἐν Σμύρῃ τὸν τῶν ποιητῶν ἀγῶνα. Et Pythicas quoque palmas de tiliarum cantu, Pausanias lib. x. sive in Phocicis, pag. 322. Et ἄθλα Μουσικῆς idem, lib. 1 x. in Bœoticis, pag. 305. Denique ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΑ ipsa certamina, de quibus alibi egimus, rhapsodorum fuere, ceterarumque humanitatis artium, teste Platone, in Ione. ΣΩ. Πόθεν τανυῖ ὑμῖν ἐπιδηδήμηκας; ἢ οἰκόθεν, ἐξ' Εφύσου; ΙΩΝ. Ὀυδαμῶς, ὦ Σάκρατες, ἀλλ' ἐξ' Ἐπιδάουρου, ἐκ τῆ' Ἀσκληπιείων. ΣΩ. Μὰν καὶ ῥαψωδῶν ἀγῶνα πηθεῖσι τῶ θεῶ οἱ Ἐπιδάουροι; ΙΩΝ. Πάνυ γε, καὶ τ' ἄλλης γε Μουσικῆς. Quid sit Græcis μουσική, in Notis ad Themistium diximus. Nititur, ut apparet, nummorum eorum auctoritate, in quibus explanandis sumus, conjectura hæc haud pœnitenda.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΙΩΝΩΝ. ΔΙΟΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.
Alexandri Severi, e Gaza Regia: quo in nummo Ceres sedet: iterumque, ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΔΙΟΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, in quo Bacchus stat: eodem Augusto cufus, ex ea ipsa Gaza.

ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ.

ΗΓΕΜΟΝΙΑ. ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ. E Museo nostro nummus æreus, mole perexiguus, forma & arte non inelegans, signatus utraque ex parte, hinc Genii popularis capite, hinc uva prægrandi: qua designatur ubertas vini: cujusmodi ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, ΚΝΙΔΙΩΝ, ΘΑΣΙΩΝ, nummos alios videmus, racemis pariter eandem ob causam, & Bacchi capite, vel tota figura insignes. Η γερμονία Περπερηνων. Erat hæc ηγεμονία δικαστηρίου, judicialis præfectura, de qua Suidas & Harpocration: quo convenire proximi pagi juris dicundi causa solerent. Festus: *Præfecturæ eæ appellabantur in Italia, in quibus & jus dicebatur, & nundinæ agebantur, & erat quædam earum Respublica: &c.* Hinc *Præfectura Perperenorum*. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Perperene civitas, &c.* in Æolide. Apud Ptolemæum in Lydia ponitur, lib. v. cap. 11. Τερμέρη, pro Περπερη, ut recte Sirmondus noster admonuit, in eo libello qui *Antitristanus II.* inscribitur, pag. 29. In Notitia Eccles. pag. 43. Θεοδοσιούπολις, ήτοι Περπερην Provincię Asiæ adjudicatur, Ephesoque metropoli. Similis est & Commodi principis nummus perelegans a Sirmondo nostro in Antitristano delineatus, cum Cupidinis alati effigie, cantharum gestantis, insidentisque pantheræ, quæ sacra Baccho hostia.

ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ. Bacchus insculptus, cum urceo & cane, in eo M. Aurelii nummo, cujus cælypum idem Sirmondus noster ex Ligorii Collectaneis in Antitristano II. vulgavit, pag. 27. Epigraphe in ambitu ejusmodi est, perturbata quidem, neque adhuc a quocquam tentata. ΓΛΑΥΚΩΝΟC ΕΤΟΥC ΠΕΡΠΕΡΗ ΑΝΕΘΗΚΕ ΙΕΡΟC ΔΙΑΒΙΟΥ. ΤΩ CΕΒ. nunc primum a nobis sic explanata: Ex inferiore nummi ora, hæc accipienda primum: ΓΛΑΥΚΩΝ. Ο. CΕΤΟΥC. ΠΕΡΠΕΡΗ. Ex superiore, ΙΕΡΟΥC ΔΙΑΒΙΟΥ. E latere dextro deinde, ΑΝΕΘΗΚΕ. E sinistro demum, ΤΩ. CΕΒ. Quæ sunt deinde sic copulanda: Γλαύκων ο Σέτουc (forte ο Γέτουc) Περπερη-

ἱερὸς ἱερῶς διὰ βίου ἀνέθηκε τῷ Σεβαστῷ. *Glaucon Getæ F. Perperenorum Sacerdos Perpetuus Augusto Posuit.* Similis huic est in Smyrnæorum nummo epigraphæ, ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ ΠΟΛΕΜΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ. Et quam in nummis ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ attulimus ex Grutero, pag. CCXXXVIII. 7. ΔΕΥΚΙΟΥ. ΠΟΠΙΛΙΟΥ. ΑΥΛΟΥ. ΤΟΥ. ΑΠΟΔΛΟΔΩΡΟΥ. ΙΕΡΕΩΣ. ΤΩΝ. ΧΑΡΙΤΩΝ. ΔΙΑ. ΒΙΟΥ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ. ΚΑΙΣΑΡΙ. ΘΕΩΙ. ΣΕΒΑΣΤΩΙ. ΘΕΟΥ. ΥΙΩΙ. *L. Popilii Auli F. Apollodori N. Sacerdotis Charitum Perpetui, Imp. Cæsari Deo Augusto, Divi Filio.* διὰ βίου ἱερῶς Sacerdos Perpetuus commode redditur, uti Paterculus *Archontas Perpetuos* interpretatus est, quos Athenienses vocabant Ἀρχοντας διὰ βίου, ad differentiam annuorum decennialiumque Magistratuum. Duo enim genera Sacerdotum ac Pontificum fuere: alii annui, ut mos apud Judæos sub principibus Romanis obtinuit, & apud Gentiles fere omnes: alii fuere perpetui, quos διὰ βίου nuncupabant. Sic vetus inscriptio alia apud Gruterum, p. MLXXXIX. 5. ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΛΕΣΒΙΟΙΣ. Et pag. CCCXIII. 10. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΑΝΤΟΣ ΖΥΣΤΟΥ ΔΙΑ ΒΙΟΥ. Et Sacerdotes nostri dici commode ἱερωμένοι διὰ βίου possint, quod illorum sacerdotium non annuum, sed perpetuum sit, instar sacerdotii Christi, qui ut sacræ loquuntur paginæ, Sacerdos est in æternum. Sic Arvorum Sacerdotes Romæ fuere Perpetui: *honorque is*, inquit Plinius, lib. XVIII. sect. II. *nonnisi vita finitur, & exsules etiam captosque comitatur.* Sic Auguratus & Pontificale sacerdotium perpetua fuere munera, nec nisi cum vita eripi potuerunt. Vide Suetonium in Augusto, cap. XXXI. & Senecam, lib. I. de Clem. cap. X. Sic demum in Galliæ magistratibus summis, Cancellarii dignitatem, & alias quasdam, similis prærogativa comitatur.

PERSÆ.

IMP. C. M. IVL. PHILIPPVS. P. F. AVG. P. M.
Imp. Cæsar M. Iulius Philippus Pius Felix Augustus,

E E c

Pontifex Maximus. Ex parte averfa, pacis typus, dex-
tra ramum oleæ, haftam puram læva præfert, cum
epigraphæ: PAX FVNDATA CVM PERSIS.
Apud Patinum in Thefauro, pag. 87. & apud Occo-
nem pag. 441.

ΠΕCCINOYNTIΩΝ. M. Aurelii nummi e Gaza Re-
gia. Plinio, lib. v. fect. XLII. *Pefinûs*. Stephano:
Πεσσινός, πόλις Γαλατίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Πεσσινούβηθ.
Galatiæ secundæ, quæ & Salutaris est appellata, me-
tropolis hæc fuit.

ΕΠΙ. ΙΟΥΕΝΤΙΟΥ. ΚΕΛ. ΠΕCCINOY. *Sub Iu-
ventio Celere*, vel *Celfo*, Prætoze *Peffinuntiorum*. L. Veri
in eadem Gaza. Hercules fpoliis innititur.

ΒΟΥΔΗ. ΠΕCCINOYNTIΩΝ. Ejuſdem Veri num-
mus pariter in Cimelio Regio, & M. Aurelii apud Oc-
conem, pag. 296. cum turriti capitis icone. *Senatus
Peffinuntiorum*.

ΠΕΤΗΛΙΝΩΝ. E Muſeo noſtro. Plinio, lib. III. fect.
xv. *Petilia*. Stephano tamen: Πετηλία πόλις Ἰταλική.
τὸ ἔθνικόν, Πετηλιός. Nunc eſt oppidum *Belcaſtro*, ut
Cluverius cenſuit, lib. I. Siciliae antiq. cap. vi. non
Strongili, ut ex monumentis ibi repertis colligit Gual-
terus, pag. 145. Hæc enim citra Crotonem eſt: Peti-
lia in Calabria ulteriore fuit. Vide plura in Notis ad
Plinium. Apud Gruterum, pag. 215. R. P. ΠΕΤΙ-
ΛΙΝΟΡΥΜ. *Reſpublica Petilinorum*.

ΠΕΤΡΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. & ΑΔΡΙΑΝΗ. ΠΕΤΡΑ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC. Hadriani nummi e Cimelio Rẽ-
gio. Plinio, lib. vi. fect. xxxii. *Petra*, &c. Tertiæ
Palæſtinae metropolis fuit. Stephanus: Πέτρα, πόλις
νυθ δ̄ κείτης Παλαιστίνης. Notitia antiqua, pag. 63. Ε̄παρ-
χία Παλαιστίνης γ'. Πέτρα μιντροπόλις.

ΑΔΡΙΑΝΗ. ΠΕΤΡΑ. Severi nummus e Cimelio
Regio.

PHARVS.

ISIS FARIA. Helena Juliani uxor, ſub Iſidis Phariæ
habitu. Eſt autem Iſis Pharia, ſive, ut illis temporibus
ſcripſere, FARIA, (ſic enim in nummis ubique &

FOCAS occurrit, non PHOCAS:) est, inquam, Pharia Isis appellata ab Ægypti colonia Pharo; de qua Plinius lib. v. sect. xxxiv. *Insularum ante Asiam prima est in Canopico ostio Nili, a Canopo Menelai gubernatore, ut ferunt, dicta. Altera juncta ponte Alexandria, colonia Cæsaris Dictatoris, Pharos: quondam dei navigatione distans ab Ægypto: nunc e turri nocturnis ignibus cursum navium regens. Namque fallacibus vadis Alexandria tribus omnino aditur abveis mari, Stegano, Posideo, Tauro.* De Pharia autem Iside Naso, lib. 11. Amor. vers. 7.

*Isi Parætonium, genitaliaque arva Canopi
Quæ colis, & Memphim, palmiferamque Pharon,
Quæque celer Nilus lato delapsus in alveo
Per septem portus in maris exit a quas.*

Fuisse Isis existimatur Inachi regis Argivorum filia, in vaccam a Jove mutata: quæ restituta deinde priori formæ Dea facta ab Ægyptiis colebatur: quare juvenca Pharia ab eodem vate vocatur, lib. 111. de arte, vers. 635. Et Papinius, lib. 111. Silvar. 11.

*Isi Phoroneis quondam stabulata sub antris,
Nunc regina Phari, numenque Orientis anbeli,
Excipe multisono puppem Mareotida sistro.*

Et sistrum enim manu tenet, in nummis, quod instrumentum esse masticum in sacris ejus Deæ solitum adhiberi, antea monuimus. Vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. LXXXV. 1.

EICIAΔI ΦΑΡΙΑ
EICIN THN
EN MENOYΘI
ΥΠΕΡ CωTHPIAC
TOY KYPIOY HMΩN
AYTOKPATOPOC
ANTΩNEINOY

.....

Deest & vocula hæc ἀνέθηκε, *posuit*, & ejus nomen qui hoc Isidis Phariæ simulacrum in eo Ægypti oppido po-

suit, quod Menuthin appellavere prope Canopum, teste Stephano: *Isidi Phariae Isin in Menuthi, pro salute D. N. Imp. Antonini, Posuit* In Calendario Colotiano, festum legimus geminum, quorum alterum Martio mensi, Aprili alterum adscribitur: illud, ISIDIS NAVIGIVM: istud, SACRVM PHARIAE, appellatur, propter Isidis nempe errores, dum maritum quæreret Osirim. Nec Ethnicæ vero solum, sed & Judæi festum in Pharo insula agitabant, Philone teste, libro secundo de vita Mosis: quanquam causa dispari, nempe ob redditam ibi Græco sermone Legem. Διὸ καὶ μέγρι νοῦ ἀνά πᾶν ἔτος ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἀγεται. καὶ τὴν φάσιν νῆσον, εἰς τὴν ὄρεν Ἰουδαίου μύθον &c.

ΠΗΔΑΣΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΚΑΙ. ΜΑΣΤΑΥΡΙΤΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Domitiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 225. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Pedasum*. Stephano: Πήδασα, πόλις Καρίας. καὶ Πήδασα, τὸ ἔθνικόν.

PHILIPPI.

COH. PRAE. PHIL. Tria signa militaria, in Augusti nummo, e Gaza Regia, Museoque nostro, & apud Patinum, pag. 29. *Cohors Praetoriana Philippensis*, ut habet vetus inscriptio in Thesauro Goltzii.

COL. AVG. IVL. PHILIP. DIVVS. AVGVSTVS. Claudii nummus apud Patin. pag. 99. Sunt & Tiberii, ac Domitiani in Gaza Regia. Plinius, lib. i v. sect. xviii. *Philippi colonia*, in Thracia. Hic campi Philippici, ubi Cassius & Brutus devicti. Dio, lib. xlvii. Celsus lib. l. Dig. tit. xv. de censibus: *Colonia Philippensis juris Italici est*.

PHRYGIA. Vide ΦΡΥΓΙΩΝ.

ΠΗΛΟΥ. L. ΙΑ. Πηλουσιωπῶν, λυχαλατος id. Nummus Hadriani, anno principatus ejus undecimo cusus. E Cimelio Regio. Ammianus, lib. xxii. pag. 233. *In Augustamnica oppidum Pelusium est nobile, quod Peleus Achillis pater dicitur condidisse*. Plinio, lib. v. sect. xiv. *Pelusium*. Stephano: Πηλούσιον, πόλις Αἰγύπτου . . . τὸ

ἰθνηκὸν , Πηλουσιώτης. Spartianus in Hadriano , pag. 7. *Peragrata Arabia Pelusium venit, & Pompeii tumulum magnificentius exstruxit.* In Notitia Ecclesiast. pag. 55. Ἐπαρχία Αὐγουσταμνήκης. Πηλούσιον Μητρόπολις. *Provincia Augustamnica. Pelusium Metropolis.* Hanc Provinciam alii Augustonicam, Ἀυγουσινίαν vocant, ab Augusti victoria. Cave porro credas Pelusium oppidum esse, quod nunc Damiatam vocamus. Fuit enim illud ultimo Nili ostio impositum, qua parte Syriam Arabiamque spectat, extra Delta: Damiatam Tanitico, hoc est, interiori Nili ostio, intraque Delta, apposita.

ΠΙΚΕΝΤΙΕΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 226. Et e Magna Græcia, tab. xx. In his Jupiter spoliis infidet: aream alteram Palladis galeatæ caput obtinet. Plinio, lib. 111. in fine sect. 1x. *Picentia.* Stephanus: Πικεντία, πόλις Τυρρηνίας. . . . οἱ ἐνοικήτορες Πικεντηνοί. *Quin* addidit & Πικενπέϊς? Juxta Salernum urbs ea fuit.

ΠΙΝΑ. L. ΙΑ. Πίναμος πόλις Αιγύπτου Stephano. Nummus hic Hadriani, e Gaza Regia, anno se undecimo ejus principatus cufum prodit, ut de similibus alibi monuimus.

PINCVM.

ÆLIANA. PINCENSIA. In laurea. Nummus Hadriani e Cimelio Regio, quo ludi signantur, sive certamina, in gratiam Ælii Hadriani Imp. Pinci edita, quæ urbs Mœsiæ primæ adscribitur, in Notitia Imperii, sect. xxx. *Cuneus Equitum Constantiacorum, Pinco. Cuneus Equitum Dalmatarum, Pinco.* Πικήνσιοι sunt Ptolemæo in Mœsia superiore, pro Πινκήνσιοι, lib. 111. cap. 1x. Ut ceteras imperii provincias, ita Mœsiam ab Hadriano lustratam, ejusdem nummi testantur, ADVENTVI. AVG. MOESIAE. In ea lustratione certamina Pinci sunt edita: quæ hoc nummo PINCENSIA appellari suboluit ante nos nemini.

ΠΙΟΝΙΤΩΝ. Nummus Julæ Domnæ. Plinio, lib. v. sect. xxx11. *Pionite.* Πιονία Straboni, lib. x111. pag. 610. in Æolide, inter Scepsin & Gargara. In Notitia Eccles. Provinciæ Hellepontii adscribitur. Apud Occonem,

NUMMI ANTIQUI

pag. 367. ΔΟΜΝΑ. ΙΟΥΛΙΑ. ΣΕΟΥΗΡΑ. Σ Ε Β.
 ΣΥΡΑΥΡΑΚΕΩΝ ΠΙΟΝΙΤΩΝ. pro ΣΤΡ. ΑΥΡ.
 ΑΚΚΕΩΝ. ΠΙΟΝΙΤΩΝ. *Sub Prætorè Aurelio,*
Affensum, & Pionitarum concordia. Sunt enim urbes
 fraitimæ, Affos, & Pionix.

ΠΙΣΑΥΡΙΩΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. xxxiv.
 Plinio, lib. iiii. sect. xix. *Pisaurum cum anne.* In
 hisce nummis Neptunus, Bacchus, Cerberus, & equus
 alatus insculptus, in piscem desinens.

COL. ΠΙΣΑΥΡΩΝ. Titi nummus, e Thesauro
 Goltzii, pag. 241. Apud Gruterum, pag. 433. vetus
 inscriptio: COLONIARVM. ΠΙΣΑΥΡ. ΕΤ.
 ΦΑΝΕΣΤ. Deducta colonia ab Antonio est, ut Plu-
 tarchus prodidit in ejus vita, pag. 943. Nunc *Pésaro,*
 in Ducatu Urbinate.

ΠΙΤΑΝΑΙΩΝ.

ΠΙΤΑΝΕΥΣ. Viri caput, ejus scilicet, qui conditor
 ejus oppidi fuit, de quo Plinius, lib. v. sect. xxxii. in
 Æolide, seu Mysia, *oppidum Pitane*, juxta Caicum
 amnem. Stephano: Πιτάνη, πόλις Ἀιολίδος, πόλιτις Πι-
 ταναῖον. Ex parte nummi altera, ΕΠ. Σ. ΑΠ. ΚΑΚ-
 ΚΑΝΔΡΟΥ. *Sub Prætorè Appio Cassindro*, ut qui-
 dem videtur. Est in Cimelio Regio. Alia vero Pitane
 fuit in Laconica quidem, teste Plinio, lib. iv. sect.
 viii. aliisque, quos ibi in Notis appellavimus: sed
 fuit illa, inquam, & multo jam ante Romanæ Reip.
 tempora defierat. *Fuere Cardamyle, Pitane, &c.* inquit
 Plinius: qui solenni illo suo *fuere*, intercidisse jamdu-
 dum oppidum illud monet. Quare ad nummum no-
 strum nihil ista Pitane spectat. Egit de ea Callimachus,
 hym. in Dianam, cum ibi coli Deam hanc in primis
 ait, vers. 172.

Η Πιτάνης, ἢ Πιτάνη σέθεν, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ.

Ubi scholiastes imperite, Πιτάνη ἢ, πόλις Μακεδόνιας:
 cum utrumque oppidum, Pitanen dico, Linnamque,
 ubi Diana colebatur, in Laconica fuerit, teste Pausa-
 nia, lib. iiii. pag. 98.

ΑΙΝΘΙΝΕΙΤΩΝ. Othonis nummus, e Thesauro

Goltzii, pag. 226. Stephanus : Πλινθίη, πόλις Ἰ. Αἰγυπίας . . . ὁ πολίτης, Πλινθινήτης.

ΠΑΩΤΕΙΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus Antonini Pii, in quo Imperator in equo sedet, in Cimelio Regio: Faustinae junioris apud Patinum, pag. 253. & Caracallæ. Est in Præfectura Æmimonti, Plotinopolis, apud Constant. Porphyrog. lib. 11. them. pag. 83. Notitia Eccles. antiqua pag. 53. eidem Provinciæ Æmimonti primæ adscribit, cujus metropolis ac primaria civitas Hadrianopolis fuit. Prior ex illis nummis hæc adjecta habet, ΗΓΕ. ΠΟΜ. ΟΥΟΠΕΙΣΚΟΥ. Η' γμύνη Πομπηίου Ουοπέισκου. *Præside Pompeio Vorisico.* Fuit enim ea provincia sub Præside. Notitia altera antiqua, pag. 21. Ἐπαρχία Αἰμυμόντου ὑπὸ Η' γμύνη. Ἀδριανούπολις. Ἀρχίαλος. Δεούελτον. Πλατινόπολις. Pompeii Vorisici sub Othone, meminit Tacitus, lib. xvii. ut nepos hic istius fuisse videatur. Vide quæ diximus, verbo ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΠΟΔΑΛΕΩΤΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Trajani, e Thesauro Goltzii, pag. 226. Plinio, lib. v. sect. xviii. *Podalia.* Stephano : Ποδάλεια, πόλις Λυκίας, πλησίον Διμύρων. (Lege, πόλις Λυκίας, ut in Notis Plinianis monuimus : nam Plinio loc. cit. aliisque Geographis, & Limyra & Podalia in Lycia ex æquo sunt :) ὁ πολίτης, Ποδαλεώτης.

ΠΟΛΥΑΙΓΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 226. Plinio, lib. 1 v. sect. 23. *Polyægos* insula. Nunc est *Polegasa*, in Ægæo mari. Vide notas in Plinium.

ΠΟΛΥΡΗΝΙΩΝ. Nummus ex argento, in Gaza Regia: in qua & alii, ΠΟΛΥ. & ΠΟΛΥΡΗΝΙ. inscripti, cum hasta, bove, noctua, &c. Plinio, lib. 1 v. sect. xx. *Polyrrhenium.* Stephano : Πολύρηνω, πόλις Κρήτης . . . ὁ πολίτης, Πολυρηνιώτης.

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. M. Aurelii, Caracallæ, & Gordiani junioris nummi. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Solæ Cilicii, nunc Pompeiopolis.*

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΠΗΓΗ ΣΟΥΝΙΑΣ. Commodi nummus. *Fons Palladis Sunitadis.* Fuit & in

Attica fanum Minervæ Suniadis, *ναός Ἀθωᾶς Σουιάδου*, ad promontorium Sunium, unde ei nomen apud Græcos frequens, teste Pausania in Attic. pag. 1.

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caput turratum. Γ.

ΠΟΜΠΗΙΟΣ. Pompeii caput. *Gn. Pompeius*, urbis conditor. Sic Gadarenfes, cujus oppidum idem ille instauravit, in nummo sculpsere ΠΟΜΠ. ΓΑΔΑΡΕΩΝ.

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus e Museo nostro, in quo Arati & Chryssippi Solensium icones. In aversa parte, litteræ ΘΚΣ. quæ annum instauratæ urbis a Pompeio indicant, *CCXXIX*.

ΠΟΡΦΥΡΕΩΝΙΤΩΝ. Neronis nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 226. Stephanus: Πορφυρεών, πόλις Φοινίκης. τὸ ἔθνηκόν, Πορφυρεώνιθ, ἢ Πορφυρεωνίτης. In Conc. C P. sub Menna, pag. 93. *Χειρόφορος ἐπίσκοπος Πορφυρεώνιθ ἐπαρχίας Φοινίκης Παλαιάς*. Christophorus Episcopus Porphyreonis Provinciae Phœniciae maritimæ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΕΑΤΑΝ. E Goltzii Thesauro, pag. 226. & in Magna Græcia, Tab. XXI. Nomen habet *Στὸ τοῦ Ποσειδῶνος*, a Neptuno, cujus in hisce nummis insculpta effigies cum tridente, vel equus qui Neptuno sacer: vel denique taurus, qui eidem Deo immolari solitus. Maro, *II II*. *Æneid. vers. 118*.

Sic fatus, meritos aris mactavit honores:

Taurum Neptuno: taurum tibi, pulcher Apollo.

Plinio, lib. *III*. sect. x. *Oppidum Paestum, Græcis Posidonia appellatum*. Stephanus: Ποσειδωνία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἔθνηκόν, Ποσειδωνιάται, ἢ Ποσειδωνιοί. Nunc vicus est haud procul Salerno, in ora, *Pesfi*.

ΠΡΑΙΣΙΩΝ. In nummo quem vidimus. Stephano, *Πραΐσιος*, in Creta. Meminere Præfiorum præterea Herodotus, lib. *IX*. & Athenæus, lib. *IX*. pag. 375. ubi ex Agathocle Babylonio ait, suam apud Cretenses animal sacrum haberi, quod Jovi adhuc infanti mammam præbuisse credatur: atque idcirco veneratione summa haberi: Præfios vero suos immolare, eaque præcidanea hostia ut utantur, lege statutum.

ΠΡΙΑΙΣΙΩΝ.

ΠΡΙΑΙΣΙΕΩΝ. Cum effigie Veneris, palma, delphino. E Cimelio Regio. Sunt qui **ΠΡΙΑΣΣΙΕΩΝ** legant. Stephanus: Πελασος, πόλις Κρήτης. Οἱ πολῖται Πελασσοί, ἔ Πελασιός. Veneris cultum apud Cretenfes solennem fuisse, vel ex eo intelligimus, quod peculiari appellatione apud Phæstios, ut suo loco dicturi sumus, ea frueretur. De palmis Creticis, Plinius consulendus, lib. xiiii. sect. viii. & ix. De Apollineo delphine, qui Cretes Delphos advexit, diximus in nummis **ΔΕΛΦΩΝ.**

ΠΡΙΑΠΕΩΝ. Palma cum delphino, & temone, uti ad nos retulere, qui vidisse se asseverabant. Plinio, lib. v. sect. xl. *Oppidum Priaros, in Hellesponto.* Stephano, Πελασος, πόλις Ἐλλησποντίας, cujus gentile nomen Πελαππός & Πελαπύς. At nos veremur ne **ΠΡΙΑΠΕΩΝ** ii, pro **ΠΡΙΑΙΣΙΕΩΝ**, in nummo eo viderint: sitque is cum superiore idem, ac plane par.

ΠΡΗΝΕΩΝ Nummus Tiberii. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Priene.* Stephanus: Περίη, πόλις Ἰωνίας. τὸ ἔθρικὸν Περινός, ἔ Περίη, ἔ Περινός.

ΕΠ. ΑΡΧ. ΙΟΥΛ. ΣΑΤΟΡΝΕΙΝΟΥ. ΠΡΗΝΕΩΝ. Ἐπὶ Ἀρχιερέως (non, ut quidam, Ἀρχοντος) Ἰουλίου Σατορνείου, Περινέων. *Sub Pontifice Iulio Saturnino, Priensium.* Valeriani, e Cimelio Regio. Mulier dextra spicas & papaver, ubertis symbola: tedam læva gerit, ad pedes ara posita cum igne.

ΠΡΗΝ. E Museo nostro. In ima parte nummi, **ΚΑΛΔΙΚΛΕΙΔΗΣ**, quod Prætoris nomen est. Noctuam hic nummus insculptam præfert, & Palladem.

ΠΡΙΑΝΕΙΩΝ. Chiffletianus nummus. Dorica dialecto, pro **ΠΡΗΝΕΙΩΝ.** Hos a Priene perperam divellit Ortelius in Thesauro Geographico.

ΠΡΗΝΕΩΝ. Tauri effigies. Ex parte altera, **ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ**, cum Herculis capite, quem conditorem urbis suæ, ac gentis auctorem, Prienii nuncupant. Certe conditam a Bœotis ac Thebanis Prienen, auctor est Strabo, lib. xv. pag. 633. & 636. Fuere autem *Bœotice Thebæ*, ut Plinius admonet, lib. i v. sect.

XII. *duorum numinum, Liberi atque Herculis, patriæ.*
Eandem ob causam & Cadme vocitata Priene est, quod
Bœotius Cadmus fuit. Sunt qui ΠΡΗΥΕΩΝ perpe-
ram in eo nummo legant.

ΠΡΟΞΕΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Titi num-
mus e Thesauro Goltzii, pag. 228. Stephanus: Πεξε-
νούπολις, ἁεὶ Ναυκρατίω. ὁ πολίτης, Πεξενοπολίτης, ἄς
Ἐρμούπολιτης. Naucratischen in Ægypto nomon, ut &
Herimopoliten, Plinius agnoscit, lib. v. sect. 1 x.

ΠΡΟΣΩΠΙΤΩΝ. ΚΑΙ. ΦΘΕΝΟΤΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ.
Prosopitarum & Phthenotarum concordia. Tiberii num-
mus e Thesauro Goltzii, pag. 227. Plinio, lib. v. sect.
1 x. hæ duæ Ægypti nomi seu præfecturæ, Prosopites,
& Prenethu, appellantur. Vide quæ ibi diximus. Ste-
phano: Πεσωπίς, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἔθνικόν, Πεσωπίτης.
ΠΡΟΣΩΠΙΑΣ. Hadriani nummus, e Thesauro Golt-
zii, pag. 227. huc quoque spectat: non ad ignotam
insulam, quæ Πεσωπον a Stephano appellatur.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Trajani nummus, e Museo nostro, in
quo figura jacens cum arundine. Epigraphe ex parte
altera, ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ Κ. Σ. Γ. Δ. Αὐτοκρά-
τωρ Νερού Τραϊανὸς Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς Δακικός.
Imp. Nervæ Trajanus Cæsar Aug. Germanicus Dacicus.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Nummi Commodi, Severi, Caracal-
læ, Getæ, Macrini, ac Diadumeniani, e Cimelio Re-
gio. Plinius, lib. v. sect. XLIII. *Intus in Bithynia Pru-
sa, ab Hannibale sub Olympo condita. Hodie Bursa.*
Vide nostras in Plinium notas. A Prusia conditam scri-
bit Tzetzes, ut diximus, & Strabo, lib. XII. pag. 653.
Sed interpretem ejus Casaubonum carpere obiter hoc
loco libet, qui Græci scriptoris locum, quo paulo post
eo regreditur unde diverterat, hoc est, ad institutam
de Prusa civitate orationem, sic vertit: *Prusa alia ad
Olympum Mysiæ posita est urbs, quæ legibus bonis guber-
natur.* Perinde quasi alia Prusa sit quæ ad Olympum,
ab ea quam vel Hannibal vel Prusias ibi condidisse di-
citur: cum absit vox ea *alia* a Græco scriptore, &
abesse vero debeat. Πρῦσα ἢ ἐπὶ τῆς Ὀλύμπου ἰδρύται τῆς

Μυσία πόλις Βρομουιδίη. Vetus inscriptio apud Reinesf. pag. 608. ASCLEPIADES. PRVSA. AD. OLYMPVM. MEDICVS, &c. In Conc. Nicæno, pag. 54. Georgius Episcopus Prusadis, *juxta Olympum montem*. Stephano: Περούσα τὸ ἔθνηκόν Περούσας. In Notitia Eccles. Περούσι, ἢ τοι Θεούπολις. Prusa, quæ & Theopolis.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Severi nummus, e Cimelio Regio, in quo Fortunæ stantis effigies, cum temone & Copiæ cornu. In parte nummi antica, Α. Κ. Α. СЕП. СЕΥΗΡΟΣ. ΠΕΡ. СЕΒΑ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Σεωτήμιθ Σδνεὲς Πέρσιναξ Σεβατός.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ: Juliae Domnæ, apud Patinum, cum Dianæ Ephesiæ icone, & cervis.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Caracallæ nummus, in quo Ajax galeatus gladio se ipse confodit. E Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 304.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Diana Ephesia. In parte averfa, ΠΡΟΥΣΑ. E Cimelio Regio.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ *ad Hyrium montem, quæ & ad mare.*

ΜΗΤΡ. ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΥΠΙΩ. Macrini, apud Tristanum, pag. 299. Plinio, lib. v. sect. XLIII. Prusa item altera sub Hyrio monte. Stephano: Περούσις, ἧς ὁ πολίτης Περούσις. Montem Plinius vocat: amnem Ptolemæus, lib. v. cap. i. Περούσα πρὸς τῷ Ὑπίῳ ποτ. Sed ex eo monte annis forte cognominis fuit. In Actis certe Concilii Nicæni, pag. 54. subscribit Helychius Prusensis, *juxta Hyrium fluvium*. Hanc Memnon apud Photium in Bibl. cod. 224. Περούσιδα πλὴ ἐπιθαλάσσιον vocat. In eo nummo quartus Herculis labor expressus, ab Aufonio celebratus hoc versu:

Æripedis quarto tulit aurea cornua cervi.

Quare ad hanc pertinent duo quoque nummi qui sequuntur.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ, apud Goltzium, in quo nummo clava Herculis inculpta, cum arcu: ex parte averfa Prusiæ caput, leonina indutum pelle: quod genus ille suum

ad Herculem referret, cujus peculiare sunt exuvie leonine.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΘΑΛΑССΑΝ. *Prusienſium ad mare.* Ibidem. Nonnum nihil moror, qui ad Prufam alteram pertinere exiſtimat: cujus cives non ΠΡΟΥΣΙΕΙΣ, ſed ΠΡΟΥΣΑΕΙΣ appellati. Nec virum eruditum, qui lib. de uſu numiſm. pag. 77. hanc quæ ad mare ſita dicitur, ab altera immerito ſecernit, quæ fuit ſub Hypio monte. In eo nummo, ut fere in priore, Herculis clava inſculpta cum pharetra.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΥΠ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟΣ. Crater, quem ſerpens circumſpicat. Diadumeniani nummus e Cimelio noſtro. In Gallieni nummo legit Triſtanus, tom. 111. pag. 90. ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ. ΠΡΟΒΕΙΝΩ. Sed eo nomine a Patino, pag. 413. recte coarguitur: legi enim ΠΡΟΣ. ΥΠΙΩ. oportuit. Sunt & ſimilia M. Aurelii, Fauſtinæ junioris, Caracallæ, Annæ Fauſtinæ Elagabali, Maximini, Gallienique numiſmata. Idem Triſtanus in Hadriano, pag. 506. nummum affert, ΚΟΥΣΙΕΙΑ, quem num. referri ad Prufenſes oporteat, viderint ii qui nummum tractarint.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ. L. Veri nummus, e Gaza Regia, & apud Patinum, pag. 257. cum bovis effigie, qua hoſtia litatum Vero, ceu Deo, vel Jovi certe pro ſalute Principis, Prufenſes declarant. Nunc eſt Cimelii Regii.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ. L. Veri nummus, e Cimelio Regio, & apud Triſtanum, tom. 11. pag. 301. in quo Herculis cum hydra certamen inſculptum: quod verſiculo eo expreſſit Auſonius:

Proxima Lernæam ferro & face contudit Hydram.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ. L. Veri nummus, e Muſeo noſtro, in quo Oriens radiato capite, ſingulis manibus ſingulas geſtat Aquilas cum lauri ramis. Subactum Orientem utriuſque Auguſti auſpiciis, Marci & Veri, declarat: id quod Triſtanum fugit, explanare aliter conantem, tom. 11. pag. 305. Capitolinus in

Marco, pag. 26. *Et Verus quidem posteaquam in Syriam venit, in deliciis apud Antiochiam & Daphnen vixit, . . . cum per legatos bellam Parthicum gerens, Imperator appellatus esset, cum Marcus horis omnibus reipublicæ actibus incubaret, patienterque delicias fratris & prope invitus ac nolens ferret. Denique omnia quæ ad bellum erant necessaria, Romæ positus & disposuit Marcus, & ordinavit. Gestæ sunt res in Armenia prospere . . . delatumque Armeniacum nomen utrique principum: quod Marcus per verecandiam primo recusavit, postea tamen recepit. Profligato autem bello, uterque Parthicus appellatus est: sed hoc quoque Marcus delatum nomen repudiavit, quod postea recepit.* Idcirco sane in nummo singulari colonix Beryti, quem Patinus affert, pag. 241. ab altera parte Marcus, Verus ab altera insculptus, cum sua quisque Aquila, imperii pro indiviso communicati argumentum. Nam & Aquilam Diocletianus & Maximianus in eodem nummo insculpti, scipioni eburneo, quem quisque gerit, impositam ferunt: divisi pariter inter ambos imperii symbolum. Scribit Dionysius Halic. 111. pag. 195. inter regia dona ab Etruscis victori Tarquinio missa, fuisse *σκήπτρον ἐλεφάντινον ἀετὸν ἔχον ἐπὶ τῇ κεφαλῇς*, sceptrum eburneum in summitate habens aquilam, eoque Tarquinium usum, & exactis regibus Consules annuos. Hinc Juvenalis Satyra x. vers. 43. Consulem describens:

Da nunc & volucrem, sceptro quæ surgit eburno.

Ut porro imposita sceptro Aquila Consulatus insigne fuit, sic Imperatoriæ dignitatis ac potestatis, bacillum purum, hoc est, sine aquila, aliove adjectitio ornamento, (nam & sic hastam puram dicimus:) quale in nummo Ascalonitarum apparet, quem suo loco laudavimus. In eo enim Impp. ambo insculpti, Castorum stellis amborum capiti impositis, ac suum quisque bacillum manu tenet, qualem in Francia Marescalli gerunt, & exercituum Imperatores: quare bacillum Imperatorium vulgus appellat, *Baton de Marechal, Baton de Commandement*. Parazonium minus apte grex

NUMMI ANTIQUI

Antiquariorum vocat : cum ea vox pugionem potius quam bacillum hoc , quale exhibent nummi , sonet. Scipionem rectius Isidorus, lib. xviii. Orig. cap. xi. *Namque & purpuream , & palmatam togam , triumphantes induebantur , & scorpionem cum sceptro in manu tenebant.* Ubi *scipionem* reponi oportere vidit acute Petavius noster , in suis ad Themistium notis.

ΠΡΥΜΝΗCCEΩΝ. Caracallæ e Gaza Regia , Getæ , & Elagabali nummi. Πρυμνησός Pausaniæ : Ptolemæo , lib. v. cap. 11. Πρυμνησία. In Notitia antiqua Eccles. pag. 49. inter Episcopos Prov. Phrygiæ Salutaris, ὁ Πεσμίου. Leunclavius , pag. 94. ὁ Πεσμίου. Utrobique mendum , ex altera Notitia emendandum , quæ pag. 29. Πρυμνησός aperte præfert. Stephano : Πρυμνησία , πόλις Καρίας . . . τὸ ἔθνηδον , Πρυμνησιός.

PTOLEMAIS *Africae.* Vide ΒΑΡΚΑΙΩΝ.

PTOLEMAIS *Phœnicæ.*

COL. CL. PTOL. Nummus Claudii , quem vidimus. *Colonia Claudii Ptolemæis.* Plinio , lib. v. sect. xvii. *Colonia Claudii Cæsaris Ptolemæis , &c.* Hodie , *S. Jean d' Acre.* Refert hunc nummum Patinus , pag. 100. Sed cum exesum viderit , imaque parte mutilum , qua vox postrema continebatur , hæc modo retulit , COL. CL. ac de Claudiopoli Isauriæ accepit. Sed frustra.

COL. CAESAREA. PTOLEMAIS. Eiusdem Claudii nummus , e Thesauro Goltzii , pag. 238.

COL. PTOL. M. Aurelii , Severi , ac Juliæ Domnæ. Item Caracallæ & Getæ , apud Patinum , pag. 299. & 317. Huc quoque spectare credimus Trajani nummum , apud Occonem , pag. 209. COL. PTOA. ctsi ille alio refert.

COLONIA. PTOLEMAIS. Caracallæ , in Cimmelio Regio. Sedet Imperator in equo.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΑΗΤΟΣ. *Ptolemæidos. Sacer Senatus* , apud Goltzium in Augusto , Tab lxxi.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ. *Antiocheus*

Antiochenſam, qui *Ptolemaïde* agunt. Nummus Antiochi IV. Regis Syriae, e Museo nostro: quem ut explaret vir eruditus, Antiochiam in Ptolemaïdis agro fuiſſe aliquam auguratur, ſcriptoribus adhuc incompertam. Fruſtra: cum Antiochenſes ipſos e Syriae metropoli ad Orontem, qui Ptolemaïde negotiabantur, hic nummus indicet. Fuere nempe olim, uti etiamnum hodie, in majoribus oppidis, emporiisque celebrioribus, diverſarum gentium mercatores, ſuis quique fere discreti regionibus: ut in ipſa Ptolemaïde fuiſſe ſcimus tempore belli ſacri Genuenſium regionem, ac Venetorum: nunc in Orientis urbibus, Judæorum, Luſitanorum, &c. Sic Romæ quondam, CORPVS. NEGOTIANTIVM. MALACITANORVM, apud Gruterum, pag. 647. Et pag. 377. Q. CAICILIO. C. F. METELLO. IMPERATORI. ITALICI. QVEI. ARGEIS. NEGOTIANTVR. Et pag. 498. 6. CIVES. ROMANI. QVI. NEGOTIANTVR. BRACAR. AVGVST. Solebant hi porro ordines, vel nummos cudere, vel ſimilia edere monumenta, in gratiam virorum principum, & Imperatorum, quos demereri vellent. Sic laudatæ a nobis ad lib. 111. Plinii, ſect. 111. Gruteri inſcriptioni, e pag. 257. præfixa hæc verba ſunt: M. AVR. VERO. IMP. DIVI. HADR. ANT. AVG. PII. P. P. F. SCAPHARII. QVI. IVLIAE. ROMVLEAE. NEGOTIANTES. Sic apud Sponium, in Itiner. Athen.

Q. HERENNIO. ETRVSCO. MESSIO. DECIO. NOBILISSIMO CAES. PRINCIPI IVVENTVTIS COS. FILIO. IMP. CAES. C. MESSI. Q. TRAIANI. DECI. PII. FELICIS. INVICTI. AVG. ARGENTARII ET EXCEPTORES ITEM Q. NEGOTIANTES. VINI. SVPERNAT. ET. ARIMIN. DEVOTI. NVMINI. MAIESTATI. Q. EIVS.

Denique qui Antiochiam in Ptolemaïdis agro quærit, idem etiam Athenas in inſula Delo inveſtiget, quo-

niam apud Gruterum in vetusta inscriptione legitur non semel, pag. ccccv. ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΔΗΛΩ, & ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΤΟΙΣ ΕΝ ΔΗΛΩ.

ΠΥΛΙΩΝ, in Severi nummo, e Gaza Regia: quo in nummo stat Pallas: Item in Caracallæ, cum effigie Æsculapii, apud Patinum, pag. 309. Hæc Pylos Eliaca, Nestoris patria: de qua Plinius lib. IV. sect. VI. in Peloponneso.

ΠΥΛΙΩΝ, in nummis veteris Græciæ, apud Goltzium, tab. X. quos ad hanc quoque Pylum referri oportet. In his Dianæ cornutæ, sive Hammonicæ simulacrum: vel Palladis forte Coryphasicæ, quæ sic cornuta pingereetur. Nam Pausanias in Messenicis, pag. 146. Pyli Minervæ templum fuisse ait; cognomento Coryphasicæ. Ἐνταύθα ἱερεῖν ἔστιν Ἀθλιῶς ἐπικληθῆν Κορυφασίας. Idemque in Eliac. prior. pag. 163. ait Eleos etiam Afrorum numen Ἡἰεον Ἀμμωνίας Junonem Hammoniam coluisse. In iisdem nummis & bos depictus, quo Nestoris scilicet ac Nelei boves, quorum ibi stabulum fuit, indicantur. Vide Pausan. in Messen. pag. 146.

ΠΥΤΕΟΛΗΣ, & ΠΥΤΕΟΛΙΤΩΝ. Nummi e Thesauro Goltzii, pag. 229. & in Magna ejusdem Græcia, tab. XV. In his Minotaurus & Diana, ut in nummis Neapolitanorum. Plinio, lib. III. sect. IX. *Putcoli* &c. In Campania *Pozzuolo*: nostris *Pouzol*. Vide Notas in Plinium.

Q

Q VADI.

REX QVADIS DATVS. Antonini Pii nummus e Cimelio Regio, & apud Occonem pag. 253. Regnum illud Vannianum est, de quo Plinius, lib. IV. sect. XXV. Gens ipsa Quadorum dicta, ut ibidem ex Tacito indicavimus: ubi nunc Moravia est. His regem non Antoninus modo, sed & Marcus dedit: id quod Capitolinus in ejus vita prodit, pag. 28. *Quadi autem amisso rege suo, non prius se confirmaturos eum qui erat creatus dicebant, quam id nostris placuisset imperatoribus.*

R

RÆTIA.

COL. AVGVSTA. RAETORVM. E Thesauro Goltzii, pag. 238. Tiberii nummus. Eade mex Tiberii nummo, loc. cit. COL. AVGVSTA. VINDELICORVM, appellata, si fides eruditiss. Augustanarum rerum scriptoribus. Plinio, lib. 111. sect. xxiv. *Vindelici*. Ubi nunc Ducatus Bavariæ, & circumjectus ager.

RAVENNA.

FELIX. RAVENNA, in Museo nostro: turritum caput: aquila ex parte averfa, & stellæ duæ. Plinio, lib. 111. sect. xx. *Ravenna Sabinorum oppidum*. Nunc quoque *Ravenne*.

RAVRACI.

COL. AVGVSTA. RAVRACOR. Tiberii nummus apud Goltzium, pag. 237. Vereor tamen ne cum in nummo viderit, C. A. R. quod Astam Regiam, ut suo loco monuimus, interpretari eum oportuit, de Augusta Rauracorum acceperit, quæ Ptolemæo lib. 11. cap. 1x. Ρ'αυρακῶν Ἀυγούστα dicitur. Plinio, lib. 1v. sect. xxxi. *Raurici*, & *Colonia Rauriaca*. Nunc est vicus ignobilis *Augst*, a Basilea VI. M. P. non ipsa Basilea, ut quibusdam visum. Civitatem certe Basileensem a Castro Rauracensi sejungit Libellus Provinciarum Galliarum. Vetus inscriptio Gruteri, pag. 339. L. MVNATIVS. L. F. PLANCVS. COS.... IN. GAL-LIA. COLONIAS. DEDVXIT. LVGDVNVM. ET. RAVRICAM.

PAYKIΩN. E Thesauro Goltzii, pag. 229. Stephano: Ρ'αδικος, πόλις ἐν μεσογαίῳ τῆς Κρήτης. τὸ ἔθνικόν, Ρ'αύκιον. Sed veremur ne in nummo XIΩN, quem suo afferemus loco, hanc vocem legisse se Goltzius incaute putarit.

PAΦANEΩTΩN. Nummus Elagabali. Plinio, lib. v. sect. xv1. *Rhaphana*. Stephano: Ρ'αφαεία, πολίχνηον Συρίας. ὁ πολίτης, Ρ'αφαεώτης.

PAΦΙΑ. ZAC. Dianæ effigies, in Commodi nummo e

NUMMI ANTIQVI

Cimelio Regio: & annus CCXXXVII. post concessam, uti videtur, Raphiotis libertatem a Crasso, dum in Syria imperium gereret. Quare Raphiotarum æra decennio integro posterius statuenda est, quam Gazensium, de qua suo loco diximus: cum ab anno Urbis DCC. quo a Crasso id beneficium consecutos Raphiotas credimus, annus CCXXXVII. percommode cadat in annum Urbis DCCCCXXXVII. qui sextus Commodi Principis fuit. Est Commodi nummus similis apud Tristanum. Plinio, lib. v. sect. XIV. *Raphea*, in Palæstina, juxta Gazam. Sed vereor ne in hisce nummis legi satius sit, ΠΑΦΙΑ, ac de Venere Paphia Cypriorum accipi.

ΠΑΦΙΑ. ΓΞC. Caracallæ nummus, ex eadem Gaza, cum Apollinis icone: Annus σξξ', hoc est, CCLXVI. Urbis, qua diximus computatione, DCCCCCLXVI. qui quartus omnino Caracallæ est.

REMI, in Gallia.

REMO. Musei nostri nummus antiquus, cum tergemino capite, trium Galliarum indice, ut in Galbæ nummo antea diximus, verbo GALLIA: non, uti Marlotus credidit, lib. i. hist. Rem. cap. v. pag. xviii. tergemina potestatis, quæ tum esset in urbe Remensi, Principis, Senatus, Populi. Fuit cum Triumvirorum, Octavii, Antonii, Lepidi, signari ibi capita crederemus, ut in vetere nummo apud Patinum, pag. 19. & in Æmilia familia, pag. 32. Sed prior sententia de tergemina Gallia vel eo nomine magis arridet, quod Sirmundum nostrum auctorem habet. Plinio, lib. i v. sect. xxxi. *Remi federati* populi Romani, in Gallia Belgica. *Reims*.

PHΓINΩN. In nummis Cimelii nostri, & in Magna Goltzii Græcia, Tab. xxv. & xxvi. In his Juppiter, Diana & Apollo cum tripode, lyra Apollinea, leo, aliaque similia insculpta symbola. Nullus dum occurrit, qui sit leporis effigie insignitus, quanquam id Julius Pollux refert, lib. ix. cap. vi. Ρ'ηγίνοι μὲ λαγών τῶ νομίσηται ἐν χέρρατον. Sed est in Locrorum Zephyrio-

rumque nummis lepus passim obuius : qui fuere Reginis finitimi. Plinio, lib. 111. sect. x. *Rhegium*. Et sect. xiv. *Rheginum oppidum in margine Italiae situm*. Stephano : Ρῆγιον ὁ πολίτης, Ρῆγιον. Nunc quoque *Reggio*.

RHENVS. Apud Tristanum, tom. 1. pag. 145. & Occonem, pag. 99. In altera superficie, NERO. CLAVDIVS. DRVSVS. GERMANICVS. IMP. Est & alter ita inscriptus, in quo Domitianus Rhenum calcat, ob victoriam Germanicam : de qua videndi Marrius, Silius, Suetonius, &c. Apud Gruterum, pag. cxxxvi. 5. ex arcu triumphali, qui Druso Neroni dicatus, vetus hæc exstat inscriptio, sed maxima sui parte deminuta :

AD. DIVORTIA. RHENI.

PERVASI. HOSTILES. DEPOPVLATVS. AGROS.

DVM. TIBI. ROMA. DECVS. AETERNAQVE. SVDO. TROPHEA.

I. S. T. E. R. P. A. C. A. T. I. S. L. E. N. I. O. R. I. R. E. T. A. Q. V. I. S.

Vel, ut alius retulit :

DVM. TIBI. BELLA. FORIS. AETERNAQ. SVDO. TROPEA.

H. I. S. T. E. R.

PHNION. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. Alexandri Severi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 229. Occone teste, pag. 421.

Pallas in eo nummo dextra clypeum, hastam læva tenet. Plinio, lib. 1 v. sect. xxii. *Rhene*. Stephano : Ρῶν, gentile, Ρῶναιον, Ρῶνας, & Ρῶιον. Insula Delo proxima.

PHNION. Maximi Cæsaris, in Cimelio Regio, & apud Tristanum, tom. 11. pag. 455. In eo nummo Dea stat, quæ dextra victoriolam gerit : hastam, seu tedam, ut alii malunt, inversam, læva.

PHCAINHCIQN.

CEΠ. ΚΟΛ. PHCAINHCIQN. Σεπτιμίας κολωνίας Ῥησαινησιών. Decii nummi, apud Patinum, pag. 391. Etruscillæ, pag. 402. omnes nunc Cimelii Regii. Est & apud Goltzium, in Thesauro, pag. 231. sed mendose, ΓΗCAINHCIQN. Apud Occonem, pag. 451. fœdius, CEΠΚΟΛΠΙICA ΩΝ. & CEΠ-

ΚΟΛΓΗΣ ΔΙΝΗΚΙΩΝ. In his aut Isis insculpta cum Aquila, aut cum Pallade dextras jungit: aut labarum, aut templum cum noctua, Palladis symbolo, aut boves cum colono, supervolitante Aquila, quæ sunt deductæ a Romanis coloniæ argumenta. A Severo Septimio id prænomen habet. Locus fuit in finibus Romani Persicique imperii, circa Euphratem, Gordiani sepulcro nobilis. Meminit hujus loci Ammianus, lib. XXI. pag. 246. ubi Rhesainam vocat. Videtur esse Ρ'σινα vel Ρ'ήσινα Ptolemæi, in Mesopotamia, lib. v. cap. XVI. In nummis Decii & Etruscillæ, adjectæ sunt eæ annorum notæ, L. HIP. (non, ut quidam voluere, L. IIP) hoc est, *λυχέλαιτος εμή. anno cxxviii.* ut cœpisse æra hæc videatur Hadriani principatu, anno Urbis Romæ fere DCCCLXXV. quo anno Syriam is iustravit: ex quo annis elapsis cxxviii. annus occurrit Decii primus: Urbis Romæ, MIII.

ΡΟΔΙΩΝ.

ΡΟΔΙΩΝ. ΕΛΕΥΘ. Ροδίων ἐλευθέρων, *libera civitatis.* Apud Spanhem. pag. 784. Plinius, lib. v. sect. xxxvi. *Pulcherrima & libera Rhodos.* Nunc quoque nomen & decus servat.

ΡΟ. & ΡΟΔΙΩΝ, in vetere Græcia Goltzii.

ΡΟΔΙΟΙ. ΥΠΕΡΙΟΝΙ. ΑΝ. Ρ'οδιοι Υ'περίονι ἀνέθηκαν. *Rhodii Hyperioni dedicarunt.* Apud Spanhem. pag. 791.

ΡΟ. cum insigni Rhodiorum rosa, lyrave: & Solis capite radiato, vel Apollinis.

ΡΟΔΗΤΑΝ, in Museo nostro: & hi ad Rhodios quoque forte spectant.

ΚΑΛΥΔΙΟΥ. ΥΠΕΡΙΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Ε Cimmelio Regio. Caput turratum. Ex parte aversa, colossus capite radiato coronam trophæo imponit: epigraphe, ΔΙΑΡΑΧΜΟΝ. Hunc nummum ad Rhodios pertinere quis non intelligit? capite turrato Rhodon signari, non Agrippinam, ut Seguinus sensit, pag. 52. Υ'σπίονΘ nomine Solem Rhodiorum Deum, qui & ex parte nummi altera colossi effigie radiata delineatur: ubi & *ἰδραχμον* monetæ pondus & valor est. Le-

gendum itaque, ΚΛΑΥΔΙΟΥ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. ΥΠΕΡΙΩΝ. *Claudii Augusti. Hyperion. Festus: Hyperionem alii patrem Solis, alii ipsum, quod eat super terras, appellatum putabant.*

ΡΟΔΙΩΝ. ΝΕΡΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Ex parte averſa, ΔΙΔ. Δίδραχμον. Sunt & M. Aurelii & Caracallæ numismata similia.

ΕΠ. Π. ΡΟ. ΕΜΙΛ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ. ΝΑΣΩΝΟΣ. Domitiani nummus, in quo clypeus hasta transversa: quem typum & in altero ejusdem Domitiani nummo vidimus, cum epigraphæ: ΕΠΙ. Μ. (forte ΕΠΙ. ΠΡ.) ΜΑΡΚΟΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. Uterque e Cimelio Regio. Priorem sic interpretor: 'Επὶ Πρυτανείως Ῥοδίων Ἐμιλίου Ἀντωνίου Νάσωνος. In posteriore sunt qui ΕΠΙ. Μ. ΜΑΡΙΟΥ legant. Quæ causa sit cur sic interpretari priorem nummum oporteat, ex nummis sequentibus plane liquebit. Interim ΕΜΙΛΙΜ per Ε, etiam in Latino Tiberii nummo scito scribi, apud Mediobarbum, pag. 70.

ΡΟΔΙΩΝ. ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ. Nervæ nummus, in Cimelio Regio. Ex parte altera, epigraphæ hæc est, ΑΥΤ. ΚΑΙΣΑΡ. ΝΕΡΟΥΑ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ.

ΑΥ. ΚΑΙ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. ΕΥ. Ἀὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τὴν ἸἈλιῶν Ἀδριανὸς Ἀντωνεῖν Εὐσεβής. *Imp. Cæsar T. Ælius Hadrianus Antoninus Pius.* Ex parte averſa, Ceres tedifera, vecta curru juncto draconibus: epigraphæ, ΚΟΙΝΟΝ. ΓΙ. ΠΟΛΕΩΝ. Π. ΡΟΔΙΟΝ. ΚΛ. ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ. ΑΣΙΑΡΧΟΥ. ΚΑΙ. ΑΡΧΙΕ. ΓΙ. ΠΟΛΕΩΝ. Κοινὸν Τετσεκάδεκα Πόλεων, Πρυτανείως Ῥοδίων Κλαυδίου Φρόντωνος Ἀσιάρχου καὶ Ἀρχιερέως Τετσεκάδεκα Πόλεων. *Commune tredecim civitatum, Magistratu Rhodiorum Claudio Frontone, Asiarcha & Pontifice tredecim civitatum.* Nummus est singularis, in Cimelio nostro, maxima forma ex ære, quam Itali *Medaglione* vocant. Similem isti viderat alicubi Spanhemius, sed exesum, detritis plerisque litteris ac voculis: itaque ediderat, lib. de usu Numism. pag. 692. ΠΡΟ. ΦΡΟΝ-

NUMMI ANTIQUI

ΤΩΝΟC. ΑCΙΑΡΧΟΥ. ΚΑΙ. ΑΡΧΙΕ ΠΙ. ΠΟ-
 ΛΕΩΝ. ΚΟΙΝ. Itaque reddiderat: *Frontone Afar-*
cha & Sacerdote xiii. Civitatum. Brevius Occo, pag.
 270. ΚΟΙΝΟΝ ΓΙΠΟΛΕΩΝ ΠΡΟ... Ν ΚΔΦΟΝ-
 ΤΩ. pro ΚΛ. ΦΡΟΝΤΩ. Goltzius in Thesauro,
 pag. 226. aliquanto fœdus: ΠΟΛΕΩΝ ΚΟΙΝ.
 ΠΡΟΝ... ΟΝΤΩΝΟC. ΑCΙΑΡΧΟΥ. ΚΑΙ.
 ΑΡΧΙC. ΠΙ. Voces, quæ in orbem descriptæ in num-
 mi margine erant, non inde legere auspicatus, unde
 maxime oportuit. Sponius, ΠΡΟΔΙΚΟC ΚΑΙ
 ΦΡΟΝΤΩΝ, falso, cum sit perspicue ΠΡΟΔΙΟΝ.
 ΚΛ. Nos illud ΠΡΟ. quid esset, primi excogitavi-
 mus, cum in nostro dilucide ac plane pateret ΠΡΟ-
 ΔΙΟΝ. Divulsa enim ea voce in duas, Π. ΡΟΔΙΟΝ.
 Πρυτανέως Ρ'οδίων certissima conjectura vidimus: Nam
 in nummis Ο pro Ω poni, tralatitium est, ipso in ea
 voce ΡΟΔΙΟΝ egregie id adnotante Ant. Augusti-
 no, Dialog. 11. pag. 12. & ex nummis aliis liquet,
 quos in hoc opere repræsentamus. In Græcis autem
 civitatibus, Rhodi, Mileti, Tenedi, Argis, Ephesi,
 Smyrnæ, Thasi, Mytilenis, fuisse Magistratus, qui
 Πρυτανείς appellarentur, ante nos eruditi viri sæpius
 monuere. Etiam Athenis, uti ex decreto Athenien-
 sium, quod affert Josephus, lib. xi v. Antiq. Jud. cap.
 xv i. in gratiam Judæorum, palam est: Πρυτανέως καὶ
 ἱερέως Διονύσου. Apud Rhodios certe, quorum in hoc
 nummo mentio est, summum fuisse eo nomine Magi-
 stratam, præter hunc nummum, & subsequenter, ad-
 monet Appianus, lib. 1 v. bellor. Civil. pag. 627. Οἱ
 μὲν δὴ τὸν Ἀλέξανδρον ἐκ τούτων εἰλοντο σφίσι Πρυτανεῦσιν,
 ἢ ὡς ἔστιν ἀρχὴ παρ' αὐτοῖς μάλιστα αὐτοκράτωρ. *Illi vero eæ*
de causa Alexandrum elegerunt sibi Prytanim, quæ apud
eos dignitas omnium maximam auctoritatem habet. Smyr-
 næorum nummus, infra: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΡΥ-
 ΤΑΝΕΙΣ. Et hi sacra faciebant, teste Pausania in At-
 ticus, pag. 1 v. Θύουσιν οἱ πρυτανεῖς. Altera vero appel-
 latio ΑΡΧΙΕΡΕΩC, pariter occurrit apud Grute-
 rum, pag. 415. ΑΡΧΙΕΡΕΑ. ΤΟΥ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ.

ΓΑΛΑΤΩΝ. Ad illam vero ΑΣΙΑΡΧΟΥ quod attinet, ex iis quæ jam antea delibavimus, in nummis ΒΙΘΥΝΙΩΝ, ΓΑΛΑΤΩΝ, ΚΡΗΤΩΝ, quid sit Ἀσιάρχης abunde liquet: præses nempe ludorum theatralium, certaminumque, quæ a tota communitate ejus provinciæ in uno aliquo oppido haberi in honorem Deorum, vel Augustorum solerent. Idem si sacris præesset, quod fere fiebat, simul Ἀρχιερεὺς, *Pontifex* vocabatur: & ut Prudentii verbo utar, in hymno S. Laurentii, *Mysteriarcha*: si Prætura aut Magistratu fungeretur aliquo, simul ille honos copulabatur, ut apud Gruterum, pag. 522. I. ΤΗΣ. ΑΣΙΑΣ. ΣΤΡΑΤΗΓΩΙ. ΑΣΙΑΡΧΗΙ. Nec diffiteri tamen velim apud scriptores vetustos, non pro certaminum sacrorum præside, sed pro Magistratu Præfectoque Provinciæ has voces interdum accipi, Ἀσιάρχης, Δυναρχης &c. Apud Gruterum autem, pag. 489. ΕΛΛΑΔΑΡΧΗΣΑΝΤΑ eum esse arbitror, qui τοῦ Ἐλλάδος κοινῶς certaminibus præesset. Et in nummo eo, in quo versamur, Ἀσιάρχης, munerarius est & sacerdos communis Asiæ: quod sacerdotium in libris Juris Asiarchia dicitur. Eligebantur autem Asiarchæ hoc modo. Singulæ Asiæ civitates, sub anni cujusque initium, hoc est, sub æquinoctium autumnum, concionem habebant, in qua unum ex suis civibus Asiarcham nominabant: legatos deinde mittebant ad commune gentis concilium, qui nomen ejus qui domi electus fuerat, renunciarent. In eo deinde concilio a Proconsule Asiarcha unus eligebatur, vicariique substituebantur alii, ut si fato ille ante concederet, quam sacerdotii munus expleret, esset qui illius vice fungeretur. Hinc Aristides, i v. sacrarum orationum, tertium se quartumve ait a Synebris, hoc est, a communi Asiæ, designatum Asiarcham. Unicum fuisse primarium Asiarcham, tum ex hoc nummo liquet, tum ex epistola qua Polycarpi exitus describitur, ab Usserio edita: is enim martyrium fecisse dicitur sub Philippo Asiarcha, Proconsule autem Asiæ Statio Quadrato. Et cum plures in Apostolorum Actis

Asiarchas audis, sic habeto, appellari eos eo nomine, qui vel semel antea hoc sacerdotium administrarint, ut Pontifices apud Judæos. Erat autem id onus sacerdotii gravissimum: atque idcirco nonnisi opulentiores ad id gerendum eligebantur. Hinc Strabo animadvertit, Asiarchas fere ex Trallianis desumptos, quod ejus urbis cives totius Asiæ ditissimi haberentur. Quare omni ope laboravit Aristides, ut sacerdotio Asiæ liberaretur: quod esset illud cum munerum editione conjunctum. Sed de his satis. Non sunt porro in hoc præsentis nummo inversæ, vel transpositæ, ut quidam putant, numerales notæ ΓΙ, pro ΙΓ. cum priore loco numeri illius nota collocetur, qui priore pariter loco solet efferri, ρεῖς: posteriore alter, qui δέξω. Denique (neque id enim omitti fas est) quæ causa fuerit cur hoc Rhodii & Asiatici pariter jusserint numisma cudi, Capitolinus in Antonino aperit, pag. 20. cum ait *terre motu Rhodiorum & Asiæ oppida concidisse, quæ omnia Antoninus mirifice instauravit.*

M. ΑΥΡΗΛΙΟΣ. ΟΥΗΡΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. M. Aurelii caput, e Regia Gaza. In parte averfâ, ΚΟΙΝΟΝ ΙΓ. ΠΟΛΕΩΝ Π. ΡΟΔΙ. ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΩΝ. ΑΣΙΑΡΧ. ΚΑΙ. ΑΡΧΙ. ΙΓ. ΠΟΛΕΩΝ. Quæ notæ quid significant, ex antecedente nummo liquet. Proserpinam hic exhibet, in templo sex columnarum. Alter Fortunam cum temone & Copiæ cornu, in eodem Cimelio.

ROM. COL. Vide HISPALIS.

ROMA.

ΘΕΑ ΡΩΜΗ. apud Patinum sæpius, pag. III. & IV. & in Sardoniorum nummis inferius. Romam pro Dea habitam, & Nummi suadent, & scriptorum consensio: Xiphilini ex Dione, Taciti libro XI V. Spartiani in Hadriano, Prudentii lib. I. in Symmach. Martialis, lib. XII. Epigr. VIII.

Terrarum DE A Gentiumque ROMA,

Cui par est nihil, & nihil secundum.

Quare Flamines & sacerdotes, ceu Numen aliquod, habuit,

habuit, & aras. Hinc ille Tiberii nummus, cum templo vel ara, ROM. ET. AVG. Romæ & Augusto. Et vetus Inscriptio apud Gruterum, pag. cccxx. 8. Lugduni reperta:

SERVILIO MARCIANO ARVERNO
C. SERVILII DOMITI FILIO SACERDOTI
AD TEMPLVM ROMÆ ET AVGVSTO.
TRES PROVINCIÆ GALLIÆ.

⊙EAN. ΡΩΜΗΝ. ΚΑΛΗΝ.

⊙EAN ΡΩΜΗΝ. ⊙EON CΥΝΚΛΗΤΟΝ. In Museo nostro, & apud Patinum, pag. 58. *Deam Romam. Deum Senatam.*

⊙EA ΡΩΜΗ. ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC. In Cimelio Regio, nummus Iliensium.

ROMA RESTITVTA. Effigies Romæ galeatæ. Ex parte altera, JVPPITER LIBERATOR. In altero numismate, JVPPITER CVSTOS. In utroque sedet ipse, dextra fulmen, hastam læva tenet. Apud Patinum, in Thesauro pag. 43.

VESTA P. R. QVIRITIVM. Vestæ cum teda effigies. E Cimelio Regio. Egimus de hoc nummo in Notis & Emendationibus ad librum Plinii xvi. num. xv.

ΔΗΜΟΣ. ΡΩΜΑΙΩΝ. Neronis, apud Patin. pag. 118. in Cimelio Regio. In altero quem vidimus, nummo Neronis, Roma signatur Amazonis effigie, exserta mamma, uti a Claudiano describitur, Carm. de Probi & Olyb. Consulatu.

ΡΩΜΑΙΩΝ ΗΡΑΚΛΕΩΝ. *Romanorum Herculeorum.* Commodi nummus, apud Patin. pag. 265. & in Cimelio Regio.

ROMÆ ÆTERNÆ. Severi, in Cimelio Regio. Carausii apud Patinum in Thesauro, pag. 93. &c. Ausonius: *Ignota Æternæ ne sint tibi tempora Romæ.*

Est & Gordiani Africani similis nummus, in Museo nostro.

ROMA. BEATA. Constantii.

ROMA. FELIX. Hadriani, apud Occonem, pag. 226. Spartianus in Hadriano, pag. 9. *Romæ instaurata*

vit Pantheum, Septa, Basilicam Neptuni, sacras ades plurimas, &c.

- ROMAE. FELICI. Caracallæ, & Macrini.
- P. R. GENIVS. Ex parte altera, P. R. SIGNA. Vel, S. P. Q. R. Veteres credidere, non unicuique homini modo, sed & unicuique genti & civitati Genium præesse. Symmachus: *Varios custodes urbibus mens divina distribuit. Ut animæ nascentibus, ita populis fatales genii dividuntur.*
- INVICTA. ROMA. D. N. ATHALARICVS. REX. *Dominus noster Athalaricus Rex.* In Cimelio nostro.
- INVICTA. ROMA. AETERNA. Prisci Attali nummus aureus, apud Oconem, pag. 573.
- ROMA RENASCENS. S. C. Galbæ, apud Oconem, pag. 137.
- ROMA RESVRGES. S. C. Vespasiani, apud Oconem, pag. 152. & Severi, pag. 349.
- VRBS. ROMA. Valentis, apud Oconem, pag. 463.
- ROMA. NOVA. Attali Prisci. Occo, pag. 573.
- SACRA ROMAN. RESTITVTA. Hadriani, apud Oconem, pag. 238. Imperator sacrificans, posteriorem nummi aream obtinet. Spartianus in Hadriano, pag. xi. *Sacra Romana diligentissime curavit: peregrina contempsit. Pontificis Maximi officium peregit. Sex. Aurel. Victor; Pace ad Orientem composita Romam regreditur: iib Græcorum more, seu Pompilii Nummæ, cærimonias, leges, gymnasia, doctoresque curare cepit, &c.*
- EXSVLES. ROM. RED. Hoc est, *Romæ reduces:* in corona quærnea, sive civica, apud Trifanum, tom. i. pag. 360. Nervæ nummus. De corona quærnea, Plinius eleganter, lib. xvi. sect. 111. *E glandifero genere civicae coronæ, militum virtutis insigne clarissimum, jampridem vero & clementiæ Imperatorum, postquam civilium bellorum profano, meritum cæpit videri, civem non occidere, &c.*
- RESTITVTOR VRBIS. Severi, apud Oconem,

pag. 358. Spartianus in Severo, pag. 73. *Sunt per plurimas civitates opera ejus insignia. Magnum vero illud in vita ejus, quod Romæ omnes ædes publicas, quæ vitio temporum labebantur, instauravit, nusquam prope suo nomine adscripto, &c.* Arcum Severi vir eruditus singulari opere nuper illustravit.

CONSERVATORI. VRBIS. SVAE. Constantini M. Occo, pag. 536. Alter Romuli Maxentii F. N. VRBIS. CONS. Et N. V. FIL. Hoc est, *Nostræ Urbis conservatori: Nostræ Urbis Filio.* Tristan. tom. 111. pag. 469.

COL. L. AN. COM. P. M. TR. P. XV. Commodi nummus, apud Occonem, pag. 326. & apud Patinum, pag. 261. nunc Gazæ Regiæ: itemque e Museo nostro. Est in eo nummo colonus cum bobus. Epigraphen vulgo sic interpretantur: *Colonia L. Antonini Commodi, Pontificis Max. Tribunicie Potestatis XV.* Favet Ælius Lampridius, in vita ejus Imperatoris, pag. 49. *Ad Senatum retulit, inquit, de Commodiana facienda Roma: non solum Senatus hoc libenter accepit, per irrisionem, (quantum intelligitur,) sed etiam seipsum Commodianum vocavit, Commodum Herculem & Deum appellans.* Id quod nummi sane testantur, apud Occonem, pag. 327. HERC. COMMODIANO. P. M. TR. P. XVI. COS. VI. Et pag. 330. HERCVL. ROMAN. AVG. & pag. 331. HERCVLI. ROMANO. AVG. in quibus nummis Commodus insculptus sub Herculis effigie, cum leonis exuviis, & clava. Causam vero hujus appellationis affert idem Lampridius, pag. 49. *Appellatus est etiam ROMANVS HERCVLES, quod feras Lannuvii in amphitheatro occidisset.* Unde & Romanos quoque Herculeos appellavit, allato superius nummo, ΡΩΜΑΙΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. Vide supra ΓΟΥΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

MEMORIAE. GOTHIAE. Nummus Ataulphi Gothorum regis, apud Goltzium, pag. 28. Romam enim is appellari Gothiam voluit, & Ataulphi urbem.

DIVVS AVGVSTVS. S. C. Ex parte altera: CONSENSV SENAT. ET. EQ. ORDIN. P. Q. R. *Consensu Senatus, & Equestris ordinis, Populique Romani.* Quo nummo tres illi ordines exhibentur, quibus Romana quondam politia constabat. Sed equestrem ordinem Augusti ævo invaluisse potissimum, cum secundo loco & ante populum hic appelletur, ex eo nummo liquet: justum enim alias ac legitimum fuit, uti post populum appellaretur, qui mos Vespasiani rursum temporibus est revocatus. Auctor Plinius, lib. xxxiii. sect. viii. *M. Cicero demum stabilivit equestre nomen in Consulatu suo, Catilinanis rebus, ex eo se ordine profectum esse celebrans, ejusque vires peculiari popularitate querens. Ab illo tempore plane hoc tertium corpus in Republica factum est, cæpitque adjici Senatui Populoque Romano & Equester ordo. Qua de causa & nunc post populum scribitur, quia novissime cæptus est adjici.* Sed fuit is tamen semper dignitate ac censu medius inter Senatum ac plebem. Plinius, lib. supra memorato, sect. vii. *Sed anuli plane medium ordinem, tertiumque, plebi & patribus inferuere.* Medium censu, tertium ordine.

ΡΥΤΙΕΩΝ.

ΡΥΤ. Φ Λ. Δ Η Μ. Caracallæ nummus, quem sic interpretamur: Ρυτιέων Φλασιέων Δῆμος. *Rhytensium Flaviansum Populus.* Vel, quod minus simile veri arbitramur, Φλασιανὸς Δημάρχου. Plinio, lib. i v. sect. xx. *Rhytion.* Stephano: Ρυτιον, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης, Ρυτιός.

S

SABARIA.

COL. SABAR. CLAVDIANA. AVGVSTA. Claudii nummus, apud Goltzium, in Thesauro, pag. 241. Plinio, lib. i i i. sect. xxvii. *Colonia Divi Claudii Sabaria.* Etiamnum retinet nomen, in Austriæ Hungariæque confinio. Ibi reperta inscriptio, quam Gruterus affert, pag. 389. C. C. S. hoc est, *Colonia Claudia Sabaria.* Σαβαρία Ptolemæo, lib. i i. cap. xv. in Pannonia superiore.

SACILIS.

MVN. SACILIS. Goltzius in Thesauro, pag. 244.

Plinio, lib. 111. sect. 111. in conventu Cordubensi, *Sacili*. Nunc *Alcorucen* vocant.

ΣΑΔΑΛΙΤΩΝ. Galbæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 230. Stephanus: Σάδαλις, Αἰγυπτία πόλις. τὸ ἔθνικόν, Σαδαλίτης.

SÆTABIS, in nummis antiquis, teste Ant. Augustino, Dial. v 11. Antiq. pag. 115. Plinio, lib. 111. sect. 1v. *Sætabitani, qui Augustani*, in Carthaginiensi Hispaniæ conventu. Nunc *Xativa*, in regno Valentia. Hinc sudaria Sætaba, nota Catullo, & Plinio in præfatione ad Titum, ubi Catullum laudat is: quo loco cum ante nos *permutata prioribus syllabis duriusculus* videri voluisse Catullus diceretur, nos *permutatis prioribus sætabis* legi oportere, planissime, ut remur, evicimus, ex gemino ejusdem Catulli, quem Plinius appellat, epigrammate, x 11. videlicet, & x x v.

ΣΑΓΑΛΑΣΣΗΝΩΝ. Vespasiani nummus in Thesauro Goltzii, pag. 230. Plinio, lib. v. sect. x x 1 v. *Sagalefos*. Stephano, ΣαγάλασϠ, πόλις Πισιδίας... τὸ ἔθνικόν, ΣαγαλασϠός, ἢ ΣαγαλασϠός.

ΔΑΚΕΔΑΙΜΩΝ. CAΓΑΛΑCCOC. M. Aurelii, apud Tristanum, tom. 1. pag. 650. Qui nummus duarum inter se civitatum fœdus, sive *δμόνοια*, consensio-nemque significat: ut iste Antonini Pii, e Gaza Regia, ΕΦΕCOC. ΚΥΖΙΚOC, aliique. Tristanus loc. cit. hunc nummum sic legit, ΑΔΚΕΔΑΙΗΩΝ. CAΓΑ-ΛΑCCOC, & in Alcedænsibus deinde investigandis mire defudat.

CAΓΑΛΑCCΕΩΝ. M. Aurelii, Severi, Alexandri, Claudii Gothici.

SAGVNT. E Cimelio Regio. Ex parte adversa, triremis &c. Triremim ideo insculptam volunt, quod ex Zacyntho insula deductam eo coloniam referunt, Polybius, Strabo, Silius. Plinius certe, lib. x v 1. sect. Lxxix. a Zacyntho aït Saguntum advectum esse Dianæ simulacrum, una cum conditoribus templi oppidique, annis

ducentis ante excidium Trojæ: quo scilicet tempore a secunda servitute, Eglone sublato rege Moabitarum, liberati Israëlitæ sunt, Aodis Judicis virtute, Judic. 1. 34. annis fere octoginta post Mosis obitum. Eidem Plinio, lib. 111. sect. 1 v. *Saguntum dicitur fide nobile.* Cur ita dicatur, id vero ex nostris in eum locum Notis intelliges.

L. SEMP. GEMINO. L. VAL. SVRA. IIVIR. SAG. L. *Sempronio Gemino, L. Valerio Sura Duumviris Saguntum.* Tiberii nummus, apud Patin. pag. 70. in quo triremis, ut supra.

ΣΑΙΤΩΝ, in *Ægypto.*

CAIT. cum Palladis stantis effigie, in nummo Trajani, e Gaza Regia. Origenes contra Celsum, lib. v. pag. 257. Οὐδὲ τοῖς θεοῖς συγκαταξέσομεν καὶ τὰ τοῖς Σαῖταις δοκούντα, τὴν Ἀθλωᾶν. *Non divinos honores, ut Saitæ, Minervæ decernemus.* Tullius, lib. 111. de Nat. Deor. *Minerva prima, quam Apollinis matrem supra diximus: secunda, orta Nilo, quam Ægyptii Saitæ colunt.* Strabo, lib. xvii. pag. 802. Ἡ Σαῖς μετρόπολις ἔχει τὴν ἑσπέρην, ἐν ἣ πρῶτον τὴν Ἀθλωᾶν. *Sais metropolis inferioris Ægypti regionis, in qua Minervam colunt.* Plinius, lib. v. sect. 1 x. Saiten nomon, in Ægypto habet. Stephanus: Σαῖς, πόλις Ἀιγύπτου. . . ὁ πολίτης, Σαῖτης. Et Σαῖς Minerva appellatur, Ægyptiorum lingua, teste Pausania in Bœot. pag. 291. qui & in Corinth. pag. 79. meminit fani Minervæ Saitidis, ἱερὸν Ἀθλωᾶς Σαῖτιδος.

CAIT. L. IA. Posteriores notæ annum Hadriani undecimum notant, quo cufus ille nummus est, ut sæpius diximus: Sic alter, e Cimelio Regio,

CAIT. L. IF. annum decimum tertium.

ΣΑΙΤΗΝΩΝ in *Lydia.*

CAITΗΝΩΝ. ΕΡΜΟC. Juliae Mamææ nummus, e Gaza Regia, qui Hermo anni appositum, id oppidum innuit: etsi apud scriptores antiquos nulla dum mentio ejus occurrit: diversum id tamen ab Ægyptiaco esse idcirco asseveramus, quod a Σαῖς deduci Σαῖτηνός nequit, & quod in subsequētib; nummis Deus

Lunus, numen Asiæ familiare, & Pontificum nomina occurrunt, in Ægyptiorum nummis alibi nusquam animadversa, in Asiaticis passim obvia. Sed litem dirimunt antiquæ Notitiæ, in quibus inter Lydiæ Antistites, pag. 13. & 45. occurrunt, ὁ Θυατείρων, ὁ Σείτων, haud dubie, pro Σατήρων. Et pag. 29. Σίται, pro Σαῖται. Unde gentile nomen Σατήρων, ut Θυατείρων. Leunclavius habet, ὁ Σετῶν, & in margine ex vet. cod. ἦτοι Ἄετος. Sed genuinum est ὁ Σατήρων.

CAITTHNΩΝ. . . . ΟΥ. APX. A. TO. B. Juliæ Domnæ nummus, in quo Herculis impressa effigies. . . . & Ἀρχιερέως ὁρώτου τὸ β. . . . Pontifice primo iterum.

CAITTHNΩΝ. Luni Dei effigies, fluviis duobus apposita, Hermo scilicet, alterique qui in Hermum influat: quo situs urbis indicatur. Gordiani hic nummus est e Gaza Regia: Adjectum Pontificis nomen, sed barbarum: ΕΠ. Λ. ΑΠΑΜΑΝΟΥ. ΝΟΗΠΑ. COY. APX. A. TO. B.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ.

ΗΡΩC. ΕΥΡΥΠΥΛΟC. *Heros Eurypylus*, de quo Maro, 2. Æneïd. & Pausanias in Achaïcis, pag. 225. Ex parte averfa, ΕΠΙ. CΤΡΑ. ΠΟΛΛΙΩΝΟC. ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ. ΠΑΦΙΑ. Ἐπὶ φρατηρῶς Πολλίων, Σαλαμίνων Παφία. *Sub Prætorè Pollione, Salaminiorum Venus Paphia*. Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Salamis*, in insula Cypro. Hæc postea Constantia Κωνσταντεία dicta est, S. Epiphaniï sede clara. Ex ejus deinde ruinis, haud procul a vetere oppido, excitata *Famagousta* est. Affertur hic nummus a Spanhemio, libro de usu Numism. pag. 480. sed ex alterius viri relatu, cujus labare hoc loco fidem vel eruditionem puto: cum ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ agrum tenuisse Eurypylum, apud auctores a me antea commemoratos reperiam: ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ, nusquam. Et Pollio Prætor in aliis Pergamenorum nummis appellatur: ut idem & in Salaminiorum nummis appelletur, vix simile veri est.

ΣΑΛΑΝΤΙΝΩΝ, in Magna Græcia Goltzii, tab. xxxi. Plinio, lib. 111, sect. xvi. *Soletum desertum*. Quæ &

Salentia : unde Salentini populi , & Salentinus ager , & promontorium Salentinum. Nunc quoque *Solito* , supra Hydruntum *Otranto*. In priore nummo Minerva galeata , cum delphinis , insculpta. Strabo , lib. vi. pag. 281. Τους ἢ Σαλεντίνους Κρητῶν Σπίκεις φασίν. ἐνταύθα δ' ἔστι τὸ τ' Ἀθλωᾶς ἱερὸν πλούσιόν ποτε Ἰωάγγελον. *Salentinos aiunt Cretensium colonos esse. Apud hos est fanum Minervæ , dives quondam.* In altero Neptunus cum tridente.

ΣΑΛΑΠΙΝΩΝ. Caput Apollinis : equus ex averfa nummi parte. E Cimelio Regio. Plinio , lib. 111. sect. xvi. *Apulia Dauniorum cognomine . . . in qua oppidum Salapia , Hannibalis meretricio amore cognitum.* Nunc ruderata nomen fervant , *Salpe*. Carthaginensibus paruisse olim equus insculptus admonet. Vide nostras in Plinium notas.

SALDVBA. Nummus Caii Cæsaris , e Thesauro Goltzii , pag. 230. Plinio , lib. 111. sect. 1v. *Cæsaraugusta colonia . . . ubi oppidum antea vocabatur Salduba.* Vetus inscriptio apud eundem Goltzium , pag. 238. COL. CAESAREA. AVG. SALDVBA. Nunc *Saragosse*.

ΣΑΛΙΤΩΝ. Sic perperam Patinus , ac Tristanus legunt in nummis iis , quos ΕΛΑΙΤΩΝ esse suo loco monuimus. Cave enim aut illis credas , qui ad Hyrcaniæ populum , oppidumque Σάλην nummos eos ablegant : aut nupero scriptori Gilberto Cuppero , qui pag. 224. ad oppidum Pannoniæ inferioris refert , cui Σάλις nomen est apud Ptolemæum : cum neque Hyrcani unquam hunc Romanis honorem habuerint , ut nummos in eorum gratiam cuderent : nec Pannonia utraque Græcis characteribus usa sit , sed semper Latinis. Nummus in quo in primis hallucinati viri eruditi , ille est , qui Dorylai Prætoris nomen præfert : ΕΠΙ. ΔΟΥΡΥΛΑΟΥ , quod quidem esse viri proprium , vel ex Strabone scimus , lib. x. pag. 477. & lib. x11. pag. 557.

SALMANTICA. Galbæ nummus , e Thesauro Goltzii , pag. 230. In Hispania , *Salamanque*.

SALONA.

SALONA.

COL. CLAVDIA. AVGVSTA. PIA. VETER.

SALONA. Hoc est, *Veteranorum*. Tiberii nummus apud Ligorium, attestante Spanhemio, pag. 769. Sit penes Ligorium ejus nummi fides. Plinio, lib. 111. sect. xxvi. *Salona colonia*. Ptolemæo quoque, *Σαλαωνῶν κολωνία*. Diocletiani patria: nunc excisa: ex ejus ruinis haud procul excitatum Spalatum.

COL. IVL. SALONA. Claudii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 240. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 23. COL. MARTIA. IVLIA. SALONA.

ΣΑΜΑΡΕΙΩΝ. Nummus quem vidimus. Stephano: *Σαμαρεία, πόλις Ἰουδαίας, ἡ μετονομασθεῖσα Νεάπολις. τὸ ἔθνηκον Σαμαρείας, καὶ Σαμαρείτης*. De Neapoli Samaritæ diximus superius suo loco.

ΣΑΜΙΩΝ. Nummi Trajani: item Commodi cum Junonis velatæ iconæ, apud Tristanum, tom. 1. pag. 737. aliorumque. Plinio, lib. v. sect. xxxvii. inter insulas quæ Ioniæ oræ adjacent: *Samos libera*. Vide nostras in Plinium notas.

ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ. CAMIΩΝ. Commodi nummus, & alter Trajani Decii: uterque e Cimelio Regio. Pythagoras sedet, baculoque stellas in globo cælesti signat. Quo habitu viri indicari illud videtur, quod Plinius ait, lib. 11. sect. vi. ubi de stella Veneris agens: *Infra Solem, inquit, ambit ingens sidus, appellatum Veneris, ipsisque cognominibus æmulum Solis ac Lunæ: Præveniens quippe & ante matutinum exoriens, Luciferi nomen accipit, ut Sol alter, diem maturans: contra ab occasu resurgens nuncupatur Vesper, ut prorogans lucem, vicemque Lunæ reddens. Quam naturam ejus Pythagoras Samius primus deprehendit, Olympiade circiter XLII. qui fuit Urbis Romæ annus CXLII.*

CAMIΩΝ. Commodi nummus, in Thesauro Patini, pag. 176. & apud Tristanum, tom. 1. pag. 736. Herculem cum athleta, quisquis est ille, jam jam congressurum exhibet. Alter e Cimelio Regio, cum Neptuno Jovem stantem.

NUMMI ANTIQUI

M. AYP. ANTΩNEINOC. ΠEIOC. Caracallæ, apud Occonem, pag. 384. KAMIΩN, pro CAMIΩN. ut pag. 425. KAPΔIANΩN pro ΣAPΔIANΩN. Junonis effigies, cum pavonibus. Junoni dicata Samos: ubi natam eam fama ferebat: teste Pausania, in Achæic. pag. 209. Inde Maro, *Posthabita coluisse Samo*. Et Tullius, VI. in Verr. *Iuno Sami colebatur* &c. Est apud eundem Occonem, pag. cit. nummus alter Getæ & Caracallæ, quem juvat obiter emendare: AYT. KAIC. M. AYP. ANTΩNEINOC. Π. CEΠTIMIOC. ΓETAC. NEOΓHΛEOC. Amborum Cæsarum adversæ facies. Lege, NEOI. HAIOI. *Imp. Cæsar M. Aurelius Antoninus*. Et *P. Septimius Geta: Novi Soles*. Initio novi anni cufum hoc numisma credimus, quo Romani significant, ut Solis reditu post brumam recreatur orbis, ita Cæsarum conspectum sibi lætitiæ segetem esse maximam. Revivescit enim, ridetque tellus, cum, ut Plinius ait, lib. XVIII. sect. L. *Novos Soles admittit*. Sic in Antonini Pii nummo novi anni auspiciis, S. P. Q. R. A. N. F. F. OPTIMO. PRINCIPI. ΠIO. (sic enim scriptum in corona est:) hoc est, *Senatus Populusque Romanus annum novum faustum felicem Optimo Principi pio* apprecatur, apud Occonem, pag. 258. quem nummum vulgavit haud ita pridem vir eruditus.

CAMIΩN. ΠPΩTON. IΩNIA C. *Samiorum qui primi Ionie*. Hoc est, qui primi inter Ionas ludos & sacra fecere, sub Gordiano, Deciove, quibus principibus sic inscripti nummi reperiuntur. Vide quæ diximus verbo ΠEPΓAMHNΩN, dicemusque in ΣMTPNAIΩN. Hæc porro Ἴωνιον Σάμος a Strabone nuncupatur, lib. VIII. pag. 347. & lib. X. pag. LVII. tum quod sit in Ionie Asiaticæ ora posita, tum quod Ionum, qui in Thracia fuere, caput olim exstiterit.

CAMIΩN. Gordiani tertii nummus, templum exhibet, in quo Juno velata. Ad sinistrum templi latus, hortus Adonidis. Tranquillinæ, quæ Gordiani conjux, in Cimmelio Regio nummus est, CAMIΩN, in quo Me-

- leager, vel Gordianus ipse potius, aprum confodit. Similis est & alter in eodem Cimelio, Decii. Virtutis id bellicæ in Augusto symbolum est: unde & Commodus in nummo Gazæ Regiæ ex equo leonem conficit, cum ea epigraphe, VIRTUS AVG. *Virtus Augusti.*
- CAMIΩN. Gallieni nummus, cum Junonis clypeo armatæ effigie. IVNO MARTIALIS vocatur in nummis Philippi, Galli, & Volusiani.
- MHNH. ΣAMIΩN. *Luna Samiorum*, apud Patinum, pag. 58. quo in nummo caput turratum, cum Lunæ falcatae effigie. Eadem vero Luna, quæ & Juno, creditur. Cicero, lib. 11. de Nat. Deor. *Dianam & Lunam eandem esse putant. Luna a lucendo nominata est: eadem cum Lucina. Itaque, ut apud Græcos Dianam, eamque Luciferam: sic apud nos Iunonem Lucinam in pariendo invocant. Diana dicta, quia noctu quasi diem efficeret.* Ex parte altera, IEPON ΣΥΝΚΑΗΤΟΝ. *Sacrum Senatum.*
- ΣAMIΩN. Pavo, cum sceptro Junonio: sub pedibus Mercurii caduceum habet: ibidem.
- ΣAMIΩN. Juno velata, cum sceptro. Apud Goltzium, in insulis Græciæ, Tab. XVI. Fulgentius, lib. 11. Mythol. cap. 111. *Iuno regnis præesse dicitur... ideo etiam cum sceptro pingitur... Velato etiam capite Iunonem ponunt, &c.* De Junone velata plura dicemus in nummis ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ.
- ΔΗΜΟC CAMEIΩN. *Populus Samiorum*, habitu virili, Genius civitatis ipse est, quod Nonnium, dum Goltzii Græciam illustrat, fugit. Ex parte altera, Mercurius cum petaso, dextra crumenam, læva caduceum gerit. Ἐρμῆν Χαριδότην Samii coluere. Plutarchus, in Quæst. Græcis, pag. 303. Διὰ τὴν τοῖς Σαμίοις ὅταν τῷ Ἐρμῆ τῷ Χαριδότην θύωσι, κλέπτειν ἐφεῖται τῷ βουλομένῳ ἐξ ἡρωποδευτεῖν; *Cur Samiis, cum Mercurio Charidotæ, (hoc est, Munifico) sacrificant, licet furari ac vestes aliorum surripere, si quis id facere velit?* Adjectum præterea in eo nummo Sacerdotis nomen, ΕΠΙ. ΛΥCΑΝΔΡΟΥ. ΙΕΡΕ. Ἐπὶ Λυσάνδρου ἱερέως. *Sub Lysandro Sacerdoto.*

ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ.

- Φ ΛΑ. САМО. ΜΗΤΡΟ. ΚΟΜ. Nummus Hadriani, in Museo nostro : & apud Patinum, pag. 201. nunc Cimelii Regii. Sunt & similes Philippi Patris. Φλαδίας Σαμοσάτης Μητροπόλεως Κομμαγηνής. Plinio, lib. v. sect. xx. *Commagenes caput Samosata*. Stephano: Σαμόσατα, πόλις Κομμαγηνής, ὅτι τῷ Εὐφράτη. ὁ πολίτης, Σαμοσατεύς. Cognomen ei Flaviae a Flavio Vespasiano Imp. datum. Hinc Paulus ille Samosatenus, imperante in Oriente Zenobia.
- Φ. САМО. ΙΕΡ. ΑCΥ. ΑΥΤΟΝΟ. ΜΗΤ. ΚΟΜ. Φλαδίας Σαμοσάτης ἱεραῖς ἀσύλου αὐτονομίου μητροπόλεως Κομμαγηνής. Antonini Pii apud Patinum, pag. 227. & M. Aurelii, pag. 244. In his turrata mulier cum homine ex aquis emergente, ut in Antiochensium nummis, aliisque tractus hujusce quamplurimis. Appositum anni alicui oppidum hic typus declarat.
- ΙΕΡ. ΑCΥ. ΑΥΤΟ. Ἱεραῖς ἀσύλου αὐτονομίου. Et in ima parte nummi, ΜΟΚΑ. hoc est, inversis nempe litteris, Α. ΚΟΜ. Πρώτης Κομμαγηνῶν, ut in nummis ΕΦΕCΙΩΝ monuimus. Vel forte, si detrita aliqua sunt in eo nummo ejus vocis litteræ priores, САΜΟCΑ legendum : est enim ille Samosatensium haud dubie nummus Faustinae prioris, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 230. Sunt qui legant, ΑCΥ. ΤΟ. Β. hoc est, *secundum*, subintellige *Neocororum*.
- ΜΗΤΡΟΠ. Φ. САΜΟCΑΤΗ. Severi in Cimelio Regio, cum duobus turratis capitibus : quorum altero forte civitatis, altero Provinciae genius adumbratur : vel Numen ipsum, cui addicta in primis civitas est.
- ΜΗΤ. ΚΟΜ. САΜΟCΑΤΕΩΝ. Caracallæ, apud Patinum, pag. 310. ex eodem Cimelio.
- Φ ΑCΑΜΟCΑΤΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. ΚΟΜ. Apud Occonem, in Philippo patre, pag. 444. pro Φ Λ. САΜΟCΑΤΕΩΝ. Ut superius Φ ΑΝΕΑC ΠΟΛΕΩC legi a quibusdam animadvertimus, pro Φ Λ. ΝΕΑC. ΠΟΛΕΩC.
- ΣΑΜΦΑΙΩΝ. Titi nummus, e Thesauro Goltzii, pag.

230. Stephanus: Σάμφη, πόλις Φοινίκης, τὸ ἔθνικόν, Σαμ-
φᾶϑ.

ΣΑΜΨΕΙΡΕΩΤΩΝ. Hadriani nummus e Thefauro
Goltzii, pag. 230. Stephano: Σάμψιρα, πόλις Αἰγύ-
πτου. τὸ ἔθνικόν, Σαμψιρεώτης, ὡς Μαρεώτης.

ΣΑΝΔΑΛΙΕΩΝ. Nummus Goltzii in Thefauro, pag.
230. Oppidulum id est Pisidiæ, cujus Strabo, & Ste-
phanus meminere. Σανδάλιον, Πισιδίας χερίον. ὁ ποδτο
οἰκῶν, Σανδαλίδης. Apud Occonem, pag. 112. ΣΑΝ-
ΔΑΛΙΕΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Sanda-
liensium, qui primi Provinciæ, Concordia.

ΣΑΝΙΝΑΙΩΝ. Stephano: Σάνινα, πόλις ἕστι' ἔρυθρᾶς
θαλάσσης. τὸ ἔθνικόν, Σανινᾶϊος. *Sanina, urbs ad mare Ru-
brum. Gentile, Saninæus.* Ptolemæo quoque memora-
tur, lib. vi. cap. vii. post Rubri maris angustias. Sed
ΣΑΝΙΑΙΩΝ in nummo forsan legi fatius, a Σάνις
oppido Phrygiæ magnæ, apud eundem Ptolemæum,
lib. v. cap. 11.

ΣΑΡΔΗΣΣΙΩΝ. Vespasiani nummus, e Thefauro Golt-
zii, pag. 230. Vide quæ diximus de Sarderniso monte,
ad lib. v. Plinii, sect. xxvi. Stephano: Σάρδηςϑ,
πόλις Λυκίας... ὁ οἰκῆτωρ, Σαρδήσιϑ.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ.

ΕΠΙ. ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΚΑΕΩΝΟΣ. ΣΑΡΔΙΑ-
ΝΩΝ. Drusi & Germanici nummus, ΔΡΟΥΣΟΣ.
ΚΑΙΣΑΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. ΑΔΕΛ-
ΦΟΙ, ambo enim Tiberii filii: E Cimelio Regio. *Sub
Alexandro Cleone, Sardonorum.* Deinde in laurea,
ΚΟΙΝΟΝ. ΑΣΙΑΣ. *Commune Asia.* Plinius, lib. v.
sect. xxx. *Celebratur Lydia Sardibus, &c.* Stephano:
Σάρδης, πόλις Λυδίας. ὁ πολίτης, Σαρδῆανός.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΑΜΑΣΕΙΑΣ. Cum Amasenis con-
cordia. Claudii nummus, ex eodem Cimelio, & apud
Patinum, pag. 102. cum Palladis armatæ effigie.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Imp. Trajanus in equo. In superficie
nummi altera, ΠΛΩΤΕΙΝΑ ΣΕΒΑΚΤΗ, *Plotina
Augusta*, quæ Trajani conjux. E Cimelio Regio.

ΠΑΦΙΗ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Nummus Hadriani e Mu-

seo nostro, cum templo Veneris Paphiæ, quam Sardiniani quoque coluere. Sic Ἀρτεμις Ἐφεσία culta a Corinthiis, teste Pausania in Corinth. sive lib. III. pag. 46.

ΕΠΙ. ΔΑΡΕΙΟΥ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. *Sardianorum. Sub Dario.* M. Aurelii, e Cimelio Regio, cum Copiæ cornu, quo agri ubertas indicatur. Strabo, lib. XIII. pag. 627. Sardianum campum inter optimos recenset, Σαρδιαὸν πεδῖον ἔν τῷ Ἑρμου... πάντων ἀείρα πεδῖον. Vel ABUNDANTIA & VBERTAS annonæ indicatur, quæ M. Aurelii principatu foret. Hæc in Antonini Pii nummo, e Gaza Regia, a Græcis ΕΥΘΗΝΙΑ dicitur. In Trajani, ΕΥΘΗΝΙΑ ΤΡΑΙΑΝΟΥ. Qui nummus, ex eadem Gaza, caduceum præfert inter bina Copiæ cornua.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. Palladis armatæ effigies, in M. Aurelii nummo, e Gaza Regia. Ἐπὶ Στρατηγῶδ Ἀριστοφάνους. *Sub Prætorè Aristophane.*

ΕΠ. Γ. Ι. ΚΡΙΣΠΟΥ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Ἐπὶ Γάϊου Ἰουλίου Κέλσπου. ΙΟΥΛΙΑ ΣΕΒΑΚΤΗ. *Julia Augusta* Severi conjux. E Cimelio Regio. Ubi & alter similis habet, ΕΠΙ. Γ. Ι. ΚΡΙΣΠΟΥ. ΑΡΧ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ ΔΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. cum templo gemino, altero nempe Augusti, Augustæ altero: quod in nummis frequenter usuvenit. Quidam perperam legunt, ΕΠΙ. C. ΠΕΡΙΚΤΙΟΥ.

ΧΡΥΣΑΝΘΙΝΑ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΤΡΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Caracallæ, e Cimelio Regio. *Chrysanthina* certamina *Sardianorum ter Neocororum.* Quod e floribus aureis coronæ fertave texerentur, ac præmii loco victoribus donarentur, id nomen ei certamini inditum. Erant diversi nempe generis coronæ in certaminibus etiam scientiarum & artium: tragædis Cyclici ex violis concinnari solita: comædis ibidem ex olea: Pergami ex edera, e quernis frondibus glande intermixta Nicomediæ, citharædis: in omni genere victori e rosis Pergami: quæ omnia ex vetusta inscriptione constant, apud Gruterum, pag. M X C. Meminit Chry-

santhini certaminis etiam Martianus I C. L. 24. Dig. de annuis legatis. Et in Oxon. marmore, pag. 71. Σάρδεις Χρυσόλιθινον. Denique apud Gruterum, in vetere inscriptione, pag. cccxiv. inter varia certaminum genera censentur, ΧΡΥΣΑΝΘΙΝΑ. ΕΝ. ΣΑΡΔΕΣΙΝ. Epigraphe reliqua hujus nummi: ΕΠΙ. ΑΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΡΧ. Α. Ἐπὶ Ἀυρηλίου Ρούφου Ἀρχιερέως δ. *Sub Aurelio Rufo Pontifice primo.*

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. ΔΗ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΡΧ. Α. ΤΟ. Β. Ἐπὶ Δημητρίου Ρούφου Ἀρχιερέως πρώτου τὸ β'. *Sub Demetrio Rufo Pontifice Primo iterum.* Caracallæ nummus e Cimelio Regio, in quo urna cum palma, & epigraphe ΧΡΥΣΑΝΘΙΝΑ. Ἐ summis sacerdotibus, qui sacris communibus totius Provinciae præessent, ex nummis intelligimus unum fuisse ceterorum veluti Principem. In altero ejusdem Caracallæ nummo idem Rufus tertium Pontifex primus appellatur, ΕΠ. ΑΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΡΧ. Α. ΤΟ Γ. Affert hunc nummum Sponius in Itiner. Athen. Sed pro ΕΠ. ΑΥ. legi ubique ΕΠ. ΔΗ. malim. Vide supra ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Sic in nummo ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ aliiq̄ue, ΑΡΧ. Α. ΤΟ. Β. similiter legimus. Hinc nummus ΚΗΒΗΣΣΙΕΩΝ illustratur. ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΜΑΡΚΟΥ. ΑΡΧΙ ΠΡΩ ΚΗΒΗΣΣΙΕΩΝ. de quo dubitat Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 695. an ad Cebessenses vox illa ΠΡΩ. spectet: cum omnino ad Pontificatum referri oporteat, legique, Ἐπὶ Ἀυρηλίου Μάρκου, Ἀρχιερέως Πρώτου, Κηβησιέων.

ΕΠΙ. ΑΡΧ. Γ. ΑΣΙΝ. ΝΕΙΚΟΜΑΧΟΥ. ΦΡ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Mamææ, apud Occonem, pag. 408. *Sub Pontifice tertium, vel sub Pontifice Caïo Asinio Nicomacho Frontonis F.*

ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΖΗΝΩΝΟΣ. ΣΑΡ. ΠΡ. ΜΑΙΟΝΩΝ. Ἐπὶ Ἀυρηλίου Ζήνωνος Σάρδεις πρώτη Μαίωνων. Implexæ in eo nummo litteræ Π & Ρ. ut e duabus conflata unica videatur. *Sub Aurelio Zenone. Sardis Prima Maëonum.* Juliae Μάμææ nummus. Vide ΜΑΙΟΝΩΝ.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠ. ΣΤΡ. ΜΕ-

- NECΤΡΑΤΙΑΝΟΥ. ΑΡΧ. *Sub Prætorè Menestriano Pontifice.* Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. ΚΑΙ. Γάϊϛ Ιούλιϛ Ούνης Μάξιμος Καῖσαρ. E Cimelio Regio. Affertur hic nummus ab Occone, pag. 425. sed insigniter vitiatus : ΕΠΙ. CΕΠ. ΜΕΝΕCΤΡΑΤΙΑΝΟΥ. ΑΡΑ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ.
- ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡ. ΕΠΙ. ΡΟΥΦΕΙΝΟΥ. *Sub Rufino.* Gordiani junioris nummus e Gaza Regia, in quo Serapidis stantis effigies.
- ΚΑΡΔΙC. ΑCΙΑC. ΛΥΔΙΑC. ΕΛΛΑΔΟC. Α. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC. ΣάρδιC Ασίας, Λυδίας, Ἑλλάδος, πρώτη μητρόπολιC. Nummus e Cimelio Regio, in quo Pluto Proserpinam rapit : Metropolitici Sardium juris, & prærogativæ primatus index, apud Seguinum : nunc Gazæ Regiæ. Ex parte aversa, ΕΠ. Ι. CΟΥΛ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ. ΑCΙΑΡΧ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Hoc est, (quod Seguinum fugit,) *Sub Iulio Sulpicio Hermophilo Asiarcha*, &c. Sic apud Occonem, pag. 137. in Gordiano juniore, ΕΠΙ. ΙΟΥ. CΟΥΛ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ. *Sub Iulio Sulpicio Hermophilo.*
- ΕΠΙ. ΙΟΥΛ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ. ΑΡ. ΧΡΥCΑΝΘΙΝΑ: ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sub Iulio Hermophilo Pontifice.* Tranquillinæ, apud Sponium in Itiner. Athen.
- ΚΑΛΩΝ. ΧΡΥCΟΓΟΝΗ. CΕΒ. *Salonina Chrysgone Augusta.* ΕΠΙ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑCΙΑΡ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sub Rufo Asiarcha* &c. E Cimelio Regio.
- ΕΠ. ΔΗΜ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑCΙΑΡΧ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡ. Juno velata, vel Proserpina potius, cum Cerere, quæ dextra spicas, facem læva tenet, in Valeriani Salonini nummo, e Gaza Regia. *Sub Demetrio Rufo Asiarcha.*
- ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ, ΕΦΕCΙΩΝ. Β. ΝΕΩΚ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Σαρδανών, Ἐφεσίων, διC Νεωκόραν, ὁμόνοια. Concordia cum Ephesinis, ludorumque societas atque communitas.
- ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΚΑΙ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Vide ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΚΑΡΔΙC.

CAPΔIC. Turritum caput : & ex averſa parte, CAP-
 ΔΙΑΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. cum Proſerpinæ, ut
 Seguinus putat, effigie, pag. 23. Stat ea ornatu ſingu-
 lari decora, ceu noſtræ fere Moniales, inter frumenti
 ſpicam & papaver. Sunt qui Junonem eſſe velatam
 malint: minus recte. Proſerpinam certe in primis co-
 luiffe Sardonios, vel ex vetuſta inſcriptione liquet,
 quam Gruterus affert, pag. LXXXVII. 3.

ΘΕΑΝ. ΚΟΡΗΝ.

ΚΑΡΔΙΑΝΟΙΣ.

Α. ΑΥΡ. ΚΑΤΥΡΟΣ.

ΑΠΕΛ. ΚΕΒΑΣ.

ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Hoc eſt, Θεῶν Κέρων, Σαρδωνοῖς Ἀδουθ' Ἀυρήλιθ'
 Σάτυρος Ἀπελάθεος Σεβαστὸς ἀνέθηκεν. *Deam Proſerpi-
 nam Sardonianis L. Aurelius Satyrus Libertus Auguſti po-
 ſuit.* Divinitatis porro nota eſt, in Diis: in homini-
 bus, conſecrationis, pars poſterior capitiſ recta: ut
 Proſerpinæ in hoc nummo, Cereris, in Panormitano-
 rum, apud Parutam: C. IVLIVS. CAESAR,
 Constantius Chlorus, Conſtantine Magnus, DIVA
 MARCIANA, DIVA FAVSTINA, DIVA
 PAVLINA, aliique paſſim Dii, Auguſti, Auguſtæ-
 ve. Cave enim Pontificatum credas in Julio Cæſare,
 aliſque, hoc ornatu ſignari: cuſo tantum nummo eo,
 poſtquam erat in Deorum numerum relatus. Quin
 & Juppiter ipſe, Junoque, eodem habitu a Capella pin-
 guntur, lib. I. de Nupt. Philol. pag. 17. *Tunc Iuppiter
 publica, & quæ Senatum contracturus aſſumit indumenta
 percipiens, apponit primo vertici regalis ferti flamman-
 tem coronam, contegitque EX POSTICIS CAPVT
 QVODAM VELAMINE RVTILANTE,*
quod ei præful operis Pallas ipſa texuerat. Et mox de Ju-
 none: *Hujus ſuggeſtui Junonis ſubditus conſeſſus, haud
 indecenter ornatus, ipſa vero TECTO CAPITE,*
laſteo quodam calymmate prænitebat.

ΚΑΡΔΙΚΕΩΝ. Diadumeniani nummus. e Theſauro Golt-
 zii, pag. 230. Σαρδικῶν Sardica a Ptolemæo, lib. III.

cap. XI. in oppidis Thraciæ mediterraneis censetur. Et vetus inscriptio apud Gruterum, pag. DXL. 2. DIOGENES.... NAT. THRAX. CIVITATE. SERDICA, per E. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 25. Metropolis est Daciæ Mediterraneæ: Ἐπαρχία Δακίας Μεσογαίου ὑπὸ Κομισιδάειον, Σαρδική μητροπόλις. Ammiano quoque, lib. XXI. pag. 190. *Mediterraneorum Dacorum civitas ampla & nobilis Serdica dicitur*, per e, ut in vet. Inscript. Nempe Thraciæ pars fuit mediterranea Dacia. Ab hoc oppido nomen Concilio Sardicensi fuit, anno post Christum natum CCCXLVII.

SARMATIA DEVICTA. Nummus Domitiani, apud Oisfel. pag. 105. & Constantini M. apud Occonem, pag. 536.

SIGNIS. A. SARMATIS. RECEPT. Domitiani, apud Oisfelium, pag. 105.

EXERCITVS. SARM. Hadriani, apud Mediobarbum, pag. 178. E Sarmatis nempe, quos Trajani principatu devicerat, exercitum Imperator conflavit. Spartianus, in Hadriano, pag. 2. *Legatus in Pannoniam inferiorem missus, Sarmatas compressit, disciplinam militarem tenuit, &c.* Quæ posteriora verba nummum illum mihi in mentem revocant, eodem Imperatore csum, atque ita inscriptum, DISCIPLINA AVG. alterumque, DISCIPLINA AVG. præeunte Hadriano, subsequenter militibus quatuor.

DE SARM. & DE SARMATIS. M. Aurelii, apud Occonem, pag. 293. & Patinum in Thesauro, pag. 169. Itemque in Museo nostro, cum trophæo. Expresus hic loquendi mos a Marone, apud quem Æneas, lib. III.

Æneas hæc DE DANAIIS VICTORIBVS arma. Capitolinus in Marco, pag. 29. *Pannonias ergo Marcomannis, Sarmatis, Vandalis, simul etiam Quadis exstinctis, servitio liberavit.* Pausanias, in Arcad. de M. Aurelio: Ἐθνη τὸ Σαυεσματῶν πόλεμον καὶ ἀδικίας ἀρξάντας πινυμένους ἐπέζηλητε.

COMMODO. CAES. AVG. FIL. GERM. SARM.

Commodo Cæsari Augusti Filio Germanico Sarmatico. E Museo nostro. Lampridius in Commodo, pag. 46. Profectus est cum patre & ad Germanicum bellum. Et pag. 48. Eo tempore in Sarmatia res bene gestæ per alios duces &c.

DE SARM. Ejusdem Commodi, e Museo nostro.

CACTΩN. Nummus Hadriani, e Cimelio Regio. In Notitia Eccles. pag. 63. Provinciæ Arabia, cujus Bosra metropolis, sedes Episcopalis Σάλων adscribitur, pro Σάτων. Et in Conc. Ephesino, pag. 694. subscribitur Cæsarius Episcopus Sarta, pro Sasta, ut quidem haud temere suspicamur.

SCYTHIA. Antonini Pii, apud Occonem, pag. 250. Plinius, lib. IV. sect. XXIIV. *A Danubio in plenum quidem omnes Scytharum sunt gentes, &c.*

SEBASTE *Palastina.*

ΑΥΤ. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΑΡΧΙΕΡ. ΜΕΓ. Ο. ΥΠΑΤΟΣ. ΔΗ. ΕΞ. ΙΖ. *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Σεβαστὸς Ἀρχιερεὺς μέγιστος, ὁ Ὑπάτος, Δημαρχικῆς Ἐξουσίας ἔχ'.* Imp. Cæsar Augustus Pont. Max. Cos. Trib. Pot. XVII. ΣΕΒΑΣΤΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. Apud Occonem, pag. 64.

SEBACTHNON. CYP. Σεβαστηνῶν Συρίας. Commodi nummus, quem Patinus, pag. 265. ad Cæsareæ portum perperam refert, secutus Ortelium, qui in errorem illius impexit; a quo libri Josephi de bello Judaico in Latinum translati, (sunt qui Rufinum putent,) lib. I. cap. XX.

SEBACTHNON. CYP. L. IE. hoc est, *λυχελαρτος* i. e. anno XV. Commodi pariter nummus, in Cimelio Regio, cum Gradivi Martis effigie.

COL. SEBASTE. Nummus Juliae Domnae, quæ Severi conjux. Plinio, lib. V. sect. XIV. *Sebaste in monte. Stephanus: Σεβαστή ἐν τῇ Σαμαρείᾳ πόλις ἑστίν.* Ulpianus, lib. I. Dig. tit. XV. de Censibus, lege I. *In Palastina duæ fuerunt coloniae, Cæsariensis, & Ælia Capitolina: sed neutra jus Italicum habet. Divus quoque*

Severus in Sebastenam civitatem coloniam deduxit. Ab Herode Ascalonita in gratiam Augusti, Sebaste appellata ipsa urbs Samaria est. Vide Benjaminum, in Itiner. pag. 38. Hodie Sebastia. In Conc. Nic. I. & CP. I. subscribunt Episcopi Sebastenses, vel Sebasteni, ex Prov. Palæstinæ.

SEBASTENI *Tectosages.*

CEBACTHΝΩΝ. Nummus ex ære, quem vidimus, cum signo Victoriæ. Inter Episcopos Phrygiæ Capatiana, in Notitia Eccles. antiqua, pag. 17. & 49. censetur ὁ Σεβαστηνῶν. Altera Notitia, pag. 27. Σεβαστη. Leunclavius, pag. 94. ὁ Σεβαστηνῶν. Plinius, lib. v. sect. XLII. *Sebasteni, in Galatia, in qua & Tectosages. Apud Gruterum, pag. ccccxxvii. 8. vetus inscriptio: H. ΒΟΥΛΗ. ΚΑΙ. Ο. ΔΗΜΟΣ. CEBACTHΝΩΝ. ΤΕΚΤΟCΑΓΩΝ. Senatus Populusque Sebastenorum Tectosagum.* Tamen hunc nummum si quis referri ad Sebastenos Palæstinæ malit, uti & subsequentem, dum id idoneis suadeat argumentis, haud ei sane ægre assentiemur.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΩΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ. Augusti nummus, apud Patinum, in Sueton. pag. 111. Sedit Jupiter, & hastam læva, dextra gestat Aquilam. Vel Sebastenorum concordia cum Cæsariensibus Bithyniæ eo nummo indicatur, vel ludi certaminaque signantur Cæsarea nuncupata, quod in alicujus Cæsarium honorem ea fuere a Sebastenis edita.

CEBEN. L. ΙΑ. Σεβεννυτῶν, λυχέβαντος ιδ. Hadriani nummus e Cimelio Regio, anno undecimo ejus Principatus. Plinio lib. v. sect. 19. *Sebennytes nomos.* Stephano: Σεβέννυτος, πόλις Αιγύπτου... Σεβεννύτης νομὸς ἔχ' πολίτης.

ΣΕΓΕΣΤΑΙΩΝ, & ΕΓΕΣΤΑΙΩΝ, apud Parutam. Plinius, lib. 111. sect. xiv. *Segestani, in Sicilia, a Segesta dicti, vel Egesta, præposita ei littera S a Romanis scriptoribus, inquit Festus, ne obsceno nomine appellaretur.*

ΕΓΗΣΤΑΙΩΝ. Augusti nummus, apud Patinum, pag. 47. nunc Cimelii Regii, cum Augusti capite: in averſo

nummo Æneas tollit Anchisen cum penatibus Diis, sequente Iulo. Ovidius, lib. IV. Fastor.

Hinc satus Æneas, pietas spectata per ignes,

Sacra, patremque humeris, altera sacra, tulit.

Idem, lib. XIII. Metam.

Sacra, & sacra altera Patrem

Fert humeris, venerabile onus, Cythereius heros.

Segestam Æneas creditur condidisse, inquit Festus. Vide & Servium, lib. I. Æneid.

ΕΓΕΣΤΑΝΩΝ, apud Parutam, num. XVII. cum eadem Æneæ effigie, & ex aversa parte, turrito capite. Sunt ibidem alii, in quibus canis insculptus, Crimifus fortassis, quem Egesti, a quo hæc urbs nomen habet, parentem fuisse fabulæ ferunt. Vide Servium, in illud libri I. Æneid.

Sunt & Siculis regionibus urbes,

Armaque, Trojanoque a sanguine clarus Acestes.

Et in illud quinti libri:

Troia Crimiso conceptum flumine mater

Quem genuit.

Sunt alii denique, in quibus Dianæ caput insculptum; nullus tamen, quod mirati sumus, in quo simulacrum sit Deæ illius ejusmodi, quale a Tullio describitur, lib. IV. in Verrem, num. 72. *Segesta est oppidum per vetus in Sicilia, Iudices, quod ab Ænea fugiente a Troja, atque in hæc loca veniente, conditum esse demonstrant.....*

Fuit apud Segestanos ex ære simulacrum Dianæ, tum summa atque antiquissima præditum religione, tum singulari opere artificioque perfectum..... Erat admodum amplum, & excelsum signum cum stola: verum tamen inerat in illa magnitudine ætas atque habitus virginalis: sagittæ pendebant ab humero: sinistra manu retinebat arcum: dextra ardentem facem præferbat.

SEGISAMA.

COL. IVL. SEGISAMA. Tiberii nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 240. Plinio, lib. III. sect. IV. num. IV. *Segisamonenses*. Segisamæ Florus meminit, lib. IV. cap. XII. Nunc est *Veyzama*, in ea Cantabræ

parte, quæ Guipuscoa nuncupatur, ut recte Mariana vidit, lib. 111. hist. Hisp. cap. xxv.

SEGOBRIGA. Augusti, Tiberii, & Caii numismata, in Cimelio Regio: & apud Patinum, pag. 71. & 93. Plinio, lib. 111. sect. 1v. *Caput Celtiberiæ Segobrigenses*. Hos Numantiæ proximos facit in Celtiberia Ptolemæus, lib. 11. cap. vi. & Strabo, lib. 111. pag. 162.

SEGOVIA. Et ex averfa parte, C. L. *Colonia Latina*, apud Ant. Augustinum, Dial. viii. Antiq. pag. 121. Plinio, lib. 111. sect. 1v. *Præterea Segovia*, &c. Pariter haud procul Numantia, in Celtiberis, teste Ptolemæo.

ΣΕΘΡΟΕΙΤΩΝ.

ΣΕΘΡΟΕΙΤΗΣ. Hadriani nummus e Cimelio Regio. Plinius lib. v. sect. 1x. habet *Sethroiten* in Ægypto nomen. In Notitia Eccles. Provinciæ Ægypti Augustamnicæ adjudicatur, pag. 55. *Σεθροήτης*. Stephano: *Σέθρον, πόλις Αιγύπτου... ὁ πολίτης, Σεθροίτης*.

ΣΕΛΓΕΩΝ. Vide ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ. Stephano: *Σέλγη, πόλις Πισιδίας, ἀποικος Λακεδαιμονίων. οἱ πολῖται, Σελγείς*.

ΣΕΛΓΕΩΝ. Severi nummus, in quo fulmen & arcus, bellicæ virtutis insignia, e Cimelio Regio.

ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ in Cilicia.

ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΚΑΛΥΚΑΔΝΩ. ΑΘΗ. ΑΘΗ. E Museo nostro. Hoc est, *Αθλών Αθηναιών. Minerva Atheniensium*. Ex parte altera, Minervæ caput, cum litteris Σ & Α, quibus Seleucienfium Atheniensiumque ὁμόμοια foedusque signatur. De hac Seleucia Ammianus, lib. xiv. pag. 19. *Superatis Tauri montis verticibus, qui ad Solis ortum sublimes attolluntur, Cilicia spatii porrigitur late distentis, dives bonis omnibus terra: ejusque lateri dextro annexa Isauria... quam mediam navigabile flumen Calycadnus interfcindit. Et hanc quidem, præter oppida multa, duæ civitates exornant: Seleucia opus Seleuci regis, & Claudiopolis, &c.* Plinius, lib. v. sect. xxii. *Seleucia supra amnem Ca-*

lycadnum, Tracheotis cognomine, &c.

CEΛEYKEΩN. Antonini Pii, apud Tristanum, pag. 609. In eo nummo turribus ac muris munitum credas oppidum intueri: e turribus vero assurgere quasi arbores duas, ramis decisis, ac nodis exstantibus: qua quidem effigie adumbrari putem hujus Seleuciæ cognomen, Tracheotidis, ut Plinius appellat, vel Τερχείας, ut alii, hoc est, asperæ: unde & ipsa Cilicia aspera cognominata est, ut diximus in Plinianis notis. Certe ad Seleuciam Syriæ spectare nummum eum, quanquam ita Tristanus statuit, argumenta nulla suadent. Multas civitates adornatas ab Antonino, auctasque egregiis operibus, & ex Nicephoro docuimus in nummis ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩN, & ex Capitolino disces, pag. 20. *Multas civitates adjuvit pecunia, ut opera vel nova facerent, vel vetera restituerent, &c.*

CEΛEYKEΩN. TΩN. ΠΡΟC. ΚΑΛΥΚΑΔΩN. Bacchus curru vectus binis tigridibus juncto. ΑΥΤ. ΚΑΙ. Α. CΕΠ. CΕΟΥΗΡΟC. ΙΟΥΑΙΑ. ΔΟΜΝΑ. CΕΒΑC. *Imp. Cæs. L. Septimius Severus. Iulia Domna Augusta.* E Cimelio Regio.

CEΛEYKEΩN. ΚΑΛ. Caracallæ, ex eodem Cimelio.

CEΛEYKEΩN. ΚΑΛΥ. Alexandri Severi, ibidem.

CEΛEYKEΩN. TΩN. ΠΡΟC. ΤΩ. ΚΑΛΥΚΑΔΩN. Gordiani junioris, e Gaza Regia.

CEΛEYKEΩN ΝΕΩΚΟΡΩN. ΠΡΩΤΩN. *Seleucensium qui primi Neocori fuere, hoc est, qui primi sacra certaminaque solennia totius provinciæ fecere in gratiam Imperatoris. Gordiani ac Tranquillinæ nummus, apud Tristanum, tom. 11. pag. 524.*

CEΛEYKEΩN. ΤΩN. ΠΡΟC. ΤΩ. ΚΑΛΥΚΑΔΩN. ΕΛΕΥΘΕΡΑC. Gordiani capite nummus insculptus: & alter Gordiani simul & Tranquillinæ, in Cimelio Regio. Similis & Philippi Patris apud Spanhemium, pag. 786. & in eadem Regia Gaza. *Seleucensium ad Calycadnum, libera civitatis.*

ΣΕΛΕΥΚΕΩN *in Syria.*

CEΛEYKEΩN ΠΙΕΡΙΑC. Trajani nummus, e Mu-

feo nostro, cum fulmine, Jovis symbolo. Severi, apud Patin. pag. 282. Caracallæ, pag. 304. **CEΛEYKΙΑC. ΠΙEPIAC.**

CEΛEYKEΩN. Π. CΥPIAC. ZEYC. KACIOE. *Σελωκέων Πιερίας Συρίας. Ζός Κάσιος.* Trajani nummus apud Patin. pag. 180. & Antonini, pag. 228. Caracallæ item, pag. 305. ubi perperam illud Π. Πρώτη interpretatur. In his fere nummis templum cernitur, cujus in medio mons insculptus, Casius videlicet urbi ei proximus, quem quidem accolæ Jovem Casium appellabant. Strabo, lib. xvi. pag. 760. "Ἐπὶ τῇ Κάσιον . . . ὅπου Διὸς ἕστιν ἱερὸν Κασίου. Ut Paphia Venus, metæ: sic Juppiter Casius, montis effigie in nummis depingitur. Plinio, lib. v. sect. xviii. *Seleucia, Pieria appellata, super eam mons Casius, cujus excelsa altitudo, &c.* Fuit prope Antiochiam in Syria. Vide quæ diximus in Plinianis notis.

CEΛEYKEΩN. THC. IEPA C. KAI. AYTONOMOY. *Seleucensium sacræ & liberæ civitatis.* Apud Spanhem. pag. 789. Plinio, *Seleucia libera*, ut dictum est. Ejecto e Syria Tigraue, Seleuciam Pompeius libertate donavit, teste Strabone, lib. xvi. pag. 751. Est & alter Caii Cæsaris, quo prærogativa eadem indicatur: **ΣEΛEYKΙΑC. ΠΙEPIAC. AYTONOMOY.**

CEΛEYKEΩN. ZEYC. KEPAYNIOC. *Seleucensium Iuppiter Ceraunius: a fulmine, qui Græcis κεραυνός est: cujus & in nummo eo Caracallæ insculpta effigies, e Cimelio Regio.*

ΣEΛINONTION, & ΣEΛINON, apud Parutam, cum apii folio, quod Græci σέλιον vocant. Plinius, lib. iiii. sect. xiv. *Selinantii.* Stephano: *Σελινός, πόλις Σικελίας . . . ὁ πολίτης, Σελινουβίος, ἢ Σελινούσιος.*

ΣEΛINONTIΩN. Ex parte averfa, **ΥΨΑΣ.** Quod fluvii nomen est, haud procul oppido eo decurrentis. Plinio, loc. cit. *Amnes: Achates, Mazara, Hypsa, Selinus oppidum. Lilybæum ab eo &c.* Hunc Plinii locum nos ita primi emendavimus, cum prius perperam legeretur, auctore Hermolao Barbaro, *Amnes: Acis,*

& *Hypsæ*. Emendandi causas attulimus in Notis & Emendationibus ad librum Plinii tertium, num. LV. Appositum amni cognomini Selinûs oppidum fuit, cuius ostium Ptolemæus inter Mazaram & Lilybæum locat. Ex quibus duo intelligas: alterum, eum amnem ipsum Hypsæ esse, quod & situs, & nummus docet: alterum, id oppidum non ibi situm fuisse, ubi Fazelus statuit, hoc est, ubi nunc *Terra de li Pulci*, haud procul amne *Belice*, sed in ipsa vicinia promontorii Lilybæi. In nummis enim plerumque, Siculis præsertim, cum suo oppidum quodque amne copulatur, quo aluitur. Sic in Assorinorum numismate vidimus, A SORV. CRY SAS.

ΣΕΛΙΝΟΝΤΙΩΝ. Minotauri effigies. In parte aversâ, Hygia seu Dea Salus serpentem pascit. Ante pedes erus triplex, Siciliae symbolum. Apud Parutam, num. IV. Sunt & in quibus Apollo, vel alius, ad aram patera libat, cum bove, & gallinaceo, qui Æsculapio facer.

ΣΕΛΑΣΙΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Neronis, e Thesauro Goltzii, pag. 231. Stephano: Σελασία, πόλις Λακωνική. ὁ πολίτης, Σελασιός.

ΣΕΠΦΟΡΗΝΩΝ. Domitiani ac Trajani nummi, e Cimetelio Regio, quorum postremum laudat Patinus, pag. 183. cum palmæ effigie, qui Phœnices in primis, ac Judææ typus. Σεπφωεὶς Josepho, lib. IIII. bell. Jud. cap. I. pag. 832. id oppidum appellatur: idque in meditullio Galilææ fuit. Vespasiani partibus, qui parens Domitiani fuit, in primis addicti cives, ut idem prodit, loc. cit. Οὐεσπασιαὸς ᾧ . . . ὅτι Πτολεμαΐδες ἠπέιγετο. Καὶ χεῖ τούτῳ ἰσχυρῶσιν αὐτῷ τὴν πόλιν οἱ δὲ Γαλιλαίας Σέπφωειν νεμέμνηοι, τῶν τῆδε εἰρηνικῶν φερευούωτε. Οἱ ἔδωσαν αὐτῶν σωτηρίας καὶ τῶν Ρωμαίων ἰσχύθ ὅσα ἀπερνήνοτο, ὡσὶν ἀφικέσθαι Οὐεσπασιαὸν, Κερίῳ Γάλλῳ πίγεις τε ἔδοσαν καὶ δεξιὰς ἔλαβον, καὶ παρεδέξαντο φερευάν. Τότε γε μὴν φιλοφρόνως ἐνδεξάμενοι τὸν ἡγεμόνα, ὡρεθίμοις σφᾶς αὐτῶν ἰστέχοντο χεῖ τῶν ὁμοφύλων συμμαχίαι. οἷς ὁ στρατηγὸς ἀξίωσσαι τῶσ ὡρὸς ἀσφάλεια ἰστέις τε καὶ πεζούσ

ὡς δὲ δίδωσιν, ὅσοις ἀντέξει ταῖς καταδρομαῖς, εἴπ' Ἰουδαῖοι
 ὡς ἀκλινοῖεν, ὑπελάμβανεν. Καὶ ἦδ' οὐδὲ μικρὸν ἔδδκει τὸ κιν-
 δύνεμα ὡρὸς τὸν μέλλοντα πόλεμον, αφαιρεθῆναι ἢ Σέω-
 φωειν, μεγίστην μὲ οὐσαν ἢ Γαλιλαίας πόλιν, ἐρυμνοπάτω ἢ
 ἐπεκπομένῳ χερίῳ, καὶ φερεῖν ὅλου τοῦ ἔθνους ἐσομένην.
Vespasianus vero . . . Ptolemaidem properabat. In hac
porro civitate occurrerunt ei Sepphoritæ, qui Galilææ op-
pidum incolunt, animis pacis studiosis. Suae enim saluti
consulentes, nec virium Romanarum ignari, etiam prius-
quam Vespasianus veniret, Cestio Gallo fidem dederant,
dextras junxerant, præsidium militare susceperant: tunc
quoque benigne duce suscepto, alacri animo etiam contra
gentiles suos auxilia promiserunt. Quibus interim Vespas-
ianus, cum id præsidii causa flagitarent, equitum pedi-
tumque tantum numerum tradidit, quantum obstare posse
arbitrabatur incurfibus, si quid moliri Iudæi tentassent.
Non enim exiguum videbatur belli futuri periculum, si
jactura fieret civitatis Sepphoris, quæ Galilææ maxima,
& in tutissimo loco condita, totiusque gentis futura præsi-
dio. More porro Hebræo Sefforin dicimus, quanquam
in scribendo Græci æque atque Latini, Σέωφωειν &
Sepphorin scribant. Consuetudo enim ea in scribendo
obtinuit, ut quoties aspiratæ litteræ binæ concurre-
rent, prior in tenuem verteretur. Sic σάωφωεις, & sap-
phirus. Ἀφφιαὸς, quod alii Ἀφφιαὸς, & scribi & ef-
ferri volunt.

ΣΕΡΔΙΚΗΣ.

ΟΥΛΠΙΑΣ. ΣΕΡΔΙΚΗΣ. Caracallæ, ac Getæ num-
 mi. In Caracallæ nummo, e Museo nostro, sedet Im-
 perator, dextra pateram, hastam læva tenens. Apud
 Patinum, pag. 311. vel Ceres curru trahitur juncto
 draconibus: vel stat Æsculapius. Ab Ulpio Trajano
 cognomen habet, eademque cum Sardica est, ut suo
 loco monuimus. Getæ nummus insculptam Triptolemi
 effigiem habet, qui curru draconibus binis juncto ve-
 hatur: quare Hadriani nummum, cui similis effigies
 inest, quanquam abest oppidi nomen, annusque mo-
 do principatus septimus decimus adnotatus cernitur

L. IZ. huc quoque revocari credimus oportere.

ΣΕΡΔΩΝ. M. Aurelii, ac Juliae Domnae nummi.

ΣΕΡΙΦΙΩΝ.

ΣΕ. & ΣΕΡΙΦΙΩΝ. Nummi Græciæ veteris, e Museo nostro. Plinio, lib. I V. sect. 22. *Seriphus*, in Cycladibus insulis. Nunc *Serfino*. Vide quæ diximus in Plinianis notis. Insculpta nummis Chimæra est, cum Aquila.

CHCTIΩΝ. Nummi Gordiani junioris, & Philippi patris, e Regia Gaza. Plinio, lib. I V. sect. XVIII. *Sestos*. Stephano: Σητός . . . ὁ πολίτης, Σήσιος. Ad Hellepontum, *le détroit de Gallipoli, où sont les Dardanelles*.

ΣΙΒΙΔΟΥΔΕΩΝ. Antonini Pii nummus, in quo Dei Luni effigies, quæ in Phrygiæ nummis, finitimique tractûs, passim occurrit. In Notitia Eccles. pag. 49. inter Episcopos Phrygiæ Salutaris censetur ὁ Σεβίδου. In Notitia altera, pag. 17. ὁ Σεβίδου. Apud Leunclavium, pag. 94. ὁ Σιβίδου. Sed hæc nomina ex nummo, ut quidem remur, sunt refingenda.

SICILIA.

SICIL. IMP. XII. Nummus Augusti, quo duodecies Imperator appellatur. Dianam exhibet cum arcu vel cane, habitu venatricis. De bello Siculo, quod ille confecit, Tranquillus in ejus vita, cap. XVI. *Bellum Siculum inchoavit in primis, sed diu traxit, intermissum sæpius: modo reparandarum classium causa, quas tempestatibus duplici naufragio, & quidem per æstatem amiserat: modo pace facta, flagitante populo, ob interclusos comæatus, famemque ingravescentem: donec navibus ex integro fabricatis . . . Pompeium inter Mylas & Naulochum superavit, &c.*

SICILIA. Nummus Antonini, apud Patinum, pag. 217. nunc Cimelii Regii. In nummis plerumque triplici crure divaricato Sicilia repræsentatur: in quibusdam etiam in medio umbilico feminea apparet species, cum spicis. Inde Trinacria dicta est, & Triquetra, a triplici promontorio, Lilybæo, Pachyno, Peloro. De quibus Naso, lib. I I I. Fastor.

*Terra tribus scopulis vastum procurrit in æquor
Trinacris: a positi nomen adepta loci:*

Vide Parutam in Panormitanorum nummis, num. 30.

ADVENTVI. AVG. SICILIAE. &

RESTITVTORI. SICILIAE. Hadriani, e Cimelio Regio. Spartianus in ejus vita, pag. 6. *Post in Siciliam navigavit, in qua Ætnam montem conscendit, ut Solis ortum videret arcus specie, ut dicitur, varium.*

ΣΙΔΗΤΩΝ. Neronis, Trajani, Antonini Pii, Commodi, Severi, Juliae Domnae, Getae, Alexandri Severi, Clodii Albini, & Gallieni numismata. Plinio, lib. v. sect. xxvi. *Side.* Stephano: Σίδη πόλις Παμφυλίας... ὁ πολίτης, Σιδήτης.

ΣΙΔΗΤΩΝ. ΠΡΩΤΑ. ΠΑΜΦΥΛΩΝ. Gallieni nummus, e Gaza Regia. *Sidetum, prima Pamphyliorum certamina.* Vel primariam fuisse Pamphyliæ civitatem hæ voces indicant. Certe in Conc. CP. VI. ut diximus in Plinianis Notis, Σιδητῶν μητρόπολις Παμφυλίων legas.

ΣΙΔΗΤΩΝ. ΠΕΡΓΑΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Gordiani junioris nummus, e Cimelio Regio, qui concordēs Sidetes Pergæosque ejusdem Pamphyliæ incolas significat. Πόλεις ἑπιφαιεῖς ambas appellat Anonymus a Gothofredo editus, in Ἐξήγησει. In eo nummo Pallas Sidetum, & Pergæorum Præfes Diana insculpta.

ΣΙΔΗΤΩΝ. ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣ. ΕΝΔΟΞΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sidetum splendidissima civitatis, illustrium Neocororum.* Gallieni iterum nummus. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΠΟΥ. ΛΙ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. CE. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πούπλιος Λικίνιος Ἐγναπίος Γαλλιῶς Σεβαστός. In corona. Sic Λαμπεροτάτη κελωνία Τύρος vocatur in Synodo Calched. act. ix.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ. ΣΙΔΗΤΩΝ. Tranquillinae nummus, quæ Gordiani coniux fuit. Subintellige, ἀγῶν οἰκουµενικῶς, ut in Tarsensi nummo sub Commodo, ΚΟΜΟΔΕΙΟΣ. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ. Et in Valeriani altero, CERT. SACR. CAP. OEC. IS. *Certaminis sacri Capitolini Oecumenici Iselastici.* Elaga-

bali quoque gemino, ISEL. OECVM. De ea voce diximus, verbo HELIOPOLIS *Syriae*.

CIΔHTΩN. IEPOC. Σιδωνίων ἱερῶς, subintellige ἁγῶν, *sacrum certamen*. Nummus Philippi, e Thesauro Goltzii, pag. 233. ubi perperam CIPHTΩN legitur.

CIΔHTΩN. Caracallæ, & Philippi Filii, e Gaza Regia, in quibus Palladis stantis effigies, quæ & in altero Clodii Albini cum Albino ipso dextras jungit: nequicquam aliter sentiente Trifano, tom. II. pag. 47. Strabo, lib. XI V. pag. 667. Σίδη Κομῶων ἁπίουος ἔχει δ' Ἀθλωῶς ἱερῶν. *Side Cumæorum colonia, ubi Minervæ est ædes*. In Caracallæ nummo Pallas oleæ rārum dextra, læva hastam gerit. Minerva apud Phædrum, lib. III. Fabular. *Olivæ nobis propter fructum est gratior*.

ΣΙΔΩΝΙΩΝ.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Augusti laureatum, cum lituo, apud Occonem, pag. 82. ΣΙΔΩΝΟΣ. L. ZIP. λυχρῶ. εἰς. anno CXVII. Sidoniorum æra: qui annus incidit in supremum Augusti principatus annum, si æra Sidoniorum eodem anno, quo Ascalonitarum æra cœpit, de qua diximus superius suo loco. Est autem id simile veri.

ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Cæsar Augustus*. Ex parte altera, ΣΙΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ. Caput Livix sub effigie Deæ Sidoniorum: cui caput myrto redimitum. Apud Trifanum, tom. I. pag. 125.

ΣΙΔΩΝΟΣ. ΘΕΑΣ. Claudii, Neronis, apud Trifanum, pag. 226. & Trajani nummi apud Patin. pag. 182. Plinio, lib. V. sect. XVII. *Sidon* &c. *Hodie Sayd*, in Phœnice Syriae. Dea Sidonis Europa est, quàm tauro, seu Jovi insidentem hi fere nummi exhibent, quos vidimus: ipso Luciano, qui nummos pariter vidit, ita prodente, lib. de Syria Dea. Sunt & Hadriani aliorumque nummi, cum ea epigraphæ, in quibus Cybeles, vel Astartes currus insculptus. *Sidoniorum Deam Astarthen* facer codex vocat, 3. Reg. XI. 5. quo nomine Venerem alii, alii Lunam, Cybelen alii intelligunt. *Astaroth* Hebræo more muliebria omnia numina appellantur, ut mascula *Baalim*. L L I iij

CIΔΩΝΟC. ΝΑΥΑΡΧΙΑΔΟC. *Sidonis Glassicæ.*

Nummus Trajani in Cimelio Regio. De voce *ναυαρχίης* egimus verbo ΔΩΡΩΝ. Præfert hic nummus mulierem proræ navis insistentem. Urbis quoque æram, L. ΖΚC. *λυχλαῖτα σκζ'*. *annum c c x x v i i*. qui plane incidit in annum Urbis Romæ *δ c c c l v i*. Trajani septimum: quod peculiaris Sidoniorum æra congruere non immerito videatur cum epocha Tyrriorum, de qua suo loco dicturi sumus. Alter inscriptus, ΘΕΑC CIΔΩΝΟC, sub eodem Principe, e Gaza Regia, habet ΗΚC, *annum c c x x v i i i*.

COL. AVR. METR. SID. *Colonia Aurelia Metropolis Sidon.* Juliae Mæxæ nummus apud Patin. pag. 340. & Elagabali: quanquam Patinus, pag. 298. non Elagabalo, sed Caracallæ adjudicat, perperam. Nam Sidonianos omnes nummos ad Elagabalum attinere, norunt periti.

COL. AVR. PIA. METR. SID. Alexandri Severi nummus, apud Patinum, pag. 349. in quo Bacchus occurrit, *cantharum potorium dextra pendentem* gerens, ut ait Arnobius: & idem, cultu vultuque muliebri: ob quem *Διόνυσον ἀνδρόγυρον* appellatum ait Theodoretus, lib. *i i i*. Eccl. Hist. cap. *v i i*. Sed Patinus, & Patinum secutus Cuperus, pag. 228. COLONIA AVGVSTA pro AVRELIA falso legunt.

ΜΗΤΡΟ. ΣΙΔΩΝ. ΚΟΛ. ΤΥΡΟ. *Μητρόπολις Σίδων. Κολωνία Τύρος.* Utriusque gentis concordiam nummus hic Otaciliæ indicat, apud Goltzium: sed is inverse legit, ΣΙΔΩΝ. ΚΟΛ. ΤΥΡΟ. ΜΗΤΡΟ. pag. 232. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΣΙΔΩΝΙΩΝ. E Medicea Gaza.

CIΔΩΝΟC. ΘΕΑC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑCΥΛΟΥ. ΚΑΙ. ΝΑΥΑΡΧΙΑΔΟC. Trirémis, prærogativæ illius symbolum, ob quam *Ναυαρχίης* dicitur. Ex parte altera, caput turritum. E Cimelio Regio.

CIΚΥΩΝΙΩΝ. Caracallæ, Plautillæ, Getæ nummi apud Patin. pag. 319. cum Hygiæ icone, nunc Cimelii Regii. Alii cum Jovis sedentis effigie: alii cum Apollinis,

facem inverſam dextra gerentis, lævam admoventis ori. Cultum a Sicyoniis Jovem, Apollinem, Æſculapium, cujus Hygia filia perhibetur, tradit Pausanias in Corinth. pag. 53. Plinio, lib. 1 v. ſect. v r. in Achaïa, *Sicyon*. Stephano: Σικυών, ... ὁ πολίτης, Σικυώνιου.

ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ. Tiberii nummus apud Goltzium. Sed ſuſpecta mihi ejus nummi auctoritas eſt: vereorque maxime, ne ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ pro ΣΙΔΩΝΙΩΝ lægerit.

ΣΙΔΩΤΕΩΝ. Antonini Pii, & Saloninæ nummi. Stephano, Σίλυου, πόλις Ιωνίας, πρὸς τῆ Σμύρνη τὸ ἔθνικόν, Σιλυεῖς.

ΣΙΝΓΑΡΑ.

ΚΟΛ. ΣΙΝΓΑΡΑ. Nummus Gordiani junioris, in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. ſect. x x i. *Arabes, qui Retavi vocantur: horum caput Singara*. Nunc vicus eſt, *Sangiar*. Stephano: Σίγγαρα, πόλις Ἀραβίας πρὸς τῆ Ἐδέσσα. Ibi Singarenſis pugna Constantii Imp. adverſus Chofroën Perſarum regem, de qua nos egimus in Notis ad Themiftium, orat. 1.

ΑΥΡ. СЕΠ. ΚΟΛ. ΣΙΝΓΑΡΑ. Nummus Tranquillinæ, ex eodem Cimelio. Αὐρηλία Σεπτιμία Κολωνία Σίγγαρα. Et apud Seguinum, pag. 173. ubi turrita mulier, & vir natans in aquis ante pedes, ſitum urbis ad amnem indicat.

ΣΙΝΩΠΗΣ. Apud Goltzium, in Aſia, Tab. 1 v. Aquila Jovis fulmini inſidet, ipſeque ex parte averſa inſculptus Juppiter Sinopites: quem eundem eſſe cum Serapide, atque ex oppido Sinope advectum eſſe Alexandriam, ibique vel ſub ea appellatione Jovis Sinopitæ cultum, produnt auctores varii: Dionyſius Periegetes, ubi de Alexandria, Eufthathiuſque in eum locum: Tacitus, lib. 1 v. hiſtor. aliique. Urbs eſt in Ponto Aſiatico, Mithridatis Eupatoris ortu, regno, ſepulcroque nobilis, Diogeniſque natalibus. Stephanus: Σινώπη, πόλις Ἀφανεράτη τοῦ Πόντου... ὁ πολίτης Σινωπός, ἢ Σινωπίτης.

ΣΙΝΩΠΕΩΝ. In Theſauro Goltzii, pag. 233. & in Cimelio Regio.

COL. IVL. SINOPE. Titi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 240.

C. I. A. V. SINOP. *Colonia Iulia Augusta Sinope*. Caracallæ nummus, apud Patinum, pag. 299. nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. vi. sect. 11. *Colonia Sinope*. Vide & Ulpianum, lib. l. Dig. tit. xv. de Censibus. Serapidis, seu Sinopitæ Jovis effigiem hic nummus præfert.

C. I. F. SINOPE. AN. *Colonia Iulia Felix Sinope* vel *Sinopensis*. Getæ, apud eundem Patinum, pag. 317. Nunc ejusdem Cimelii. Vocula deinde illa AN. annum deductæ coloniæ, sed qui in eo nummo est injuria temporum erasus, significat, qui in nummo sequente conspicuus. Cave enim virum alias eruditum audias, qui lib. de usu numism. pag. 769. & Flaviam dictam esse hanc coloniam asseverat, & ex Antonini Caracallæ prænomine Antoninianam hoc nummo appellari putat.

C. R. I. F. S. AN. CCCVIII. *Colonia Romana Iulia Felix Sinope*. Anno CCCVIII. non ut Tristanus conjiciebat parum feliciter, G. R. I. F. S. *Gordianus Romanorum Imperator Filius Serapidis*. Est Gordiani junioris nummus apud eundem Tristanum, pag. 508. Sic in Amisenorum nummis, qui Sinopensibus finitimi sunt, anni concessæ libertatis signantur, ut superius vidimus. Itaque cœpit hæc æra Sinopensium, anno Urbis Romæ DCLXXXIV. Cn. Pompeio Magno, M. Licinio Crasso Coss. quo anno Mithridate pulso, Ponticæ urbes Lucullo cesserunt. Ab eo enim anno trecentesimus & octavus annus occurret ille quo primum Gordianus solus imperium iniit, Balbino & Pupieno interemptis, qui Urbis Romæ fuit DCCCCLXXXVI. Expugnatam inter ceteras a Lucullo Sinopen, Strabo est auctor, lib. xii. pag. 546. & aliquanto post, nempe, ut ex nummo colligimus, sub Julio Cæsare, coloniam Romanam esse factam: Νῦν δὲ καὶ Ῥωμαίων Σποικίας δέδεται, καὶ μέγας δὲ πόλεως καὶ δὲ χάρις ἐκείνων ἐστίν. Nunc Romanorum recepit coloniam, quæ in partem urbis agrique venit.

ΣΙΝΥΕΣΣΑΝΩΝ.

ΣΙΝΥΕΣΣΑΝΩΝ. E Goltzii Thesauro, pag. 232. & e Magna Græcia, Tab. xvii. Plinio, lib. iiii. sect. ix. *Oppidum Sinuessæ extremum in adjecto Latio.* Nunc supersunt ingentis oppidi rudera, prope castellum *Rocca di Mondragone*, inter ostia Liris *Garigliano*, & Savonis *Saone*. In hisce nummis Cancer insculptus, Neptunusve cum tridente: quæ sunt oppidi in litore positi symbola. Stephano: Σινύεσσα... τὸ ἐθνικόν, Σινυεσσαῖοι, καὶ Σινυεσσαῖος.

SIRMIVM.

CRISPVS ET CONSTANTINVS CC. Hoc est, *Cæsares*. SIRM. *Sirmii* signata moneta. Apud Occonem, pag. 536. Plinio, lib. iiii. sect. xxviii. *Sirmium oppidum, & civitas Sirmiensium*, in Pannonia. Hodieque *Sirmich* in ea Sclavoniæ parte quæ Turcis paret, inter Savum amnem, & Dravum.

SARMATIA. DEVICTA. SIRM. Sunt & alii similes plurimi, quibus subscripta epigraphe SIRM.

SISCIA.

SISCIA. PROBI. AVG. *Siscia Probi Augusti.* Singularis Musei nostri nummus, Probo Imp. cufus, quem & Tristanus laudat, tom. iiii. pag. 284. & Patinus, pag. 437. In averfa superficie Siscia pingitur, forma muliebri, inter amnes duos, virili, qua pingi solent amnes, effigie: id quod situm oppidi egregie declarat, qualem Plinius descripsit, lib. iiii. sect. xxviii. *Colapis in Saum influens juxta Sisciam, gemino alveo insulam ibi efficit, quæ Segestica appellatur.* Hodie *Sissech*, ad Savum amnem, in Croatia.

SISCIA AVG. *Siscia Augusti.* Gallieni nummus: cui cum similem epigraphen Probi nummus proxime allatus præ se ferat, non Probi magis patriam Sisciam fuisse, ex eo efficere Tristanus debuit, quam Gallieni: præsertim cum e Pannonia oriundum, civitate Sirmiensis, Probum Vopiscus asseveret. Neque vero etiam Romanæ stirpis fuisse idem Probus existimandus est, quod in altero ejus nummo, e Gaza Regia, pars averfa lupam cum Romulo Remoque exhibet, adjectaque

epigraphe, ORIGINI. AVG. *Origini Augusti.* Nihil enim aliud ea voce signatur, quam imperii & imperatoris dignitatem omnem repeti a Romulo urbis & imperii conditore: ipsum tanti decoris auctorem & originem esse. Sic Mamertinus in Panegyrica oratione ad Maximianum habita, qui se Herculium appellabat, Herculem ait, cum eum hospitio Evander excepit, futuræ majestatis dedisse primordia, factamque inde Cæsarium domum, quæ Herculis fuisset hospitium: atque hunc demum diem, qui Natalis Urbis fuit, eundem fuisse *originem populi Romani.*

SISC. *Siscia*, & SISP. vel SISC P. *Siscia percussa* moneta, in Constantini, Licinii, Constantii, Constantis, & Gratiani nummis. Fuit nimirum hæc una ex urbibus sex, in quibus cudi moneta inferiore ævo solita est: atque adeo in Notitia Imperii, sect. XLII. primum inter illas locum obtinet.

Procuratores Monetæ.

Procurator Monetæ Siscianæ.

Procurator Monetæ Aquileiënsis.

Procurator Monetæ urbis Romæ.

Procurator Monetæ Lugdunensis.

Procurator Monetæ Arelatensis.

Procurator Monetæ Trevirensis.

Additæ his deinde Constantinopolis, quæ in veteris Romæ jura transit, ac forsân Antiochia, Carthago, Cyzicus, Ravenna: quanquam notæ, quibus harum urbium aliquæ signari dicuntur in nummis, obscuræ ac dubiæ sunt. Paucis certe civitatibus, post Aureliani fere tempora jus cudendæ monetæ concessum, cum prius ad omnes promiscuè pertineret, quarum nummos tractamus, non tamen sine permisso Principis, aut certe Proconsulis: uti ex Patrensium nummo intelligimus, sub Augusto, INDVLGENTIAE. AVG. MONETA IMPETRATA. Et ex aliis, in quibus PERMISSV AVGVSTI, & PERMISSV DOLABELLAE, legimus.

ΣΙΤΑΔΙΑΙΩΝ. E Cimelio Ill. Harlæi. Forte pro Σα-

παλιῶν, a Σάπαλα vel Σαπαλία Lydiæ, cujus oppidi mentio in Notitia Hieroclis, pag. 13. ὁ Σαπάλων. In altera Notitia, pag. 29. Σαπαλέων. Ab Armeniæ oppido cognomine gentile nomen est Σαπαλῶς, non Σαπαλιῶς, apud Stephanum.

ΣΙΦΝΟΥ, & ΣΙΦΝΙΩΝ. In Goltzii nummis, Tab. xix. Plinio, lib. iv. sect. xxii. in Cycladibus insulis, *Siphnus, ante Meropia, &c.* Stephano: Σίφνις, πρὸ Κρήτιου νήσου. . . . τὸ ἔθνικόν, Σίφνις. Hodie *Sifano*. Vide nostras in Plinium notas. In hisce nummis vel Juppiter laureatus, vel Diana venatrix insculpta.

ΣΙΦΩΝΙΑΤΩΝ. Titi nummus, apud Occonem, pag. 168. sed falso, ut arbitror, pro ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΝ. Nam id oppidi nomen ignotum, & a Σιθωνία, quæ pars Thraciæ est, quæ vox affinior videri queat, non Σιθωνιάτης, sed Σιθώνις derivatur.

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ. Vide ΙΑΙΕΩΝ.

ΣΚΑΜΒΩΝΙΔΩΝ.

ΚΟΙΝΟΝ. ΣΚΑΜΒΩΝΙΔΩΝ. Nummus Hadriani, e Thesauro Goltzii, pag. 218. Stephanus: Σκαμβωνίδαίδημος Ἀθηκός, &c.

ΣΚΗΨΙΩΝ. M. Aurelii nummi. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Palæscopsis, & Regio Scopsis.* Stephano: Σκήψις. . . . τὸ ἔθνικόν, Σκήψις, in Æolide Asiæ parte. Hinc Demetrius Scopsus, de quo egimus in indice Auctorum, qui in Pliniano opere appellantur.

ΣΚΗΨΙΩΝ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Scopsorum sacer Senatus.* Caii Cæsaris nummus e Thesauro Goltzii, pag. 232.

ΣΚΙΑΘΟΥ. In Claudii nummo e Cimelio Regio, Patinus, pag. 102. ΚΙΑΘΟΥ legit. Num ΣΚΙΑΘΟΥ legi fatius sit, considerandum. Plinio, lib. iv. sect. xxiii. *Sciathos*, insula est ante montem Athon, in Ægæo mari.

ΣΚΙΡΦΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Claudii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 232. Stephanus: Σκίρφα, πόλις Φωκική· τὸ ἔθνικόν Σκίρφιος, καὶ Σκερφαῖος.

ΣΚΟΤΟΥΣΣΑΙΩΝ. In vetere Græcia Goltzii, Tab.

- xxi. Plinio, lib. iv. sect. xvii. *Scotuffæi liberi*. In Macedonia fuere, haud procul amne Strymone. Lyram hic nummus insculptam habet, cui noctua infidet: ex averfa superficie, Palladem.
- ΣΚΥΛΛΑΤΙΩΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. xxviii. cum proræ effigie, & Mercurio petafato. Plinio, lib. iiii. sect. xv. *Scylletium*. In orientali Calabriae ulterio-
rioris parte, in finu cognomine Scyllacio, qui Tarentino est proximus. Nunc *Squillace*. Vide notas in Plinium. In Conc. CP. V. pag. 376. Vigili Constituto fubfcribit *Zacchæus Epifcopus Ecclefie Scyllacenæ*.
- ΣΚΥΡΙΩΝ. Goltziani in Græcia vetere nummi. Plinio, lib. iv. sect. xxiii. *Scyros*. Stephano: Σκῦρος, νῆσος ... οἱ νησιῶται, Σκῦριοι. Hódie *S. Georgio di Scyro*, infula Ægæi maris. In his navis rostrum insculptum, Nep-
tunusque cum tridente.
- ΣΜΙΝΘΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 232. Plinio, lib. v. sect. xxxii. in Æolide, *Smintheum templum durat*. Stephano: Σμίνθη, πόλις Τεσίας. τὸ ἔθνικόν, Σμινθηῶνος, & Σμινθεύς. Apollini Smintheo sacer is locus fuit, cui nomen factum aïunt a fugatis inde muribus: sunt enim σμίνθη μures, Cretenfium lingua. Vide Eufthathium in Homer. Iliad. δ.
- Μ ΜΥΡΝΑΙΩΝ.
- ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΙΕΡΑ. ΚΑΙ. ΕΛΕΥΘΕΡΑ. ΣΥΝΚΑΗΤΟΣ. Augufti nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 232. & apud Occonem, pag. 183. *Smyrncorum facer ac liber Senatus*.
- ΣΕΒΑΣΤΗ. ΣΥΝΚΑΗΤΟΣ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Capita duo averfa: alterum Livie Augufti conjugis, ac Tiberii matris: alterum, non Augufti, ut Patinus putat, pag. 55. nam is tum diem suum obierat, cum hic nummus cufus est, fed Senatus: quod & epigraphæ palam facit. *Augusta. Senatus. Smyrncis Neocoris*. Ex parte averfa, templum quatuor columnarum, cujus in medio Tiberius stat togatus, cum fceptro: ΣΕΒΑΣΤΩ. ΤΙΒΕΡΙΩ. ΕΠΙ. ΠΕΤΡΩΝΙΟΥ. *Augusto Tiberio. Sub Petronio Præto-
re*. Juffu Livie ac

Senatus decreto concessum Smyrnæis ut Tiberio templum apud se dedicarent, hic nummus admonet. Jussu, inquam, Liviæ, quæ quasi imperium cum Tiberio ex æquo divideret, per se multa, non tamen sine Senatus consulto, agebat. Dionem vide, lib. LVII. pag. 699. Tacitus, lib. IV. Annal. *Decrevere. Asiæ Vrbes templum Tiberio, matricque ejus, ac Senatui, & permillum statuere.* Et multis deinde interjectis: *Tiberius Cæsar adesse frequens Senatui, legatosque Asiæ ambigentes quanam in civitate templum statueretur, plures per dies audivit. . . . Rogati sententiam Patres, Smyrnæos prætulere. Censuitque Vibius Marsus, ut M. Lepido, cui ea provincia obvenerat, super numerum legaretur, qui templi curam susciperet. Et quia Lepidus ipse deligi se per modestiam abnuebat, Valerius Naso e Prætoris sorte missus est.* Non igitur præfectus operi Petronius, ut Patino visum, sed Prætor urbis fuit: ut provinciæ Proconsul Lepidus. Prætorum vero nomina nummis inscribi, tralatitium est. Legit Patinus, præterea, ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Ἡ ΕΡΩΝΥΜΟΥ, pro ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Quod quis aut ferat, aut intelligat? Cur autem in hisce nummis sit prora navis insculpta, ex Aristide intelliges, tom. I. orat. in Smyrnæam, coram M. Antonino & Commodo F. habita, pag. 402. Καλοῦσι γὰρ σε ἡγεὺς ὄρεα πρῶτη Διονυσίαις, τεύχευς ἱερὰ τῶν Διονύσων φέρεται κύκλῳ δι' ἀγορᾶς. Τὸ δ' ὅτι σύμβολον. Ὡς ποτὲ Χίιοι πλόσαντες ἔπι πλὴν πόλιν, ὡς ἐρήμην αἰρήσαντες, τῶν ἀνδρῶν ἀπόντων ἐν τῷ ὄρει, χεῖρα ἐν τῶν νεῶν ὀφθέντες ὑπὸ αὐτῶν χαπόντων, οὐ μόνον τὸ πείρας ἀπέτυχον, ἀλλὰ καὶ τὰς νεῦς προσπαύλεσαν, &c. Etenim primo vere, cum aguntur Dionysia, sacra Baccho triremis per forum circumfertur: quod quidem est hujus rei, quam dicam, signum. Cum aliquando Chii ad urbem navigassent, quasi vacuum invasuri, quandoquidem cives in monte aberant: postquam ab illis descendentes ipsi sunt e navibus conspecti, non spe tantum frustrati sunt, sed & naves insuper amiserunt &c. Iterumque in Gratulatione Smyrnæa, præsentente Commodo habita, pag. 473. Καὶ τεύχευς τις

ὡς δεικνυμένη μὲ Διονυσίοις, ... σύμβολον νίκης παλαιᾶς ὡς ἐνίκαν Σμυρναῖοι βαρχέοντες, Χίους ὄπλοις καὶ ναυσὶ πεφραγμένοις. *Et triremis quædam Dionysis monstrabatur... veteris signum victoria, quam Smyrnæi Bacchum colentes de Chiis, qui armis fuerant & navibus muniti, retulerant.*

ΣΜΥΡΝΑΙΟΙ. ΣΕΒΑΣΤΟΙΣ. *Smyrnæi Augustis.* Augusto nempe, vel Tiberio potius, & Livix, quorum in eo nummo capita expressa, in Cimelio Regio: & apud Patinum, pag. 56. In parte averfa Astarte Dea a Victoria coronatur. Prætoris, ut videtur, nomen adjectum: ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ. ΚΟΛΛΥΒΑΣΙΟΣ.

...ΑΡΧΙΕΡ. ΑΣ... ΕΦΕ. ΠΑΡΑΛΕ. ΣΜΥΡ...Σ. Livix nummus, apud Patinum, pag. 57. quem sic explere juvat ex conjectura. ΕΠ. ΑΡΧΙΕΡ. ΑΣΚΛΗΠ. ΕΦΕ. ΠΑΡΑΛΕ. ΣΜΥΡΝΗΣ. Ἐπὶ δεξιέρως Ἀσκληπιᾶδου, Ἐφέσου, Παρραλίας vel (ut in nummis sæpe et pro ι, occurrit,) Παρραλείας, Σμύρνης. *Sub Pontifice Asclepiade, Ephesi, ora maritima, Smyrnæ.* Quin ipsa Ephesus a Dionysio Periegete, vers. 827. Ὠδάλια vocatur:

Παρραλίω Ἐφeson, μεγάλην πόλιν Ἰοχαίρης.

Maritimam Ephesum, magnam urbem Dianæ.

Affinis huic ille est, quem Occo affert, pag. 84. in quo Augusti & Livix capita: epigraphe, quæ licet vitiata, stabiliat conjecturam nostram: ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ...

ΗΣΚΛΑΕ. ΕΦΕ. ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ΓΑΙΟΝ. ΚΑΙΣΑΡΑ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Nummus Caii Augusti F. ex Museo nostro, cum Cancræ effigie: quæ in nummis maritimarum urbium sæpe insculpta.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΜΥΩΝΟΣ. Victoria cum palma & corona. *Smyrnæorum Myone* Prætoris. Ex parte altera, ΓΑΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ. ΕΠΙ. ΛΟΥ. ΘΑΑ. *Caium Cæsarem* Augusti F. *sub Lucio Thallo* Proconsule. Apud Tristanum, tom. 1. pag. 141.

ZMY. pro ΣΜΥ. in nummo Claudii, apud Tristanum, pag. 188. ut apud Gruterum, pag. 225. DIVO. IVLIO. CIVIT. ZMYRNAEORVM. In ambitu nummi legit idem Tristanus, ΕΠΙ. ΧΡΕΣΧΙΟΥ.

ΨΙΛΩΠΑΤ. ac de Psile insula uni Plinio memorata accipit, sic deinde interpretatus: ΨΙΛΩ. ΠΑΤΡΙΣ. *Psilo patriæ sub Creschio, Smyrnæis.* Nugæ. Nec Psile memoratu digna, nec sic copulari civitates in nummis solent. Lege, meo periculo, ΕΠΙ. ΧΡΕΣΧΙΟΥ. ΦΙΛΩΠΑΤ. *Sub Chreschio Philopatore, Smyrnæorum scilicet tum Magistratu.* In vet. Inscript. apud Gruterum, pag. 261. L. CHRISCIVS. Cognomen ei Philopator fuit, ut Polemoni Laodicenorum in Caria Prætori, uti suo loco vidimus.

ΚΛΑΡΟΣ. ΣΜΥΡ. ΕΠΙ. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ. *Sub Hermogene Prætoris.* Neronis nummus, apud Tristandum, tom. 1. pag. 228. & apud Patinum, pag. 199. cum Meletis amnis effigie, quo Smyrne alluitur: quo nummo nihil aliud significatur, quam præcipuum apud Smyrnæos Apollinis Clarii cultum fuisse, quanquam præcipuum ejus Dei fanum a Smyrna abesset. Sic nummos alios singulares accipi oportet, ΝΙΚΑΕΩΝ ΣΑΓΑΡΙΣ, &c.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΒΩΛΑΝΟΥ. Vespasiani nummus, apud Tristan. pag. 291. cum Jovis effigie, victoriam dextra gestantis, hastam læva, cum epigraphe ΑΚΡΑΙΟΣ, de qua supra.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΕΡΜΟΣ. ΕΠΙ. ΒΟΛΑΝΟΥ. *Sub Bolano.* Fluvii decumbentis effigies. Plinius, loc. cit. *A Smyrna Hermus campos facit, &c.* In altera nummi parte, ΔΟΜΗΤΙΑΝΟΣ. ΚΑΙ: ΤΙΤΟΣ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. Domitiani & Titi capita adversa, in Cimelio Regio.

ΔΟΜΗΤΙΑΝΟΣ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. ΔΟΜΗΤΙΑ. ΣΕΒΑΣΤΗ. In parte averſa, ΕΠΙ. ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΥ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ. ΣΜΥΡ. *Sub Demostrato Prætoris Smyrnæorum.* Apud Patinum, pag. 167. nunc Cimelii Regii.

ΜΕΛΗΣ. ΣΜΥΡ. Μέλης Σμυρναίων. Nummus Sabinæ, apud Spanhemium, pag. 891. Plinius, lib. v. sect. xxxi. *Smyrna, amne Melete gaudens, non procul orto.* Pausanias, in Achaïcis, pag. 211. ad fontes ejus amnis ait

antrum extare, in quo fama sit sua carmina scripsisse
Homerum. Staius, lib. III. Silvar. de Homero:

*Smyrna tibi natale solum, potusque verendo
Fonte Meles.*

Herodotus, lib. de vita Homeri, pag. 559. Melesigenem inde eum appellatum tradit. Ut Sabinæ porro cufonumifmate, sic Hadriano, cujus uxor Sabina, inscriptione posita grati animi pignus dedere Smyrnæi: Hanc Sponius affert, in Itiner. Athen.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ

ΑΔΡΙΑΝΩΙ

ΟΛΥΜΠΙΩΙ ΣΩΤΗΡΙ

ΚΑΙ ΚΤΙΣΤΗΙ.

ΑΝΤΙΝΟΟΣ. ΗΡΩΣ. ΠΟΛΕΜΩΝ. ΑΝΕΘΗΚΕ.
ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ. *Antinous Heros. Polemon posuit
Smyrnæis.* E Gaza Regia, & apud Patinum, pag. 209.

Polemon Sophista, de quo jam obiter diximus in nummis ΑΒΟΛΛΑΙΩΝ, Laodicens fuit, a Smyrnenfibus deinde civitate donatus, Hadriano Imp. adeo acceptus, ut in ejus gratiam is ingentem pecuniæ vim Smyrnæis impenderit ad opera publica. Auctor Philostratus, lib. I. de vitis Sophist. pag. 530. quem consule: neque enim hic vacat exscribere. Ejus orationes duas edidit non ita pridem P. Possinus e Societate nostra. Polemon ipse statuam ac nummum Antinoo posuit, quem sciret Hadriano Principi carum.

ΣΜΥΡ. ΠΕΡΓ. ΕΦΕΣΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Nummus Antonini Pii. *Σμυρναίων, Περγαμηνών, Έφεσίων, ομόνοια.* Diana Ephesia inter Æsculapium Pergamenorum Deum, & Smyrnen Amazonem, a qua urbi nomen. In Cimelio Reginae Christinæ.

ΣΜΥΡ. ΕΠΙ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΑΠΡΟΝΙΑΝΟΥ. *Smyrnæorum, sub Proconsule Aproniano.* Nummus Antonini Pii, cum Cybeles sedentis effigie, e Cimelio Regio.

ΜΕΙΛΗΧΙΩΝ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio, quo utriusque civitatis, Mileti Smyrnæque, concordia significatur: non, uti Tristanus putat,

putat, pag. 302. profectos Smyrnæos a Milefiis. Vide nummum ΚΩΩΝ, ΜΙΑΗΚΙΩΝ. In isto Apollo Milefiorum, Smyrnæorum Æsculapius Deus insculptus. Smyrnæ fanum Æsculapii fuisse, testis est Aristides, orat. de concordia ad civitates Asiæ, tom. 11. pag. 307. Pagina nummi altera, ΑΥ. ΚΑΙ. Τ. ΑΙ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Τίτος Αἴλιος Ἀδριανὸς Ἀντωνεῖνος.

ΑΤΤΑΛΟΣ. ΣΟΦΙΣ. ΤΑΙΣ. ΠΑΤΡΙΚΙ. ΣΜΥΡ. ΛΑΟ. Ἀττάλος Σοφιστῆς ταῖς πατρίσι, Σμύρῃ, Λαοδικείᾳ, subintellige ἀνέθηκεν. *Attalus Sophista patriis suis Smyrnæ & Laodiceæ dedicavit.* M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio. Vide supra, ΚΑΛΚΑΔΟΝΙΩΝ. Viros qualibet arte insignes in civium numerum urbes sæpenumero plurimæ cooptabant: sic ut multarum civitatum civis vir unus diceretur. Ut ceteris argumentis superfedeam, testis inscriptio vetus apud Gruterum, pag. 314. qua Asclepiades quidam appellatur ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ, ΕΡΜΟΠΟΛΕΙΤΗΣ, ΠΟΤΙΟΛΑΝΟΣ, ΝΕΑΠΟΛΕΙΤΗΣ, ΚΑΙ. ΗΛΕΙΟΣ, ΚΑΙ. ΔΘΗΝΑΙΟΣ. ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. ΚΑΙ. ΑΔΛΩΝ. ΠΟΛΕΩΝ. ΠΟΛΛΩΝ. ΠΟΛΕΙΤΗΣ, ΚΑΙ. ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. In eo nummo Juppiter Laodiceam signat, a quo ea, ut diximus suo loco, Diospolis est appellata: Smyrnæ Cybele turrita sedens, læva innixa cantharo, leone ad pedes adsidente. Cybelen Smyrnæorum Deam Præsidem esse, alii quoque Nummi significant: Cantharus, vini in eo tractu ubertatem declarat. Utrumque Plinius egregie confirmat, lib. xvi. sect. l. *M. Varro auctor est, vitem fuisse Smyrnæ apud Matroum biferam.* Matroum Matris Deum Cybeles fanum est. In Plinianis libris hætenus editis, Varronisque ipsius, ex quo hæc emanarunt, legitur, *Smyrnæ apud mare.* Sed utrobique mendum exstare haud leve, ex MSS. Plinii exemplaribus feliciter deprehendimus. Nam in Regiæ Bibliothecæ codicibus duobus, Colbertinæ tribus, & Thuanæo, quem Colbertina Bibliotheca servat, Chiffletiano, quem Dalecampius, &

Toletano, quem Pintianus vidit, *Smyrnæ apud Matrean* scribitur: cum legi haud dubie par sit, *apud Matroum*. Et *Ματρῶν* certe *Smyrnæ* fuisse, *Matris Deûm Cybeles* fanum, *Strabo* lib. xiv. pag. 646. locupletissimus est auctor. *Plinius* ipse quoque lib. xiv. sect. vi. ubi de vino *Pramnio*: *Nascitur Smyrnæ regione, juxta delabrum Matris Deûm*. Hinc hymnos *Cybeles* *ματρῶν* vocarunt, quos primus tibia cecinit *Sirites*, teste *Athenæo*, lib. xiv. pag. 618. & *Julio Polluce*, lib. iv. cap. x. *Σειρήτης κατηύλησε τὰ Ματρῶν ᾠδῶτος*: *Dalecampio* τὰ *Ματρῶν* apud *Athenæum* *Cereales* hymnos nequicquam reddente. Fuit autem ipsa *Deûm Mater* & *Isis* ibi etiam, ut & alibi, appellata: unde *sacerdotem Isis* *Smyrnæ* fuisse monet *Aristides*, tom. i. *Serm. sacr.* pag. 490.

CMYPNAIΩN. NEIKOM. OMONOIA. In *M. Aurelii* nummo, figuræ *turritæ* duæ dextras jungunt.

CTPA. M. CEΛΛIOY. (forte CTYIΔΔIOY.) OMO. CMYP. NEIKOM. *Ceres* stat, *sedente Cybele*, in *M. Aurelii* nummo, e *Gaza Regia*. *Prætor* *M. Suillio*, *Concordia Smyrnæorum*, & *Nicomediensium*.

CMYPNAIΩN. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ. *Julia* *Mæfæ*, e *Cimelio Regio*, *sub Diogene* *Prætor*. *Amazon* templum sustinet.

CMYPNAIΩN. CTP. ΠΟ. ΑΙΛ. ΑΡΙΖΗΛΟΥ. *Στρατηγῶς* *Πο* *Αιλίου* *Ἀειζήλου*. *Commodi* nummus, in quo *Cybele* *curru leonum* vehitur, e *Cimelio Regio*.

CMYPNAIΩN. ΠΡΩΤΩΝ. ΑΣΙΑΣ. Ex parte altera, *ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΤΕΡΤΙΟΥ. ΑΣΙΑΡΧΟΥ. Sub M. Aurelio Tertio Asiarcha*. Apud *Spanhem*, pag. 693. e *Cimelio* *Reginæ* *Christinæ*.

ΕΠΙ. CTPA. ΚΛ. ΡΟΥΦΙΝΟΥ. ΟΦΙΣΤΟΥ. CMYPN. *Commodi* nummus e *Cimelio Regio*. *Cybele* cum *leone*.

CMYPNAIΩN. Γ. ΝΕΩΚΟ. ΘΕΑΣ. ΡΩΜΗΣ. *Roma* *sedens*. *Smyrnæis tertium Neocoris* *Dea* *Romæ*. *Julia* *Domnæ* nummus, e *Cimelio Regio*. *Tertium* jam

se esse Neocoros, ex quo nempe Severus, cujus Julia conjux fuit, principatum obtinebat, Smyrnæi gloriantur: quos historici referunt principes omnium existitisse, qui templum urbi Romæ statuerent. Tacitus, lib. 1 v. *Annal. Smyrnæi dixere se primos templum urbis Romæ statuisse, M. Porcio Catone Consule, magnis quidem jam Romani populi rebus, nondum tamen ad summum elatis, stante adhuc Punica urbe, & validis per Asiam regibus.*

CMYPNAIΩN. Serapidis effigies. Ex parte averfa pro-
ra navis, iterumque CMYPNAIΩN.

CTPA. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ. ΟΜΟ. CMYP. ΑΑΚΕ-
ΔΑΙ. Commodi nummus, e Gaza Regia, in quo Mars cum Cybele, illo Lacedæmoniorum Deo, ista Smyrnæorum Dea Custode ac Præside. *Στρατηγὸς Ἡρακλείδου. Ὁμόμοια Σμυρναίων, Λακεδαιμονίων. Prætoris Ηρακλίδου. Concordiæ Smyrnæorum & Lacedæmoniorum.*

ΕΠΙ. CTPA. ΚΑ. CTPATONEΙΚΟΥ. CMYPNAIΩN.
Sub Prætoris Stratonico. Cybeles sedentis effigies in Severi nummo, e Gaza Regia.

ΠΡΩΤΑ ΚΟΙΝΑ ΑCΙΑC CMYPNAIΩN. ΕΠΙ.
CTPA. ΚΑ ΡΟΥΦΙΝΟΥ CΟΦΙ. Severi & hic nummus est e Gaza Regia, apud Trifstanum, tom. II. pag. 96. *Prima Certamina Communia Asiæ apud Smyrnæos, sub Prætoris Claudio Rufino Sophista.* Delectam a Communi Asiæ urbem hanc nummus significat, quo conventus totius Provinciæ fieret, ludique solennes, & in templo ejus oppidi sacra communia, tum primum, Severi nempe principatu, celebrata. Sic enim in Titi nummo legimus, CONGIAR. PRIM. P. R. DAT. & CONGIAR. TER. non quod ante nullum populo Rom. congiarium datum sit: datum enim a Julio Cæsare & aliis scimus: sed quod antea a Tito nullum. Est & Gallieni similis alter apud Trifstanum, tom. III. pag. 93. ΕΠΙ CTP. Μ. ΑΥΡ. ΟΡΕC-
ΤΟΥ. CMYPNAIΩN. ΝΕΩΚΟΡΩN, in nummi ambitu: deinde in corona, mediam aream verba hæc obtinent, ΠΡΩΤΑ ΚΟΙΝΑ. ΑCΙΑC. CMYPN.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΑCΙΑC. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummi Juliae Domnae, Caracallae, Juliae Max-
 sae, & Alexandri Severi, in Cimelio Regio: quibus
 nummis civitatis ejus praerogativa significatur, quod
 ceterae eo conventum agerent, disceptarentque ibi fini-
 timae civitates. Neque enim usitatae illae in nummis for-
 mularum, CΜΥΡΝΑΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC: &
 in Augusti numismatibus, Caracallae, Getae, Macrini,
 Alexandri Severi, Gordiani, Tranquillinae, & Vale-
 riani, ΕΦΕCΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC. Caracal-
 lae, Herennii Etrusci, & Valeriani, ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ
 ΠΡΩΤΩΝ. Non, inquam, hae formularum contentio-
 nes tantum inter se se urbium significant, de praeroga-
 tivae dignitate, ut visum alias eruditus viris: sed vel lu-
 dos primum a Communi Asiae in ea urbe editos, sub
 eo Augusto, cujus effigies in nummo est, vel in finiti-
 mas civitates jurisdictionem, quod eo deferre causas hae
 cogerentur, ut eo foro disceptarent, proptereaque prin-
 cipatum inter ceteras sui quaeque tractus obtinerent.
 Plinius, loc. cit. *Smyrnaeum conventum magna pars Aeo-
 lia frequentat* &c. Vide quae diximus in nummis
 ΑΜΑCΕΙΑC.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΤΩΝ.
 CΕΒΑCΤΩΝ. Neocori Augustorum dicuntur, nem-
 pe Getae & Caracallae: (est enim hujus Principis effi-
 gie cusus iste Regiae Gazae nummus:) quod in eorum
 gratiam ludos, certaminaque ederent, & sacra tum
 tertium facerent. Sunt & Juliae Domnae inscripti, ΕΠ.
 / CΤ. ΡΟΥΦΙΝΟΥ, ἑπι στρατηγῶς Ρ'ουφίνου. ΕΠ. CΤ.
 ΚΛ. ΑΡΙCΤΟΦΑΝΟΥC, Κλαυδίου Ἀειφοφάνου.
 ΕΠ. CΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΓΕΜΙΝΟΥ. CΜΥΡΝΑΙΩΝ.
 ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Caracallae, e Ga-
 za Regia. Isis, Nemesis, Aesculapius, stantes.
 ΑΥ. Κ. Μ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caracallae, apud Oc-
 conem, pag. 383. & in Cimelio Regio. In superficie
 averfa: CΜΥΡΝ. ΠΡΩΤΩΝ ΤΩΝ CΕΒΑCΤΩΝ
 ΚΑΛΛΕΙ. ΚΑΙ. ΜΕΓΕΘΕΙ. ΕΠΙ. CΤΡΑΤΗ.
 ΤΙΒ. ΚΡΗΤΑΡΙΟΥ. Legit Sponius, in Itin. Athen.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΑCΙΑC. Γ. ΝΕΩ-
 ΚΟΡΩΝ. ΤΩΝ. CΕΒΑCΤΩΝ. ΚΑΛΛΕΙ. ΚΑΙ.
 ΜΕΓΕΘΕΙ. ΕΠΙ. CΤΡΑΤΗ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ. ΚΑΙ.
 ΚΡΗΤΑΡΙΟΥ. *Smyræorum. Primorum certaminum*
Augustalium, pulcritudine & magnitudine. Sub Prætorè
Tiberio Cretario. Et Cretarii mentio apud Gruterum,
 pag. 1077. Horum Augustalium a Smyrnæis editorum
 mentio iterum in Marmore Oxoniensi, pag. 47. Ἀγαθὴ
 Τύχη. Καθὰ ἐψήφισατο ἡ κρατίστη Βουλὴ τὸ ΠΡΩΤΗΣ
 ΤΗΣ ΑCΙΑC ΚΑΛΛΕΙ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΕΙ, καὶ
 λαμπροτάτης καὶ μητροπόλεως τῆς Ἀσίας, καὶ ΤΡΙC ΝΕΩ-
 ΚΟΡΟΥ ΤΩΝ ΣΕΒΑCΤΩΝ, καὶ τὰ δόγματα τῆς ἱε-
 ρωτάτης ΣΥΝΚΛΗΤΟΥ καὶ κόσμου τῆς Ἰωνίας ΣΜΥΡ-
 ΝΑΙΩΝ πόλεως. *Cum Bona Fortuna. Ex decreto Incltyti*
Senatus PRIMÆ PER ASIAM PVLCRI-
TVDINE ET MAGNITVDINE, & splen-
didissimæ, & Metropoleos Asia, & TER ÆDITVÆ
AVGVSTALIVM, ex decreto sanctissimi Sena-
tus & ornamenti Ionix SMYRNÆORVM civi-
tatis. Cum Prima per Asiam civitas pulcritudine &
magnitudine Smyrna vocatur, palam est quam recte
 Plinius, loc. cit. Smyrnam, uti & Ephesum, *alterum*
Asiæ lumen appellet.

ΕΠΙ. C. ΙΠΠΟΛΕΙΤΟΥ. (pro ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ.)
 CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΑCΙΑC. Γ. ΤΩΝ.
 ΝΕΩΚΟΡ. ΤΩΝ. CΕΒ. *Sub Prætorè Hippolyto,*
Smyræorum qui primi ex Asia tertium Neocori Augusto-
rum fuere. Alexandri Severi scilicet, & Juliæ Mamææ
 matris quorum ille sub Solis effigie, ista sub Lunæ
 icone adumbratur, in nummo Gazæ Regiæ.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΝ-
 ΤΙΟΧΟΥ. *Sub Prætorè Antiocho. Juliæ Mæσæ, apud*
 Tristanum, tom. 11. pag. 372. Pallas sedet, hastam
 læva, dextra victoriolam gerit.

ΕΠΙ. ΤΕΡΤΙΟΥ. ΑCΙΑΡΧΟΥ. CΜΥΡΝΑΙΩΝ.
 Γ. ΝΕΩΚ. Isis stat & Nemesis, in Gordiani junioris
 nummo, e Gaza Regia. *Sub Tertio Asiarcha, Smyr-*
næis tertium Neocoris.

466. CΜΥΡΝΑΙΩΝ Ε ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΡΟΥΦΙΝΟΥ.

COΦI. Συμυρναίων τῆς Νεωκόρου. Ρουφίνου Σοφιστῆ. Smyr-
nacorum ter Neocororum. Rufino Sophista Prætor. Ama-
zon Smyrne dextra ædiculam, læva bipennem gerit.
Tranquillina nummus, apud Sponium in Itiner. Athen.
Quod ad Prætozem spectat, qui superius in nummo
Severi, appellatus est ΚΛ. ΡΟΥΦΙΝΟC. COΦIστῆς,
exstat inscriptio perhonorifica de eo, allata a Sponio,
in Itiner. Athen.

ΟΙ ΘΕΙΟΤΑΤΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕC CΕΟΥΗΡΟC ΚΑΙ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC ΚΑΙ CΑΡΕC CΜΥΡΝΑΙΟΙC. ΕΙ
ΚΛΑΥΔΙΟC ΡΟΥΦΙΝΟC Ο ΠΟΛΕΙΤΗC ΥΜΩΝ Ο ΔΙΑ
ΤΗΝ ΠΡΟΑΙΡΕCΙΝ Η CΥΝΕCΤΙΝ ΕΠΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ
ΤΟΝ ΕΝ ΛΟΓΟΙC CΥΝΕΧΗ ΒΙΟΝ, ΤΗΝ
ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑΝ ΤΟΙC CΟΦΙCΤΑΙC ΚΑΤΑ ΤΑC ΘΕΙΑC
ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΗΜΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΙC ΑΤΕΛΕΙΑΝ
ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΚΑΡΠΟΥΜΕΝΟC ΥΜΩΝ ΑΥΤΟΝ
ΕΚΟΥCΙΩ ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΥΦΕCΤΗ
ΤΗΝ CΤΡΑΤΗΓΙΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΟC ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΦΙΛΑΤΡΟΝ ΤΗΝ ΓΟΥΝ ΕΙC ΤΑ ΑΛΛΑ ΜΕΝΕΙΝ
ΑΠΡΑΓΜΟCΥΝΗΝ ΑΚΕΙΝΗΤΟΝ ΑΥΤΩ
ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΝ ΕCΤΙΝ ΟΥ ΓΑΡ ΑΞΙΟΝ ΤΩ ΑΝΔΡΙ
ΤΗΝ ΕΙC ΥΜΑC ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ ΓΕΝΕCΘΑΙ ΖΗΜΙΑΝ
ΚΑΙ ΜΑΛΙCΤΑ ΤΑΥΤΗΝ ΥΜΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ ΥΠΕΡ
ΑΥΤΟΥ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ. ΕΠΡΕCΒΕΥΕΝ ΑΥΡ.
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC ΚΑΙ ΑΙΔΙΟC CΠΗΡΑΤΟC.

*Divinissimi Imp̄p̄ Severus & Antoninus Cæsares, Smyr-
nacis. Si Claudius Rufinus civis vester, qui ob professio-
nem studiorum, & assiduam in eloquentia vitam, propo-
sitam Sophistis secundum divina majorum nostrorum edi-
cta, vacationem munerum meretur, vobis ipsam ex ne-
cessitate postulantiſus, Præturam ineat ex caritate pa-
triæ; eam idcirco ab aliis muneribus vacationem habere
integram æquum est. Nefas est enim illius erga vos bene-
volentiam sibi damno esse: ubi vos ipsi præsertim hoc vi-
dari beneficium rogastis. Bene valete. Legati suere Au-
relius Antminius, & Ælius Speratus.*

CΜΥΡΝΑΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΟΜΟΝΟΙΑ. Otaciliæ Severæ nummus, in quo urna
binæ cum palmis. Apud Sponium, in Itiner. Athen.

ΕΠ. C. ΦΙΛΗΤΟΥ. ΙΠΠΙΚΟΥ. CΜΥΡΝΑΙΩΝ
Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ: Tria templa in Valeriani nummo,
e Gaza Regia: Valeriano nempe Augusto, & liberis,
dicata a Smyrnæis, qui se ter Neocoros Augustorum
vocant. *Sub Prætorè Philota Hippico.* Ionice, ut alibi
monuimus, φιλήτης, pro φιλώτας dicitur. Vide supra,
CÆSAREΑ *Bithyniæ.*

CΜΥΡΝΑΙΩΝ Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. CΕΞΤΟΥ.
Sub Sexto Prætorè. Gallieni nummus, e Cimelio Regio.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΡΥΤΑΝΕΙC. Apud Seguinum,
pag. 27. nunc Cimelii Regii: qua voce Smyrnenſium
Magistratus indicatur: ut ii essent apud Smyrnæos
Πρυτάνεις, qui Consules apud Romanos, apud Pœnos
Suffetès: ut uberius explicuimus, verbo ΡΟΔΙΩΝ.

CΜΥΡ. Γ. ΝΕ. ΕΠΙ. ΠΟΛΛΙ. ΑΝΘΥ. *Σμυρναίων τῆς*
νεωκόρων ἕπι Πολλίων Ἄνθυπάρχου. *Sub Pollione Pro-*
consule. E Cimelio Regio. Patinus pag. 5. *Prefectum*
Pollianum insulse reddit, quod ΕΠΙ ΠΟΛΛΙΑΝΟΥ
legit, pro ΕΠΙ ΠΟΛΛ. ΑΝΘΥ. Ex parte averſa,
ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC, *sacer Senatus.* Isis & Ne-
mesis, in eo nummo ſtant. Isis Sacerdotem Smyrnæ
fuisse auctor est Aristides, tom. 1. serm. sac. 1. pag.
483. Πολλίων ἄρχοντος Ἀσίας meminit idem, serm. 4.
pag. 611. Nemesis in Smyrnæorum nummo altero, sub
Commodo.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. Ex parte altera, ΖΕΥC. ΑΚΡΑΙΟC.
Juppiter *Acraeus*, quæ vox Jovem plerumque sonat,
qui præest arcibus: ut apud Pausaniam, in Atticis,
pag. 1. Ἀκραία Ἀφροδίτη. In Corinth. pag. 66. Ἡ Ἐξ
Ἀκραίας. Nunc vero qui a Smyrnæis colitur Ζῶς Ἀκραῖος,
is est, cujus in promontorio Smyrnæorum fanum fuit:
quod promontorium hodieque nautis & mercatoribus,
Italico idiomate, a S. Joannis æde, S. *Giovanni d'Acri*
vocatur.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΞΕΝΩΝΔΗΣ. E Museo nostro.
Ionice scilicet, pro Ξενώιδας. Ut a Charon fit Charon-

das, ab Ἐπαμείων Ἐπαμειώνδας, per syllabæ unius, epenthesin, sic a Ξένων fit Ξενώνδας. Et est id summi Magistratus in eo nummo nomen.

ZMYPNAIΩN. ΠΕΡΓΑΜΗ. Vide ΠΕΡΓΑΜΗΝΩN.

CMYPNA. Apud Seguinum, pag. 25. Smyrne Amazon, quæ urbem condidit, bipennem gestat humero. Plinius lib. v. sect. xxxi. *Ab Amazone condita, restituta ab Alexandro Smyrne.* In parte altera, leo: epigraphe CMYPNAIΩN.

CMYPNAIΩN OMO... ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩN. Vide ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩN.

COΛOHTINΩN, apud Parutam. Plinio, lib. 111. sect. xiv. in Sicilia, *Solus.* Nunc *Solunto.* Nummi alii Neptunum cum tridente exhibent, Jovem alii: alii denique Herculem, quod is Soluntem interemit, a quo Solentini nomen cepere. Auctor Stephanus: Σολός, πόλις Κιλικίας, (lege Σικελίας) ὡς Ἐκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ. Ἐκλήθησαν ἢ ἀπὸ Σολουῶτος κακοζήτου, ὃν ἀνέλει Ἡρακλῆς. ὁ πολίτης Σολουῶπιϑ, ἢ Σολουῶνός. *Solus, urbs Sicilia, ut auctor est Hecatæus in Europa. Sic autem sunt appellati a Solunte, quem, cum esset in hospites acerbior, Hercules interemit. Gentile nomen, Soluntius, & Soluntinus.* Sunt quibus & papilio insculptus, & Punici characteres: quod Phœnices & Carthaginenses cum Siciliam omnem olim, tum Soluntem in primis tenuere, auctore Thucydide libro sexto.

ΣΠΑΛΕΘΡΑΙΩN. ΝΕΩΚΟΡΩN. Caii Cæsaris nummus e Thesauro Goltzii, pag. 233. Plinio, lib. iv. sect. xvi. *Spalathra.* Stephano: Σπαλέθρη, πόλις Θεσσαλίας... τὸ ἔθνικόν, Σπαλεθραῖος.

ΣΠΑΡΤΩΛΙΩN. ΣΩΤΗΡΟΣ. *Servatoris Spartoliorum.* Æsculapii, ut opinor. Stephanus: Σπαρτωλός, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἔθνικόν, Σπαρτωλίϑ.

STA. In suprema parte nummi. In media bos. In ima, epigraphe BOV. Getæ ex Cimelio Regio nummus, quo geminum Campaniæ oppidum signari credimus, Stabias, & Bovillas. De prioribus Plinius, lib. 111. sect. ix. *In Campano autem agro Stabiæ oppidum fuere, usque*

ad Cn. Pompeium, & L. Catonem. Nunc loco etiam inter ostia Sarni amnis, & Surrentum, nomen est *Castel a mar di Stabia*. De Stabiano lacte, Galenus lib. v. Meth. med. Symmachus, lib. vi. ep. xvii. *Stabias ire desiderant, ut reliquias longæ ægritudinis armentali lacte depellant*. De posteriore, in mediterraneis Campaniæ oppidis, *Bovilla*. Affertur hic nummus a Patino, pag. 317. nec in explanando eo satisfacit.

ΣΤΑΣΙΩΝ. Vidisse se nummum hunc, cum Solis effigie, & mali Punici flore, vulgatis Rhodiorum insignibus, Spanhemius asseverat, lib. de usu Numism. pag. 286. nec quo spectet ille, expedire se posse fatetur. Nos, dum melius aliquid succurrat, legi ΣΤΑΔΙΩΝ posse auguramur, Rhodique vicum aliquem intelligi, quod & eam Stadiam esse appellatam olim, ex Strabone didicimus, lib. xi v. pag. 653.

ΔΗΜΟΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΣΤΑΚΙΟΣ. Elagabali nummus, allatus ab eodem Spanhemio, loc. cit. ex Ligorii collectaneis: quo quidem in nummo illè oppidi adhuc ignoti, nos viri, Magistratûs scilicet, qui Στάσιος vel Στάλιος Latino more nuncupatus sit, latere nomen suspicamur: id quod in plurimis Græciæ nummis usu venire nemo in hoc genere non omnino rudis ignorat. Hæ vero tantum conjecturæ sunt: non *κωλει δέξι*. Sed & ΣΤΑΣΕΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ex vetusta inscriptione Sponius meminit, cui forte hic locus debetur.

ΣΤΕΚΤΟΡΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΠΑΥΛΟΥ. *Sub Paulo*. Nummus Faustinae Aurelii in Cimelio Regio, qui cervum insculptum præfert. In Notitia Eccles. pag. 39. Provincia Phrygiæ Salutaris *Στεκτόλειον* quarto loco censetur: pag. 4. *Στεκτόλειον* septimo decimo. Et apud Leunclavium, pag. 94. *ὁ Στεκτωλείου*. Et in Conc. CP. V. pag. 5. *Παῦλος τοῦ Στεκτωλείου ἐπίσκοπος*. Sed ex nummo certissima ejus loci appellatio repetenda, *Στεκτόλειον*. Unde in hoc Pausaniæ loco, e Phocicis, pag. 344. vers. 4. *Ἐν ὄρει πεποιήται Φρυγῶν ἐς Τεκτορήνων*, addita ex præcedente vocabulo litterula, leges, *ἐς Στεκτορῶων*.

Et apud Ptolemæum, lib. v. cap. 11. in majoris Phrygiæ oppidis, ubi Ἰσπείου vel Ἐσπείου perperam scribitur, Στεκπέου tu repone.

STOBENSIVM.

MVNICIPI. STOBENSIVM. Severi nummus apud Patinum in Indice, pag. 18. & alter Caracallæ, apud Tristanum, tom. 11. pag. 175. itemque Getæ, apud Mediobarbum, pag. 305. & Elagabali ibidem, pag. 314. victoriam cum palma & corona exhibet. Vespasiani, & Titi, templum quatuor columnarum, apud Mediobarbum, pag. 118. & 127. Juliæ Domnæ, apud Patinum in Indice, pag. 19. & Mediobarbum, pag. 283. victoriam, aliudve Numen, quod dextra hastam, læva Copiæ cornu gerit, pedibus dracone implicitis. Plinio, lib. 1 v. sect. xvii. in Macedonia, *Oppidum Stobi civium Romanorum*. Ulpianus, libro 1. Dig. tit. xv. de Censibus: *Stobenses juris Italici sunt*. Apud Oconem, pag. 194. Trajani nummus, SIDOBENSIVM, aut SIOBENSIVM, inquit: cum utrovis modo legas, error fit minime obscurus, pro STOBENSIVM. In eo nummo templum, in quo hastata Pallas.

CTPATONIKEΩN. Getæ nummus in Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 319. Ceres ibi cum gemina face, biga draconum vehitur. Alter quem vidimus, alatum Victoriæ exhibet: ex antica parte, Numinis ignoti, Dei forte Luni effigiem. Plinio, lib. v. sect. xxix. in Caria, *Stratonicea libera*. Decreto, ut quidem videtur, Cæsaris Dictatoris, cujus Tacitus libro 111. Annal. meminit. Strabo, lib. xiv. pag. 660. in agro Stratonicensi fana fuisse duo admonet, Jovis, & Hecatæ: de Cerere filet. Stephano: Στρατονίχεια Καρίας... ὁ πολίτης, Στρατονικεύς. Hos nummos Tristanus, tom. 11. pag. 272. & alii, alio frustra ablegant.

ΣΤΥΜΦΑΛΙΩΝ. Græciæ veteris nummi, apud Goltzium, Tab. xi. In his Hercules cum leonis exuviis clavam attollit: addita vocula ΣΩ. qua Σωτήρ *Servator* Hercules appellatur. Tamen ille volucres, quibus

ab eo oppido nomen fuit, non clava, sed sagittis interfecit. Hyginus, fab. xxx. *Aves Stymphalides quæ emissis pennis suis jaculabantur, sagittis Hercules interfecit.* Lucretius libro v.

Vncisque timendæ

Vnguibus Arcadiæ volucres Stymphala colentes.

Strabo, lib. viii. Αἶμνη Στυμφαλὶς, ἐν ἣ τὰς ὄρνις μωρολοδοὶ τὰς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους τοξόμασι καὶ τυμπάνοις ἐξελαθεῖσας, καὶ αὐτὰς κελοδοὶ Στυμφαλίδας. *Stymphalides volucres, quas Hercules sagittis & tympanis exulerit.* Ex parte altera Junonis caput: quam educatam Stymphali Deam, triaque ibi fana habere Pausanias admonet, in Arcadicis, pag. 253. Plinio, lib. iv. sect. x. *Stymphalum.* Stephano: Στύμφαλις, πόλις Ἀρχαδίας... τὸ ἔθνηκόν, Στυμφάλις.

SVESSANO. Nummus e Museo nostro, in quo gallinacei effigies, ut in Caleni Teanique nummis: & Palladis caput. Plinio, lib. iiii. sect. ix. *Colonia: Sueffa, Venafrum,* &c. Apud Gruterum, pag. 1093. COLONIA. IVLIA. FELIX. CLASSICA. SVESSA. Nunc *Sessa* dicitur, in Latio.

SVESANO. Herculis leonem suffocantis, Mercuriique petasati effigiem hi nummi præbent. Apollinem alii, & Minotaurum, qualis in Neapolitanorum nummis occurrit. Apud Goltzium, in Magna Græcia, Tab. xviii.

ΣΥΒΑΡΙΤΩΝ.

ΣΥΒΑ. Nummus e Magna Græcia Goltzii, tab. xxxv. Plinio, lib. iiii. sect. xv. *Sybaris.* Stephano: Συβαρῆς, πόλις Ἰταλίας... ὁ πολίτης Συβαρῆτης. Nunc jacet: in Tabulis signatur ruderibus nomen, *Sibari ruinata.*

CEΥΔΡΕΩΝ. M. Aurelii, & Maximi nummi, in Cimelio Regio, cum Jovis effigie. Urbs est Isauriæ, neglecta Plinio, Stephano memorata: *Συδρα πόλις Ἰσσυρίας... ὁ πολίτης, Συδραῖος.* In Notitia Eccles. pag. xv. inter Episcopos Prov. Pamphylæ, ὁ *Συδρων.* Et pag. 31. *Συδρα.* Apud Goltzium in Thesauro, pag. 231. CEΥΔΡΕΩΝ, litteris præpostere permutatis, pro

ΣΥΕΔΡΕΩΝ. Errorem Goltzii & Occo hausit, pag. 273.

ΣΥΜΑΙΩΝ Nummi e vetere Græcia Goltzii, Tab. xxiii. Plinio, lib. v. sect. xxxvi. *Inter Rhodum Gnidumque Syme*. Stephano: Σύμη, νῆσος Κεραίων. . . τὸ ἔθνικόν, Συμῆος. In hisce nummis insculpta Ceres cum spicis frumenti in eo agro ubertatem innuunt.

ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ.

ΖΕΥΣ. ΠΑΝΔΗΜΟΣ. ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ Domitiani nummus, apud Patin. pag. 166. quo Synnadensis conventus præses Juppiter appellatur. Plinius, lib. v. sect. xxiix. *Alter conventus a Synnada accipit nomen*. Stephanus: Σύναδα, πόλις Φρυγίας. . . ὁ πολίτης, Συναδῆς. Similis alter Nervæ apud eundem, pag. 172. & in Cimelio Regio, ΔΙΑ ΠΑΝΔΗΜΩΝ, ΣΥΝΝΑΔΕΙΣ, cum Jovis sedentis effigie, *Iovem totius conventus præsidem* vocat. Sic Ἀφροδίτῳ Πάνδημων Venerem totius populi Præsidem ab Atheniensibus coli Theseus voluit, cum in unam civitatem ex agris Atheniensem populum compulisset. Auctor Pausanias in Atticis, pag. 20. Ἀφροδίτῳ ἢ τῷ Πάνδημων, ἐπεὶ τε Ἀθλωαίους Θησεὺς ἐς μίαν ἤγαγον ἀπὸ τῆς Δήμων πόλιν, αὐτῷ σέβει κατέστησε.

ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ. Caput Herculis, in nummo veteri Cimelii Regii: cujus ex parte averfa templi effigies est, cum oleæ ramis utrique postî affixis, & epigraphe ΔΩΡΙΕΩΝ. ΙΩΝΩΝ. Quibus verbis significatur communia utriusque gentis sacra, Doridis scilicet & Ioniar, in eo Synnadensi fano, communiaque certamina, in ea civitate edita. Tristanum hæc aliter accipientem, tom. 11. pag. 202. nihil moramur, adstipulante nobis Herodoto, ut dicturi sumus in nummis ΦΡΥΓΙΩΝ.

ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ. Ex parte altera, ΘΕΑ. ΡΩΜΗ. Apud Patinum, pag. 3.

ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ. ΜΕΛΙΤΩ. ΑΘΗΝΑΙΟΥ. Malum granatum, spica, pileique Castorum. *Synnadensum, sub Melitone Athenæi F*. Ex parte altera, Jovis caput: e Cimelio Regio.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, & ΣΥΡΑ. In nummis Musei nostri

passim, & apud Parutam: cum effigie Jovis & epigraphe, ΖΕΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ *Iuppiter Liberator*. Notum Siciliae oppidum Syracusæ, *Syracuses*.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, cum Dianæ venatricis effigie & epitheto ΣΩ, hoc est, Σωπίεα, *Servatrix*, apud Parutam, num. 28. &c. Cicero in Verrem, orat. i v. ubi de urbe Syraculis. *In ea sunt ædes sacræ complures: sed duæ, quæ longe ceteris antecellunt: Dianæ una: & altera, quæ fuit ante istius (Verris) adventum ornatissima, Minervæ*. Accedit huc fabula quam Pindari Schol. refert, in Nem. ode i. captum amore Dianæ Alpheum, ipsam in Siciliam secutum: ibique fontem Arethusam exstitisse: dictumque hinc Dianam Alpheam. Vide & Diodorum Sicul. lib. v. Bibl. Captæ sunt a Marcello Syracusæ, cum festum Dianæ agerent, teste Plutarcho in Marcello.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, cum Apollinis pharetrati icone: quem Apollinem esse Temeniten puto, qui Syraculis colebatur, teste Tullio, in Verrem orat. i v. *Urbem Syracusas maximam esse Græcarum urbium, pulcherrimamque omnium, sæpe audistis. Et tanta est urbs, ut ex quatuor urbibus maximis constare dicatur. Præterea duo templi sunt egregia: Cereris alterum, alterum Liberæ: signumque Apollinis, qui Temenites vocatur, pulcherrimum & maximum*. Vide & Thucydidem lib. vi. Est autem Τέμενον Græcis, quod fanum seu templum Latinis. De aliis Syracusanorum fanis, Æsculapio sacris, aut Libero, aliisque, Tullius, loc. cit.

ΣΥΡΑΚ. Cum Palladis galeatæ effigie, apud Parutam, num. 21. cujus Deæ ædem ex Tullio ibi fuisse proxime vidimus. Sunt & quibus insculpta noctua, Palladis symbolum, num. 54.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Nummi plurimi, cum quadrigis, bigisve, certaminum ac victoriarum indicibus. Pindarus, in Pyth. Ode ii. Μεγαλόπολις ὃ Συρακούσαι, Εὐδρυματος Ἰέρων ἐν ᾧ κρᾶταιν &c. *Magna urbs, ὃ Syracusæ, in qua Hieron curru felix, victoria potitus, &c.* Olim autem quadrigæ, ut id obiter animadverta-

mus, junctos ἐκ Ὀδυσσεύου equos habebant quatuor, uti ex hisce nummis quadrigatisque denariis liquet: non ut in nostris duo præeunt, totidem sequuntur.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Pallas armata, belli Dea præses: & ex parte averfa Pegasus, apud Parutam num. 67. 68. 69. &c. Cusi fortassis ii nummi a Carthaginensibus, dum rerum in Sicilia potirentur, quod Medusa, cujus ex sanguine Pegasus natus fingitur, Afra fuit, Phorcynos Cyrenæi filia, ut ait Palæphatus in fabulis. Silius certe lib. xiv. inter signa navium Punicarum Sicularumque Pegasus enumerat:

*At vinclis trahitur cognata in litora Anapus,
Gorgoneasque ferens ad sidera Pegasus alas.*

At Pegasus nos idcirco potius insculptum hic remur, ut in Corinthiorum nummis, quod *Corinthus*, teste Velleio, lib. 11. *Syracusarum genitale solum* fuit, sive *μικρόπελις*, quo sensu accipi hanc vocem oportere ex Themistio diximus, verbo ΑΜΑΣΕΙΑΣ.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, cum Cereris effigie, cujus in capite spicæ, qui & illius Deæ ornatus solennis est, quare *Spicifera Ceres* a Manilio dicitur: & idem ubertatis Siculæ argumentum. Apud Parutam, num. 95. De Cereris æde, quæ Syracusis fuit, ex Tullio diximus. Sunt & in eo nummo faces accensæ, quibus usâ Ceres fertur in fabulis, cum Proserpinam quæreret.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Caput Jovis Olympii, cum fulmine: ex parte altera Pegasus: apud Parutam, in nummis Syracusiorum, num. 1. Fuit juxta Syracusanum portum oppidulum Ὀλυμπιον appellatum, cum Jovis Olympii templo: uti prodidere Thucydides lib. vi. Diodorus lib. xiii. & xx. Plutarchus in Nicia. Quibus omissis, Livii unius verba afferemus, e libro xxiiii. *Hæc nunciata cum essent Romanis, ex Leontinis mota sunt extemplo castra ad Syracusas Et jam non modo pacis, sed ne belli quidem jura relicta erant, cum Romanus exercitus ad Olympium (Jovis id templum est) mille quingentis passibus ab urbe castra Appius posuit.*

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Hercules leonem suffocat, apud

Parutam, num. 26. Clava Herculis alibi solum insculpta, num. cxi. De fano Herculis prope Syracusas, vide Plutarchum in Nicia. Ejus fani ruderibus superstructam aiunt ædem Magdalenæ sacram.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. In corona e spicis. Paruta, num. 97.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Leo, apud Parutam, num. 99. & 100. Fuisse vicum, locumve, prope Syracusas, cui Δέουτος nomen foret, Thucydides auctor est libro vi. & Livius lib. xxiiii.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Caput Apollinis laureatum. Ex altera nummi parte, Diana, soror Apollinis, cujus iterum ibi quoque cithara insculpta. Epigraphe, ΣΩΤΕΙΡΑ, *Servatrix*. Apud Parutam, num. 3.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Tripus. Ex parte antica, caput Apollinis laureatum: pone, equi caput, Carthaginensium typus. Apud Parutam, num. 8.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Aquila fulmini insidet. Ex parte altera, Jovis caput forma & habitu juvenili, cum laurea corona, simul & spicea. Apud Parutam, num. 8. Epigraphe, ΔΙΟΣ ΕΛΛΑΝΙΟΥ, Dorice pro Ἑλληνίου, *Jovis Græci, sive Græcanici*. Sic Ἑλλώιον τέλειδος, fanum Græcum in Ægypto, teste Herodoto in Euterpe, fuit.

SYRIA.

ΚΟΙΝΟΝ ΣΥΡΙΑΣ. *Commune Syriæ*. Trajani nummus apud Trifanum, tom. i. pag. 417. & in Museo nostro, in quo Cybeles turritæ effigies. Vide ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ, &c. Est & Juliæ Domnæ, apud eundem tom. ii. pag. 138. qui nummus ipsius Augustæ in templo effigiem præfert. Quantum Severo Principi, cujus Julia conjux fuit, totique domui Augustæ Syria debuerit, declarat inscriptio vetus, allata a Sponio, libro inscripto Gallice, *Recherches d'Antiquité*, pag. 193. reperta altero a Sidone Phœnicis lapide, via quæ Tyrum ducit:

IMPERATORES CAESARES

L. SEPTIMIUS SEVERUS. PIUS. PERTINAX.

AVG. ARABICVS. ADIABENIC. PARTHICVS. MAXIMVS.

TRIBVNICIA POTEST. VI. IMP. XI. COS. II. PROCOS. P. P.

ET. M. AVREL. ANTONINVS. AVG. FILIVS. EIVS.

VIAS. ET. MILIARIA. PER. Q. VENIDIVM. RVFVM.
 LEG. AVG. PR. PR. PRAESIDEM. PROVINC. SYRIAE.
 PHOENIC. RENOVAVERVNT.

Iterumque alterius fragmentum, pag. 194.

ET VIAS. ET. IMPERIVM
 PROVINCIAE SYRIAE.
 RENOVAVIT.

ADVENTVI. AVG. SYRIAE. Hadriani, apud
 Occonem, pag. 230.

EXERCITVS. SYRIACVS. Hadriani, e Cime-
 lio Regio. Sedet in equo Imperator, & ante eum stant
 signiferi quatuor, cum scutis, Labaro, & signis mili-
 taribus. Spartianus, in Hadriano, pag. 2. *Quinto Iduum*
Augusti die, legatus Syria litteras adoptionis a Trajano
accepit: quando & natalem adoptionis celebrari iussit.
Tertio Iduum earumdem, quando & natalem imperii
instituit celebrandum, excessus ei Trajani nunciatus est.
 Hoc ei scilicet exercitus Syriacus, cui tum præerat,
 gratulatur. Quamobrem ipse vicissim, ut ait idem Spar-
 tianus, pag. 3. *Militibus ob auspicia imperii duplicem*
largitionem dedit. Erat autem exercitus Syriacus olim
 vel ipsis Cæsaribus metuendus: Quare, ut narrat Ælius
 Spartianus in Didio Juliano, pag. 62. *Iulianus quidem*
neque Britannicos exercitus, neque Illyricos timebat:
Nigrum vero, Pescennium scilicet, qui a Juliano des-
civerat, occidi præceperat, timens præcipue Syriacos exer-
citus. Et in Severo, pag. 66. *Pescennius Niger impe-*
rium contra Didium Iulianum susceperat, auctoribus Sy-
riacis exercitibus. Eiusdem porro Hadriani nummi sunt
 alii, quos supra retulimus, EXERC. DACICVS.
 EXERC. RAETICVS. EXERC. BRITAN-
 NICVS. EXERC. MAVRETANICVS &c.
 Habuit enim plures in procinctu exercitus, in iisque
 legiones plurimas: quo loco succurrit illud animo Fa-
 vorini dictum sane lepidum, quod Spartianus refert in
 Hadriano, pag. 7. *Favorinus quidem, cum verbum ejus*
quoddam ab Hadriano reprehensum esset, atque ille ces-
sisset, arguentibus amicis quod male cederet Hadriano,
 de

de verbo quod idonei auctores usurpassent, risum jucundissimum movit. Ait enim: Non recte suadetis, familiares, qui non patimini me illum doctiorem omnibus credere, qui habet triginta legiones.

SYRIA. Nummus Antonini Pii, e Thesauro Goltzii, pag. 233. & apud Mediobarbum, pag. 193.

ΣΥΡΙΩΝ. M. Aurelii nummus, cum palmæ iconē. Plinio, lib. I V. sect. XXI I. *Syros* insula, in Cycladibus insulis. Suidas verbo *Φερεκύδης*. Ἡ Σύρα, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, πλησίον Δήλου. Fuit enim Syrius Pherecydes. Stephanus: Σύρα, νῆσος Ἰωνική... τὸ ἔθνικόν, Σύειος. A Syria autem regione, Σύρα Græcis dicuntur. Nunc *Sira* ea insula appellatur.

ΣΦΗΚΕΙΩΝ. Nervæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 233. Stephano: Σφήκεια, πόλις Εὐβοίας. τὸ ἔθνικόν, Σφήκες. Addi oportuit, & Σφήκειθ.

T

TALABRIGA MVN. Galbæ, e Thesauro Goltzii, pag. 244. Plinio, lib. I V. sect. XXX V. *Oppidum Talabrica*, in Lusitania. E Talabricæ rudēribus Alveïrum oppidum est excitatum, *Aveïro*.

TAMΑΣΙΤΩΝ. Nummi duo apud Goltzium in Græcia veterē, Tab. XXVII. Plinio, lib. V. sect. XXX V. *Tamaseus*. Stephano: Ταμάσιθ, πόλις Κύπρου... τὸ ἔθνικόν, Ταμασίτης, & Ταμάσιθ. In eo nummo turratum caput, templumque Veneris Paphiæ, cum ejus Deæ simulacro, metæ effigie. Vide ΚΥΠΡΙΩΝ.

TΑΝΑΓΡΑΙΩΝ.

TA. In Græcia Goltzii, Tab. XVII. cum effigie dimidiati equi, cujus collo corona ex olea circumdata, relata in curuli certamine victoriæ symbolum: ex parte altera clypeus est, commune, ut diximus, Bœotorum insigne. Plinio, lib. I V. sect. XII. *Tanagra*, liber populus. Stephano: Τάναγρα, πόλις Βοιωτίας... ὁ πολίτης, Ταναγραῖθ.

TANA. Nummus Germanici, e Gaza Regia. Puer nu-

cus, arcum læva, dextra ramum tenet.

TANITΩN.

TANI. L. IA. Τανιτῶν. Αυχέλευτος id. hoc est, anno undecimo Hadriani Imp. cujus principatu nummus ille cusus est, quem in Regia Gaza vidimus. Patinus, pag. 197. ΚΑΝΙ. perperam legit, quæ vox nihili est. Stephano: Τάνις, πόλις μεγάλη Αιγύπτου· ὁ πολίτης, Τανίτης. Plinio, lib. v. sect. ix. *Tanites* nomos, & sect. xi. *Taniticum* ostium Nili. In Notitia Eccles. pag. 55. Τάνις Provinciæ Ægypti Augustamnicae adscribitur. Dissitam a Damiatâ unius fere diei itinere Tanin aiunt scriptores belli sacri, Vincentius, Antoninus, & alii. Nec Damiatâ Tanis itaque est, nec Pelusium, ut suo loco monuimus: sed oppidum utroque recentius, ab Ælio Hadriano, vel ab Ælio Cæsare conditum, & cognominatum: nam *Æliopoleos* nomen olim habuit, ut Spondanus animadvertit, ad annum Christi MCCCXVIII. num. 1. Fallitur porro Holstenius, in Annot. ad Geograph. sacram, pag. 176. & qui ei prævit, Carolus a S. Paulo, cum Ταμνάθην Stephani, cui præfuere Elpidius & Bassus Episcopi, Damiatam esse arbitrantur. Damiatam enim esse constat intra Delta, in Provincia Augustamnica, cujus metropolis Pelusium fuit: Ταμνάθη vero, sive Ταμνάθης procul inde, plurium dierum intervallo, ultra Memphim, ipsumque Delta, in Arcadia Ægypti Provincia locum habuit, cujus metropolis Oxyrynchus fuit, Hierocle teste, seu quisquis ille est, cujus opera ac studio concinnata exstat antiqua Notitia, pag. 55. Arcadia vero dicta ea provincia est, vel ab Arcade rege, ut vult Eustathius: vel, uti verius arbitror, quod ut Achaiae umbilicus Arcadia est, mediterraneaue tota regio, sic tractus ille medium obtinet in Ægypto situm, ceteris undique cinctus nomis, sive præfecturis.

ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ. Severi nummus.

CE. ΤΡΟ. ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ. Nummus Juliae Domnae ex Gaza Regia: quem interpretari liceat, Σεπτιμίας Τεχμωων Τασιδων. Ut id ei nomen a Septimio Severo

inditum intelligas , cui conjux Julia Domna fuit. Figura muliebris in rupe sedet , amne pro pedibus emergente , quo typo oppidi situs indicatur.

ΜΕΤΡΟ. ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ. Caracallæ. *Metropolis Tavianorum*. Vel divisim , ΜΕ. ΤΡΟ. ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ. *Metropolis Trocmorum Tavianorum*. Plinius , lib. v. sect. XLII. *Oppidum Trocmorum Tavium* , in Galatia. In Conc. CP. V. collat. i. pag. 416. subscribit *Anastasius Episcopus Tabiæ* , vicem agens *Dorothei Episcopi Ancyræ*. In Notitia Hieroclis , pag. x i. Ἐπαρχία Γαλατίας. ὁ Ἀγκύρων. ὁ Ταβίας , &c. Et pag. 33. Ταβία. Vide notas in Plinium.

TAPANTINΩΝ.

ΤΑΡΑΣ, Tarenti conditor. Nummus ex argento , quo Taras ipse delphino vehitur , in Museo nostro. Plinius , lib. III. sect. xvi. *Tarentum* , oppidum *Laconum* &c. Stephanus : Τάρας , πόλις Ἰταλίας , ἢ ποταμὸς ὀρέανυμος ... ὁ πολίτης Ταρ. τῆος. Nunc quoque *Tarente*. Julius Pol- lux , lib. IX. cap. vi. Ἀριστέλης ἐν τῇ Ταραντίνων πολι- πεία φησὶ , καλεῖσθαι νόμισμα παρ' αὐτοῖς νοδμμον , ἐφ' οὗ ἐν- τιτυπώσθαι Τάρανα τον Π σε δῶνθ , δελφῖνι ἐποχούμερον. *Aristoteles in Tarentinorum Republica ait , numisma ab ipsis nummum vocari , eique insculptum esse Tarantem Neptuni F. delphino vectum*. Apud Goltzum in Magna Græcia Tab. xxxii. alteram nummi aream obtinent victores e ludo aut certamine , in equis sedentes , coronamque dextra præferentes , adscriptis nominibus , ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ , ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ , &c. Sunt & in quibus eques inculptus , quem Phalantum esse arbitramur , quo duce coloniam Lacones Tarentum duxere , teste Pausania in Phocicis , seu lib. x. pag. 326. Huic enim divinos honores decretos a popularibus suis auctor est Justinus , lib. III. cap. iv. Gerit is læva clypeum , cui delphin insculptus : quo vectum ad litus ipsum ferunt , navi in Crissæo mari fracta , ut idem Pausanias refert , pag. 329.

ΤΑΡΑΣ. Apud Goltzium , in Magna Græcia , Tab. xxxi. Hercules leonem clava conficit. Tarentini cum Jove

Herculem coluere, cujus simulacrum Romam Fabius Tarento transtulit. Plinius, lib. xxxiv. sect. xviii. *Fabius Verrucosus, cum Herculem, qui est in Capitolio, inde transferret, &c.*

TARRACO.

C. V. T. In Museo nostro, Tiberii nummus. *Colonia Vitrix Tarraco*. Similes sunt & Augusti nummi, tum in Cimelio Regio, tum in Museo nostro, & apud Patin. pag. 61.

C. L. CAES. AVG. F. C. V. T. *Caïus, Lucius, Cæsares, Augusti Filii. Colonia Vitrix Tarraco*. In Cimelio Regio, & apud Patinum, in Indice, pag. 4.

C. V. T. T. In Cimelio Regio. Has singulares litteras Ant. Augustinus, Dialog. 11. de antiq. veterum numism. sic interpretatur: *Colonia Vetus Togata Tarraco*. Nos *Vitrix*, quam *Vetus* malimus: nam *colonia vetus*, aut *colonia nova*, nusquam quidem, quod sciam, in nummis exstat. Inscriptiones Gruteri duæ, pag. 429.

COL. I. V. T. TARRAC. *Colonia Iulia Vitrix Togata Tarraconensis*. De Togatæ cognomine, quod magis arridet, quam *Tyrhenicæ*, vide Anton. August. Dialog. vii. Antiquitatum in nummis veterum, pag. 105. Sic Lampridius certe in Commodi vita, Carthaginem coloniam auctor est ab eo cognominatam, Alexandriam Commodianam Togatam. Plinius, lib. 111. sect. 1v. *Colonia Tarraco, Scipionum opus*, quo quidem loco non coloniam aït Tarraconem a Scipionibus esse deductam: sed oppidum ædificiis instauratum. Nam prima colonia deducta Carthaginem est, Velleïo teste, post Scipiones. Hodie *Tarragona*, in ora Catalauniæ. Inscriptio apud Gruter. pag. 382. COL. TARRAC. In eo porro Augusti nummo, quem hic representamus, nummi aream ara obtinet, ex qua palma enascitur: quo symbolo quid indicetur, M. Fabius Quintilianus docet, ut ante nos vidit Ant. August. Dial. 11. Antiq. pag. 13. Is enim auctor est, in dictis Cæsaris Augusti, lib. v. cap. 1v. Inst. Orat. enata palma in ara ipsi consecrata, misisse Tarraconenses legatos, gra-

tulatum Romam, quod victoriæ omen, atque æternitatis symbolum palma in ejus ara extitisset. *Apparet*, respondit ille, *quam sæpe accendatis*. Intellexit nimirum Augustus nasci herbam aut arboris ramos in ara sacrificiis atque ignibus minime frequentata.

ΤΑΡΣΟΥ.

ΑΔΡΙΑΝ ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟΣ. ΝΕΩΚΟΡΟΥ. ΚΥΔΝΟΣ. Nummus Hadriani, cum figura Huvii decumbentis. Et alter Sabinæ, apud Medio-barbum, pag. 187. Plinio, lib. v. sect. xxii. *Cydnus* amnis *Tarsum liberam urbem procul a mari secans*. In altero viri nummo e Gaza Regia additur, ΟΜΟΝΟΙΑ ΣΕΒΑΚΤΩΝ. *Concordia Augustorum*, stantque Imp. duo in ei nummi superficie.

ΑΔΡΙΑΝΗΣ. ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Antinoi in Cimelio Regio, cum epigraphe altera, ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ. Item L. Veri, Commodi, & Crispinæ. Ex quibus Hadriani nummum pæne exesum, quem Patinus affert, pag. 203. ΑΔΡΙΑΝ. . . . ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, refertque ad nescio quam Hadriano-polim, vel Hadrianeam, sic explendum, sarcendumque intelligas: ΑΔΡΙΑΝΗ. ΤΑΡΣΟΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ.

ΚΟΜΟΔΕΙΟΣ. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ. ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΔΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Commodianus ὀνομαζόμενος Οὐκουμενικός, Ταρσὶ μετροπόλεως, bis Neocororum*. Commodi nummus e Gaza Regia. Sic supra ΙΕΡΟΣ ΑΓΩΝ ΝΙΚΑΙΕΩΝ.

ΑΔΡ. ΣΕΥΗΡΙΑΝΗΣ. ΤΑΡΣΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Severi, ex Gaza Regia.

ΤΑΡΣΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΚΙΛΙΚΙΑΣ. Antonini Pii e Gaza Regia. Mulier turrata spicas porrigit: annumque Cydnum pede proterit.

ΚΟΛ. . . . ΙΟΝ. ΕΛΕΥΘ. ΤΑΡΣ. Caracallæ nummus, cum signo Libertatis, apud Patinum, pag. 310. Sed legendum haud dubie, ΚΟΛ ΑΝΤΟΝ. vel ΑΝΤΩΝ ΕΛΕΥΘ. ΤΑΡΣ. Κολωνίας Ἀντωνειναιῆς ἐλευθέρως Ταρσού. *Colonia Antoniniana libera Tarfi*. Plinio,

lib. v. sect. xxii. in Cilicia, *Tarfos*. Stephano: Τάρσος... ὁ πολίτης, Ταρσεύς.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗΣ. ΣΕΥΗΡΑΣ. ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠ. Γ. Β. Hoc est, *Λυχάλευτος β'*, anno secundo: est enim Latina forma, ut solet, inversa littera L. Caracallæ nummus, in quo Prætoria navis insculpta, Tarfensium, uti hodie Parisiensium, insigne. Ex parte nummi altera, ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥΗΡΟΣ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Π. Π. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Ἀυρήλιος Σέυηρος Ἀντωνεῖνος, Πῖος Παρθικός, ut quidem Tristanus interpretatur, tom. 11. pag. 215. Nos simplicius veriusque, Πατὴρ Πατρίδος, *Pater Patriæ*.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗΣ. ΣΕΒΗ. ΑΔΡ. ΤΑΡΣΟΥ. Caracallæ nummus e Cimelio Regio. Ἀντωνεινιαῖος Σεβηλαιῖος Ἀδριαῖος Τάρσου.

ΤΑΡΣΟΥ. ΜΑΚΡΙΝΙΑΝΗΣ. ΜΗΤΡ. Macrini nummus e Cimelio Regio: ut & alter qui sequitur:

ΣΕΥ. ΜΑΚΡΕΙΝΙΑΝΗΣ. ΤΑΡΣ. Cum signo Libertatis.

ΑΔΡ. ΣΕΟΥΗ. ΑΛΕΞΑΝ. ΜΗΤΡ. ΤΑΡΣ. Alexandri Severi, ex eadem Gaza. Ἀδριαῖος Σεουηλαιῖος Ἀλεξανδρείας Μητροπόλεως Τάρσου.

ΤΑΡΣΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΑΜΚ. ς. Γ. Pupieni nummus, in quo inverte postremæ litteræ duæ, pro L. B. hoc est, *λυχάλευτος β'*, anno secundo, principatus scilicet Pupieni. Tristanus tom. 11. pag. 497. hic suam iterum Amanœdicam Ciliciam, quam nemo novit, inculcat & obtrudit. Vide nummos ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ. In eo nummo Triton insculptus, qui concham inspirat: supra delphinus volitat.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΑΝ. ΤΑΡΣΟΥ. Gordiani junioris, ex eodem Cimelio Regio.

ΤΑΡΣΕΩΝ. Apud Ill. Harlæum. Ex parte averfa, ΜΗΤΡΟ.

ΤΥΧΗ. ΤΑΡΣΟΥ. *Fortuna Tarfi*. Vide ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ.

Η. ΓΑ. ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ, cum nota Præfecti monetæ in parte ima nummi. Ex parte altera, Jovis

caput. Quem nummum sic interpretor: *Ἡρακλείας, Τάρσου, Ἀδελφῶν Δημῶν. Heracleæ, Tarsi, Fratrum populorum.* Fraternitatis, ac necessitudinis, ut inter fratres, sic inter civitates, vincula intercessisse, nec magis ex cognatione, quam ex amicitia, tum hic nummus docet, tum Aristides etiam, his verbis: *Νδν χει πάσας τὰς πόλεις ἀδελφὰς ἀλλήλαις ὑπολαμβάνειν.* Et Dio Prusæus, orat. xxxviii. pag. 481. vocat, *ἐν τῇ πόλει ἀδελφότητα.* Iterumque, pag. 482. *Ὁφελον ἐξῆν καὶ τὸν Ἐφεσίων ΔΗΜΟΝ ποιήσασθαι ΑΔΕΛΦΟΝ ὑμῶν.* Quæ sit autem ea Heraclea, haud proclive est augurari: Thracicæne, an Pontica, an Carica, Æolicæne: de quibus nos suis locis egimus, tum in hoc opusculo, tum in Commentariis Plinianis. In ejus porro nummi parte suprema litteræ eæ adjectæ ΔΞΡ, annum designant CI. XIV. ex quo vel civitatis vel libertatis jus oppido ei concessum, vel metropoleos prærogativa: vel denique, quod verius arbitror, a civitatis statu in meliorem formam revocato per Athenodorum, Augusti principatu, ut Strabo refert, lib. xi v. pag. 674.

TAPCOY. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Caput turratum. Ex parte averfa, ΚΟΙΝΟΝ ΚΙΛΙΚΙΑΣ. *Commune Ciliciæ*, e Cimelio Regio, & apud Tristanum, tom. II. pag. 217. Templi effigies, cum aquila: quo sacra communia totius Provinciæ Tarsi habita pro salute Romani Principis, cujus insigne Aquila, significatur.

TAVRINVM.

COL. IVL. AVG. TAVRINOR. *Colonia Iulia Augusta Taurinorum.* Nummus Neronis in Thesaurο Goltzii, pag. 240. Plinius, lib. III. sect. XXI. *Colonia Augusta Taurinorum*, &c. Hodie *Turin*.

TAYPOMENITAN. E Museo nostro Parisiensi. In parte antica, caput Apollinis, cum epigraphe, ΑΡΧΑΓΕΤΑ. Appianus, lib. v. bell. Civil. p. 734. *Ὁ ἅ Ἀρχηγέτης Ἀπόλλωνος ἀγαλμῶν ὄσιν, ὃ ὄσων ἐστήσαντο Ναξίων οἱ εἰς Σικελίας ἀποικισμένοι.* *Archegetes est Apollinis parva statua, quam primum dedicarunt Naxii coloni missi in Siciliam*, Tauromenitani deinde appellati. Thucydides sub ini-

tium libri sexti, pag. 412. ubi de priscis Siciliae incolis: Νάξον ᾠκησαν, inquit, καὶ Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βωμόν, ὅστις νῦν ἐξω τῆ πόλεως ἔστιν, ἰδρῦσαντο. *Naxum condiderunt, & aram Apollinis Ductoris, quae nunc extra urbem visitur, exstruxerunt.* Dorica dialecto Ἀρχαγέτας dicitur. Pindarus, Pyth. Ode v.

Ὁ δ' Ἀρχαγέτας δῶκεν Ἀπόλλων, &c.

Ubi Scholiastes: ὁ ᾗ τῆ Σποικίας ἀρχηγέτης Ἀπόλλων, *colonia ductor Apollo.*

COL. AVG. TAVROMEN. Tiberii nummus in Thef. Goltzii, pag. 238. Plinius, lib. 111. sect. XIV. *Colonia Tauromenium, quae antea Naxos.* Stephano: *Ταυρομήριον... ὁ πολίτης, Ταυρομήριτης, καὶ Ταυρομήριος.* Quare in nummo sequenti ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΑΝ. Dorice, pro ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΩΝ. Nunc *Taormina.* Plura vide in Plinianis notis.

TΑΥΡΟΜΕΝΙΤΑΝ. Caput Apollinis, apud Parutam. In parte aversa, uva vini feracitatis in eo tractu ac bonitatis index. Plinius, lib. XIV. sect. VIII. *Est in eadem Sicilia & Tauromenitanis vinis honos, lagenis pro Maertino plerumque subditis.*

TΑΥΡ. Caput Apollinis. Ex parte altera, ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. Tripus. Apud Parutam, num. 10. Sunt & cum tauri, sunt & cum Minotauri effigie, num. 12. 13. &c.

TΑΥΡΥΝΥΜ. Miles Romanus inter equum & taurum. Busbequius visos a se hos nummos ait, epist. I. Plinio, lib. 111. sect. XXVIII. *Taurunum, ubi Danubio miscetur Saus.* Hodie *Belgrade*, in Hungaria.

TΕΑΝΥΜ *Italiae oppidum.*

TΙΑΝΟ. Nummi Musei nostri, in quibus gallinacei sculpta effigies, ut in Sueffae, & Caleni nummis: ex parte aversa, Palladis caput, ut in Sueffanis. Plinio, lib. 111. sect. IX. *Colonia Teanum Sidicinum cognomine*, in prima Italiae regione, in qua Latium & Campania continetur. Nunc *Tiano*, ad fontes fluvii Savonis.

TΙΑΝΩ. In magna Graecia Goltzii, tab. XXI. cum Lunae falcatae effigie ex superficie una: ex altera, radiati Apollinis.

TΕΓΕΑΤΑΝ.

TEGEATAN. Dorico more, pro Τεγεατῶν. Nummus Cimmeli Regii, Jovis capite ex parte altera insignitus: Palladis, ac Martis, ex priore. Cur Mars in eo nummo & Alea Minerva sint insculpti; ex Pausania discas, in Arcadicis, seu lib. VIII. pag. 274. Plinio, lib. I V. sect. x. in Arcadia, Τεγεα. Stephano: Τέγεα, πόλις Ἀρχαδίας... ὁ πολίτης, Τεγεάτης.

TENEATΩΝ. In agro Corinthiaco Tenea pagus, seu oppidum fuit, ibique Apollinis Teneatae fanum, teste Strabone, lib. VIII. pag. 380. Καὶ ἡ Τενέα δ' ἔστι κάμην ἢ Κορινθίας, ἐν ἣ τὸς Τενεάτου Ἀπόλλωνος ἱερόν λέγεται. Vide & Pausaniam, in Corinth. seu lib. I I. pag. 84. Huc pertinere credimus nummum eum, quem superius KENEATΩΝ mendose inscriptum monuimus.

TENEΔΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 233. & ex Tab. XI V. insularum Graeciae. In hisce nummis bipennis insculpta cum muribus, ex parte averfa vultus, seu Jani, biceps. Stephanus. Τενέδος, νῆσος τῆς Σποραδίων... ὁ πολίτης, Τενέδιος..... Ἐστὶ καὶ ἑτέρα παρσιμία, Τενέδιος πέλεκυς, ἔστι τῆς ἡτοι πικρῆς, ἢ καὶ μάλλον συντόμως σποκοπήων τὰ ζητήματα, καὶ τὰ ἄλλα ὠφέλιμα. Καὶ φησιν Ἀεισείδης καὶ ἄλλοι Ἵ ἐν Τενέδῳ, Ἀπόλλωνα πέλεκυν κρατεῖν ἄφα τὰ συμβάντα τοῖς ἀπὸ Τένιδω. Ἡ μάλλον, ὡς φησιν Ἀεισετέλης ἐν τῇ Τενεδίων πολιτείᾳ, ὅτι βασιλεύς τις ἐν Τενέδῳ νόμον ἔθηκε, τὸν καταλαμβάνοντα μοιχρὸς, ἀναρεῖν πελέκει ἀφοτέρις. Ἐπειδὴ ἡ συνέβη τὸν υἱὸν αὐτοῦ καταλιθιῦναι μοιχρὸν, ἐκύρωσε ἔτι ἀπὸ τοῦ ἰδίου παιδὸς τηρηθῆναι τὸν νόμον. Καὶ ἀναρεθῆναι, εἰς παρσιμίᾳ ἐλθεῖν τὸ ὠφέλιμα, ἔστι τῆς ὠμῶς ὠφελιμῶν. Διὰ τοῦτο φησὶ καὶ ἔστι τὸ νομίσματος τῆς Τενεδίων κεφαλῆς, ἐν μὲν τῷ ἑτέρῳ μέρει πέλεκυν, ἐπὶ ἣ τὸς ἑτέρῳ δύο κεφαλῆς, εἰς ὑπόμνησιν τοῦ ἀπὸ τὸν παῖδα παθήματος. Tenedus, insula Sporadum... Civis, Tenedius..... Est et altera parsiomia, Tenedia securis: de iis, qui vel acerbius, vel etiam nimis concise quæstiones, aut alias res præcidunt. Aiuntque Aristides et Tenedii alii, datam Apollini securim (Smintheo scilicet, de quo mox dicemus) propter ea quæ Tenna acsiderunt. Vel potius, ut ait Aristoteles, in Tenediorum

republica, quod rex quidam in Tenedo legem tulit, ut deprehensi adulteri securi ambo ferirentur. Quoniam vero accidit, ut ipsius filius eo crimine teneretur, iussit etiam a filio pœnas exigi. Eoque occiso res in parœmiam vertit, de iis quæ crudeliter aguntur. Quamobrem, inquit, & in nummis Tenediorum ab una parte securis insculpta, ab altera capita duo, ad ejus rei memoriam quæ filio contigit. Mures autem ad Apollinem Smintheum spectant, cujus ibi fanum fuit, Strabone teste, lib. xiiii. pag. 604. Τένεδος. . . πόλιν ἔχει Αἰολίδα, καὶ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος, καὶ τὰς ἐξ ὁ ποιητῆς μαρτυρεῖ.

Τένεδοςί τε ἱρι ἀνάσεις Σμινθεῖ.

Smintheu, qui Tenedum regis.

Nomen autem ei Deo factum a muribus ex eo loco fugatis: sunt enim *σμίνθη* Cretensium lingua mures. Plinio, lib. v. sect. xxxix. *Tenedus*. Nunc quoque *Tenedo*, notissima fama insula, ut Maro cecinit, 2. *Æneid.*

TENE Δ Ο Σ Securis, seu bipennis. Ex parte altera, Apollo cum mure: quo habitu a Strabone, loc. cit. describitur. *Τὸ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνός ἔστιν ἱερὸν, καὶ τὸ σύμβολον τὸ πῦρ ἐπιμότητα τοῦ ὀνόματος σῶζον, ὁ μῶς ὑποκείται τῷ ποδὶ τοῦ ξοάνου. Templum Apollinis Sminthei, ac symbolum nominis veritatem rationemque conservans, mus sub pede simulacri est.*

ΤΕΡΕΒΙΝΤΙΝΩΝ. Vel **ΤΕΡΕΒΙΝΘΙΝΩΝ** potius fortassis. Vide **ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ**. Adde & ea quæ diximus postrema nota in librum quintum Geographicum Plinii, pag. 630.

ΤΕΡΙΝΑΙΩΝ. Victoriæ sedentis effigies, in Cimelio Regio, & in Magna Græcia Goltzii, Tab. xxiii. Plinio, lib. iiii. sect. x. *Crotoniensium Terina, sinusque ingens Terinaeus.* Stephano: *Τέρνα, πόλις Ἰταλίας..... ὁ πολίτης, Τερναῖος.* In Calabria, hodie *Nocera*. Sinui Terinaeo nomen, *Golfo di S. Eufemia*.

ΤΕΡΜΗΣΣΕΩΝ. In Cimelio Regio, & apud Spanhem. lib. de usu numism. pag. 477. Urbs est Pisidica memorata Straboni, lib. xiiii. pag. 631. *Ἡ δὲ Τέρμισός*

ἔστι Πισιδικὴ πόλις... Ἐφρκειμένη τῷ Κιβύραξ; *supra Cibyram posita*. Ex parte altera, vir seminudus cum clava sedens, addita epigraphe ΣΟΛΥΜΟΣ, quem illum heroem esse credimus, a quo Solymi appellati Pisidæ, ut Plinius ait, lib. v. sect. xxiv.

ΤΕΡΜΙΣΕΙΩΝ. E Cimelio Regio nummus, in quo Martis caput galeatum: quidam ΕΡΜΙΣΕΙΩΝ perperam legere. Ex parte averfa, ut in priore nummo, ΣΟΛΥΜΟΣ. Stephanus: Τερμισιὸς πόλις Πισιδίας... τὸ ἔθνικόν, Τερμισιός. Strabo, lib. xiii. pag. 630. Τῆς γοῦ Τερμισιᾶδος ἀκρας ὁ Ἐφρκειμένος λόφος καλεῖται Σόλυμος: Ἐ αὐτοὶ δὲ οἱ Τερμισιᾶς Σόλυμοι καλοῦνται.

ΤΗΙΩΝ. Augusti nummus, e Cimelio Regio. In parte averfa, Augusti effigies, & epigraphe, ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΚΤΙΣΤΗΣ. *Augustus conditor*. Plinius, lib. v. sect. xxxviii. *Teos cum oppido*. Stephano: Τέως, πόλις Ἰωνίας... τὸ ἔθνικόν, Τήιος, &c.

ΤΗΙΩΝ. Neronis, Domitiani, cum Bacchi stantis effigie, Domitiæ, Sabinæ, Faustinae Aurelii. Et Severi etiam cum Prætoris nomine, sed obscuro, tum in Gaza Regia, tum apud Patinum in Thesauro, pag. 116. ΕΠΙ. ΣΤ. ... ΓΕΡΣΑΛΑ. ΛΕΟΝΗΤΟΣ. ΤΗΙΩΝ. Forte, ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΣΕΡ. ΣΑΛΑ. ΛΕΟΝΤΟΣ. Ἐπὶ Σερατηρῶ Σεερού Σαλλουτίου Λέοντος. Τήϊων. *Sub Prætoro Servio Sallustio Leone. Teiorum*. Bacchus ibi insculptus cum tigride.

ΣΤΡΑ. ΛΟΥ... ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. ΤΗΙΩΝ. Comodi nummus e Gaza Regia, cum Æsculapii effigie. *Prætor Lucio... Antonino*.

ΕΠ. ΣΤΡ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ. ΤΗΙΩΝ. *Sub Prætoro Epicrate. Teiorum*. Valeriani nummus e Gaza Regia. Bacchi stantis effigiem exhibet, cantharum dextra, læva thyrsum gerentis: jacente ante pedes panthera. Hæc agri sunt vini feracis symbola.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΗΙΩΝ. Lyra, & Gryphus. E Cimelio Regio.

ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥΣΙ. Valeriani, ac Salonini nummi, ex Cimelio Regio. In hoc postremo Prætoris signatur

- nomen, Herculisque stantis effigies: ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΟ.
 ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙΝ. Τημενίου πόλις. *Temeni Portæ*,
 quarum Pausanias meminit, in Atticis, pag. 34.
Λυδίας ἡ ἀνω πόλις ἔστιν οὐ μεγάλη Τημενίου πόλις. In Lydia
superiore oppidum haud magnum Temeni portæ. In Noti-
 tia Eccles. pag. 20. Τημενίου πόλις Phrygiæ Capatianæ
 adscribuntur. Et pag. 49. ὁ Τημενίου ἡγεμῶν, pro Τημενίου
 ἡγεμῶν. Apud Ptolemæum, lib. v. cap. 11. ΤΡΙΜΕ-
 ΝΟΘΥΡΙΤΑΙ, pro ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΙΤΑΙ.
- ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙ. ΔΟΛ. ΞΕΝΟΦΙΛΟΟ. ΑΡΧ.
 Α. ΤΟ Β. Pallas sedet, in nummo Gordiani junioris,
 e Gaza Regia. Δόλλιος Ξενοφίλος Ἀρχιερέως πρώτος τὸ β.
Lollius Xenophilus Pontifex primus iterum.
- ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΟ. ΑΡΧ. . . . ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙΝ.
 Ceres cum facibus, curru equorum quadrijugo vehi-
 tur, in nummo Gallieni ex eadem Gaza. In altero, cui
 eadem epigraphe est, Valerianus & Gallienus sacra
 peragunt ad aram: stans in medio Victoria utrumque
 coronat.
- ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΩΝ. Diana multimammia. Ex parte
 averfa, ΕΠΙ. Μ. ΤΥΛΛΙ. *Sub M. Tullio.* Prætor
 urbis scilicet. Cereris caput cum spicis. Est Cimelii
 Regii.
- ΘΕΑ. ΡΩΜΗ. Ex parte averfa, ΝΕΙΚΟΜΑΧΟΟ.
 ΑΡΧΙΕΡ. Α. ΤΟ. Β. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙΝ.
Nicomachus Pontifex primus iterum Temenothyrensibus.
 E Cimelio Regio.
- ΝΙΚΟΜΑΧΟΟ. ΑΡΧΙΕΡ. Α. ΤΟ. Β. ΤΗΜΕΝΟ-
 ΘΥΡΕΥCΙ. Ex parte altera, ΚΤΙCΤΗC. *Conditor.*
 Herculis caput, quem conditorem urbis suæ ii appel-
 lant. Herculem certe in eo tractu aliquando fuisse,
 auctor est Pausanias, loc. cit.
- ΤΗΜΝΟΟ. Caput turratum. Ex parte averfa, ΤΗΜΝΕΙ-
 ΤΩΝ. Fortuna, cum temone & Copiæ cornu. Apud
 Sponium, in Itiner. Athen.
- ΕΠΙ. CΤΡ. ΦΛ. . . . ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. *Sub Prætor*
Flavio. . . . Juliæ Domnæ, apud Trifanum, pag. 137.
 cum Herculis in rupe jacentis effigie, ut mox dicemus.

ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Nummi Philippi Patris, apud Patinum, pag. 386. cum Hermi fluvii jacentis effigie. Nunc Cimelii Regii : in quo sunt & Alexandri Severi, & Gordiani junioris cum signo Libertatis, & cum Herculis stantis effigie nummi. Juliae Domnae nummus Herculem exhibet in rupe sedentem, id quod oppidi fortassis in colle situm significat. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Temnos*. Stephano : Τῆμων, πόλις τῆς Αἰολίδος . . . ὁ πολίτης, Τημνίτης.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. Ι. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Nummus Otaciliae e Cimelio Regio, cum Æsculapii effigie. *Sub Prætorē Julio Antonino.*

ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. ΕΡΜΟΣ. Otaciliae Severæ, e Cimelio Regio : quo nummo cultum a Temnitis Hermum amnem patet, qui & in eo insculptus cernitur, & agrum Smyrnensem alluit : atque adeo utriusque populi societas indicatur. Vide *ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ Phrygiæ*. Quin & illud oppidum amnem eum alluisse conjicimus ex Pausania in Eliac. prior. pag. 160.

ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΕΡΜΕΙΟΥ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Juliae Mæmax, e Cimelio eodem, & apud Tristanum, tom. II. pag. 400. *Στρατηγὸς Αὐρηλίου &c. Prætorē Aurelio Hermia Temnitarum.* Idem Prætor supra in nummo *ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ* occurrit. In isto Pallas stat, dextra victoriolam, læva hastam gerit.

ΕΠ. ΣΤΡΑ. ΗΡΩΔΟΥ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Juliae Mæxæ, ex eodem Cimelio, cum Palladis simili icone. *Sub Prætorē Herode.* Cave hic Herodem Atticum intelligas, de quo Philostr. lib. 2. de vitis Soph. cum is Hadriano principe vixerit.

ΣΤ. ΑΥ. ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ Β. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Gordiani, ex eodem Cimelio. *Prætorē Aurelio Nicostrato iterum.* Pallas stans victoriolam tenet. In altero ejusdem Gordiani, stat Æsculapius.

ΕΠ. ΣΤ. ΑΥ. ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΙΑΝΟΥ. ΤΟ. Β. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. *Sub Prætorē Aurelio Stratoniciano iterum. Temnitarum.* Gordiani, cum Æsculapii stantis effigie. Tristanus, tom. II. pag. 523. pro ΤΗΜΝΕΙ-

ΤΩΝ, ΒΑΗΝΝΕΙΤΑΝ legit, insigni errore.

E. CT. CTPATONEIKIANOY. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ.

Ἐπὶ στρατηγῶς Στρατονεικιανοῦ, Τημνεϊτῶν. Patinus pag. 5. ΤΗΜΕΙΤΩΝ, perperam legit. Ex parte averfa, ΙΕΡΑ CYNΚΛΗΤΟC. In Apamensium Phrygiæ nummo hic rursus Stratonicianus Prætor occurrit.

ΤΗΝΙΩΝ. Alexandri Severi nummus in Cimelio Regio, & apud Trifstanum, tom. 11. pag. 411. Nummi aream Neptuni tridens obtinet, quod cum inprimis Tenii colerent, uti ex Philochoro Clemens Alex. refert in Protrept. pag. 18. φιλόχορος ἢ ἐν Τιῶν Ποσειδῶνα φησι πῦμασαι ἱερῶν. *Philochorus in Tenos coli Neptunum Medicum ait.* Et Strabo, lib. x. pag. 487. Τιῶν ἢ πόλις μὲ οὐ μεγάλη ἔχει. Τοῦ ἢ ἱερῶν τοῦ Ποσειδῶν μέγα ἐν ἄλλοι, ἢ πόλεως ἔξω, θεῶς ἄξιον, &c. *Tenos urbem habet non magnam: sed extra urbem in loco est fanum Neptuni, dignum quod spectetur: ubi & Neptunia celebrantur.* Serpente tridens involvitur, quod serpentibus anguibusque insula ea scatet: unde & alterum ei nomen Ὀριόδοσα, teste Plinio, loco cit. & Stephano: Aristoteles etiam Hydruffam vocavit: non tam idcirco fortassis quod irrigetur aquis, Ἐξ τῶ κατέρρυτον ἔη, uti Stephanus interpretatur, quam quod hydris abundet. Aristoph., Scholiastes in Pluto: Ἐν τῇ Τιῶν μία τῆ Κυκλάδων νῆσω ὄφεις καὶ σκορπίοι δεινὸν ἐγίνοντο. Quin & vox ipsa Τιῶν Helychio ἔχιδνα est, hoc est, vipera: ut eodem spectare nomina hæc omnia videantur. Vel forte Neptuno vim medicam serpens ille inesse significat, quam Æsculapio symbolum idem alias in nummis assignat. Sunt & in Græcia Goltzii. Plinio, lib. 1 v. sect. xxii. *Tenos insula cum oppido.* Stephano: Τιῶν, νῆσος Κυκλάδων... ὁ πολίτης, Τιῶν. Nunc Tenos.

ΤΗΝΙΩΝ. Neptuni tridens, cum delphinis. Ex parte altera, Neptuni caput. Apud Goltzium, in insulis Græciæ, Tab. xviii.

ΤΗ cum uva, vini copiarum in agro eo indice. Ex parte averfa, Jovis Hammonis caput.

THRACIA.

ADVENTVI. AVG. THRACIAE. Hadriani,
e Cimelio Regio.

ΚΟΙΝΟΝ. ΘΡΑΚΩΝ. *Commune Thracum*, Caracallæ
nummi.

ΤΙΑΝΩΝ. Antinoi, Antonini Pii, L. Veri, & Gordiani
junioris, ex Cimelio Regio nummi. Plinio, lib. vi.
sect. i. *Oppidum Tium*, in Bithyniæ, Paphlagoniæque
confinio. Stephano : Τίος, πόλις Παφλαγονίας τῶς Πόν-
του, ἄπὸ Τίου ἱερέως, τὸ γένος Μιλησίου, ὡς Φίλων. Δημο-
θένης δ' ἐν Βιθυνιακοῖς φησι, κλιτὴν τὴν πόλιν ἠέδωκε Πά-
ταρον, ἐλόντα Παφλαγονίαν. καὶ ἐν τῶς πρῶτῶν τὸν Δία, Τίον
προσαγορεύσαι. . . . τὸ ἔθνηκον, ἄπὸ τῶς Τίου Τιανός, ὡς ἄπὸ
τῶς Κίου Κιανός. *Tios, urbs Paphlagonia Ponti, a Tio sa-
cerdote, genere Milefio; ut Philon prodidit. Demosthe-
nes vero in Bithyniacis ait, conditorem oppidi fuisse Pa-
tarum, capta Paphlagonia: Et a cultu Iovis, ἐν τῶς
πρῶτῶν τὸν Δία, Tium appellasse. . . . Gentile nomen a Tio
Tianos, ut a Cio Cianos.* A Phlegonte, lib. de longæ-
vis, inter eos quos centum annos vixisse Censuum
Commentarii prodidere, hi recensentur : Ἀλέξανδρος
Δημητρίου, Τιανός ἄπὸ Πόντου καὶ Βιθυνίας. Γάζα Τίμωνος,
Τιανή, ἄπὸ Πόντου καὶ Βιθυνίας. Χρηστὴ Ἀντιπάτρου, Τιανή.
Χρυσίον Θεοφίλου, Τιανή. Ἰέραν Ἰέρανος, Τιανός. E Bi-
thynia fuisse Antinoum constat, cujus in nummo e
Gaza Regia, ΤΙΑΝΟΙ pariter legimus. In Notitia
Eccles. pag. 33. Provinciæ Honoriadis, quæ pars Bi-
thyniæ fuit, adscribitur Τίος. Et in Conc. Constanti-
nop. V. pag. 168. subscribit Ἀνδρέας ἐπίσκοπος τῶς Τιάνων,
τῶς Ὀνωρεατῶν ἐπαρχίας. In nummo Antonini Pii primum
allato, (nam id fere exciderat) fax erecta cernitur,
quæ nempe in sacris Jovis Tiani accendi soleret. Ne-
que enim hic quisquam existimet certamen hic signari
Lampadum, quo in certamine victor discedebat, λαμ-
παδιφόρος dictus, qui cursum perfecisset inextincta fa-
ce. Nam & id certaminis genus Athenis modo in Cera-
mico edi solebat, & tergemino tantum festo solenni,
Quinquatribus, Vulcanalibus, Prometheis. Scholiastes
Aristophanis in Ranis, pag. 263. Ἐν Ἀθλιώτῃς ἕστὶ γυμ-

νάσιον, ἐν ᾧ ἐλαμπαδιφόρω οἱ γυμνάζοντες. Οὗ δὲ λαμπα-
δος ἡ ἀγὼν τρίτον Ἀθλιώσιν ἤγετο. Πεγμήθεια, Ἡφάθεια,
Παναθλιώμα. Promethea quidem in memoriam ignis in-
venti: Vulcano & Minervæ artium magistris, quæ sine
igne nullæ sunt. Vide & Pausaniam in Atticis, pag. 30.
Sed non sunt, inquam, hæc eo loci certamina intelli-
genda, quæ fuere Atheniensium propria. De faculis
itaque in cultu Deorum accendi solitis hanc in num-
mis facem accipimus. Sic in nummo Antonia, ejus
quæ Drusi fuit & Caligulæ avia, duæ faces erectæ
stant, symbolum sacerdotii Augusti, quod Antonia
gessit. Laëtantius, lib. vi. cap. i. *Maçant opimas &
pingues hostias Deo esurienti. . . . accendunt lumina tan-
quam in tenebris agenti.* Conc. Arelat. ii. can. xxii.
*Si in alicujus presbyterio infideles aut faculam accende-
rint, &c.* Æsculapio in primis, cujus Numini in pri-
mis devotos fuisse Tianos nummi subsequentes do-
cent, faces accendi solitas, ex Aristide discimus, orat.
de concordia ad civitates Asiaticas, tom. ii. pag. 304.
Hallucinati sunt omnes ad hunc diem antiquarii, qui
a Tyanensibus Cappadociæ cusos hos nummos pu-
tarunt, vel in Italiæ oppido Tiano, sive Apulo, sive
Sidicino, ut Patinus, pag. 226. Sunt & aliæ quidem
in Asia Proconsulari Τianaί, in Notitia Eccles. pag. 27.
sed quæ huc minime spectent, cum ex ipsis fingi
ΤΙΑΝΑΙΩΝ ars plane poscat.

ZEYC. EPΓACTHC. TIA. Antonini Pii, & ZEYC.
EPΓACTHC TIANΩN, M. Aurelii nummi e Ci-
melio Regio, cum Jovis togati ac stantis effigie, bra-
chio dextro nudo exertoque: lævo, hastam gerit. *Iup-
piter Opifex, Tianorum.* De cultu Jovis apud Tianos,
dictum est proxime ex Demosthene. Sic in nummis
Laodicensium ZEYC ΦΙΛΑΛΗΘHC, in aliis
ZEYC MEIΛIXIOΣ, ZEYC AΓOPAIOC, &c.
In vetusta inscriptione, apud Sponium, OPOΣ ΔIOΣ
MΗΛΩΣIOY, mons Jovis pecoralis. Et apud scrip-
tores Græcos, Ζῶς Στρατιος, *Iuppiter Militaris*: Ζῶς
Ἀρωατριος, *Iuppiter Aratrius*, ab invento aratro, no-
men

men invenit. Sic sane Ἐργάτης, quod sit operum Præfes, nunc is appelletur. Exstat ea vox in inscriptione vetusta, apud Sponium, Itiner. Athen. pag. 151.

Φ Λ Α Ο Υ Ι Ο Σ . Ζ Ε Υ Ζ Ι Σ . Ε Ρ Γ Α Σ Τ Η Σ .

Π Λ Ε Υ Σ Α Σ Υ Π Ε Ρ . Μ Α Λ Ε Α Ν . Ε Ι Σ .

Ι Τ Α Λ Ι Α Ν Π Λ Ο Α Σ . Ε Β Δ Ο Μ Η Κ Ο Ν Τ Α . Δ Υ Ο .

Hoc est, *Fluvius Zeuxis Opifex, Maleam prætervectus bis & septuagies versus Italiam*. Quanquam hæc Sponius aliter, sed perperam, accipit. Sunt qui legant, Ζ Ε Υ Σ Σ Υ Ρ Ι Α Σ Τ Η Σ Τ Ι Α Ν Ω Ν : iidemque in Bithynia Syriam quærunt. Alii Σ Υ Ρ Γ Α Σ Τ Η Σ, nullo sensu. Similitudo litterarum C & E in nummis, utroque in fraudem impulit.

Τ Ι Α Ν Ω Ν . Ex eodem Cimelio, cum face erecta: alter, cum serpente Æsculapii aræ imposito: uterque Antonini Pii: cum effigie stantis Æquitatis, & Mercurii cum crumena, M. Aurelii. Quid quod serpentem illum Glyconem esse haud temere suspicari licet, quo de serpente egimus prolixius, verbo Ι Ω Ν Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ω Ν ? Suadent id sane Luciani verba e Pseudomanti, pag. 191. Ἐθέλω δέ σοι καὶ διάλογον διηγήσασθαι τοῦ Γλύκωνος, καὶ τοῦ Σακέρδατος, Τίανος πνεῦστος ἀνθρώπου... ἈπέΓνων ἢ αὐτὸν ἄριστος γεγάμησιν γεγραμμένον ἐν Τίω, ἐν τῇ τοῦ Σακέρδατος οἰκίᾳ. Εἶπέ γάρ μοι, ἔφη, ὦ δέσποτα Γλύκων, πῆ εἶ; ἐγὼ, ἦδ' ὅς, Ἀσκληπιὸς νέος. Ἄλλος παρ' ἐκείνων τὸν ὀρθοπέτην; πῶς λέγεις; Οὐδέ μοι ἀποδοῦναι σε τοῦτό γε. &c. *Lubet etiam dialogum tibi referre Glyconis & Sacerdotis, qui Tianaus vir fuit. . . . Hunc equidem legi pridem aureis descriptum litteris Tii, in ipsis Sacerdotis ædibus. Dic, inquit, mihi, Domine Glycon, quisnam es? Sum ille, inquit, minor Æsculapius. Num alius ab illo priore? quid ais? Haud fas est ut istud audias, &c.*

Κ Ε Ρ Α Σ Ο Υ Ν . Τ Ι Α Ν Ε Ω Ν . Κερασσωπιών, Τιανέων. M. Aurelii nummus apud Spanhemium, in Juliani Cæsares, pag. 50. cum Satyri effigie, facem dexa gerentis. Sed cave credas ad Tyana Cappadociae hunc nummum spectare, quod vir eruditus credidit: neque enim permutari litteras in nummis, atque F pro T huc

irrepfisse, facile mihi perfuaserim : cum & Cerafuntio-
rum æque cum Tians, de quibus nunc agimus , atque
cum Tyanensibus Cappadociæ incolis , concordia iniri
potuerit : atque ejus oppidi Tii , in quo fumus , cives
non Tianos modo , fed & Tianenses appellari Stepha-
nus admoneat : Καὶ τὸ ἔθνηδον, ὑπὸ τῷ Τίου Τιανός, ὡς ὑπὸ
τῷ Κίου Κιανός. Λέγεται ἢ Τιανός.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΤΙΑΝΩΝ, & NEMECIC ΤΙΑΝΩΝ.
Æsculapius & Nemesis Tianorum Dii. Eorundem Cæ-
farum nummi ex Gaza Regia. Et ad Tianos quoque
referendus fortassis Antonini Pii nummus, e Gaza ca-
dem, in quo sine ulla epigraphæ *Æsculapius & Ne-
mesis* stant.

ΤΙΑΝΩΝ. Ex parte altera, M. ΑΥΡΗΛΙ. ΚΑΙΣΑΡ.
E Cimelio Regio. Æquitatem hic nummus stantem
exhibet, qua pingi forma solet: bilancem dextra, læva
virgam vel scipionem gerit: quod æqua omnibus &
perticâ metiri loca solet. Hinc & Latini *Æquare* dixe-
runt. Et in Codice Legum, & apud Gruterum, P E R-
ÆQVATORES, de quibus egimus verbo ΚΙΑ-
ΒΙΑΝΩΝ.

ΣΤΡΑ. ΔΟΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. ΤΙΩΝ. Commodi
nummus, cum *Æsculapii* iconæ, ut supra in nummo
ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΤΙΑΝΩΝ. Sed malim hic ΤΗΙΩΝ
legi, de quibus supra.

ΤΙΒΕΡΙΑΣ. Tiberii nummus, quem ad Tiberiadem Pa-
læstinæ referre placet. Nam Stephanus : Τιβεριδῆς,
inquit, πόλις τῆς Ἰουδαίας . . . ὁ πολίτης, Τιβεριδῆς. Pli-
nius lib. v. sect. xv. *Lacus, quem plures Genesaram vo-
cant, amœnis circumseptus oppidis . . . ab occidente, Ti-
beride, aquis calidis salubri.* In gratiam Tiberii Imp.
ab Herode tetrarcha id nomen accepit. Hieronym. in
Chronico, Olymp. cc i. anno tertio, qui Urbis fuit
DCCCLXXIX. Tiberii XIV. *Herodes Tiberiadem con-
didit.* Quare annus πδ. hoc est, LXXXI. qui in Tra-
jani nummo signatur, ejus principatus annum undeci-
mum indicat, Urbis DCCCLX.

ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ. ΕΠΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ. ΕΤ. ΑΠ. Sub

Claudio Prætoræ Trajani nummus apud Patinum , pag. 185. & similis fere Hadriani , si annum æræ exceperis , pag. 205. Nunc Cimelii Regii.

TIBERIOΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummus. Meminit hujus oppidi Ptolemæus. Notitia Eccles. Phrygiæ Capatianaë , pag. 29. & 49. Τιβεριούπολις.

TIBERIS. Antonini Pii , apud Occonem , pag. 254. & apud Anton. August. tab. xli. Septem montibus insidet , quibus nempe Roma imposita. In nummo M. Aurelii cum scapha , urna , & arundine , annis idem signatur , non appellato tamen nomine. Signandi causa hæc , quam Capitolinus affert : *Interpellavit felicitatem securitatemque Imperatoris , Tiberis inundatio , quæ sub illo gravissima fuit : quæ res & multa Urbis ædificia vexavit , & plurimum animalium interemit , & famem gravissimam peperit. Quæ omnia mala Marcus & Verus sua cura & præsentia temperarunt.*

TIGRIS. Trajani nummus , apud Occonem , pag. 205. Lustravit vicique Assyriam , quam Tigris alluit , Trajanus. De Tigriamne prolixè Plinius , lib. vi. sect. xxxi.

VIRTUS. AVGVSTI. TIGRIS. S. C. Ibidem.

ΤΙΦΟΥΛΕΩΝ. Nummus antiquus , quem post Goltzium , & Occonem , Tristanus retulit , pag. 95. At cum expedire minime posset quo referri eum oporteret , legi ΤΡΙΦΟΥΛΕΩΝ jussit , ablegavitque in Daciam , ubi Ptolemæo auctore Τεφρουλον oppidum fuit : hoc est , adulterinum finxit nummum pro genuino. Tristanum Patinus sequitur in Indice , pag. 4. Nos ad urbem Sardiniaë pertinere arbitramur , Ptolemæo memoratam , lib. iii. cap. iii. Τίβουλα πόλις. Antonino item , A TIBVLIS CARALIM. Τίβουλα enim & Τίφουλα idem esse , ex usitata litterarum earum permutatione , minime obscurum est : sic enim Βρύγες & Φρύγες , Βερενίκη & Φερενίκη , dici promiscue tralatitium est.

ΤΜΩΛΕΙΤΩΝ. Ex parte averfa , ΤΜΩΛΟC , cum senili capite ac barbato , ejus nempe viri , quem conditorem urbis suæ , & auctorem nominis , Tmolitæ agnos-

cerent. In Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxx. Tmolus in Lydia mons est, quem qui medium incole-
rent, Tmolitæ, vel, ut ipse appellat, Mesotmolitæ
vocarentur. Quin & ipsum quoque oppidum Tacitus
Tmolium vocat, lib. 11. Annal. pag. 55. In Notitia
Eccles. Hieroclis pag. 13. inter Antistites Lydiæ, δ
Μεσοτμώλου, pro Μεσοτμώλου, vel Μεσοτμώλου. Nam
& Timolum pro Tmolo dixisse veteres Plinius loc. cit.
admonet. Et vetus inscriptio, apud Sponium, in Itin.
Athen. pag. 148. ΦΙΛΗΤΙΜΩΛΙΣ, hoc est,
ΤΜΩΛΙΣ, e Tmolo. Apud Leunclavium, pag. 91.
δ Μεσοτμώλου. Hinc emendare obiter Appiani locum
in Mithridaticis, operæ pretium fuerit: sic enim libri
editi a Carolo Steph. typis Regiis habent, pag. 131. Ὡν
πυρρανόμοροι Τραλλιανοί & Υπαιπηνοί, & Μεσοπολίται. Ubi
Tristanus tom. 11. pag. 541. legi putat oportere,
Μητροπολίται. Falso. Sunt enim Metropolitæ in Ionia:
Tralles & Hyræpæ in Lydia, in qua & Μεσοτμωλίται,
quos hic reponendos esse arbitramur. Est & flumen
Tmolus, apud Plinium, lib. xxxiii. sect. xliii.

ΤΜΩΛΙΤΩΝ. Faustinae, cum Dianæ venatricis effi-
gie. Apud Sponium, in Itin. Athen.

TOLETVM.

P. CARISIVS. LEG. PRO. PR. COL. TOLET.

P. Carisius Legatus Proprætoris. Colonia Toletana,
non, ut Oiselius reddit, Tab. xxxi. 8. *Coloniæ Toletanæ.*

Sic in altero Emeritæ in eadem Hispania nummo,
P. CARISIVS. LEG. PRO. PR. EMERITA.

Nempe Hispaniæ Tarraconensi, in qua Toletum fuit,
& Lusitaniæ, in qua Emerita, Cæsaris vice qui præ-
esset, Proprætoris Legatus Augusti dicebatur. Divisis
enim, ut in nummis DACIÆ monuimus, orbis Ro-
mani provinciis, quarum pars altera Senatui populo-
que permissa, Augusto altera attributa: qui Populi ac
Senatus vice præessent provinciis, Proconsules appel-
lati: qui Augusti, Proprætores & Præfecti. Plinio,
lib. 111. sect. 1v. *Toletani*, in Carpetania Hispaniæ
parte. Nunc quoque *Toledo*.

TOLOSA. COL. Galbæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 241. Plinio, lib. IV. sect. v. *Tolosani*, in Gallia Narbonensi, *Toulouse*.

TOMEΩC, & TOMITΩN.

TOMEITΩN. Ex parte averfa, ΚΤΙΣΤΗΣ ΤΟΜΟΣ. *Tomus conditor*, capite diademato. In Museo S. Genovefæ. Plinio, lib. IV. sect. XVIII. *Tomii*, in Pontico litore Thraciæ. Stephano: Τομεὺς, πόλις πρὸς τῇ Ὀδησσῶ. . . . ὁ πολίτης Τομίτης, καὶ Τομείτης ἀπὸ διαφορῆς. Urbs Ovidii exilio nobilis.

TOMITΩN. In Græcia Goltzii, Tab. XXVIII. Equites duo galeati cum hastis decurrunt. Ex parte averfa laureatus Apollo cum lyra.

TOMITΩN. Trajani nummus, e Cimelio Regio. Serpens ibi pluribus spiris involvitur. Vide ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩN.

ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ. ΤΟΜΕΩC. Fluvii duo decumbentes, in nummo Pertinacis, e Cimelio Regio.

ΑΥΤ. Κ Π. ΕΔΒ. ΠΕΡΤΙΝΑΞ. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Πούπλιος Ἐλευθέριος Πέρβιναξ. *Imp. Cæsar P. Helvius Pertinax.*

ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ. ΤΟΜΕΩC. Μητροπόλεως Πόντου Τόμεως. Caracallæ e Cimelio Regio. Hercules in eo nummo taurum domat. Oram Euxini Ponti quæ circa Danubii ostia est, Pontum Latini scriptores vocant, Nasoque in primis: Plutarchus, Scythiam Ponticam. Hujus regionis metropolis Tomi fuere. Est & alter Commodi nummus apud Occonem, pag. 332. fœde vitiat: sic enim legit: ΑΥΤ. Κ. Α. ΑΙΑ. ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔΟΣ. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Αἴλιος Ἀυρήλιος Κόμοδος. Ex superficie altera, ΜΗΤΡΟΠΠΟΝΤ. ΝΕΩ. ΟΥΤ. ΘΗΕΩC. Quis Oedipus hæc solvat? Atqui voculam istam ΝΕΩ, (hoc est, ΝΕΩΚΟΡΩN) quæ in ima parte nummi fuit, non una cum ceteris, quæ sunt in orbem scriptæ, legi oportuit, sed ab iis divelli, ac separatim loco postremo appellari, ad hunc modum: ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ. ΤΩΜΕΩC. ΝΕΩ. In Severi nummo e Gaza Regia, Juppiter sedet.

ΤΟΠΙΡΟΥ.

ΟΥΛΠΙΑΣ. ΤΟΠΙΡΟΥ. Juliae Domnae in Cimelio Regio numismata, Caracallae quoque, & Getae. Plinio, lib. IV. sect. XVIII. *Topiris*, in Thracia.

ΟΥΛΠΙΑΣ. ΤΟΠΕΙΡΟΥ. Getae nummus, ibidem. Ab Ulpio Trajano indita haec ei appellatio est.

ΤΟΡΩΝΑΙΩΝ, in nummis veteris Graeciae apud Goltzium, Tab. XXIV. Plinio, lib. IV. sect. XVII. *Torone*. Vide supra, ΟΛΥΝΘΙΩΝ. Stephano: *Τορώνη, πόλις Θρακίας... ὁ πολίτης, Τορωνῶν*. Praefert hic nummus navim cum Pharo, quo portus Toronici opportunitas designatur.

ΤΡΑΔΥΣΤΑ. Vide IULIA TRADYCTA.

ΤΡΑΙΑΝΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΗΣ. Vide VLPIA TRAIANA.

ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. M. Aurelii nummus, e Gaza Regia. Est haec, uti remur, Thraciae Trajanopolis, de qua Ptolemaeus, lib. III. cap. XI. In Notitia Hieroclis, pag. 7. Provinciae Rhodopes Metropolis appellatur: *Ἐπαρχία Ῥοδόπης, ὑπὸ Ἡγεμόνα, ὁ Τραιανουπόλεως. Provincia Rhodopes, sub Praefide, Trajanopolicos Antistes*. In eo nummo mulieres tergeminae stant; in altero, Fortuna ipsa.

ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Cupido alatus tedae inversae innititur, in nummo Caracallae, e Gaza Regia. Alter ejusdem Principis Harpocratem exhibet: digitum is ori admovet, laeva Copiae cornu gerit.

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ.

ΠΥΘΙΟΣ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. Domitiani nummus, apud Patinum, pag. 164. cum Apollinis Pythii effigie, citharam laeva, laurum dextra gerentis. Certamina fuere solennia Trallibus in honorem Pythii Apollinis, uti ex marmore Arundelliano liquet, in quo haec inter cetera certaminum genera recensentur: *Ἐπίδαυρον Ἀσιλίπεια, Ἀθλιώας Ἀδριάνεια, Σάρδεις Χρυσάνθινον, Τελλεῖς Πύθια, &c.* Vidimus in Cimelio Regio. Plinio, lib. V. sect. XXIIX. *Trallis*, &c. Stephano: *Τελλίς, πόλις Λυδίας πρὸς τῆς Μαγνάνθρω ποταμῶ... τὸ ἔθνικόν, Τελλιαίος*. Cariae Plinius & Ptolemaeus adjudicant. Vide in eum Pli-

nii locum animadversiones. Admonitione autem Cariæ, juvat obiter & alterum illustrare nummum e Gaza Regia, inscriptum Ι Δ Ρ Ι Ε Ω C, cum figura viri togati barbatique, humeris bipennem gestantis: Cerere, ex parte averfa. Fuit Ἰδριδῶς Cariæ rex, Mausoli frater, & regni heres, de quo multa Strabo, lib. xiv. pag. 656.

ΕΠΙ. ΑΠΕΛΛΟΥ. ΓΡΑΜ ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. Ἐπὶ Ἀπέλλου Γραμματέοντος Τραλλιαῶν *Sub Apella Scriba Trallianorum.* Hadriani nummus ex eodem Cimelio, cum Jovis ac Dianæ effigie: quo gemino Numine concordia duarum civitatum signatur, Ephesi, Tralliumque.

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. Antonini Pii, apud Occonem, pag. 271. cum Jovis sedentis effigie, dextra fulmen, hastam læva tenentis. Demereri sibi Antoninum hæc civitas studuit, eidemque suavissimam excitare recordationem de accepto apud se olim omine imperii: Quippe, ut refert Capitolinus, pag. 18. *in Proconsulatu imperii omen accepit: Nam cum sacerdos femina Trallis ex more Proconsules semper hoc nomine salutaret, non dixit, Ave Proconsul, sed Ave Imperitor.*

ΕΠΙ. ΕΥΑΡΕCΤΟΥ. ΓΡΑΜ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. M. Aurelii.

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. ΝΕΟΚΟΡΩΝ ΤΩΝ CΕΒΑCΤΩΝ. Caracallæ nummus, maximi moduli, e Cimelio Regio. *Trallianorum Neocororum Augustorum*, Getæ scilicet, & Caracallæ, fratrum Augustorum: vel potius ludorum in Augusti Caracallæ grâtiâ editorum. Sic enim in Byzantium nummo, qui fuit Alexandro Severo principe cufus, e Gaza Regia, legimus: Μ. ΑΥΡ. CΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. ΑΥΓ. Μάρκος Ἀυρήλιος Σεβήστος Ἀλέξανδρος. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ. CΕΒΑCΤΑ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. *Antoniniana Augusta Byzantium.* Augusta sive Augustea certamina dicta fuere, in honorem Principis edita, quorum & Byzantii & Tralliani, Neocoros se, hoc est, auctores curatoresque nummo cuso profiterentur. Antoniniana, ab Elagabalo Antonino, qui Alexandrum Severum patruem suum

adoptarat, simulque Cæsarem appellaverat. Quare nunc iidem in gratiam Alexandri instaurantur.

ΕΠΙ. ΕΡΜΟΚΛ. ΠΑΓΚΡΑΤΙΔΟΥ. ΤΡΑΔΔΙΑΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΤΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΩΝ. Caracallæ nummus, e Gaza Regia: in quo templa duo insculpta, in quibus Caracalla & Geta Augusti, quorum se Neocoros Tralliani profitentur, *Sub Hermocle Pancratidæ F. Prætoze, vel Pontifice.*

ΤΡΑΔΔΙΑΝΩΝ. ΕΦΕΣΙΩΝ. Vide ΕΦΕΣΙΩΝ.

ΤΡΑΔΔΙΑΝΩΝ. ΕΠ. ΓΡ. ΓΕΝ. ΖΟΣΙΜΟΥ. ΤΗΛ: Ἐπὶ Γραμματέως Γενταροῦ Ζωσίμου..... *Trallianorum, sub Scriba Gentiano Zosimo.* Valeriani nummus e Cimelio Regio, in quo Victoriæ gradientis effigies.

ΤΡΑΠΕΖΟΝΤΙΩΝ. Nummi ex Asia vetere apud Goltzium, Tab. 1. Plinio, lib. vi. sect. 1 v. *Trapezús liberum.* Stephano: Τραπέζοδος.... ὁ πολίτης, Τραπέζουδ-
⊙. Nunc *Trebizonde*, in Cappadocia. Præferunt hi nummi Apollinem capite radiato.

ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Commodi nummus, e Cimelio Regio. Ptolemæo, lib. v. cap. 11. in oppidis Cariæ, haud procul Antiochia ad Mæandrum, & Laodicea, Τραπέζοπολις collocatur. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Trapezopolitæ.* In Notitia Episcopatum, Τραπέζοπολις Phrygiæ Pacatianæ adscribitur. Et in Conc. Quinifexto, pag. 1100. Εὐχρίστ ἐπίσκοπος πόλεως Τραπέζων Παρχαυῆς.

ΔΗΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΛΙΤΩΝ Caput invenile: Ex parte averfa, ΔΙΑ. ΤΙ. ΦΛΑ. ΜΑΥΛΥΣΙΟΥ. Διὰ Τιβερίου φλαβίου Μαυλυσίου, nisi mendum sit. E Cimelio Regio.

ΤΡΕΜΙΘΟΠΟΛΙΤΩΝ. Nummus antiquus e Græcia vetere Goltzii. Stephano, Τρεμιθοδὸς κόμη Κύρωου. Cives, Τρεμιθοπολίται. Ptolemæo, Τεμιθηδός. In eo nummo Neptuni tridens, cui delphin implicitus: atque ipsemet ex averfa parte Neptunus.

TREVIRI.

COL. AVG. PAT. TREVIROR. In Thesauro Goltzii, pag. 237. Vespasiani nummus. *Colonia Augusta Paterna*

Paterna Trevirorum. Similes apud Gruterum inscriptiones, pag. cxi. & ccxxv. Plinio, lib. iv. sect. xxxi. *Treveri*, & lib. xviii. sect. xlix. *Trevericus ager*, in Gallia Belgica, *Treves*.

MOSTR. In ima parte nummorum Constantini, Constantis, aliorumque: *Moneta Signata Trevisis*. Sic P. TR. & P. T. & S. T. *Percussa Trevisis, Signata Trevisis*. Apud Gruterum, pag. ccccxciii. 3. legas, IIIIVIR. MONETAE. TRIVERICAE.

ΤΡΙΑΚΑΛΑ, in Parutæ nummis. Plinio, lib. iiii. sect. xiv. *Triocalini*, in Sicilia. Stephano: Τείχαιον, πόλις Σικελίας. τὸ ἔθνικόν, Τειχαλίνῳ. Nunc *Troccoli*.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ *ad Maandrum*.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ ΜΑΙΑΝΔΡ. Apud Spanhemium, pag. 888. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Tripolitani Maandro alluuntur*. In Notitia Eccles. Provinciæ Lydiæ hæc Tripolis adjudicatur: a Ptolemæo, Stephanoque, Caria.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ. Julia Mamææ, & Q. Herennii Etrusci nummi, in Gaza Regia, cum fluvii decumbentis effigie.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Philippi F. nummius, ex eodem Cimelio Regio, cum simili fluvii effigie.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΔΗΤΩΕΙΑ. ΠΥΘΙΑ. In corona. Ex parte averfa, ΔΗΜΟΣ. In Cenchrio amne hujus fere tractus abluisse se Latonam a partu poëtæ fabulantur: inde *Latonia* certamina, eademque *Pythia* ibi instituta. Est in Cimelio Regio.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΔΗΤΩ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Tripolitarum Latona. Sacer Senatus*. Est apud Tristarum, pag. 226. Patinum in Indice, pag. 7. & in Cimelio Regio.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ *Syria, seu Phœnicia*.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΚΛΕΩΠΑΤΡΗΣ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. Αντωνίου Ἀυτοκράτορος, καὶ Κλεωπάτης Βασιλισσῆς. *Antonii Imp. & Cleopatra Reginae*. Ex parte averfa, ΚΟΙΝΟΝ. ΠΡΩΤΗΣ. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Prora navis cum victoria: e Cimelio Regio: *Commune primæ Tripolitarum* regionis. Cum Tripolim ex æquo

Tyrii, Sidonique, & Aradii obtinerent, ab iis cufus hic nummus est, quibus obtigit prærogativa primatus. Antonium porro in Syria summo cum imperio fuisse notius est, quam ut moneri debeat Lector eruditus. Plinio, lib. v. sect. xvii. *Tripolis, quam Tyrii, & Sidonii, & Aradii obtinent.*

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus Augusti, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 44. cum Apollinis ac citharæ effigie.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus Neronis: & alter M. Aurelii, apud Patin. pag. 244. in quibus Castor & Pollux insculpti, ut in Aſcalonitarum nummis.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ Trajani nummus apud Patinum, pag. 187. cum eadem Castorum effigie. Ex parte averſa, ΑΡΑΔΙΩΝ. Quo nummo fœdus utriusque gentis intelligitur.

ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΑΥ. ΚΑΙΣ. Apud eundem, pag. cit. *Τραϊανὸς Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ.* Ex parte averſa, ΤΡΙΠΟΛ. cum galeato capite, ut in nummis ΓΑΔΑΡΕΩΝ, pag. 229. eodem tractu.

ΤΥΧΗ. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Hadriani nummus, e Gaza Regia, in quo bina Castoris & Pollucis capita: alter in quo mulier turrata ſtat. Sic in nummo tractus ejuſdem, ΤΥΧΗ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ Κοίλης Συρίας legimus, & ΤΥΧΗ ΑΔΡΑΜΑΙΩΝ.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Severi nummus, apud Triſtan. tom. 11. pag. 100. cum palmæ icone, quod Phœnicis ſymbolum.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Elagabali nummus, tum e Cimelio Regio, tum e Muſeo noſtro: Cujus in ima parte, litteræ ternæ inſculptæ ΑΔΦ. quas quidem litteras inverſas putat vir pereruditus, lib. de uſu numiſm. pag. 69. pro ΦΑΑ. hoc eſt, *Φλασίων*: unde huic civitati Flavix prænomen adjunctum intelligi vult, quemadmodum & aliis hujusce tractus oppidis, Cæſareæ Palæſtinæ, Neapoli Samarix, Samolatis, Chalcidi. Sed fruſtra: annum enim ex litteræ æræ Seleucidarum indicant, DXXXI. Elagabali tertium, ut in nummis Ara-

diorum diximus. Alioqui enim quid fiet nummo alteri ejusdem Elagabali, e Cimelio Regio, quem sic inscriptum vidimus, ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ ΖΚΦ, nisi annum hæ litteræ DXXVII. significant? Quid alteri rursus Juliae Soæmiadis, Elagabali matris, fiet, ex eodem Cimelio, in quo ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΒΛΦ. apertissime legimus, hoc est, annum DXXXII. Quid tertio Hadriani Augusti, e Museo nostro, & apud Patinum in Indice, pag. 12. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΗΚΥ. hoc est, anno ccccxviii. æræ Seleucidarum, Urbis Romæ DCCCLXX. Hadriani secundo? Quid & quinto, apud eundem Patinum in Indice, pag. 15. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΘΝΥ. hoc est, cccclix. Urbis Romæ DCCCCI. Antonini Pii undecimo? Sed & Patini errorem obiter intelliges, qui M. Aurelio Pii successori postremum hunc nummum adjudicet, cum sit ipsius Pii.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΒΛΦ. Juliae Soæmiadis nummus e Gaza Regia: in quo nummo terna templa insculpta: primum Elagabalo, Soæmiadi ejusdem Augusti matri alterum, tertium Aquiliæ Severæ uxori dicatum.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΤΗC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Castoris & Pollucis capita, in nummo Regiæ Gazæ, sed recens cuso, ut apparet.

ΤΡΙΧΩΝΙΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. In Thesauro Goltzii, pag. 234. Stephano: Τερχώνιον, πόλις Αιτωλίας. ὁ πολίτης Τερχωνίδης, &c.

TROAS.

COL. TROAS. ANTIGONIA. ALEXANDR. LEG. XXI. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 241.

COL. ALEX. AVG. Antonini Pii. Plinio, lib. v. sect. xxxiii. *Troas, Antigoniam dicta, nunc Alexandria, colonia Romana.* Ἀλεξάνδρεια Τρωάς Ptolemæo, lib. v. cap. 11. & aliis. Ab Antigono Asiæ rege, Ἀντιγόρεια, Ἀλεξάνδρεια appellata est ab Alexandro Magno. Deinde & Romanos eo colonos deductos esse jam avo suo Strabo testatur, lib. xiii. pag. 593. Augusto nimirum Principe, ut nummi declarant.

COL. AVG TROAD. Antonini, apud Patinum, pag. 221. & Commodi, pag. 262.

ΤΡΟΑ ΔΕΩΝ. CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. M. Aurelii nummus.

COL. ALEX. AVG. TRO. Juliae Domnae apud Patinum, pag. 289. Elagabali : & Alexandri Severi, pag. 349. nunc Cimelii Regii.

COL. AVG. TROAS. *Colonia Augusta Troas*. Caracallae, & Valeriani nummi, e Museo nostro. In nummo M. Aurelii e Cimelio Regio, rusticus humeris facculum gestat, ut in Neapoleos Samarinae nummo.

COL. ALEX. TROAS. Caracallae nummi duo apud Tristanum, alter tom. 11. pag. 179. in quo templi effigies, cum tripode & dracone, quod Æsculapii est, ut diximus sæpius, in nummis vulgare symbolum : alter, pag. 180. in quo pascentis equi imago cernitur : esse autem curam equorum ipsi quoque Æsculapio jam ante monuimus, ex Hierocle, in præf. *ἰωπαπεικῆς*. Quod Tristanus non vidit. Huic posteriori plane similis est alter Alexandri Severi, apud eundem Tristanum, pag. 398.

COL. AVR. ANTONINIANA. ALEX. *Colonia Aurelia Antoniniana Alexandrina*. Nummus allatus a Spanhemio, pag. 776. Traxit hæc cognomina colonia Troas, vel a Caracalla, vel ab Elagabalo : quibus M. Aurelii Antonini prænomen ex æquo fuit.

COL. ALEXAND. AVG. Aquilinae Severae, apud Tristanum, tom. 11. pag. 360. & Patinum, pag. 339. Nunc est Cimelii Regii.

ΤΡΟΙΖΗΝ. ΣΔΕΥΣ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ. *Juppiter Liberator*. In vetere Græcia Goltzii, Tab. x. Plinio, lib. 1 v. sect. 1 x. *Τραζην*. Stephano : *Τριζών*, πόλις Πελοποννήσου . . . τὸ ἔθνικόν, *Τριζώνιον*. In superficie nummi altera, Neptuni tridens, cui Deo sacra civitas ea fuit. Strabo, lib. viii. pag. 373. *Τριζών ἢ ἰεραὶ ἕστὶ Ποσειδῶνιον*, ἀφ' οὗ καὶ Ποσειδωνία ποτὲ ἐλέγτο. *Τραζην Neptuno sacra est : unde & Posidonia, hoc est, Neptunia, olim dicta fuit. Διὸς Ἐλευθερίου βωμὸς, Iovis Liberatoris ara,*

etiam Delphis fuit, teste Aristide, tom. 2. pag. 320.
 ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ. Et ex averfa parte ΠΟΛΙΑΣ, hoc
 est, *Urbani Minerva*, seu Urbis Prætes, & custos.
 Ibidem. Pausanias in Corinth. pag. 73. de Træzeniis:
 Τῆς ἡ' Ἐπιδαυρίας ἔχονται Τροϊζῖνιοι. . . . Καὶ ἄλλ' ποδο
 ἄθλων πεσέουσι Πολιάδα, &c. Vetus inscriptio, Athe-
 nis reperta, apud Gruterum, pag. cv. 9 ΕΠΙ ΙΕΡΕΙΑΣ
 ΑΘΗΝΑΣ ΠΟΛΙΑΔΟΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΑΣΚΛΗ-
 ΠΙΑΔΟΥ ΑΛΑΙΕΩΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ. *Sub Sa-
 cerdote Minervæ Poliadis Megiste, Asclepiadæ Alæen-
 sis filia.* Alia, pag. dv. ΑΘΑΝΑΙΑΝ ΠΟΛΙΑΔΑ.
 Rursumque:

ΑΘΑΝΑΙΑΙ. ΠΟΛΙΑΔΙ.

ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

ΥΠΕΡ. ΤΗΣ. ΤΟΥ. ΠΑΤΡΩΝΟΣ.

ΣΩΤΗΡΙΑΣ.

*Minervæ Poliadi, pro salute Patronis, grati animi mo-
 numentum.* Apud eundem Gruterum, pag. MLXVII. 7.
 Sic Juppiter ipse Ζῶς Πολιδῶς appellatur ab eodem
 Pausania in Atticis, pag. 27. ab Aristotele, lib. de
 mundo, aliisque: quod sit custos & Præses urbium.
 Fuit & in foro Træzeniorum Dianæ Sispitæ templum,
 eodem teste, καὶ ἄλλ' Ἀρτέμιδος Σωπείρας. Porro Æoles in
 multis vocibus loco ζ litteræ, σδ ponebant: ut pro
 μελίσειν, μελίσειν. Et hic pro Ζῶς, ΣΔΕΥΣ, quod &
 alibi legimus.

TVCCI.

COL. AVGVSTA. GEMELLA. LEG. XXV.

Claudii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 237. Pli-
 nius, lib. III. sect. III. *Colonia immunis Tucci, quæ
 cognominatur Augusta Gemella.* Gruteri inscriptio, pag.
 332. COLONIAE. AVG. GEMELLAE. TVC-
 CITANAE. Τοδκι Ptolemæus, lib. II. cap. IV. Γέ-
 μελλαι vocat Appianus, in Iber. pag. 293. Gemellæ no-
 men ea colonia habuit, a colonis eo deductis militibus
 ex aliqua earum legionum, quibus Geminæ aut Ge-
 mellæ cognomen fuit: quales erant VII. X. XIII. &
 XIV. quod ex duabus factæ singulæ erant, quæ justum

legionum numerum non explerent. Hodie *Martos* in Bætica, inter Cordubam & Giennum.

TVRIASO.

MV. TVR. & MVN. TVR. Augusti ac Tiberii nummi, apud Patinum, pag. 66. Nunc in Cimelio Regio. *Municipium Turiaso*. Plinio, lib. IIII. sect. IV. *Turiasonenses*. Nunc *Tarracena* trans Iberum, in Aragoniæ confinio.

MVN. TVRIASO. In Thesauro Goltzii.

TYANA *Cappadociae*.

TYANEΩN... ΠΡ. Τ. ΙΕΡ. ΑCΥ. ΑΥ. ΕΤ. ΚΑ. *Τυαίων Καω*. Πρ. (hoc est, *Καωπαδίκων αράτης*,) ὁ ἱερεὺς, ἀσάλου, ἀπονόμου, ἔπει καὶ. *Tyanensium* civitatis, *Cappadocum prima*, *inviolata*, *suis utentis legibus*: anno XXI. sive postremo Hadriani Imp. ejus effigiem nummus hic præfert, e Cimelio Regio. Plinio, libro VI. sect. IIII. *Tyana*. Stephano: *Τύανα*, πόλις μέση Κιλικίας καὶ Καωπαδοκίας..... οἱ πολῖται, *Τυαῖς*. Eadem Christopolis postea appellata. In Notitia Ecclesiast. pag. 47. Ἐπαρχία Καωπαδοκίας ὁ Τυάνων, ἦτοι Χειρουπόλεως. Ut nempe Antiochiam post terræ motum auspato nomine Theopolim, *Θεώπολιν*, Justinianus appellavit, sic Tyana Christopolim Valens, cum prærogativa metropolitici juris Urbem eam donavit. Haud procul portis Ciliciis fuit, unde in Syriam transitus, juxta montem Taurum: quare & ea regio, *Εὐσέβεια ἢ ὡρὸς τῷ Ταύρῳ* dicta Straboni, lib. XII. pag. 537. In eo porro nummo turrita mulier monti insidet, emergente ante pedes ex aquis homine, qua effigie situs oppidi in monte, cujus radices amnis alluat, indicatur: spicis, & papavere, quæ dextra tenet, circumjacentis agri fertilitas. Strabo, loc. cit. Ἡ μὲν Τυανίτις ἡνωσεπλοκῆα τῷ Ταύρῳ τῷ κατὰ τὰς Κιλικίας πύλας..... καλεῖται ἢ Εὐσέβεια ἢ ὡρὸς τῷ Ταύρῳ ἀγαθὴ ἢ καὶ πεδιάς ἢ πλείστη. Ταὶ δὲ Τύανα ἐπίκειται χώραν Σεμιθάμιδος πετειχομένη καλῶς. *Tyanitis substrata Tauro est ad portas Cilicias.... Vocatur autem Eusebia ad Taurum: fertilis, & maxima sui parte plana. Tyana imposita sunt*

Semiramidis probe muris substructo. Hæc de oppidi situ, & ubertate agri: de amne præterlabente, idem Strabo, lib. XIII. pag. 587. ubi amnem eum ait, qui Solos Ciliciæ rigat, ex Tyanensi agro venire: ὁ ἐκ Τυανῶν εἰς Σόλους διὰ τοῦ Ταύρου. Id porro quod in nummo vel vetustate vel injuria hominum excidit, cum sint cetera plana ac perspicua, haud temere restitutum a nobis intelliget, qui & primam secundæ Cappadociæ civitatem Tyana fuisse meminerit: & hanc loquendi formam non esse in nummis infrequentem. Sic enim superius, ΚΑΡΔΙΟ ΠΡΩΤΗ ΜΑΙΟΝΩΝ, aliaque similia vidimus. Notitia vero Eccles. pag. 33. & 35. geminam Cappadociam agnoscit: alteram sub Consulari, sub Præsidente alteram: primæ caput Cæsarea fuit: Tyana, secundæ. Ἐπαρχία Καππαδοκίας, ὑπὸ Κομισιάνειον, Καπσάρεια. Ἐπαρχία Καππαδοκίας β', ὑπὸ Ἡγεμόνα, Τύανα At quoniam Valentis Ariani principatu primum divisam in duas provincias regiminis Ecclesiastici provincias Cappadociam legimus, apud Greg. Nazianz. & apud Baron. ad an. Christi C C C L X X I. ex odio scilicet Basilii Cæsareæ Episcopi: non multum a vero forsan abludet, qui in hoc nummo dixerit primatum modo ac prærogativam fori urbi Tyanensi adscribi, supra oppida vicofque ejus præfecturæ, cujus ipsa caput exstitit: Straboni, lib. XII. pag. 534. Τυανίτις γρατηλία.

TYANΩΝ. Caput apri. E Museo nostro.

TYNDAPITAN, apud Parutam. Plinius, lib. III. sect. XIV. *Tyndaris colonia*, in Sicilia. Rudera supersunt, nomenque *Tendaro*. In nummo priore apud Parutam Juno insculpta, quæ pavone vecta fertur: In aliis Ceres, cum spicis, ubertatis symbola: pilei Castoris ac Pollucis, qui Tyndarei filii, iidemque hujus oppidi conditores fuere: quanquam a Messeniis conditum scribit Diodorus Sicul. lib. XIV. Bibl. Sed fuit nimirum quondam Laconici juris & ipsa Messenia, auctore Strabone, lib. VI. pag. 279. Hinc illud Sili, lib. XIV. de Tyndaritanis:

Geminoque Lacone

Tyndaris attollens se se.

Castorem & Pollucem intelligit, Tyndari Laconum regis filios.

ΤΥΝΔΑΡΙΕΩΝ. E Goltzii Thesauro, pag. 235. & apud Parutam.

ΤΥΝΔΑΡΙΤΑΝ. Caduceus, Mercurii symbolum: laurus, Apollinis: spica, ubertatis. Apud Parutam, num. 6. Tullius sub finem Verrinæ quintæ: *Tēque, Mercuri, quem Verres in villa & in privata palæstra posuit, P. Africanus in urbe sociorum, & in gymnasio Tyndaritanorum, juventutis illorum custodem & præsidem voluit esse, imploro atque obtestor.* Et actione quarta: *Audistis nuper dicere legatos Tyndaritanos, homines honestissimos, ac principes civitatis, Mercurium, qui sacris anniversariis apud eos, ac summa religione coleretur, quem P. Africanus, Carthagine capta, Tyndaritanis non solam suæ victoriæ, sed etiam illorum fidei societatisque monumentum atque indicium dedisset, hujus vi, scelere, imperioque esse sublatum.* Hujus Mercurii mentio, quem Tyndaritanorum Præsidem Deum Tullius appellat, alterius nummi recordationem excitat, Severo Imp. cusi, cujus in averfa parte legimus, IOVI. PRAE. ORBIS, hoc est, *Iovi Præsidi Orbis*: non uti vir eruditus, in Juliani Cæsares censuit, *Iovi Præsfecto Orbis*. Deos enim, quorum sub tutela forent oppida, regna, civitates, loca quævis, Præsides eorum locorum vocavit antiquitas. Tullius, pro domo sua. Ovidius, lib. x. Metam.

Caruerunt præside Delphi.

Seneca, in Hippolyto:

Præses terræ Dea.

Vetus inscriptio apud Reinesium, pag. xvi i.

DIS DEABVSQVE. PRAESIDIBVS. PROVINCIARVM. &c. Jovem Præstitem in vetustis lapidibus legere me memini, apud Gruterum, pag. xxii. Præsides Deos, passim: Jovem Præsfectum, nusquam. Quin & PRAESIDEM MVNDI Domitianum per assentationem Martialis appellat, lib. v. Epigr. III. quem Jovem vocat, Epigr. vi.

ΤΥΠΑΝΩΝ.

ΤΥΡΑΝΩΝ. Nummus Antonini Pii. Item Severi ac Juliae Domnae, quos Patinus affert, pag. 286. & 290. Nunc Cimelij Regii. Plinius, lib. IV. sect. XXVI. *Amnis Tyra, oppido nomen imponens*, &c Stephanus: *Τύρας, πόλις καὶ ποταμὸς ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. . . . ὁδὸν πολίτας, Τυράνοις*. Goltzius in Thesauro, pag. 236. ΤΥΡΑΝΩΝ perperam legit in Severi nummo, pro ΤΥΡΑΝΩΝ. Quo in nummo e Gaza Regia Hercules stat: in altero Juliae, mulier turrata, Cybele, ut opinor, sedet.

TYRVS.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΤΥΡΙΩΝ. L. HNP.

Anno CLVIII. Demetrii Soteris nummus quem vidimus. Est ejusdem Principis alter, L. ΘΝΡ. hoc est, *Λυχάρχαιπος ῥήθ*. *Anno CLIX.* in Museo nostro. Tertius itidem Demetrii Nicatoris, ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΤΥΡΙΩΝ. L. ΗΞΡ. *anno CLXVIII.* aerae nempe Seleucidarum, de qua diximus in nummis ΑΡΑΔΙΩΝ. Sed fuit alia praeterea Tyrionum aera peculiaris, cujus Eusebius meminit, in Chronico, anno Probi secundo: coepitque ea ab anno Urbis Romae DCXXIX. ante Christum natum circiter cxxv. Plinius, lib. v. sect. xvii. *Tyrus, quondam insula &c.*

ΤΥΡ. (litteris invicem implexis vox ea scribitur in nummo) ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΙΕΡΑΣ. ΑΣ. cum palmae icone: turrato, ex parte altera, capite. In Museo nostro. *Τύρῳ Μητροπόλεως ἱερᾶς ἀσύλου. Tyri Metropoleos sacrae, inviolatae.*

ΤΥΡΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Capite laureato: ex averfa parte, ΚΟΙΝΟΝ. ΦΟΙΝΙΚΗΣ. ΑΚΤΙ. *Aetia certamina. Commune Phoenices.* Phoeniciae Maritimae Metropolis ea fuit. Notitia antiqua, pag. 61. *Ἐπαρχία Φοινίκης Παρχίας. Τύρῳ Μητρόπολις.*

ΤΥΡΟΥ. ΜΗΤΡΟΠ. ΙΕΡΑΣ. *Tyri Metropoleos sacrae.* Commodi nummus.

SEP. TYRVS, vel SEPT. TYRO. METROP. COLONIA. LEG. XII. In nummis Juliae Domnae & Macrini: quos nummos inepte quidam legunt, SEPHYRVS & SEPHYRO, secuti Patinum.

SEPT. TYRVS. MET. COLONIA. *Septimia Tyrus Metropolis colonia*, a Septimio Severo Augusto. Nummus est Getæ & Caracallæ, filiorum Severi.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Ι. C. ΤΥΡ Ηæc vox postrema implexis mutuo litteris per notarum compendia in nummo scribitur. Μητροπόλεως ἱερῆς Σεπτιμίας Τύρου.

TYRVS. METRO. COLON I. Diadumeniani nummus, in quo insculptus Hercules. Strabo, lib. xv i. pag. 757. de Tyriis: Τιμάται ὃ καὶ Ἐρμολῶ Ἡρακλῆς ὡς αὐτῶ. *Colitur apud eos Hercules majorem in modum.* Vide & Curtium, lib. iv. ceterosque scriptores rerum Alexandri. Spoliatum donariis Tyrium Herculem a Cæsare, ob receptam ab iis uxorem Pompeii, Dio refert lib. xli i.

TYRO. COLO. Elagabali, apud Patinum, pag. 331. Vir e palma arbore, qui Syriæ typus est, fructus legit: apposita deinde concha Tyria, ex qua succus purpureus tingendis vestibus eliciebatur olim, qui *Tyri precipuus Asia*, ut Plinius ait, lib. ix. sect. lx. Strabo, lib. xv i. pag. 757. Πολὺ ὃ ἐξήτασαι πασῶν ἢ Τυρία χαλίστη πορφύρα, &c.

TYRIORVM. Nummus Elagabali, in Cimelio Regio. ΗΡΑΚΛΙΑ. ΟΛΥΜΠΙΑ, certamina subintellige. Hunc nummum Patinus, pag. 334. quo spectaret, non intellexit.

MVNIC. SEP. TYR. Gordiani junioris.

COL. TYR. METR. AMBROSIE. PETRE. De Petris Ambrosiis, luculenter Tristanus, tom. i. pag. 492. Est ejusdem Gordiani nummus.

COL. TYRO. METRO. Treboniani Galli, apud Patinum, pag. 397. Taurus deductæ coloniae symbolum, Tyriæ conchæ inhiat. In labaro deinde epigraphe, LEG. III. GAL. quod ex tertia legione Gallica deducti eo milites. In vetustis inscriptionibus apud Gruterum, LEG. III. GAL. passim occurrit.

V

VALENTIA *in Calabria.*

VALENTIA. Nummus Cæsaris Dictatoris, apud

Oeconem , pag. 15. cum gemino Copiæ cornu , ac fulmine. Hunc nummum Patinus & Mediobarbus nequicquam urbi Romæ adscribunt , in nummis Julii Cæsaris : alii frustra quoque Valentiaë Hispanicæ : nos Italicæ , nempe Viboni Valentiaë , de qua Plinius lib. III. sect. x. *Hippo* , quod nunc *Vibonem Valentiam* vocant : cum Goltzio , in Magna Græcia , tab. XXXV. Calabriaë civitas ea est , olim Hipponium appellata. Vide ΠΠΩΝΙΕΩΝ. Duris apud Athen. lib. XI I. pag. 542. a Gelone aït , prope Hipponium oppidum , locum esse exædificatum , quem Cornu-copiæ appellarit : Πλησίον Ἰωπώνιου πόλεως... τόπον πνδ εἶ) καλούμενον Ἀμαλθείας κέρας , ὄντων Γέλωνα καπασιδάσαι. Id vero in præsentī nummo expressum. Alias Copiæ cornu in nummis felicitatem temporum designat. Dio Chrysoft. Τὸ δ' Ἀμαλθείας κέρας μνηθεὶ τῆς ἀγαθῶν δόσιν κ' ἔδιδαιμονίαν. *Cornu copiæ felicitatem & bonorum largitionem indicat.*

VALENTIA *Citerioris Hispaniæ.*

COL. IVL. VALENTIA. Nummus Augusti , quem vidimus : & alter ei par , M. Aurelii , apud Patin. pag. 234. nunc Cimelii Regii. Plinio , lib. I I I. sect. I V. *Valentia colonia* , nunc quoque in Hispania regni cognominis caput.

C. VIBIO. MARSO. PR. COS. III. M. M. I. V. Nummus M. Aurelii apud Patinum , pag. 234. cujus ille notas expedire se minime posse profiteretur : nos sic interpretamur : *Caio Vibio Marso Proconsule tertium Municipis Iuliæ Valentiaë.* Ut illas ejusdem paginae notas in simili fere nummo , C. VIBIO. MARSO. DD. PP. *Decuriones posuere.*

C. I. V. Navis Prætoria. *Colonia Iulia Valentia.* Augusti nummus e Museo nostro. CAESAR. DIVI. F. IMP. DIVI. IVLI.

VIENNA *Provincia Narbonensis.*

COL. VIENNA. LEG. VII. CLAUDIANA. PIA. Neronis nummus , in Thesauro Goltzii , pag. 242. Plinius , lib. I I I. sect. V. *Colonia Vienna Allobro-*

brogam. Nunc quoque, *Vienne en Dauphiné.*

VIMINACIVM.

- P. M. S. COL. AN. IIII. In altero, AN. V. *Provincia Mœsiae Superioris, Colonia Viminacium.* Gordiani junioris nummus, e Cimelio Regio, Museoque nostro, ad Viminacium pertinet, quæ colonia est in Mœsiam deducta denuo Gordiano hoc ipso Principe. Denuo, inquam, nam & ante Gordiani tempora, Alexandri & Juliae Mæsæ nummi exstant, inscripti, COL. VIM. AN. I. & AN. II. Renovatas autem esse interdum colonias sciunt qui vetustos scriptores rerum Romanarum terunt. Vide supra, CARTHAGO, & CASILINVM. Οὐίμινάκιον Ptolemæo, lib. III. cap. IX. in superiore Mœsia. Βιμινάκη μητρόπολις Μυσίας, in Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 25. Notitia Imperii, sect. xxx. *Praefectura Legionis septimæ Claudia, Viminacio. Praefectura Classis Histriae Viminacio.* Unde fuit olim cum suspicaremur legi in iis nummis posse, *Praefectura Militum Superventorum Colonia Viminacii: cujusmodi milites superventores Axiupoli in Scythia fuisse eadem Notitia testatur, sect. xxviii.* Sed prior interpretatio, quæ magis recepta, magis arridet. Occo, pag. 432. in Gordiano tertio, P. M. S. COL. VIM. AN. I. De Gordiano juniore Capitolinus, pag. 162. *Fecit iter in Mœsiam, atque in ipso procinctu quidquid hostium in Thraciis fuit, delevit, fugavit, expulit, atque summovit.* Tuncque deducta simul ab eo Viminacium colonia est.
- P. M. S. COL. VIM. AN. X. Oraciliæ Severæ.
- P. M. S. COL. VIM. AN. XI. Decii, e Museo nostro.
- P. M. S. COL. VIM. AN. XII. Herennii Etrusci, & Valentis Hostiliani, qui Decii filii.
- P. M. S. COL. VIM. AN. XIII. Treboniani Galli, apud Patinum, pag. 397. qui quid eæ notæ valerent, non intellexit.
- P. M. S. COL. VIM. AN. XIII. Etruscillæ: quæ Volufiani uxor, Decii filia.

P. M. S. COL. VIM. AN. XVI. Valeriani , apud Mediobarbum , pag. 368.

P. M. S. COL. VIM. AN. III. AN. IIII. AN. V. Nummi quatuor , Philippo Arabe Imp. cufi , apud Mediobarbum , pag. 347. quibus Colonia Viminacium , non jam æræ suæ , hoc est , a deducta apud se colonia militum Romanorum , sed Philippi Augusti annos , suis nummis inscupsit : quod Mœsiæ ille scilicet in primis faveret , cui provinciæ Severianum generum suum , Zosimo teste , præfecit. Hæc adulandi Principi ratio & causa fuit , quoad imperium tenuit : cœpto enim anno sexto obiit In nummis Otaciliæ , quæ Philippi conjux , servata coloniæ æra est , deincepsque subsequitis Imperatoribus recta annorum series per sexennium custodita , ut superius vidimus. Quod exstare aiunt Philippi quoque ipsius nummum inscriptum , AN. VII. errorem esse legentium putamus : aut ad æram Coloniae , annumque Philippi tertium , revocari oportere.

VINDELICI. Vide RAETIA , & AVGVSTA VINDELICORVM.

VISONTIVM. MVN. Galbæ , e Thesauro Goltzii , pag. 244.

MVN. VISON TIVM , in laurea. Augusti nummus , e Cimelio Regio. Ptolemæo , lib. I I . cap. VI . Hispaniæ Tarraconensis oppidum est in Pelendonibus , Οὐισόντιον. Huc potius referri hos nummos remur oportere , quam ad Sequanorum , Pannonumve , Visontium.

VLPIA TRAIANA.

COL. AVG. VLPIA TRAIANA. Trajani nummus , e Thesauro Goltzii , pag. 238. Fuit ea civitas in Dacia antiqua trans Danubium , Ζαρμιγέθουσα βασιλειον , Regia Zarmigethusa , dicta Ptolemæo , lib. III . cap. VIII . Deinde Colonia Ulpia Trajana Augusta Dacica Sarmizegetusa , a Trajano conditore. Vetus inscriptio , apud Gruterum , pag. VI . 3.

I. O. M.

ROMVLO. PARENTI.
MARTI AVXILIATORI.

NUMMI ANTIQUI

FELICIBVS. AVSPICIIS.

CAESARIS. DIVI. NERVAE.

TRAIANI. AVGVSTI.

CONDITA. COLONIA. DACICA. SARMIZ.

PER. M. SCAVRIANVM. EIVS. PROPR.

Pag. cclxxii. COLONIA. VLPIA. TRAI.

AVG. DACIC. SARMIZ. METROP. Pag.

ccliv. 5. COL. SARM. Pag. cccxxix. 6. PRO-

VINCIAE. DACIAE. COL. VLP. TRAIANA.

DACIC. SARMIZEG. Pag. ccccxxxvii. 1. CO-

LON. VLPIA. TRAIANA. AVG. DAC. SAR-

MIZGETVSA. Denique pag. cclvii.

IMP. CAES. ANTONINO. PIO. AVG.

COLONIA. SARMIZAEGETHVSA.

Nunc *Varhel* dicitur, in Transylvania.

HΓE. TOY A. MAZIMOY. THC. TPAINHC.

M. Aurelii, ac L. Veri nummus, e Cimelio Regio: cui

castellum insculptum. Η γειτονος Τουλλίου Μαξίμου, *Præ-**sede Tullio Maximo*, cujus & in Pautaliatarum num-

mis, ejusdem fere tractus, nomen occurrit.

TPAINHC. AΓTOYCTHC. Faustinae junioris

nummi, cui & inscriptiones eæ dicatae, quas in ruinis

Varhel oppidi repertas Gruterus affert, pag. cclx. 12.

FAVSTINAE. AVG. DIVI. PII. FILIAE.

COL. SARMIZ.

Et num. 13. FAVSTINAE. AVG. M. AVRELII.

ANTONINI. FILIAE.

COL. SARMIZ.

TPAINHC. AΓTOYCTHC. Severi nummi, in

quibus & Dianæ venatricis, & Cybeles stantis effi-

gies. Ad hanc Ulpiam Trajanam revocari hunc num-

mum oportere, restatur inscriptio vetus eidem dicata

Principi, apud Gruterum, pag. cclxvi. 2.

DIVO. SEVERO. PIO.

COLONIA. VLPIA. TRAIANA.

AVG. DACIC. SARMIZ.

Cave itaque Tristanum, tom. 11. pag. 99. Patinum-

que, pag. 282. audias, qui hanc Trajanam esse ean-

dem cum Trajanopoli Phrygiæ volunt.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΝΝΙΟΥ. ΜΑΡΚΟΥ. ΑΥΓ. ΤΡΑΙΑ-
ΝΗC. *Sub Prætorè , vel Duumviro , Annio Marco.
Augustæ Trajanæ Elagabali , apud Patinum , pag. 333.
cum Cybeles stantis effigie. In vetusta inscriptione
apud Gruterum , pag. CCCLXXXVII. 4. II VIR.
COL. DACI. Duumvir Coloniae Dacicæ , quæ Tra-
jana Augusta. Iterumque , pag. CCCXLVIII. II VIRO.
POP. PLEPSQ. VLP IAE. TRA I A. S A R.
Duumviro , Populus Plebsque Vlpia Trajana Sarmi-
zegethusæ.*

ΤΡΑΙΑΝΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΑΝ. Valeriani , e Cimelio
Regio.

VOLCAE. In parte averfa , A R E C. *Volcæ Arccomici.
Nummus singularis e Museo nostro , ex ære , minimi
moduli. Plinio , lib. III. sect. v. Nemaufum Arccomi-
corum : Ptolemæo , lib. II. cap. x. Οὐόλχα Ἀεικόμοι,
ὡν πόλις μεσόγειοι , Νέμαυτος κολωνία , &c. Hodie Nis-
mes , in Languedocio , ut vocant , Gallia provincia
olim Narbonensi dicta.*

VRSO.

COL. GEMINA. VRBANOR. Neronis num-
mus e Thesauro Goltzii , pag. 239. Plinius , lib. III.
sect. III. *Colonia Vrsò , quæ Genua Urbanorum : ubi vel
libris invitis , Gemina monuimus legi oportere. Hodie
Ossuna , Ducatus-titulo insignis. Mariana , lib. III. hist.
Hispan. cap. 22.*

VTICA.

MVN. IUL. VTICEN. DD. P. Tiberii nummi e
Gaza Regia. *Municipii Iulii Vticensis Decuriones po-
suere. Plinius , lib. v. sect. III. Vtica Catonis morte no-
bilis. Nunc Biserte dicitur. Datum Uticensibus jus ci-
vitatatis ab Octaviano Cæsare , anno V. C. DCCXVIII.
L. Gellio , Cocceio Nerva Coss. auctor est Dio , lib.
XLIX. pag. 401.*

IMMVNIS. VTICEN. D. D. *Immunis Vticensis
civitas. Decreto Decurionum. Tiberii pariter numisma,
quod vidimus.*

Υ

ΥΒΛΑΣ. ΜΕΓΑΛΑΣ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. in Sicilia. *Hyblenses*. Stephano, Υ'βλα μέζων, *Hybla major*. Nunc *Paderno*. In eo nummo Deæ Hyblææ signum exstat, urceolum dextra, læva hastam puram tenentis, blandiente ad pedes cane: quo ex argumento Dianam esse venatricem auguramur. Ex parte antica ejusdem Deæ caput, cum api, ob mellis in eo tractu copiam. De melle Hyblæo Plinius, lib. XI. sect. XIIII. aliique. De Hyblæa Dea Pausanias, in *Eliac*. prior. seu lib. V. pag. 172. ubi de Hybla majore: Καὶ ἱερὸν ὄφισιν Υ'βλαίας ὅτι θεοῦ, ὡς δὲ Σικελιωτῶν ἔχον τιμῆς. *Ibi fanum est Sicularum celebritate religiosum, Dea, quam Hyblæam vocant, dicatum.*

ΥΔΙΝΑΙΩΝ. Ad Majorem Græciam spectare hic Nummus e Museo nostro videtur, cui similis est in *Cimelio* Regio: quod in eo Minotauri effigies, & Palladis caput exstat, quæ notæ in nummis illius tractus frequentes occurrunt.

ΥΔΡΩΝΤΙΝΩΝ. E Magna Græcia *Goltzii*, tab. XXXVII. In eo nummo Neptunus, cum tridente ac delphinis. Plinio, lib. III. sect. XVI. *Hydruntum*. Stephano: Υ'δρουός... τὸ ἔθνηκόν, Υ'δρουώπιον, & Υ'δρουωαῖος, & ex nummo Υ'δρωντῖνον. Nunc *Otranto*, in Italia.

ΥΕΛΗΤΩΝ, ex argento & ære, in Museo nostro.

ΥΕΛΗ. cum noctua Palladis symbolo, ibidem. Plinio, lib. III. sect. X. *Oppidum Hclia, quæ nunc Velia*. Nunc vicus est, *Casel a mare della Brucca*, in Principatu citeriore. Sunt apud *Goltzium* in Magna Græcia, Tab. XXI. & XXIII. in quibus leo insculptus, noctuaque Palladis, tridens delphinusve Neptuni, spica fertilitatis symbolum.

ΥΚΚΑΡΕΩΝ.

ΥΚΑΡ. apud Parutam. Stephano: Υ'κκαρον, πόλις Σικελίας... τὸ ἔθνηκόν, Υ'κκαρέης. Antonino *Hiccaro*, a Panhormo, XVI. M. P. Nunc quoque *Carini*, & *Muro d'iccarini*,

d'Iccarini, teste Fazello, decad. I. lib. V II. cap. VI.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. Juliae Domnae nummus e Museo nostro, cum templo, in quo Juno pronuba. Adjectum Praetoris nomen, ΕΠΙ. ΣΤΡ. Μ. ΑΠΠΙΩΝΟΣ. *Sub Praetore M. Apione. ΙΟΥΛΙΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. Julia Augusta.* Legitur hoc nomen Ἀππίων per geminum π π, & in Bibl. Photij, cap. CXXI. Et apud Clementem lib. x. Recogn. ubi ait Appionem cum Anubione venisse ab Antiochia. In Lexico Suidæ, Ἀπίων ὁ Πλευρονίκου. Sed ex litterarum serie scribi Ἀππίων ibi oportere palam est. Videtur sane Ἀππίων nomen Romanum esse, & in Græcam speciem detortum, ab recto *Appius*, ut Μαρκίων a *Marcus*. Tamen Apion familiare Ægyptiis nomen fuit, deductum ab Api, quem colebant: ut a Serapi Serapion, Anubion ab Anubi. Quare Apion saltem ille Grammaticus, qui mundi cymbalum est appellatus, auctore Plinio in præfatione ad Titum, Apion dicendus potius videtur, quam Apion. Sunt Hypærenorum porro nummi alii in Cimelio Regio, Faustinae Aurelii, Severi, Getæ, Decij, Etruscillæ, & Valeriani. Et Getæ quidem cum Æsculapii stantis effigie. Plinio, lib. v. in fine sect. CXXI. *Hypæreni.* Stephano: Ὑπαίπα, πόλις Ἀυδίας.... τὸ ἔθνηκόν, Ὑπαίπηνος. Plura vide in nostris ad Plinium notis.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΠΑΠ.....ΟΥ. ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. Juliae Domnae, cum Dianæ iconc. Ἐπὶ γρατηροῦ Παπιέλου. Ὑπαίπηνος. Cum Æsculapio, alter Getæ, sine Praetoris nomine. Uterque e Gaza Regia.

ΕΠΙ. ΑΠΟΔΔΟΔΩΡΟΥ. ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. *Sub Apollodoro.* Pharetra & clava, in Caracallæ nummo, e Cimelio Regio.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. ΣΤ. ΑΙΛ. ΑΝΤ. ΤΑ. ΕΤ. Α. *Hypærenorum, Praetore Ælio Antonino Tatiano, anno primo,* Gordiani videlicet junioris, non Gordiani Patris, ut Patino visum, pag. 360. a quo & perperam sic nummus legitur, ΣΤ. ΑΙΛ. ΑΝΤ. ΤΑ. ΣΤΑ. Ejus nummi aream obtinet ædes sacra, in qua Dianæ Ephesiae simulacrum.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. ΣΤ. ΑΙΛ. ΑΝΤ. ΤΑ. ΕΤ. Δ. Gordiani tertii, apud eundem Patinum, pag. 375. quo ex nummo errorem suum in explanando priore apprehendi ab ipso, atque emendari oportuit.

ΕΡΕΝ. ΕΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑ. ΣΕΒ. *Herennia Etruscilla Augusta*. ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΦΛ. ΕΡΜΟΛΑΟΥ. ΝΕΙΚΩ. Ἐπὶ στρατηγῶ φλαβίου Ἐρμούλου Νείκων. Ε Cimelio Regio.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΚΥΝΤΙΑΝΟΥ. *Sub Praetore Quintiano*. Μαλιν ΚΥΝΤΙΛΙΟΥ legi, *Quintilio*, vel *Quintillo*. Ε Cimelio Regio, nummus Valeriani.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. ΚΑΥΣΤΡΟΣ, Nummus quem vidimus, cum fluvii decumbentis effigie. Ex parte averfa, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Sacer Senatus*. Vel haud procul amne Caystro, qui & Ephesum alluit, positos fuisse Hyræpenos, vel certe Caystrum Ephesiorum ab Hyræpenis, quod ab aliis similiter factitatum animadvertimus, Numinis vice cultum, nummus iste indicat: vel solam denique cum Ephesinis ὁμόνοιαι & societatem.

ΥΠΑΤΕΩΝ. Stephano urbs ejus nominis gemina est, altera in Ænianibus & Ætolis: prope Sangarium amnem altera in Asia: Ὑπάτη, πόλις Αἰνιδίων. Λέγεται ἢ ἢ Ὑπάτα. Ἐστὶ ἢ χέρεα πλησίον Σαλαρίου ποταμοῦ· τὸ ἔθνηκόν, Ὑπάταϊ, καὶ Ὑπάτης. Meminit prioris, quæ in Ætolis est, etiam Livius, lib. xxxvi. In nummo Cimelii Regii, lyra est, & Apollinis caput: epigraphe, ΥΠΑΤΙΩΝ, vel potius ΥΠΑΤΕΩΝ.

ΥΠΕΡΗΣΙΕΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *Hyperephensium civitatis sacræ ac liberæ*. Vespasiani nummus e Goltzii Thesauro, pag. 236. Stephano: Ὑπερησία, πόλις τῆ Ἀχαΐας . . . τὸ ἔθνηκόν, Ὑπερησιδής.

ΥΡΚΑΝΩΝ. Nummi Philipporum, in quibus Bacchi stantis effigies, apud Patinum, pag. 383. & 388. quos ille ad Hyrcanos Caspii maris accolæ refert: perinde quasi aut illi unquam Græce didicerint, aut stipendiarii fuerint, foederative populi Romani. Patino Tristanus præiit, ac propinavit errorem: quem & Carolus a S. Pau-

Io, in Geographia sacra hausit, pag. 320. cum Joannem Hyrcanorum civitatis Episcopum, cujus in Conc. Calchedonensi mentio, ad Hyrcaniam Caspii maris ablegat, ac metropolim totius regionis fuisse eo ibi nomine comminiscitur. At fuere Hyrcani isti in Lydia, teste Tacito, cujus verba retulimus, in nummo CIVITATIBVS ASIAE RESTITVTIS: & Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Macedones Hyrcani cognominati*. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 44. inter Episcopos Provinciae Lydiae recensentur, ὁ Μουσίνης, & ὁ Ὀρχανίδος. Lege, ὁ Μουσίνης, & ὁ Ὑρχανίδος. Certe Leunclavius, in Novella Leonis Imp. pag. 90. habet, ὁ Ὑρχανίδος. Strabo, lib. xiiii. pag. 629. & Stephanus, Hyrcanii campi ab eo oppido appellati, in Lydia, meminere. Εἶτα τὸ Ὑρχανίον πεδῖον, inquit Strabo, Περσῶν ἐπονομασάντων, ἢ ἐποίκοις ἀγαρόντων ἐκείθεν. *Sequitur Hyrcanius campus, quem sic Persae nominaverunt, a colonis ex Hyrcania eo adductis*. Stephanus: "Ἐστὶ καὶ Ὑρχανίον πεδῖον τῆς Αὐδίας, ὡς Ἐρατοδένους ἐν πέμπτῳ Γαλατικῶν. Livius quoque in Latinis scriptoribus, libro xxxviii. *Consul circa Thyatira regem esse ratus, continuis itineribus, quinto die ad Hyrcanum campum descendit*. Iidem postea ob admixtos Macedonas, Hyrcani Macedones, uti ex Plinio, Tacitoque, vidimus, appellati.

ΥΡΚΑΝΗ. Caput turritum, apud Sponium, in Itiner. Athen. Lege ΥΡΚΑΝΗ, vel ΥΡΚΑΝΗC potius. Ex parte averſa, ΥΡΚΑΝΩΝ, cum Fortunæ vulgari effigie, dextra temonem, lava Copiæ cornu gerentis.

ΥΨΗΛΙΤΩΝ. Antonini Pii, e Thesauro Goltzii, pag. 236. Stephano: ὙΨηλῆς, κώμη Αἰγύπτου. Οἱ κωμῖται, ὙΨηλῖται. Horum enim potius nummum eum esse arbitramur, quam Hypsalarum Thraciæ, de quibus Plinius, lib. iv. sect. xviii. quanquam & ipsi Græcis ὙΨηλῖται dicti.

Φ

ΦΑΙΣ & ΦΑΙΣΤΙΩΝ. Nummi Goltziani, in insulis Græciæ, Tab. vii. Plinio, lib. iv. sect. xx. *Phæ-*

stum. Stephano: φαῖτος, πόλις Κρήτης . . . ὁ πολίτης, φαῖσιϑ. In his fere nummis Hercules hydram clava conficit: quod Herculem gentis suæ Phæstii auctorem putarent: condita enim civitas a Phæsto, Rhopali filio, Herculis nepote. Ἐκπίσθη, inquit idem Stephanus, Ἐπὸς φαῖτου τοῦ Ρόπαλου, Ἡρακλέους παίδος. Bos quoque adjunctus, soli ubertatis index. Venerem quoque ii coluere, quam Σκοτίας appellabant. Etymologici auctor, verbo Κυθήρεια. Τινὲς ὃ Κυθήρεια νοοῦσι τινες ὡς κρυψίπορον· διὸ καὶ Σκοτίας Ἀφροδίτης ἐν φαῖτῳ ἱερὸν εἶναι φασι. *Cytheream quidam dictam putant, quod amorem celet. Quare Tenebrose Veneris Phæsti fanum esse aiunt.* Latonæ denique Phytiae summa ibi religio fuit, teste Antonino Liberali, *Metam.* xviii.

Φ. in corona ederacea, apud Goltzium, loc. cit. Phæstios indicat.

Φ Α Λ Α Ι Σ Ι Ε Ω Ν. Β. Ν Ε Ω Κ Ο Ρ Ω Ν. φαλασιέων δις Νεωκόρων. Titi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 225. Stephanus: φαλασία, πόλις Ἀρχαδίας . . . τὸ ἔθνικόν, φαλασιός.

Φ Α Λ Α Ν Ν Α Ι Ω Ν. In Cimelio Regio. Plinio, lib. iv. sect. xvi. *Phalanna*, in Magnesia. Stephano: φάλασσα πόλις Περραιβίας . . . ὁ πολίτης, φαλανναῖϑ.

Φ Α Λ Ω Ρ Ι Τ Ω Ν. Ν Ε Ω Κ Ο Ρ Ω Ν. Neronis, e Thesauro Goltzii, pag. 225. Stephanus: φλώρη, πόλις Θεσσαλίας· τὸ ἔθνικόν, φλωρός, καὶ φλωρίτης.

Φ Α Ρ Α Θ Ο Ν Ε Ι Τ Ω Ν. Claudii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 225. Stephanus: φάραθος, πόλις τῆς Γαλιλαίας . . . τὸ ἔθνικόν, φαραθονίτης.

Φ Α Ρ Β Α Ι Θ Ι Τ Ω Ν. Ι Ε Ρ Α. C Y N Κ Α Η Τ Ο C. Domítiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 225. ubi mendose, ut remur, Φ Α Ρ Β Α Ι Ε Τ Ω Ν scribitur. Plinio, lib. v. sect. ix. *Pharbatites* nomos. Stephano: φάρβαθος, πόλις Αιγύπτου. ὁ πολίτης, φαρβαθίτης.

Φ Α Ρ Σ Α. Nummus argenteus e Museo nostro: in altera parte Palladis caput, equi in altera. Plinius, lib. iv. sect. xv. *Pharsalici campi, cum civitate libera.*

Φ Α Σ Η Λ Ι Τ Ω Ν. Tiberii nummus e Thesauro Goltzii,

- pag. 225. Plinio, lib. v. sect. xxvi. *Phaselis*. Stephano: φασιλίς, πόλις Παμφυλίας... ὁ πολίτης, φασιλίτης.
- ΦΕΡΑΙΩΝ. M. Aurelii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 225. Plinio, lib. i v. sect. xv. *Pheræ*. Stephano: φέραι, πόλις Θεσσαλίας... ὁ πολίτης φεραιῶν.
- ΦΘΕΝΟΤΩΝ. Vide ΠΡΟΣΩΠΙΤΩΝ.
- ΦΘΙΩΤΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 226. In Græcia ejusdem, ΦΘΙΩΤΙΔΩΝ, cum Herculis stantis effigie, Tab. xxi. aut ejusdem clava, arcu, pharetra. Stephano: φθία, πόλις ἢ μῶρεα Θεσσαλίας ὁ πολίτης, φθιώτης. Et Plinio, lib. i v. sect. xiv. *Phthia*, oppidum: incolæ, *Phthiotæ*.
- ΦΘΙΑΣ. Caput muliebre velatum, quo urbs a Stephano, Plinioque, proxime appellata, novo more, signatur: cum turrato capite indicari mos sit. Ex parte averfa ΠΥΡΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, cum fulmine. E Cimelio Regio, & apud Seguinum, pag. 51.
- ΦΙΛΑΛΕΩΝ. Severi ac Getæ nummi, cum Æsculapii icone, e Gaza Regia. φιάλεια urbs Arcadiæ est, Ptolemaeo memorata, lib. i i i. cap. xvi. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 23. Provinciæ Helladis Achaïæ adscribitur, φιάλαια pro φιάλεια. Stephanum vide, verbo φιαλέα, πόλις Ἀρχαδίας. Et Pausaniam in Arcadicis, seu lib. v i i i. pag. 269.
- ΦΙΓΑΛΕΩΝ. Caii Cæsaris nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 225. Stephanus: φιαλέα, πόλις Ἀρχαδίας... τὸ ἔθνηκόν, φιαλῶς, ἢ φιαλείτης. Vide Pausaniam in Eliac. prior. pag. 151.
- ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ *Lydia*.
- ZΕΥΣ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Nummus Augusti e Cimelio Regio, quo Philadelphæorum cum Laodicensibus concordia indicatur. Supra in Laodicensibus Cariæ, ΖΕΥΣ ΦΙΛΑΛΗΘΗΣ ΛΑΟΔ. Plinio, lib. v. sect. xxx. *Philadelpheni*.
- ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Hadriani e Cimelio Regio, cum effigie Dianæ Ephesiæ.
- ΕΠΙ. ΕΥΓΕΝΕΤΟΥ. Α. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Ἐπὶ Εὐγένετου, πρώτα Φιλαδελφῶν. *Sub Eugenete, prima Phi-*

ladelphenorum certamina. Vel forsan, ἔπι Εὐγενέτου ᾠδ-
τον, *Sub Eugenete primum*, Prætoris scilicet. Vel ἔπι
Ἐυφρείου denique, quod magis arridet. Commodi num-
mus ex eodem Cimelio, cum Dianæ venatricis icone.
Est & M. Aurelii similis, cum templi effigie, cujus in
medio Apollo stat.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ certamina quæ fuerint olim appel-
lata, cum ab hac civitate nomen haud illa traxerint,
non est hujus loci disputare. Præstitum id a nobis
abunde, verbo ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.

ΦΛ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. E Cimelio
nostro, cum Dianæ venatricis effigie. Ex parte altera
ΔΗΜΟΣ, habitu virili. Sunt qui hunc nummum
Philadelphæ Syriæ adjudicent, ob Flaviæ utique co-
gnomen. Nos aliis ducti argumentis Lydiæ adscribi-
mus. Vide ΙΟΥΛΙΕΩΝ.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΚΑΙ. ΦΛ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Vide
ΙΟΥΛΙΕΩΝ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ *Syria.*

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΚΟΙΛΗΣ. CYP. *Φιλαδελφείων*
Κόλης Συρίας. Philadelphensium Cæles Syria. Hadriani
nummus, apud Patinum, pag. 200. nunc Cimelii Re-
gii: Plinio in Decapolitana Syriæ regione, lib. v. sect.
xvi. *Philadelpbia.*

ΤΥΧΗ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Κ. C. Τύχη *φιλαδελφείων*
Κόλης Συρίας. Fortuna Philadelphensium Cæles Syria.
Hadriani, ex eadem Gaza, cum turrato capite: alter
cum Bacchi capite, quod & alteri nummo insculptum,
quem M. Aurelii principatu cutum, in Cimelio Regio
vidimus.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ Κ. CYP. M. Aurelii.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. L. ΓΜΡ. *Λυκαβαντος ρμγ'.* Anno
CXLIII. ex quo nimirum Syria a Pompeïo redacta in
Provinciam est, anno Urbis Romæ DC LXXXIX. quo
Cicero gessit Consulatum, ut diximus in nummis Ga-
zensium. Quare hunc Domitiani nummum e Cimelio
Regio, ex annorum nota, ad Philadelphiam Syriæ
referri liquet oportere: signarique eo annum Domi-

tiani primum, Urbis Romæ DCCCXXXIII.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *in Arabia.*

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑC. In Gaza Regia, nummus Philippi Patris. Hujus Philippopolis mentio in Conc. Calched. Conditam a Philippo Arabe Imp. Aurelius Victor testatur. Non eadem hæc porro est cum ea, quæ *Colonia Bostra* appellata est, ut suo loco monuimus, verbo BOSTRA; aliter frustra sentiente Mediobarbo, pag. 327. Caruit autem hæc Arabica Philippopolis Metropoleos prærogativa, qua insignita Thracica est, tum in nummis, tum in Notiis antiquis.

ΘΕΩ. ΜΑΡΙΝΩ. Fuit is ab exercitu Illyriciano, viventibus Philippis, Imperator salutatus: mox ab iisdem militibus interemptus: a Philippo deinde Arabe relatus in Divos, ut cædis ejus a se invidiam amoliretur. Quos Latini *Divos* & *Divas*, hos Græci ΘΕΟΥC & ΘΕΑC vocant. Sic Augustus, apud Erizzo, ΘΕΟΣ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ, *Divus Divi F.* inscribitur. ΘΕΑ ΔΡΟΥΣΙΛΛΑ, ΘΕΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, &c. Ex parte altera: ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΚΟΛΩΝΙΑC. Errant qui ad Thraciæ Philippopolim pertinere hunc nummum putant: quem Philippi Imp. populares, ejus demerendi causa, in Arabia cudi jusserunt.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *in Thracia.*

ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Augusti nummus apud Occonem, pag. 71. quo in Cæsaris honorem edita a Philippopolitis certamina indicantur.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Antonini Pii, & Commodi nummi, e Museo nostro. Omnia Imperatorum numismata, usque ad Philippum Arabem, quibus inscriptum est ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ad hanc Philippopolim ea spectant.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. CEB. Ἀντώνειν^Ϟ Σεβαστός. Nummus Antonini Pii, apud Seguinum, pag. 150. nunc Cime-
lii Regii. Ex parte averfa, mulier monti insidet: quo situs urbis indicatur: in medio nummo, ΡΟΔΟΠΗ.

In ambitu, ΗΓΕΜ. Μ. ΠΟΝΤ. ΣΑΒΕΙΝΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟ Ηγεμόνθ Μάρκου Ποντίου Σαβείνου, Φιλίπποπόλεως. Vel Ποντιαοθ, ut in Macrini nummo, e Cimelio Regio, ΥΠ. ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus hic sub Rhodope monte fuisse id oppidum docet, quod & Plinius quoque admonuit, lib. IV. sect. XVIII. *Oppidum sub Rhodope, Poneropolis antea, mox a conditore Philippopolis.*

ΗΓΕ. ΠΟΜ. ΟΥΟΠΕΙΣΚΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *Præsida Pompeio Vopisco.* Et,
 ΗΓΕ. ΓΑΡΓΙΛΙ. ΑΝΤΙΚΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Præsida Gargilio Antico:* uterque nummus e Regia Gaza, Antonino Pio Imp. cufus, cum vulgari fluvii icone: unde & anni appositum intelligas oppidum fuisse. Hic postremus ab Occone sic foede exprimitur, pag. 267. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΗΓΙΑΓΓΕΛΙΑΝΤΙΚΟΥ. Pag. 269. ΗΓΓΕΙΑΡΙΤΔΙΑΝΤΙΚΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ. Et pag. 270. ΗΓΓΕΙΑΡΓΙΔΙΑΝΤΙΚΟΥ &c. Gargilius Anticus & in nummis Pautaliotarum occurrit, hoc ipso terrarum tractu.

ΗΓΕΜ. ΑΙ. ΣΕΡΟΥ. ΡΥΔΔΙΑΝΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Commodi nummus in Cimelio Regio, in quo Victoria bijugo curru vehitur. Ηγεμόνθ Αιλίου Σερβιλίου Ρυλλιανου. Φιλίπποπολιτών. *Præsida Ælio Servilio Rulliano. Philippopolitarum.* Nisi forte legi fatius, ΣΕΡΟΥΕΙΔΙΑΝΟΥ, *Serviliano.* Fuit enim vir clarissimus Servilianus Gellii temporibus, ut ipse prodit lib. I. cap. 11. Gellius ipse, Trajani Hadriani que principatu. In nummis Ηγεμόνθ etiam appellatur vir Consularis, qui provinciæ præerat. Notitia antiqua, pag. 21. Ἐπαρχία Θρακίας ὑπὸ Κομισάδελου. Φιλίπποπόλις &c. *Provincia Thraciæ sub Consulari: Philippopolis, &c.* Et in Syria Præses, teste Luca, ἡγεμόνθ vocabatur: Ηγεμονεύοντος τῆ Συρίας Κυρηνίου, quod vulgatus interpres reddidit, *Præsida Syria Cyrino.* Legatos Cæsaris qui in provincias mittebantur, civilia simul & militaria relicturi, Græci fere ἡγεμόνας vocant, inquit Strabo, sub finem

finem libri xvii. pag. 840. hoc est, Rectores, seu Præsides. Vide & Dionem Chrysoft. aliosque.

ΜΗΤΡ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΩΣ, & ΜΗΤΡΟΠ.
ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Severi nummi, e Cime-
lio Regio. In altero uva depicta, quæ vini in eo tractu
ubertatis symbolum: in altero vir cum hasta & patera
stat.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΩΣ. ΝΕΩ-
ΚΟΡΩΝ Et, ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΝΕΩ-
ΚΟΡΩΝ. In Caracallæ & Elagabali nummis, ex eo-
dem Cimelio.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ. ΠΥΘΙΑ. ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙ.
Et, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. ΦΙ (hoc est, φλιωποπό-
λα) ΚΟΙΝΟΝ ΘΡΑΚΩΝ. Rursum: ΚΟΙΝΟΝ.
ΘΡΑΚΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔ. ΠΥΘΙΑ. ΕΝ. ΦΙΛΙΠ-
ΠΟΠΟΛΙ. qui nummi ludos ibi in gratiam Cara-
callæ, (nam is alter haberi Alexander voluit, dum Thra-
ciam Macedoniamque lustraret, ut historici referunt,)
a Communi Thraciæ exhibitos indicant: non urbem
in Thracia, quæ fuerit Alexandria dicta, ut visum Or-
telio. Ad similitudinem fortassis ejus certaminis, quod
a communi Ionum prope Clazomenas, in honorem
Alexandri M. edebatur, dicebaturque Ἀλεξάνδρεια, ita
referente Strabone, lib. xiv. pag. 644.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ. Spica cum papavere. Apud
Goltzium in Græcia, Tab. xxv. In priore parte, ca-
put Philippi Macedonum Regis.

ΦΙΛΟΜΗΛΕΩΝ. Nummus Alexandri Severi. Plinio,
lib. v. sect. xxv. *Philomelienses*. In Notitia antiqua
Eccles. inter Episcopos Provinciæ Pisidiæ, pag. 19.
censetur ὁ φιλομηλίου. Et pag. 29. φιλομήλιον. Et in Actis
Concilii Calched. *Paulus Philomeliensis* nominatur in-
ter Episcopos Pisidiæ. Stephano: φιλομήλιον, πόλις τῆς
μεγάλης φρυγίας... τὸ ἔθνικόν, φιλομηλῶς. Vide ΜΑΝ-
ΔΡΟΠΟΛΙΤΩΝ.

ΦΙΛΟΜΗ. Ejusdem Alexandri, in Cimelio Lamoniaco.

ΦΙΛΟΜΗΛ. Getæ.

ΦΙΛΩΤΕΡΙΩΝ. Nummus Hadriani, e Thesauro Goltz.

- zii, pag. 226. Stephanus duas ejusce nominis urbes agnoscit: alteram Ægyptiam, cujus meminit pariter Plinius, lib. VI. sect. XXXIII. alteram in Cœle Syria, cujus gentile nomen $\Phi\iota\lambda\omega\tau\epsilon\iota\theta$ fuerit, cum Ægyptiacæ $\Phi\iota\lambda\omega\tau\epsilon\iota\tau\eta\varsigma$ foret. $\Phi\iota\lambda\omega\tau\epsilon\alpha \dots \kappa\acute{\alpha}\lambda\upsilon\varsigma \Sigma\upsilon\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma \tau\acute{\omicron} \epsilon\theta\nu\iota\kappa\acute{\omicron}\nu$, $\Phi\iota\lambda\omega\tau\epsilon\iota\theta$. $\tau\eta\varsigma \delta' \text{Αἰγυπτίας}$, $\Phi\iota\lambda\omega\tau\epsilon\iota\tau\eta\varsigma$.
- $\Phi\text{ΙΝΕΙΕΩΝ}$. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 226. Stephanus: $\Phi\iota\upsilon\epsilon\iota\omicron\nu$, $\tau\acute{\omicron}\rho\tau\omicron\varsigma \tau\omicron\delta \text{Πόντου}$, $\kappa\acute{\iota}\sigma\mu\alpha \Phi\iota\upsilon\epsilon\acute{\iota}\omega\varsigma \tau\acute{\omicron} \epsilon\theta\nu\iota\kappa\acute{\omicron}\nu$, $\Phi\iota\upsilon\epsilon\iota\omega\varsigma$, $\acute{\omega}\varsigma \text{Σίγγειον Σιγγειώ\varsigma}$. Unde suspicamur in Asia fuisse hunc locum ad Bosphori fauces, contra Phinopolim, quæ in Europa, juxta Bosphorum, ut Plinius ait, lib. IV. sect. XVIIII.
- $\Phi\text{ΙΝΤΙΑ}$, in nummis Parutæ. Quanquam id esse regis nomen Paruta censet, quoniam in nummis ΒΑΣΙΛΕΟΣ , in eadem nummi facie cum $\Phi\text{ΙΝΤΙΑ}$ legitur: vix assentimur tamen: eum in Sicilia $\Phi\iota\nu\pi\acute{\alpha}\delta\alpha$ oppidum Diodorus agnoscat, in Eclog. pag. 880.
- $\Phi\text{ΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ}$. M. Aurelii, apud Patin. pag. 246. Commodi, & Pescennix Plautianæ nummi. In hoc postremo Herculis effigies est, apud Tristanum, tom. I I. pag. 52.
- ΚΡΗΤΙΕΩΝ . $\Phi\text{ΛΑΟΥΙ}$. Severi nummus e Museo nostro, in quo Ceres insculpta, bigis draconum inventa. $\text{Α. Κ. Α. СЕΠ. СΕΥΗΡΟС}$. *Imp. Cæsar Lucius Septimius Severus.*
- ΚΡΗΤΙΕΩΝ . $\Phi\text{ΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ}$. Juliae Domnæ nummi, Getæque. Flaviopolis Bithyniæ oppidum, & $\text{Κε\acute{\alpha}\tau\epsilon\iota\alpha}$ Dorica dialecto, Ptolemæo teste, nuncupata est: ut in eodem tractu $\text{Καλ\chi}\rho\acute{\alpha}\delta\eta\iota\omicron\iota$, pro $\text{Χαλ\chi}\rho\acute{\alpha}\delta\eta\iota\omicron\iota$. Notitia Eccles. antiqua, inter Episcopos Provinciæ Honoriadis appellatæ, pag. 15. $\delta \text{Κε\acute{\alpha}\tau\iota}\alpha\varsigma$. Et in quibusdam nummis, ΚΡΑΤΙΕΩΝ vidimus. In Conc. Calched. act. I. pag. 85. $\text{Γενέθλιος ἐπίσκοπος Κε\acute{\alpha}\tau\iota}\alpha\varsigma$. Et in Sardicensi, pag. 711. *Philotas Episcopus a Cratia.* In Severi nummo, apud Tristanum, tom. I I. pag. 93. Ceres accensas faces gestat utraque manu, & draconum biga vehitur. Sed nummum ille ad Cretenfes refert. In Caracallæ, e Gaza Regia Pallas armata stat.

ΚΡΗΤΙΑ. ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΙΣ. Nummus Juliae Domnae.

PHOENICE. Antonini Pii nummus e Gaza Regia, & Caracallæ, cum palmæ icone. De Phœnice Syriæ parte, Plinius, lib. v. sect. xvii.

ΦΟΙΝΕΙΚΑΙΩΝ. Nummus Trajani, allatus a Patino, pag. 187. quem spectare nos arbitramur ad Epiri oppidum Φοινίκην, de quo Polybius, Ptolemæus, Livius, & Notitia Eccles. pag. 25. Hanc Justinianus Augustus instauravit, teste Procopio, lib. iv. de ædif. cap. i.

ΦΡΙΞΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Vespasiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 226. Stephanus: Φέξος, πόλις Λυκίας... τὸ ἔθνικόν, Φέξιϑ. Sunt & Phrixæ juxta Alpheum amnem in Pisæorum finibus: sed non hujus loci.

ΦΡΥΓΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ. *Phrygiorum Commune*. Caii Cæsaris nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 226. Plinio, lib. v. sect. xli. *Phrygia*. Stephano: Φρυγία... τὸ ἔθνικόν, Φρύξ, ἢ Φρύγιϑ. Communia sacra totius Provinciae, communesque ludos a Phrygiæ communi editos, hic nummus declarat: & sacra quidem in communi totius gentis fano. Commune autem fanum appello, quod vel communi sumptu ob id exstructum, vel gentis totius consensu delectum. Sic enim in Synnadeni civitate, cujus superius nummum vidimus, cum epigraphæ, ΔΩΡΙΕΩΝ, ΙΩΝΩΝ, hæc utraque gens fanum commune habuit: In Ægypto Græcæ civitates gentis tergeminae, Ionum, Dorum, Æolumque, fanum habuere commune. Testis Herodotus, in Euterpe, seu lib. ii. pag. 159. τὸ μὲν ὄν μέγιστον αἰτῶν τέμενϑ, ἢ οὐνοματότατον ἔόν καὶ χεισιμάτατον, καλεόμενον ἢ Ἐμλιόισιν, αἱ δὲ πόλιές εἰσι αἱ Ἰδρυιδνάι κοινῇ, Ἰάων μὲν, Χίος, ἢ Τέως, ἢ Φάραγα, ἢ Κλαζόμενα, Δαελίων ἢ, Ῥόδος, καὶ Κνίδος, ἢ Ἀλικαρνησός, ἢ Φάσιλις Ἀιολέων ἢ, ἢ Μυτιλιναίων μοῦση. Τουτέων μὲν ἔστι τὸ τέμενϑ τοῦτο. *Et maximum quidem eorum fanum ac celeberrimum Græcum vocatur: civitates autem quæ COMMUNITER illud exstruxerunt, sunt, Ionum quidem, Chius, Teos, Phœcia, Clazomenæ: Dorum autem, Rhodus, Cnidus, Ha-*

licarnassus, Phaselis: Æolum vero, una Mytilene. Harum civitatum hoc sanum est. Ævo porro posteriore (ut id obiter dicamus) Phrygia bifariam dispartita: alia Capatiana dicta est, alia Salutaris, utraque sub Consulari: alterius Synnada, Laodicea alterius caput, in Notitia Eccles. pag. 17. 27. & 29. Ἐπαρχία Φρυγίας Καπατωῆς, ὑπὸ Κομισιλέιον. Sunt qui Πακατωῆς legi malint. Ἐπαρχία Φρυγίας Σαλουταίας, ὑπὸ Κομισιλέιον. Et hoc quidem postremum nomen, cum Christianorum Principum ætate usurpari cœptum sit, haud assentiar ei sane, si quis exstiterit, qui id ei regioni nomen factum a cultu Cybeles Matris Deûm velit, cujus Numen in eo tractu summa religione habitum fuisse olim tralatitium est: quod ea in nummo Faustinae e Regia Gaza inscribitur, MATRI DEVM SALVTARI, sedente ipsa Cybele inter geminos leones. Et apud Gruterum, pag. LXXXIII. 15. ISIDIS. SALVTARIS: alibique, IOVI SALVTARI. Sed nobis istud, inquam, commentum cum eo nomine haud placet, tum quod in Notitia Imperii id aliis quoque Provinciis nomen vidimus attributum, Macedoniae Salutari, Galatiæ Salutari, Syriæ Salutari, Palæstinae Salutari.

ΚΟΙΝΟΝ ΦΡΥΓΙΑΣ. ΕΠΙ. ΜΑΡΙΟΥ. ΚΟΡΔΟΥ. ΑΠΑΜΕΙΣ. Aquila. *Commune Phrygiae. Sub Mario Cordo, sacrorum Ludorumque Præsides. Apamenses.* E Phrygiæ videlicet oppido, quo de suo loco egimus: Neronis & Agrippinae nummus, e Patino in Sueton. pag. 292. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ.

ADVENTVI. AVG. PHRYGIAE. & RESTITVTORI. PHRYGIAE. Hadriani, e Cimelio Regio. Phrygiam pileatam, ac Phrygio more vestitam, & ramum læva gerentem, supplicis ritu, Cæsar dexa subleuat.

ΦΩΚΑΕΩΝ. Sabinæ, & M. Aurelii nummi. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Finis Ioniae Phocæa.* Stephano: Φώκαια, πόλις Ἰωνίας.... ὁ πολίτης, Φωκαῖος, ἢ Φωκαῖος, ἢ Φωκαίτης. Nunc *Foggia vecchia.*

CTPA. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ. ΑΣΚΛΗ. ΤΟ. Β. ΦΩΚΑΙ.

Commodi nummus, apud Patinum, pag. 263. nunc Cimelii Regii. *Prætoræ Heraclide Asclepiadis F. iterum, Phocæensium*. Ex quo alterum, quem Patinus vitiatum affert, pag. 5. CTPA. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ. ΑΣΚ. Κ. ΦΩ. nunc pariter regiæ Gazæ, ubi conspectus a nobis est, sic emendabis, CTPA. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ. ΑΣΚΛΗ. ΦΩ. In eo nummo Cybele cum leonibus insculpta, & turrita muliere altera, quæ urbem ipsam designat.

ΦΩΚΑΙΕΩΝ Juliae Domnæ.

ΕΠΙ. C. Μ. ΑΥΡ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΝΟΥ. ΤΟ. Β. ΦΩΚΑΙΕΩΝ.

Ἐπὶ στρατηγῶς Μάρκου Ἀυρηλίου Θεοδοσιανοῦ τὸ δις, Φωκίων. *Sub Prætoræ M. Aurelio Theodosiano iterum, Phocæensium*. Nummus Alexandri Severi e Gaza Regia: in quo lupus piscem vorat.

ΕΠΙ. CTP. ΑΥΡ. ΕΥΤΥΧΟΥC. ΤΟ. Β. ΦΩΚΑΙΕΩΝ.

Sub Prætoræ Aurelio Eutyche iterum. Fluvii Hermi decumbentis effigies. Apud Sponium, loc. cit. Occurrit jam supra Aurelius Eutyches in nummis ΑΙΓΑΕΩΝ Æolidis, sub Alexandro Severo. Fuit autem Phocæa, ut dictum est, in Ionix Æolidisque confinio.

ΕΠΙ. CTPA. ΑΥΡ. ΑΦΦΙΑΝΟΥ. ΦΩΚΑΙΕΩΝ.

Sub Prætoræ Aurelio Apphiano. Phocæensium. Maximini Thracis, apud Tristanum, tom. 11. pag. 446. Vidimus & Mamææ alterum, eodem Prætoræ. Meminit Eusebius, lib. de Martyribus Palæstinæ, cap. 1 v. pag. 322. meminit Ἀσφιανοῦ Μάρτυρος, sub Maximino Galerio Cæsare. Et in sacris codicibus, ad Philem. 11. Ἀσφία τῆ ἀγαπῆτῆ, ubi vulgatus interpres, *Appia sorori carissimæ* reddidit. Vide ΣΕΠΦΩΡΗΝΩΝ.

ΦΩΚΑ. ΕΠΙ. CTP. CΚΡΕΙΒΟΝΙΑΝΟΥ. *Sub Prætoræ Scriboniano*.

Philippi Patris, apud Patinum, pag. 383. Caput turritum, cum Cybele Deûm Matre.

ΕΠΙ. CΤ. ΚΛ. CΚΡΕΙΒΩΝΙΑΝΟΥ. ΦΩΚΑΙΕΩΝ.

Sub Prætoræ Claudio Scriboniano. Lupus piscem vorat, in nummo Philippi patris. Quæ quidem pictura, ut videtur, uberem in ora Ionix, ubi Phocæa fuit, capturam piscium fuisse significat, quam cum lupis, cani-

busve, piscantes communicarent. Affine illud est quod Plinius affert, lib. x. sect. x. *Simile quiddam lupi ad Mæotin paludem faciunt. Nam nisi partem a piscantibus suam accipere, expansa eorum retia lacerant.* Quod ille quidem hausit ab Aristotele, lib. ix. hist. anim. pag. 108r. alique pariter prodidere: Ælianus, lib. vi. hist. anim. cap. lxxv. Stephanus, verbo Κονώπη, &c. Sponius in Itin. Athen. discerpi vitulum marinum, quem Græci φώκην vocant, a cane putat: indeque nomen effectum urbi. Sed tam est piscis in eo nummo insculptus vitulo marino, quam est ovis ovo, similis.

Φ Ω Κ Ε Α. Caput turitum. Ex superficie nummi altera, Φ Ω Κ Α Ι Ε Ω Ν, cum navicula, ac pileolis duobus stellisque Castorum indicibus: qualis est Sabinæ nummus, in Gaza Regia: quibus argumentis deductæ mari a Phocæensibus colonix forte indicantur, ut *Massilia Græcorum Phocæensium*, apud Plinium, lib. 111. sect. v. Vidit priorem ex his nummum Sponius, in Itiner. Athen.

Φ Ω Κ. & Φ Ω Κ Ι Δ. apud Goltzium. Plinio, lib. 1v. sect. 1v. *Phocis*. In eo nummo tripus Apollinis, & laurus Phœbo sacra, & Jovi Aquila. Fuit nempe in Phocide oraculum Apollinis Delphicum.

X

Χ Α Δ Ι Σ Ι Ω Ν. Τ Η Σ. Ι Ε Ρ Α Σ. Κ Α Ι. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *Chadisorum civitatis sacræ & liberæ.* Titi nummus e Thesauro Goltzii. Plinio, lib. vi. sect. 111. *Chadisia*, in Cappadocia. Stephano: Χαδισία, πόλις Λευκοσύρων... εἰ πολῖται, Χαδισιοί. Sunt autem Leucosyri Cappadoces. Plinius, loc. cit. *Cappadox amnis, a quo nomen traxere, antea Leucosyri dicti.*

Κ Α Λ Κ Ι Δ Ε Ω Ν.

Φ Λ. Χ Α Λ Κ Ι Δ Ε Ω Ν, in laurea corona. Nummi Trajani apud Patinum, pag. 184. & Hadriani, pag. 202. nunc Cimelii Regii uterque: ut & alius Faustinae junioris, φλαουιέων Χαλκιδέων. Plinius, lib. 1v. sect. cxi.

Chalcis. Stephanus: Χαλκίς, πόλις Εὐβοίας . . . ὁ πολίτης Χαλκιδεύς. Fallit nos Stephanus, nisi ad Euboicam Chalcidem hi nummi spectant: monet is enim hoc ipso loco a Chalcide Syriae gentile nomen derivari Χαλιθνήος. Unde & regio Chalcidene Plinio, lib. v. sect. XIX. Sed errorem Stephani subodorati jam antea sumus in nummis ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ: augetque suspicionem vehementer cognomen Flaviae huic Chalcidensium civitati inditum, ut & aliis hoc terrarum situ, Samofatis, aliisque Asiae Africaeque oppidis: idemque, ut in Samofatenorum nummo, aliisque hujusce tractus, laurea corona circumdatum.

ΕΠΙΩΤΕΙΡΟΥ. ΦΛ. ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ. Trajani, & Cimelio Regio. Radiata figura stans palmam tenet. *Sub Sotiro, vel Sotere Praetore.*

ΧΑΛΚΙΣ. Apud Lazium, lib. II. Rerum Graecar. pag. 101. ad Euboicam haud dubie Chalcidem spectat.

ΧΑΟΝΙΑΣ, &

ΧΑΟΝΙΤΩΝ, Goltziani in Graecia nummi, Tabula III. Plinio, lib. IV. sect. I. *Chaones*, in Epiro primi, a quibus *Chaonia*. Stephano: Χαονία . . . Χαόνες, & Χαονίται. In hisce nummis aut clava Herculis insculpta, aut Hercules ipse ebrius, vinum ex urceo fundens, leoninis insidens exuviis, jacente humi edera. Macrobius, lib. v. Saturn. cap. XXI. *Herculem vero fictores veteres non sine causa cum poculo fecerunt, & interdum quassabundum & ebrium: non solum quod is heros bibax fuisse perhibetur: sed etiam quod antiqua historia est, Herculem poculo, tanquam navigio, ventis immensa maria transmisisse.*

ΧΕΛΙΔΟΝΕΑΙΩΝ. Goltzianus e vetere Graecia nummus, Tab. XXI v. in quo trophaeum, & prora navis, victoriae alicujus navalis argumentum. Plinio, lib. v. sect. XXXV. *Chelidonia* insulae, in Lycio mari.

ΧΕΛΩΝΗ. Nummus e Gaza Regia, in quo testudo sculpta, quae Graecis Χελώνη. Oppidi nomen id fuit, juxta promontorium, quod *Chelonates* a Plinio appellatur, lib. IV. sect. VI. nunc *Capo di Chiarenza*, in Peloponneso.

ΧΕΡΡΟ. & **ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΩΝ**, in Goltzii nummis ; Tab. xxvi. Plinio, lib. iv. sect. xviii. *Cherronesus*, Thraciæ videlicet. Stephano : *Χερρόνησος* . . . cives *Χερρόνησοι*. In iis nummis insculptæ leonis exuviæ, vel caput exserta lingua, ingentique rictu ore hiante : ut is, credo, leo intelligatur, quem *Lysimachus*, cui *Cherronesus* Thracica paruit, interemit. Plinius, lib. viii. sect. xxi. de leonibus : *Videlicet omnis vis constat in oculis : quo minus mirum sit, a Lysimacho Alexandri jussu simul incluso strangulatum leonem.* Vide *Plutarchum* in *Demetrio*, *Pausaniam* in *Atticis*, pag. 15. *Senecam*, lib. iii. de ira, cap. xvii. & lib. i. de *Clem.* cap. xxv. *Justinum*, lib. xv. cap. iii. aliosque.

ΧΙΩΝ. E Museo nostro nummus, cujus in parte averfa *Homerus* sedens, librumque lectitans, cum epigraphæ **ΟΜΗΡΟΣ**. *Julius Pollux*, lib. ix. cap. vi. *Χίοι Ομήρον τῶ νομίσματι ἐνεχέγραψον.* *Chii Homerum monetæ suæ insculperunt.* Plinio, lib. v. sect. xxxviii. *Chios libera* &c. Notum illud *Tullii*, orat. pro *Archia* : *Homerum Colophonii esse dicant suum : Chii suum vendicant,* &c. Nunc quoque *l'Isle de Scio.*

ΧΙΩΝ. ΑCΑΡΙΑ. ΤΡΙΑ. ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΠΡΑCΙΝΟΥ. ΔΙC. Ἐπὶ ἀρχιερέως Πρασίνου Δίς. Sic enim legi malim, quam ἀρχοντος. Sic in nummo *Antonini Pii*, **ΑΡΧΙΕ. ΓΙ. ΠΟΛΕΩΝ**, verbo **ΡΟΔΙΩΝ**. Fuere enim civitates tredecim, quibus *Ionum* commune constabat, allatæ a *Strabone*, sub initium libri xiv. pag. 633. *Ephesus*, *Miletus*, *Mytis*, *Lebedos*, *Colophon*, *Priene*, *Teos*, *Erythræ*, *Phocæa*, *Clazomenæ*, *Samos*, *Smyrna*, & *Chios* denique, cujus hic nummus est, in quo explanando sumus.

ΧΙΩΝ. ΗΜΙCΥ. ΑCΑΡΙΟΝ. *Chiorum dimidium assarium.* Quid porro *Assarion* sit, disce ex *Du-Cangio*, in dissert. de posterioris ævi *Numism.* pag. 61.

ΧΙΩΝ. ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΑΥΡ. ΧΡΥCΟΓΟΝΟΥ. ΟΔΕΙΤΟΥ. ΧΙΩΝ. *Sub Pontifice Aurelio Chryfogono Viatore Chiorum.* *Hercules* stans, in Museo nostro. *Viatorum* officium quodnam fuerit, aut quæ dignitas, ex inscriptionibus

inscriptionibus Gruteri intelliges, quas consule.

XIΩN. Sphinx amphoram diotam tenet: vel ipsa per se stat amphora: vel uva ante Sphingem pendet: apud Goltzium, in insulis Græciæ, Tab. xv. & xvi. quæ sunt vini feracitatis ac bonitatis in eo agro symbola: cui vino hodieque summa commendatio est. Plinius, lib. xi v. sect. ix. *In summa gloria fuere Thasium Chiumque vinum: ex Chio quod Arvisum vocant.* Maro, Eclog. v.

Vina novum fundam calathis Arvisia nectar.

Athenæus, lib. i. pag. 32. Χαρίεστος δ' ἔστιν ὁ Χῖος δῖνος καὶ τοῦ Χίου ὁ χαλούμυρος Ἀειούσιος. Sphingem autem idcirco putamus insculptam, ut ejus ænigmatis perplexitas designetur, quod Homero, quem Chii suum esse volebant, sub vitæ excessum a pueris piscatoribus propositum narrat Herodotus, libro de vita Homeri, pag. 572. Vide ΓΕΡΓΙΘΕΩΝ.

XIΩN. Apollo radiatus, & Juppiter, Herculesve, aut Neptunus, vel Æsculapius potius cum baculo: ara inter utrumque Deum posita: id quod Deos esse illos præfides custodesque insulæ argumento est. Apud Goltzium, loc. cit. Fuisse certe ibi Ποσειδῖον, locum Neptuno sacrum, fanumque Apollinis, & aquas calidas, ἰερόν Ἀπόλλωνος καὶ θερμὰ ὕδατα, auctor est Strabo, lib. xiiii. pag. 645.

XIΩN. ΠΑΥ...ΟC. ANEΘΗΚΕ. Faustinae junioris nummus e Cimelio Regio: *Chioram.* R..... (forte *Prasinus*, ut supra) *posuit.* Vulgo hunc nummum legunt imperite ΠΑΥΧΙΩΝΟC. ANEΘΗΚΕ, cum sit pars ejus vocabuli media, XIΩN, a ceteris divellenda. In hoc porro nummo Gryphus rotam tenet. Gryphes autem, ut alibi diximus, Apollini dantur. Et sunt Hadriani, aliorumque Principum, nummi plurimi, in quibus Sphinges simili habitu insculpti: quos, quantumvis nullam ii loci notam præ se ferant, ad Chios referri oportere, haud temere vel hinc suspicamus.

ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΚΟΘΥΑΠΡΕΙΜΟΥ. ΧΙΩΝ. *Sub Pon-*
Y Y y

tifice Kothyaprimo, (nisi error est) *Chiorum*. Ex parte altera, Sphinx. E Gaza Regia.

ΧΡΥΣΑΟΡΕΩΝ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. Tiberii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 212. & apud Occonem, pag. 95. Stephano: Ἰσριάς, πόλις τῆς Καείας, ἢ παρὰ τὴν Χρυσαιοίς.

ΧΡΥΣΟΡΟΑΣ. Vide ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ *Phrygiae*.

ΧΥΛΙΝΑΙΩΝ. Apud Goltzium in Asia. Sicus adhuc ignoti oppidum. Quid si ΑΛΙΝΔΕΩΝ legi ibi oporteat? Viderint ii quorum in manus nummus ille venerit.

ΧΩΛΟΤΕΙΧΙΤΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 212. Stephanus: Χωλὸν τεῖχος, πόλις Καείας τὸ ἔθνικόν Χωλοπερίτης. Malim legi Χωλὸν τεῖχος. *Claudorum Maenia*.

Ψ

ΨΑΜΜΑΘΟΝΤΙΩΝ. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 228. Plinio, lib. 1 v. sect. viii. *Oppidum Psammathus*. Stephano: Ψαμμαθοῦς, πόλις Λακωνική. . . τὸ ἔθνικόν, Ψαμμαθουῦσι, καὶ Ψαμμαθουσι.

ΨΩΦΙΤΩΝ. Antonini Pii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 228. Non a Psophide Arcadiae, de qua Plinius, lib. 1 v. sect. x. Est enim hujus gentile nomen, Ψωφίδι: sed ab altera Libya. Stephanus: Ἐστὶ καὶ ἐπέγραψα Ψωφίς, πόλις Λιβύης ὁ πολίτης, Ψωφίτης.

Ω

ΩΛΕΝΙΩΝ Nummus Hadriani, e Thesauro Goltzii, pag. 224. Plinio, lib. 1 v. sect. vi. in Achaia, *Oleum oppidum*. Stephano: Ὀλενος, gentile Ὀλένιος.

ΩΡΕΙΤΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ Nervæ nummus e Thesauro Goltzii, pag. 224. Plinio, lib. 1 v. sect. xxi. *Oreos*. Stephano: Ὀρεὸς, πόλις Ἐυβοίας. . . τὸ ἔθνικόν, Ὀρείτης.

ΩΡΙΚΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 224. Plinio, lib. 1 i. sect. xxvi. *Oricum a Colchis conditum*. Stephano: Ὀρικὸς, πόλις ἐν τῷ Ἰωνίῳ κόλπῳ. . . ὁ πολίτης, Ὀρίκι.

ΩΦΘΙΤΩΝ. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 224. Stephanus: Ὀφθίς, πόλις Λιβύης, Αἰγύπτῳ παρὰ τὴν Μέρη. ὁ πολίτης, Ὀφθίτης.

DE RE MONETARIA

VETERUM ROMANORUM.

E X

PLINII SECUNDI SENTENTIA.

 O N N E X A sic est cum tractatione nummorum, rei monetariæ ratio, ut hæc pars si desit, orba lumine altero nostræ hæc lucubratio jure credatur: sin ad ea quæ exorsi sumus, ejus quoque partis fiat accessio, quod nunc quidem aggredimur, tum vero imposuisse operi fastigium merito videamur. Afferre porro lucem in re adeo obscura unus scriptorum pæne omnium **PLINIVS SECUNDVS** potest: quod non fusius modo is, & enucleatius quam reliqui: sed quod unus omnium dedita opera, ceteri obiter atque in transcurso sunt in eo argumento versati. Tot tamen ejus oratio visâ est hæctenus involuta ambagibus, ut quot verba, tot fuerint ferme scopuli, ad quæ summa ingenia cum haud mediocri famæ & eruditionis dispendio offenderint. Num feliciore simus usi Minerva, quam priores, legentium arbitrii judicique esto: qui & hoc utique studiorum genere capiuntur, & excutiendæ huic nostrorum in Plinium Commentariorum particulæ suppeditare satis otii queunt. Præmitti id autem hoc loco operæ pretium est, arbitrari nos, cum sint nummi alii minimi moduli, alii mediocri, majoris alii, alii denique maximi, quos *Medaglioni* Itali vocant, ex tam multiplici forma ac mole, monetæ præbuisse pecuniæque usum, ex auro quidem argentoque quotquot in Cimeliis asservantur: sic ut pretii modum ex singulorum pondere, Plinianaque fere argentei sestertii vel scrupuli aurei taxatione, æstimari oporteat: æreorum autem numismatum, ut est multi-

Y Y y . ij

formis moles, variumque pondus, æque adhuc esse pretium eorundem vel intelligentissimis quibusque monetariis incompertum. Neque vero necesse est eorum a me retractari sententias, qui sunt nuper in hoc argumento versati, quique certi aliquid de pretio monetæ veterum æræ statuere ausi fuerunt. Quam sint ii aliena a vero locuti, unanimes est eruditorum, quorum manibus scripta ea teruntur, conspiransque consensio. Poni nihilominus unum id extra controversiam jure, ut credimus, postulamus, quod & summorum virorum auctoritas & ratio suadet, quantumvis sit de pretio æræ monetæ haud proclive statuere, aut nullam utique apud veteres Romanos moneram fuisse, aut certe fuisse æneam hanc vel maxime, quæ Senatus consulto in gratiam Principum causâ stante imperio est: multoque eam magis, quæ Senatus auctoritate veluti capite deminuta, a Principibus deinde ipsis circa Diocletiani vel Constantini tempora causâ est, & in prioris illius vicem substituta: quæ & locum præfert Palatinæ monetæ, ubi signata est, Aquileiam, Treviros, aliasque civitates, in quibus Procuratores Monetæ suæ Principes statuissent. Plinius certe lib. xx xiv. sect. 11. Marianum æs eo nomine commendat, quod *aurichalci bonitatem imitaretur in sestertiis, dupondiarisque: Cyprio suo assibus contentis.* En assēs ex ære Cyprio, dupondii sestertiique ex Mariano, Plinianis utique temporibus. At etiam & Augusti ævo, quo vixisse Petronium Arbitrum Satyrici auctorem, certo argumento evicimus, in Notis & Emendationibus ad librum Plinii xiv. num. x. *Præter unum dupondium, inquit, sicilicumque, quibus lupinos destinaveramus mercari, nihil ad manum erat.* Adde his Auctorem Anonymum libri de rebus bellicis, in Notitia Imperii, pag. 168. *Rectores superioris vitæ non otiosis opibus, sed condendis potius manibus letabantur, in quorum decorem universam auri argenti que materiam conferebant. Aëris quoque copiam in simulacris propriis ad virtutis suæ testimonia figurabant. Ut vero emendi & vendendi utilitas, & ut facultas regiæ largitati suppetere, in æris usum exultam politius terrarum & igne solidatam certis quoque expressionibus figuratam, auro argentoque reposito, usui habuerunt: sed posteriores fastidientes priscae utilitatis*

*Inventum, formatos e coriis orbes auro modico signaverunt, quibus regum magnificentia, & commutationum necessitas inta-
Etis collatoribus utebatur. Sequentior vero ætas æris redundan-
te materia, diuturna ut prior monumenta meditata, æs vali-
dum ipso pondere pretiosius figuravit. Et mox: Æris autem ma-
teria, quæ jam præ copia vilior erat, ad dona militaria &
varia populorum commercia signabatur.*

Jam si contemplerur, quod in hisce nummis cudendis sive Senatus sive Principum consilium fuerit, quid similis veri, quam ad quotidianum pecuniæ usum destinatos in primis? quod ea expeditissima ratio foret, ad famam rerum suarum longe lateque dissipandam: cum illatus per commercia nummus, vel ad eos populos, qui Romanæ Urbis ornamenta, statuas, arcus, columnas coram intueri non possent, facta Principum egregia domi forisque, non hos modo, sed & posteros, exiguo suo orbe edoceret. Quin & prægrande genus illud nummorum, quod *Medaglione* vocant, ut diximus, sive congiarii vice populo distribueretur, sive militibus ducibusque pro donativo, sive in theatro, circo-ve, ac triumphalibus pompis spargeretur, expendi postea publice pro ratione ponderis solitum putamus, vel ob id solum, ut omittamus cetera, quod apud intentam unice rei atque utilitati suæ multitudinem venisset demum haud dubie in contemptum Principis effigies, ni distrahi eam in commercia fas fuisset. Sed de his plura nos alias: ad Plinium veniamus.

PLINIUS, lib. xxxiiii. scct. xiiii.

Proximum scelus fecit, qui primus ex auro denarium signavit: quod & ipsum latet auctore incerto. Populus Romanus ne argento quidem signato ante Pyrrhum regem devictum usus est. Librales (unde nunc etiam libella dicitur, & dupondius) appendebantur asses. Quare æris gravis pœna dicta. Et adhuc expensa in rationibus dicuntur: item impendia, & dependere. Quin & militum stipendia, hoc est, stipis pondera, dispensatores, libripendes dicuntur: qua consuetudine in his emptionibus, quæ mancipii sunt, etiam nunc libra interponitur. Servius rex primus signavit æs. Antea rudi usus Romæ Timæus credidit.

Signatam est nota pecudum, unde & pecunia appellata. Maximus census C X. M. assiam fuit illo rege: & ideo hæc prima classis.

Argentum signatum est anno Urbis CCCCLXXXV. Q. Ogulnio, C. Fabio Coss. quinque annis ante primum bellum Punicum. Et placuit denarium pro decem libris æris, quinarium pro quinque, sestertium pro dupondio ac semisse. Librale autem pondus æris imminutum bello Punico primo, cum impensis Respublica non sufficeret: constitutumque ut asses sextantario pondere ferirentur. Ita quinque partes factæ lucri, dissolutumque æs alienum. Nota æris fuit ex altera parte Ianus geminus, ex altera rostrum navis: in triente vero & quadrante, rates. Quadrans antea teruncius vocatus a tribus unciiis. Postea Hannibale urgente Marcum, Q. Fabio Maximo Dictatore, asses unciales facti: placuitque denarium sedecim assibus permutari, quinarium octonis, sestertium quaternis. Ita Respublica dimidium lucrata est. In militari tamen stipendio semper denarius pro decem assibus datus. Nota argenti fuere bigæ atque quadrigæ: & inde bigati quadrigatique dicti. Mox lege Papiria semanciales asses facti. Livius Drusus in Tribunatu plebis octavam partem æris argento miscuit. Qui nunc Victoriatus appellatur, lege Clodia percussus est. Antea enim hic nummus ex Illyrico advectus, mercis loco habebatur. Est autem signatus Victoriâ, & inde nomen.

Aureus nummus post annum LXII. percussus est, quam argenteus, ita ut scrupulum valeret sestertiis vicenis: quod effecit in libras, ratione sestertiorum qui tunc erant, sestertios DCCCC. Post hæc placuit X. XL. signari ex auri libris, paulatimque Principes imminuere pondus: minutissime Nero ad XLV.

NOTÆ.

Proximum scelus fecit, qui primus ex auro denarium signavit.

Pessimum vitæ scelus fecit, ut Plinius ipse admonuit sect. I V. libri hujus, qui aurum primus induit digitis. Proximum ab eo scelus nunc fecisse arguitur, qui primus denarium ex auro signavit. Nummi enim ex auro denarii quoque appellati. Petronius, Satyr. pag. 106. Pro calculis albis ac nigris

aureos argenteosque habebat denarios. Et pag. 160. Non habemus Ædilem trium caunearum... Plus in die nummorum accipit, quam alter patrimonium habet. Iam scio acceperit denarios mille aureos. Didymus: Τα ἢ χίλια σιγέρτια ποῖσι Δρακόσια πεντήκοντα δινδρα δέγραξ· δέξα ἢ ζευσα, ἀπὸ μίλλε ἕξμοις φασι. Mille sestertii efficiunt CCL. denarios argenteos, sive decem denarios aureos, quod mille nummos vocant. Plinius ipse denique lib. xxxiv. xvii. Lyssippum autem solitum pro manipretio cuiusque signi, quod ipse conflagabat, seponere singulos denarios aureos. Et lib. xxxvii. sect. 111. sex denariis aureis. De nummi aurei pretio, dicemus ad calcem hujus concertationis.

Quod & ipsum latet auctore incerto.

Viri nomen latet, gentis tamen non omnino latet: nam aureum argenteumque nummum Lydos primum conflagasse, auctor est Herodotus, lib. i. Clio, num. xciv.

Populus Romanus ne argento quidem signato ante Pyrrhum regem devictum usus est.

Est autem devictus anno Urbis CCCCLXXIX. ut diximus ad librum Plinii octavum, sect. vi.

Librales (unde nunc etiam libella dicitur, & dupondius) appendebantur asses.

Usque ad Pyrrhum devictum, inquit, imo & post illud tempus aliquanto, as fuit ex ære, librili pondere, sive duodecim unciarum: atque adeo semissis, sex unciarum: quatuor, triens: quadrans, trium: sextans denique, cujus mentio hoc eodem Plinii libro, sect. XLVII. omnino duarum: & erat pars assis sexta. Asses libriles appellat Volusius Mæcianus, pag. 88i.

Vnde nunc etiam libella dicitur.

A librili assis pondere, inquit, hodieque ipse as, seu res integra quæcumque, quam assen nuncupamus, libella quoque ex eo tempore appellatur. Sic Tullius ad Atticum, lib. vii. epist. 11. *Fecit palam te ex libella, me ex teruncio, he-*

redem scilicet : Hoc est , te omnium bonorum scripsit heredem, (nam libræ nomine significatur omnis hereditas: teruncii, pars quarta libræ , & bonorum :) me ex quarta parte , quam tu mihi deinde dares. Quin & nummulus quoque argenteus libellæ postea appellatione venit : non quod libram penderet , sed quod libræ æræ pretio atque æstimatione responderet. Varro , lib. i v. de ling. Lat. pag. 41. *Nummi denarii decuma libellæ , quod libram pondo as valebat , & erat ex argento parva.* Libellam argenti Plautus appellat , in Captiv. act. v. sc. i. v. 27. Meminit & sembaliæ Varro , loc. cit. quæ libellæ dimidium foret : & teruncii pariter ex argento , quæ dimidiata semiella : sed non fuere ea diuturni usus. Nec de libella argentea Plinius hoc loco agit.

Et dupondius.

Ita MSS. non *dupondius*. Varro , loco cit. pag. 40. *Dupondius a duobus ponderibus , quod unum pondus assispondius dicebatur : id ideo quod as erat libræ pondus.* Sestertii ex ære Plinius hoc loco non meminit , quod non habeat is nomen a pondere , ut as libralis , & dupondius : sed a pretio. De dupondio , lib. xxxiv. sect. 11. Ante nos legebatur , & *dupondius appendebatur assis.* Cornutus , in Satyram Persii 11. *Fuit autem assis libralis , & dupondius duarum librarum , quod hodie (circa Neronis ætatem , aut Domitiani) in usu remansit : & solebat pensari potius , quam numerari : unde & dispensatores dicti.*

Quare æris gravis pœna dicta.

Livius , lib. v. *Deni millibus æris gravis nos condemnat.* Festus : *Pendere pœnas , solvere significat : eo quod ære gravi cum uterentur Romani , penso eo , non numerato , debitum solvebant : unde etiam pensiones dictæ.* Significat autem Plinius æris gravis pœnam esse dictam , usque ad signatum ex argento nummum , atque adeo usque ad illud tempus , quo unminutum primo pondus æris : ut intelligas non rude modo , quale Numæ temporibus fuit : sed & signatum a Servio ceterisque deinceps , grave æs fuisse a pondere nuncupatum. Festus : *Grave æs dictum est a pondere : quia deni asses ,*
singuli

singuli pondo libræ, efficiebant denarium ab hoc ipso numero dictum. Et alibi: Stipem (quam ad æs grave pertinere Plinius hoc loco admonet) esse nummum signatum testimonio est, &c.

Et adhuc expensa in rationibus dicuntur: item impendia, & dependere.

Hoc est, etiamnum durant moris hujusce vestigia. Ita libri omnes, etiam MSS. Mutuatus hæc Plinius a Varrone, loc. cit. pag. 42. *Ab eodem ære impendendo, Dispensator: & in tabulis scribimus Expensum . . . Usura, quod in sortem accedebat, Impendium appellatum.* Vide & Cassiodorum, lib. VII. Var. epist. XXXII. cujus lemma est: *Formula, qua mæneta committitur.*

Quin & militum stipendia, hoc est, stipis pondera, dispensatores, libripendes dicuntur.

Stipendia innuit, quasi stipis pondera, esse appellata. Varro, lib. I V. de ling. Lat. pag. 42. *Stipendium a stipe dictum est, quod æs quoque stipem dicebant. Nam quod asses libræ pondo erant, qui acceperant majorem numerum, non in arca ponebant, sed in aliqua cella stipabant, id est, componebant, quo minus loci occuparet: a stipando stipem dicere ceperunt.* E Regiis codicibus, quibus utimur, alterum secuti sumus: cum prius hic insulse legeretur: *Quin & militum stipendiorum, hoc est, stipis ponderandæ pensatores: &c.* Nam cui aliquando pensatores auditi? At de dispensatoribus Festus: *Dispensatores dicti sunt, qui æs pensantes expendebant, non annumerabant. Hinc deducuntur expensa, sive dispensata, vel compensata: item compendium, dispendium, assipondium, dupondium.* Inscriptio vetus apud Reinesium, pag. 586. AVG. DISPENSATOR. AD. CENSUS. PROVINCIÆ. LVGDVNENSIS. *Augusti Dispensator, &c.* Et a Varrone Plinius, ut diximus, *dispensatores* accipit. Thesaurarios nostra ætas vocat. *Libripendes* autem Græcis *ῥορδαται* sunt, ut in Glossis vox ea exponitur, quia *ῥορδαται*, hoc est, libra pendunt. Priscianus extremo libro sexto, ex Cæii primo Institutionum: *Qui libram aeneam tenent, qui appellatur libripens.*

Qua consuetudine in his emptionibus, quæ mancipii sunt, etiam nunc libra interponitur.

In omni solutione pecuniæ, quæ quidem ritu Quiritium fieret, ac præsertim in mancipatione, adhibebatur libri-pens, qui æra penderet, cum quinque testibus: eaque formula retenta est, etiam re mutata, hoc est, etiam tum cum non appenderetur, sed numeraretur pecunia. Quam consuetudinem Boëtius in Topica Ciceronis, ex lib. I. Instit. Caii, de nexu faciendo, his verbis exposuit: *Is qui mancipio accipit, æs tenens ita dicit: Hunc ego hominem ex jure Quiritium meum esse aio: isque mihi emptus est hoc ære æneaque libra. Deinde ære percutit libram, indeque æs dat ei a quo mancipit, quasi pretii loco.* Hinc illud Horatii, epist. ad Julium Florum:

*Si proprium est quod quis libra mercatur, & ære,
Quædam, si credis consultis, mancipat usus.*

Apud Scholiasten Horatii est, *Libra & ære comparare.*

Servius Rex primus signavit æs.

Cassiodorus, lib. VII. Var. form. XXXII. *Servius rex monetam in ære primum impressisse perhibetur.* At Cornutus in Persium, Satyra II. & Isidorus, lib. XVI. Orig. cap. XVII. a Saturno in Italia regnante fuisse signatum æs tradiderunt, nave, Janique capite: a Jano ipso Macrobius, lib. I. Saturn. cap. 7. Verum id posterius multo factum, nempe bello Punico primo, ex Plinio mox visuri sumus.

Antea rudi usos Romæ Timæus tradit.

Appellare auctorem solet, cum fidem obstringere propriam veretur. Est autem is *Timæus*, qui de metallica disciplina scripsit, ut Plinius ait ipse in Indice libri hujus XXXIII. Hoc loco Regius codex alter, *Temeos* habet. Chiffletianus, & Parmensis editio, *Timæus*, recte. Editi vero deinceps libri, *Remeus* inepte.

Signatum est nota pecudum: unde & pecunia appellata.

Signatum est bove, vel ove, vel sue. Βοῦν, ἢ οὐβλάτων,

ἢ οὐκ ἐπεχάρατον τῶν νομισμάτων τοῖς παλαιοτάτοις, inquit Plutarchus in Poplicola, pag. 103. & in Quaest. Rom. pag. 274. Varro, lib. II. de re rust. cap. I. *Et quod aes antiquissimum, quod est flatum, pecore est notatum.* Et lib. I. de vita populi Rom. *Aut bovem, aut ovem, aut vervecem, habet signum.* Spectat huc quadantenus, quod ait Columella, in praef. libri VII. *Nomina pecuniae & peculii tracta videntur a pecore, quod non solum veteres possederunt, sed apud quasdam gentes unum usurpatur divitiarum genus.* Pecuniam idcirco fortassis pro aereo nummo veteres dixerunt. Lampridius in Alexandro Severo: *Scenicis nunquam aurum, nunquam argentum, vix pecuniam donavit.* His adde ea quae diximus, ad lib. XVIII. Plinii, sect. III.

*Maximus census C X. M. assium fuit illo rege:
& ideo haec prima classis.*

Ut classes centuriasque ex censu descripserit Servius Tullius rex Romanorum, disce ex Livio, lib. I. Is primae classis censum ait fuisse centum millium aëris. Festus, cxx. *Intra classem significatur, inquit, qui minore summa, quam centum & viginti millium aëris censi sunt.* Gellius, lib. VII. cap. XIII. ait fuisse centum & xxv. millium aëris. Sunt autem aëris sive assium centum ac decem millia, quadraginta quatuor sestertia: monetæ nostræ Gallicæ, libræ (ut vocant) 4400.

*Argentum signatum est aano Urbis CCCCLXXXV.
Q. Ogulnio, C. Fabio Coss.*

Geminum hoc loco mendum sanavimus: alterum, quem libri vulgati: alterum, quem conditivi quoque præferrent. Nam in editis, *Q. Fabio Cos.* legebatur, sine collegæ nomine: cum neque id ei prænomen fuerit, & in Regio codice altero ex iis quibus usi sumus, legatur, *Q. O. C. Fabio,* hoc est, uti edidimus, *Q. Ogulnio, C. Fabio.* Hujus certe Consulis hodieque nummus exstat, in Museo nostro, cujus ectypum Patinus exhibet, in gente Fabia, pag. 107. cum hac epigraphe ex averfa parte, EX. A. P. V. hoc est, *Ex Argento Puro*, seu potius *Publico*: ex adverfa sunt bigæ, ZZz ij

cum ciconia, quod Fabiæ gentis infigne: subscriptumque nomen habet, C. FABI. C. F. Sed & annum refleximus, quo Consulatum ambo gessisse dicuntur, nempe CCCCLXXXV. cum centenario integro codices tum MSS. tum editi discrepent, in quibus legitur CCCCLXXXV. centenarii nota videlicet abundante. Eo certe anno quem edidimus, Consules fuisse Q. Ogulnium Gallum, & C. Fabium Pictorem, Fasti accuratiores tradunt: nec quintus ante Punicum bellum primum annus alius esse potest ab eo quem diximus. Denique in Chiffli. cod. si credimus Cl. Chiffletio, lib. de antiq. num. cap. VII. pag. 55. diserte legitur, CCCCLXXXV.

Quinque annis ante bellum primum Punicum.

Sive, quod eodem ferme recidit, ut Livius ait in Epitome libri xv. *Victis Tarentinis . . . tunc primum populus Romanus argento uti cœpit.* Varro tamen apud Charis. lib. I. Annal. sic scripsit: *Nummum argenteum conflatum primum a Ser. Tullio dicunt.* Sed hac loquendi forma obscuros esse famæ illius auctores significat. Scio T. Minucii Augurini nummum proferri: sed ejus esse nego qui Consul fuit ante annos fere XL. quam cœptum fuit Punicum bellum. Cujus sit autem nummus ille, obscurum,

Et placuit denarium pro decem libris æris.

Subintellige, esse, vel permutari, ut infra. Sic enim MSS. Reg. 2. & alii; non *denarius*, vel *quinarius*, ut editi: quorum vel ex eo error detegitur, quod statim *sestertium* vel ipsi quoque legant. Porro denarius Romanus argenteus, Fabii primum, deinde & Augusti ævo, si cum moneta nostra probatissima ex argento componatur, legitima æstimatione valere dicendus est asses æreos omnino octonos: quinarius, quaternos: sestertius, binos. Scio ab erudito viro, in Mastig. II. pag. 31. & Gassendo, in appendice ad tom. III. Philos. Epic. minoris æstimari: taxarique assibus tantum septenis, vix cum semisse: A Gronovio, lib. III. de sestertio, pag. 384. sex assibus Hollandicis, hoc est, e nostris, assibus septem, & asse dimidio integro: sed ad pondera monetarum & pretia haud attendisse satis ii videntur.

Quinarium, pro quinque.

Quinarii notam geminam in nummis vidimus, Q, & V. Pondus, granorum, ut vocant, quadragenûm. Denarii nota X. Pondus autem, ut pretium, duplum.

Sestertium, pro dupondio ac semisse.

Hoc est, pro assibus binis cum dimidio asse. Varro, lib. IV. de ling. Lat. pag. 41. *In argento nummi . . . Denarii, quod denos æris valebant: Quinarii, quod quinos: Sestertius, quod semis tertius. Dupondius enim & semis, antiquus sestertius est.* Sestertium porro hoc Plinii loco intellige, qui sit in quarto casu, ut vocant, a recto *sestertius*: non a neutro, *sestertium*. Cum enim sestertia audis neutro genere efferri, singula scito mille nummis, sive (quod idem est) mille sestertiis æstimari: hoc est, moneræ Gallicæ, libris centum: ut ex Plutarcho intelligimus, in Fabio Maximo, pag. 176. & ex Plinio ipso hujus libri sect. VIII. equitum censum taxante sestertiis ccc. Et ut semel omnia dicamus, cum decies, vicies, quadragies, centiesve, audis, centena millia sestertiûm masculini generis subintelligi scito oportere: hic enim Romanis loquendi mos. Sestertium unum argenteum, cum nota sestertii IIS, Cimelium nostrum asservat.

Librale autem pondus æris imminutum.

Ita Pintianus vidit in suo codice: nos in Regio, *librare*: editi, *libræ*. Hoc est, assis, qui libralis pondo erat, pondus est imminutum: non ipsius libræ pondus, ut visum quibusdam alias eruditis. Priscianus ita locutus: *Denarius*, inquit, *decem librarum nummus*, hoc est, decem assium.

Bello Punico primo, cum impensis Respublica non sufficeret: constitutumque, ut asses sextantario pondere ferirentur.

Egregie Festus hallucinatur, qui verbo *Sextantarii*, id accidisse bello secundo Punico asseverat. *Sextantarii*, inquit, *asses in usu esse cœperunt, ex eo tempore, quod propter bellum Punicum secundum decreverunt Patres, ut asses, qui tum erant librarii, fierent sextantarii, &c.* Cœptum porro bellum

Punicum primum, anno Urbis cccclxxx.

Constitutumque, ut asses sextantario pondere ferirentur.

Hoc est, ut singuli essent sextantium pondere, hoc est, duarum unciarum: sic enim e libra una seni asses conflabantur, quorum singuli sexta pars prioris assis, seu libræ, foret. Festus, verbo *Grave æs*: *Bello Punico populus Rom. pressus ære alieno ex singulis assibus librariis senos fecit, qui tantumdem valerent.* Alciati commentum Plinii verba sic immutantis, ut *dextantario pondere*, & mox, *quinta parte facti lucri* legat, non codicum modo conspirans consensus, sed & allatum modo testimonium refellit.

Ita quinque partes factæ sunt lucri, dissolutumque æs alienum.

Interdicta vetere pecunia, ex ærario publico, quod in æde Saturni fuit, ut dicemus lib. xxxiv. sect. 1. asses cusi de novo, ita ut in singulas æris libras seni conflarentur: cum prius singuli integræ libræ pondo forent. Sic quinque asses in libras, sive quinque partes libræ Respublica lucri fecit. Nihil planius.

*Nota æris fuit ex altera parte Ianus geminus,
ex altera rostrum navis.*

In asse nimirum recens cuso, mutata priore nota illa, quam æri rex Servius impresserat: mutato æris pondere, & notæ mutatæ. Vide Plutarch. in *Quæst. Rom.* pag. 274. Id jam inde a Saturni temporibus factum Cornutus in Persii locum cit. aliique perperam arbitrati sunt. *Saturno*, inquit, *in Italia regnante æs in usu fuit: Illud æs una parte capite Iani notatum erat: altera, nave, qua Saturnus fugiens ad Italiam vectus est. Bene autem in illo nummo geminum erat signum, & hospitalitatis Iani, & adventus Saturni, &c.* Huc vates respexit, lib. 1. *Fastor.* vers. 229.

*Multa quidem didici: sed cur navalis in ære
Altera signata est, altera forma biceps, &c.*

*At bona posteritas puppim formavit in ære,
Hospitis adventum testificata Dei.*

Venit hic in mentem mihi cujusdam puerilis consuetudi-

nis, cujus Macrobius meminit, lib. I. Saturn. cap. VII. *Æs ita fuisse signatum*, inquit, *hodieque intelligitur in alex lusu, cum pueri denarios in sublime jactantes, capita aut navim, lusu teste vetustatis, exclamant.* Quod fere ludi genus a nostris quoque pueris frequentatum cernimus. In eo vero Macrobii loco, cave denarios pro argenteis nummis accipias: sed pro asse ex ære. Quin & moneta minutior ex ære, ut quæ apud Marcum, cap. XII. *λεπτά δὲ* dicuntur: *duo denarii*; *δὲ δυνδεια* Lucæ X. Ambrosio *duo æra* appellantur: apud nos, *deux deniers*.

In triente vero, & quadrante, rates.

Festus: *Ratitum quadrantem dictum putant, quod in eo, & triente, ratis fuerit effigies: ut navis, in asse.* Triens est assis pars tertia, ut quadrans quarta. Varro, lib. IV. de ling. Lat.

Quadrans antea teruncius vocatus a tribus unciiis.

Prius *triuncis*, quæ vox nihili est, pro *teruncius* legebatur: quam vocem & MSS. codices exhibent, & Varro, loc. cit. a quo Plinius, ut dixi, hausit. *Teruncius*, inquit, *a tribus unciiis: sembellæ quod valet dimidium: & est quarta quars, sicut quadrans, assis.*

Postea Hannibale urgente Marcum, Q. Fabio Maximo Dictatore, asses unciales facti.

In Regio codice antea laudato, legitur, *Hannibale urgente marcumque Fabio*: cujus admonitu hanc vocem *Marcum* addidimus, quæ a libris omnibus impressis abest: etiam *Minucium*, si eruditi faveant, libentius admissuri: gnari Marcum Minucium intelligi, Magistrum Equitum, quem Hannibal sane vehementer urgebat, dum Q. Fabius Maximus Dictator, qui & Cunctator dictus, Romæ ageret: anno Urbis fere DXXXVII. ut Livius prolixè narrat, lib. XXII. cap. XVIII. & XXI. Et hic alter interim Festi lapsus notandus, qui septennio tantum sextantarios asses in communi usu fuisse scribit: cum Punicum bellum alterum, quo conflare unciales cœpti sunt, post annos amplius videnos a

prioris sine sit subsecutum. Unciales autem asses dicti a pondere uncia: & sic duodecim in singulas libras percussi.

Placuitque denarium sedecim assibus permutari, quinarium octonis, sestertium quaternis.

Sic & Vitruvius habet, lib. 111. cap. 1. Volusius Mæcianus, pag. 877. *Denarius primo asses decem valebat, unde & nomen traxit: Quinarius, dimidium ejus, id est, quinque asses: unde & ipse vocatur. Sestertius, duos asses & semissem, quasi semis tertius Nunc denarius sedecim, Victoriatus, & Quinarius, octo: Sestertius, quatuor asses valet.* Vixit is sub Antonino Pio. Exhibet Patinus in gente Titinia nummum, & in Valeria alterum, in quibus nota XVI. pretium denarii, eo quo sunt cusi illi tempore, indicat, nempe asses sedecim: uti priores nota X. decem signabant. Vidisse se quoque quinarium aî Anton. Augustinus, Dialogo 1. insignitum hac nota VIII. in sestertiis vero IIII. nunquam: Quin nec illam notarum varietatem diu in usu fuisse: sed veteres notas statim revocatas, aut nullas omnino appositas.

Ita Respublica dimidium lucrata est.

Hæc lucri ejus ratio gemina fuit. Antiquata enim vetere pecunia ex ære argentoque, assibusque sextantariis interdictis, unciales cusi sunt, hoc est, in singulas libras duodeni, cum prius tantum seni ferirentur. Confluente deinde ad ærarium publicum plebe, ut pro sextantibus novos asses acciperet, nihil damni pleb's capiebat, cum ejusdem valoris ac pretii, quanquam ponderis diversi asses referret: Respublica, sive ærarium, dimidium lucrabatur. Rursum concurrente eadem, ut æream monetam acciperet pro argentea vetere, quæ tum erat edicto antiquata, pro denariis singulis asses sedecim domum referebat: nullo ipsius damno, imo sex assium factò, ut apparet, lucro: nam decem tantum assibus denarius olim taxabatur: tunc vero sedecim. Minoris hi quidem asses, ut diximus, qui recens conflati, fuere ponderis: at pretii omnino cum prioribus illis æqualis. Verum Reipublicæ & ærarii majus lucrum fuit. Nam e sextantariis assibus decem, qui denario argenteo prius permutabantur

uno,

uno, cum vicanos conflavit asses unciales, deditque pro argenteo denario vetere, qui ad ararium deferebatur, duntaxat sedecim, quaternos interim lucri fecit: deinde aucto novi argentei nummi pretio ad sedecim asses, iterum senos: igitur denos omnino: hoc est, quod Plinius ait, in singulos denarios dimidium lucrata est, sive denarium unum. Tantumdem porro & eadem ratione fuit in quinariorum tertiosque lucri. Expedire hunc nodum nequivere Anton. Augustinus, lib. 11. Emend. cap. VII. pag. 118. Budæus, lib. v. de asse, pag. 173. minimeque omnium Alciatus, lib. de pond. & mensuris, tom. 6. Operum, fol. 279. ubi despondens animum, luxata hæc omnia, suisque mota sedibus esse, exclamat.

In militari tamen stipendio semper denarius pro decem assibus datus.

Militibus tamen, inquit, ut libentius in exercitu mererent, spe mercedis allekti, denarius argenteus, non sedecim, sed, ut olim, decem tantum assibus æstimatus est: atque hoc diurnum cuique stipendium datum, asses deni scilicet: neque illi ære, sed argenteo nummo in dies singulos perfoluti. Hinc illa Pannonii militis apud Tacitum expostulatio; lib. 1. Annal. pag. 17. quod decem æreos asses acciperet, non denarium, ut olim, argenteum, quem sedecim deinde assibus æreis permutaret, ut sic nempe senos asses lucri faceret. Vide Budæum lib. v. de asse, & Hotoman. pag. 63.

Nota argenti fuere bigæ, atque quadrigæ: & inde bigati quadrigatique dicti.

Nota nempe, quæ tum jussu Senatus est impressa recenti pecuniæ. Festus: *Nummi quadrigati, & bigati, a figura cælaturæ dicti.* Recte: neque enim ponderis fuere a prioribus, sed cælaturæ tantum ac pretii disparis. De bigatis & quadrigatis crebra apud Livium mentio, lib. XXI. XXXIV. &c. Ita *ferrati nummi*, quorum idem Livius meminit, quales Museum nostrum asservat, in familia Aurelia, Clodia, Cornelia, in nummo cujus epigraphe, L. SCIPIO ASIAG; in Maria, Memmia, Nævia, Pomponia, Procilia, Sulpicia.

non diversi generis, aut pretii, ponderisve nummi: sed ab incisus in ferræ modum nummi marginibus, *ferrati denarii* appellati. Sed & postea præter bigas quadrigasque, impressæ sunt & Castorum in nummis imagines, mox & familiarum insignia, aliaque.

Mox lege Papiria semunciales asses facti.

Dupondii igitur fuere unciales: nec leviores ii, assesve fuere, usque ad Plinii tempora. Quis porro iste Papirius fuerit, Tribunus plebis, qui legem tulit, incertum. Ad Papirium Turdum, qui Tribunatum gessit anno Urbis D L X X V I. referre Pighius videtur, in *Annal.* ad annum D L X X V.

Livius Drusus in Tribunatu plebis octavam partem æris argento miscuit.

Anno post Urbem conditam D C L X I I I. L. Marcio Philippo, Sex. Julio Coss. Tribunatum plebis gessit Drusus: medio ferme temporis intervallo quod intercessit sextum inter & septimum Marii Consulatum, a quo æs optimum, quod argento Drusus immiscuit, Mariani æris nomen accepit, ut dicturi sumus ad librum Plinii x x x i v. sect. i i. *Mixto argento facti nummi* hi dicebantur, quod puro putoque opponitur. Vide Gothofred. in *Cod. Theod.* lib. i x. tit. x x i. de falsa moneta, pag. 177. Sic monetæ argentæ minimæ, quæ nunc teruntur apud nos, æstimanturque assibus æreis tribus cum semisse, octavam habent æris partem admixtam. Acta porro Drusi uno Senatusconsulto abrogata esse Tullius docet, lib. i i. de Legibus.

Qui nunc Victoriatus appellatur, lege Clodia percussus est.

Is est Clodius Pulcher, qui a patriciis translatus ad plebeios, factusque Tribunus plebis, Ciceronem multavit exilio, anno Urbis conditæ D C X C V I. De Victoriato, Volusius Mæcianus, pag. 877. *Victoriatus nunc tantumdem valet, quantum quinarius olim: ac peregrinus nummus loco mercis, ut nunc tetradrachmum, & drachma, habebatur.*

*Antea enim hic nummus ex Illyrico advectus,
mercis loco habebatur.*

De rara felicitate telluris Dalmaticæ ad fodinas auri argentique, Plinius hoc libro xxxiii. sect. xxi. Hanc & nummi indicant a nobis antea laudati, MET. DELM.

Est autem signatus Victoriâ, & inde nomen.

Est in nostro Cimelio nummus C. EGNATVLEI. C. F. cum signo Victoriæ, unde Victoriati nomen, & litera Q quinarium designante: epigraphe ROMA. Sed & denarios habemus eadem Victoriæ nota, in primis vero M. Catonis Proprætoris, ejus qui Censorii nepos fuit: quo in denario Victoriæ sedentis effigies, cum subscriptione VICTRIX. Eclypum Patinus exhibet in familia Porcia, pag. 228.

Aureus nummus post annum LXII. percussus est quam argenteus.

Nempe anno Urbis dXLVII. qui tertius decimus fuit belli Pünici secundi, cum impensas fieri maximas ei bello gerendo oporteret. Consules tum fuere M. Livius Salinator secundum, C. Claudius Nero.

Ita ut scrupulum valeret sestertiis vicenis.

Sive, ut MSS. habent, *scripulum*, quod perinde est. Libra porro scripula continet cclxxxviii. Aurei igitur cujusvis nummi scripulum æstimabatur vicenis argenti sestertiis, sive, quod idem est, denariis quinque. Luculentum hujus rei testimonium præbent nummi aurei duo, quos vidimus, tum in Cimelio Regio, tum in Museo S. Genovefæ. Alter nummulus est, unius scripuli pondere, hoc est, granorum, ut loquimur, unius & vicenûm: epigraphe, ROMA. Pretium geminata littera XX. planissime signatum: quid enim eæ notæ indicant, quam vicenis sestertiis nummum eum, ut ait Plinius, æstimatum? Alter majusculus, pondere omnino triplo majore, hoc est, trium scripulorum, seu granorum ternûm ac sexagenûm. Igitur sexagenos sestertios valere necesse est, sive, quod idem est, dena-

rios quindecim: & tantumdem valere sane clamant litteræ XV. in iis nummis insculptæ. Postea tamen Augustorum ævo denariis argenteis vicenis quinis permutabatur aureus nummus unus, ut ex Dione constat & Zonara. Hujus hæc verba sunt: Παρὰ Ῥωμαίοις αἱ εἰκοσι καὶ πέντε δραχμαὶ ἄγρουσι νόμισμα ἓν. Vide Snellium, lib. de re num. pag. 29. Et Didymum adde laudatum a nobis paulo antea. Sed erat tum aureus nummus ponderis majoris, nempe granorum fere 131. aut 132. nec pretii jam tanti scripulum, quanti prius. Nam grana 131. sena sunt scripula, cum quarta scripuli parte. Quod si scripulum auri 21. granorum, sestertiis sedecim æstimetur, sive denariis quaternis, omnino nummus aureus granorum 131. æquabit denarios vicenos quinos; sive sestertios centum. Quare cum Plinius lib. xix. sect. iv. byssini lini scripula, ut auri, permutata quondam ait denariis quaternis, qui sestertios sedecim efficiunt, tum priorum Cæsarium tempora respicit, cum jam imminutum auri pretium fuit, quod erat major auri copia, nec angustum, ut olim, ærarium. Cum sestertios porro in summa aliqua designanda, aut indicando pretio, denariosve audis, cave alios intelligas, apud Latinos scriptores, quam quos antiqua taxatio, & nominis originatio ipsa declarat, nisi ipsi auctores accipiendas aliter voces eas admoneant, ut paulo post Plinius, quod est admodum infrequens. Itaque sestertium pro binis assibus ac semisse, denarium pro assibus denis accipe: quæ antiqua est earum vocum acceptio, & eadem retenta semper a Romanis scriptoribus, in pretio aliquo, summave signanda. Vide Anton. August. Dialogo i. Veter. Numism.

Quod effecit in libras, ratione sestertiorum qui tunc erant, sestertios DCCCC.

Effecit, inquit, hæc major auri æstimatio, ut in libras auri singulas Respublica lucri faceret sestertios nongentos, eorum scilicet *sestertiorum qui tunc erant*, hoc est, anno D XLVII. quique jam ab anno, ut diximus, D XXXVII. quaternis assibus permutabantur. Quod si nongentos sestertios ejuscemodi, *qui tunc erant*, lucrata respublica est, igitur sestertios M C C C C XL. lucratam esse necesse est eorum

sestertiorum qui prius erant, hoc est, qui duobus assibus & semisse æstimabantur. Continentur enim hi M C C C C X L. in nongentis illis, ita ut ne unus quidem aut desit, aut superet. Quare quod nunc vicenis sestertiis vulgaribus, assium scilicet duorum cum semisse, quorum sestertiorum haberi ratio solet in quovis pretio indicando, ut diximus: quod, inquam, vicenis illis sestertiis permutatum dicitur auri scripulum, quindenis antea necesse est fuisse taxatum: ut in singula scripula lucrata respublica sit quinque sestertios: in libras, quæ scripula 288. continent, sestertios M C C C C X L. In libras, inquam, auri infecti, quod in ærario servabatur, quodque interdum distrahebat ad vasa, operaque publica ac privata. Nulli dum enim tum nummi aurei, nisi fortassis peregrini & externi. Quare apud Livium, anno D X L I I I. iusserunt Patres deferri ad Triumviros mensarios aurum, argentum, & æs omne, sed cælatum scilicet, signatumve apud exteros: nempe ut illud in belli sumptus impenderent.

Totus hic locus, si quisquam alius in universo Pliniano opere, torsit mirifice summorum virorum ingenia, eorum præsertim, qui de assē ac de re nummaria volumina isto & anteriore sæculo ediderunt. In eo sese exercuere omnes, irrito ad hunc diem conatu. Nulla est propemodum in tota hac sententia syllaba, quam labis expertem putarint, quam non varie corruerint, ut corrigerent. Nos ea intacta plane, (præterquam quod ex Regio codice, quem appellavimus, alteroque Marcelli Cervini, qui Romæ servatur, quod efficit scripsimus, cum prius quod efficit legeretur, quod tamen ferme perinde est, ac per se leve,) sed ceteris integris, legitimam, uti remur, neque omnino invendibilem ejus loci interpretationem damus. Ac primum quidem nec Glareano, lib. de assē, cap. xvii. nec Hotomano, pag. 332. legi placet, *Post annum LXII. ac Post XII. multo mallent.* Budæus, lib. III. fol. 71. non *sestertius vicenis* legit, sed *bissenis*. Pancirolus, *vicenis quinis*. Mox Villalpandus, *quod efficit in senos, non in libras*. Post Agricola, lib. iv. pag. 98. & 276. non *sestertios DCCCC.* sed *sestertios VDCCLX.* hoc est, 5760. legi jubet. Sed pareant ii quibus ille iusserit, ut Snellius paruit, lib. de re num. pag. 30. Leonardus Portius, lib.

de sestertio, fol. 13. & Budæus, loc. cit. *denarios* DCCCC. Hotomanus, pag. 330. *sestertios* MMMMCCCCCLXIV. Josephus Scaliger, lib. de re nummaria, pag. 50. *denarios* MCCCCXL. vel certe, inquit, MCCCC. neglectis ad rotundum solidumque numerum, denariis XL. Atqui his omnibus, ut diximus, & codices MSS. omnes, & libri editi, & aurei nummi, quos modo laudavimus, adversantur. Sed haud paulo lepidius est, quod Savotus existimat, cap. VII. pag. 155. his verbis, *sestertiorum qui tunc erant*, signari sestertios septuplo graviore, quam fuerint vulgares: quod commentum merito Gronovio risum movit, lib. III. de sestertio, pag. 393. & reliquæ eruditorum turbæ. Præiverat Savoto Agricola, qui ut hunc nodum solveret, triplex denariorum genus commentus est, lib. II. de Monetis, pag. 279. Dalecampius in notis Plinianis, Salmasius in vegrandi mole Exercitationum ad Solinum, Lipsius in libro postumo de re nummaria, Gronovius opere mox laudato, quod *de sestertio* inscripsit, ceterique, locum eum intactum, tanquam foveam, prætergressi sunt. Omnes ad hæc verba, tanquam ad scopulum, adhæserunt, *Quod effecit in libras*, &c. rati nimirum nunc a Plinio colligi, si scripulum auri unicum sestertiis vicenis valeret, quot sestertiis libra integra æstimanda foret: perinde quasi non id cuius numerandi artem callenti vel mediocriter, in promptu esset efficere. Aliud fane reconditius voluit indicare: quanta scilicet, ut diximus, lucri accessio foret, quantum proficeret ærarium publicum, cum major esset auri æstimatio, taxareturque vicenis sestertiis, quod minoris antea multo æstimaretur, nempe, ut colligere cuius proclive est, subducta, ut fecimus, ratione lucri, sestertiis tantum quindenis. Nam præter planam perspicuamque sententiam, quæ sua se luce tuetur, id maxime persuadet, quod in ceteris pecuniæ generibus, ære videlicet, argentoque, pari diligentia quantum lucri Respublica fecisset, ipse aperuit. *Ita quinque partes factæ lucri*, inquit, *dissolutumque æs alienum*. Et mox, in æstimatione argenti majore, *Ita Respublica dimidium lucrata est*. Quid similium veri, quam simile Reipublicæ lucrum in auro signare Plinium voluisse his verbis: *Quod effecit in libras . . . sestertios*.
DCCCC?

Post hæc placuit x. XL. signari ex auri libris.

Hoc est, denarios XL. Nam & denarios ex auro dici, initio hujus concertationis monuimus. *Post hæc* autem interpretor, confecto bello Punico secundo, atque adeo, si placet ita, & tertio: post redditam Reipublicæ pacem, devicta Carthagine. In Regio codice, & altero Marcelli Cervini, itemque Pintiani, uti edidimus, totidem apicibus legitur, *Post hæc placuit x. XL. signari.* In ceteris quos vidimus, & in Vaticanis codd. 1952. 1953. & 1954. quorum ad nos apographa missa sunt, hæc tantum: *Post hæc placuit XL. signari*, nempe aureos. Sed terruit librarios, aliosque imperitos gemina littera xx. præfixa huic L. ignarique eam quæ priore loco est, esse denarii notam, quæ sexcentis in Plinio locis occurrit, eam penitus extrivere. Et abesse vero ea sine ulla sententiæ labe potest. Bouterovæus, libro Gallico de Monetis Rom. pag. 95. appendisse se ait aureos numeros tres, primum quarti Cæsaris Consulatus, alterum quinti, tertium Syllæ Dictatoris: quorum quadrageni auri libram omnino æquarent. Agnoscit legitimam hanc scripturam, XL. *signari*, & Petrus Gassendus, tom. III. Philos. Epic. Itaque Snellium nihil moror, Agricolaævæ, qui XLII. ex conjectura rescribunt: nec Budæum, qui L. nec Scaligerum, qui XL. *minus* lepide sane comminiscitur. Sed & risu dignum, quod in quibusdam MSS. & in omnibus ad hunc diem editis libris legitur, XL. *millia*, & mox XLV. M. vel XLV. *millia*. In vetustissimis scilicet Plinii exemplaribus id animadvertum a nobis sæpenumero est, ut cum librarii millia passuum signarent, in intervallis locorum indicandis, solam numeri notam apponerent: exempli gratia, XL. neglectis vocibus iis, quæ non sine fastidio repeti toties possent, *millia passuum*: atque hoc eis ubique solenne est. Recentiores vero amanuenses, qui substituere voces eas operæ pretium putaverunt, etiam eas sæpenumero obtrusere, ubi minime omnium oportuit. Sic lib. v. sect. I. cum vetustiore manu scriptum viderent, a CL. *Cæsare*, neoterici transcriptores, has litteras CL. numerorum potas esse arbitrati, *millia* addiderunt, teste Vossio in Melam, pag. 198. a *centum quin-*

quaginta millia Cæsare. Simile exemplum & nos attulimus, in Notis & Emendationibus ad librum VI. num. CXIX. Et in hunc locum quoque is error irrepsit, qui editores deinde in fraudem impulit, ut XL. *millia*, & XLV. *millia* nobis exhiberent.

Paulatimque Principes imminuere pondus.

Imperatores, quos Principes ea appellabat ætas: hi enim penes se modo esse voluere jus cudendæ monetæ ex auro. Imminuere vero pondus, non libræ, ut Scaliger existimat, nam id semper æquale fuit: sed nummorum, qui leviores.

Minutissime Nero, ad XLV.

Principum postremus, qui pecuniam auream ante Plinii excessum mutarit, Nero fuit. Stante Republica nihil detractum de legitimo nummorum pondere: imminuere Principes: omnium maxime Nero. Libri editi omnes, ante nos, ut monuimus, ad XLV. M. exhibent: & *minutissimus vero*, quod sensu caret. Ciaconius & Alciatus, pro littera M, triplicem numeri singularis notam reponunt, leguntque ad XLVIII. Nos exterendam penitus paulo antea indicavimus: quanquam, si fides Joanni Grævio, in opere Anglico *de Denario*, pag. 98. in Vaticano & Florentinæ Bibl. codd. legitur, *minutissime Nero ad XLVIII.* In Regio codice, *imminuisse Nero*: nos cum Grævio, Budæoque, lib. III. de asse, fol. 70. *minutissime Nero*: vel *novissime Nero*.

Ut porro in auro, sic & in argento denarii pondus sequiore ævo imminutum, Plinii quoque expostulatio est, sect. XLVI. libri hujus. *Miscentur æra*, inquit, *falsæ monetæ. Alii e pondere subtrahunt: cum sit justum LXXXIV. e libris signari*: id quod & Celsus docet ad Natalem, & Scribonius Largus ad Callistum, laudati a nobis Pliniani operis libro XXI. sect. CIX. Multo vero amplius detractum e pondere Theodosii M. ætate, ex Cod. Theod. intelliges, lib. xv. tit. IX. lib. I. *de expensis ludorum.*

Hæc sunt omnino quæ Plinius de nummis habet, ab eruditis sæpe tentata, a nemine ante hunc diem intellecta.

NUMMI ADDENDI,

Ac suo quique loco inferendi.

In infinita propemodum copia nummorum, qui in Cimeliis Museisque delitescunt, exhaurire omnes si quis præ se ferat, idem θαλασσαι ἀντλήειν, ut est in communi proverbio, jure credatur. Superesse certe post messem hanc quamvis sat uberem & spicilegio haud utique penitendo locum intelleximus, cum affecto jam opere & ad umbilicam perducto, venere in manus nostras & alii perelegantes tum e Regia Gaza, tum ex Museis amicorum nummi, & Holstenii notæ in Stephanum circa Septembres Calendas novissime in hanc urbem advectæ, in quibus Pyrrhi Ligorii & Franc. Gotifredi qualescumque alii plurimi appellantur. Hæ nos in primis impulere causæ, ut necdum manum de tabula, nec de manu calamum tolloremus: quod eos omnes adjici ad superiores, obiterque si quid Holstenius in nummis offendisset, indicari, viris eruditis quos id studiorum genus delectat, operæ pretium aliquod visum est futurum.

A

A Β Δ Η Ρ Α Σ. Κ Ο Ρ Α Σ. *Abderæ virginis.* Ejus nimirum, quæ Abderæ Thraciæ civitati nomen dedit. Dorica dialecto, pro Κόρης. Ea ipsa in eo nummo Græciæ veteris apud Goltzium signatur, Tab. xxv. in quo Nonnius falso Proserpinam pingi putat. Mela Pomponius, lib. II. cap. 11. in Thracia: *Regio ulterior Diomedem tulit, immanibus equis mandendos solitum objectare advenas, & iisdem ab Hercule objectum. Turris, quam Diomedis vocant, signum fabulæ remanet: & urbs, quam soror ejus suo nomine nominavit, Abdera: sed ea magis id memorandum habet, quod Democritum physicum tulit, quam quod ita condita est.*

A B Δ Η Ρ Ι Τ Ε Ω Ν. Gryphus Apollini sacer. In parte nummi altera, caput laureatum. Adjectum Prætoris nomen,

B B b b

ΕΠΙΔΙΟΣ ΛΑΙΟΥ. *Epidius Laui F.* In Græcia Goltzii, tab. xxv.

ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ. ΑΡΧ. Α. Philippi nummus e Gaza Regia, in quo ipse equo infidet. *Sub Prætorè Socrate, Pontifice primo.*

ΑΕΛΙΑ ΣΑΡΙΤΟΛΙΑ.

ΚΑΠΙΤΩ. ΙΕΡ. ΑΣ. ΑΥ. Καπιτωλίας ἱερᾶς ἀσίου ἀντωνόμου. *Capitoliae sacrae, inviolatae, suis uicentis legibus.* Severi nummus cum templo Jovis, apud Franc. Goltifredum.

COL. AEL. ΚΑΡΙ. *Colonia Ælia Kapitolia.* Hadriani, in schedis Æneæ Vici. Colonus cum bobus & labaro.

COL. ΑΕ. ΣΑΡ. Antonini Pii, e Cimelio Mediceo, cum Serapidis Jovis effigie.

COL. ΑΕΛ. ΣΑΡ. Commodi, apud Erizzum, cum turrato capite muliebri. Holstenium miror nummos istos quatuor ad ignobile Syriæ Cœles oppidulum revocare, cui Æliæ prænomen fuisse nulla monumenta testantur, & a Ptolemæo Καπιτωλίας appellatur, lib. v. cap. xv. cum ad Hierosolyma spectare palam sit, quam civitatem appellari de suo Capitolii que nomine, *Æliam Capitoliam*, Ælius Hadrianus Imp. voluit, ut antea ex Ptolemæo aliisque docuimus, qui & libro v. cap. xv. planissime id admonet, Ἰεροσόλυμα, inquit, ἡ νῦν καλουμένη Αἰλία Καπιτωλία. Et huc referendi *Capitolienfes*, de quibus Ulpianus lib. l. Digest. tit. xv. de Censibus.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Bovis vittatum caput. Ex parte altera, Minerva galeata: cui nempe bove femina litari solitum, ex Homero, & Eustathio scimus. Legit hunc nummum præpostere Nonnius in Goltzii Græciam, ΙΩΝ ΑΘΗΝΑ, pro ΑΘΗΝΑΙΩΝ, & ad Ionem Xuthi filium refert.

ΑΘΩΙΤΩΝ. In Græcia Goltzii, Tab. xxiv. Sedet in monte Juppiter cognomento Athous. Eustathius, in Iliad. v. pag. 953. Ἄθως Ζῶς, ὃ ἐν Ἄθῳ τῶ ὄρει πικρῶδρος. *Athous Iuppiter, qui in Atho monte colebatur.* Hesychius: Ἄθως, ὃ ἐπὶ τῶ Ἄθῳ τῶ ὄρει ἰδρυμένῳ ἀνδριάς ὃ Ζῶς.

ΑΙΓΑΕΩΝ. ΠΙΤΝΑΙΟΣ. ΕΠ. ΣΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΠΑΥΛΟΥ.

Fluvii decumbentis effigies, cum urna & Corniæ cornu.
Ægensium Pitnæus. Sub Prætoꝛe M. Aurelio Paulo. No-
 men id amnis est. Eadem forma videas alibi, Σ ΜΥΡ-
 ΝΑΙΩΝ ΕΡΜΟΣ, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ,
 &c. Est hic Decii nummus e Gaza Regia: ΑΥΤ Κ. Γ.
 ΜΕC. ΚΥΙΝ. ΤΡΑΙΑΝΟC. ΔΕΚΙΟC. CΕΒ. *Imp.*
Cæsar C. Mæsius Quintus Trajanus Decius Aug. Pertinere
 hunc porro nummum ad Ægenses Æolidis, eumque am-
 nem ipsum esse qui & Myrinen quoque alluit, haud pœ-
 nitenda, uti remur, conjectura auguramur, quod vicina
 sit Ægis Myrine, Plinio teste, lib. v. sect. xxxii. Ste-
 phano, ceterisque Geographis: & Galeno quoque, lib.
 de cibis boni malignique succi: Τοιοῦτος δὲ ἔστιν ὄϊνος παρ'
 ἡμῖν ὁ ἐν Αἰγαῖς καὶ Περσῶν τῆ μὲν ὀμίρῳ Μυρίνη· τῆ δὲ Περ-
 γάμῳ. Atqui Myrinen amnem alluit is, qui Πυθικός, vitio,
 ut credimus, librariorum, pro Πιτιῶνος vocatur apud Aga-
 thiam, in proœmio historiæ suæ, pag. 5. Μύρινα δὲ πα-
 τρίς, inquit, ἢ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάλαι ὑπὸ Αἰολέων ἀπω-
 κισμένη, ἀμφὶ τοῖς ἐκβολαῖς τοῦ Πυθικοῦ ποταμοῦ, ὃς δὴ ῥέων
 ἐκ Λυδίας τὸ χῶμα, εἰς τὸν ἔχατον αὐλῶνα τοῦ κόλπου τοῦ
 Ἐλαΐτου ἐμβάλλει. *Myrina mihi patria . . . quæ est in Asia,*
veterum Æolensium colonia, ad ostia Pythici fluvii sita: qui
quidem ex Lydia regione fluens in extremum Elaïtidis sinus
alveum fertur. Simile sane veri est, eodem amne Ægas
 allui, quæ sunt Myrinæ proximæ, & a mari paulum re-
 cedunt, cujus ad amnis ostia Myrine fuit.

ΑΙΓΕΑΙΩΝ. Homeri caput, in nummo Severi, apud
 Franc. Gotifredum. Et hic ad Ægenses Æolidis spectat.
 Sunt enim hi Smyrnæ Cumisque vicini, quibus in locis
 Homerus plerumque versatus.

ΑΙΓΙΕΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, Tab. i x. cum
 Lucinæ effigie, qualis a Pausania describitur, in Achaïc.
 pag. 230. Αἰγιέσι δὲ Εἰλειθίας ἱερὸν ἔστιν ἀρχαῖον, καὶ ἡ Εἰλειθία
 εἰς ἄκρους ἐκ κεφαλῆς σὺν πόδας ὑφάσματι κεχάλυπται λεπτῷ,
 ξοάνῳ πλιῶ πορθάπου τέχεϊ χειρῶν ἄκρων καὶ ποδῶν. Ταῦτα δὲ
 τοῦ Πεντελῆσιόου λίθου πεποίηται. Καὶ ταῖς χερσὶ τῆ μὲν εἰς ὄψῳ
 ἐκτέταται, τῆ δὲ ἀνέχει δάδα. Εἰλειθία δὲ εἰκόσαι τις ἀν' ἐξ
 BBbb ij

δαδας, ὅτι γυναιξίν ἐν ἴσῳ καὶ πῦρ εἰσιν αἱ ὠδῖνες. &c. *Habent Ægienses vetustum Lucinæ fanum. Deæ simulacrum a vertice ad calcem tenui carbaso velatum, ligneum est, præter os, summas manus, & pedes: sunt enim hæ partes e Pentelico marmore. Alteram manum porrigit, altera facem præfert. Attributas ei faces ex eo suspicari possis, quod parturientes dolor haud secus atque ignis urere videatur, &c. Ex parte nummi altera Juno sceptrifera est, quæ eadem ac Lucina. Unde & in Romanorum nummis, I V N O N I L V C I N A E. Esse apud Ægienses & Junonis lucum, & Æsculapii, Liberi, ac Minervæ fana, auctor est idem Pausanias, loc. cit. Est igitur hic nummus Ægiensium in Achaïa.*

ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ. ΕΠΙ. ΡΟΥΦΟΥ. ΦΛΑΚΚΟΥ. Jupiter stans, aquilam dextra, læva hastam gerit, in nummo Caligulæ, e Regia Gaza.

ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. Ut in allato a nobis Sabinæ nummo Hygia serpentem pascit, sic in isto Antonini Pii, insculptus ipse Æsculapius est, cum baculo, quem serpens circumplicat. Digna præterea animadversione est Metropoleos honoraria prærogativa, qua donata ea civitas est. E Museo nostro.

ΑΙΣΟΛΕΩΝ. Racemus, vini feracis agri symbolum. Ex parte averfa, Palladis caput. E Cimelio Regio, nummus antiquus, cum id oppidum Plinii jam ævo interierit, cujus cives nummum hunc cudi jussere. Lib. I I I. sect. IX. in prima Italiæ regione, *Æsolani*. Ab Æsola, sive Æsula, de qua Horatius, lib. I I I. Ode XXIX.

*Ne semper udum Tibur, & Æsulæ
Declive contempleris arvom.*

ΑΙΤΩΛΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, Tab. VII. Hercules Centaurum clava conficit. Vide Hygin. fab. XXXI. XXXIII. & XXXIV. Sunt & in quibus aper Calydonius, quem Meleager, ut fabulæ ferunt, confecit.

ΑΚΡΑΚΙΩΤΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΔΑΜΑ. ΑΤΤΑΛΟΥ. Β. *Sub Prætoře Damasia Attalo, vel Attali F. iterum. Diana Ephesia, cum alia muliebri icone, quæ pateram dextra, læva Copiæ cornu gerit, in Severi nummo, e Gaza Regia.*

ΑΛΑΒΑΝΔΙΚΟΣ ΖΕΥΣ. Nummus Ligorii, in Collectaneis.

ΑΛΑΒΟΥΡΙΩΝ. Elagabali nummus, apud Ligorium. Expressæ in eo figuræ tres: Solis, Lunæ, Cybeles, vel Ifidis. Stephanus: Ἀλαβούριον, πόλις Συρίας. Χάραξ, ὁ Ἰδὸν Χερνικῶν. τὸ ἔθνικόν, Ἀλαβούριον.

ΑΛΙΑΡΤΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. In Collectaneis Pyrrhi Ligorii. In superficie una ejus nummi, Jovis caput: ejusdem Numinis templum in altera. Plinio, lib. I V. sect. XII. in Bœotia, *Haliartus*. Stephano: Ἀλιάρτος, πόλις Βοιωτίας... τὸ ἔθνικόν, Ἀλιάρτιον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. Caput turritum. L. A. Anno primo. Ex parte altera, ΑΥΓ. Κ. Μ. ΦΟΥΑ. ΜΑΚΡΙΑΝΟΣ. ΑΥΓ. *Imp. Caesar M. Fulvius Macrianus Augustus*. Hunc Ægyptus Imperatorem cum Oriente toto susceperat: postquam ejus proditione Valerianus in potestatem Persarum venit. Vide Trebellium Pollionem, in Macriano. Est hic nummus apud Tristanum, tom. I I I. pag. 32.

ΑΛΙΚΥΑΙΩΝ. Pyrrhi Ligorii in Collectaneis nummus, qui Dianæ ex parte altera, Apollinis ex altera caput exhibet. Plinio, lib. I I I. sect. XIV. in Sicilia, *Halicynses*. Ἀλικυᾶοι, Thucydidi appellantur, lib. VII. pag. 5II. Inter Entellam & Lilybæum Ἀλικύωι a Stephano collocantur. Nunc *Saleme*, oppidum haud ignobile. Vide plura in Plinianis notis.

ΑΛΥΜΝΙΩΝ. Lyra insculpta, in nummo vetere, e Cimelio Regio. Fuit Alimne quidem in majore Phrygia, teste Livio, lib. XXXVII. sed & per *i* scribitur, & ΑΛΙΜΝΑΙΩΝ effingi ex ea voce gentile nomen necesse est. Itaque verius ΕΛΥΜΝΙΩΝ in nummo eo legi censuerim, ab oppido juxta Eubœam posito, de quo Stephanus: Ἐλύμνιον, νῆσος Εὐβοίας, πόλιν ἔχουσα. τὸ ἔθνικόν, Ἐλύμνιον, ἢ Ἐλυμνίδης.

ΑΜΒΛΑΔΙΕΩΝ. Alexandri Severi, apud Pyrrhum Ligorium, nummus, in quo Bacchus cum lynce, dextra cantharum tenet, læva thyrsο innititur. Stephano: Ἀμβλαδα, πόλις Πισιδίας... ὁ πολίτης, Ἀμβλαδεύς. Pisidiæ quoque Ptolemæus lib. V. cap. I V. adjudicat: Lycaoniæ,

Notitiæ veteres Eccles. pag. 29. Ἐπαρχία Λυκαονίας, Ἐπι-
 Κομισιάρειον. Ἰκόνιον μητροπόλις, ... Ἀμβλάδα. Et pag. 51. ὁ
 Ἀμδάδων, pro ὁ Ἀμβλάδων.

AMICOT EΛEYΘEP. C Z H. AMICHNΩN. MI-
 ΛHCIΩN. Apollo Milesius sedet, stante Amifenorum
 Dea velata. Utriusque oppidi concordia hoc Maximini
 nummo signatur, e Cimelio Regio. Annus quoque
 CCLXVIII. ab impetrata libertate: qui plane incidit in
 annum ab Urbe Roma condita DCCCCLXXXIX. Maxi-
 mini alterum, vel ut aliis placet, tertium.

AMOPIAIΩN. Claudii nummus, apud Pyrrhum Ligo-
 rium, cum Cybeles turritæ effigie.

AMΦIΔOX. APΓOC. MHTP. Cornu copix in num-
 mo Ligorii, quod quamobrem in eo insculptum sit, ex
 Hygini loco, quem attulimus, liquet.

AMΦIΔOX. APΓ. MHTPOΠ. Neptunus cum delphi-
 no & tridente: apud Pyrrhum Ligorium.

ANAKAIOC ZEYΣ. Nummus e Ligorii collectionibus,
 cum effigie Jovis: atque, ex averso, fulmine. Stephano:
 Ἀνάκη, πόλις Ἀχαιίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀνακῆθ.

ANΔEIPHNΩN. Gordiani junioris nummus, apud Li-
 gorium, cum effigie Cybeles, seu Matris Deum. Plinio,
 lib. v. sect. xxxiii. in Teuthrania, quæ Mysia, seu
 Æolidis, pars: *Andera, Cale*. Stephano: Ἀνδειρα, πό-
 λις. . . τὸ ἔθνικόν, Ἀνδειρωός. Strabo, lib. xiii. pag. 614.
 Ὑπὸ τῷ ποτὶς Ἀνδείρεϊς ἱερὸν ὄβρι μητρὸς θεῶν Ἀνδειρωῆς ἄγιον, καὶ
 ἄντρον ὑπόνομον μέχρι Παλαμᾶς ἔστι δ' ἡ Παλαμὰ καρποκία τις
 εὖτω καλουμένη, διέχουσα τῆς Ἀνδείρων ἐκπτόν καὶ περιάκουτα
 σταδίους. *Sub Anderis delubrum est Matris Deorum Ande-
 renæ sacrum, & antrum cuniculi in morem sub terra, usque
 ad Palæam pertinens. Palæa vicus quidam est, ab Anderis
 cxxx. stadiis distitus.* Unde fortassis apud Plinium oppor-
 tunius legas, *Andera, Palæa*: est enim Cale ignota.

ANETVSSA. Augusti nummus, in quo Apollo cum
 Jove, signisque militaribus, apud Ligorium. Epigraphe,
 COLONIA. ANETVSSA. AVGVSTA. LA-
 TINA. Stephano urbs Africae est Ἀνήπουσα.

ANΘEIEΩN. Getæ apud Ligorium nummus, in quo

Cybeles & Attæ effigies. De utroque eo numine vide Pausaniam, in Achaïcis, pag. 223. De oppido Stephanus: "Αγθεια, πόλις Πελοποννήσου, πλησίον Ἄργους.

ANΘΕΜΟΥCΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Elagabali nummus, cum Deæ Syriæ icone, apud Ligorium. Est urbs Mesopotamiæ Plinio, lib. v. sect. xx i. *Anthemusia*. Vide Plinianas notas.

GENIO. ANTIΟCHENSI. Mulier rupi insidet, ad pedes fluvio enatante, quo situs urbis monti impositæ amne præfluente ad radices ejus intelligitur. In parte nummi averfa, stat Apollo cum lyra: epigraphe, A P O L L O N I. S A N C T O. Est Antiochiæ Pisidiæ, e Cime-lio Regio.

ANTIΟΧΕΩΝ. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ Caput Augusti. Ex parte altera, Liviæ caput, cum epigraphe, ΑΤΤΑΛΟΥ ΣΥΝΑΡΧΙΑ. *Attalus in Magistratu collega*. Vide ΑΡΟΧΕΩΝ. Attali nomen, quod in Pergamenorum, Erythræorum, Smyrnæorum, Apamensiumque nummis ejusdem ferme tractus occurrit, ut Antiochenfibus Cariæ hunc nummum adjudicem, monet.

ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ, Thraciæ scilicet. Domitiani nummus, apud Leonardum Augustinum, cum triremi velis expansis. Reliqua epigraphe: ΗΓΕΜ. ΑΠ. ΚΛ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ. Η γέμονος Ἀππίου Κλαυδίου Μαρκεανοῦ. *Præfide Appio Claudio Marciano*.

ΑΞΙΑ. In Collectaneis Pyrrhi Ligorii nummus Junonis caput exhibet, cum epigraphe: ΗΡΑ. ΑΞΙΑΣ. *Iuno Axias*. Nomen ei ab oppido Axia in Locris, qui cognominantur Ozolæ, de quibus Plinius, lib. i v. sect. i v. Meminit ejus oppidi Stephanus.

ΑΡΟΣ. Antonini Pii nummus apud Ligorium, cum epigraphe: COL. ΑΡΟΣ. ΤΙΤΙΑ. ΑΕΛΙΑ. ΗΔΡΙΑΝΑ. ΑΝΤΟΝΙΝΑ. ΑΥΓΥΣΤΑ. Jun tum Vespasiani ævo colonia fuit, teste Plinio, lib. i i i. sect. x v i i i. in Thracia, *Apros colonia, quæ a Philippis abest*, c l x x x v i i i. m. *pass*. Ptolemæo quoque, qui Antonini principatu vixit, "Ἀπρος κολωνία, inter urbes Thraciæ mediterraneas.

ΑΡΑΔΙΩΝ ΑΠΥ. Ἀραδίων υπά, hoc est, anno CCCCLXXXI. æræ Seleucidarum: qui annus incidit in annum Urbis Romæ DCCCCXXII. qui fere M. Aurelii nonus fuit, cujus caput una cum L. Vero fratre in eo nummo Regiæ Gazæ expreſſum. Ex parte averſa, bos currens.

ΑΡΜΕΝΙΑ C. Victoria cum corona. Ex parte altera, NERO CAESAR AVGVSTVS. Cujus victoriam Armeniacam hic nummus declarat: quam nempe Domitius Corbulo retulit, a Nerone eq miſſus cum imperio. Vide Dionem, lib. LXII. Plinium, lib. II. ſect. LXXII. & Tacitum, lib. XIV. Annal.

ΑΚΚΑΔΩ. ΑΤ. Anno πά, hoc est, cccci. qui incidit in annum Urbis Romæ DCCCCLII. Severi ſeptimum, cujus principatu cuſus eſt nummus ille, quem in Regia Gaza vidimus. Palladem is præfert cum noctua, & Aſcalonitarum Deam.

ΑΚΚΙΩΝ. ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΥΡ. ΜΗΤΡΩΝΙCΤΟΥ. Alexandri Severi, e Gaza Regia. *Sub Prætoſe Aurelio Meutroniſta*, ut quidem conjicere nobis licuit. Vas læva tenet figura quædam ei nummo inſculpta: quod ex Aſſio forte lapide factum. Plinius, lib. XXVII. *In Aſſo Troadis ſarcophagus lapis fiſſili vena ſcinditur. Corpora defunctorum condita in eo abſumi conſtat intra quadrageſimum diem, exceptis dentibus.* Et ſect. XXVIII. *Aſſius lapis guſtu ſaluſus, podagras lenit, pedibus in vaſe ex eo cavato inditis: &c.*

ΑΤΑΡΝΑΙΩΝ. M. Aurelii nummus, cum Dianæ venatricis effigie: & alter Gordiani junioris, ΑΤΑΡΝΕΩΝ inſcriptus, cum Apolline. Uterque e Collectionibus Pyrrhi Ligorii. Plinio, in Æolide, lib. v. ſect. XXXII. & lib. XXXVII. ſect. LVI. *Atarne.* Stephano: Ἀτάρνα, πόλις μεταξὺ Μυſίας & Λυδίας . . . ὁ πολίτης, Ἀταρνέες. Straboni, lib. XIII. pag. 61. Ἀταρνάται.

ΑΥΑΙΔΕΩΝ. B. ΝΕΩΚ. Commodi nummus, cum Dianæ effigie, quæ cervam cornibus tenet: apud Ligorium. Aulis urbs Bœotix eſt, prope Eubœam, ubi Dianæ ædes: cujus ad aram cum ex Calchantis vaticinio Græci Iphigeniam immolaturi eſſent, pro puella cervam mactandam ſubmiſſe

submitte Deam perhibent. Vide Pausaniam, lib. IX. in Βαοτ. pag. 296. Stephanus : 'Αυλις, πόλις Βοιωτίας καὶ Χαλκίδα... τὸ ἔθνικόν, Αὐλιδεύς, &c.

B

B A P Γ A C H N Ω N. Diana Ephesia. Ex parte altera, Herculis caput. E Cimelio Regio.

Β Λ Α Υ Ν Δ Ε Ω Ν Δ Η Μ Ο C. Caput juvenile. Ex parte averfa, fluvii decumbentis effigies. E Cimelio Regio.

Β Ο Υ Ρ Α Ι. Hoc est, Β Ο Υ Ρ Α Ι Ω Ν. Nummi duo, apud Ligorium. Herculem alter, clavamque : Bacchum urceumque alter exhibet.

B V T H R. *Buthrotus*. A V G V S T V S. Augusti caput. Ex parte averfa, pons : ille videlicet, de quo Plinius loc. cit. ubi de Buthroto colonia, & Ambracio sinu : *In eum defertur*, inquit, *amnis Acheron, mille pedum ponte mirabilis omnia sua mirantibus Græcis.*

B Y Z A N T I Ω N. Nummus antiquus Cimelii Regii, in quo Liberæ Deæ caput expressum : de qua nos alibi egimus.

B Y Z A N T I Ω N. Ε Π Ι. Τ Ι Τ. Α Ι Δ. Κ Α Π Ι Τ Ω Δ Ε Ι Ν Ο Υ. *Sub Tito Ælio Capitolino*. Caracallæ nummus, majoris moduli, e Cimelio Regio : cujus in averfa pagina Caracalla ipse & Geta dextras jungunt. Nummum hunc sic deformatum Occo exhibet, pag. 384. Ε Π Τ Ι Τ Α Ι Δ Κ Α Π Ι Τ Ω Δ . . C Ι Ν Ο Υ Τ Ι Ω Ν. Ex parte nummi altera legas, Α Υ Τ. Κ Α Ι C. Μ. Α Υ Ρ Η Δ. Α Ν Τ Ω Ν Ε Ι Ν Ο C. Α Υ Γ.

Δ

Δ Α Δ Ι Α Ν Ω Ν. Diana cornu cervum apprehendit. In superficie nummi postica, Ι Ε Ρ Α C Y N Κ Λ Η Τ Ο C, *Sacer Senatus*, cujus caput ibi expressum. E Gaza Regia.

D O B E R O S. Claudii nummus apud Ligorium, in quo Duumviri fulcum ducunt, adjecta epigraphe, C O L O N I A. C L A V D I A. D O B E R O S. Plinio, lib. IV. sect. XVII. inter Pæonias Macedoniae gentes censentur *Doberi*, *Æstraenses*, &c. ab oppidis scilicet, quæ Δοβήρες, & Αἰστράων Græcis dicuntur : ubi *Doberiensis*, *Trienses*, ante nos perperam legebatur. Vide nostras in Plinium Emendationes, ad eum librum, num. XLIX. Δοβήρες

Herodoto non semel appellantur, lib. v. Terpsich. num. xvi. & lib. vii. Polymn. num. cxiii. Horum oppidum in Pæonia Thucydides collocat, lib. i i. pag. 167. Δόβησσιν ἢ Παριονικήν. Apud Ptolemæum, lib. i i i. cap. x i i i. in Pæonia pariter Δόβησσιν. In Notitia Eccles. Prov. Macedonia primæ, pag. 21. Δόβησσιν. Utroque nomen in mendo jacet, pro Δόβησσιν.

ΔΟΚΙΜΕΩΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. M. Aurelii nummus, cum Cybeles effigie. E Cimelio Seren. Ducis Etruriæ. A Docimo Macedone Docimeum, ut diximus, oppidum nomen traxit. Hinc utriusque populi societas hoc nummo indicatur.

ΔΟΚΙΜΕΩΝ. ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ. Hadriani, apud Pyrrhum Ligorium. *Docimensium Felicitas*. Stat Dea cum caduceo, & copiæ cornu, ac temone.

ΔΩΡΥΛΑΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. M. Aurelii nummus, apud Ligorium: cum Cybele ac leonibus.

ΔΟΥΡΗΝΩΝ. Trajani, apud Ligorium. Victoria in eo nummo expressa, Stephano: Δοῦρα, πόλις Μεσοποταμίας... τὸ ἔθνικόν, Δουρλώσις. Ab Isidoro Characeno, in Σταθμ. pag. 186. *Dura Nicanoris*, a Græcis *Europus* appellata dicitur: Ἐνθεν Δοῦρα Νικάνορος πόλις, κτίσμα Μακεδόνων ἕως ἧ Ἑλλήνων Εὐρώπος καλεῖται. Europum ad Euphratem Plinius collocat, lib. v. sect. xxi. & Ptolemæus lib. v. cap. xv.

E

ΕΛΑΙΤ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΒΑΡΒΥΛΑΟΥ. Dea Velata, dextra hastam, spicam læva gerit: ante pedes papaver, canistrumque papaverum & spicarum. Ex parte altera, ΘΕΑ ΡΩΜΗ, capite galeato. E Gaza Regia. *Sub Prætoro Aurelio Barbula*.

ΕΜΙΣΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑΣ. ΕΚΦ. Hoc est, anno dxxvii. qui in annum incidit Urbis Romæ, dccccclxviii. Caracallæ, cujus hic nummus est, e Gaza Regia, fere quintum.

ΕΡΜΟΚΑΠΗΛΙΤ. ΘΕΑ. ΡΩ. Ἑρμοκαπηλιτῶν, Θέα Ῥώμης. E Gaza Regia nummus ex ære, in quo muliebre caput insculptum. Plinio, lib. v. sect. xxxiii. *Hermocapelite*, quasi Mercurii caupones. Quam quidem vocem

nos ibi primi auctori suo restituimus, admonitu Regionum codicum & nostrorum: quodque certius est, ad stipulante Notitia vetere Episcopatum Provinciae Lydiæ, in qua δ' Ἑρμοχρηπίδας legitur, pag. 45. & δ' Ἑρμοχρηπίδας, pag. 13. Parmensis editio, quæ vetustissima, *Hermacopolitæ*: Hermolaus deinde Barbarus, ceterique post eum Plinii editores, *Harmatopolitæ* exhibent: cum si ex Ἀρματοῦς ea vox efficta esset, ut visum Ortelio, *Harmatuntopolitas* dici oporteret. Quanquam porro Lydiæ Notitia Hermocapelitas accenset, Pergamenæ tamen illi, ut & Thyatireni, jurisdictioni paruerunt. Simili errore Madaurense Numidiæ oppidum idem Hermolaus, pro Materensi, quod Byzacenæ provinciæ fuit, obtrusit: aliaque σφάλματα sexcenta admisit, quæ in Plinianis Notis censoria animadversione castigamus.

ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΙ. ΑΤΤΑΛΟΥ. B. *Sub Prætoræ Aelio Attalo iterum.* Alexandri Severi nummus geminus e Gaza Regia. Cererem alter in biga draconum, in templo Herculem alter exhibet.

ΕΥΘΗΝΑΙΩΝ. Pyrrhi Ligorii nummus, in quo Ceres cum facibus. Ad Euthenen spectat, de qua proxime diximus.

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΡΙΣΤΩΝ. ΜΗΝΟΦΑΝΗΣ. *Scriba Aristo Menophanes. Vel Scriba Aristo, Prætor Menophanes.* Augusti & Liviæ capita præfert hic nummus e Gaza Regia.

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ. *Sub Prætoræ Iuliano.* M. Aurelii nummus e Gaza Regia, in quo Caystrus amnis decumbens Dianæ Ephesiæ simulacrum dextra gerit.

Γ

ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Juno cum Pallade, in nummo Diadumeniani, e Museo S. Genovesæ. ΚΑΙΣΑΡ. Μ. ΟΠ. ΑΝΤ. ΔΙΑΔΥΜΕΝΙΑΝΟΣ. *Cæsar M. Opellius Antoninus Diadumenianus.*

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. ΓΜC. Commodi nummus, e Museo S. Genovesæ, in quo pictus ipse sub Herculis imberbis effigie: rursusque ex parte altera idem laureato capite cernitur,

cum epigraphe, ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤ. ΚΟΜΟΔΟC. *Imp. Cæsar M. Aurel. Antoninus Commodus.* Annus Gadarensium *συγ'*, hoc est, CCXLIII. in annum Urbis Romæ incurrit DCCCCXXXII. qui plane Commodi Imp. primus fuit.

ΓΑΖΑ. ΜΑΡΝΑ. ΕΠΙ. ΑΓΡ. *Sub Agrippa.* Apollo & Diana in templo. Hadriani nummus e Cimelio Regio.

ΓΟΡΤΥΝ. ΕΠΙ. ΑΥΓΟΥΡΕΙΝΟΥ. *Sub Augurino.* Caput Germanici, e Cimelio Regio. Fuit Romæ viris Minutiæ gentis peculiare cognomen Augurini.

ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Cum tauro cornupeta, apud Anton. Augustinum, pag. 85. in Dialogis Italice conscriptis, Dial. 3. In pagina nummi altera, Europa platano insidet, sub qua nimirum, uti ex Plinio diximus, cum Jove concubuit. Haussit Plinius a Theophrasto, lib. I. hist. plantar. cap. xv. Ἐν Κρήτῃ ἢ πλάτανόν τινα εἶναι ἐν τῇ Γορτυναίᾳ πρὸς πηγὴν τι, ἢ οὐ φυλλοβολαῖ· μυθολογοῦσι ἢ ὡς ἐπὶ ταύτῃ ἐμίγη τῇ Εὐρώπῃ ὁ Ζεὺς. Græcus scriptor, ut in nostris ad Plinium notis observavimus, ἐπὶ ταύτῃ cum dixit, ἐπὶ ἀντὶ τοῦ ἕπο' accepit: etsi favere ei nummus videtur, qui insidentem arbori Europam, ut diximus, exhibet.

ΓΥΡΤΩΝΙΩΝ. Pyrrhi Ligorii nummus. Stephano: Γύρτων, πόλις Θεσσαλίας ἢ Περγαμείας... ὁ πολίτης, Γυρτώνιος.

H

ΗΙΟΝΕΩΝ. Pyrrhi Ligorii nummus, cum uva & urceo, quæ sunt vini feracitatis in Eïonensium agro symbola. Urbs est Ἡϊῶν in Thracia, ad Strymonem amnem, apud Thucyd. lib. IV. Ex Stephano gentile nomen est Ἡϊόνης.

Θ

ΘΑΣΙΩΝ, ΕΠΙ. ΑΓΑΘΩΝΟC. Etsi nomen oppidi ab hoc nummo abest, tamen ad Thasios referri putem oportere, quod & sub Domitiano Principe cufus æque est, pariterque templum sex columnarum exhibet, atque alter ille, ΕΠΙ. ΝΕΟΚΥΔΟΥ. ΘΑ. Alterumque similiter, ejusdem Domitiani principatu percussum; in quo sedet Juppiter, aristasque dextra, læva hastam tenet: epigraphe, ΕΠΙ. ΑΓΑΘΩΝΟC.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΓΛΥΚΩΝΟΣ.
ΛΟΥΚΙΟΥ. Juliae Domnae nummus e Gaza Regia, in
quo ex parte averfa Severus ex equo hostem lancea con-
fodit. *Sub Prætoꝛe Aurelio Glycone Lucii F.*

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Aquila. Ex parte altera, ΔΟΡΕΙ-
CΗΝΗ. Holstenius, ΒΟΡΕΙΤΗΝΗ legit. Dianæ ca-
put: cujus id cognomentum a loco peculiari fuisse vide-
tur, ut in eodem fere tractu, (quod in nummis ΜΑΓ-
ΝΗΤΩΝ animadvertimus,) ΔΕΥΚΟΦΡΥΗΝΗ. Est
e Cimelio Regio.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΜΑΡΚΟΥ. ΑΥΡΗ.
ΒΑΡΒΑΡ. *Sub Prætoꝛe Marco Aurelio Barbaro.* ΙΕΡΑ
CΥΝΚΛΗΤΟΣ, ex parte averfa. *Sacer. Senatus.*

I

IΗΤΩΝ. E Cimelio Regio, cum effigie Palladis, & pal-
ma: in superficie nummi altera, Jovis caput. Spectat
hic ad eam e Sporadibus insulis, quæ Ios dicebatur, *Ho-*
meri sepulcro veneranda, ut ait Plinius, lib. iv. sect. xxiii.
& Scylax, pag. 21. "ΙΘ, ἐν ταύτῃ "Ομηρος τέθειται, & Stra-
bo, lib. x. pag. 484. Stephanus Cycladibus hanc accen-
set: "ΙΘ, inquit, νῆσος τῆ Κυκλάδων... Ὁ πολίτης Ἰήτης,
καὶ Ἰέτης. Nunc Nio dicitur, conflata voce una e duabus,
ἐν Ἰφ. De ea Gellius, lib. i i i. cap. xi. *De patria quo-*
que Homeri multo maxime dissensum est. Alii Colophonium,
alii Smyrnæum, sunt qui Atheniensem, sunt qui Ægyptium
dicant fuisse. Aristoteles tradit ex insula Io natum. M. Var-
ro, in libro de Imaginibus primo, Homeri imagini hoc epi-
gramma apposuit:

*Capella Homeri candida hæc tumulum indicat,
Quod ara Ietæ mortuo faciunt sacra.*

Candida, inquit, capella sacrum Homero fecere: nempe
ut Apollinari viro: nam Apollini solere capros albos
sacrificari, etiam Livius indicat, lib. xxv. Addit Gellius
deinde distichon, quo urbes ex appelluntur, quæ de Ho-
meri natalibus inter se contendunt:

Ἐπὶ πόλεις διερίζουσι περὶ ρίζαι Ὀμήρου,

Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμὴν, Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

Præfert hic nummus palmam, ut diximus, quod palmi-

fera insula ea sit, unde & alterum ei nomen olim, teste Plinio, loc. cit. *Ios a Naxo*, xxiv. mill. pass. *Homeri sepulcro veneranda*, longitudinis xxv. mill. ante Phœnice appellata. Quod & Stephanus adnotavit: Ἐκαλεῖτο ἡ καὶ Φοινίκη ἢ Ἴος. Et ad hanc Ion pertinere quoque nunc verius arbitramur Lucillæ nummum, qui ΙΗΤΩΝ inscribitur, quam ad Siciliam, Illyricumve, ut ante augurati sumus.

K

K A Δ. Hoc est, ut nunc quidem interpretari lubet, Κα-
δαδων, vel Καδωνων. Civitatis hujus Phrygiacæ genius
 adstanti Aureliano coronam porrigit, adjecta epigraphe,
 RESTITVT. ORBIS, Romani scilicet. Et is sane
 apud Gruterum, pag. cclxxvi. 4. & 5. RESTITV-
 TOR ORBIS, & CONSERVATOR ORBIS
 vocatur. Vopiscus: *Nos bene scimus, & posteri frequenta-*
bunt Divum Aurelianum clarissimum Principem, serenissimum
Imperatorem, per quem Romano nomini ORBIS
EST RESTITVTVS. In altera nummi area, ca-
 put Aureliani radiatum: epigraphe, DEO ET DO-
 MINO NATO AVRELIANO AVG. Qui ho-
 norum tituli ad omina spectant imperii, quæ ille vel ante
 cunas, & postquam natus est, in cunis accepit. Refert
 ea Vopiscus, pag. 210. *Matrem quidem ejus Callicrates*
Tyrius, Græcorum longe doctissimus scriptor, sacerdotem tem-
puli Solis, in eo vico, in quo habitabant parentes, fuisse dicit.
Habuisse quin etiam nonnihilum divinationis, adeo ut ali-
quando marito suo jurgans ingesserit, quum ejus & stultitiam
increparet & vilitatem, En Imperatoris patrem. Ex quo
constat illam mulierem scisse fatalia. Idem dicit auspicia im-
perii Aureliano hæc fuisse: Primum, pueri ejus peluem ser-
pentem plerumque cinxisse, neque unquam occidi potuisse.
Postremo ipsam matrem, quæ hoc viderat, serpentem quasi
familiarem occidere noluisse. His accedit, quod ex palliolo
purpureo, quod Soli sui temporis imperator tulerat, sacerdos
mulier crepundia filio fecisse perhibetur. Addit etiam illud,
quod vincitum fasciolarum Aurelianum aquila innoxie de cunis
levaverit, & in aram posuerit; quæ juxta Sacellum forte

sine ignibus erat. Idem auctor est, vitulum matri ejus natum miræ magnitudinis, candidum, sed purpurantibus maculis, ita ut haberet in latere uno avem, in alio coronam. Multa superflua in eodem legisse memini: quippe qui asseverat etiam rosas in ejusdem mulieris corte, NATO AVRELIANO, exisse purpureas, odoris rosei, floris aurei. Fuerunt & postea multa omina jam militanti, futuri, ut res monstravit, imperii &c. Vel ex hoc uno Vopisci loco plura Aureliani numismata explanabis, in quibus epigraphe est, SOL DOMINVS IMPERII ROMANI, vel SOLI INVICTO, insculptave Aquila, quæ rostro coronam gerat, ut apud Tristanum, tom. 111. pag. 254.

ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ Τ. Π. ΑΡΓΑΙΩ. ΤΟ. Β. Antonini Pii nummus, e Museo S. Genovesæ, in quo mons Argæus insculptus, cui apposita, ut diximus, Cappadociæ Cæsarea. *Καίσαρέων τ̄ ως ἄρ' Ἀργαίω, τὸ β' subintellige Νεωκόρων. Cæsariensium qui sub Argæo, iterum Neocororum.* In pagina nummi antica, **ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ.** *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τίτος Αἴλιος Ἀδριανὸς Ἀντωνεῖνος.*

ΚΑΠΥΑΣ. Nummus e Cimelio Mediceo: cujus in averfa parte caput virile diadematum, forte Capiis conditoris. Stephanus: *Κάπυα, πόλις Ἰταλίας, . . . Στὸ Κάπυος ἔ Τρωϊκοῦ. Capua, urbs Italiæ . . . a Capy Trojano.*

ΚΑΡΝΗ. In schedis Pyrrhi Ligorii nummus est, cujus in parte una caput Apollinis: in averfa superficie sagitta, arcus, pharetra. Est urbs hujus nominis gemina, apud Stephanum: Phœnices altera, altera Æolidis.

ΚΕΛΑΔΩΝΑΙΩΝ. Hadriani, in Ligorii Collectaneis, cum Jovis ac Dianæ venatricis effigie.

ΚΕΛΑΙΘΡΑΙΩΝ. Severi, apud Ligorium, cum armata Pallade. Stephanus: *Κελαίθρα, πόλις Βοιωτίας, Ἄρνης πρὸ ἠσίον, Στὸ Κελαίθρου.*

ΚΛΑΖΟΜΕΝΗ ΘΕΑ. Valeriani e Cimelio Regio. Muliebris figura sedet, dextra Dianam Ephesiam gerit. Genius ipse civitatis est, cum divinitatis prærogativa, ut in similibus nummis, **ΘΕΑ ΡΩΜΗ.**

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Hadriani nummus, in quo uva insculpta. E Cimelio Regio.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Getæ nummus, e Gaza Regia, in quo canis insculptus, non ut quibusdam visum est, lupus. Plinius, lib. viii. sect. lxi. *Propter bella Colophonii cohortes canum habuere: hæ primæ dimicabant in acie nunquam detrectantes: hæ erant fidissima auxilia, nec stipendiörum indiga.*

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Pegasum is nummus insculptum præfert, ut Corinthiorum, a quibus profecti olim Corcyræi: atque hæc causa est cur & Syracusani Pegasum pariter adsciverint, ut in ipsörum nummis dicemus. Ex parte hujusce nummi altera, Plautillæ caput, quæ Caracalla uxor, cum epigraphe, ΠΛΑΥΤΙΔΑΔΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. E Museo S. Genovesæ.

ΚΟΤΙΑΕΩΝ. M. Aurelii, cum Æsculapii icone, e Cimelio Regio, majore forma ex ære nummus.

ΚΟΤΙΑΕΩΝ. ΕΠΙ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ. ΚΕΛΕΡΟΣ. ΑΡΧ. *Sub Demetriano Celere Pontifice.* Macrini, cum Fortunæ vel Abundantiæ icone, in Cimelio Mediceo.

ΚΡΟΤΩΝ. Herculis cum clava caput insculptum. In parte nummi averfa, ΚΡΙΜΙΣΑ, cum Nymphæ effigie, quæ urbi in Italia Crotoni vicinæ nomen dedit. Stephanus: *Κερίμσα, πόλις Ἰταλίας, πλησίον Κερίτωνος ἢ Θουρίου. Λυκόφρων. Σπὸ Κερίμσος νύμφης.*

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΕΠ. ΛΟΥ..... *Sub Lucio.....* Capita duo adverfa, Jovis Hammonis, & Jovis Capitolini, in nummo Macrini e Gaza Regia. Α. Κ. Μ. ΟΠΕΛ. ΣΕΟΥΗΡ. ΜΑΚΡΕΙΝΟΣ. ΣΕ. *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Ὀπέλιος Σεισηρὸς Μακρεῖνος Σεβαστός.*

ΚΥΜΑΙΟΙΣ. ΑΙΑ. ΕΡΜΕΙΑΣ. ΠΡΥΤ. Αἴλιος Ἐρμείας Πρύτανις Κυμαίοις, subintellige ἀνέθηκεν, ut in Smyræorum nummo, ΠΟΛΕΜΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ; aliisque. Stat in hoc nummo inter cervos binos Diana Ephesia. Gallieni ævo cusus existimatur.

ΚΥΜΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΦΛ. ΠΑΥΣ. ΕΡΩΤΟΣ. Æsculapii stantis effigies, in nummo Maximi Cæsaris, e Gaza Regia: *Sub Praetore Flavio Pausania Erote, vel Erotis F. Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Κ. C. Iulius Verus Maximus Cæsar.*

ΚΥΜΑΙΩΝ.

ΚΥΜΑΙΩΝ. ΕΡΜΟΣ. *Cumæorum Hermus*. Ut infra, ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΕΡΜΟΣ. Smyrnesium scilicet Cumæorumque agros Hermus, in vectu limi, non modo fecundat: sed, ut Ægyptiacum Delta Nilus, facit. Plinius, lib. v. sect. xxxi. *A Smyrna Hermus campos facit, & nomini suo adoptat*. Stephanus: *Ἐρμου πεδίων, τόπος πλησίον Κύμης*. Vide & Eustath. ad Dionys. v. 779. pag. 103.

ΚΥΝΟΥΡΑΙΩΝ. Juvenile caput, Cynuri utique, qui oppidi conditor fuit. Stephanus: *Κύνουρα, πόλις Ἄργους, ὑπὸ Κυνούρου, παιδὸς Περσέως*. A Cinuro Persei F. nomen habet. Vide & Pausaniam libro tertio. In superficie nummi averfa, Palladis caput: utrimque litteræ, Ο Φ. Est in Collectaneis Pyrrhi Ligorii.

Λ

ΛΑΒΡΑΝΔΑΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. & ΟΜΟΝΟΙΑ ΛΑΒΡΑΝΔΑΙΩΝ. Hadriani nummi duo apud Ligorium: in altero sedet Juppiter cum hasta: sunt in altero capita Junonis ac Jovis. Stephanus: *Λάβρανδα, κώμη Κελίας. Τὸ ἔθνικόν, Λάβρανδινός, ἢ Λάβρανδίνος, ἢ Λάβρανδεις*. Adde ex nummi fide, *καὶ Λάβρανδαῖος*. Strabo, lib. xiv. pag. 659. ibi *ἱερὸν Διὸς Λάβρανδίνος, καὶ ἕβανον Διὸς Στραπίου*, fanum Jovis Labrandi, & simulacrum Jovis Militaris fuisse commemorat.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΓΡΑ. ΑΓΡΙΠΠΙΝΟΣ. *Laodicenorum Scriba Agrippinus*. Cybeles cum leonibus effigies. Ex parte nummi altera, ΣΑΒΕΙΝΑ. ΣΕΒΑΣΤΗ. ΑΔΡΙΑΝΟΥ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. *Sabina Augusta Hadriani Augusti*. Et hunc esse Laodicenorum Carixæ nummum ex altero illo Hadriani liquet, qui Scribæ ejusdem nomen præfert.

ΛΕΠΤΙΣ. Turritum caput. Ex parte altera, ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ, quæ Germanici conjux fuit. E Museo S. Genovesæ.

ΛΗΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΓΑΜΟΥ. ΕΠΙΜΑΧΟΥ. Ita legit Holstenius in nummo Caracallæ, e Medicea Gaza. Sed haud dubie non *Λιναίων*, quorum Stephanus meminit, hic nummus est, ut vir eruditus putat: nam *Λιῶ* regionis nomen est, non oppidi: sunt autem op-

pidis, non regionibus, præfecti *Στρατηγοί*, hoc est, Duumviri, seu Prætores. Sed est *Μυπλιωάϊων* potius, quorum Prætoris nomen, ut apparet, vitiatum, emendari nisi nummo inspecto nequit.

ΑΙΔΥΒΑΙΙΤΑΝ. Pompeii velatum caput. In parte averfa, tripus serpente obvolutus: epigraphæ, ΑΤΡΑΤΙΝΟΥ. ΠΥΘΙΑ. *Ludi Pythii*, edente *Atratio*. E Gaza Medicea. Fortassis est is L. Sempronius Atratinus, qui Consulatum gessit anno Urbis DC CXX. postquam Antonius eo se Magistratu abdicavit. Vide Dionem lib. XLIX.

M

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΑΠΟ. ΣΙΠΥΛΟΥ. Ex parte altera, ΜΑΡΚΟΣ. ΤΥΛΛΙΟΣ. ΚΙΚΕΡΩΝ. *Marcus Tullius Cicero*. Nummus est e Museo nostro: sed quem adulterinum credimus.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠΙ. ΓΡ. ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ. ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ. *Sub Scriba Amaranto Moschionis F.* Diana Ephesia, & Fortuna cum temone & Copiæ cornu, partæ ei oppido Abundantiæ, ac tutelæ Numinis, argumenta. Gordiani junioris nummus, e Cimelio Regio, Magnesiæ Mæandri.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠΙ. ΓΡΑΜΜΑ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ. Vulcanus sedens galeam cippo imponit, adstante Pallade. *Magnetum Mæandri, sub Scriba Marciano*. Nummus Maximini e Gaza Regia.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠΙ. ΓΡ. ΦΛ. ΒΑΚΚΟΥ. Ἐπὶ Γεμισματίας Φλαδίου Βάδου. Caracallæ nummus, e Cimelio Regio. *Magnetum ad Mæandrum*.

ΜΑΙΟΝΙΑ. Caput turritum. Ex parte nummi postica, ΜΑΙΟΝΩΝ, cum mulieris sedentis effigie. E Cimelio Regio.

ΜΑΙΟΝΩΝ. Mercurii effigies. Ex superficie nummi altera, Herculis caput expressum. Apud Gotifredum.

ΜΑΙΟΝΩΝ. Caput Palladis. Ex altera parte, ΕΠΙ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. *Sub Demetrio* Prætor. Ceres cum spicis. Ex Cimelio Regio.

ΜΑΙΟΝΩΝ. Caput Jovis. Ex parte altera, ΕΠΙ. ΑΡΧΡΙΚΩΝΟΣ. ΣΤΡΑ. Sic enim retulere ii qui num-

mum viderunt : Forte ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΑΙΟΧΡΙΩΝΟΣ.
Sub Prætoræ Æschrione.

ΜΑΙΟΝΩΝ. ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΑΠΦΙΑΝΟΥ. ΑΡΧ. Α.
Juno velata : e Cimelio Regio. *Sub Aurelio Apphiano*
Pontifice primo. Ex parte averſa, ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΤΑΜΙΟΥ. ΓΑΙΟΥ. ΠΟΠΛΙΔΙΟΥ.
In laurea corona, e Cimelio Regio. *Quæſtoræ Caïo Pu-*
blilio. In parte altera caput galeatum. Et Quæſtorum no-
men nummis appoſitum ex iſto intelligis: neque ex iſto
modo: ſed & fortassis ex altero ΚΡΗΤΩΝ, in quo
ΚΟΡ. ΑΥΠΟΥ Quæſtoris nomen inſculptum ſuperius
vidimus.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΤΑΜΙΟΥ. ΛΕΥΚΙΟΥ. ΠΑΚΙΝ-
ΝΙΟΥ. In laurea. Pars averſa, ſuperiori ſimilis. *Quæſtoræ*
Lucio Pacinnio, vel forte *Paconio.* Ex eadem Gaza Regia.

ΜΑΡΑΘΩΝ. Caput Minervæ galeatum : Mercurii, ex
parte altera, cum epigraphe, ΔΗΜΟΣ. Stephano: Μα-
ραθών, δήμος τῆς Λεωντίδος φυλῆς. Vicus fuit haud procul
Athenis, qui Marathonix pugnx nomen dedit, qua in-
genti clade Perſæ ab Athenienſibus, Miltiade duce, de-
victi.

ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΥΠ. ΑΥΡ. ΑΜΙΑΝΟΥ.
Julix Domnæ nummus e Gaza Regia, *Sub Aurelio Am-*
miano. Forte, *Damiano.* Aquila roſtro coronam gerit.
Alter Fortunam cum temone exhibet.

ΜΕΙΑΗΤΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ. ΑΛΕΞΑΝ-
ΔΡΟΥ. M. Aurelii nummus, cum Herculis ſimul &
Martis effigie: Commodi alter ſimilis, cum Mercurio.

ΜΕΜΦΕΙΤΗΣ. Nummus eſt Antonini Pii, quo Numinis
patrii, hoc eſt, Apis vice fore ſibi Imperatorem Mem-
phitæ ſignificant. Vide ΚΑΜΑΡΕΙΤΗΣ, & ΣΕΘΡΟΕΙ-
ΤΗΣ. In hoc Fr. Gotifredi nummo ſtat Iſis ſtolata, cum
hæſta, Api juxta appoſito.

ΜΗΘΥΜΝΑΙΩΝ. L. Veri, apud Ligorium. Arion del-
phino inſidet. Fuit Methymna Arionis citharædi patria,
quem *interficere nautis in mari parantibus, ad intercipien-*
dos ejus quæſtus, oblanditum ut prius caneret cithara, con-
gregatis cantu delphinis, cum ſe jeciſſet in mare, exceptum

ab uno Tænarium in litus peruectum Plinius prodidit, lib. IX. sect. VIII. alique plurimi, quos ibi appellavimus. Strabo præterea, lib. XIII. pag. 618. Ἐπειτα Μύθουνα· ἐν τῷ δὲ Ἰῶν Ἀελίων ὁ ἔστι τῶν δελφῶνι &c. Est & alter Com-
modi nummus cum trophæo.

ΜΗΘΥΜΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΛΟΛΛΙΑΝΟΥ. *Sub Lollia-
no.* Alexandri Severi, e Medicea Gaza.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙΑ. E Museo S. Ge-
novesæ: Mulier turrata stat, cum hasta, nempe Genius
civitatis, una cum Jove, qui hastam puram læva, dextra
aquilam gerit. In parte altera, ΑΥΤ. ΚΑΙ C. ΝΕΡ.
ΤΡΑΙΑΝ. ΑΡΙCΤ. CEB. ΓΕΡ. ΔΑΚ. Iterumque in
media area. ΔΑΚΙΚΟC. Ἀντοκράτωρ Καῖσαρ Νερούας
Τεταίανός Ἄελτος Σεβαστός, Γερμανικός, Δακικός. *Imp. Casar
Nerva Trajanus Optimus Augustus, Germanicus, Dacicus.*

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC. ΕΤ. Γ. Tranquillinae nummus a
Metropolitae Phrygiae cusus, uti remur, ἔπει γ', hoc est,
anno tertio principatus Gordiani junioris, cui Tranquil-
lina nupserat. E Museo S. Genovesæ. Spicas, ubertatis
symbola, nummus hic præfert.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΥΡ. CΕΞΤΟΥ.
Sub Prætoræ Aurelio Sexto. Mars in templo. Nummus
Alexandri Severi e Gaza Regia. Metropolitanarum Phry-
giae, uti remur.

ΜΙΔΑΕΩΝ. Caracallæ nummus geminus, alter cum
Mercurii effigie: alter cum Serapide Jove, Cerberoque
ante pedes.

ΜΥΛΑΣΕΩΝ. Augusti nummus, e Cimelio S. Genove-
sæ, cum tridente & delphinis, quæ Neptuni symbola.

ΜΥΡΕΩΝ. Gordiani junioris nummus: in quo femina
(sunt qui esse Dianam Ephesiam velint) arbori insidet:
sub qua homines duo nudi angues securibus cædunt.

ΜΥΡΙΝΑ. E Cimelio Regio. In eo nummo Amazonis effi-
gies est, quæ nomen urbi dedit, uti ex Strabone didici-
mus, lib. XII. pag. 572. Καὶ πόλεις τὸ πάλαι ὁμολογουῦσαι
ἐπώνυμοι Ἀμαζόνων. Ἐν ᾗ τῶν Ἰλιακῶν πεδίῳ κολώνη τίς ἔστιν

Ἦν ἢ τοὶ ἄνδρες Βατίειαι κυκλήσκουσιν,

Ἄθρονατοὶ δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης,

ὡς ἰσχυροὶ μίαν ἔδ' Ἀμαζόνων, &c. *Urbes etiam memorantur antiquitus Amazonum cognomines. Iam in Iliaco campo tumulus fuit, quem sane mortales Baticam vocant: Superi vero monumentum pernicious Myrinae, quam unam fuisse Amazonum ferunt, &c.* De Myrina Amazone, vide Diodorum Sic. lib. 111. Tzetzem, in Lycophr. p. 49. & Hesychium. Ab Amazonibus certe traxisse nomina & alias urbes idem asseverat, lib. xi. pag. 505. in primisque Ephesum, Smyrnam, Cumam, Myrinam, Paphum: Κτίσεις γοῦ πόλεων ἔ' ἐπωνυμίας λέγονται, καθάπερ Ἐρέσου, ἔ' Σμύρνης, ἔ' Κύμης, ἔ' Μυρίνης, ἔ' Πάφου, ἔ' ἄλλα ἑπομνηματι. Myrleam quoque, lib. xii. pag. 550. Sifyrbam denique, a qua Ephesii quidam Sifyrbitæ dicti, lib. xiv. pag. 633. Ex harum numero Smyrnen, Cymen, Myrinamque in nummis vidimus. Sunt & qui Μαλνησία accenseant, de qua superius egimus suo loco: his vero ne assentiamur, deterrent argumenta duo: & quod de Magnesia Amazone scriptores silent, & quod in nummis effigies ea quæ muliebri habitu pingitur, cum ea appellatione, præ se fert Amazonum insigne omnino nullum: non bipennem, pharetramve, aut quid aliud simile: denique, quod nihilo magis Μαλνησία Amazonis in eo nummo nomen videtur esse, quam vel in altero Μαγονία, quem suo pariter loco attulimus, etsi is caput similiter turratum exhibet, ex parte postica Μαγόνων: vel in tertio denique Φωκέων, cujus in superficie altera est Φωκέα, cum turrato capite. Quid quod Magnetes Asiæ, sive qui ad Mæandrum ansem appositi, sive qui ad Sipylum montem, traxere nomen a Magnetibus Thessaliæ, qui ad Peneum fluvium, montemque Pelium, habitarunt, ductuque & auspiciis Prothoi contra Trajanos militaverunt? Id certe conceptis verbis Conon asseverat, apud Photium, in Bibl. cod. CLXXXVI. cap. XXIIX. Magnesium vero Thessaliæ a Magnete Argi filio nomen esse fortitam, auctor est Antoninus Liberalis, in Metam. cap. XXIIL. Quis ergo hic Amazoni Magnesiæ locus?

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. Μ. ΑΥΡΗ. ΠΡΩΤΕΟΥ. *Sub Prætorē M. Aurelio Protca.* M. Aurelius, &

Commodus, in eo Regiæ Gazæ nummo quadrijuco curru vehuntur. Ex parte altera, ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Κ. Λ. ΑΥ. ΚΟΜΟΔΟΝ. Commodi caput. *Αὐτοκράτορα Κασσαρα Δούκιον Αὐρήλιον Κόμοδον*, subintellige, *ἐπίμισσαν*. Hæc enim forma loquendi in nummis *Μυτιλιναίων* obvia.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. Dianæ venatricis effigies. Ex superficie altera, ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΣΕΒΑΣ. *Ἐπὶ Στρατηγῶδ Σεβαστῶδ. Sub Pratore Augusto*. Hadriani caput laureatum. Ut Athenis Archon Hadrianus fuit, (ita prodente Spartiano, quem suo loco appellavimus,) sic Mytilenis *Στρατηγὸς*, qui magistratus idem plane cum Archonte est. Est hic nummus e Cimelio Regio.

ΜΥΤΙΛ. ΑΛΚΑΙΟΣ. Ex parte altera, ΠΙΤΤΑΚΟΣ. Alcæum proëtam, & Pittacum e septem sapientibus unum, populares utique suos, Mytilenæi nummis suis insculpserunt, ut Aratum Chyrsippumque Pompeiopolitæ. Strabo, lib. xiiii. pag. 617. ubi de Mytilene: *Ἄνδρας δ' ἔχεν ἐνδόξους τοπαλαγὸν μὲν Πίττακον ἕνα τ' ἑπτά σοφῶν, καὶ τ' ποιητῶν Ἀλκαίον*, &c. Est hic nummus e Museo Franc. Gotifredi.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ ΜΕΝΕΜΑΧΟΥ. *Sub Pratore Menemacho*. In eo Regiæ Gazæ nummo, Caracalla curru quadrijuco vehitur.

N

NΑΑΡΔΑΝΩΝ. Trajani nummus apud Ligorium, cum trophæo. Stephanus: *Ναάρδα, πόλις Συρίας, πρὸς τὴν Εὐφράτην... τὸ ἔθνικόν, Νααρδανός. Naarda, urbs Syriae ad Euphratem... Gentile nomen Naardanus*. Ptolemæo pariter juxta Euphratem in Mesopotamia, lib. v. cap. xviii. *Ναάρδα*. Josepho, lib. xviii. Antiq. cap. xii. *Νεαρδὰ τῆ Βαβυλωνίας ὄβρι πόλις, ἄλλως τε πολυανδρῶσα, καὶ χάριαν ἀγαθῶν καὶ πολλῶν ἔχουσα, ἔστιν ἄλλοις ἀγαθῶν καὶ ἀνδράπων ἀνάπλεως*. *Ἐστὶ καὶ πολέμοις οὐκ ἀέμφορος, ἀξιόδωρον τε τὸν Εὐφράτου πᾶσαν εἰς τὸς αὐτῶν ἐπολαμβάνοντος, καὶ κατασιδωαῖς τεχνῶν. Nearda Babyloniae urbs est, ovibus frequens, et regionem bonam et amy lam obtinens, et inter cetera bona hominibus plena. Nec patet assultibus hostium, cincta fluentis Euphratis, ac firmissimis manibus*. Nota ex nummis præcipue Trajani in Mesopotamia & circa Euphratem expeditio est.

ΝΑΚΟΛΕΩΝ. ΕΠΙ. ΑΚΥΛΛΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΟΥ.
Trajani nummus e Gaza Medicea. *Sub Aquilio Proclo.*

Legit Holstenius, ΕΠΙ. ΑΚΥΛΛΑΤΟΥ. ΠΡΟΚΛΟΥ.

ΝΑΡΜΑΛΕΩΣ. Apollinis Narmalei effigies in nummo
Claudii Imp. apud Ligorium. Urbs est Pisidiæ Narmalis,
Ephoro ita prodente apud Stephanum: Νάρμαλις, πόλις
Πισιδίας . . . οἱ πολῖται, Ναρμαλεῖς.

ΝΕΑΝΔΡΕΙΑΙΩΝ. Valeriani, apud Pyrrhum Ligorium,
cum Dianæ capite & pharetra. Neandros est in Æolide
oppidum Plinio, lib. v. sect. xxxii. Νεανδρία Straboni,
lib. xiiii. pag. 604. cui & gentile nomen Νεανδρός. Ste-
phano, Νεανδρεία, & Νεανδριον.

ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΕΠΙ. ΠΟΠΛΙΟΥ. ΟΥΤΕΛ-
ΔΙΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. Germanici nummus, e Gaza
Regia, ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. *Sub Publio Vi-
tello Proconsule. Germanicus Cæsar.*

ΝΙΚΑΙΕΙΣ. ΘΗΣΕΑ. Commodi nummi duo, in qui-
bus Hercules insculptus, e Gaza Medicea, & Gotifredi
Museo. *Nicænses Thesea* venerantur. Inter heroas Ni-
cææ Præsides atque Custodes, ut Hercules, sic & The-
seus, locum habuit.

ΝΙΚΑΣΙΩΝ. In Sirmondi nummis, teste Holstenio. Pli-
nius, lib. iv. sect. xxi. *Et hæcenus quidem Cycladas
servant: ceteras, quæ sequuntur, Sporadas. Sunt autem
Helene, Phacussa, Nicasia, &c.* Prius legebatur in li-
bris ante nos editis, *Helene, Phocassa: Phæcessia.* In MSS.
postrema vox *Hecasia* scribitur: Nos vocem utramque
ex Suida Stephanoque sanavimus. Hic enim, *φαιώσαυ
νήσι* habet: & a lente, *φαιός*, nomen cæ traxerunt. Ite-
rumque alibi: *Νικασία, νησίδιον μικρόν πλησίον Νόξου. Τὸ
ἔθνικόν, Νικέσιθ*, quæ Suidas quoque habet. Nunc Ni-
casia apud incolas *Rachia* nomen obtinet.

ΝΙΚΑΤΟΡΕΙΤΩΝ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ.
Qui oppidi nempe conditor, ut diximus. Apud Ligorium.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΑΝ ΕΠΙ ΣΤΡΑ... ΤΕΡΤΥΛΛΟΥ.
Sub Prætoře Tertullo. Juliæ Domnæ nummus, in quo vir
rupi seu morti insidet, quem Hæmum esse epigraphe
admonet, ΑΙΜΟΣ. Spectat hic nummus igitur ad Ni-

copolim Thracicam, quæ *ad Mestum* cognominatur. Est e Museo. Franc. Gotifredi.

NISIBIS.

ΚΟΛ. ΝΕCΙΒΗΝΩΝ. Alexandri Severi nummus, in quo caput turritum, cum stellis duabus, Castorum, ut videtur, insigni. Stephano, ut diximus, Νίσσις, & Νέσις est: Gentile nomen, Νεσιβωός, & Νισιβωός. Deductæ eo coloniæ Dio quoque meminit, lib. xxxv. ubi & oppidi situm describit.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. ΝΕΙΣΙ. Seleuci Nicatoris nummus, a Trifano allatus, in calce Tomi secundi, ubi quo spectet illud ΝΕΙΣΙ. hæret, cum Nisibin oppidum indicet. Est autem hic Seleucus Syriæ rex, ejus nominis sextus, Antiochi Epiphanis, qui & viii. nominis illius, F.

ΝΟΜΒΑΙΩΝ. ΚΟΙΝΟΝ. Claudii nummus, apud Ligorium. Stephanus: Νόμβα, πόλις τῆς Ἰουδαίας... τὸ ἔθνικόν, Νομβᾶϑ. Ex Josepho, lib. vi. Antiq. Jud.

ΝΟΡΑ. Domitiani nummus, apud Ligorium, habere hanc epigraphen dicitur: COLONIA. FLAVIA. ΝΟΡΑ. ΑΥΓΥΣΤΑ. Est urbs Sardiniae insulae, Ptolemæo lib. iii. cap. iii. Νῶρα πόλις. Incolæ Plinio dicti *Norenses*, lib. iii. sect. xiii. Hodie *Nori*.

Ο

ΟΛΟΝΤΙΩΝ. Nummi Ligoriani. Stephanus: Ὀλοδς, πόλις Κρήτης. Ζείων ἐν τοῖς Κρητικῶις. Ὁ πολίτης, Ὀλουόπιϑ. Meminit ejus oppidi & Scylax in Κρήτη.

ΟΛΥΚΡΑΙΩΝ. Gordiani nummis, cum effigie navis, apud Ligorium. Stephanus: Ὀλύκρα, πόλις πρὸς Ναύπακτον τὸ ἔθνικόν, Ὀλυκράϑ.

ΟΛΥΜΠΑΙΩΝ. Ligorii nummus, in quo serpens multis implicatus ἴspiris. Stephano: Ὀλύμπη, πόλις Ἰλλυρίας... τὸ ἔθνικόν, Ὀλυμπαϑ, ἢ Ὀλυμπεύς.

ΟΝΟΥΡΙΑΙΩΝ. Pyrrhi Ligorii nummus argenteus, ejus pars una Palladis, altera bovis caput, vel Thessali, præfert. Stephanus: Ὁ ἱέρδιον, πόλις Θεσσαλικῆ, πρὸς τὴν Ἄρην. τὸ ἔθνικόν, Ὀνιδριδς.

ΟΞΥΡΥΓΧΙΤΩΝ. Antonini Pii, apud Ligorium: in quo
Osiridis,

Osiridis, Isis, Harpocratisque, insculptæ imagines.

ORICVM.

COL. CLAVDIA. ORICOS. APOLLINAR.

AVG. Apollinis lyra, quod hunc Deum civitas ea Præsidentem & Custodem haberet: unde & ei cognomen.

Ex parte altera, TI. CLAVDIVS. AVGVSTVS.

E Ligorii Collectaneis. Plinio, lib. 111. sect. xxvi.

in confinio Albanæ & Epiri, *Oricum a Colchis conditum.*

Ωεικός Stephano, & Appiano, lib. 11. Bell. Civil.

pag. 462. Nunc *Orso.* Apud Gruterum, pag. MCVI. 7.

ORICO. VICO. APOLLIN.

OPΘΩCIEΩN. Caracallæ nummus e Gaza Regia, in templo quatuor columnarum Astarten exhibet.

OPΘΩCIEΩN. Vespasiani nummus, e Gaza Regia: in quo Castor & Pollux in equis: qui cum & in Tripolitarum Syriæ, Ascalonitarumque nummis occurrant, ad Orthosiam ejusdem quoque tractus pertinere hunc nummum admonent.

OPΘΩCIEΩN. Cupido alatus. In parte nummi altera, IEPABOYΔH, cum velato capite: quale in nummis Pessinuntiorum aliisque Asiæ minoris occurrit. Quare hunc nummum Orthosiam Caricæ adscribimus. Fecit nobis hujusce nummi copiam pro singulari humanitate amicitiaque P. Ludovicus Iobert, e Societate nostra, veteris rei Nummaria, præter dotes ceteras, in primis peritus.

Π

ΠΑΤΡΕΩΝ. ΑΡΙCΤΑΡΧΟC. ΔΑΜΗΝΟC. *Patrensiūm Prætor Aristarchus Damonis F.* Δάμωνος,

ut alibi monuimus, pro Δάμωνος Ionice. Apollo τοξότης

in eo nummo pingitur. Est e Cimelio Regio. Sunt & apud

Angelonium duo: ΜΗΤΡΟΔΩΡΟC. ΜΕΝΕΚΛΕΟΥC.

ΠΑΤΡΕΩΝ. *Metrodorus Meneclis F.* Prætor *Patrensiūm.*

Et ΝΙΚΟCΤΡΑΤΟC. ΚΑΛΔΙCΤΡΑΤΟΥ.

ΠΑΤΡΕΩΝ. *Nicostratus Callistrati F.* In Gaza Regia,

ΑΙCΧΡΙΩΝ. ΛΥCΙΑ. ΠΑΤΡΕΩΝ. *Æschrion Lysiæ F.*

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ Γ. ΝΕΩΚ. ΕΠΙ. CΤ.

ΑΥΡ. ΔΑΜ. ΑCΙΑΡ. *Æsculapius, & Fortuna cum*

temone, in Valeriani nummo, e Gaza Regia. Pergame-

norum, qui primi tertium Neocori fuere, sub Præatore Aurelio Damascæ F. Asiarcha.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΔΙΟ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΤΥΛ ΚΡΑΤΙΠΠΟΥ. Nummi duo e Gaza Regia: alter M. Aurelii, cum Jovis effigie, dextra Palladem, hastam læva tenentis: L. Veri alter, in quo Bacchus cum panthera. *Sub Præatore Tullio Cratippo. Pergamenorum bis Neocororum.*

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ Γ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΕΠΙ. C. ΚΟΜ Φ ΓΛΥΚΩΝΟC. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Hercules stat, clavæ innixus: sedet Juppiter, cui dextram fulmen armat, in nummo Q Herennii, e Gaza Regia. *Pergamenorum qui primi ter Neocori fuere, sub Præatore Cominio Flavio Glycone Theodoti F.*

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. Serapis & Isis in parte priore, in postica Harpocrates. E Cimelio Regio.

ΠΕCΚΙΝΟΥΝΤΙΩΝ Faustinae junioris nummus, e Museo S. Genovefæ, cum Harpocratis icone, digitum admoventis ori, læva Copiæ cornu gestantis, qua forma & in icuncula ænea expressum vidimus. Colebatur is silentii Deus ab Ægyptiis in primis, cum Iside ac Serapide, ut refert August. lib. xviii. de Civit. Dei, cap. v. Hujus Naso meminit, tacito nomine, cum Ægyptia numina recenset, lib. ix. Metam. v. 692.

Sanctaque Bubastis, variisque coloribus Apis,

Quique premit vocem, digitoque silentia suadet, &c.

Est autem is & in Pessinuntiorum nummis, quod Græcum aiunt Philosophum hunc fuisse, qui silentium & suis præciperet, & rebus omnibus anteferreret. Sunt & L. Veri nummi, cum eadem epigraphe, effigieque Cybeles, in Cimelio Mediceo: sunt & Caracallæ alibi, cum Cerere.

ΠΡΟΓΑΣΕΙΑ. Ligorii nummus, cujus in parte altera Neptunus, tridens in altera. Stephanus: Περγασεία, πόλις Λυδίας, ὑπὸ Περγασοῦ ἕως Μελάμμου. Τὸ ἔθνηον, Περγασεύς.

Σ

ΣΑΜΙΩΝ. Mulier cum clypeo quem læva gerit, infilire in scapham e litore videtur, jamque pedem in eam unum inferre. Admeta Eurysthei filia esse ea vide-

tur, quæ Tyrrenos fures insequitur, repetitura vi ab
iisdem Junonis simulacrum quod illi abstulerant: aut Dea
ipsa eo picta habitu. Narrat hanc historiam Athenæus,
lib. xv. pag. 672. ex Menodoti Samii commentariis.

ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΔΙΟ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. ΕΠΙΓΕ-
ΝΟΥΣ. *Sub Epigene* Πράτορε, vel ludorum Agonotheta.
In infima nummi parte, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. Stat con-
cordia, in hoc Severi nummo, Caracallam inter ac Ge-
tam: a quibus nomen accipere ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ cer-
tamina, ut diximus in nummis ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. Est e
Cimelio Franc. Gotifredi.

ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. ΙΟΤΑΠΗ. *Seba-*
stenorum. Regina Iotape. Fuit hæc Iotape Antiochi tertii
Commagenorum reguli filia, conjux Alexandri, qui He-
rodis Magni pronepos, in Cilicia regulus Sebastenorum a
Vespasiano est constitutus: ut refert Josephus, lib. xviii.
Antiq. cap. vii. Ea marito mortuo in societatem ejus
regni, ut credimus, fratrem adscivit, jam Commageno-
rum mortuo patre regulum, Antiochum ejus nominis
quartum, cujus in parte nummi hujus aversa depicta ef-
figies est, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛ. ΜΕΓ. ΑΝΤΙΟ-
ΧΟΣ. ΕΠΙ. *Βασιλεύς Μέγας Ἀντίοχος Ἐπιφανής. Rex Ma-*
gnus Antiochus Epiphanes, in Gaza Regia. De voce ea
Ἐπιφανής, in nummis ΕΔΕΣΣΗΝΩΝ diximus. Ob
communicatum certe imperium cum fratre, ΦΙΛΑΔΕΛ-
ΦΟΣ ΙΟΤΑΠΗ vocatur, ut vidimus, in nummis ΚΟΜ-
ΜΑΓΗΝΩΝ. Quare & in nummo ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ
altero, epigraphe adjecta ΠΙΣΤΙΣ. *Fides,* junctæque
manus inter se, ut in nummis Pupieni atque Balbini, qui
sic inscribuntur, AMOR MVTVVS. CARITAS
MVTVA. CONCORDIA. AVGG. Dedit ea
nomen oppido in Cilicia, de quo Plinius, lib. v. sect. xxii.
Arsinoë, Iotape, &c. quem locum nos primi sanavimus,
ubi prius perperam legebatur, *Arsinoë, Tabæ,* cum sint
Tabæ in Lydia procul ab hoc tractu terrarum positæ: sit
autem *Ἰοτάπη* in Cilicia, cum Arsinoë, Ptolemæo, lib. v.
cap. viii. aliisque, quos ibi appellavimus. Sed ut ad
nummum redeamus, sunt hi Sebasteni ejus urbis cives,

quæ Ptolemæo Σεβαστή in Cilicia vocatur, loco cit. Stephano quoque, quem mox appellaturi sumus. Sed operæ pretium sane fuerit hoc loco obiter Josephi locum emendare, in quo de Alexandro proxime laudato agens, Γαμεῖ δ' εὖτος, inquit, Ἀντόχου τοῦ Κομμαγενῶν βασιλέως θυγατέρα Ἰοτάπην, ἡσίοδος τε δ' ἐν Κιλικίᾳ Οὐέσπασιαὸς αὐτὸν ἴσαται βασιλέα. Ubi Latinus interpres: *Hic Antiochi Commagenorum regis filiam duxit Iotapen, & Lesidis in Cilicia rex a Vespasiano constitutus est.* Ac nuper Arnaldus Gallice: *Il luy donna le Royaume d'Esis en Cilicie.* Atqui nec Lesis nec Esis nota prisca scriptoribus, & sunt ex voces figmenta hominum τῶν ἀγωγγραφήτων. Lege, νησιᾶδος τε δ' ἐν Κιλικίᾳ, *insula in Cilicia regulus est constitutus:* assumpta priore vocis (jus νησιᾶδος littera ex antecedente vocabulo Ἰοτάπην, quo absorpta hæc fuerat: cum geminari ibi eam oportuisset: familiari amanuensibus in MSS. exemplaribus vitio. Quæ porro νησιᾶς a Josepho appellatur, ea a Stephano χερρόνησος dicitur: Σεβαστὰ τὸ Ἰθνηκόν, Σεβαστηνός. Δέγεται ἢ ἡ πρὸς τῇ Κόρυκι χερρόνησος οὕτω. *Vocatur etiam Sebaste Cherronesus quæ juxta Corycum est.* Legendum enim πρὸς τὰς Κόρυκω Nam Ptolemæus loco cit. τῆς ἰδίας Κιλικίας, Κόρυκος, Σεβαστή. Simili modo urbes maritimæ complures, forte quod in æstu circum illuantur mari, a Stephano aliisque νῆσοι appellatur, quæ sunt a flu abscedente χερρόνησοι, hoc est, terræ in insulæ modum mari circumuata, unoque tantum & eo quidem angusto spatio, quod Isthmus appellatur, continenti adjunctæ. Denique regulum insulæ ejus ac finitimi agri cum audis, eodem jure hæc tenuisse scito, quo ditiones suas ii qui reguli Chalcidis, Emesenorū, &c. apud Josephum pariter appellantur. Nostram igitur emendationem quatuor omnino argumenta stabiliunt: Primum, quod Jorape conjux sit Alexandri Cilicum regis: Alterum, quod eadem sit βασιλίσσα Σεβαστηνῶν. Tertium, quod Σεβαστή in Cilicia sit, auctore Ptolemæo, juxta Corycum. Quartum, quod eadem sit Χερρόνησος Stephano, hoc est, península: peninsulas autem & νησῶν quoque seu insularum appellatione venire interdum, tralatitium est. Sic Pelopis insu-

Iam dixere Peloponnesum, quam esse pæninfulam constat, & per Isthmum continenti adnecti. Miscent omnia, qui vel Antiochum tertium signari in hoc nummo putant: vel Augustam Euphratesiam, quæ Commagene ipsa est, Augustophratenfis dicta Victori, in Vespasiano: *Αὐγούστα Εὐφρατησία* Græcis, non *Σεβαστή*: nec in nummis aliter exprimi solita, quam voce *KOMMATHNΩN*: cum sit *Αὐγούστα* non oppidi nomen, sed merum regionis totius cognomen.

CEΘΡΟΕΙΤΗC. L. IE. Antonini Pii nummus e Cimelio Regio, anno principatus ejus *ιέ*. hoc est, xv. cusus. Stat Imperator paludatus, Apollinis Sethroïtæ habitu, hastam dextra tenens, avem læva gestitans, lotum in capite, hoc est, Ægyptiam herbam, quæ similis fere papaveri est, capitibusque Ægyptiorum Numinum imponi sæpenumero solet. De loto Plinium vide, lib. XIII. sect. xxxii. Apollinem vero hic adumbrari, qui coleretur a Sethroïtis, ex ave conjicimus, nec temere, uti remur: ita prodente Hygino, in Astron. Poët. cap. xxviii. de Capricorno: *Ægyptii sacerdotes, inquit, & nonnulli poetæ dicunt, cum comolures dii in Ægyptum convenissent, repente venisse eodem Typhona acerrimum gigante, & maxime Deorum hostem: qui timore permotos in alias figuras se convertisse, Mercurium factum esse Ibin, Apollinem autem quæ Threïcia avis vocatur, Dianam cato (legunt *eluro* alii, quod idem est,) simulatam.* Quæ sit avis Threïcia, docet Antoninus Liberalis, Metamorph. cap. xxviii. *Ἀπόλλων μὲ ἐγένετο ἰέραξ, Ἐρμῆς ἢ Ἴβις. Ἄρης ἢ λεπιδωτὸς ἰρθὺς, Ἄρτεμις ἢ αἰλουρος. τεράτω δ' εἰχάξεται Διόνυσος, βοῖ δ' Ἡφαιῶς, &c.* Sed pro *ἰέραξ*, legerem *κόραξ*, ut non accipitrem, sed corvum esse intelligeres: uti ex Nasone scimus, lib. v. Metamorph. v. 329. ubi hanc ipsam Deorum mutationem refert:

*Delius in corvo, proles Semeleia capro,
Fele soror Phœbi, nivea Saturnia vacca,
Pisce Venus latuit, Cyllenius Ibidis alis.*

Et sane corvus propter auguria Apollini sacer est, ac *Phœbeius ales* ab eodem vate, lib. i i. v. 545. idcirco

vocatur. Sed avis in nummo depicta magis est affinis accipitri, quam corvo: & accipitrem tota Ægypto coli auctor est Strabo, lib. xvii. & Thracia denique avis de accipitre commodius potest, quam de corvo, intelligi: quod Plinius refert, lib. x. sect. x. *In Thraciæ parte super Amphipolim homines atque accipitres societate quadam aucupari, &c.* Ubi nostras vide in eum scriptorem Notas. Itaque Antoninum vice Apollinis Sethroïten Deum esse hoc nummo ejus oppidi cives significant: ut M. Aurelium Nysæi sibi Dei Luni vice fore supra testati sunt, eo nummo quem ΚΑΜΑΡΕΙΤΗC inscripserunt, quod in eo Cretæ oppido coleretur: ut ipsum Antoninum Apis vice Memphitæ, in nummo supra allato, ΜΕΜΦΕΙΤΗC.

CEΛΕΥΚΕΩΝ. ΤΩ. Π. ΚΑΛΥΚΑΔ. Balbinus in equo, arula juxta posita. In pagina nummi antica, Balbinus iterum capite laureato: ΑΥΤ. Κ. ΔΕΚ. ΚΑΙ. ΒΑΛΒΕΙΝΟC. CEB. *Imp. Cæsar Decimus Cælius Balbinus Aug.* E Museo S. Genovesæ.

ΣΚΟΤΟΥΣΣΑΙΩΝ. Medusæ caput. Ex parte nummi altera, uva. E Museo Franc. Gotifredi.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΕΡΜΟΚΛΗC. Turrita mulier dextra victoriolam gerit.

ΑCΙΑ. CΜΥΡΝΑ. Asiam turrita mulier exhibet, læva hastam vibrat, generositatis insigne, cujus gratia & Dæmea olim vocitata est, auctore Eratosthene, ut diximus in nummo ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ. Smyrne Amazon bipennem gerit, vulgare fere Amazonum symbolum. In summa nummi parte, ΟΜΟΝΟΙΑ, *Concordia* scilicet, fœdusque initum Smyrnæos inter ac reliquas Asiæ civitates, quod quidem foco ibi posito ante pedes, pateraque, qua libare videtur Asia, planissime significatur. In parte ima, ΕΠ. C. ΠΩΛΛΙΑΝΟΥ. Nos legi ΠΩΛΛΙ. ΑΝΟΥ. jubemus, hoc est, ἐπι Στρατηγῶς Πολλίων Ἐπιθῆτος, *Sub Prætoře Pollione Proconsule*, & quod apud Arithidem, ut diximus, Πολλίων occurrit, ἄρχων τῆς Ἀσίας, quod idem atque ἀνθύπατος videtur: & quod ἀνθυπάτους inscribi nummis sæpe vidimus, ΕΦΕCΙΩΝ in primis: & quod deni-

que eundem esse Smyrnæorum Prætorem, Asiæque Proconsulem, qui ob utramque illam sibi impositam a Comuni Asiæ Smyrnæorumque Senatu provinciam, insculpi nummo Asiam Smyrnæamque jussit, quibus unus præerat, simillimum veri est. In pagina nummi altera, ΑΥ. ΚΑΙ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. *Imp. Cæsar M. Ant. Gordianus.* Fecit nobis hujusce nummi copiam pro sua singulari humanitate P. Ludovicus Iobert, e Societate nostra.

CMYP. CT. ΠΡΟΚΛΟΥ. COΦICTOY. Nummus M. Aurelii, e Gaza Regia, in quo muliebri habitu sedet Genius civitatis, hastam puram læva, dextra templum gestitans. Est & alter Faustinae conjugis, cum Fortunæ vulgari effigie, atque insignibus, temone scilicet, & Copiæ cornu, cum epigraphæ, ΕΠΙ. CΤΡ. ΚΑ. ΠΡΟΚΛΟΥ. COΦICTOY. Ε'πὶ Στρατηγῶδ Κλαυδίου Προκλου Σοφιστῶδ. Is est Claudius Aurelius Proclus, de quo diximus in nummis ΜΥΤΤΙΑΗΝΑΙΩΝ. Et patria & ætate diversus a Proclo Sophista Naucraticite, eodemque Atheniensi, impetrato ibi jure civitatis, de quo Philostratus, lib. 11. de vitis Sophist. pag. 598.

T

TAMΒΡΑΚΗΝΩΝ. Severi, apud Ligorium, cum effigie Apollinis ac Dianæ; Meminere ejus oppidi Polybius, in Excerptis, lib. x. & Stephanus: Ταμβραξ, πόλις Παρθαίων τὸ ἔθνικόν, Ταμβραξίως, ἄρα ἢ πῶ χῆραν, Ταμβρακηνός. De victoria Severi Parthica diximus, verbo PARTHIA.

TAMYNAIΩΝ. Severi nummus, apud Ligorium, cum Apollinis capite laureato radiatoque. Urbs fuit in Eretriaco Eubœæ insulæ tractu. Strabo, lib. x. pag. 447. Ἐν ἡ τῆ Ἐρετριάκῃ πόλις ἡ Ταμυνα ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἀδμῆτου ἡ ἱερῶμα λέγεται τὸ ἱερόν, &c. Ceterum in Eretriacæ conditione urbs fuit Tamynæ nomine: & fanum Apollinis, c. n. ditum, ut perhibetur, ab Admeto, &c. Et Tamynæ Jovis ibi templum fuisse, auctor est Stephanus.

ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ. Caracallæ, in Cimelio Seren. Ducis Etruriæ; cum ara & serpente, quod Æsculapii symbolum, CE. ΤΡΟ. ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ. Severi nummus in eodem

Cimelio, in quo Apollo insculptus cum lyra, sub lauro.
Σεπείμιος, vel *Σεσηλειανῆς Τεθύμων Ταξιανῶν*.

Τροῦρι. DIVO. MAXIMIANO. SENI. OPTIMO.

Caput Maximiani velatum, ejus qui Diocletiani in imperio collega. In superficie nummi altera. REQUIES OPTIMOR. MERIT. P. T. *Requies optimorum Meritorum. Percussa Troviris*. Sedet idem Imperator in sella curuli, baculumque Imperatorium læva gerit.

TYRVS. Nummum Caracallæ, in quo mensa posita, urnæque ludorum, cum epigraphe, SEPT. TYRVS. METRO. COLONIA. Et in parte ima, HERACLIA. Holstenius in Stephanum, verbo *Ἡράκλεια*, sic perperam legit, SEPT. URBS &c. & ad Heracleam Thraciæ refert: cum ad Tyrum spectet haud dubie, cui Septimiæ prænomen fuit, juraque Coloniæ ac Metropoleos attributa, quibus omnino Heraclea caruit: donatam Tyrum nummi alii, quos appellavimus, edocent: Sunt autem *Ἡράκλεια* ibi certamina, quæ in honorem Herculis Tyrii edi in ea civitate solent: eademque *ΗΡΑΚΛΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ* in alio pariter a nobis alato numismate appellata. X

X AIPΩNEΩN. Triplex apud Pyrrhum Ligorium nummus: primus Jovem *Πατέλλια*. Junonemque *Σώτειραν*: Apollinem alter, cum tripode: Minervam tertius, cum noctua exhibet. *Χαμρώνεια* oppidum fuit in confinio Bœotix Phocidisque positum, teste Ptolemæo, lib. 111. cap. xv. Plinio, lib. 1V. sect. XII. aliisque. Gentile nomen Stephano, *Χαμρωνίς*. Hæc Plutarchi patria.

X A Λ A Σ Τ Ρ A I Ω N. Hadriani nummus, apud Ligorium, cum Bacchi effigie. Plinio, lib. 1V. sect. XVII. in Macedonia Thraciæque confinio, *In ora sinus Macedonici, oppidum Chalastra*. Stephano: *Χαλάστρα, πόλις Θράκης, πρὸ τῶν Θερμαῖων κόλπον... ἡ πολιτεία, Χαλαστράος*. Vide Plinianas notas.

Ω Κ A Λ E I A. E Collectaneis Ligorii nummus, in quo Apollinis caput expressum: lyra, ex parte altera, intra coronam lauream. Oppidum est Bœotix *Ocalee* Plinio, lib. 1V. sect. XII. Stephano, *Ὠκαλέα, πόλις Βοιωτίας. Ὠκάλεια* Didymo, in *Iliad. β. Catal. v. 8.* & Apollodoro apud Stephanum.

ERRATA OPERARUM ET CURÆ SECUNDÆ.

- P** Ag. 6. v. *antepenult.* reponendum. *Adde:* ut in Caracallæ nummo, e Cimelio Sereniff. Ducis Etruriæ legerunt alii.
- Pag. 27. v. 6. Ex altera superficie, Μ. ΑΕΠΙΔΟΣ. *Lege,* Ex altera superficie, ALEXANDREA. Caput turritum. Apud Occonem, pag. 21. *Deinde, nummus alius a priore diversus, Μ. ΑΕΠΙΔΟΣ, &c.*
- Pag. 28. v. 35. Urbis annus DCCCCLXXI.... Elagabali secundus. *Lege,* Urbis annus DCCCCLXX.... Elagabali primus.
- Pag. 31. v. 6. Cretenses. *Adde:* Est hic nummus e Cimelio Regio.
- Pag. 35. v. 27. *Prætores.* *Adde:* Præfert autem hic nummus, quod pæne exciderat, ingens quoddam ædificium, cui Aquila insidet: quo symbolo urbem indicant sub Imperatoris Romani tutela esse. Supra curru quadrijugo vehitur Imperator ipse, Solis effigie. Annus insuper adjectus, ET. CKH. *Annus* CCXXXVIII. qui Urbis Romæ fuit, ex superiore computo, DCCCCLXXVII. Alexandri Severi, cujus hic nummus est, quartus. Sed sunt præterea notæ annorum adjectæ in eo nummo in quo sumus, ET. CKH. ἔτι σκῆ. *anno* CCXXXVIII. qui anno Urbis Romæ DCCCCLXXVI. plane respondet, Alexandri Severi fere tertio. Ingens ædificium hic pariter nummus exhibet, Aquilamque, & Solis habitu Imperatorem, vectum quadrigis.
- Pag. 38. in AMICOY. v. 25. *Adde:* Sunt & alii sub eodem Principe cusi nummi, AMICOY. ΕΛΕΥΘΕΡΑC. ΕΤΟΥC. ΡΞΔ. *Anno* CLXIV. cum Capricorno & Cornu copiæ: Alter, ΕΤΟΥC. ΡΕC. *Anno* CLXVI. cum Mercurii

- effigie: uterque e Cimelio Regio. Is vero qui annum indicat PΞΓ, CLXIII. Palladem exhibet, galeato capite: dextraque victoriolam, læva clypeum gerit.
- Ibidem.* v. 33. e Cimelio Regio. *Adde:* Victoria bijugo curru vehitur. Annorum notæ adjectæ, CME. hoc est, ccxxxv. qui annus incidit in annum Caracallæ tertium fere, Urbis Romæ DCCCLXVI.
- Pag. 43. v. 7. navis premit. *Adde:* Astarten eam esse Syriæ peculiarem Deam haud levia suadent argumenta.
- Pag. 46. v. 13. *quæ ad Euphratem vocatur* *Adde:* Cave porro Holstenio credas hanc Antiochiam, cum altera miscenti, quæ Nisibis quoque appellatur: hæc enim in Arbelitide, quæ pars est Assyriæ, ubi Darium Alexander debellavit, sive Mygdonia, posita est: ultra Mesopotamiam, Euphratemque, ac Tigrim: illa, in Commagene, ad Euphratem, in Mesopotamiæ Syriæque confinio. De posteriore Plinius, ut diximus, lib. v. sect. XXI. De priore, quæ Nisibis, lib. vi. sect. XVI.
- Pag. 48. v. 27. Elagabali supremus. *Lege,* Elagabali tertius.
- Pag. 51. v. 28. DCCCLIX. *Lege,* DCCCLX.
- Pag. 56. v. 36. de qua lib. v. *Lege,* de qua Plinius lib. v.
- Pag. 57. v. 4. nondum occurrit. *Adde.* Priores tamen nummos, a quibus id cognomen abest, si quis in Ciliciam malit ablegare, haud ægre sane, si quo id ideoneo comprobet argumento, assentiar.
- Pag. 57. v. 4. nondum occurrit. *Adde:* Nec movere quenquam debet, quod Gordiani nummus Cybelen insculptam Attenque præfert, uti ab Albrico depingitur, lib. de Deorum Imagin. cap. 12. *Currus autem Cybeles a leonibus trahitur, coronamque turritam in capite gestare dicitur. Pingitur juxta eam in curru Ates puer nudus &c.* Sed & braccatus alibi & cum pileo Phrygio pingitur, ut apud Spanhem. pag. 625. August. lib. vi. de Civit. cap. 7. *Ates pulcher adolescens ab ea dilectus, & muliebri zelo abscissus.* Hæc, inquam, numina, etsi Phrygiæ propria, & apud alias tamen gentes ac civitates cultum invenere.
- Pag. 58. v. 6. annum CLXIII. indicant. *Adde:* Vel forsan Apamensium æræ, quæ biennio post Seleucidarum epo-

cham cœpit, anno Urbis Romæ ccccxliv. Rullo & Rutilio Coss. si Chronico fides, quod Alexandrinum vocant, ad annum tertium Olympiadis cxvii. Ἀπὸ τούτων τῶν ὑπάρχοντων ἡμερίζονται τὰ ἔτη τῶν Συρμακεδόνων ἡγου καὶ Ἀπαμέων. *Ab hoc anno incipit Chronologia Syromacedonum, sive Apamensium.*

Pag. 60. v. 7. Apamensium. *Adde:* vel potius, uti remur, ΕΠΙ. ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥ. ΑΡΤΕΜΑ. Γ. ΑΠΑΜΕΩΝ. ΝΕΩΚ. Nam istud ΝΕΙΚΟΜΗΔ. Occonis figmentum videtur: & nos hac postrema epigraphe insignitum ejusdem Severi nummum alterum in Cimelio Regio vidimus, in quo Deucalion cum Pyrrha insculptus: *Sub Agonotheta Artema tertium, Apamensium Neocororum.* Ἀγωνοθέτης præses est ludorum atque certaminum, qui alibi de gentis nomine Ἀσιάρχης, Βιθυνιάρχης, &c. appellatur.

Pag. 61. v. 20. ex Gaza Medicea. *Adde:* Legit in suo nummo Falconerius, ΕΠΙ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΒΕΛ. ΑΡΧΙ. ΑΠΑΜΕΩΝ. Interpretaturque, Βελτίστου Ἀρχιερέως, *Præstantissimo Pontifice.* Nos Βελλίου malumus, quod viri cognomen id esse videtur, quale apud Gruterum sæpius occurrit. Est hic Philippi Filii nummus, ΑΥΤ. Κ Μ. ΙΟΥΔ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΑΥΓ.

Pag. 62. v. 16. Carallæ. *Lege,* Caracallæ.

Pag. 63. v. 25. *edoceri.* *Adde:* Fuit hæc autem urbs olim studiorum celebritate nobilis, ibique litteras discebat Octavius Cæsar, idemque mox Augustus appellatus, cum Cæsar Dictator Romæ est interfectus. Vide Dionem lib. xlv. pag. 271.

Pag. 69. v. 34. Ἀργίλιοι. *Adde:* Est hic Antonini Pii nummus, in collectaneis Pyrrhi Ligorii: cujus in parte averfa Fama alata, pedibus etiam alatis, tubam inflat.

Pag. 73. v. 26. Myon quidem, Arocheorum: Apamensium potius, quam Atheniensium, ut videtur, Attalus: nam & id obscurum est: & supra ΑΠΑΜΕΩΝ &c. *Lege:* Myon quidem, Arocheorum: Erythræorum, vel Antiochensium Cariæ Attalus: nam & in eodem ferme tractu ΑΠΑΜΕΩΝ.

Pag. 91. v. 24. demum soluta. *Adde:* Et hi Græce quoque interdum in nummis insculpti: cujusmodi est ille Gallieni,

qui verba hæc in corona præfert. Δ Ε Κ Α Ε Τ Η Ρ Ι Ο
ΚΥΡΙΟΥ. *Decennales Domini Nostri.*

Pag. 92. in ΒΗΤΗΡΡΑΤΩΝ. *Adde*: Videndum etiam num
spectet hic nummus ad urbem Palæstinæ, de qua Euse-
bius, lib. 1 v. hist. Eccl. cap. vi. Ἀκμάσαντος ἡ τοῦ πολέ-
μου ἔτους ἀκρωτηρίατοῦ τῆς ἡγεμονίας Ἀδριανοῦ χϛ' Βήθηρα πό-
λιν, ἥ τις λέω ὀχυρωτάτη, τῆς Ἱερουσαλμῶν οὐ σφόδρα πόρρω
διεσῶσα. *Anno demum octavo decimo imperii Hadriani, cum
totius belli vis circa Beththera urbem munitissimam, nec pro-
cul Hierosolymis distitam exarsisset, &c. Scripti codices
Rufini, teste Valesio, habent, apud Bethbara oppidum.
Idem forte cum Bethhar, quæ in Itinerario Burdegalensi
Mutatio dicitur, LII. pass. millibus ab urbe Hierosoly-
mitana.*

Pag. 93. v. 3. *Adde*: Sed est & familiæ Tinix proprium: unde
Tinius Rufus occurrit, qui ipsius Hadriani principatu
vixit, Magister exercitus, adversus Judæos, idemque Le-
gatus Cæsaris Proprætores in Palæstina. Eusebius, in Chro-
nico: Anno sextodecimo imperii Hadriani: *Judæi in arma
versi Palæstinam depopulantur, tenente provinciam Tinius
Rufus, cui ad opprimendos rebelles Hadrianus misit exerci-
tum.* Hieronymus in Daniele, cap. ix. *Eo mortuo, tran-
sactis septem hebdomadis, id est, annis XLIX. Ælius Ha-
drianus (a quo postea de ruinis Hierusalem urbs Ælia con-
dita est) rebellantes Judæos, Tinius Rufus Magistro exercitus
pugnante superavit.* Sic enim MSS. codices, cum in edi-
tis perperam *Timo Rufus* legatur. A Georgio Syncello in
Chron. ΤίμιοϞ ΡεσφϞ appellatur. Ab Eusebio, lib. 1 v.
hist. Eccl. cap. vi. Ρ'οσφϞ ἐπάρχων τῆς Ἰουδαίας, *Legatus
Judææ.* Quare in nummo nihil mutandum.

Pag. 97. v. 24. *Stephanas primum victor*: *Adde*: Vel simpli-
cius, Στεφάνιας νικά, *Stephanas vincit*: qua deinde forma
Christiani Principes in nummis cudunt, CHRISTVS
VINCIT. Et Græci, IC. XC. NIKA. hoc est, Ἰη-
σοῦς Χριστὸς νικά.

Pag. 102. v. 7. nemini debet. *Adde*: Sunt & M. Aurelii, &
Commodi, & Severi numismata, pariter inscripta, ΒΡΟΥ-
ΖΗΝΩΝ, cum Apolline, Hercule, Geniove civitatis.

Pag. 103. v. 21. & Elagabali. *Adde*: Prior Astarten exhibet, seu Venerem, in templo sex columnarum.

Pag. 104. v. 3. E Museo nostro. *Adde*: Cur porro in nummis Βυζαντίων Luna cum stella Φωσφόρω fit insculpta, ex Stephano discas, verbo Βόσπορως: ubi & quamobrem lampades duæ sint in aliis eorundem nummis expressæ, (Pharos Antiquariorum vulgus lampades eas hæcenus appellavit, & nos etiamnum vulgus secuti,) idem expedit.

Λέγεται Ἐ Βοσπόρειον τοῦ Βυζαντίου λιμῆν. Οἱ ᾗ ἔγχωριοι Φωσφόρειον αὐτὸ καλοῦσι, ὡς ἀρχαῖα μαματίζοντες. Ἡ ὅτι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνου διορύξαντος καὶ τὴν πολιορκίαν εἰσόδον κρυπτεῖν, ὅθεν ἀφαιεῖς οἱ οὐρύθηοντες ἐμελλον τοῦ οὐρύγματος ἐξααδύσαι, καὶ ἑκάστη Φωσφόρος οὔσαι, δαδάς ἐποίησε νύκτωρ τοῖς πολίταις φανῶσαι, καὶ τὴν πολιορκίαν φυγόντες, Φωσφόρειον τὸν τόπον ἀνόμασαν. *Dicitur etiam Bosporium Byzantii portus, quem incolæ Phosphorium vocant, perperam invertentes litteras: vel quod Philippo Macedone in obsidione urbis, fodiente meatum occultum, unde fodientes clam ex fossa erumperent, Hecate quæ Lucina seu Lucifera est, lampades civibus obtulit, qui hoc pacto ab obsidione liberati: idcirco locum a facibus Phosphorium appellarunt.* Refert hoc ipsum Constantinus Porphyrog. lib. 2. Them. 12. Eustathius ad Dionys. v. 140. Hesychius, lib. de Orig. C P. p. 27. qui & Byzantinos addit simulacrum idcirco statuisse *Dianæ lampadiferæ*, λαμπαδηφόρον ἑκάστης ἀγάλμα: quale nempe in Severi & Juliæ Domnæ nummis occurrit, inter geminas faces. Ex Eustathio apud Stephanum pro ἀναδύσαι, ἀναδύσαι vel ἐξααδύσαι legi oportere, Morellus in Notis ad Const. Porphyr. admonuit.

Pag. 112. in C Æ S A R E A *Philippi*, v. 31. *Adde*: Vide Niceph. Callistum, lib. x. hist. Eccles. cap. xxx. ubi & a cultu Panis Πανέαδα dictam esse civitatem eam affirmat.

Pag. 113. v. ult. Carteix nomine. *Adde*: Holstenio cave credas, qui nummum hunc ad Græcum Bithyniæ oppidum refert, de quo Stephanus: Κάλπαι, πόλις Βιθυνίας. Est Philippi F.

Pag. 118. v. 28. *Commodianam appellasset.* *Adde*: sic & Panormus in ejusdem Principis nummo, Ligorio teste, COL.

COMMODIANA. AVG. PANORM. appellatur. Pag. 120. in CLVNIA. v. 19. *Adde: In eo oppido Sulpicus Galba futuri accepit omen imperii, Tranquillo teste, in ejus vita, cap. 1x. Confirmabatur cum secundissimis auspiciis, & omnibus, tum virginis honeste vaticinatione: tanto magis, quod eadem illa carmina sacerdos Iovis Cluniae ex penetrali somnio monitus eruerat, ante ducentos annos similiter a fatidica puella pronunciata. Quorum carminum sententia erat, Oriturum quandoque in Hispania principem, dominumque rerum.*

Pag. 127. CONSTANTINIANA DAFNE. *Et hic nummus operarum vitio præpostere positus alieno loco est, cum pag. 121. dari ei locum oportuerit: & est nostra ibi quoque interpretatio nummi illius parte sui optima diminuta, quæ fato nescio quo excidit. Hanc tu, optime Lector, suo attexere loco ne graveris. Nobis nihilominus multo similis veri videtur, esse Constantinianam Daphnen, castrum a Constantino M. ad Danubii ripam exstructum in Mœsia, cujus Procopius meminit, lib. 1v. de Ædificiis, cap. vii. pag. 83. Μεθ' ὃ δὴ τὸ Τετραμαχαιόσκα οὐχ ὕρωμα ἔστιν· οὐδ' ἄρ' ἑκατηπικρὺ ἐν τῇ ἀντιπέρας ἠτείρῳ Κωνσταντίνος ποτὲ Ῥωμαίων βασιλῆος φερέειον σὲκ ἀπημελημένως ἀκοδομήσατο, Δάφνῳ ὄνομα, σὲκ ἀξύμφορον νενομικῶς ἐπὶ φυλάσσει. Ταύτη τὸν ποταμὸν ἑκατέρωθεν. Sequitur arx Tramacarisca, cui in opposita continente respondet Daphne, castellum olim a Constantino Romanorum Imperatore haud negligenter exstructum: cum e re publica esse existimaret, ut ibi utraque fluminis Danubii ripa præsidio teneretur. Et cap. xi. inter castella Istro apposita, Κωνσταντιανὰ habet, pro Κωνσταντινιανὰ, uti remur. In Notitia Imperii, sect. vii. Sub dispositione viri Illustris Magistri Militum per Thracias, cui & Mœsia secunda suberat, Constantini Daphnenses, Balistarii Daphnenses. Et pictum id quidem in altero Constantini nummo castrum videtur, cui adjecta epigraphe, PROVIDENTIA AVG. Quam nempe Procopius commendat, ob caute custoditos Imperii limites.*

Pag. 127. v. 13. Velleio teste, lib. 1. *Adde, si Cluverio quidem credimus, lib. 11. Ital. antiq. pag. 480. Sigonioque,*

quem ille sequitur. At uterque Cossam cum oppido Compsa confudit, de quo locutum Velleium esse nulli dubitamus. *Cossam*, inquit, & *Pæstum missi coloni*, *Fabio Dorfone* & *Claudio Canina Coss.* Hoc est, anno Urbis quem diximus, CCCCLXXXI. Atqui Pæstum in Lucania fuit, cui Hirpini confines. Quare & junguntur a Livio, lib. xxvii. pag. 303. *Pontiani*, & *Pæstani*, & *Cossani*. Livii epitomator, lib. xiv. idem quod Velleius refert: *Curius Dentatus Pyrrhum iterum ex Sicilia in Italiam reversum vicit, & Italia expulit Coloniae deductæ sunt, Posidonia, & Cossa.* Quæ Græcis Posidonia, Pæstum eadem Latinis fuit, teste Plinio, lib. iii. sect. x Quo anno Pyrrhus devictus est, Dorso & Canina gessere Consulatum. In vulgatis exemplaribus, *Consa* scribitur: (nam & hic mos eam vocem scribendi, pro *Compsa*, olim obtinuit: ut apud Gallos, *Compter*, & *Conter*;) Sigonius in Cossam Etruriæ commutavit, perperam: in fraudemque impulit eos qui Velleium deinde & Livium ediderunt. Apud Livium rursus legas, lib. xxxiii. p. 398. *Cossanis eo die postulantibus, ut sibi colonorum numerus augetur, mille adscripti iussi: dum ne quis in eorum numero esset, qui post M. Cornelium, & Ti. Sempronium hostis fuisset*, bello nempe Punico secundo, quo Carthaginenses Magnam Græciam, in qua Compsa fuit, Compsamque ipsam, occuparunt. Quare & ibi *Consanis* scribe. Denique hæc Compsa est, ubi Milo interiit: quam in Hirpinis recte Velleius lib. ii. cap. xvi. & lxxviii. Cæsar, lib. iii. de bello Civ. & Hieron. in Chron. in agro seu ditione Thurinorum: Dio in Apulia collocat. Hinc Gavius ille Consanus municeps, apud Tullium lib. v. in Verr. quod ejus ævo municipium solum foret, coloniarum jure excidisset. Quare *Compsani* in Hirpinis a Plinio simpliciter appellantur, lib. iii. sect. xvi. sine ulla coloniarum prerogativa. Cluverius ad Cossam Etruriæ incaute Gavii ortum refert. Compsam quoque in Hirpinis habet Livius, statim initio lib. xxxiii. Nunc servat nomen in Principatu Ulteriore, ut appellant, quæ pars est regni Neapolitani, *Conza*. Ad eam hunc Nervæ nummum Or-

telius in Lexico perperam ablegat : cum vetusta monumenta omnia , non Cossam hanc , sed COMPSAM , vel CONSAM inscribant. Unum excipimus Stephanum : sed qui is auctor est , ut ejus diligentiam sæpe desideres. Κόσσα , inquit , πόλις Οινώπεων. Quem locum nuperus commentator de Cosis Etruriæ falso accepit : cum sint procul Etruria positi Oenotri.

Pag. 127. v. 19. *Cosus*. Adde : Ubi Servius : *Cosus* , civitas Tusciae , quæ numero dicitur singulari apud Sallustium. Est hic portus Cossanus , apud Livium , lib. XXI. cap. XI. Et Κόνσαν Plutarchus in Flaminio , pag. 369. male pro Κώνσαν vocat.

Pag. 132. v. 2. in Cimelio Regio. Adde : cum Dianæ venatricis effigie , cervos duos insequentis. Conjunctum fere utriusque numinis cultum fuisse , Apollinis & Dianæ , alibi docuimus. Epigraphe est , C. M. ΑΥΡ. ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟC. ΑΡΧ. Α. ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ. Στρατηγὸς Μάρκος Ἀυρηλίου Ἡφαίστιωνος Ἀρχιερέως ὁρώτων , Δαλδαγιάν.

Pag. 133. v. 13. ἀντόπη. Lege , αὐτόπη.

Pag. 143. v. 29. ΔΩΡΑ ΙΕΡΑ. Trajani nummus , e Gaza Regia. Adde. Navim is insculptam exhibet , ob quam Ναυαρχίς ea civitas superius est appellata. Annum præterea ΡΟΕ , hoc est , CLXXV. quem & superior Trajani nummus præfert , cum Jovis capite laureato. Incidit hic annus in annum Urbis Romæ DCCCLXIV. Trajani fere xv. sumpto videlicet ejus æræ initio a Ciceronis Consulatu , quo Syriam Pompeius in provinciæ formam redegit , ut dicemus in nummis Gazensium. Josephus , lib. XIV. Antiq. cap. VIII. de Pompeïo : Γάζαι τε πρὸς τῆς Παλάση καὶ Ἰώππην , καὶ Δάρα . . . πάσας ὁ Πομπηίου ἀφῆκεν ἐλωθέρας , &c.

Pag. 149. v. 26. Ex parte averfa, apis. Adde : E Cimelio Regio.

Pag. 152. v. 2. Apud Spanhem. pag. 906. Adde : Et in Cimelio Regio , cum triumphalibus quadrigis. Ex parte altera , M. CESTIVS.

Pag. 162. v. 23. *consecravit*. Adde : Quasi in Deorum cælestium & majorum numerum jam relatus esset , quem honorem Æneas Gazæus in Theophrasto , ab Atheniensibus Alexandrum

xandrum M. ait esse consecutum, tom. 12. Bibl. Patr. pag. 639. Ο ἵ Ἀλέξανδρος τρισκαδέκατος θεὸς παρ' Ἀθιναίων ἀνηγορεύετο. *Alexander ab Atheniensibus tertius decimus Deus renunciatus est.* Est enim res valde protrita, duodecim apud Romanos, sed & apud Græcos, fuisse primarios Deos: de quibus Ennianum est hoc vulgare distichum:

*Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars:
Mercurius, Iovis, Neptunus, Volcanus, Apollo.*

Hi sunt δωδεκάθεοι, nempe sex Deæ, totidemque Dii, ut Suetonius refert in Augusto, cap. lxx. cum de cœna illius agit δωδεκάθεοι. Atque hi sunt, quos Ὀλυμπίους θεοὺς nominabant, hoc est, *Cælestes*. Hæc enim est vocis Ὀλυμπίου notio. Hesychius: Ὀλύμπιϑ, οὐράνιϑ.

Pag. 167. v. 5. Dianæ, credo, venatricis symbolum aper fuit, &c. *Sunt hæc delenda, quæ de Diana ibi & apro Calydonio retulimus, substituendaque in eorum vicem ea quæ sequuntur:* Tristanum mirari subit, qui studium venationis in Geta fuisse maximum hic ariolatur, idque apro in nummis insculpto ab Ephesiis significari: cum hic aper aliud nihil indicet, quam primam Ephesiorum originem, quæ affertur ab Athenæo, lib. viii. pag. 361. Κρεώφυλλϑ ἐν τοῖς Ἐφεσίων ὄρεσι, οἱ τῶν Ἐφεσόν, φησι, κρίζοντες, καὶ πολλὰ ταλαπρωρήντες ἀπορία τόπου, τὸ τελευταῖον πέμφαντες εἰς θεοῦ, ἡρώτων ὅπου τὸ πόλισμα θάνηται· ὃ ἵ αὐτοῖς ἐχρηζεν ἐνταῦθα οἰκίζειν πόλιν, ἡ πῶν ἰχθῶν δέξῃ, καὶ ὅς ἀγρίϑ ὑψηλίσται. Λέγεται οὐδ' ὅπου νῦν ἡ κρήνη ἔστιν Ὑπέλαμϑ καλουμένη, καὶ ὃ ἱερὸς λιμνὴν, ἀλιέας ἀελοποιεῖσθαι, καὶ τῶν ἰχθῶν πῶν ἀποθροῦντα σὺν ἀνθρακῶν εἰσπεσεῖν εἰς φορυτὸν, καὶ ἀφελῶσαι τῶν αὐτῶν λόχμῃν, ἐν ἡ ἔτυχε σὺς ἀγρίϑ ὦν, ὅς ἔπειτ' ἀπὸ τοῦ πρὸς θερυβηθεῖς, ἐπέδραμε τοῦ ὄρεσι ἔπιπολῦ, ὃ δὴ καλεῖται Τριχηῖα, καὶ πῶν ἀκοιλιθεῖς ὅπου καὶ νῦν ἔστιν ὃ τῶν Ἀθιναίων ναός. Καὶ ἀγάντες οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τῶν νήσου ἔτα τ' οἰκῆσαντες, τῶν εἰκοστῶ δευτέρῳ κρίζουσι Τριχηῖα, καὶ τὰ ἐπὶ Κόριον, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ ἀγρῶν ἰδρύσαντο, Ἀπόλλωνός τε τοῦ Πυθίου ἐπὶ τῶν λιμνῶν. Quæ Dalecampius sic reddidit: *Creophylus in opere De finibus Ephesiorum tradit, Ephesi conditores dubitantes quo in loco civitas esset ædificanda, multum perplexos, ad Deum misisse tandem sciscitatuos, ubinam oppi-*

dulum ponerent, Deumque respondisse, eo loco extruendum, piscis quem ostendisset, agrestisque sus hortaretur. Iam inde fama percrebruit, ubi nunc fons Hypelæos dictus scaturit, & sacer portus est, piscatoribus opsonium ad prandium parantibus, exsurgentem cum pruna piscem quendam in congestam e stramentis & virgultis materiam decidisse: accensa que illa congerie, sub ea lutitantem agrestem suam igne perterritum, magnam partem montis, quem Asperum vocant, cursu peragrassè irrucem: jaculo vero transfixum procubuisse ubi nunc est delubrum Minervæ: ac ex insula Ephesos, in qua annos unum & viginti commorati fuerant, anno vicesimo secundo in continentem trajecisse: & in illo aspero monte ac locis quæ ad Corissum spectant, urbana ædificia inchoasse: Dianæque templum in foro erexisse: & in portu Apollinis Pythii. Ubi Τρηχίαν quid esset, Dalecampius non intellexit, cum sit ipsa Ephesus, antiquo nomine, a situ certe, Τερχία nuncupata, teste Plinio, lib. v. sect. xxxi. Ephesus, Amazonum opus, multis antea expetita nominibus. . . . Vocata est & Smyrna cognomine Trachea, &c. Vide nostras ad Plinium notas. Ut porro Ephesii aprum, sic Romani lupam cum infantibus, in nummo Probi, originis suæ argumentum sculpsere, cum epigraphe ORIGINI AVG. ut alibi diximus. Huc refer & alterum Gallieni nummum inscriptum, ΕΦΕCΙΩΝ ΓΝΕΩΚΟΡΩΝ, cum Diana venatrice, quæ spiculum humeris gerit, cum apri spoliis: e Cimelio Regio.

Pag. 176. v. 16. Utrumque hunc nummum. *Lege*, Postremum hunc nummum. *Ac superiores nummos, Neronis, Antonini Pii, & M. Aurelii, inscriptos ea voce ΓΑΔΑΡΑ, ad Syriæ oppidum, de quo proxime antea dictum est, scito pertinere.*

Pag. 179. in ΓΑΛΑΤΩΝ. v. 19. e Cimelio Regio: *Adde*: Fuisse huic Pomponio Basso prænomen Ælium, ipsumque Cæsaris legatum extitisse, nummus alter Domitiani Principis admonet, ex eodem Cimelio: ΕΠΙ. ΑΙ. ΠΟΜ. ΒΑCCOΥ. ΠΡΕCΒΕΥΤΟΥ, cum effigie Jovis in monte stantis, quo situs regionis ejus indicatur.

Pag. 184. v. 8. adscribitur. *Adde*: In posteriore Getæ nummo,

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙ. ΕΤ. ΣΛΕ. hoc est, ἔτος σλέ.
annus cccxxxv. signatur: ut & ejus urbis æram ab anno
 Urbis Romæ DCCXXXI. cœpisse necesse sit, quod Geta
 obierit post annos cccxxv. hoc est, urbis Romæ DCCCCLXV.
 & a Germanico, qui Tiberii fuit ex fratre nepos, nomen
 accepisse haud potuerit, qui cum veneno extinctus sit,
 M. Junio Silano, L. Norbano Coss. cum annum ageret
 xxxiv. nasci ante annum Urbis DCCXXXVI. aut sub-
 sequentem, haud potuit. Præfert hic nummus gallum
 gallinaceum: prior Severi, Dianam venatricem.

Pag. 184. v. 20. È Cimelio pariter Regio. *Adde:* Similis alter
 ejusdem Principis, ejusdemque Prætoris, in quo leonem
 Hercules præfocat, ΕΠΙ. ΑΙΑ. ΑΡΙΚΤΟΝΕΙΚΟΥ.
 ΓΕΡΜΗΝΩΝ.

Pag. 191. v. 4. *Mansoura.* *Adde:* Si quis nihilominus hunc
 quoque nummum ad Heliopolim Syriæ, de qua statim
 dicemus, referre malit, id si quo idoneo probet argu-
 mento, haud ægre sane assentiemur.

Pag. 193. v. 23. Chalciæci, *lege*, Chalciocæ.

Pag. 201. v. 5. In eo nummo mulier, *lege*, In simili num-
 mo Regiæ Gazæ mulier.

Pag. 211. v. 4. Ἱεραπολίτης. *Adde:* Hæc *Hierapolis ad Mæan-*
drum dicta, in vetusta inscriptione, quam Holstenius
 attulit, ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΗΣ ΠΡΟΣ
 ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ. ΠΟΤΑΜΟΝ.

Pag. 220. v. 20. *Proconsule.* *Adde:* Prætoris adjectum nomen,
 sed vitiatum: ΒΑΣΙΛΙΔΟΥ. ΛΙΤΗΜΕΝΟΥ.

Pag. 249. v. 14. nec vestigium est. *Adde:* Pontificis nomen
 in hoc nummo, quem explanamus, adjectum: ΕΠΙ. ΑΡΧ-
 ΑΥΡΗ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. *Sub Pontifice Aurelio Dionysio.*

Pag. 256. v. 1 Γ. λχια. *Adde:* Mirum tamen, in altero Catulli
 carmine, quod *In Annales Volusi* inscribitur, hosque præ-
 ter ceteros versus habet:

Quæ sanctum Idalium.....

Colis, quæque Amathunta, quæque Golgos:

Mirum, inquam, libros omnes manu exaratos, Vossio
 teste, *Colchos* exhibere, non *Golgos*: quanquam de *Gol-*
gis Theocritus, Sapphoque, quos Catullus excubuit hoc

loco, consentiunt. Plane ut utramque appellationem ei oppido fuisse communem haud temere forsan existimare possis.

Ibid. v. 35. ex averſa parte, ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ. *Adde:* Sed in priore ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ potius legi putem oportere, quod in integriore nummo nuper animadvertimus: ut ſit nomen illud mutuæ cum fratre caritatis argumentum. Vide ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ *Cilicia.*

Pag. 260. v. 9. *Sub Cornelio Lupo.* *Adde:* Ut in nummo ΚΥΜΑΙΩΝ inferius legimus, ΕΠΙ. ΚΟΡ. ΛΟΛΛΙΑΝΟΥ. *Sub Cornelio Lolliano.*

Pag. 271. v. 32. Vide ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. *Adde:* Nummum tamen alterum deinde vidimus integriorem, in quo non ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ, ſed ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ, quod Prætoris nomen, apertiffime ſcriptum erat: ex quo prior ille nummus forte reſingendus, quem in ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ Æolidis nummis attulimus.

Pag. 278. v. 13. ΒΙΟΦΑΝΤΟΣ, *lege,* ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ.

Pag. 282. v. 9. Σεβατὸς ἔταδτα. *Adde:* Atque inſigne quidem hujus beneficii monumentum nummus eſt, & Muſeo S. Genoveſæ, in quo nudum Auguſti caput, ex parte una, cum epigraphe, ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ: Polemonis diadematum ex ſuperficie altera, adjecta pariter epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ. Et hujus uxor in nummo Tiberii, ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΠΥΘΟΔΩΡΙΣ vocatur, de qua Strabo perhonorifice lib. cit. pag. 555. ubi hanc ævo ſuo, hoc eſt, Tiberii principatu, regnum adminiſtraſſe, cum filio, prodit.

Pag. 286. v. 22. *Dacicus.* *Adde:* E Cimelio Regio nummi duo æram Urbis ejus adjectam habent: alter, ΒΞΡ. hoc eſt, annum CLXII. alter, ΓΞΡ, hoc eſt, CLXIII. quibus anni Urbis Romæ reſpondent DCCCLI. & DCCCLII. Trajani fere primus & ſecundus.

Pag. 287. v. 8. Hiſt. Regum Syriae, pag. 262. *Adde:* Eſt & e Cimelio Regio.

Pag. 291. v. 33. in nummo quem vidimus, *Adde,* in Cimelio Regio.

Pag. 293. v. 25. in Lacon. pag. 107. *Adde.* At ſunt qui

ΛΙΜΥΡΕΩΝ in eo Gordiani nummo legant, forte sincerius: ut spectet is ad oppidum Lyciæ, de quo Stephanus: Λιμύρα, πόλις Λυκίας, ὑπὸ Λιμύρου ποταμοῦ· ὁ πολιτὴς Λιμυρῆς. Plinius, lib. v. sect. xxviii. in Lycia: *Limyra cum amne, in quem Arycandus influit.* Vide Plinianas notas. Pagina nummi altera Fortunæ vel Abundantiæ iconem exhibet.

Pag. 294. v. 1. ΔΟΓΓΟCTAΔHTΩΝ. *Adde:* Caput Apollinis hic nummus ex parte una præfert: ex altera, tripodem.

Pag. 308. v. 4. aliique. *Adde:* Firmat egregie conjecturam nostram idem Hyginus in Astron. Poët. cap. xxxvii. *Argo. Hanc navim factam Pindarus ait in Magnesia, oppido, cui Demetrius est nomen. Callimachus autem in iisdem finibus ad Apollinis Actii templum, quod Argonautæ proficiscentes statuisse existimantur in eo loco qui Pagasæ vocatur, ideo quod navis Argo ibi primum compacta dicitur, quod est Græce παραῖσα. Homerus hunc eundem locum in Thessaliæ finibus esse demonstrat. Quod tamen Hyginus in Magnesia putat esse Pagasas oppidum, egregie sane hallucinatur, cum ceteri ab eo Geographi dissideant. Est in Thessalia oppidum Pagasæ, idem postea Demetrius dictum: distra inde millium sane plurium intervallo Magnesia, quæ est annexa Thessaliæ.*

Pag. 314. v. 24. & apud Seguinum, pag. 128. *Adde.* Sed Neronis verius, quam Othonis, nummus ille artis hujus peritis videtur, & quod radiato capite nusquam visus in nummis Otho, nec sine Μάρκου fere prænomine.

Pag. 318. v. penult. Μεδιόνιϙ. *Adde:* Ex parte altera, caput Apollinis. E Cimelio Regio.

Pag. 330. v. 28. apud Spanhem. pag. 305. *Adde:* In averfa nummi ærea, intra coronam quernæam, ΘΛΑΣΤΟΣ. ANEΘΗΚΕΝ. *Thlastus posuit.*

Pag. 332. v. 33. OMNIVM GENTIVM, *Adde,* & DEBELLATORIS GENTT. BARBARR. quo in nummo Constantinus ex equo barbarum hasta confodit.

Pag. 334. v. 13. tom. 111. pag. 11. *Adde:* Et in Cimelio

Regio Juliae Domnae tertius, cum Dianae venatricis effigie, eodemque Praetore.

Ibid. v. 20. E Cimelio Regio. *Adde*: Circumfertur & alter huic fere similis, in quo figuræ tres stant, seu tria Numina, quibus arcis illius tutela commissa, cum epigraphe, ΘΕΟΙ ΑΚΡΑΙΟΙ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ, *Dii Arcis Praesides, vel Custodes, Juppiter, Pluto, Neptunus, ut quidem arbitramur: vel Juppiter, Vesta, Pallas, ut videre nobis olim videbamur. Θεοὶ ἀκραῖοι qui sint, ex Polluce accipe, lib. ix. cap. v. Τὰ ἢ δῆμόσια, ἀκρόπολις: ἡ δὲ ἀχρον δὲ εἰπίαις ἡ πόλιν ἡ δὲ δὲ ἐν αὐτῇ θεοὺς, ΑΚΡΑΙΟΥΣ ἘΠΟΛΙΕΙΣ. Publica autem sunt, acropolis, quam & arcem dixeris & urbem: Deosque qui in ea sunt Arcis Urbisque Custodes.*

Pag. 338. in *Νακρασίαν*, v. *ult.* de qua suo loco diximus. *Adde*: Hæc ipsa *Nacrasus* est, quam *Cariæ* *Stephanus* adjudicat, quod fuere nempe olim, ut ex *Strabone* monimus in *Plinianis* notis, *Lydiæ* *Cariæ*que fines incerti permixtique. *Νακρασος*, inquit *Stephanus*, δῆμος ἡ πόλις *Καριᾶς*. . . ὁ πολίτης *Νακρασιεύς*. Ubi vel ex serie litterarum legi constat oportere, *Νακρασος*, & *Νακρασιεύς*. Antecedit enim *Νάσιος* ⊕, subsequitur proxime *Νακολία*.

P. g. 341 v. 3. *Σεβαστή*. *Adde*: In simili nummo legunt alii infelicitè, NE. ΓΑ. ΚΑ. CE. pro NE. ΠΑ. ΚΑΙ. CE. *Νεάπελις Παλαστίνης ἡ Σεβαστή*. *Serapis* stat in eo nummo cum *Iside*.

Pag. 346. v. 15. *Antonini Pii* alter. *Adde*. Tradit *Memnon* apud *Photium* in *Bibl. cod. c c x x i v*. cap. *x l i i i*. nomen traxisse hoc oppidum a *Naiide* nymphea, cui *Nicaa* nomen, *Sangarii* & *Cybeles* filia, ex qua *Bacchus* *Satyrum* aliosque liberos creavit. Αὕτη ἢ ἡ πόλις ἡ *Νίκαια*, πῶ μὲν κλήσιν ἄγει δὲ τὸ *Ναΐδος* νύμφης ὄνομα λαχούσης τῆ *Νίκαιαν*, . . . Διόνυσος αὐτῇ ὁπρὸς μίσνεται, ἡ παῖδας ἐξ αὐτῆς φύει *Σάτυρον* τε ἡ ἑτέρας. Sed ab uxore *Lysimachi* *Nicaa* nomen traxisse *Strabo* mavult, ut dicemus inferius.

Pag. 354. v. 29. *Antipatri filia* fuit &c. *Adde*: Sed frustra conjecturæ indulgemus, ubi rem plane deciderit *Memnon* *historiarum* scriptor, apud *Photium* in *Bibl. cod. c c x x i v*.

cap. XLIII. ubi conditam Nicæam aït a Nicæensibus, qui in Alexandri exercitu fuerunt, & post ejus interitum, cum patriam receperunt, hac urbe a se condita & frequentata, in civitatem coaluerunt. Ἔργον ᾗ (Νικαγα) γερονός Νικαμέων, τῶν μὲν Ἀλεξάνδρου μὲν συτραπυσάντων, μὲν ᾗ τὸ Ὀκείνου θάνατον, καὶ (ἦτησιν πατρῶδος τῶντιω τε κτισάντων καὶ συνοικισαμένων.

Pag. 356. v. 6. apud Gruterum. *Adde* : Inter Orthodoxos Præfules, qui Paulum Sainofatenum e sede depulerunt, Βωλανὸς epistolæ ad eum scriptæ præfigitur.

Pag. 366. v. 7. ΕΠΙ. CTP. *lege*, ΕΠΙ. ΓΡ. Et mox, *Sub Pratore*, *lege*, *Sub Scriba*.

Pag. 371. v. 20. Antonini Pii & Caracallæ, quos vidimus. *Lege*, Antonini Pii, quem vidimus.

Pag. 377. v. 3. Mediobarbus, pag. 407. *Adde* : Quod si cui magis RECEPTOR ORIENTIS, quam RECTOR arriserit, assentiar sane lubens, vel eo nomine, quod Aurelianus ipse hunc sibi ad Zenobiam scribens titulum arrogat, apud Vopiscum, pag. 218. *Aurelianus Imperator Romani Orbis, & Receptor Orientis, Zenobiæ, ceterisque, quos societas tenet bellica.*

Pag. 395. v. 8. Δ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ. *Adde* : Prioribus istis ΠΕΡ, urbem signari Pergamenorum, vel ex simili nummo Sabinæ liquet, in quo inscriptio hæc ambitum nummi cingit, ΚΟΡΩΝΙΚ. ΕΠΙ. CTP. ΠΟΛΛΙΩΝΟC. Mulier stolata mediam obtinet arcam : litteris hæc ad latus adjectis simili modo :

Π

E

P.

Pag. 397. v. 17. *invisit Apollo*. *Adde* : Hinc & ipsum Incarnationismysterium, quo apparuit in carne Deus, Athanasius, lib. de Salvat. adventu, & Basiliius epist. LXV. & in Psalm. XLVIII. τὸ ἐν σαρκὶ ἐπιδημία vocant : Gregorius Nazianzenus, orat. XXXVIII. ἐπιδημία Θεοῦ ὡς ἀνθρώποις appellat.

Pag. 400. v. 16. in Æolide : *Adde* : Vicinam Pergamo Perperenen fuisse Galenus ait, lib. de cibis boni malique succi.

Pag. 405. v. 20. alibi monuimus. *Adde* : Est enim istud

L. I A. pro *λυχαλκάντος ιδ'*, sive *ἐνδεχάτου*. Fuit utique hic mos civitatibus in nummis anni signandi, seu Augusti principatus, sive æræ suæ, præfixa voce ΕΤΟΥΣ, vel ΕΤΕΙ, vel syllaba ΕΤ. quæ ἔτος valet : vel denique adscita in eum usum priore littera ejus vocis *λυχαλκάντος*, cujus vis est eadem ac potestas. Sed Romanam potius litteram adscivere, quam Græcam, tum forte ut iis adularentur, quorum induere mores ex parte aliqua videri vellent : tum idcirco, (id quod est vero propius) quod litteræ Græcæ Λ vel Ε, si singulares forent, minus ad hos usus aptæ atque idoneæ futuræ fuissent, cum pro numeralibus notis accipi sæpenumero, non sine rei Chronologicæ dispendio, possent. Singularibus autem litteris vocem eam, quæ annum sonat, in exigua nummi area exprimi, ex usu fuit. In hoc præterea nummo Serapidis caput insculptum, cum ibide, Ægyptii cæli peculiari alite, de qua Plinius lib. x. sect. xl. *Invocant & Ægyptii ibes suas contra serpentium adventum, &c.* Vide quæ ibi diximus.

Pag. 422. v. 11. cum sit perspicue ΠΡΟΔΙΟΝ. ΚΛ. *Adde* : nec mos sit in nummis usquam appellari simul viros duos, qui pariter Ἀρχερείς forent.

Pag. 430. v. ult. Σαίηλως nequit, *Adde*, sed Σαίτηνός tantum, per unicum T : ac ne istud quidem gentile, sed possessivum.

Pag. 434. v. 4. cum pavonibus. *Adde* : Athenæus, lib. xiv. pag. 655. Καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῆς Σαμίων ταῶς ἔστιν. *Sammii pavone monetam signant.*

Ibid. v. 25. vir eruditus. *Adde* : Sed & simpliciore sententia NOVI SOLES dici videntur, ut Novus Bacchus Caracalla, Nova Ceres Sabina, Nova Juno Livia, Nova Venus Julia, a Mytilenæis appellantur, aliique ab aliis, ut suo loco diximus.

Pag. 439. v. 28. Κηκοσιέων. *Adde* : Nummus iste elegantior cum Æsculapio & Hygia, in Cimelio Mediceo servatur, epigraphe integra, ΚΗΒΗCCEΩΝ. ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΜΑΡΚΟΥ. ΑΡΧ. ΠΡΩ. ΤΟ. Β. Hoc est, Ἐπὶ Αὐρηλίου Μάρκου

Μάρκου Ἀρχιερέως πρώτου τῷ β. *Sub Aurelio Marco Pontifice primo iterum.*

Pag. 455. v. 25. ad amnem indicat. *Adde*: Habet autem Aureliæ cognomen a L. Vero, dum Parthis bellum inferret: (nam is a T. Aurelio Antonino adoptatus, in gentem Aureliam transierat:) Septimiæ, a Severo.

Pag. 470. v. 3. bipennim. *Lege*, bipennem. *Qui error & in pag. 160. irrepsit.*

Pag. 472. v. 16. Solentini. *Lege*, Soluntini: *quanquam & Solentinos libri quidam præferunt.*

Pag. 473. v. 16. lib. xiv. pag. 653. *Adde*: Ad Στάσιν certe, quæ Stephano Persica civitas appellatur, cujus gentile nomen Στάσιτης est, non Στάσιος, minime putem posse commode ablegari.

Pag. 481. v. 13. appellatur. *Adde*: Palmifera autem ea est, ut pleræque e Cycladibus insulæ: quare & in nummo palmæ iconem insculptam præfert. De Io insula, quæ pariter palmam in nummis exhibet, suo loco diximus. De Delo autem, cui vicina Syros est, Plinius lib. xvii. sect. lxxxix. *Nec non palma Deli ab ejusdem Dei (Apol-
linis) ætate conspicitur.* Nihilominus ut originem suam potius Syrii declararent, a Phœnicibus scilicet, quorum insigne φοῖνιξ palma est, idcirco hanc nummis insculpsisse arbitror. Apud Homerum certe Phœnices in hac insula anno integro commorati, Ctesii regis inde pellicem abduxerunt, quæ & ipsa Phœnissa fuit, Sidone nata, ex Arybante: Odyss. ó. v. 402.

Νῆσός τις Συρίη κικλήσκειται, εἴπου ἀκούεις,

Ὀρτυγίης κατ' ὄψιν, ὅθι ποταί' Ἡελίοιο.

Ἐνθα δὴ πόλιες, δίχα δὲ σφίσι πάντα δέδασται.

Τῆσι δ' ἀμφοτέρησι πατέρ' ἐμὸς ἐμβασίλωε

Κτήσιος Ὀρμυρίδης, ἐπιείκελος ἀγενάτοισιν.

Ἐνθα ἢ φοῖνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες

Τρωάται, μὲν' ἀγροντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.

"Ἔσκε ἢ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ φοίνιασ' ἐν οἴκῳ &c.

Et ibi forte fuerunt Phœnicum libri, ex quibus Syrius Pherecydes doctrinam compilasse suam perhibetur. Suidas, loco cit. *nullo eum ait præceptore usum, ἀλλ' ἑαυτὸν*

ἀσχεῖσαι, κτησαμένον τὰ φοινίκων Σπόκρυφα βιβλία, sed suo Marte profecisse, postquam reconditos Phœnicum libros comparasset.

Pag. 490. v. 7. quæ filio contigit. Adde: Rem narrat aliter Conon, apud Photium, in Bibl. cod. CLXXVI. cap. XXVIII.

Pag. 503. v. 23. M. Aurelii. Adde: Herculem hic nummus sedentem exhibet.

Pag. 504. v. 2. iidem. *Lege*, eadem.

Pag. 507. v. 36. ab Alexandro Magno. Adde: Inter oppida ab eo Principe condita, censetur istud in Chronico Alexandrino, ut vocant, ad annum alterum Olympiadis CXIII. Ἀλεξάνδρεια ἢ ἐπὶ Τρωάδος.

Pag. 513. v. 9. ut opinor, sedet. Adde: Sed & referri forte sat commode hi nummi possunt ad urbem Pisidiæ Τύρριον, cujus mentio in Notitiis Eccles. pag. 19. 29. & 51.

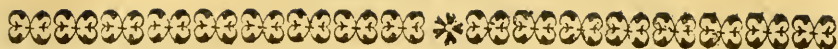
Pag. 519. v. 1. Phrygiæ volunt. Adde: Holsteniumve, qui cum Augusta Ciliciæ.

Pag. 521. v. 3. Juno pronuba. *Lege*, Juno velata.

Pag. 527. v. 29. certamina indicantur. Adde: Hallucinantur ii graviter, qui nummum hunc ad Cæsaream Philippi, Holstenium secuti, referri putant oportere.

Pag. 539. v. 12. circumdatum. Adde: Quid quod & in usum venit ex Syriæ Chalcide oriundos Χαλκιδεῖς nuncupare? Sic enim Iamblichus Philosophus Χαλκιδεὺς dicitur, alii-que.

Pag. 539. v. 3. nostræ. *lege*, nostra.

I N D E X

CÆSARUM, ET AUGUSTARUM,

Quorum in hoc volumine nummi explanantur.

CAIVS IVLIVS
CÆSAR <i>Dictator.</i>	Cæsarea <i>Mauretania.</i>
Cæsarea <i>Philippi.</i>
Calaguris.
Carthago nova.
Celsa.
Corduba.
Corinthus.
<i>Δαμυστηῶν.</i>
<i>Διοσιρετῶν.</i>
Ebora.
Emerita.
Ergavica.
Forum Julii.
Gabii.
Gades.
<i>Γορτυνῶν, verbo Κρητῶν.</i>
Hispalis.
Hispania.
Ilercavonia.
Ilerda.
Iipense Mun.
Italica.
Julia Traducta, <i>in Bætica.</i>
<i>Κλαζομενῶν.</i>
<i>Κισσῶν.</i>
<i>Κρητῶν.</i>
<i>Κυδοιανῶν.</i>
<i>Κυρῶν.</i>
<i>Κώων.</i>
<i>Λαοδικέων Caria.</i>
Lugdunum.
<i>Μαρονιτῶν.</i>
<i>Μεσσαγῶν.</i>
<i>Μιλισίων.</i>
<i>Μυλασέων.</i>
Nemaufus.
<i>Νικόπολις in Epiro.</i>
<i>Ὀρθοσιέων.</i>
Olca.
Panthia.
Patræ.
<i>Πεπερηθῶν.</i>
<i>Περγαμηνῶν.</i>	Philippi.
Ptolemais <i>Phœnicæ.</i>
Sebaste <i>Palestina.</i>
Sebasteni <i>Tesofages.</i>
<i>Σιγισῶν.</i>
Segobriga.
Sicilia.
<i>Σιδονῶν.</i>
<i>Σμυριαῶν.</i>
Tarraco.
Tertor.
Toletum.
<i>Τεμπολιτῶν Syria.</i>
Turiaso.
<i>Valentia in Hispania.</i>
<i>Vifontium in Hispania.</i>
<i>Φιλαδελφῶν Lydia.</i>
<i>Φιλιπποπολιτῶν Thracia.</i>
LEPIDVS <i>Triumvir.</i>		
Alexandria.
Cabellio.
<i>Κάων.</i>		
M. ANTONIVS
<i>Triumvir.</i>		
Alexandria.
Cæsarea <i>Cappadocia.</i>
<i>Τεμπολιτῶν Syria.</i>		
AVGVSTVS CÆSAR.		
Accis.
Aſium.
<i>Ἄλαξανδῶν.</i>
Alexandria.
<i>Ἀλινδῶν.</i>
<i>Ἀμφιπολιτῶν.</i>
Antiochia <i>Syria.</i>
Aramia <i>Phrygia.</i>
Apollonia <i>Epiri.</i>
Armenia.
Asia.
<i>Ἀσκληρονιτῶν.</i>
Aſurica.
<i>Ἀππαλέων.</i>
Babba.
Berytus.
Bilbilis.
Bonna.
<i>Βουβλίων.</i>
<i>Βυζαντίων.</i>	<i>Ἄλαξανδῶν.</i>
Hispalis.
<i>Θεσσαλονικέων.</i>
<i>Κλαζομενῶν.</i>
<i>Μυπλιωῶν.</i>
<i>Σιδονῶν.</i>
<i>Σμυριαῶν.</i>	
	IVLIA <i>Augusti conjux.</i>	
	<i>Ἄλαξανδῶν.</i>
Hispalis.
<i>Θεσσαλονικέων.</i>
<i>Κλαζομενῶν.</i>
<i>Μυπλιωῶν.</i>
<i>Σιδονῶν.</i>
<i>Σμυριαῶν.</i>	
	IVLIA <i>Augusti filia.</i>	
	<i>Μυπλιωῶν.</i>	
	CAIVS <i>Augusti F.</i>	
	<i>Ἄλαπιοιστίων.</i>
Arabriga.
Arelate.
<i>Βαλαειωπῶν.</i>
<i>Βυζαντίων.</i>
Carthago nova.
Daſtonium.
<i>Δαφνουσίων.</i>
<i>Γλιισαντίων.</i>
Hispalis.	

INDEX

Θεσιδέων.
 Juliobriga.
 Κεφαλοιδισίων.
 Lugdunum.
 Μεδυδρείων.
 Norba.
 Παμφυλίων.
 Salduba.
 Σηψίων.
 Σμυρναίων.
 Φαλαίων.
 Φρυγίων.

CAIUS & LUCIUS *Cæsares.*

Bracara.
 Julia Traducta, *in Batica.*
 Norba.

TIBERIUS CÆSAR.

Abdera Hispaniæ.
 Ἀμφιπολιῶν.
 Antiochia Syria.
 Aramea Phrygia.
 Ἀρχαίων.
 Alia propria.
 Asta.
 Ἀσλαίων.
 Augusta Prætoria.
 Augusta Tiberiana.
 Augusta Vindelicorum.
 Burdova.
 Cæsaraugusta.
 Calaguris.
 Cascantum.
 Celsa.
 Clunia.
 Corduba.
 Dertona.
 Dertosa.
 Ἐδεσσα.
 Emetita.
 Ergavica.
 Fidentia.
 Gades.
 Γορτυνίων, *verbo Κερνῶν.*
 Graccuris.
 Ἰερεπολιῶν Phrygia.
 Hercavonia.
 Illici.
 Italica.
 Κερνῶν.
 Κυβονιαῶν.

Κάων.
 Λαμποσιείων.
 Lepris.
 Lobetum.
 Μερμυσιείων.
 Narbo Martius.
 Oleastrum.
 Osca.
 Oficerda.
 Olssonaba.
 Philippi.
 Πελλώων.
 Ρεσοπιῶν.
 Ratis.
 Rauraci.
 Roma.
 Saguntum.
 Salona.
 Segisama.
 Segobriga.
 Σικυωνίων.
 Σμυρναίων.
 Tarraco.
 Tauriomenium.
 Τιθερείων.
 Turiaso.
 Utica
 Φασιλιῶν.
 Χυσοορείων.
 Ψαμμαδονίων.
 Ὠφθιῶν.

DRVSVS Tiberii *ex Agrippina F.*

Hispalis.

NERO CLAVDIVS

DRVSVS, Tiberii
imp. frater.

Rhenus.
 Σαρδηνίων.

GERMANICVS,

Neronis Claudii Drusi F.

Bisgargis.
 Germania.
 Γορτυνίων.
 Hispalis.
 Italica.
 Σαρδηνίων.
 Ταλαζαίων.

CAIUS CALIGVLA, CÆSAR.

Accis.
 Αἰζανιῶν.
 Ἀσπληδινῶν.
 Βαρυλιτιῶν.
 Cæsaraugusta.
 Ἰερεποτιῶν.
 Μιλισίων.
 Osca.
 Segobriga.
 Σελευκείων *in Syria.*

DRV SILLA, Germanici *Filia, Caligula soror.*

Μιλισίων.

IVLIA Germanici filia, *Caligula & Drusilla soror.*

Μυτιλλυαίων.

CLAVDIVS CÆSAR.

Αἰγαίων.
 Αἰζανιῶν.
 Ἀλκυονίων.
 Ἀμασσίας.
 Ἀμειασίων.
 Antiochia Syria.
 Ἀρχαλείων.
 Ἀρχαίων.
 Archelaüs.
 Ἀσχαλωνιῶν.
 Babba.
 Bedunia.
 Britannia.
 Βυελίων.
 Cæsarea Mauretania.
 Camalodunum.
 Corduba.
 Corinthus.
 Γαβαθιῶν.
 Ἰερεπολιῶν Phrygia.
 Julia Traducta *in Maur-*
tania.
 Καδελωῶν.
 Κλαζομορίων.
 Κοπαιῶν.
 Κυβονιαῶν.
 Κυπρίων.
 Laus Julia Nova.
 Μιλισίων.
 Mirobriga.

CÆSARUM, &c.

Nebrissa.
 Νικομηδείων.
 Παρεμφορῶν.
 Patrae.
 Perga.
 Philippi.
 Ptolemais Phœnices.
 Ροδίων.
 Sabaria.
 Salona.
 Σαρδηνῶν.
 Σιδονίων.
 Σιδήρου.
 Σιςφάων.
 Σιμωραίων.
 Tucci
 Φαεθροειτῶν.

AGRIPPINA Claudii conjux.

Ἀκμοφείων.
 Ἰερεπολιτῶν Phrygia.
 Κοπαιέων.
 Μιλλοσίων.
 Φρυγίων.

BRITANNICVS, Claudii ex Messalina F.

Ἀλαβανθίων.
 Νικομηδείων.

NEROCÆSAR.

Actium.
 Africa.
 Agrippina Colonia.
 Antiochia Syria.
 Antium
 Ἀπολλωνιερεϊτῶν.
 Ἀργείων.
 Arausio.
 Ἀρεθυσίων.
 Ἀργείων.
 Asta.
 Attubi.
 Babba.
 Βογυδένης, id equi nomen.
 Cæsarea Cappadocia.
 Corinthus.
 Διχασηκῶν.
 Ἐφεσίων.
 Forum Julia.
 Γαδυξείων.
 Γαδύρων.

Γαλατῶν.
 Ἰουλιέων. Αἰκυρεκῶν.
 Καρχηδονίων.
 Κασσιδρέων.
 Κεισαίων.
 Κωοπιτῶν.
 Λαδικέων Caria.
 Μεγενθίων.
 Μαρωειτῶν
 Μητροπολιτῶν Phrygia.
 Μυρναίων.
 Νικεῶν Bithynia.
 Ὀλυμπίων.

Oilia.
 Parthia.
 Patrae.
 Παρφορεωντων.
 Ροδίων.
 Roma.
 Σελλασιέων.
 Σιδωνίων.
 Σιδωνίων.
 Σιμωραίων.
 Ταυρινύων.
 Τητῶν.
 Τειπολιτῶν Syria.
 Vienna in Gallia.
 Vifso.
 Φαλαζιτῶν.
 Φρυγίων.

POPPÆA Neronis uxor.

Antiochia Syria.
 Ηερυθίων.

GALBA.

Alexandria.
 Astigi.
 Avenio.
 Barbesula.
 Barcino.
 Bargiacis.
 Clunia.
 Δασκυλιτῶν.
 Deobriga.
 Gallia.
 Κλυπιέων.
 Κυρῶν.
 Laccobriga.
 Numantia.
 Patrae.
 Pax Julia.
 Roma.
 Σαλατιῶν.
 Salmantica.
 Talabriga.
 Tolosa.
 Vifontium:
 ΟΤΗΟ.
 Alexandria.
 Cartenna.
 Μαρωιτων.
 Πλυθινητων.
 VITELLIYS.
 Μακεδονια.
 VESPASIANVS.
 Ἀβδηριτων.
 Ἀβουλιων.
 Αἰγείων.
 Alexandria.
 Ἀλιστριφείων.
 Amanobrica.
 Aqua Sextia.
 Aquileia.
 Babba.
 Δαυδιλέων.
 Εὐπατρίων.
 Ἐφεσίων.
 Ζελεϊτων.
 Heraclea Pieria.
 Judæa.
 Ἰωταπητηρων.
 Κασσαλωειτων.
 Κυρῶν.
 Κοπαιων.
 Λυμαιχιων.
 Νικεῶν Bithynia.
 Νικητρειτων.
 Roma.
 Σαυλασλωνων.
 Σαρδισιων.
 Σιμωραίων.
 Stobensium.
 Treviri.
 Ὑδρηνσιων.
 Φεζιων.

DOMITILLA, Vespasiani conjux.

Ἀμφεβυσιών.
 Μορικέων.

INDEX

TITVS, *Vespasiani F.*

Ἀθηνῶν.
 Ἀζωτίων.
 Alexandria.
 Ἀντιοχεια.
 Antiochia *Pisidia.*
 Antium.
 Archelaïs.
 Ἀσχαλωνῶν.
 Βασιλειῶν.
 Berdigum.
 Βουσειπῶν.
 Caesarea *Philippi.*
 Διοπολιτῶν.
 Flaviopolis.
 Γαδουρέων.
 Γάζα, ubi & Κριταγενής
 Ψεύς.
 Ζαρμεῶν.
 Θαψίω.
 Θουασέων.
 Ἰοπητῶν.
 Judaea.
 Κελαδοναίων.
 Κησιφωπίων.
 Κιωνισίων.
 Κυύνη.
 Λυκοδονέων.
 Lylia.
 Μακεδονοπολιτῶν.
 Μασσαρωσιέων.
 Μεδιωνέων.
 Munda.
 Narona.
 Neapolis *samaritae.*
 Nilus.
 Παρωπιονίων.
 Pithaurum.
 Ροζοξοπολιτῶν.
 Σαμφαίων.
 Sinope.
 Σιφωναίων.
 Stobensium.
 Troas.
 Φλαμινέων.
 Χελδισίων.
 Ὀρεικίων.

 DOMITIANVS,
Titii frater.
 Ἀδμεδέων.
 Ἀρεσιφινέων.
 Alexandria.

Ἀρεθίων.
 Διεδίων.
 Ἐφεσίων.
 Forum Julii.
 Gades.
 Germania.
 Γεφουεαλιδῶν.
 Θαύων.
 Jactra.
 Ἰδαίου Διός.
 Κιανῶν.
 Κλάρως.
 Κλαυδιουπολιτῶν.
 Κρητῶν.
 Λαοδικέων, *Caes Syria.*
 Neapolis *samaritae.*
 Νικαίων Κιλικιανῶν.
 Νικαίων *Bithyniae.*
 Νικομηδέων.
 Ὀξυρυχιτῶν.
 Patrae.
 Πινδυσέων.
 Philippi.
 Rhenus.
 Ῥοδίων.
 Sarmatia.
 Σεφρολιῶν.
 Σμυρναίων.
 Σιωταδίων.
 Τητῶν.
 Τεξιανοπολιτῶν.
 Φαρβαμιτιῶν.
 Φιλαδελφείων *Syria.*

LONGINA DOMI- TIA, *Domitiani conjux.*

Ἐφεσίων.
 Καδύων.
 Μαγνήτων *a Sipylis.*
 Σμυρναίων.
 Τητῶν.

IULIA SABINA *Titii filia.*

Θυαπειριῶν.

NERVA.

Ἀπικυρέων.
 Αὐλαπιδῶν.
 Cossa.
 Italia.
 Judaea.
 Λυτῶν.

Μαγνήτων *a Sipylis.*
 Παρθενοπολιτῶν.
 Perga.
 Περεινίων.
 Ῥοδίων.
 Roma.
 Σιωταδίων.
 Σφρακίων.
 Ὀρεικίων.

TRAIANVS.

Ἀδνερχοντιῶν.
 Adiabene.
 Aegyptus.
 Ἀγρωπίων.
 Arabia.
 Ἀρισθέων.
 Armenia.
 Ἀσχαλωνιτῶν.
 Assyria.
 Ἀπῆμιτιῶν.
 Babylonia.
 Βαυμιμυλιῶν.
 Βερροίων.
 Berytus.
 Bithynia.
 Βορυσθένης, *id equi nomen est.*
 Βυζαντιῶν.
 Chaldaei.
 Dacia.
 Danuvius.
 Deulton.
 Δικπιτα Κρητ.
 Δόξων.
 Euphrates.
 Ἐφεσίων.
 Γαλατῶν.
 Ἠρεκλιτῶν *Acarnaniae.*
 Heraclea *Pontis.*
 Θαλακκιδῶν.
 Ἰερεπολιτῶν *Phrygiae.*
 Ἰερεπολιτῶν *Syria.*
 Italia.
 Καλχεδονίων.
 Καρυσιῶν.
 Κλαειῶν.
 Κοπιτιῶν.
 Κρητῶν.
 Κυζικηνῶν.
 Κυπριῶν.
 Κυρρησιῶν.
 Λαοδικέων *Caes Syria.*
 Μανυδίων.
 Μαπιθωνίπολις.

C Æ S A R U M, &c.

Μιλυσίων.
 Νακολέων.
 Ναχεραποτών.
 Νικομηδέων
 Νικόπολις *ad Istrum*.
 Nilus
 Ostia
 Pannonia.
 Paithia.
 Perga
 Περγαυλιών.
 Περυθίων.
 Ποδολιτών.
 Προυσάτων.
 Ptoemais Phœnices.
 Σαϊτών.
 Σαμίων.
 Σελευκίαν *in Syria*.
 Σεπφολιτών.
 Σιδητών.
 Σιδωνίων.
 Syria
 Τιβεριών.
 Tigris.
 Τειπολιτών *Syria*.
 Uria Trajana.
 Φονηχίων.
 Χαλυδιέων.

PLOTINA, Trajani
conjug.

*Αμιασειανών.
 Μητροπολιτών *Phrygia*.
 Σαρδηνιτών.

HADRIANVS.

*Αβασ.
 Achaia.
 *Αδειανθησιτών.
 *Αδειανπολιτών.
 Ægyptus.
 Ælia Capitolina.
 Africa.
 *Αθλουάτων.
 *Αλαίαν.
 Alexandria.
 *Αμιασειανών.
 Antiochia *Syria*.
 Aramea *Phrygia*.
 Arabia.
 *Αρσινόιτών.
 Asia.
 *Ασχαλωνιτών.

Berytus.
 Βιζυλιών.
 Bithynia.
 Βορυσθένης, *id equi nomen est*.
 Βοισσελιτών.
 Britannia.
 Cæsarea *Palestina*.
 Cappadocia.
 Celta.
 Cilicia.
 Corinthus.
 Dacia.
 Dalmatia.
 Διουσοπολιτών.
 Διοπολιτών.
 Δόρειαν.
 *Εδεσσαίων.
 *Ελαϊτών.
 *Εοιδίαν.
 *Εμυπολιτών.
 Eubœa.
 *Εφεσίων.
 Gades.
 Γάζαν.
 Gallia.
 Germania.
 Γόργων.
 Ζεφυραίων.
 Ηλείαν.
 Hispania.
 Θεσσαλίαν.
 Italia.
 Judæa.
 Κασσιτών.
 Καρθαίων.
 Κιλικίων.
 Κλαυδιόπολιτών.
 Κοπιτιτών.
 Κορχηκισσιτών.
 Κρητών.
 Κυζικηνών.
 Λακεδαιμονίων.
 Λαοδικέων *Caria*.
 Libya.
 Lycia.
 Λυκοπολιτών.
 Μαβήτων *ad Maanderum*.
 Μακεδόνων.
 Μαρωσιτών.
 Mauritania.
 Μιμφιτών.
 Μιλαϊτών.
 Mœsia.
 Μυλασιέων.

Μύνην.
 Neapolis *Samaria*.
 Νεοχουσαίων.
 Nicephorium.
 Νικαίων.
 Νικομηδέων.
 Nilus.
 Noricum.
 Νυσσιέων *Caria*.
 Pamphylia.
 Pella.
 Perga
 Περγαμιών.
 Petra
 Πηλιοισσιτών.
 Πίτιμω.
 Pincum.
 Προσωπίαν.
 Roma.
 Σαϊτών.
 Σαμοσιτίαν.
 Σαμψικισσιτών.
 Σαρδηνιάν.
 Sarmatia.
 Σάρτων.
 Σεβειουτών.
 Σεδρσιτών.
 Sicilia
 Σκευβασιδών.
 Syria.
 Τάβρου.
 Ταυριτών.
 Thracia.
 Τιβεριέων.
 Τραμιανών.
 Τειπολιτών *Syria*.
 Τυανίων.
 Φιλαδελφίαν *Lydia*.
 Φιλαδελφίαν *Syria*.
 Φιλαπείων.
 Phrygia.
 Χαλυδιέων.
 *Ωλεσιών.

SABINA Hadriani
conjug.

*Αιζανιτών.
 *Αμισου.
 Corinthus.
 *Ελαϊτών.
 Κυπείων.
 Μύνην.
 Περγαμιών.
 Σμυρναίων.

I N D E X

Τάροισυ.
Τρίων.
Φωαίωσ.

A N T I N O V S.

Ἀδριανέωσ.
Ἀδριανοδρετώσ.
Ælia Capitolina.
Ancyra Galice.
Ἀχαίων Εὐρώπéωσ.
Βιθυνέωσ.
Θυατειρωτώσ.
Ἰουλιέωσ.
Μητροπολιτώσ Phrygia.
Νικομηδέωσ.
Σμογριαέωσ.
Τάροισυ.
Τιανώσ.

L. ÆLIVS VERVS, Cæsar.

Ἀμίτσο.
Ἐφεσίωσ.
Κιθυρατώσ.
Pannonia.

A N T O N I N V S P I V S.

Ἀλαοπεριχωτώσ.
Ἀδριανοπολιτώσ.
Ælia Capitolina.
Αἰλιουπολιτώσ.
Alexandria.
Ἀμασειανώσ.
Ἀντιοχείωσ.
Antiochia Carie.
Antiochia Pifidia.
Ἀργείωσ.
Armenia.
Aſido.
Ἀσχαλωνιτώσ.
Ἀσυρινωέωσ.
Βεργιάωσ.
Britannia.
Caſarangaſta.
Dacia.
Dienſis colonia.
Ἐμοσινάωσ.
Ἐφεσίωσ.
Γαλινωέωσ.
Γαδαριέωσ.
Γάζα.
Ζωμαπίασ.
Ἰεραπολιτώσ Syria.

Ἰουλιέωσ Ἰβ' καὶ Λαοδικέωσ.
Italia.

Κερετυπίασ.
Κλαυδοπολιτώσ.
Κυζικηνώσ.
Κυρρήσώσ.
Κάωσ.
Λαοδικέωσ Caria.
Λαοδικέωσ Syria Cæles.
Λεοσπολιτώσ.
Μαβδολιτωσ.
Μαχεδονιατώσ.
Μαρεωτώσ.
Μεγαρέωσ in Attica.
Μεσολάωσ.
Mopſueſtia.
Μυριανδρεωτώσ.
Μυριανέωσ.
Neapolis Samaria.
Νηλοπολιτώσ.
Νικαίωσ Bithynia.
Νικομηδέωσ.
Νυσακίωσ Caria.
Oca.
Ὀζυρυγχιτώσ.
Παυταλιωτώσ.
Perſga.
Περγαμνωέωσ.
Πλατειοπολιτώσ.
Quadri.
Ῥεβίωσ.
Σαμίωσ.
Σαμοσαπίασ.
Scythia.
Σαλευκεωσ in Cilicia.
Σαλευκεωσ in Syria.
Σιειδουδέωσ.
Sicilia.
Σιδητώσ.
Σιλυέωσ.
Σμυριαέωσ.
Syria.
Τάροισυ.
Τιανώσ.
Tiberis.
Τραλλιανώσ.
Τειροπολιτώσ Syria.
Troas.
Τυραέωσ.
Τυφλιτωέωσ.
Φιλιπποπολιτώσ Thracia.
Phœnice.
Ψαφιδίωσ.

FAVSTINA Antoninè Pii conjux.

Κυζικηνώσ.
Σαμοσαπίασ.
Puella Faustinianæ, ver-
bo Italia.

M AVRELIVS AN- TONINVS Phi- loſophus.

Ælia Capitolina.
Αἰγυπίασ.
Ἀμασεια.
Ἀμασειανώσ.
Ἀμφιπολιτώσ.
Antiochia ad Hippum.
Antiochia Pifidia.
Ἀσχαλιέωσ.
Apollonia ad Rhynchacum.
Ἀραβίωσ.
Ἀφροδιπέωσ.
Berytus.
Βιζυλινωέωσ.
Bithynia.
Βυζαντιών.
Caſarangaſta.
Cæſarea Palæſtina.
Cæſarea Philippi.
Corinthus.
Δολιχαίωσ.
Εὐρώπéωσ.
Ἐφεσίωσ.
Γαλαλιέωσ.
Γαδαριέωσ.
Germania.
Ζακυνθίωσ.
Ζωμαπίασ.
Θεσσαλονικέωσ.
Θηρέωσ.
Ἰεραπολιτώσ Phrygia.
Ἰεραπολιτώσ Syria.
Hium.
Ἰουλιέωσ.
Italia.
Καδιλιώσ.
Καλαχιδονίωσ.
Καμαρειτίησ.
Καπρίνωέωσ.
Κεσιατώσ.
Κιανώσ.
Κηδίωσ.
Κυζικηνώσ.

C Æ S A R V M , &c.

Κυρρήσων.
 Λακεδαιμονίων.
 Λαοδικέων *Caria*.
 Λαοθίων.
 Μαγνήτων *a Sipylo*.
 Μελιτινών.
 Melitene
 Μεγαλαβιτών.
 Μιλησίων.
 Ναχερσεών.
 Neapolis *Samarie*.
 Νικαίων *Bithynia*.
 Νικομηδείων.
 Nilus.
 Νυσαίων *Caria*.
 Ραπία.
 Παρλαίς.
 Parthia.
 Παττα.
 Παυταλιαστών.
 Περγαλιών.
 Πειρασιών.
 Πρωσιών.
 Πρωσιών πολιτών.
 Πρωσιών.
 Ptolemais *Phœnicies*.
 Ροδιών.
 Σαρολασιών.
 Σαρραπών.
 Σαρδισίων.
 Sarmatia.
 Σειδών.
 Σκηψίων.
 Σμυρναίων.
 Συδηρών.
 Συρίων.
 Τισιανών.
 Τεχίανω πολιτών.
 Τεχμλιανών.
 Τει πολιτών *Syria*.
 Τροας.
 Valentia *in Hispania*.
 Ulpia Trajana.
 Φιγαίων.
 Φιλαδελφείων *Lydia*.
 Φιλαδελφείων *Syria*.
 Φλανσιω πολιτών.
 Φωκείων.

FAVSTINA junior,
M. Aurelii conjux.

Ἀδειωπολιτών.
 Ἀμασειών.

Ἀγκυραίων.
 Antiochia *ad Hippum*.
 Ἀρχαλιών.
 Ἀσκαλωνιτών.
 Βιζυλιών.
 Cæsarea *Palaestina*.
 Γάζα.
 Θεοσαύλων.
 Κιανών.
 Κηδίων.
 Κυζικηνών.
 Μαγνήτων *ad Maandrum*.
 Μιλησίων.
 Ναχερσείων.
 Neapolis *Samarie*.
 Νικομηδείων.
 Παυταλίας.
 Περγαλιών.
 Πρωσιω πολιτών.
 Πρωσιών.
 Στεκλυσιών.
 Τητιανών.
 Τρωλιτών.
 Ulpia Trajana.
 Ὑπαιπών.
 Ὑπερνήκης ἑ Κυρίων, verbo
 Ἰουλιέων, & verbo *Par-*
thia.
 Χαλκιδίων.
 Χίων.

AVRELIVS VERVVS
Cæsar, M. Aurelii F.

Ἀδειωπολιτών.
 Ἀμασειών.

L. VERVVS, M. Aurelii
frater.

Ἀβυδιών.
 Ἀδεσιών.
 Ἀδειωπολιτών.
 Ἀναζαρβείων.
 Antiochia *Syria*.
 Apollonia *ad Rhynclacum*.
 Armenia.
 Corinthus.
 Ἐφεσίων.
 Γάζα.
 Ζευγματείων.
 Θηγείων.
 Ἰερεπολιτών *Syria*.
 Ἰωπολιτών.
 Καοβιτών.

Κυρρήσων.
 Λαοδικέων *Caria*.
 Μηλιοπολιτών.
 Μυτιλιναίων.
 Νικαίων *Bithynia*.
 Parthia.
 Παττα.
 Παυταλιαστών.
 Πρωσιωπών.
 Πρωσιών.
 Τισιανών.
 Ulpia Trajana.
 Ὑπερνήκης ἑ Κυρίων, *Par-*
thia.

LVCILLA L. Veri conjux.

Ἀδεσιών.
 Βιζαντιών.
 Ἰντών.
 Μηλιοπολιτών.

M. AVR. COMMODO
 DVS, M. Aurelii F.

Ἀδωνείων.
 Ἀδεσιών.
 Ἀδειωπολιτών.
 Ælia Capitolina.
 Αἰγαίων.
 Αἰζαντιών.
 Ἀμασειών.
 Ἀμασειώνων.
 Ancylia *Galatia*.
 Antiochia *ad Hippum*.
 Antiochia *Syria*.
 Ἀσπίων.
 Ἀυγκλιω πολιτών.
 Βαγραντιών.
 Boëtra.
 Britannia.
 Βυβλίων.
 Βαμεισκιών.
 Ἐλατιών.
 Ἐφείων.
 Felicitas *Temporum, verbo*
Λαοδικέων Caria.
 Germania.
 Γερμινών, *sive Cæmerno*.
 Hadrumetum.
 Θεαπειριών.
 Ἰερεπολιτών *Phrygia*.
 Ilum.
 Ἰουλιόπολις.
 Ἰσολοκείων.

INDEX

PESCENNIVS NIGER.

Κερκετιπών.
Κυζικηνῶν.
Κομάων.
Κυρήντων.
Λαμψακηνῶν.
Λαοδικέων *Caria*.
Λαοβίων.
Μαρωνιτῶν.
Mauretania.
Μετλήμπολιτῶν.
Μυλληναίων.
Νικαίων *Bithynia*.
Νινομηδέων.
Νικοπόλις *in Epiru*.
Νικοπόλις *ad Mesimum*.
Νυσσέων *Caria*.
Παυπλιωτῶν.
Περσῶν.
Περμπύσιοι πολιτῶν.
Περρυσσέων.
Ραφία.
Roma.
Σαμίων.
Sarmatia.
Sebaste *Palastina*.
Σιδητῶν.
Σμυριαίων.
Τάρσου.
Τητῶν.
Τόμους.
Τραπεζοπολιτῶν.
Troas.
Tyrus.
Φιλαδεφείων *Lydia*.
Φιλιπποπολιτῶν *Thracia*.
Φλαυίοπολιτῶν.
Φωκείων.

CRISPINA *Commodi* conjux.

* Αφροδιτιῶν.
Βυζαντινῶν.
Γερσῶν.
Γερμηνῶν.
Ἰεραπολιτῶν *Syria*.
Μαβύταν *a Syria*.
Μιτρωσειτῶν.
Μετλήμπολιτῶν.

PERTINAX.

Heliopolis *Syria*.
Τόμους.

Antiochia *Syria*.
Καπασαρείας Γερμανικῆς.

CLODIVS ALBINVS.

Γαδειετῶν.
Lugdunum.
Σιδητῶν.

PESCENNIA PLAV- TIANA *Albini conjux*.

Φλαυίοπολιτῶν.

SEVERVS.

* Ἀδυσσηνῶν.
Adiabene.
Ἀδριανέων.
Ἀδριανοπολιτῶν.
Ælia Capitolina.
Africa.
Ἀζωπῶν.
Ἀχερσατῶν.
Ἀλικερσατῶν.
Ἀμασείας.
Ἀντιχέων *ad Euphraten*.
Antiochia *Pisidia*.
Ἀγυαλέων.
Aramea *Phrygia*.
Apollonia *Epiru*.
Arabia.
Ἀργείων.
Ἀσιαίων.
Βιζυλιῶν.
Bostra.
Britannia.
Βυβλίων.
Carthago.
Cotinthus.
Δαμασκηνῶν.
Δικημοσαρείων.
Eboracum.
Ἐλαψτῶν.
Ἐρμινέων.
Ἐφείων.
Γερμανικὸς πόλεως.
Γερμηνῶν.
Hadumectum.
Ἡλιοπολιτῶν *Ægypti*.
Heliopolis *Syria*.
Θεσσαλονικέων.
Θουάτων.

Ἰεραπολιτῶν *Syria*.
Ἰεραμοσαρείων.
Ilum.

Καπασαρείας Γερμανικῆς.
Καλαχθδίων.
Κομαίων *Pisidia*.
Κορχυραίων.
Κῶων.
Λαοδικέων *Syria Coeles*.
Μαρκιανοπολιτῶν.
Μεσαμβριατῶν.
Μιθυμναίων.
Μιωθίων.
Μυλληναίων.
Νικοπόλις *ad Istrum*.
Πάθμους.

Παρωμετριχῶν.
Parthia.
Parra.
Παυπλίας.
Perga.
Πέργαμιων.
Περσίδων.
Petra.
Περρυσσέων.
Ptolemais *Phœnicies*.
Ρυλίων.
Roma.
Σαρχαλωνιῶν.
Σαμοσατίων.
Σελγῶν.
Σελευκέων *in Cilicia*.
Σιδητῶν.
Σμυριαίων.
Stobensium.
Τάρσου.
Ταυριανῶν.
Τητῶν.
Τόμους.
Τειροπολιτῶν *Syria*.
Τρεθῶν.
Ulpia Trajana.
Υπατιπινῶν.
Φαλαέων.
Φιλιπποπολιτῶν *Thracia*.
Φλαυίοπολιτῶν.

IVLIA DOMNA, *Severi conjux*.

* Ἀδανέων.
Ἀδριανοθρητῶν.
Ἀδριανοπολιτῶν.
Ἀζωπῶν.

Antiochia

CÆSARUM, &c.

Antiochia *Pisidia*.
 Apollonia *Epiri*.
 Ἀργείων.
 Ἀσιάων.
 Ἀσείων.
 Ἀφροδισιάων.
 Βεγγυς.
 Βιαιτών.
 Βουβαίων.
Cæsarea Cappadocia.
 Δαδαιών.
 Δαρδανίων.
 Διοισσοπολιτῶν.
 Διόσπολις.
 Ἐλαϊτῶν.
 Ἐμισσῶν.
 Ἐρμιονείων.
 Ἐυχεύσιων.
 Ἐφεσίων.
Heraclea Ponti.
 Θεσσαλονικέων.
 Ἰεραπολιτῶν *Syria*.
 Ἰλιον.
 Ἰουλιοπολιτῶν.
 Καππαρίας Γερμανικῆς.
 Καρχηδονίων.
 Κιλικιανῶν.
 Κλαζομβίων.
 Κυπαρισσιέων.
 Κυρηνίων.
 Κόρων.
 Λαοισπολιτῶν.
 Μαρκιανοπολιτῶν.
 Μιανδρίων.
 Μυωδίων.
 Μυηναίων.
 Νικηέων Κιλικιανῶν.
 Νιχηέων *Bithynia*.
 Παιονοπεριχητῶν.
 Πισοτιῶν.
 Προβασείων.
Prilemii's Phœnicæ.
 Σαυπηλιῶν.
 Σαρδανίων.
Sebaste Palæstina.
 Σελευκέων *in Cilicia*.
 Σεδῶν.
 Σιδητιῶν.
 Σμυρναίων.
Stobensium.
Syria.
 Ταβιανῶν.
 Τρωαίων.
 Τροίεον.

Τροας.
 Τυρῶνων.
 Τυγυς.
 Τυπαικίων.
 Φλασιπολιτῶν.
 Φωκείων.

ANTONINVS CARACALLVS.

Ἀβελώνων.
 Ἀδεμυτιῶν.
 Ἀδριανοπολιτῶν.
 Ἄβια *Capitolina*.
 Αἰμαλέων.
 Ἀλαξανδίων.
 Ἀλαςῶν.
 Ἀμασειας.
 Ἀμίτου.
 Ἀουσιανῶν.
 Ἀμφιπολιτῶν.
 Ἀθηδῶν.
Ancyra Galatia.
Antiochia Pisidia.
Antiochia Syria.
 Ἀρχαλέων.
Aramea Bithynia.
Aramea Phrygia.
Apollonia Epiri.
 Βαρυλητιῶν.
 Βεγγυς.
 Βοστρά.
 Βριταννία.
 Βυβαίτιων.
Cæsa Augusta.
Cæsarea Bithynia.
Cæsarea Cappadocia.
 Καρθηγο.
Cælium.
Comana Cappadocia.
 Κορινθίους.
 Δοματικίων.
 Δειλιῶν.
 Δελτον.
Dienfis colonia.
 Διοσπεριτῶν.
 Δολιχίων.
 Ἐδεσσα.
 Ἐλαϊτῶν.
 Ἐμπίων.
 Ἐφείων.
 Γαδουέων.
 Γερμανία.
 Γερμιλιῶν.

Γυθεατῶν.
 Ζακυνθίων.
 Ζευγματείων.
Hadrumetum.
 Ἡλιουπολιτῶν *Egypti*.
Heraclea Ponti.
 Θεσσαλονικέων.
 Θεσσαλων.
 Θυαπειριώνων.
 Ἰεραπολιτῶν *Syria*.
 Ἰλιον.
 Ἰουλιοπολιτῶν.
 Καρχηδονίων.
 Καρβύλων.
 Κισιῶν.
 Κιλίχηον.
 Κλαυδοπολιτῶν.
 Κισθίων.
 Κορυνησίων.
 Κοπαείων.
 Κυζικηνῶν.
 Κυπαρισσιέων.
 Κυρηνίων.
 Κυρήνηςῶν.
 Κωρονιῶν.
 Κώων.
 Λαοδικέων *Caria*.
 Λαοδικέων *Cæles Syria*.
Laodicea Syria propria.
 Λεβιδίων.
Μαγνήτων ad Mæandrum.
Μαγνήτων a Sipylo.
 Μακεδόνων.
 Μαρκιανοπολιτῶν.
 Μαρωνιτῶν.
 Μασσαεσιῶν.
 Μεδοναίων.
 Μητροπολιτῶν Ἰδίου Ἰαση.
 Μιδάειων.
 Μυλασέων.
 Μυσηλιανῶν.
 Νερχμασείων.
 Νικηέων Κιλικιανῶν.
 Νικομηδίων.
 Νικόπολις *ad strum*.
 Νικόπολις *ad Meßum*.
 Νυσαέων *Caria*.
 Ὀδονεσιῶν.
 Παλμυριῶν.
 Παρθία.
 Πατία.
 Παυταλιῶν.
 Ρείγα.

INDEX

Περραιυῶν.
 Περσῶν.
 Περσικῶν.
 Πρωτοπολιτῶν.
 Προμηθεῖοπολιτῶν.
 Προσπείων.
 Προσπείων.
 Πρυμνοσείων.
 Ptolemaïs Phœnices.
 Πυλίων.
 Ραφία.
 Ροδίων.
 Roma.
 Ρυπείων.
 Σαμίων.
 Σαμοσαίων.
 Σαρδηνῶν.
 Σελευκίων in Cilicia.
 Σελευκίων in Syria.
 Σεβητιῶν.
 Σιδητῶν.
 Σικυωνίων.
 Sinope.
 Σμυρναίων.
 Stobensium.
 Τάρσου.
 Thracia.
 Τιβεριοπολιτῶν.
 Τόμους.
 Τοπίρου.
 Τραϊανόπολιτῶν.
 Τραλλιανῶν.
 Τροάς.
 Tyrus.
 Τραπεζινοῦ.
 Φιλιπποπολιτῶν Thracia.
 Φλαβίοπολιτῶν.

PLAVTILLA, conjux
Caracalla.

Αἰγαίων.
 Ἀκρυεῶν.
 Ἑρμιονέων.
 Γάζα.
 Ἰεραπολιτῶν Phrygia.
 Νικόπολις ad Istrum.
 Σικυωνίων.

GETA, Severi F. frater
Caracalla.

Ἀδεμανοπολιτῶν.
 Ancyra Galatia.
 Ἀπῶτων.

Βυζαντίων.
 Caſaraugusta.
 Corinthus.
 Δαρδανίων.
 Διαισεριτῶν.
 Ἐλαφτῶν.
 Ἐφείων.
 Γερμανικοπόλεως.
 Ἡλιουπολιτῶν Ægypti.
 Heliopolis Syria.
 Heraclea Ponti.
 Θελοπούσων.
 Θυαπειριμῶν.
 Ilium.
 Ἰουλιοπολιτῶν.
 Καλλιστοῦ.
 Κλαζομβίων.
 Κλωνίων.
 Κυπαρισσίων.
 Κυπρίων.
 Laodicea Syria Coeles.
 Λεβείων.
 Μηδυμνίων.
 Μυλασίων.
 Ναξίων in Gracia.
 Νεοχωμαρτίων.
 Νικηέων Bithynia.
 Νικόπολις ad Istrum.
 Νικόπολις ad Meſſum.
 Παιτιλιωτῶν.
 Perga.
 Περραιυῶν.
 Περσῶν.
 Προσπείων.
 Πρυμνοσείων.
 Ptolemaïs Phœnices.
 Σαμίων.
 Σεβητιῶν.
 Σιδητῶν.
 Σικυωνίων.
 Sinope.
 Σμυρναίων.
 Stobensium.
 Στραβητικῶν.
 Τοπίρου.
 Τραλλιανῶν.
 Tyrus.
 Τραπεζινοῦ.
 Φιλιππῶν.
 Φιλομηλιῶν.
 Φλαβίοπολιτῶν.

MACRINVS.

Ælia Capitolina.

Ἀμφιπολιτῶν.
 Βυζαντίων.
 Caſarca Cappadocia.
 Cælium.
 Deulton.
 Ἐδεσσα.
 Γαλαλιάν.
 Heliopolis Syria.
 Hiſpelia.
 Κοπάειων.
 Μακρικοπολιτῶν.
 Μητροπολιτῶν Phrygia.
 Neapolis Samaria.
 Νικηέων Bithynia.
 Νικόπολις ad Istrum.
 Προσπείων.
 Προσπείων.
 Roma.
 Τάρσου.
 Tyrus.

NONIA CELSA,
Macrini conjux.

Αἰγαίων.

DIADVMENIANVS,
Macrini F.

Ælia Capitolina.
 Αἰγαίων.
 Antiochia Syria.
 Caſarea Cappadocia.
 Κατσαβαλιάν.
 Κιανῶν.
 Κολοφονίων.
 Κυζικηνῶν.
 Neapolis Samaria.
 Νικόπολις ad Istrum.
 Προσπείων.
 Προσπείων.
 Σαρδικίων.
 Tyrus.

ANTONINVS
 ELAGABALVS.

Ælia Capitolina.
 Αἰγινητῶν.
 Ἀλεξανδριῶν.
 Alexandria.
 Ἀναζαρβείων.
 Antiochia Piſidia.
 Antiochia Syria.
 Ἀσχαλωντῶν.
 Berytus.

CÆSARUM, &c.

Βυβαίων.
 Βυζαντίων.
 Ἐδεσσα.
 Ἐμισσῶν.
 Ἐρυθραίων.
 Ἐφείσων.
 Γαβαλιτῶν.
 Γαδυράων.
 Ζωγματίων.
 Θυαπειρωτῶν.
 Κυζικηνῶν.
 Κῶων.

Laodicea Syria.
 Μαρκιασιπολιτῶν.
 Neapolis Samaria.
 Νικηέων Bithynia.
 Νυσαίαν in Decapoliitana.
 Παλμυρηνῶν.
 Πρυμνησίων.
 Ῥαφαλαστῶν.
 Σιδωνίαν.
 Stobenium.
 Τειπολιτῶν Syria.
 Τροάς.
 Τυγυς.
 Ulpia Trajana.
 Φιλιπποπολιτῶν Thracia.

IVLIA CORNELIA
 PAVLA Elagabali
 conjux.

*Αναζαρβείων.
 Βιθυνίων.
 Νίσιβις.

IVLIA AQUALIA
 SEVERA, altera
 Elagabali conjux.

Βοστρά.
 Γαβαλέων.
 Τροάς.

ANNIA FAVSTINA,
 Elagabali conjux tertia.

Αυπυμαχίων.
 Περρωσιών.

IVLIA MÆSA,
 Elagabali avia, Julia
 Domna soror.

Βοστρά.
 Σιδόν.
 Σμυρναίων.

Τημιετῶν.

IVLIA SOÆMIAS,
 Elagabali mater.

Βυζαντίων.
 Νικηέων Bithynia.
 Τειπολιτῶν Syria.

ALEXANDER
 SEVERVS.

*Αβυδηνῶν.
 Ἀδεμυτινῶν.
 Ἀδελιαῶν.
 Ælia Capitolina.
 Αἰθαίων.
 Ἄμισσας.
 Amida.
 Ἀναζαρβείων.
 Ἀνεμυρηνῶν.
 Antiochia Pisidia.
 Antiochia Syria.
 Ἀπολλωνείων.
 Ἀστέων.
 Βαζυρακητῶν.
 Βοστρά.
 Βυζαντίων.
 Cæsarea Cappadocia.
 Deulton.
 Ἐδεσσα.
 Ἐφείσων.
 Γερδηνῶν.
 Ζικκινθίων.
 Θιμισιαίων.
 Ἰεραπολιτῶν Syria.
 Ἰουλιπολιτῶν.
 Καλχαδοίων.
 Καρχηλιωτῶν.
 Καρρηνῶν.
 Κοπαιέων.
 Κορυκοπῶν.
 Μαβήτων ad Maandrum.
 Μαβήτων a Sipylo.
 Μυφίων.
 Μαρκιασιπολιτῶν.
 Μητροπολιτῶν Phrygia.
 Νικηέων Bithynia.
 Πέλλα.
 Περειβίων.
 Ρίλων.
 Σαλαχασηνῶν.
 Σελωνείων in Cilicia.
 Σιδωνίαν.
 Σιδωνίαν.

Σμυρναίων.
 Τάρσου.

Τημιετῶν.
 Τρωίαν.
 Τραλλιανῶν.
 Τροάς.
 Φιλομηλείων.
 Φακχέων.

IVLIA MAMÆA,
 Alexandri Severi mater,
 Julia Mæsa filia.

Αἰθαίων.
 Αἰζυρίων.
 Βοστρά.
 Βυζαντίων.
 Deulton.
 Ἰάσιον.
 Καυσοκείας Γερμανικῆς.
 Καρυστίων.
 Μαβήτων ad Maandrum.
 Μαβήτων a Sipylo.
 Μυφίων.
 Μητροπολιτῶν Phrygia.
 Σαφηνῶν.
 Σαρδηνίων.
 Σμυρναίων.
 Τημιετῶν.
 Τειπολιτῶν ad Maandrum.
 Φακχέων.

MAXIMINVS Thrac.

*Αμίσου.
 Ἀγχάλων.
 Βρυσηνῶν.
 Δορυλαίων.
 Ἐφείσων.
 Germania.
 Καρχηλιωτῶν.
 Μασηαζηνῶν.
 Μητροπολιτῶν Ἰβηρίας.
 Νικηέων Bithynia.
 Νυσαίαν Caria.
 Perga.
 Περρωσιών.
 Φακχέων.

MAXIMVS Casar,
 Maximini F.

Διυμετῶν, in Δαλιανῶν.
 Deulton.
 Κυμοίων.

INDEX

Μαθήτων *ad Maandrium*.
 Μητροπολιτῶν ἢ ἐν Ἴωιά.
 Νουσαίων *Caria*.
 Ρ'ιωῶν.
 Σαρδηνῶν.
 Συδῶν.

GORDIANVS *Africanus*.

Roma.

BALBINVS.

Μιλισίων.

PVIPIENVS.

Τάρσου.

GORDIANVS Pius,
seu junior, ejus nominis
tertius.

Ἀδριανοπολιτῶν.

Ἀλκιδῶν.

Alexandria.

Ἀμύσου.

Antiochia *Pisidia*.

Ἀρχαλιῶν.

Aramea *Phrygia*.

Ἀσπιδῶν.

Berytus.

Cæsarea *Cappadocia*.

Carthago.

Δαλδισιῶν.

Deulton.

Διονυσοπολιτῶν.

Ἐδουσίαν.

Ἐπίλυοπολιτῶν.

Ἐφείων.

Γαδυρέων.

Gades

Γερμικῶν.

Ζευγματίων.

Hadrumentum.

Heraclæa *Pontii*.

Θεσσαλονικέων.

Ἰουλιοπολιτῶν.

Καδδινῶν.

Καλλιστοῦ.

Καρίων.

Κιβυραίων.

Κολοφονίων.

Κυζικηνῶν.

Κυμαίων.

Λιμυρέων.

Λυρῆσιων.

Μαθητων *ad Maandrium*.

Μαθητων *a Sisy'o*.

Μαρκιανοπολιτῶν.

Μεταπολιτεῶν.

Μητροπολιτῶν ἢ ἐν Ἴωιά.

Μοκκλίων.

Μυρέων.

Μυραίων.

Νικησιων *Bithynia*.

Νιμομφέων.

Νικώπολις *ad Istrum*.

Νουσαίων *Caria*.

Ὀδηγησιῶν.

Παπιρέων.

Pella.

Perga.

Ρεσιδίων.

Ρομητιοπολιτῶν.

Σαπτιλῶν.

Σαμίων.

Σαρδηνῶν.

Σελευκέων *in Cilicia*.

Σησιῶν.

Σιδητιῶν.

Σίχαρα.

Sinope.

Σμυραίων.

Τάρσου.

Τηροδοθρεῶν.

Τημεσιῶν.

Τιανῶν.

Tyrus.

Viminacium.

Ἵπαισιῶν.

TRANQVILLINA

Gordiani conjux.

Ἀμύσου.

Deulton.

Ἐφείων.

Καδδινῶν.

Καλχαδοίων.

Καρίων.

Κυμαίων.

Μυρέων.

Σαμίων.

Σαρδηνῶν.

Σελευκέων *in Cilicia*.

Σιδητιῶν.

Σίχαρα.

Σμυραίων.

PHILIPPVS Pater;

Antiochia Syria.

Βιζυλιῶν.

Βοστρά.

Carpi.

Fanum Fortunæ.

Ζευγματίων.

Hadrumentum.

Heliopolis Syria.

Θεσσαλονικέων.

Ἰεραπολιτῶν Syria.

Κιθροσιῶν.

Κυρήσιων.

Laodicea Syria *Cæles*.

Μαθητων *a Sisylo*.

Μαρκιανοπολιτῶν.

Μεσσαμεισιῶν.

Neapolis *Samaria*.

Nisibis.

Persæ.

Ραμοσσιῶν.

Σελευκέων *in Cilicia*.

Σησιῶν.

Σιδητιῶν.

Τημεσιῶν.

Viminacium.

Υἰεσιῶν.

Φιλιπποπολιτῶν *Arabia*.

Φακείων.

MARCIA OTACILIA

SEVERA, *Philippi*
Imp. conjux.

Antiochia Syria.

Berytus.

Dacia.

Δαμασκηνῶν.

Εὐμυρέων.

Ἐφείων.

Heliopolis Syria.

Ἰεραπολιτῶν *Phrygia*.

Ἰουλιέων.

Μαθητων *ad Maandrium*.

Μεσσαμεισιῶν.

Σιδητιῶν.

Σμυραίων.

Τημεσιῶν.

Viminacium.

PHILIPPVS Filius.

Calpe.

Dacia.

C Æ S A R V M , &c.

Ἐφεσίων.
Γερουπολιτῶν Phrygia.
Κυζικηνῶν.
Κυρρήσων.
Μαδνήτων a Sipylo.
Μεσσαμβειανῶν.
Μητροπολιτῶν ἤδ' ἐν Ἰωνίᾳ.
Perga.
Σιδητῶν.
Τεμπολιτῶν ad Maandrum.
Τρηνῶν.

M A R I N V S .

Φιλιπποπολιτῶν Arabia.

DECIVS TRAIANVS .

Antiochia Caria.
Antiochia Pisidia.
Antiochia Syria.
Arapea Phrygia.
Carpi.
Carthago.
Dacia.
Illyricum.
Λακεδυμονίαν.
Λαοδικέαν Syria Cæles.
Μαδνήτων a Sipylo.
Pannonia.
Ρήσαισιήσων.
Σαμίαν.
Viminacium.
Τάπιπυῶν.

HERENNIA ETRVSCILLA , Decii conjux.

Κασσῶν.
Κελιδρέων.
Μαδνήτων a Sipylo.
Ρήσαισιήσων.
Τάπιπυῶν.

HERENNIVS ETRVSCVS , Decii filius.

Ἐλαϊτῶν.
Περγαμηνῶν.
Τεμπολιτῶν ad Maandrum.
Viminacium.

VOLVSIANVS .

Βλαυδέων.
Δαμασκηνῶν.

Κολοφονίων.
Neapolis Samaria.

HERENNIA ETRVSCILLA Volustiani uxor , Decii filia.

Viminacium.

VALENS HOSTILIANVS , Decii F.

Ἐλαϊτῶν.
Viminacium.

TREBONIANVS GALLVS .

Ἀκρωτίων.
Ἀσπιδίων.
Cælium
Δαμασκηνῶν.
Ἐυχρπίων.
Hadrumetum.
Κολοφονίων.
Laodicea Syria Cæles.
Neapolis Samaria.
Νιχαίαν Bithynia.
Tyrius.
Viminacium.

VALERIANVS .

Ἀδηνέων.
Ἀμασειανῶν.
Ἀμφιπολιτῶν.
Ἀναζαρβέων.
Ἀνεμυσιέων.
Ἀφροδισιέων.
Berytus.

Ἐφεσίων.
Hadrumetum.
Hispalis.
Ilium.
Ἰουλιέων.
Κοπαέων.
Κουαίαν.

Μαδνήτων a Sipylo.
Μητροπολιτῶν ἤδ' ἐν Ἰωνίᾳ.
Μυτιλλυαίων.
Νυσαίαν Caria.
Περγαμηνῶν.
Πελικέων.
Συνεδέων.
Τήσων.
Τηρωδοθηρέων.

Τεμελιανῶν.
Ticas.
Viminacium.
Ulpia Trajana.
Τάπιπυῶν.

GALLIENVS .

Ἀναζαρβέων.
Ancyra Galatia.
Antiochia Pisidia.
Arapea Bithynia.
Berytus.
Cæsarea Bithynia.
Ἐφεσίων.
Gallia.
Germania.
Hadrumetum.
Heliopolis Syria.
Κολοφονίων.
Κοπαέων.
Κυζικηνῶν.
Μαδνήτων a Sipylo.
Μαδνήτων in Thessalia.
Μητροπολιτῶν in Ionia.
Μοσλῶν.
Νιχομηδέων.
Περγαμηνῶν.
Προυσιέων.
Σαμίαν.
Σιδητῶν.
Σιμεράων.
Τηρωδοθηρέων.

CORNELIA SALONINA Chrysozone , Gallieni conjux.

Ancyra Galatia.
Ἀφροδισιέων.
Θεσσαλονικέων.
Θυαπειρινῶν.
Κυζικηνῶν.
Σαρδηνῶν.
Σιλλυέων.

LICINIUS VALERIANVS SALONINVS , Gallieni F.

Λυρβειτῶν.
Σαρδηνῶν.
Τηρωδοθηρέων.

ZENO BIA :

Παλμυρινῶν.

INDEX CÆSARUM, &c.

<p>VABALATHVS.</p> <p>Παλαμρωῶν.</p>	<p>MAXIMIANVS.</p> <p>Carthago.</p> <p>Illyricum.</p>	<p>Sirmium.</p> <p>CONSTANS</p> <p><i>Constantini M. F.</i></p>
<p>POSTVMVS.</p> <p>Deufon.</p> <p>Brymanthus.</p> <p>Gallia.</p> <p>Germania.</p>	<p>GALER. VALER.</p> <p>MAXIMINVS,</p> <p><i>Armentarius.</i></p> <p>Alexandria.</p>	<p>Bononia.</p> <p>Gallia.</p> <p>Siscia.</p>
<p>SERVILIUS</p> <p>LOLLIANVS.</p>	<p>ROMVLVS <i>Maxentii F.</i></p> <p>Roma.</p>	<p>CONSTANTIVS,</p> <p><i>Constantini M. F.</i></p> <p>Carthago.</p> <p>Roma.</p> <p>Siscia.</p>
<p>Gallia.</p>	<p>CONSTANTINVS M.</p> <p>Africa.</p> <p>Amida.</p> <p>Arelate.</p> <p>Constantinopolis.</p> <p>Constantiniana Daphne.</p> <p>Francia.</p> <p>Gallia.</p> <p>Heraclea <i>Thracia.</i></p> <p>Roma.</p> <p>Sarmatia.</p> <p>Siscia.</p>	<p>IULIANVS.</p> <p>Lugdunum.</p>
<p>AVRELIANVS.</p> <p>Παλαμρωῶν.</p>	<p>CLAVDIVS <i>Gothicus.</i></p> <p><i>Ἀμασειας.</i></p> <p><i>Σαλαλασέωι.</i></p>	<p>HELENA <i>Iuliani uxor.</i></p> <p>Pharus, seu Isis Faria.</p>
<p>PROBVS.</p> <p>Siscia.</p>	<p>CRISPVS <i>Constantini</i></p> <p><i>M. F.</i></p> <p>Alemannia.</p> <p>Sirmium.</p>	<p>VALENS.</p> <p>Roma.</p> <p>VALENTINIANVS.</p> <p>Lugdunum.</p>
<p>DIOCLETIANVS.</p> <p>Carthago.</p>	<p>GARAVSIVS.</p> <p>Camalodunum.</p> <p>Roma.</p>	<p>HONORIUS.</p> <p><i>Βαβυλωνος, sed id equi no-</i></p> <p><i>men est.</i></p>

Adde his quosdam ex Pyrrhi Ligorii Collectaneis nummos, appella-
tos a nobis in postrema operis huiusce parte, cui titulum fecimus,
NVMMI ADDENDI.

N O M I N A
M A G I S T R A T U U M,
P R Æ T O R U M, P O N T I F I C U M, &c.

Qui in hujusce voluminis nummis occurrunt.

A

Æ Butius Sex. *Casari-
augusti.*
Ἀχάειος. Θασιόν.
Agrippa. Ἀγριππιαν.
Agrippa Caninius. *Corin-
thius.*
Ἀγριππας. Γάζα.
Ἀγριππας. Νικόπολις ad
Istrum.
Ἀγριππῆος. *Laodicea Caria.*
Ἀθωαίος. Σιωνιστάων.
Ἀθωαίος Ἀυγ. Κολοφονίων.
Ἀθωαίωνος. Μασήτων ad
Mæandrum.
Ἀθωαίωνος. Νυσαιέων.
Ἄιλ. Ἀί. Ταπανός. Ὑπαι-
πιῶν.
Ἄιλ. Ἀεζήλιος. Σμυρναίων.
Ἄιλ. Ἀεζόφιμος. Γερμυλιῶν.
Ἄιλ. Δρυμπεταίος Ἰππίας,
vel Ἰππιου. Κοπαεῶν.
Ἄιλιος Διοτύπος. *Laodicea
Caria.*
Ἄιλ. Ἐρμίας. Κυμαίων.
Ἄιλ. Μυτιλένης. Αἰζαντιῶν.
Ἄιλ. Παγάνιος Νυσαιέων.
Ἄιλ. Ρομ.ων. Περαμυλιῶν.
Ἄιλ. Ρομ.βάτος. Γαλατιῶν.
Ἄιλ. Ροίπιος. Βυζαντιῶν.
Ἄιλιος Σπιργεῶς. Σμυρναίων.
Ἄιλ. Φησιός. Βυζαντιῶν.
Ἄιμίλ. Σενεθός. Βυζαντιῶν.
Ἀιχελί. ν. Μυτιλίων.
Αἰυδίδος. Μασήτων a Syrolo.
Αἰχμυκλῆς Ἀντίλλα. Ἐφε-
σίαν.
Ἀλέξανδρος. Νικηέων Βι-
θύνια.

Ἀλέξανδρος Ἄυγ. *Ara-
mea Phrygia.*
Ἀλέξανδρος Βέλ. *Aramia
Phrygia.*
Ἀλέξανδρος Κλέων. Σαρ-
διανῶν.
Ἀμοβαίος Μεσσιάνος. Μασ-
ήτων ad *Mæandrum.*
Ἀμοσσειος Βασίλειος. Ἀ-
μοσσειανῶν.
Ἀμμανός. Μαρκιαν. πολιτῶν.
Ἄνθιμος. Περαμυλιῶν.
Ἄνθιος Μέσσιος. *Vliria Tra-
jana.*
Ἄνθιος Γαργήλιος. Πρωτα-
λιωτῶν. Φιλιπποπολετιῶν
Thracia.
Ἄντιόχος. Αἰζαντιῶν.
Ἄντιόχος. Σμυρναίων.
Ἄντιπατρος. Ἰερεπολιτῶν.
Phrygia.
Antistius Vetus *Gabini.*
Ἄντωνῆος. Τητῶν.
Ἄντωνῆος. Τιμητιῶν.
Ἄντωνῆος. Τισιῶν.
Antonius Julius. *Norba.*
Ἄντωνῆος Νόσων Ροδίων.
Ἄξιοχος. Μασήτων a Syrolo.
Ἀντίλλα. Αἰχμυκλῆς. Ἐφε-
σίαν.
Ἀπαικλιος Νούπιος. Σαρ-
τινῶν.
Ἀπέλλας Τεραμυλιῶν.
Ἀπέλλας Φανου. *Aramea
Phrygia.*
Ἀπολλίδιος Θουαπεινῶν.
Ἀπολλίδιος Ὑπαιπιῶν.
Ἀπολωνίδης Γερμυλιῶν.
Ἀπολωνίος. Μυτιλιωτῶν.
Ἀπολωνίος. Διρωκεαίος

Σώπιος. *Laodicea Caria.*
Appius Pulcher. *Laodicea
Caria.*
Ἀππίων. Ὑπαιπιῶν.
Ἀσθηναίος. Σμυρναίων.
Ἀσφ.αίος. Μασήτων.
Ἀσφ.αίος. Μασήτων a Sy-
rolo.
Ἀεζήλιος. Σμυρναίων.
Ἀεζαίος Σάλλ. Βυζαντι-
ῶν.
Ἀεζανδρος Δυρραχινῶν.
Ἀεζαρχός. Ρατῆα.
Ἀεζαίος Κώων.
Ἀεζαίου Ἐρεσιππος Μασ-
ήτων a Syrolo.
Ἀεζαρχίτης. Ταρσισίων.
Ἀεζούαρχος Μυτιλιωτῶν.
Ἀεζόνιος. Γερμυλιῶν.
Ἀεζοφίος Σαρδατιῶν.
Ἀεζοφίος. Σμυρναίων.
Ἀεζων Μιφραῆς. Ἐφε-
σίαν.
Ἀρτεμίας *Aramea Phrygia.*
Ἀρτεμίας. Ἰαίων.
Ἀρτεμίδιος. Αἰγείων.
Ἀρτεμίδιος Ὀκτ. Θουα-
πεινῶν.
Ἀρχέλιος. Περαμυλιῶν.
Ἀσί. Νικόμαχος Σαρδατι-
ῶν.
Ἀσκληπιδίος. Κλοζομυλιῶν.
Ἀσκληπιδίος. Σμυρναίων.
Ἀσκληπιδίου Μελίτων. Κα-
δωνῶν.
Ἀππίλος. Ἀντιχέων *Caria.*
Ἀππίλος. Ἀρρηνίων.
Ἀππίλος. Ἐρδραίων.
Ἀππίλος Βιθύν. *Aramea
Phrygia.*

N O M I N A

*Αΐαλος Καπίτων. Περγαμιανῶν.
 *Αΐαλος Σοφείης. Σμυρναίων.
 *Αΐιος Λάχαν. Νιχαίωι Βιθύνια.
 Αύγουστος Γερμανία.
 Αύρηλιος. Διοσπολιτῶν.
 Αύξ. Αλφαιός. Κομοφονίων.
 *Αυρ. Α'έ'ανδρος. Αραμεα Φρυγία.
 Αύρ. Αλέξανδρος. Βίλ. Αραμια Φρυγία.
 *Αυρ. Αικανός. Μαριανοπολιτῶν.
 Αύ. Απφανός. Μαίονα.
 *Αυρ. Αρχάκιος. Πιργαμικῶν.
 Αύξ. Αφφανός. Φακείων.
 Αύξ Βάκχιος. Αραμεα Φρυγία.
 Αύρ Β'ρύλλος. Ελαίτῶν.
 Αύξ. Γάιος. Μαλήτων a Συγίλο.
 *Αυρ. Γεμῖος. Σμυρναίων.
 Αύρ. Γλύκων. Θυαπειριανῶν.
 Αύ. Δχιμ Περγαμικῶν.
 *Αυρ. Δ. οδοτος. Νυσαίων.
 Αύρ. Δ'ύδης. Κιλικιατῶν.
 Αύρ. Ερμίας. Μιλιεπολιτῶν.
 Αύ. Ερμίας Τριμιτιῶν.
 Αύρ. Ευπχιος Φακείων.
 Αύρηλιος Εύπχιος Σαρδισός. Αίραίων.
 Αύξ Ζεῦς Μοσικῶν.
 Αύξ. Ζῶσι Μαίονα.
 *Αυρ. Ζῶσι. Σαρδισῶν.
 Αύξ. Η'φαίσιωι. Δαλδωνίων.
 Αύρ. Θεοδοπανός. Φακείων.
 Αύξ. Θεοδοτος. Μαλήτων a Συγίλο.
 Αίλ. Ἰππόλυτος (ἰσο Ἰππόλυτος) Μιλιανῶν.
 Αύρ. Κλεοπάτωρ. Καδωνῶν.
 Αύξ. Λαμπος Νυσαίων.
 Αύρ. Μαχίμος. Αλικαρνασσέων.
 *Αυρ. Μάχιμος. Ἰουλείων.
 *Αυρ. Μάχιμος. Κιλικισέων.
 Αύρ. Μητρανείης. Ασων.
 Αύρ. Μισσηίος. Νυσαίων.

Αύρ. Νικόμαχος. Τριμιτιῶν.
 Αύρ. Νίχων. Εγυθραίων.
 *Αυρ. Ο'όετος. Σμυρναίων.
 *Αυρ. Πόππιος Βλαυδεων.
 Αύρ. Παῦλος. Αίραίων.
 Αύρ. Πρωτάς Μυτιλιναίων.
 Αύρ. Ρ'ύφες. Σαρδισῶν.
 Αύξ Σέζες. Μητροπολιτῶν Φρυγία.
 *Αυρ. Στεφανικανός. Αραμεα Φρυγία.
 *Αυρ. Στεφάνικανός. Τημιτιῶν.
 Αύρ. Στεφάνιος. Ἰεροχισσαρέων.
 *Αυρηλιος Σάφραξ. Κυζικλιανῶν.
 Αύρ. Σωπεῖχος. Βυζαντιανῶν.
 Αύξ. Ταπιανός. Μαλήτων a Συγίλο.
 *Αυρ. Τέρπος. Σμυρναίων.
 Αύρ. Τέγυλλος. Αρολιονία Ἰονία.
 *Αυρηλιος Τίτος. Θυαπειριανῶν.
 Αύξ. Τυχιός Μαλήτων ad Μεαπριουμ.
 Αύρ. Υ'λλος. Μαλήτων ad Μαυδιουμ.
 Αύρ. Φρότων. Βυζαντιῶν.
 Αύξ. Φροτων Μιλήτων a Συγίλο.
 Αύξ. Χρυσόστομος Χίων.
 Αύξ. . . Ριπιτῶν.
 *Αφφανός Φακείων.

B

Accius Celsus.
 Βάκχιος Αύρηλιος. Αραμεα Φρυγία.
 Βάκχος Αύρ. Αλκυονίων.
 Βαλ. Αεισημάχος Μυτιλιναίων.
 Βιρέυλλος. Ελαίτῶν.
 Βερσούλιος. Μικρωνιτῶν.
 Βασιλῆης. Ἰουλείων.
 Βαστος Γαλατῶν.
 Βαστος Πομπόιος Κυφρίων.
 Βέλλιος. Αραμια Φρυγία.
 Bellius Proculus. Corinthus.
 Βιδάωρ. Αΐαλος. Αραμεα Φρυγία.
 Βίας Κλαύδος Κιαῶν.

Βολανός. Σμυρναίων.
 Βόλανος Μίνδιος. Νικομηδείων.

C

C Aldus Corn. Bilbilis.
 C Caninius Agrippa. Corinthus.
 Carifus. Emerita.
 Carifus. Toleum.
 Cassius Corinthus.
 Cato Calpurnius.
 Celer. Calaguris.
 Celer. Oia.
 Cestius. Enna.
 Cicero M. Tullius. Laodicea Caria.
 Clodius Macer Africa.
 Corn. Calvus. Bilbilis.
 Corn. Refectus. Bilbilis.

Δ

Δ Αμασίας. Ερετειέων.
 Δαμασσίας. Κλαζομενίων.
 Δαμασίας forte. Περγαμικῶν.
 Δαμασίας. Αΐαλου. Ακχεσσωτῶν.
 Δαμοκράτος. Απολλωνίος. Λαοδικεα Caria.
 Δάμων. Δυρραχλιανῶν.
 Δάμων. Ατανα.
 Δάσιος. Σαρδισῶν.
 Δαμπεριανός. Αίλ. Κοπιαίων.
 Δημητριανός. Κέλερ. Κοπείων.
 Δημητριος. Βυζαντιῶν.
 Δημητριος βασιλευς. Δημητριεῶν.
 Δημητριος βασιλευς. Σιδωνίων.
 Δημητριος. Ο'ολτος. Ελαίτῶν.
 Διευ. Ρ'ύφες. Σαρδισῶν.
 Διευθενης. Βυζαντιῶν.
 Διουσάφες. Σμυρναίων.
 Διαδοχος. Μαλήτων a Συγίλο.
 Διογῆς. Σμυρναίων.
 Διοσκουρὸς. Διόντου Κοπιαίων.
 Διόδοτος. Αύρ. Νυσαίων.
 Διόδοτος. Αίλιος. Λαοδικεα Caria.
 Διοτύσιος. Κολλυθάσιος. Σμυρναίων.

MAGISTRATUUM, &c.

Διούστου Διογένους. Κοπαίου.
 Διοφάντης. Κιλικιαῶν.
 Διοφάντης. Κώων.
 Δίων ὁ Διοφάντου. Κώων.
 Δορύλλας. Ἐλαφίων.
 Δορύλλας. Σαλιπῶν.

E

Eπιδιφώργου. Κυμαίων.
 Ἐπιφάνης. Λαβύων. Ἀθηναίων.
 Ἐμίλ. Ἀπώνιος Νάτων. Ῥοδίων.
 Ἐπιφάνης. Σαρδηνῶν.
 Ἐπιφάνης. Μάρμαρος. Κυμαίων.
 Ἐπιφάνης. Αἰγαλέων.
 Ἐπιφάνης. Τητιῶν.
 Ἐραστρίππος. Ἀεσίτου. Μακρήτων a Syrolo.
 Ἐρμίας. Κυμαίων.
 Ἐρμάς. Μιλησιοπολιτῶν.
 Ἐρμίας. Τητιῶν.
 Ἐρμολύτης. Σμυρναίων.
 Ἐρμολύτης. Σμυρναίων.
 Ἐρμολύτης. Πατρικαίων.
 Ἐρμολύτης. Κυζικησιῶν.
 Ἐρμολύτης. Νείχων, vel Νείχωνος F. Ὑπαιτιῶν.
 Ἐρμόφιλος. Σαρδηνῶν.
 Ἐυάρετος. Τελλιασίων.
 Εὐγενέτης. Φιλαδιφείων.
 Lydia.

F

FAbius M. Casanaugustus.
 Festus Manius. Cel/a.
 Flaccus Julius. Corinthus.
 Fronto Helvius. Bilbilis.

Γ

Γάιος. Νικηταίων Bithynia.
 Νικομηδίων.

Γάιος Ποπίλιος. Μακεδόνων.
 Γαρβίλιος Ἄπικος. Πανταλιασίων.
 Γαρβίλιος Ἄπικος. Φιλιπποπολιτῶν Thracia.
 Γέμνος. Περγαμύων.
 Γεμῖνος. Σμυρναίων.
 Geminus Semp. Sargunim.

Γερ. Ζώσιμος. Τελλιασίων.
 Γερσιανός. Μαρμαριοπολιτῶν.
 Germanus. Casanaugusta.
 Γλαύκος. Κυζικησιῶν.
 Γλαύχος. Περγαμύων.
 Γλαύχος. Θουαπειριῶν.
 Γλαύχος. Περγαμύων.
 Γλαύχος Θεόδωρος, vel Θεόδωρος. Περγαμύων.
 Γορριφάνης. Μεραξείων in Attica.
 Graccus Sempronius. Calaguris.

Z

Zεῦξιος. Μοσιῶν.
 Ζηνοβία. Παλμυρησιῶν.
 Ζώνων. Κυαριῶν.
 Ζώνων. Μαβίων.
 Ζώνων. Σαρδηνῶν.
 Ζώνων Ἀεσίτου. Ἰωίων.
 Ζώπυρος. Δυρραχίων.
 Ζώσιμος. Τελλιασίων.

H

Helvius Fronto. Bilbilis.
 Ἡρακλείδης. Κυμαίων. Σμυρναίων.
 Ἡρακλείδης Ἀσκληπιάδου. Φαργείων.
 Herennianus. Παλμυρησιῶν.
 Herodes. Παλμυρησιῶν.
 Ἡρώδης. Τητιῶν.
 Herodianus. Παλμυρησιῶν.
 ἩΦαίσιος. Δαλδερειῶν.
 ἩΦαίσιος. Ἄυγ. Δαλδερειῶν.

Θ

Θάλλος. Σμυρναίων.
 Θεμιστοκλής. Μιλησιῶν.
 Θεοδοσιανός. Φαργείων.
 Θεόδωρος Ἄυγ. Μακρήτων a Syrolo.

Θεοφάνης. Μητροπολιτῶν Thessalia.
 Θώλειος. Νικομηδίων.

I

IἸεσέξ. Αἰζανιῶν.
 Ἰερακλῆς. Μυτιληναίων.
 Ἰνδομύχης βασιλεὺς. Θρακῶν.
 Ἰππίος. Κυμαίων.
 Ἰππίος. Φιλίππας. Σμυρναίων.
 Ἰππύλαφος, pro Ἰππύλαφος. Μιλησιῶν.
 Ἰππύλατος, pro Ἰππύλατος. Σμυρναίων.
 Ἰππῶν. Καλχαδίων.
 Juba rex. Casarea Mauretania.
 Ἰουέντιος. Πεσσινωπιῶν.
 Ἰουλιανός. Ἐφεσίων.
 Julius Antonius. Norba.
 Julius Flaccus. Corinthus.
 Julius Polyanus. Corinthus.

Ἰούλιος. . . . Κοπαίων.
 Ἰούλ. Ἀθῆμιος. Περγαμύων.
 Ἰούλιος Ἀθῆ. Ξελοκος. Μαρμαριοπολιτῶν.
 Ἰ. Ἐπικρατεῖος. Τητιῶν.
 Ἰούλ. Ἐρμόφιλος. Σαρδηνῶν.
 Ἰούλιος Κάπτος. Ἀδριανοπολιτῶν.
 Ἰούλ. Μάξιμος. Βαρρυλιτῶν.

Ἰούλιος Μαρκιανός. Ἀδριανοπολιτῶν.
 Ἰούλ. Νικάνδρος. Μιλησιῶν.
 Ἰούλ. Πομπ. Σελευκίος. Κολοφάων.
 Ἰούλ. Σαπυρῆτος. Anagnath Galatia.
 Ἰούλ. Σαπυρῆτος. Περγείων.
 Ἰούλ. Σουλ. Ἐρμόφιλος. Σαρδηνῶν.
 Ἰούλ. Φιξός. Μαρμαριοπολιτῶν.
 Ἰούλ. Τροχλῆ. Μυτιληναίων.
 Ἰούλ. Σενίθε. Ἀκρῶν.
 Ἰουλιὰ Σαυῆσα. Βοζαντια.

K

Kαιπίων. Σεργυλίου.
 Καλλιπείδης. Περγείων.

C

N O M I N A

Καλίμικος. Κολοφώνων.
 Καλίστος. Περγαμιωτών.
 Καλίστος Κλ. Κολοφώνων.
 Καππιτωλός. Βυζαντιών.
 Καπίτων Ἀπάλιος. Περγαμιωτών.
 Κάβρων Παπίσιος. Νικαέων Βιθυνία. Νικομηδείων.
 Κακωνδρος. Πιταναίων.
 Κάσος Ἰούλιος. Ἀδριανοπολιτῶν.
 Κέσιος Antiochis Syria. Κεφαλίαν. Περγαμιωτών.
 Κίμων. Ρατνα.
 Κλάστικος Λόλιος. Αἰζανιτῶν.
 Κλαύδιος. Τιβερείων.
 Κλ. Ἀεισοφάνης. Σμυρναίων.
 Κλαύδιος Βίας. Κιανῶν.
 Κλ. Κάμιστος. Κολοφώνων.
 Κλ. Ρούφιος Σοφιστής. Σμυρναίων.
 Κλαύδιος Ρούφος. Ρατνα.
 Κλ. Στρατόνιος. Σμυρναίων.
 Κλ. Φρότων. Ροδίων.
 Κλείταρχος. Εριπίου.
 Κλεόβουλος. Τηροδοθηρέων.
 Κλεοπατρώ. Ἄνθ. Καδελωῶν.
 Κλέων. Ἐφεσίαν.
 Κλέων Ἀλέξανδρος. Σαρδηνῶν.
 Κορυθαφειεύς. Χίαν.
 Κορυθαφειεύς. Σμυρναίων.
 Κορνήσιος Πέτρος Κυφάρων.
 Κόρδος Μάριος. Φρυγίαν.
 Κορ. Λοκ. ἀνός. Κυμαίων.
 Κόρ. Λύπος. Κρήτων.
 Κόρτιος βασιλεύς. Θρακίων.
 Κούρτος. Περγαμιωτών.
 Κουίπιανός. Περγαμιωτών.
 Κράτιος. Κρήτων.
 Κρηταίος Σμυρναίων.
 Κρησκήνις Ἀγρίων.
 Κρίσπος. Σαρδιανῶν.
 Κουίπιανός. Ὑπατιῶν.
 Κουίπιανός. Μαρκιανοπλιτῶν.

Α

Λαβας Πύρρου. Laodicea Caria.
 Λαμάνης Ἀνθ. Νουσαίων.
 Λάιος. Ἀδριανοπολιτῶν.

Λάκων Ἀπάλιος Νικαέων Βιθυνία.
 Λάκων. Κυδοναίων.
 Lucullus Aramea Phrygia.
 Λεύκιος Πακίτιος. Μακεδόνων.
 Λεων. Τητῶν.
 Λορέντιος Μαργήτων Sibylo.
 Λοκ. ἀνός Κορ. Κυμαίων.
 Λοκ. ἀνός Μηδυαίων.
 Λοκ. Ζόφιλος. Τηροδοθηρέων.
 Λόλιος Κλάστικος. Αἰζανιτῶν.
 Λού. Ἀντωνίους Τριανῶν.
 Λούκ. Ἀντωνίους Τητῶν.
 Λού. Θάλλος Σμυρναίων.
 Λούκιος Κλάστος (pendose) Ἀρτεμίδωρος. Αἰγαίων.
 Λούριος. Ἐλατιῶν.
 Lucretius Casar Augustus.
 Lutatius Q. Casar Augustus.
 Λύπος Κορ. Κρήτων.
 Λύσιανδρος Σαμίαν.
 Λυσταίος Μιανδρόν. Αἰζανιτῶν.
 Λυσίμαχος βασιλεύς. Λυσίμαχίων.

Μ

M Acer Clodius. Africa.
 Manius Festus. Celsa.
 Manlius Carthago noua.
 Μάξιμος Ἀνθ. Ἀλικαρνασσίων.
 Μάξιμος Ἀνθ. Ἰουλιών.
 Μάξιμος Ἰουλ. Βαρχυλιτών.
 Μάξιμος Τούλιος. Ραυταλιωτῶν.
 Μάξιμος Τούλ. Νηρία Τραϊνα.
 Μάξιμος Κόρδος Φρυγίαν.
 Μάσκελιος Ἐφοριος. Κυφάρων.
 Μάσκελιος Οὔσιλιος. Ἀρχιαν Ἐυμείων.
 Μαρκιανός. Μαργήτων.
 Μαρκιανός Ἰούλιος. Ἀδριανοπολιτῶν.
 Μάρκος Ἄμιος Νηρία Τραϊνα.
 Μάρκος Ρούφος Ροδίων.
 Marfus Vibius. Valentia Hispania.

Μαυρόπος Τραπεζοπολιτῶν.
 Μελίτων Ἀθλυκίου. Σιωνιδίων.
 Μελίτων Ἀσκληπιάδου. Καδελωῶν.
 Μείανδρος. Νουσαίων.
 Μιανδρόν Λυσταίας. Αἰζανιτῶν.
 Μεικλῆς Περγαμιών.
 Μετεκρήτης. Κόων.
 Μετέμαχος. Μυπλησιών.
 Μετρεφάνης Σαρδηνῶν.
 Μεσσαλας. Μαρκιανοπλιτῶν.
 Μιλοφάνης. Ἐφεσίαν.
 Μιωσίφιλος Μαρκιανοπλιτῶν.
 Μιτροδωρος. Μυρναίων.
 Μιτροδωρος. Πατρέων.
 Μιθραδότης. Βυζαντιών.
 Μίδιος. Ρατνα.
 Μίδιος Βολανός. Νικομηδείων.
 Μόδετος Σαβ. Νικόπολις ad Istrum.

Montanus. Casar Augustus.
 Μοχίαν. Μαργήτων ad Ma narium.

Μουστάσιος. Νουσαίων.
 Μύσιος. Aramea Phrygia.
 Μυπθῆνης Αἰλ. Αἰζανιτῶν.
 Μύων Ἀρχιαν.
 Μύων. Σμυρναίων.

Ν

N Λων Ἀντάνιος. Ροδίων.
 Νηκόμαχος. Τηροδοθηρέων.
 Νείχων Ὑπατιῶν.
 Νεοκίδης. Θασίων.
 Νικαγόρας. Κόων.
 Νικαδρος. Μιλισιών.
 Νικαίος. Μιτροπολιτῶν in Ionia.
 Νικόμαχος. Θεσσαλίων.
 Νικόμαχος. Σαρδηνῶν.
 Νικομήτης Ἐπιφανής. Νικομηδείων.
 Νικόφραξ. Ἐφεσίαν.
 Νικόφραξ. Πατρέων.
 Νικόφραξ. Σμυρναίων.
 Νίχων Ἄνθ. Ἐρυθρίων.
 Νόβιος Ρούφος. Νικόπολις ad Istrum.
 Νούπαιος. Σαγῆτιωτών.

M A G I S T R A T U U M, &c.

Ε Ειόφιλος. Τριφροθη-
ρεύσι.
Ξεινάιδης. Σμυρναίων.

Ο Stavius. Corinthius.
Odenathus. Παλμ-
ριωῶν.
Ὄκτ. Ἀρτεμίδωρος. Θυα-
πειριωῶν.
Ὀλοσος Δημήτριος. Ἐλαϊ-
τῶν.

Ὀμπερς Μυρσινίων.
Ὀμοσφόρος. Κυζικηνῶν.
Ὀρέφης. Σμυρναίων.
Ὄττίλιος Μάρκελλος. Ἀρχαίω
Εὐμβέων.
Ὀυάλ. Νικίας. Μητροπολι-
τῶν in Ionia.
Ὀυαρῆς Πλάκιος. Κλαυ-
διοπολιτῶν.
Ὀυαφός Πλάκιος. Νικηέων
Bithynia.
Ὀυίπελλιος Νικομηδέων.
Ὀυολοσπας Ἀνύπ. Ἰου-
λιέων.
Ὀυόπεικος. Πλωτεινοπολι-
τῶν.
Ὀυόπεικος. Φιλιπποπολι-
τῶν Thracia.

Π Αἰκαράτιδος Τραλλι-
αῶν.
Παλιός Αἴλ. Νυσσέων.
Παῖτος Γεσμ. Ἐφείσιων.
Παῖτες Σεστ. Ἐφείσιων.
Πακίσιος. Μακεδόνων.
Παλαμῆδης Πρωθῆκος. Κα-
λυδιῶν.
Παπίας Ἄνρ Βλανδιῶν.
Παπίσιος Ὑπαπιῶν.
Παπίσιος Κάρβων. Νικηέων
Bithynia. Νικομηδέων.
Παυλεῖνος. Μητροπολιτῶν
in Ionia.

Παῦλος. Αἰχαιέων.
Παῦλος. Στεκκείων
Ρετονίσιος. Carthago noua.
Πετρονίος. Antiochia Syria.
Πετρονίος Σμυρναίων.
Πλάκιος Ὀυαρέος. Κλαυ-
διοπολιτῶν.
Πλάκιος Ουαρέος. Νικηέων
Bithynia.

Ποικιλοπέτας. Μυπλινωαίων.
Πολέμφοι. Μαγνήτων a Si-
ργυλο.
Πολέμφοι. Σμυρναίων.
Πολέμφοι Φιλοκερῶν. Λαο-
δικεῖα Caria
Πολίων. Περραμινῶν.
Πολίων. Σαλαμινίων.
Πολίων Ἀνύπατος. Σμυρ-
ναίων.
Polyxenus Julius. Corin-
thius.

Πομπηῖος. Πομπηῖοπολιτῶν.
Πομ. Ουόπεικος. Πλωτει-
νοπολιτῶν.
Πομ. Ουόπειτιος. Φιλιππο-
πολιτῶν Thracia.
Πομπηῖος Βλάσος Κυφάρων.
Πομπηῖ. Ἰούλ. Σεουερείος.
Κολ. Φωνίων
Πομπηῖος. Μαριανοπολιτῶν.
Πόπιος Αἴλ. Βυζαντίων.
Πόπιος. Νικόπολις ad
Istrum.
Πόντ. Σεβείος. Φιλιπποπο-
λιτῶν Thracia.
Ποππίλιος. Μακεδόνων.
Πρόπιος Ουίτιμος. Νικο-
μηδέων.

Πρωθῆκος. Χίων.
Priscus. Osea.
Proculus Bellius. Corin-
thius.
Πρωθῆκος Παλαμῆδης Κα-
λυδιῶν.
Πρόχλος. Μυπλινωαίων.
Πρωχλος Κομῆος. Κυφάρων.
Πρωχλος Σεφιστής. Σμυρ-
ναίων.
Πυθόγιος. Κώων.
Πύρρος βασιλεὺς. Θεσσαρω-
τῶν.
Πύρρου Λάβας. Laodicea
Caria.

R Ectus. Calaguris.
Refectus Cornelius.
Biblis.
Ῥησικύπριος βασιλεὺς. Θρα-
κῶν.
Ῥουφῆκος Σεφιστής. Σμυρ-
ναίων.
Ῥούφος Δημ. Σαρδηνιῶν.
Ῥούφος Κλαύδιος. Patia.

Ῥούφος Μάρκος. Ῥοδίων.
Ῥούφος Νέειος. Νικόπολις
ad Istrum.
Ῥούφος Τίνος. Βιζυλιωῶν.
Ῥούφος Φλάκιος. Αἰχαιή-
τῶν.
Rullus Sempronius. Bil-
bilis.
Ῥυλλιανός. Φιλιπποπολιτῶν
Thracia.

Σ
Σ A. Εὐπυχῆς. Laodicea
Caria.
Σαβ. Μόδετος. Νικόπολις
ad Istrum.
Σιβεῖος. Φιλιπποπολιτῶν
Thracia.
Σάλλ. Ἀεῖσι αἰεῖτες. Βυζαν-
τίων.
Σάλλ. Λέων Τηῶν.
Σαλόσιος. Ἐλαϊτῶν.
Σαβριεῖνος. Πελαγονέων.
Σαυρηῖνος Ἰούλιος. Aneyra
Galatia.

Σέλευκος Μαριανοπολιτῶν.
Semp. Geminus. Sagun-
um.
Sempr. Graccus. Castli-
nat.
Sempron. Rullus. Bilbilis.
Σεξπίλιος. Ἐφείσιων.
Σεξπίλιος. Κυζικηνῶν.
Σέξτος. Μητροπολιτῶν Thry-
gia.
Σέξτος Σμυρναίων.
Σεουερεῖα Ἰουλία. Ἀκμοσέων.
Σεουερεῖα Ἰουλία. Βυζαντίων.
Σεουερείος Πομπ. Κολ. Φω-
νίων.
Σεουερέος Αἰμιλίος. Βυζαν-
τίων.
Σεουερέος Αὐρήλιος Εὐδοχῆς.
Αἰχαιέων.

Σεπτήμιος. Θυαπειριωῶν.
Σεπ. Παῖς. Ἐφείσιων.
Σερ. Ταπιαῖος. Μαριανοπο-
λιτῶν.
Σερουτίλιος Καππῶν. Ἀκ-
μοσίων.
Σερου Ῥυλλιανός. Φιλιππο-
πολιτῶν Thracia.
Σιλαρῆς. Antiochia Syria.
Σκερβωσιανός. Φωκείων.

NOMINA MAGISTRATUUM, &c.

Συΐμιος. Ἰεραπολιτῶν *Rhyrgia*.
 Σουλ. Ἐρμόφιλος. Σαρδηνιαῶν.
 Σπασίος. Οὐλ.
 Σπύριος. Σμυρναίων.
 Στασιεύς. Στασίω.
 Στερασκλής. Ἀλικαρνασσέων.
 Στραβονικανός. Ἄυρ. *Arteme Phrygia*.
 Στρατορικανός. Τημενιτῶν.
 Στρατόνικος. Ἐπίου.
 Στρατόνικος. Σμυρναίων.
 Στρατόνικος Ἄυρ. Ἰεραπολιτῶν.
 Στρατόνιος. Δυρραχινῶν.
 Sura Val. *Saguntum*.
 Συΐμιος Σμυρναίων.
 Σωκράτης. Ἀδριανουπολιτῶν.
 Σώπριος *Laodicea Carie*.
 Σάφρατος Ἀυγῆλιος. Κυζικηνῶν.
 Σάπριος. Χαλκιδέων.
 Σωπειχός Ἄυρ. Βυζαντιῶν.

Τ

Τ Αρνήσιος. Νικομηδείων.
 Tarracina. Οὐλ.
 Ταπανός Ἄυρ. Μαγνήτων *a Sipylo*.
 Ταπανός. Μακριαπολιτῶν.
 Ταπανός. Ὑπαιπιτιῶν.
 Τέρετυλλος Ἄυρ. *Apollonia Ionia*.
 Τέρετυλλος. Νιμιόπολις *ad Mesum*.

Τιβ. Ἰούλ. Φιςός. Μακριαπολιτῶν.
 Τιβ. Κριτάριος. Σμυρναίων.
 Τίπιος Ριΐφιος. Βιζυλιῶν.
 Τιτ. Αἰλ. Καπτωλίος. Βυζαντιῶν.
 Τίτος Ἀυρήλιος. Θυατειριῶν.
 Τύμιος Μάξιμος. Πανταλιπῶν.
 Τύλλ. Μάξιμος. *Vlria Trajana*.
 Tullius Cicero. *Laodicea Carie*. Μαγνήτων *a Sipylo*.
 Τύλλιος. Γνωμοδιουῶν.
 Τύλλ. Κεράππος. Περγαμηνῶν.
 Τυχιός. Νυσαέων.
 Τυχιός Ἄυρ. Μαγνήτων *ad Maandrium*.

V

V Abalathus. Παλμυριῶν.
 Val Sura. *Saguntum*.
 Vertiacus L. *Cæsaraugusta*.
 Vetus Antistius. *Gabini*.
 Vibius Marfus. *Valentia Hispania*.
 Ἰέρεας. Μυλασέων.
 Ἰῆλος Ἄυρ. Μαγνήτων *ad Maandrium*.

Φ

Φ Αἰίας. Ἐρετειῶν.
 Φανίου Ἀπέμιας. *Arteme Phrygia*.
 Φανσιανός. Μακριαπολιτῶν.
 Φιςός. Μακριαπολιτῶν.

Φιςός Αἰλ. Βυζαντιῶν.
 Φιλίππης Ἴππιος. Σμυρναίων.
 Φίλιππος Φλ. Εὐμβρέων.
 Φιλοκρέτωρ. *Arteme Phrygia*.
 Φιλοκρέτωρ Πολέμου. *Laodicea Carie*.
 Φιλομήτωρ. Μιλλισίων.
 Φιλοπάτωρ. Σμυρναίων.
 Φίλων Δαμασκ. Κλαζιμενίων.
 Φιλώτης. Δυρραχινῶν.
 Φλάκιος. Αἰζανειτῶν.
 Φλάκιος. *Antiochia Syria*.
 Φλ. Εὐμβέλας Νείχων. Ὑπαιπιτιῶν.
 Φλ. Μάξιμος Ἄυρ. Ἀλικαρνασσέων.
 Φλα. Μαυλίσιος. Τεραπολιτῶν.
 Φλ. Σουλπικιανός. Ἰεραπολιτῶν.
 Φλ. Φίλιππος. Εὐμβρέων.
 Φλαυτίος. *Perge*.
 Φρονητός. Μαγνήτων *ad Maandrium*.
 Φρονητῶν Ροδίων.
 Φρονητῶν Ἄυρ. Βυζαντιῶν.
 Φρονητῶν Ἄυρ. Μαγνήτων *a Sipylo*.

Χ

Χ Αἰρέας Ἀπιδίου. Περγαμηνῶν.
 Χρέχιος Σμυρναίων.
 Χρύσιανός. Μιθροπολιτῶν *Thessalie*.
 Χρυσόγιος. Χίω.

I N D E X

R E R U M M E M O R A B I L I U M .

A
 Bundantia. Σαρδηνίαν.
 Achelous amnis. Ἀμφιλοχίων. Οἰνάδων.
 Achilles, equi nomen. Βογυδάτης.
 Aetnaeus Juppiter. Σμυρναίων.
 Ἄεθροι Θεοί. Μυπλωαίων.
 Aetia certamina. Πεερθίων.
 Ἀδελφῶν δῆμον. Τάβρου.
 Ἀδριελυός. Ἱερειπολετιῶν Phrygiae.
 Admeta. Σαμίων.
 Adonidis horti. Σαμίων.
 Ἀδριανέα. Νικαίων Bithynia.
 Adventus Caesarum. Πεερθίων.
 Aes fluvius. Ἀπομονατιῶν in Epiro.
 Aediles. Ἀβουαίων.
 Aeliana Pincensia. Pincum.
 Aeliopolis, Damiatra. Ταντιῶν.
 Aencas Anchisen gestat. Ilium. Σερχαίων.
 Aolus. Λιθίων.
 Aequare. Ταντιῶν.
 Aequitas. Ταντιῶν.
 Aera diversae.
 ΑΙΓΑΙΩΝ.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ in Aegypto.
 ΑΜΑΣΕΙΑΣ.
 ΑΜΙΣΕΟΥ.
 ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ.
 ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ad Hippum.
 ΑΝΤΙΟΧΙΑΕ Pisiae.
 ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ Syriae.

ΑΡΑΜΕΩΝ.
 ΑΡΑΔΙΩΝ.
 ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ.
 ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ
 ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ.
 ΕΔΕΣΣΗΝΩΝ.
 ΕΜΙΣΗΝΩΝ.
 ΕΦΕΣΙΩΝ.
 ΓΑΒΑΛΕΩΝ.
 ΓΑΒΗΝΩΝ.
 ΓΑΔΑΡΕΩΝ.
 ΓΑΖΑΙΩΝ.
 ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ.
 ΘΡΑΚΩΝ.
 ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ.
 ΚΑΝΩΒΙΤΩΝ.
 ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ Caedules Syriae.
 ΝΕΑΡΟΛΙΤΩΝ Samaria.
 ΡΟΜΠΗΙΟΥΦΟΛΕΙΤΩΝ.
 ΡΑΦΙΑΣ.
 ΡΗΣΑΙΝΗΣΙΩΝ.
 ΣΙΔΩΝΙΩΝ.
 ΣΙΝΩΠΗΣ.
 ΤΑΡΣΟΥ.
 ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ.
 ΤΡΙΦΟΛΕΙΤΩΝ Syriae.
 ΤΥΡΙΩΝ.
 VIMINACII.
 ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ Syriae.
 Aera Seleucidarum.
 ΑΡΑΜΕΩΝ.
 ΑΡΑΔΙΩΝ.
 ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ.
 ΕΜΙΣΗΝΩΝ.
 ΣΙΔΩΝΙΩΝ.
 ΤΡΙΦΟΛΙΤΩΝ Syriae.
 ΤΥΡΙΩΝ.
 Aesculapius. Vide, Serpens Aesculapii.
 Aesculapius, qui Juppiter. Νικαίων Bithynia.

Aesculapius. Ἀδεσμιτιῶν.
 Ἀδεσμιτιῶν.
 Αἶζων τῶν.
 Ἄντων.
 Ἀνεραχίτων.
 Ἀνερασιπῶν.
 Ἀματσιαῶν.
 Ἀσιαίων.
 Ἀπαιπῶν.
 Διοπεριπῶν.
 Δοκιμέων.
 Εἰβλωπολετιῶν.
 Εἰλαπῶν.
 Γερμιλιῶν.
 Γορτυνίων.
 Γυθεατῶν.
 Θελυπυσιῶν.
 Ἱεραπιτιῶν.
 Καδουλιῶν.
 Κασσαρείας Γερμανικῆς.
 Κλαυδοπολιτῶν.
 Κοναίτων.
 Κυμαίων.
 Κῶων.
 Λαοδικέων Samaria.
 Μεραίων.
 Μεσολίων.
 Μιδεαίων.
 Neapolis Samaria.
 Νικαίων Κιλβιατῶν.
 Νινομυδιῶν.
 Ὀδισσιπῶν.
 Πανταλιωπῶν.
 Περραμιλιῶν.
 Ρολίων.
 Σερχηκῆς.
 Σικυονίων.
 Σμυρναίων.
 Τῆτων.
 Τημεριπῶν.
 Τλιών.
 Ταντιῶν.
 Ὑπαπιπῶν.
 Χίων.
 Aeterna Roma. Roma.

INDEX

- Æternitati Augustæ. Asia.*
Ætnæ crater. Enna.
Africa typus. Africa.
Ἀραβὴ τὴν Βοστρά.
Καρχηδονίαν.
Ἀρχιδός, bonus, propitius.
Ἀδριανοθηετῶν.
Ἀργίαν. Λευκεδίαν.
Agonotheta. Ἀπαμέαν.
*Ἀγοραίου Διός. Νικεῶν Βι-
 thynia.*
*Ἀρχαῖος Apollo. Μεγαρέων
 in Attica.*
*Agrippina, Drusilla, Ju-
 lia. Μυπλιναίαν.*
Ἄθυμβρογς. Νυσαίαν Caria.
Ajax Oileus. Λοκρῶν.
Ἄποπιῶν.
Προσαίαν.
*Alexander Macedo. Apol-
 lonia Caria.*
Μακεδόναν.
*Alexander Syriæ rex. Ara-
 mia Coeles Syria*
*Ἄλεξάνδρεια. Νικεῶν Βι-
 thynia.*
Alexandrea certamina.
Ἄθωσιπῶν.
Φιλιπποπολιτῶν Thracia.
Alimenta subministrata.
Italia.
Alpheus amnis. Ὀλυμπίας.
Amazon Cyme. Κυρκίαν.
*Amazon Hippolyta. He-
 raclea Ponti.*
*Amazon Smyrne. Θυα-
 τειρωῶν.*
Σμυρναίαν.
Amazones. Μυρσιαίαν.
*Amastris regina. Ἀμα-
 στριανῶν.*
Ambrosiæ Petre Tyris.
Amphora diota. Χίαν.
*Anadyomene Venus. Ac-
 tium.*
Ἀνάστασις Iudææ.
Ancora. Κομμαγητῶν.
Anguis. Ἰαπῶ.
Anguis e cista prodians.
Κρήτων.
Annus Novus. Σαμίαν.
*Ἀντίπατρος, Duumvir, Pro-
 consul. Ἀλκυονίαν.*
Calaguris.
- Antigonus Gonata. Ἀντι-
 γονεῶν.*
Heraclæa Thracia.
*Antinoi sacerdos Hosti-
 lius. Ἀχαιῶν Εὐμόρεαν.*
Ἀντιόχεια. Νικεῶν Βιθύνια.
*Antiochus III. Comma-
 genorum rex. Κομμα-
 γητῶν.*
*Antiochus IV. Comma-
 genorum rex. Σελευκίαν.*
*Antiochus IV. Rex Sy-
 riæ. Ἐδοσα.*
*Antiochus V. Rex Sy-
 riæ. Ptolemæis Phœnices.*
*Antipater, Caracallæ &
 Getæ præceptor. Ἰεραπο-
 λητῶν Phrygia.*
Ἀντιοχεῖνα. Τεραμναίων.
Antoniniana certamina.
Βυζαντιῶν.
Κυζικηνῶν
Aper. Λυκτίαν.
Ριμισιῶν.
Aper Calydonius. Αἰτωλῶν.
Ἀρπυιῶν.
Ναυπακτίαν.
*Apri Calydonii caput. Νι-
 κόπολις in Epiro.*
Aper sagitta transfixus.
Ἐφείων.
*Aperx, insigne Pontifica-
 tus. Iulia Traducta.*
Ἀπρίων. Ἐφείων.
Apion ab Api Ὑπαιπινῶν.
Apis. Ἀπιαραίων.
Ἐλυσιῶν.
Μέγαρχα in Sicilia.
Aprium. Σελιωτιῶν.
Apollo. Ἀκαρδίων.
Ἀμβερασιωτῶν.
Ἀμισιῶν, vel Εμισιῶν.
Ἀπυγοῶν Macedonia.
Ἀπολλωνιατῶν in Epiro.
Βλαυνδέαν.
Βισσιῶν.
Βρυγυλιῶν.
Δονίον.
Δελίων.
Γεραινωτῶν.
Γυδασιῶν.
Κυπριῶν.
Κλάρογς.
Κολοφονίαν.
- Κεραίων.*
Κυπριῶν.
Λοχθσαλιπῶν.
Μαγνήτων & Sipylo.
Μαμερτίαν.
Μαρκιανοπολιτῶν.
Μασσαλιπῶν.
Μεγαρέων in Attica.
Μεσσαμβριανῶν.
Μεθωνίαν.
Μυρσιαίαν.
Μυπλιναίαν.
Νυσαίαν Caria.
Παταρέαν.
Pella.
Ῥαφία.
Ῥηγίαν.
Σαλαπίναν.
Σελιωτιῶν.
Σικυονίαν.
Συρακοσίαν.
Ταυροδωπιτῶν.
Teanum.
Τεραπλιπῶν Syria.
Τυνδαριπῶν.
Ἰππικίαν.
Φιλαδελφεῶν Lydia.
Χαυραίων.
- Apollo & Diana. Γάζα.*
Apollo capite radiato.
Τεραπυσιῶν.
Χίαν.
Apollo cum arcu. Θυεῖαν.
*Apollo, cum lauro. Ἰερα-
 πολεϊτῶν Phrygia.*
Ταυρανῶν.
Apollo cum lyra. Κιαρῶν.
Ταυριῶν.
Τομιπῶν
Apollinis lyra Βαυρωδοσίαν.
Κόων.
Λαπιδῶν
Λαπυθίαν.
*Apollinis typus. Θυατι-
 ρηῶν*
Καρχηδονίαν.
Κυρραπιῶν.
Φωκαίαν.
Apollo Aëtiaicus. Ἀἴτιον.
*Apollo Callitecnus. Περ-
 γαμηνῶν.*
Apollo Citharædus. Κόων.
*Apollo Cocas. Ἀπυμονα-
 τῶν in Epiro.*

R E R U M.

- 'Apollo Cygno veſtus. Καλχιδόνων.
 Apollo Didymeus. Κόων.
 Μελιτῶν.
 Apollo Laſtreus. Καλυδωνίων.
 Apollo Leucadius. Λευκαδίων.
 Apollo Lycæus. Ἀργείων.
 Apollo Naimaleus. Ναρμαλέων.
 Apollo Pythius. Τεαλιαίων.
 Apolloni Sancto. Antiochia Piſidia.
 Apollo Sethroïtes. Σεθροίτης.
 Apollo Smintheus. Σμινθίων.
 Τενεδίων.
 Apollo Temenites Συρακοσίων.
 Apollo Teneates. Τενεατῶν.
 Apollo Τόξότης. Ρατῆ.
 'Απφώνος. Σεφροβλωνῶν.
 Aquila 'Αρμενίων Syria.
 'Απαμέων Phrygia.
 'Ηλείων.
 Θυαπειρωνῶν.
 'Ιδίου Διός.
 'Ιεραπειτίων.
 Κερβεπιτίων.
 Laodicea Cæles Syria.
 Λυκαίων.
 Lyla.
 Μεσσηνίων.
 Neapolis Samaria.
 Παντορμητῶν.
 Ραυεννα.
 Sinore.
 Συρακοσίων.
 Τάροσιν.
 Aquila fulmini infidens. Μαμμερτίων.
 Μαρκιανοπλιτῶν.
 Aquila globo imposita. Ἐμισλωνῶν.
 Aquila leporem discernens. Ζεφουριέων.
 Λοκρῶν.
 Aquila, Imperii symbolum. Ἀμασσίας.
 Aquila & draco. Νικομηδείων.
 Aquila dua. Hadrumetum.
 Aquila Conſulum & Impriſignia. Περωπέων.
 Aracus. Πομπηιοπολιτῶν.
 Arcadia Ægypti Provincia, unde dicta. Ὄξυρυχιτῶν.
 Ταντων.
 Archontes Athenis, Hadrianus & alii Auguſti. Αἰζαντων.
 Ἀρχόντων.
 Arcus. Parthia.
 Arcus & pharetra Ἀλιθίων.
 Armenia.
 Arcus triumphalis. Parthia.
 Arethufa. Ἐμπειριτῶν.
 Argæus mons Cappadocia.
 Argeus rex. Ἀργείων.
 Argonautæ. Κυζικηνῶν.
 Μαγνήτων ἢ Beſſalia.
 Aries. Κλαζομυθίων.
 Aries cum Mercurio. Corinthus.
 Aries cum ove. Neapolis Samaria.
 Arion. Brundisium.
 Arinoë. Ἀρσινόων.
 Ἀρχηγίτης Ἀπόλων. Ἰεραπολειτῶν Phrygia.
 Ἀρχηγίτης Ἀπόλων. Ταυρωμιθίων.
 Ἀρχιερέως. Ῥοδίων.
 Ἀρχιεραπῶν. Ἀντιόχειν Syria.
 Ἀρχοντες in plurimis oppidis. Ἐφεσίων.
 Aſclepia Soteria. Ancyræ Galatia.
 Aſclepiades. Περωσιέων.
 Aſia x i i. civitates. Κολοφονίων.
 Λαοδικέων Caria.
 Ἀσάρεχης Ῥοδίων.
 Ἀσπαδάειος Ἐφεσίων.
 Aſſarium. Χίων.
 Aſſius lapis. Ἀοσίων.
 Aſtaroth. Σιδωνίων.
 Aſtarte. Βυβλίων.
 Ὀρθοσπίων.
 Ἰεραπολιτῶν Syria.
 Σιδωνίων.
 Σμυρναίων.
 Aſy'i juſ. Ἀδμεδέων.
 Ἐφείσων.
 Atacini. Ναρβο.
 Ataulphus Roma.
 Athalaricus. Roma.
 Aitalus Priſcus. Roma.
 Ates puer. ἈΓχιλλέων.
 Αὐγυγεία. Νικηέων Bithynia.
 Auguſtus Ἐλευθέριος. Κρητων.
 Avis Threicia. Σεθροίτης.
 Axon fluvius. Καλυδόνων.
 Β
 Aalim. Σιδωνίων.
 Bacchus. Ἀδριανοπολιτῶν.
 Berytus.
 Βειατῶν.
 Corinthus.
 Διονυσοπολιτῶν.
 Γυθειατῶν.
 Ζακυνθίων.
 Θαςίων.
 Θεβαίων.
 Κερατῶν.
 Κριθίων.
 Κορυνησίων.
 Κοπιαέων.
 Κυδωνιατῶν.
 Κυπαριοσίων.
 Κόων.
 Λαμιέων.
 Λεβεδίων.
 Λεσβίων.
 Μαριαντῶν.
 Μιγρέων.
 Ναζίων in Gracia.
 Νικηέων Bithynia.
 Νιυσιέων Caria.
 Πανταλιωτῶν.
 Περωβλωνῶν.
 Πισαυσίων.
 Σιδωνίων.
 Τήνων.
 Φιλαδελφείων Syria.
 Χαλαςαίων.
 Bacchus curru tigribus juncto veſtus. Μαγνήτων a Sipſo.
 Σελευκῶν in Cilicia.
 Bacchus cum panthera. Περραμλωνῶν.

INDEX

- Bacchus cum Satyro, & vite, *Gades*.
- Bacchus, cum vite & tigride, vel panthera. *Μαγιάων*.
Μαρκιανοπολιτῶν.
- Bacillus Imperatorius. *Προσιέων*.
- Basilica. *Ραυρασί*.
- Basilica Ulpia. *Pannonia*.
- Baston de commandement. *Προσιέων*.
- Beata Roma. *Roma*.
- Bellerophon. *Ἀλαίων*.
Corinthus.
- Berenice. *Ἀρσινόων*.
- Bigæ Leonum. *Ælia Capitolina*.
- Βιθωνιάρχος. *Bithynia*.
- Blandenone. *Lanis Iulia*.
- Βουρδένης Βουρδένης.
- Bos. *Ἀβινυαίων*.
Ἀρεθιδίων.
Ἰσημιέων.
Καρυστίων.
Μαγνήτων ἢ Συρῶν.
Νικομηδέων.
Πολυβύλων.
Προσιέων.
- Bos ara impositus. *Gabini*.
- Bos cornupeta. *Bracaria*.
Γορτυλίων.
Θουρίων.
Μαυσαλιπτόων.
- Bos Marti immolatus. *Graccaris*.
- Bos pascens. *Ἀμφιπολιτῶν*.
Ἀπολλωνιατῶν in Epiro.
Pella.
- Bos cum lucente vitulo. *Κορυνησίων*.
- Bos nigra Proserpinæ mactata. *Κυζικηνῶν*.
- Bos, cur in nummis Hispanorum. *Celsa*.
- Bos vittatus, major Deorum victima. *Graccuris*.
- Boves Nicerhorium. *Βοτίφι*, urbs Phrygiæ.
Ἀΐαίτων.
- Βουλευτής. *Αρχισαλιπτόων*.
- Βουλαῖος Ζεύς. *Νικομηδέων*.
- Βουλή. *Ἀπαιμίων Phrygiæ*.
Βελγῶν.
- Βουλή & Βουλευταί. *Νικομηδέων*.
- Βουλή ἱερέῃ Ὀρθασέων.
- Βουλή Κεράτιση. *Σμυρναίων*.
- Bria oppidum sonat. *Μεσσαμειραίων*.
Mirobriga.
- Briga, in oppidis Hispaniæ. *Mirobriga*.
- Βροσπόδα ἵππων. *Νικαέων Bithyniæ*.
- Byzas. *Βυζαντίων*.

C

- Pro Σ quando cæpit in nummis & lapidibus sculpi. *Ἀγαστίων*.
Κυβῶν.
- Cabiri, & Cabiria. *Θεσσαλονικέων*.
- Caduceus, Mercurii symbolum. *Νικαέων Bithyniæ*.
Τυνδαριῶν.
- Cæsarea certamina. *Μητροπολιτῶν ἢ ἐν Ἰωνίᾳ*.
- Cæsaris Dictatoris equus. *Νικαέων in Bithyniæ*.
- Calathus frugum plenus. *Παυταλιπτόων*.
- Callitecnus Apollo. *Περγαμηνῶν*.
- Camelus. *Arabia*.
- Camelus, Arabia symbolum. *Βοβρα*.
- Cancer. *Αἰδηψέων*.
Ἀρχελαπτιέων.
Ἀμβροσιατῶν.
Βεσθίων.
Κόων.
Σινυεσαυῶν.
Σμυρναίων.
- Canis. *Κολοφονίων*.
- Cantharus Liberti Patriæ. *Ἰομβριέων*.
Καλακτιέων.
Ὀππτιέων.
Σμυρναίων.
Σιδεπτιέων.
- Capitolina certamina. *Ηελιουρόν*.
- Capra. *Αἰγαίέων*.
Ἐλυτίων.
Ἐπνα.
- Capra Junoni sacra. *Ἀρχεργιτῶν*.
- Capricornus. *Νικαέων in Bithyniæ*.
- Caput galeatum. *Τεμπολιτῶν Syriae*.
- Carisfa familia. *Emerita*.
- Carthaginienfes Sardiniam tenuere. *Καρχαλιπτόων*.
- Carthago. *Φαιερμιτῶν*.
- Carteia. *Calpe*.
- Casus mons. *Σελευκέων in Syria*.
- Cassander Macedo. *Κασανδριέων*.
- Castellum Ulpia Trajana. *Καστὸρ & Pollux Γαββύλων*.
Λακεδαιμονίων.
Ὀρθοπίων.
Λοκρῶν.
Τεμπολιτῶν Syriae.
Τυνδαριῶν.
- Castrum pilei. *Ἀπαιμίων Phrygiæ*.
Σιωραδίων.
Φακκαέων.
- Cato Euergetes ἢ Σαπίς. *Μορφυεστια*.
- Caystrus amnis. *Μητροπολιτῶν ἢ ἐν Ἰωνίᾳ*.
Νικαέων Κιλικιαῶν.
Ἰπταπιπῶν.
- Centauri. *Πειραμηνῶν*.
- Cerannius Jupiter. *Σελευκέων in Syria*.
- Cerberus. *Heraclea Ponti*.
Πισαυρίων.
- Cereales hymni. *Σμυρναίων*.
- Cereris teda. *Νισαίων*.
- Cereris tecta. *Ἀπαιμίων Phrygiæ*.
- Ceres. *Ἀδριαπολιτῶν*.
Ἀρχελαπτιέων.
Ἀρχαίων.
Γυθεατῶν.
Ἐλαψιτῶν.
Ἐρυνδίων.
Καπυαίων.
Κυζικηνῶν.
Κοπυαίων.
Λιπυθίων.
Μαγνῶν.
Μεγαρέων in Attica.
Μελιτινῶν.
Μεγαρίων.

R E R U M.

Μεταπολίτις.
 Νικουίδιον.
 Πρωσιουπιών.
 Σαρδανών.
 Σεβηθής.
 Στρατινάς.
 Συμαίων.
 Συρακοσίαι.
 Τηθύον, εὔσι.
 Τιουδε, πῶν.
 Φλαβίον, λ. πῶν.
 Ceres Θεωσφόρος. Μαγ-
 ητών a Sipylo.
 Ceres nigra. Θειλπουσιών.
 Certamina sacra Capitoli-
 na & c. Heliopolis.
 Certaminum varia nomi-
 na. Ν. κηφείαι Bithynia.
 Cervorum biga, quadriga.
 Μαγνήτων ad Maandrum.
 Cervus. Ἐφείσιαι.
 Καυλασιπῶν.
 Σπερβήλων.
 Chalcicea Minerva. He-
 raclea Ασπυνησία.
 Charites. Ἀπολλωνέαι in
 Ιονίαι.
 Ἀφροδισίαι.
 Chimera. Corinthus.
 Σειφιῶν.
 Chora inferior. Κιλθιανῶν.
 Chorepiscopi Κιλθιανῶν.
 Christopholis. Τύανα.
 Christus vincit. Βορυσθένης.
 Chrysanthina. Σαρδανῶν.
 Chryseus amnis. Afforino-
 ρισσῶν.
 Chrysiippus. Πομπηιοπολι-
 πῶν.
 Chrysiorrhoeas. Ἰεραπολι-
 πῶν Phrygiae.
 Cius, Herculis socius.
 Κιανῶν.
 Claritas Julia colonia. At-
 tubi.
 Classica colonia. Δέρων.
 Forum Italii.
 Clava Herculis. Δυρρα-
 χλιῶν.
 Συρακοσίαι.
 Claudia Augusta Pia colo-
 nia Salona.
 Cleopatra. Τεμπολιπῶν Sy-
 ria.

Cleopatra Dea Nova. Μυ-
 πλιωσίαι.
 Cloato Lugduno. Lugdu-
 num.
 Clypeus. Ἰσθμιαίαι.
 Τολυραίαίαι.
 Clypeus cum hasta. Ῥοδίαίαι.
 Colonia deducta Iymboia.
 Antiochia Pisiada, & alibi
 sarius.
 Coloniae quot in Hispania.
 Celsa.
 Commodus Juppiter Ju-
 venis. Μυπλιωσίαι.
 Commodiana Carthago,
 Paorumus. Carthago.
 Concha Tyria. Tyrus.
 Concordia Colonia. Ha-
 drumetum.
 Conditor Orbis Trajanus.
 Λυκτίαίαι.
 Conventus. Aramia Phry-
 gia.
 Copia, & Copiarum. Lug-
 dunum.
 Cornucopiae. Ἰεραπολιπῶν
 Phrygiae.
 Λοκράῶν.
 Lugdunum.
 Μαμεστιῶν.
 Μαρκιανοπλιπῶν.
 Neapolis Samaria.
 Νικαέαι in Bithynia.
 Πρωσιουπιῶν.
 Σαρδανῶν.
 Stobensium.
 Τημιζπῶν.
 Τεραιοπολιπῶν.
 Valentia in Calabria.
 Corona ederaea. Παρασι-
 πῶν.
 Corona querneae. Parthia.
 Corona spicae. Συρακοσίαι.
 Corvus. Παταρέαι.
 Corvus Apollini sacer. Σε-
 θερίτης.
 Cosmos, apud Cretenfes,
 qui Ephorus. Λυκτίαίαι.
 Cotys rex. Θερύχοι.
 Crater Aetnae. Etna.
 Cressa nota. Κυθραπῶν.
 Cretica vina. Κυθραπῶν.
 Crocodilus. Aegyptus.
 Νεταμυσία.

Nilus.
 Crus triplex, Siciliae ty-
 pus. Παορμυπῶν.
 Σελυπιῶν.
 Sicilia.
 Cubitus. Ἀσκῶν.
 Cuniculus. Hispania.
 Cupido alatus. Ὀρθασίαι.
 Παορμῶν.
 Τεραιοπολιπῶν.
 Cupido alatus cantharum
 gestans. Περσβήλων.
 Cupido cum Venere. Καρ-
 πυσίαι.
 Cupido ἰσοθέης. Παφίαι.
 Curetes armati. Μαγνήτων
 ad Maandrum.
 Cybele. Ἰεραπολιπῶν Syriae.
 Κοπαίαίαι.
 Laodicea Cavia.
 Μαγνήτων a Sipylo
 Μητροπολιπῶν Ἰσθμιαίαι.
 Πρωσιουπιῶν.
 Σιδωνίαίαι.
 Σιμεριῶν.
 Syria.
 Cybele. Τυβερῶν.
 Vlpia Trajana.
 Φακείαι.
 Cydas. Κυθραπῶν.
 Cydnus amnis. Τάγρου.
 Cygni Apollinis currum
 jungunt. Καλλυδονίαίαι.
 Cygni Veneri sacri. Κυ-
 εῖαι.
 Cyzicus rex. Κυζικηλῶν.

D.

D Actyli tres. Μυει-
 νιαίαι.
 Δαμυῖος. Μυεινῶν.
 Damyata, ubi posita. Τα-
 ντιπῶν.
 Παλοισιπῶν.
 Δ. E. Ἀρπιχῶν.
 Comana Cappadociae.
 Dea Syria. Ἰεραπολιπῶν
 Syriae.
 Decumani. Narba.
 Decuriones, qui. Corinthus.
 Δεκετημῆεις Κυθραπῶν. Berytus.
 Delphinus. Ἀγρίαίαι.
 Brundisium.

d

INDEX

Βυζαντίαν.
Corinthius.
 Delphi.
 Ἰασέων.
 Πειραιέων.
 Πελαγον.
 Δειρήνι. Γλαυκίαν.
 Σαλαμπίαν.
 Τίτων.
 Ὑδέωντιών.
 Ὑελιπῶν.
 Demetrius Nicator. *Tyrus.*
 Demetrius Poliorcetes.
 Δημητριέων.
 Demetrius Pompeii libertus. Γαδικεέων.
 Demetrius Soter. *Tyrus.*
 Demosthenes ubi obiit.
 Κιλαυριπῶν.
ΔΗΜΟΣ.
 Antiochia *Syria.*
 Ἀρχαδίας.
 Ἀθηναίων.
 Γερμίνων.
 Διαισιεπῶν.
 Ἀσολικέων *Caria.*
 Σμυρναίων.
 Συναδίων.
 Τηρόβο ἡευσπ.
 Τεμπολιτών *ad Maandrum.*
 Φιλαδελφείων *Lydia.*
 Διάβίου. Περγαμηνῶν.
 Diana. Ἀδριανοπολιτῶν.
 Ἀκμοσίων.
 Ἀρεχσιωτῶν.
 Ἀρχαλέων.
 Βερρασιωνῶν.
 Βιζυλωνῶν.
Corinthius.
 Δαδιδιανῶν.
 Δηλίων.
 Γερμίνων.
 Κλάργος.
 Κρισίων.
 Κρήτων.
 Λευκαδίαν.
 Μαγνήτων *a Sipylo.*
 Μυασιίων.
 Μυτιληνῶν.
Nepolis Italia.
 Ρατρία.
 Ρεργα.
 Περγαμηνῶν.
 Ραφία.

Ρηζίων.
 Τεμελιωνῶν.
 Ὑπατιπῶν.
 Diana bimammia. Μαγνήτων *ad Maandrum.*
 Diana Brauronia. Ασολικέων *Syria proprie dicta.*
 Diana Cotyphasia, Hammonia. Πυλίων.
 Diana cum velo, tauro vecta. Ἰκαερίων.
 Diana Ephesia. Ἀβουδωνῶν.
Corinthius.
 Διουσοπολιτῶν.
 Ἐφεσίων.
 Καδελωνῶν.
 Ἰεραπολιτῶν *Phrygia.*
 Μαγνήτων *ad Maandrum.*
 Μητροπολιτῶν τῶν Ἰαπύων.
 Μιλησίων.
Nepolis Samaria.
 Περγασίων.
 Σμυρναίων.
 Φιλαδελφείων *Lydia.*
 Diana jaculatrix. Ναυπακτιών.
 Diana Laodicena. Ασολικέων *Syria proprie.*
 Diana Laphria. Ἐφεσίων.
 Diana multimammia. Ἀφουκαίων *Phrygia.*
 Ἀσολικέων.
 Νακεσταίων.
Nepolis Samaria.
 Τηρόβορειων.
 Diana Perfica. Ἰεραρχισαίων.
 Diana venatrix. Γερμανικόπολις.
 Θασίων.
 Θυαπειρινῶν.
 Κομοσείας *Γερμανικῆς.*
 Μήλιςπολιτῶν.
 Μιλησίων.
Sicilia.
 Συρακοσίων.
 Τηρολιτωνῶν.
Uria Trajana.
 Didymea certamina. Μιλησίων.
 Didymæus Apollo. Μιλησίων.
 Didrachma Jovi Capitolino. Ἰθακία.

Digamma *Aeolicum.* Γαλαδία.
 Diglus, equi nomen. Βορυσθένης.
 Diomedes. Ἀρπυιῶν.
 Dionysia. Λεβεδίων.
 Διόνυσος. Νυσακίαν *Caria.*
 Discipulina Aug. *Sarmatia.*
 Docimus. Δοκίμειων.
 Dolichus. Ἰκαερίων.
 Domino nato Aureliano. Καδελωνῶν.
 Doninus Serapis. Ὀδυσσιετῶν.
 Δοδολωνῶν, Diana. Θυαπειρινῶν.
 Draco, Æsculapii typus. Νικομηδείων.
Troas.
 Ducenarius. Κιλικιανῶν.
 Duumvir, quis. Αἰζανιτῶν.
 Ἄλκυονίων.
Caloguris.
Corinthius.
 Δοσειών, Ἰώων. Σωιαδίων.
 Φεργίων.

E

E Deracca corona. Ἀντιοχεια *in Episo.*
 Εἰβλήν. Νυσακίαν *Caria.*
 Eragabalus Sol. Γαβαλάων.
 Elaphia Diana. Ἐφεσίων.
Elestion. Κιλικιανῶν.
 Ἐλευθέριος Ζεύς. Τροαζίων.
 Ἐμαρίου Διός. Συρακοσίων.
 Emilius, per E. Ροδίων.
 Ἐμπορειῶν. Διλυβεινῶν.
 Eraminondas ab Ἐπαμεινώνων. Σμυρναίων.
 Ἐπιδημία. Περινθίων.
 Ἐπίσκοπος. Κιλικιανῶν.
 Ἐπιφανής. Ἐδουλωνῶν.
 Eques. Μαγνήτων *a Sipylo.*
 Μασαλιπῶν.
 Equester ordo *Roma.*
 Equi Pellæi. Μακεδόνων.
 Equorum curator Æsculapius. Νικηέων *Bithynia.*
 Equorum nomina in nummis. Βορυσθένης.

R E R V M.

Equus. Ἀπιοῦναι Μασσεδονία.	Faventia colonia. Βαυκίνο.	Gallinaccorum puna.
Ἄεπιων.	Favorini dictum. Syria.	Δαρδανία
Equus Θεσσαλονικέων.	Faustiniana puellae Italia.	Gallinaceus. Caleno.
Καλαϊτών.	Felicitas Δουμέων	Γερμανικόπολις.
Κεφαλλύων.	Felicitas temporum. Λαοδύμων Caria.	Ημίρα.
Κυμαίων.	Felix Carthago. Carthago.	Καμαρινία.
Προσιδνεατών.	Felix Dacia. Dacia.	Καρυσίων.
Σαλαπίνων.	Felix Oca, Carthago. Oca.	Συσσανο.
Συρακοσίων.	Felix Ravenna Ravenna.	Τεανίτων.
Ταυχερῶν.	Felix Roma. Roma.	Gallinaceus, Æsculapio sacer. Σελινοπύων.
Φάρσεως.	Filinus tibicen. Βορσθενίης.	Gemella colonia. Tucci.
Equus Æsculapii cura. Τροάς.	Firma Colonia. Αστίγιν.	Genetrix orbis. Hispalis.
Equus alatus, in piscem desinens. Πισσυβέων.	Fiscus Alexandrinus, Asiaticus, Judaicus Ιουδαίας.	Genius urbium. Roma.
Equus, Carthaginienisium symbolum. Παγορμιτών.	Fistula Ἀρμενιέων.	Γερουσίτων. Ἀρχεπιπίων.
Equus & taurus. Ταντινίτων.	Flamines. Κοπαιέων.	Ἰεραπολιτών Phrygia.
Equus humano pede Νικησίων Bithynia.	Flamines Romae κομα.	Γλυχοί. Ἄεωιοτεϊχίων.
Equus pascens. Λαυισία Thessalia.	Flavia Faneltris. Fanum Fortune.	Ἴωνοπολετών.
Ἐργάσιος Ζεύς. Τρανών.	Flora Dea. Μασσαλιτών.	Νικομηδέων.
Erynnis. Θελοπιτών.	Foculoposito, sacrificium. Gracurivis.	Τρανών.
Ἐργυρῶν. Βαυκίτων.	Fortuna. Vide Τύχην Ἀμασίας.	Γόλγοι. Κόλχοι.
Κυμαίων.	Ἄρκεσίων.	Gothia Memoria. Roma.
Σμυρναίων.	Κεβρατών.	Γραμματεῦς. Μυλασίων.
Ενα, serpens. Μαριανοπολιτών.	Λιμυρέων.	Granatum malum. Σουριδίων.
Ευεργέτης καὶ Σατήρ. Μορυσέστια.	Μαριανοπολιτών.	Gryphus. Ἀδθηπέων.
Εὐθύνια Τεγίανων. Σαρδισίων.	Μελλισπολιτών.	Κυτορείων.
Eugenius, auriga. Βορσθενίης.	Ναξίων in Gracia.	Τητών.
Επιγορα. Γορτυνίων.	Νικηέων Bithynia.	Χίων.
Σιδωνίων.	Παρουσέων.	Apollini sacer. Ἰθαλέων.
Europa tauro insidens. Αὐφιπολετών.	Ῥοθίων.	Z
Γορτυνίων.	Σμυρναίων.	Z Pro Z in nummis.
Eu-ryyus Περραμυλίων.	Τημιετών.	Ἄρποχίων. Syria.
Σαλαμίνων.	Τεγίανοπολιτών.	Zarmigethula. Νίβρις Τρανία.
Εὐσεβία Νικηέων Bithynia.	Υρκεσίων.	Ζεύς Ἐλευθέριος. Συρακοσίων.
Euthymius pycra. Βορσθενίης.	Fortuna tyri varii. Καλαχιδίων.	Ζεύς Ἐργάσιος. Τρανών.
Euthymius, auriga. Βορσθενίης.	Fruyifera Colonia. Hadrumetum.	Ζεύς Κριταζηνός. Γάζα.
Expeditio Aug. Parthia.	Fulmen. Ἀμάντων.	Ζεύς Μαλλόπιος, Ἀράτεος, Σπρασπίος. Τρανών.
Exiules Reduces. Roma.	Μασσικίων.	Ζεύς Πολιεύς. Τροίσιων.
F	Fulmen Jovis symbolum. Σελουκείων in Syria.	Ζεύς Φιλαλλήνης. Λαοδικέων Caria.
Aces Μετακίων.	Fulmen & arcus. Σελεύων.	Ζεύς Φίλιος. Περραμυλίων.
Τρανών.	Furia. Ἀπιοχίων Syria.	Zofstia Minerva. Λοκράτων.
G	G	H
Alea. Βυζαντίων.	G	Pro EI. Ἐφεσίων.
Gallia tres. Remi,	G	Hadriani principatus anni. Κιλίκων.
d ij	G	d ij

INDEX

Hadrianus Στρατηγός.
Μυπλῳαίων.
Harpocrates, Μειλαφτῶν.
Περσῶν.
Προσπυνοῦτων.
Τρεῖς ἀνοπλιτῶν.
Harpysia. Γαλακίως.
Hasta. Πολυρῳῶν.
Ἡγεμονία. Περσῶν.
Ἡγεμονία. Φιλιπποπολιτῶν
Thracia.
Hector. Πίυμ.
Helene. Ἐλευσίων.
Heliopolis. Corinthus.
Ἡλία certamina. Ἐμισιοῶν.
Hertanomos & Heptapopolis. Ὁξυρυσχῶν.
Hercules. Ἀδριανοπολιτῶν.
Ἀρχελαίων.
Ἀμασειῶν.
Ἀμφιλοχίων.
Antium.
Ἀπολλωνιατῶν in Epiro.
Βαρρασιῶν.
Berytus.
Βοιωτῶν.
Βρυζῶν.
Brundisium.
Corinthus.
Ἐρυθρίων.
Γεζμῶν.
Γυθιατῶν.
Heraclaea Acarnania.
Heraclaea Ponti.
Heraclaea Trachin.
Himera.
Θασίως.
Θηβαίων.
Καλαπασιῶν.
Κασανδρείων.
Κεφαλιβόσιων.
Κυζικῶν.
Κώων.
Λακεδαιμονίων.
Μελιταίων.
Νυσαίων *Sarica.*
Πειθῶν.
Πειλῶν.
Ρεζισίων.
Σαυθῶν.
Σαμίων.
Σπυφαλίων.
Suessa.

Συνιαδέων.
Συρακυσίων.
Ταυροφριτῶν.
Ταραντρῶν.
Τηροδοθρέων.
Τημεριῶν.
Τομιτῶν.
Τυρῶν.
Τυρῶν.
Τυρῶν.
Φαγσίων.
Φθιατῶν.
Φλαβιοπολιτῶν.
Χαονίας.
Χίων.

Hercules Centaurum conficit. Ἀιτωλῶν.
Hercules Commodianus. *Roma.*
Hercules Commodus. Ἰουλιπολιτῶν.
Hercules ebrius. Θηβαίων.
Κεζπονικῶν.
Hercules cum hydra. Ρεζισίων.
Hercules leonem suffocat. Γεζμῶν.
Καρπηθίων.
Herculem. Μυπλῳαίων.
Herculi Augusto. *Patra.*
Herculis clava Μακεδόνων.
Herculis templum. *Gades.*
Herculeus scyphus. Θηβαίων.
Hermus amnis. Σαυθῶν.
Σμυρναίων.
Τημεριῶν.
Hero. Ἀθηνῶν.
Ἄλωσῶν.
Heros, heroïna. Μυπληναίων.
Hippolyta Amazon. *Heraclaea Ponti.*
Hippopotamus. *Nilus.*
Homerus. Ἀμασειῶν.
Ἰπῶν.
Μυρναίων.
Χίων.
Homerus Melcfigenes. Σμυρναίων.
Hyblaum mel, Hyblaea Dea. Ἐλας.
Hygia. Αἰζασιῶν.
Ἀρχελαίων.
Ἀμασειῶν.

Εἰζωπολιτῶν.
Ἐλαίτῶν.
Ἰεραπολιτῶν *Phrygia.*
Ἰουλιπολιτῶν.
Καδδῶν.
Nepolis Samaria.
Nemusus.
Νικαίων Κιλικιατῶν.
Νικαίων *Bithynia.*
Ὀδησσειῶν.
Περραμιῶν.
Σελινοπῶν.
Σικυονίων.

⊙ Ἐα Ράμν. Ἐλαίτῶν.
Ἐρμακπιλιτῶν.
Θεοὶ ἀρχαῖοι. Μυπλῳαίων.
Θεός, Divus. Φιλιπποπολιτῶν *Arabia.*
Θεσμοφόρος Ceres. Μαγνήται α *Sylo.*
Θρέχων κοίτη. Φιλιπποπολιτῶν *Thracia.*

⊙ I Anus biceps. Πανορμιστῶν.
Iasonis templum. *Abdera Hispania.*
Ἰασὸς Ἄσκληπιοῦ filia. Ἰασὸς.
Ibis *Egyptus.*
Ἰδειῶν. Τεζμῶν.
Γεζ Βουλή Ὁρθοπέων.
ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ.
Ἀδριανοφριτῶν.
Βαγινδασιῶν.
Βλαυδιῶν.
Cappadocia.
Δαδισίων.
Γοδάρων.
Θυαπειρῶν.
Ἰεραπολιτῶν *Phrygia.*
Ἰεραρχοσφρέων.
Πίυμ.
Κυδορεατῶν.
Κυμαίων.
Κυφῶν.
Μαγνήται α *Sylo.*
Προίεμαῖς *Phaenices.*
Σκηψίων.
Σμυρναίων.
Τηνηφῶν.
Τελοπιτῶν ad *Melanthum.*
Υπαπιπῶν.

R E R U M.

Χρυσορέων.
 Ἰερός Ἰσίδιου. Περσῶν.
 Ἰερός ἀγῶν. Σιδιτῶν.
 Igne puro altaria adolentur. Κυαρῶν.
 Παφῶν.
 Imperator in nummis, quid sit. *Germania*.
 Injthimevus rex. Θεσπυρίων.
 Ino. *Corinthus*.
 Inspectores. Κιλικιαῶν.
 Invieta Roma. *Roma*.
 Iotape. Κομμαχηῶν.
 Σεβαστιῶν.
 Iphigenia. Ἰχθιαῶν.
 Isclastica certamina. *Heliopolis*.
 Isis. *Antiochia Pisidia*.
 Ἀραβίων.
 Ἀρβίων.
 Βασιλειῶν.
 Ἰεραπολεϊτῶν *Phrygia*.
 Κεπτιῶν.
 Νικηῶν *Bithynia*.
 Ρήσαστιῶν.
 Σμυρναίων.
 Isis Faria. *Pharus*.
 Isthmia certamina. Θεσσαλονικίων.
 Ithomates Juppiter. Μεσσηνίων.
 Itona Pallas. Θεσσαλίων.
 Juba rex. *Casarea Mauritanica*.
 Julia Procla. Μυπλιωίων.
 Juno, Γαβαλέων.
 Μελιταίων.
 Στυμφαλίων.
 Τυοδουρεῶν.
 Ὑπαπιπῶν.
 Χαυραίων.
 Juno cum pavonibus. Σαμίων.
 Juno in curru juncto pavonibus. Κάων.
 Juno Argiva. Ἀρβίων.
 Juno Axia. Ἀξία.
 Juno Martialis. Σαμίων.
 Juno sceptrifera. Βρεσπιῶν.
 Juno velata. Μαβίων.
 Σαμίων.
 Junonium sceptrum. Σαμίων.
 Juppiter. Αἰζανιῶν.

Ἀμαίτων.
 Ἀμαρτυριῶν.
 Ἀμφερχικιαῶν.
 Ἀθηδονίων.
 Ἀποχίων *Syria*.
 Ἀρπιπολιῶν.
 Ἀρζυρῶν.
 Ἀπολιονατῶν *Epiri*.
Corinthus.
Dacia.
 Ζακυνθίων.
 Ζεφυριῶν.
 Θεσσαλίων.
 Κενταυρίων.
 Κεφαλειδισίων.
 Κλαυδοπολεϊτῶν.
 Κυμαίων.
 Κυαρῶν.
 Λακεδῶν.
 Μαγνητῶν *a Sipyle*.
 Μαβίων.
 Μεθονίων.
 Μεσσηνίων.
 Μετροπολεϊτῶν Ἰσθμίων.
 Μυτιλησίων.
 Μυλασειῶν.
 Νισαίων.
 Πανθεμιτῶν.
 Περγαμιωῶν.
 Πικετιῶν.
 Ραβίων.
 Σαμίων.
 Σικυωνίων.
 Συεδρέων.
 Σωτηριῶν.
 Συρακυσίων.
 Τεγεῶν.
 Τομιτῶν.
 Τερεντιῶν.
 Φιλαδελφείων *Lydia*.
 Χίων.

Juppiter Aetæus. Σμυρναίων.
 Juppiter Amicus. Περγαμιωῶν.
 Juppiter Athous Ἀθαῶν.
 Juppiter Bualtos seu Confilianus. Μυπλιωίων.
 Juppiter Ceraunius. Σελευκίων *in Syria*.
 Juppiter Forensis. Νικηῶν *Bithynia*.
 Juppiter fulminator. Καρπυίων.

Juppiter Hammon. Κενταυριῶν.
 Καταλάων.
 Κυζικιαῶν.
 Κυρῶν.
 Μυπλιωίων.
 Τυβίων.
 Juppiter Hospitalis. Κυαρῶν.
 Juppiter Juvenis Commodus. Μυπλιωίων.
 Juppiter Καταβάτης, Hieroccius, Milichius. Κυβηρισῶν.
 Juppiter Liberator. Τερεζίων.
 Ραία.
 Juppiter Μελίχιος Ἀρβίων.
 Juppiter Nicephorius. *Nicephorium*.
 Juppiter Olympius. Ολυμπίων.
 Συρακυσίων.
 Juppiter Πανέμιου. Χαυραίων.
 Juppiter Philaethes. Λαοδικίων *Caria*.
 Juppiter Salutaris. Νικηῶν *Bithynia*.
 Juppiter Σπλαγχνομήτης. Κυαρῶν.
 Juppiter Tonans. Καυλαναίων.
 Justinopolis. Ζενίων.
 Ἰσίων, Δοσειῶν, Φρυγίων.
 Ioum commune. Κολοφώνων.
 Iones in Thracia. Πεσινθίων.

K
 K Αισυριῶν certaminum. Φιλίποπολιτῶν *Thracia*.
 Καμαρέτης. Νυσσίων *Caria*.
 Καππατεία χάρις α. Κιλικίων.
 Καταβάτης Ζεύς. Κυβηρισῶν.
 Καταυρῶν πόλις Λαθίων.
 Κοινό. Μακεδόνων.
 Κοινοῖα. Ἐφεσίων.
 Κομβόβια. Νικηῶν *Bithynia*.
 Κόρη Minerva. Λεσβίων.

INDEX

Κόρη, Proserpinā. Κυζι-
κηνών.

Μιανίων.

Κορυφά Κορυμβείων.

Κροτήρι Βουλή Σμυρναίων.

Κροτήρι Νικαρόβρι. Ἀβελ-
λαίων.

Κύλιμα nymphā. Κρότων.

Κύριος Σελεύτης. Ὀδυσσει-
τῶν.

L

L Pro Λυκίανος Πινα-
μυς.

Labarum. Cappadocia.

Damascus.

Hadrumentum.

Pannonia.

Parlais.

Syria.

Labyrinthus. Κνωσίων.

Lampades. Βυζαντίων.

Τικωνῶν.

Laphia, & Laphria Dia-
na. Ἐφεσίων.

Latona. Τεμπολιτῶν ad
Mandrium.

Latos, uibs. Καμελέε.

Laurus. Καλχεδονίων.

Leander. Ἀβυδυνῶν.

Ἀλαγῶν.

Legio sextum Pia, sextum

filialis. Lugdunum.

Leo. Κερραιπίων.

Λεοπίων.

Λεοτεπολιτῶν.

Μαωσαλιτῶν.

Μιλυσίων.

Συρακοσίων.

Τελιπῶν.

Χερρυσίων.

Leo cum cantharo. Ni-
κείων Bithynia.

Leo hinnulum vorans.

Κροανδελείων.

Leones Antonii. Lugdu-
num.

Lepus. Ῥητίων.

Leucophryene Diana.

Μαγνητῶν ad Mandrium.

Λεπὸ. Τεμπολιτῶν ad Maan-
drium.

Liber Pater. Vide Bacchus,
in hoc indice.

Γεδιατῶν.

Νικείων Bithynia.

Ὀποτίων

Libera Dea. Βυζαντίων

Libera, five Proserpina.

Enna.

Liberalia, a Libero Patre.

Λιβερτίων.

Liberalitas Julia. Eborā.

Liberator Juppiter. Τεμ-
πιτῶν.

Λιβέρτιος.

Libertas Κερραιπῶν.

Νυσαίων Caria.

Τάξου.

Τημεριτῶν.

Libertatis signum. Κυπα-
ριστιέων.

Lingua in Asia minore

plures Ἱεραπολιετῶν Phry-
gia.

Locupletatori orbis. Italia.

Lotus herba. Σεδρωτίτης.

Lucani Germania.

Luciferi stella, quæ & Ve-
nus. Καρπασιέων.

Lucina. Αιγίέων.

Lucatores insculpti num-
mis. Ἀσπιδίων.

Luna Βυζαντίων.

Κυθονιατῶν.

Σαμίων.

Luna, Diana. Ἰκχειών.

Luna falcata. Teanum.

Luna effigie Julia, Ma-
max. Σμυρναίων.

Lunus Deus. ἀπεγνα Γα-
λατία.

Antiochia Pisidia.

Γαλιών.

Ἰουλιεπολιτῶν.

Καρίων.

Μαγνητῶν ad Maan-
drium.

Νυσαίων Caria.

Συπιδίων.

Σιζιδουδίων.

Lupa Remum & Romu-
lum lactans. Ἐφεσίων.

Hadrumentum.

Neapolis Samaria.

Lupus. Ἀργείων.

Ἰλνδα.

Lupus-piscem vorat. Φε-
κείων.

Lupa, Ἀλυμνίων.

Λυκίων.

Τητίων.

M

Mlander amnis. Τεμ-
πολιτῶν ad Maan-
drium.

Malum Punicum. Μυρίων.

Σιωαδίων.

Maniana puellæ. Italia.

Marciana foror Trajani.

Μαρκιανοπολιτῶν.

Martinus. Φιλιπποπολιτῶν

Arabia.

Μάγρας Ἐφεσίων.

Γάζα.

Mars. Ἀμασειανῶν.

Ἀπολλωνιατῶν in Epiro.

Μαμερτίων.

Μετροπολιτῶν Phrygia.

Τερεκίων.

Mars Gradivus. Sebaste

Palestina.

Mars Lacedæmoniorum

Deus. Σμυρναίων.

Martialis Juno. Σαμίων.

Mater Deum. Ἱεραπολιε-
τῶν Phrygia. Vide Cybele.

Matroum. Σμυρναίων

Medusæ caput. Larissa

Thessalia.

Neapolis Italia.

Παρίων.

Συρακοσίων.

Meleager. Σαμίων.

Meles amnis. Ἀμασεια-
νῶν.

Σμυρναίων.

Melicertes Corinthus.

Memoria Gothica Romæ.

Mercurius. Ἀδριανοπολι-
τῶν.

Ἀπολλωνιατῶν in Epiro.

Ἀρχαδίων.

Βιθυσιέων.

Corinthus.

Γορτυνίων.

Heraclea Picria.

Κεφαλοδισίων.

Λεπίς.

Μεσσηνίων

Νυσαίων Caria.

Συλλατίων.

Συσσανα.

Τικωνῶν.

R E R U M.

Τωνδουριτῶν.
 Mercurius cum aricte. Κο-
 rinthibus.
 Patra.
 Παυταλιωτῶν.
 Mercurius petasatus. Κα-
 πυριῶν.
 Καρυφῶν.
 Mercurius Χερειδῆτος. Σα-
 μῶν.
 Mercurii caduceus. Σα-
 μῶν.
 Meta. Ἀπομωνιατῶν in
 Epiro.
 Metallum Noricum. Νο-
 ricum.
 Metallum Ulpianum, No-
 ricum, Delmaticum.
 Pannonia.
 Μηλόπος Ζεύς. Τριανῶν.
 Μύκων. Σαμῶν.
 Μητρόπολις qua. Ἀμασειᾶς.
 Μητρόπολιτῶν ἧδ' ὡθ' τῶν
 Πυραμῶν Μορμυθίας.
 Miletus. Κυδωνιατῶν.
 Minerva. Λοκρῶν.
 Νολιαίων.
 Σιλευκῶν in Cilicia.
 Vide Pallas.
 Minerva Chalciceca. He-
 raclea Acarnania.
 Minerva Equestris. Γορτυ-
 νῶν.
 Minerva Medica. Νιχιδέων
 Bithynia.
 Minerva Zosteria. Λοκρῶν.
 Minotaurus. Ἀμβερακωῶν.
 Caleno.
 Γέλας.
 Θυριέων.
 Καπυριῶν.
 Neapolis Italia.
 Νολιαίων.
 Πυπελιωτῶν.
 Σελιωτιῶν.
 Sessano.
 Ἰθιτιῶν.
 Ταυροβριτῶν.
 Mithridatus. Βυζαντιῶν.
 Maesia superior. Vimina-
 cium.
 Moneta impetrata. Patra.
 Moneta impetrata permis-
 su Augusti. Siscia.

Moneta Procuratores Sif-
 ciae.
 Mutes. Τενιδῶν.
 Μυσίας ἔχων Κιλιβιανῶν.
 Mytiemarchia. Ῥοδῶν.

N

Nαυαρχίς. Δοξῶν.
 Περραιμῶν.
 Σιδυριῶν.
 Navis, insigne Tarfensium,
 & aliarum civitatum.
 Περεθῶν.
 Τάρσου.
 Navis in nummis. Γαδυ-
 ρέων.
 Σμυρναίων.
 Navis plenis velis fertur,
 Felicitatis symbolum.
 Κορυχέων.
 Navis Pratoria. Νικομη-
 δέων.
 Valentia in Hispania.
 Navis prora. Σκυριῶν.
 Τεσσαλονικῶν Syria.
 Χελιδνεαίων.
 Nauficaa. Μυπλιωτίων.
 Nemea certamina. Θεσσα-
 λονικέων.
 Nemeſis. Ἀθριανοπολιτῶν.
 Σμυρναίων.
 Τριανῶν.
 Νέοι Ἡῆλιοι. Σαμίων.
 Νεωκόρου, qui. Ἀβυλλοίων.
 Neptunus. Ἀπομωνιατῶν in
 Epiro.
 Ἀρχαλιωτῶν.
 Βεργυτίων.
 Βισαυτιῶν.
 Βυζαντιῶν.
 Corinthibus.
 Δημητριάδων.
 Πισαυριῶν.
 Προσιδωρεατῶν.
 Σαλαντιῶν.
 Σαμίων.
 Σιτυρεοστανῶν.
 Σκυριῶν.
 Σολοιτωῶν.
 Τκυῶν.
 Τρεμιθοπολιτῶν.
 Τδρασιῶν.
 Χιῶν.

Neptunius tridens. Λιπα-
 ρεῶν.
 Nestor. Πυλῶν.
 Nestorii patria. Καισαρείας
 Γορμαρικῆς.
 Nicephorius Juppiter. Ni-
 cephoriuum.
 Nicias. Ἀρχεγοιτῶν.
 Νίκη Pallas. Μακεδονῶν.
 Noctua, Palladis symbo-
 lum. Ἀνδριῶν.
 Νεγκυριῶν.
 Καμαρειαίων.
 Λιβιδῶν.
 Λυκίων.
 Μύραξ in Sicilia.
 Μεταπολιτῶν.
 Ὀλυμπίων.
 Noctua. Πολυβριλιῶν.
 Πελλῶν.
 Τελλῶν.
 Noricum metallum. Ραπ-
 νονία.
 Nota Cressa. Κυδωνιατῶν.
 Nova Ceres Sabina. Μυπ-
 λιωτίων.
 Nova Juno Livia. Μυπ-
 λιωτίων.
 Nova Venus Julia. Μυπ-
 λιωτίων.
 Novi Soles. Σαμίων.
 Novus Bacchus Caracal-
 la. Μυπλιωτίων.
 Nux pinca. Augusta Vin-
 delicorum.
 Ζ
 Ζηλος. Κυμαίων.
 Ο
 Ο Pro O Ῥοδῶν.
 Ὁ Ὀσολος. Νισαίων.
 Octavianorum Colonia.
 Forum Iulii.
 Oecumenica certamina.
 Heliopolis.
 Νυσαίων Cugia.
 Οἰκουμηνικός ἀγῶν. Σιδητῶν.
 Τάσου.
 Olympia certamina. Θεσ-
 σαλονικέων.
 Olympius auriga. Βορϋ-
 δέων.
 Olympius Hadrianus. Ἀθη-
 ναίων.
 Ἐφείων.

INDEX

- Σμυρναίων.*
 Olympius Juppiter. *Λαδικαίαι Caria.*
Συρακοῦσιν.
 Oppidum mœnibus circumtum. *Κροτωνιῶτῶν.*
 Orbis Praefes Juppiter. *Τυοδαριῶτῶν.*
 Orgia Bacchi. *Μακριακασπολιτῶν.*
 Oriens radiato capite. *Ροδωσιῶτῶν.*
 Origini Ang. *Siscia.*
 Oſinis. *Νικηέων Bithynia.*
 Ovifera Ceres. *Μακρῶν in Attica.*
 Ovis Idulis. *Πανορμιτῶν.*
- P
- P** Acsenis colonia. *Deul-ton.*
 Paetolus. *Γεωπολειτῶν Phrygia.*
 Paean, Apollo. *Νυσαέων Caria.*
 Palæmon, sive Melicertes. *Corinthiis.*
 Palladium. *Ilium.*
 Pallas. *Αἰτωλέων.*
Ἄμιασις.
Ἄμιτος.
Ἀνθελίων.
Ἀπιοχέων ad Euphratem.
Ἀρμενίων.
Ἀσκαλωνιτῶν.
Berytus.
Damascus.
Γαβαλέων.
Γαδαρέων.
Heraclea Acarnania.
Θεσσαλον.
Ἰεραπολιτῶν.
Ἰητῶν.
Ilium.
Κλαζορμῶν.
Κλεωναίων.
Λακεδαιμονίων.
Λεβητίων.
Λεσβίων.
Μαγνήτων ad Maandrum.
Μαγνήτων.
Μακυσέων.
Μακριακασπολιτῶν.
Μελισπολιτῶν.
Μεταπορτίων.
- Νικηέων Bithynia.*
Ὀξύευσχῶτῶν.
Ραινα.
Ρελιναίων.
Pella.
Πικερυέων.
Πελωτιῶν.
Ρυλιῶν.
Ρῦτιῶν.
Ῥοσασπίων.
Σαμῶν.
Σαλαντιῶν.
Σαρδανῶν.
Σιδητιῶν.
Σμυρναίων.
Stobœsum.
Συρακοῦσιν.
Τεγεῶτῶν.
Τυροπορέων.
Τυμφῶν.
Ἰδναίων.
Ἰελητιῶν.
Φέσσουλος.
Φλαυιοπολιτῶν.
Vide Minerva.
- Pallas Ithomia. *Μακροπολιτῶν Thessalia.*
 Pallas Nîum. *Μακεδόνων.*
 Palma Alexandria Aegypti. *Βαβυλῶν.*
Ἰητῶν.
Neapolis Samaria.
Phœnice
Σεπφολιῶν.
Συβείων.
Τεπολιτῶν Syria.
Tyrius.
- Palma in ara enata. *Tarraco.*
 Palma Cretica. *Πελοποννήσιων.*
 Palma Cypriaca. *Λαπιθίων.*
 Πάνδημος Ζεὺς, Ἀφροδίτη. *Συνταδέων.*
 Πανήγυρις, Conventus. *Αραμία Phrygia.*
 Papaver cereale. *Ἰεραπολιτῶν Phrygia.*
 Papilio. *Σολοιτῶν.*
 Παρχλία Ephesus. *Σμυρναίων.*
 Parazonium. *Ροδωσιῶν.*
 Parthenope. *Neapolis Italia.*
 Patricia colonia. *Corduba.*
- Pavones. *Σαμίων.*
 Pax. *Νυσαέων Caria.*
 Pax Augusti. *Dacia.*
 Pax fundata. *Peria.*
 Pectunculi. *Κυμιαίων.*
 Pegasus. Ἄναφλυσιῶν. *Corinthiis.*
Ἐυπορειῶν.
Heraclea Trachin.
Κοκκυβείων.
Λοκρῶν.
Meliomastriaci.
Συρακοῦσιν.
 Pelagia Veneri. *Actium.*
 Pelamides. *Βυζαντιῶν.*
 Πελαγίος. *Μεσσαριῶν.*
 Peraquatores. *Κιλικιαῶν.*
Τιαριῶν.
 Perſes, Perſei F. *Θασιῶν.*
 Perſica Diana. *Ἰερακασπείων.*
 Perſici, in Lydia. *Ἰερακασπείων.*
 Petra Ambrosiæ. *Tyrus.*
 Phœtra & clava. *Ἰππιπολιτῶν.*
 Pharus. *Τορωναίων.*
 Philadelphica certamina. *Περσείων.*
Σαρδανῶν.
 Pileata Armenia. *Armenia.*
 Pileata Dacia. *Dacia.*
 Pileoli Castorum. *Φοκείων.*
 Pincensia certamina. *Pincium.*
 Πίσις. *Κομμαγητιῶν.*
Σιβασιῶν.
 Pitaneus Pitanes conditor. *Πιπταίων.*
 Pinnæus amnis. *Αἰγαίων.*
 Pius Felix. *Λαοδικέων Caria.*
 Pluto Proserpinam rapiens. *Καππακίων.*
Ὀρθασίων.
Σαρδανῶν.
 Poculum. *Νικηέων Bithynia.*
 Polemon Aristidis magister. *Ἀβελλοίων.*
 Polemon rex. *Λαοδικέων Caria.*
 Πολιεύς. *Τεγεῶτων.*
 Πολιεύς Ζεὺς. *Τεγεῶτων.*
- Pompeius**

R E R U M.

Pompeius M Ρομπηίου-
 λιτών.
Pontifices Κοπάειοι.
Pontus Ροιμονόβιας, Cap-
 padocicus & c. Νόαρχισσα-
 ρείας.
Populus Romanus Ααοδι-
 κέω Cυρια.
Præfctura Περσέων.
Præfens Numen Έδοςνάθ.
Præfes O bis Juppiter.
 Τιωθεπίν.
Præfes ήγεμόν. Φιλιππο-
 πολιτών Ibraeia.
Prætor, quis. Αίζαντών.
Prætoria colonia Augusta
 in Salaffis.
Precibus & igne puro al-
 taria adolentur. Κυρσίωι
Priapus Λαμψακινών.
Procla Julia Μυπλωών.
Proconful Cypri, & Cie-
 ræ. Κυρσίωι.
Procurator Αδλωά Νικχέωι
 Bithyia.
Propriatore Dacia.
Propriatores, & Procon-
 sules *Tolietum*.
Proserpina Δρεπάτων.
 Επυια.
 Ήπκωνέων.
 Κυζικινών.
 Λοκρών.
Μανίων.
Ροδίωι.
 Σαρρακωνών.
Provincia orbis Romani,
 alia Augusto, alia Se-
 natui Populoque cefse-
 runt. Hifpania.
Prusias Προγυσιέων.
Prytanis. Ροδίωι.
Ρρώπι, & Ρρώπιον Ασίας.
 Σμυρναίων.
Ρρώπι civitas quæ. Αμο-
 σείας.
Ρρώπι Βιδωβίας. Νικομη-
 δεια.
Ρρώπι Λέτρου Μυπλίων.
 Μυπλίων.
Ρρώπι Μαγίων Σάρδης.
 Μαγίων.
Ρώπι Τεμπολιτών. Τεμπο-
 λιτών Syria.

Ρεβότι τ'έπαρχας. Νικχέωι
 in Bithyia.
Protocolimus Λυκτίων.
Ρεζάτωι. Περζαμλωνών.
Ptolemaus & Berenice, &
 Aifinoë Αρρηπτόων.
Ptolemaïs Cyrenaïca. Βαρ-
 χηών.
Punicum malum. Μπλ'ων.
Puvic mali flous. Σπασίων.
Pyrrhus rex Θεσορωατών.
 Φθίας.
Pythagoras. Σαμίων.
Pythii ludi. Θεωαλουικέων.
 Περσθίων.
Pythius Apollo. Τεραμια-
 τών.
Pythodoris regina. Ααοδι-
 κέωι Caria.

Q

Quadrige Θιερμπών.
Quadrige equos ha-
 buere quatuor εκ τετρα-
 λώλου Συρακυσίων.
Quattorum nomina in
 nummis. Μακεδονίων.

R

Rector Orbis. Παλ-
 μωνωνών.
Reliqua vetera abolita.
 Ιταλίων.
Remus & Romulus. An-
 tiochia Pisidia, & c.
Rhescuporis rex. Θραξίων.
Rhodope mons. Φιλιππο-
 πολιτών Ibraeia.
Rhæ metalces rex. Θραξίων.
 Ρ'όων. Έλαγών.
 Λοκρών.
**Romæ & Augusto Tem-
 plum**. Roma.
Romæ & Imperio. Corin-
 thus.
Rosa. Ροδίωι.
Rota. Louveria.
Rusticus faccum humeris
 gestat, colonix symbo-
 lum. Τεμπολιτών Syria.

Σ

Σ Pro Z in nummis.
 Αζωπίων.
Saccum humeris vir ge-
 stans, colonix symbo-
 lum. Cælium.

Sacerdos Perpetuus, δ'ε-
 λειν Αφροδισίων.
 Περσέων.
Sacra Romana Roma.
Sataba Indaria. Sarcabia.
Sagaris. Νικχέωι Bithyia.
Sais Minerva. Σαίτων.
Salus, & Sanitas. Νικχέωι
 Bithyia.
Salutaris Galatia. Πεωι-
 πωτίων.
Salutaris Phrygia, Gala-
 tia. Φρυγίων.
Sappho Λεσείων.
 Μυπλίων.
Satyri cum Baccho. Νυ-
 σαέων Caria.
Scorpius. Africa.
Scriba. Έφείσιων.
 Μαριαωνπολιτών.
 Μυλασιών.
Scyphus Hercules. Θη-
 βαιών.
Σιδύς pro Zeus. Τεριζών.
Σεβόσμμα. Βοβρα.
Securis. Τερεσίων.
Securitas. Βεργυιου.
Senaculum. Ήεραπολιτών
 Phrygia.
Senatus sacer, & Deus.
 Κυρρασιών.
Σεβέρεια Νικχέωι Bithyia.
Severiana certamina. Πε-
 ρυθίων.
Serapion a Serapi. Τ'πασ-
 πινών.
Serapis. Αβυθωνών.
 Απ'ηλέων.
 Βαμυδασιών.
 Βεργυιου.
 Διδόσπολις.
Ήεραπολιτών Phrygia.
 Κλαζομειών.
 Λυκοπολιτών
 Μισσαμβελικωνών.
 Όδηωειτών.
 Περσθίων.
 Σαρδικωνών.
 Σμυρναίων.
Serpis & Ifis. Περσθίων.
Serpens Æsculapii. Αβω-
 ιοπειχτών.
Αρπυια Phrygia.
 Αοσιών.

INDEX

- Κασιωπαίων.
 Serpens pluribus involutus (piris). Καλαπαιών.
 Νικαίων Bithynia.
 Πανταλιωτών.
 Τεμιτών.
 Serpentes Bacchi orgiorum symbolum, Μαρκιαροπολιτών.
 Siderens, equi nomen. Βορυθίων.
 Signa militaria. Νικαίων Bithynia.
 Philippi, ἔθ.
 Signis receptis. Sarmatia.
 Signis recuperatis. Parthia.
 Silphium. Κυρίων.
 Sipylos Agenoris F. Μαλινίων a Sipylo.
 Sirenes tres. Neapolis Italia.
 Sistrum. Ægyptus.
 ΣΚ. Pro Senatufconsulto. Ἀποχίων Syria.
 Smyrne Amazon. Θυαπειλών.
 Σμυρναίων.
 Sol radiato capite. Ἀδελιοπολιτών.
 Κυπείων.
 Νικαίων Bithynia.
 Ῥοδίων.
 Σπασίων.
 Sol & Luna sanitatis præfides. Μιλυσίων.
 Solis habitu Alexander Severus. Σμυρναίων.
 Soles Novi. Σαμίων.
 Solon. Μητροπολιτών Ἰσθμίων.
 Solymus. Τερμυσίων.
 Soteria Afclepia. Αncyra Galatia.
 Speciosus, equi nomen. Βορυθίων.
 Sphinx. Ἄγριος.
 Γαβαλιών.
 Γεργυρίων.
 Χίων.
 Sphinx Hortensii. Αιλυεσιών.
 Spica. Africa. Alexandria.
- Iulia Traducea.
 Καπαιών.
 Μητροπολιτών Phrygia.
 Νισαίων.
 Ῥελιτών.
 Φιλιωπολιτών Thracia.
 Spica & papaver. Πεαιριών.
 Spicifera Ceres. Συρακοσίων.
 Splendidus Senatus. Γορτυρίων.
 Stadia Rhodus. Κνιδίων.
 Stephanas auriga. Βορυθίων.
 Stephanephorus. Μαγνητιών a Sipylo.
 Στρατηγός quis. Αἰζανιτών.
 Λορχίων.
 Sudaria Sataba. Satabis.
 Sufes. Carthago.
 Sunias, fons. Πομπηιολετών.
 Sus apud Cretenses animal sacrum. Περασίαν.
 Συναρχία. Antiochia Caria, ad Maandrum.
 Ἀρχίων.
- T
- T Aras delphino veclus. Ταρσίνων.
 Tauropolium Ἰχθειών.
 Taurus. Γορτυρίων.
 Πελοπιών.
 Τυγίος.
 Taurum vir ex equo donat. Larissa Thessalia.
 Tede Cereris. Κυζικηνίων.
 Telephorus. Ἀδελιοπολιτών.
 Ἰεραπολεσιών Phrygia.
 Telephorus Καδιών.
 Νικαίων Bithynia.
 Περραμιθίων.
 Templum. Νικομηδίων.
 Templum in nummis Hispanorum cudi solitum. Abdera Hispania.
 Afido.
 Asta.
- Templum Tiberiō, ac matris ejus, & Senatui. Σμυρναίων.
 Tempa duo. Νικομηδίων.
 Τεμλιαίων.
 Templum tria. Νικομηδίων.
 Περραμιθίων.
 Σμυρναίων.
 Τεμπολιτών Syria.
 Templum quatuor columnarum Stobensium.
 Templum sex columnarum. Ῥοδίων.
 Temporum Felicitas. Λαοδικεών Caria.
 Terminus Deus. Θηγέων.
 Λεοθίων.
 Μυπλιωίων.
 Theogamia certamina. Νυσσίων Caria.
 Theopolis Antiochia. Τύανα.
 Thessalorum mos. Βιθυνιότης.
 Theridi parat arma Vulcanus. Θυαπειλών.
 Thracia avis. Σεθροίτης.
 Tiara. Parthia.
 Το β'. in nummis. Μαγνητιών a Sipylo.
 Togata Colonia. Tarraco.
 Τεχιάδεια. Νικαίων Bithynia.
 Tridens cum delphinis. Μυλασιών.
 Triptolemus. Σερφικίης.
 Tripus. Κεοπονιαίων.
 Tripus Æsculapii. Ἀμασειανών.
 Tripus Apollinis. Καλχιδονίων.
 Καπαιών.
 Μεσσαίων.
 Φοκείων.
 Tricemis. Corinthus. Saguntum.
 Σικυονίων.
 Triton. Τάγροσ.
 Trophæum. Sarmatia.
 Tutela Italia.
 ΤΥΧΗ in nummis oppidorum Asia. Ἀδελμαίων.
 Βοστρα.
 Ἐφείων.

R E R U M.

Γεζυσιῶν.
 Καλχεδονίαν.
 Τριπολιτῶν Syria.

V

Vacca. Καρυστίας.
 Valentinianópolis.
 Νικηέων Κιλικιαῶν.
 Vehiculatione remissa. Italia.
 Velum, divinitatis & Consecrationis nota. Σαρδανῶν.
 Venus. Ἀμαθυσίαν.
 Corinthus.
 Venus. Δρεπάνας.
 Ἐλεσιπῶν.
 Καρπασιέων.
 Κόλχων.
 Μαρωνιτῶν.
 Ὀποσιπῶν.
 Παφίαν.
 Πελαγονίαν.
 Venus Anadyomene. Actium.
 Venus armata. Κυθρεσίαν.
 Venus Cælestis. Ἀσχαλωνιτῶν.
 Φυβλίαν.
 Carthago.
 Venus Cypria, & Paphia.
 Κυπρίαν.
 Σαρδανῶν.

Ταμεισιῶν.
 Venus Idalia Ἰδυλλέαν.
 Vesta. Μανταυγεσιπῶν.
 Vesta P. R. Quiritium. Roma.
 Vice Cafaris Παλμυριῶν.
 Victoria. Ἀργεῖαν.
 Buthrotum.
 Corinthus.
 Κώαν.
 Μαγνήτων a Siphlo.
 Πανρμιτιῶν.
 Sibisteni Teetofages.
 Stobenium.
 Τεσσαλίαν.
 Τεσσαλιανῶν.
 Φιλιπποπολιτῶν Thracia.
 Victoria bijugo curru. Ἄμιστος.
 Victoria stolata. Μαγνήτων ad Meandrum.
 Vina Cretica. Κυθραίων.
 Vinum Maroneum. Μαρωνιτῶν.
 Virtus Aug. Σαμίαν.
 Ulpia Mytilene. Μυτιληναίων.
 Ulpia Trajana. Ἡδρυνεῖον.
 Ulpianum Metallum. Pannonia.
 Vota decennialia &c. Βεργίαν.

Voturia gens. Ἐφείσιαν.
 Vox Domini preparantis cervos. Κανλαουκίαν.
 Urbis Nostra Filius. Roma.
 Urna cum gemina face. Καταβαλέαν.
 Uva Ἀδριανοπολιτῶν.
 Αἰτολιέαν.
 Βυζαντίαν.
 Iulia Traducta.
 Καλλικηπίαν.
 Κλαυδοπολιτῶν.
 Κορυνησίαν.
 Κώαν.
 Θύσιαν.
 Φιλιπποπολιτῶν Thracia.
 Χίαν.

Vulcanus. Λαμψακίαν.
 Λιπαρσίαν.
 Μαγνήτων ad Meandrum.
 Vulcanus Thetidi paracarma. Θυαπειριῶν.

Υ

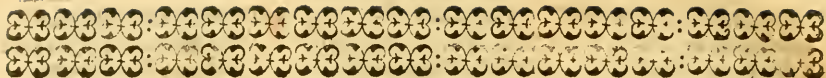
Υπερίαν. Ροδίαν.

Φ

Φίλη Τιμοχίαν. Τιμοχίαν.

Χ

Χρυσόβην. Σαρδανῶν.
 Χάραξ. Κιλικιαῶν.

SUMMA PRIVILEGII

Christianissimi Regis.

Cantum est auctoritate Regis, ne quis in regno suo, ulivse locis suæ ditioni subiectis, intra duodecim annos proximos, librum qui sic inscribitur, JOANNIS HARDUINI Societatis JESU Presbyteri, Nummi Antiqui Populerum & Urbium Illustrati, quo plerique Regiæ Gazæ nummi explanantur, absque FRANCISCI MUGUET, Regis & Illustrissimi Archiepiscopi Parisiensis Typographi, seu cum imaginibus ex ære expressis, seu sine illis, imprimat aut dividat, a die publicationis horum exemplarium. Qui secus fecerit, multa indicta, prout amplius in diplomate Regio continetur, multabitur. Datum Parisiis die decima octava Maii, anno Domini millesimo sexcentesimo octogesimo quarto. Sic signatum. De mandato Regis, LE PETIT.

Publicari liber ceptus est, die 2. Octobris.

JOANNIS HARDUINI

SOCIETATIS JESU PRESBYTERI,

D E

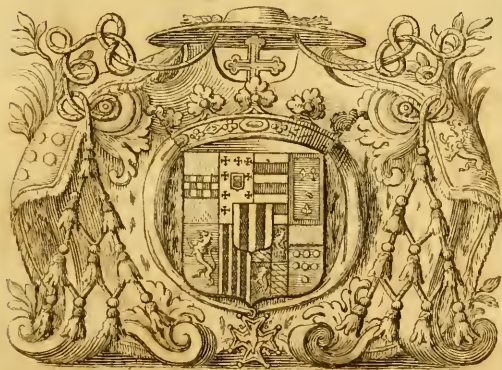
BAPTISMO

QUÆSTIO TRIPLEX:

De Baptismo pro mortuis.

De Baptismo in vino.

De Baptismo in nomine Christi.

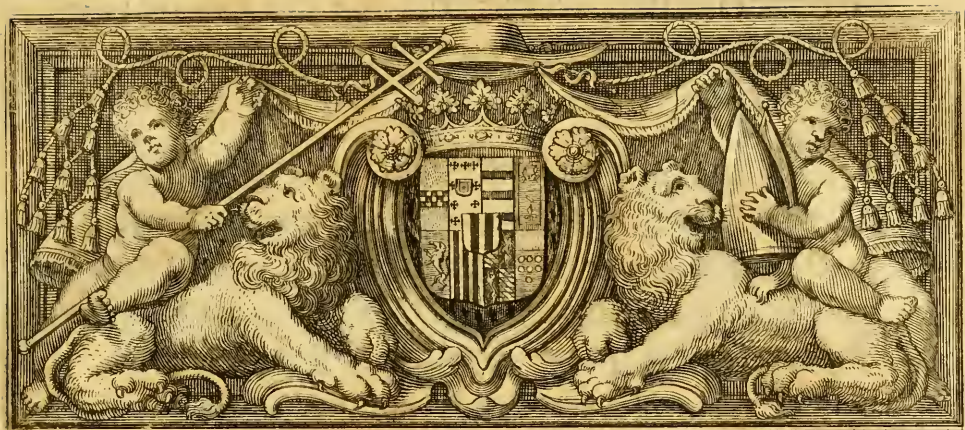
PARISIIS,

Apud DANIELEM HORTHEMELS Biblioposam,
via Cytharæa, sub Mæcenate.

M. DC. LXXXVII.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

c

ILLUSTRISSIMO ECCLESIAE PRINCIPI
FRANCISCO
HARLÆO
PARISIENSIIUM
ARCHIEPISCOPO,
PRÆSULUM GALLIÆ
LUMINI ATQUE ORNAMENTO:
QUEM OB OMNE LAUDUM AC MERITORUM GENUS,
IS CUI NIHIL NISI MAGNUM PROBARI AUT PLACERE POTEST,
REGUM MAXIMUS,
AD AMPLISSIMOS HONORUM GRADUS EVEXIT::
ā ij.

JUSSITQUE UT ESSET IN PRIMARIA REGNI URBE
CUSTOS PRÆSESQUE SACRORUM,
REGII TORQUATORUM EQUITUM ORDINIS
COM M E N D A T O R ,

SACRI CONSISTORII COMES:
ET QUIA DECESSORUM SUORUM DOTES OMNES
IN SE UNO COLLIGIT AC REPRÆSENTAT,
SUCCESSORIBUS IDEM SUIS
DUCIS AC PARIS FRANCIÆ
TITULUM AC JUS PRIMUS ASSERERET,
TANQUAM HEREDITATEM AD EOSDEM
UNA CUM MERITORUM SUORUM

MEMORIA , LAUDE , VENERATIONE ,
ATQUE EMULANDI DESIDERIO
TRANSMITTENDAM :

QUÆ DECORA IN EO

CUM SANGUINIS AC GENERIS
INSIGNIA ESSE POSSENT ,
ETIAM PRÆMIA, UT DECUIT, FUERE VIRTUTIS.
HANC ET COLLEGÆ EJUS ANTISTITES CLARISS
SIC AGNOSCUNT AC DILIGUNT,
UT COMMUNIBUS OMNIUM VOTIS
ET GRATULATIONE MAXIMA

GALLICANÆ ECCLESIAE
IN COMITIIS SÆPISSIME,

HOC EST, QUOTIES IPSA EUM ALIO NON VOCARET, PRÆFUERIT.
NAM PRÆESSE NUNQUAM ILLE OPTAVIT,
SED PRODESSE,

ET VERO PRODEST MULTIS MODIS:

TUENDÆ PRIMUM AUGENDÆQUE RELIGIONIS STUDIO:

CUM PACATIS SUORUM TOTA DIOECESI ANIMIS,

ET AD OMNEM TRANQUILLITATEM COMPOSITIS:

TUM IMMISSIS TOTA LATE GALLIA SACERDOTIBUS

IN AMPLIFICANDA RELIGIONE STRENUIS.

PERFECTA DEINDE ERUDITIONE,

QUÆ SORBONAM, ET NAVARRAM,

NE TAM INGENTI BONÒ SOLA MARCHIA POTIRETUR,

UT PROVISOREM EUM EFFLAGITARENT, IMPULIT:

TUM ORATIONIS MAJESTATE,

QUA CÆLESTIS INGENII MIRACULA EXPLICAT,

SIVE IN SACRO GALLICANI CLERI CONSESSU,

UBI INTER ECCLESIAE PRINCIPES

DE RELIGIONIBUS PRONUNTIAT:

SIVE IN CONCERTATIONIBUS PUBLICIS,

UBI SUOS AD OMNE SINCERIORIS DOCTRINÆ GENUS

GRAVIBUS ET ACCURATIS CONCIONIBUS IMBUIT:

STUPENTE CORONA

EX UBERRIMO EUM LOCUPLETIS INGENII PENU

SEMPER MIRA DEPROMERE,

PRIUS INACCESSA AC NOVA SIBI ITINERA PANDERE,

FUGERE ACIEM INGENIORUM OMNIUM,

ET AQUILÆ NUBES SUPERANTI SIMILEM,

NEC VESTIGIUM INVENIRE ULLUM,

NEC RELINQUERE.

ITAQUE FRUSTRA SUBINDE SILENTIUM INDICENTE

IPSIUS MODESTIA AC PÆNE PUDORE,

FERRE SEMPER COGITUR AUDIENTIUM

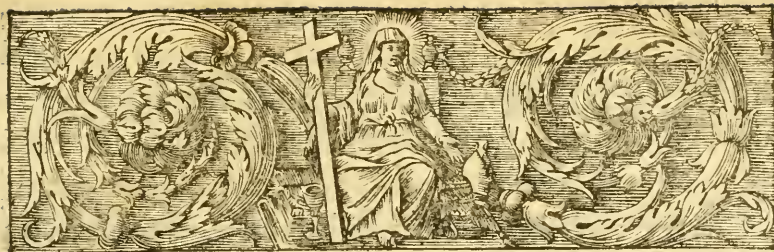
UBIQUE PAR GAUDIUM, PAREMQUE CLAMOREM.

ET IDEM TAMEN SINGULARI MORUM COMITAT
OMNIUM SIBI DEVINXIT ANIMOS:
QUOD SINGULIS CUM QUISQUE POTEST,
CUM QUISQUE VULT,
COPIAM SUI FACIT:
QUOD EGENTIUM COMMODIS
MULTIMODA LARGITIONE PROSPICIT,
VERBIS SEMPER BLANDISSIMIS MUNUS EXORNANS:
QUOD PLEBEIOS AC NOBILES,
IMOS PERINDE AC SUMMOS,
UT EOS A PROFANIS SACRIS AD MELIORA TRADUCERET,
INDEFESSO ARDORE, LABORE, INDUSTRIA,
NULLA NON DIE, NULLA NON HORA INSTITUIT.
ADMIRANTE LUTETIA,
INTER CETERAS DOTES,
TOT CURIS, TOT REBUS, SUFFICERE PECTUS UNUM POSSEL.
HAC ADEO COMITATE INVITATI OMNES,
QUOS MALUS ERROR ABDUXERAT,
NON MINUS QUAM ERUDITIONE, VEL DICENDI VI,
VEL IN IMPLICATISSIMIS THEOLOGIAE NODIS.
NULLO LABORE SOLVENDIS
INCREDIBILI SOLERTIA,
CONSPIRANTIBUS ANIMIS STUDIISQUE
AD AVITAM RELIGIONEM
CONFERTIM CONVOLARUNT.
TALI IGITUR AC TANTO ANTISTITI,
PRO EFFUSIS QUIDEM IN SE PRIVATIM
ORDINEMQUE SUUM
AMORIS AC BENEVOLENTIAE SIGNIFICATIONIBUS,

QUIBUS QUIDQUID EST GRATIARUM SATIS ESSE NON POTEST,
EXIGUUM PER SE MUNUSCULUM,
AT PRO DIGNITATIS IPSIUS GRADU,
ET INSIGNI LAUDE DOCTRINÆ
DEBITUM PRÆ CETERIS
QUASI QUODAM PRÆCIPUI TITULO,
QUÆSTIONEM TRIPLICEM
DE BAPTISMO,
OFFERT, DICAT, CONSECRATQUE,

JOANNES HARDUINUS,
e Societate JESU.

NOS PISCICULI SECUNDUM IΧΘΥΝ
NOSTRUM JESUM CHRISTUM IN
AQUA NASCIMUR: NEC ALITER QUAM
IN AQUA PERMANENDO SALVI SU-
MUS..... NONNE MIRANDUM LAVA-
CRO DILUI MORTEM: *Tertullianus, libro de
Baptismo.*

DE BAPTISMO PRO MORTUIS.

Ad locum Pauli, 1. Cor. xv. Ἐπεὶ ἂν ποιήσασιν οἱ βαπτίζομενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως οἱ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; ἢ καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν; Alioqui quid facient qui baptizantur pro mortuis, si omnino mortui non resurgunt? ut quid & baptizantur pro illis?

UM plurimæ sint in epistolis Pauli sententiæ, quæ difficillimos habeant explicatus, quod & Petrus dudum admonuit, 1. Petr. 3. & passim interpretes ipso discunt experimento: haud tamen ex hoc illam esse numero, quæ in priorè ad Corinthios epistola continetur, de Baptismo pro mortuis, quanquam inextricabilis visa est ad hunc diem, propositum mihi est priorè hac prolusione nunc paucis ostendere. Nam si licet paulo liberius quod sentio dicere, offudisse tenebras videtur orationi per se perspicuæ, & puram ac limpidam aquam turbasse, tum vetus ille & vulgatus novi fœderis interpres, quem terimus:

tum vero in primis nimia eorum subtilitas, qui huic loco explanando incubuerunt, & tanquam in curriculo defudarunt. Quamobrem dum suo quisque ingenio obsequitur, sic in diversas partes abiere universi, ut jam tot sint propemodum interpretandi modi, quot exstant paulo celebriora interpretum nomina. Verum enimvero noctem omnes arbitror in clarissima luce quæsisse. Quod ut liqueat quam verum sit, ac ne nostra temere vagetur & excurrat oratio, operæ pretium duxi certas circumscribere interpretandi regulas, ad quas veluti ad normam certissimam variæ variorum interpretationes exigantur: ut ab ea scilicet quanto quæque longius aberrarit, tanto illam magis a Paulo divelli ac divagari promptum sit intelligi.

I.

Hæc igitur in hoc negotio prima lex fanciatur, in qua & ratio ipsa & schola omnis interpretum acquiescit: non esse abs sensu nativo & maxime proprio vocum abscedendum, nec declinandum quasi de via, ubi in primis extra verborum sensum translatum, quem *μεταφορικόν* Græci vocant, exponi omnia commode possunt & explanari. Quæ quidem lex tum ubique plurimum valere debet, tum hic potissimum, ubi nihil argumenti est, quod alio significato cogat vel baptismi vocabulum accipi, quam quo alibi semper a Paulo idem usurpatur: eo nempe qui est obivus, quem usus fert quotidianus, qui vel nullo docente omnium se animis ingerit, pro lavacro videlicet regenerationis: vel mortuorum pariter appella-

tionem aliud suspicari, præter eos qui de vita decesserint.

Quo igitur loco ac numero habenda illa interpretatio est, quanquam multorum, ut video, recepta calculis, quæ baptismi vocem detorsit alio ac deflexit? id quod ante annos ducentos primum omnium Dionysio Carthusiano venit in mentem. Neminem porro e recentioribus, qui sunt in eadem versati sententia, nomine appellabo: ac ne ex aliis quidem ejusdem nostræ fere hujus ætatis, ne videar magnorum virorum obtreptione famam quærere, aut immortalis gloriæ viros maligno dente perstringere: nam sunt ex iis ea laude nonnulli. Is autem, quem dixi, e gemino sensu, quem affingi commode huic sententiæ arbitratus est, hunc priore loco his verbis obtulit: *Quid facient qui baptizantur, hoc est, lacrymis pœnitentiæ, seu aquis afflictionum perfunduntur pro mortuis, id est, pro remissione peccatorum mortuis impendenda?*

Schm
Jun.
25.

S. d. m. 3.
Calov. p.

Atqui in sacris paginis, seu novi seu veteris instrumenti, vocem hanc βαπτίζω pro vexatione corporis animive, quæ sit in primis sponte suscepta, usurpatam esse vel semel, quo tandem probari documento potest? Ubi hæc autem adhibita vox pro oratione, pro jejuniis, pro pecuniæ erogatione in pauperes, quæ tria sunt subsidiorum genera, quorum ope mortuis levatio aliqua emendatorii ignis affertur? *Orent quotidie pro caris suis*, inquit vetus auctor, qui diu sub Augustini nomine latuit, Sermone altero in Cathedra sancti Petri: *interpellent Dominum voce flebili, precentur eis errorum veniam, lapsuum remissionem:*

*pascant esurientes, vestiant nudos: ut si quid defunctorum negligentia minus factum est, fide viventium impleatur. Adhibeat quoque unusquisque pro caris suis Sanctorum preces, sacrificia offerat, & sacerdotali eos prosecutione Domino commendet. Quod quidem a nobis si forte requiratur unde dicatur, cum hoc non nostra doctrina sit, sed Ecclesiarum: & si Ecclesiarum, utique Dei: quia magister Ecclesiarum est omnium Deus: ita illius verbis respondebimus; Hæc sunt quæ caros vestros juvare possunt, hæc sunt refrigeria quiescentium, HÆC REMEDIA DEFUNCTORUM. Atenim ecquid horum, amabo, baptismi potest appellatione censerî? Immissas sane aliunde molestias, ærumnasque, quibus, veluti quadam aquarum mole perfundimur, mergimur, obruimur, vox ea aliquando indicat. At id modo semel, & a Christo prolata, ac ne id quidem tum sola per se, sed altera simul voce adjecta, quæ & metaphoricam ibi verbi vim latere, & afflictationem extrinsecus irrupentem innueret. Nam & hoc conduplicatio congeminatioque vocis, & præfixus ei articulus declarat: jubetque istic certum quemdam baptismum præter usitatum intelligi, non proprium: τὸ βάπτισμα, inquit, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι. Et eadem articulo vis ac potestas in aliis plane similibus locis. Nam Marci x. ῥ. 39. τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, *Calicem quidem quem ego bibo*, calix ibi non calix, ut quivis ex articulo præfixo intelligit, sed passio est. Joannis vi. ῥ. 51. ὁ ἄρτος ὃν ἐγὼ δίδωμι, *Panis quem ego dabo*, non panis est, sed Christi caro. Joannis iv. ῥ. 14. τὸ ὕδωρ ὃ δίδωμι, *Aqua quam ego dabo*, non est aqua, sed spiritus. Sic neque baptismus, τὸ βάπτισμα, quo bapti-*

Joanne 3
 apud rebekah
 11.

zandum se hoc loco dicit, baptismus proprie, sed illata mors fuit.

An vero aliam ob causam putamus & hanc cautionem fuisse a Patribus quoque adhibitam, ut cum baptismi vocem ad alia transferrent extra sacramentum fidei, non ea uterentur per se sola, sed & alteram una subnecterent, ut scilicet pro rei adjunctæ modo variatam significationem indicarent? Sic dolorem ex delicto expiationemque culpæ plerique certe baptismum pœnitentiæ, vel lacrymarum nuncupant, baptismumque laboriosum: obitam in propugnanda recta fide necem, baptismum sanguinis: baptismum ignis denique, vel caritatem in Deum, vel acerbum doloris ex noxa sensum, quam contritionem perfectam dicimus, vel demum cruciatus illos, quibus in vita altera culpæ eluuntur: nihil horum quisquam ex illis baptismum duntaxat appellavit.

Quod si hæc foret igitur Pauli verbis subjecta sententia, vel diceret sane, simili præfixo articulo, aliave nota, quæ lucem afferret orationi, Quid agunt qui certo quodam baptisinate baptizantur? quamquam nec tum multo planior oratio foret. Vel exclamaret ille potius haud dubie, Quid faciunt qui se ipsi affligunt divexantque pro mortuis? nam in sacris litteris affligere se, affligere animam suam, corpus suum affligere, eo fere sensu dicitur: baptizare se, vel baptizari, nusquam. Vel in hanc denique vocem erumperet, Quid facimus, qui nos ipsi pro mortuis affligimus? Nam & fusas ab ipso preces mortuis expiandis sine ulla dubitatione credimus: quidni enim ceteris exemplo præiret? & jam tum hunc morem

rite institutum & confirmatum usu fuisse, transmissa ad nos Patrum scripta testantur. Quid porro causæ, quæso, fuit, cur cum Aërius sæculo quarto pro mortuis orandum negaret, e Patribus tamen omnino nemo hunc ei Pauli locum objecerit, aut sit eo teli & argumenti genere usus? Dissidentem a formula fidei hanc hominis illius opinionem fuisse præter Epiphanium Zonaras testis est, Canone in Dei-

Epiphan.

har. LXXV. param:

num. 3.

Κακῶς φρονῶν Ἀέριος

Μὴ δεῖν προσφέρειν ἔλεγε

Ἐπὶ τεθνεώτων

Μηδεμίαν ὄνησιν

Ἐν τῆτι καρπῶδι γάρ.

Præve sentiens Aërius non offerendum esse pro mortuis dicitabat: neque enim ex hoc illos utilitatem ullam percipere. Atqui nemo in ipsum impelli hunc arietem posse credidit: nemini uni suboluit, hunc quem Dionysius excogitavit, baptizandi vocabulo significatum subesse. Nam quod Ephremi Diaconi Testamentum quidam allegant, dignum ferme risu ac sibilo est: cum ille Pauli verba nude & sine ulla interpretationis luce recitet, ac totidem modo syllabis repræsentet, quo ea necesse sit intellectu accipi, pæne securus.

Eorum deinde obiter simili de causa perstringendus error, qui postremam sententiæ hujusce particulam, *pro mortuis*, accipi pro peccatis salutari lavacro abluendis jubent: quod in sacris codicibus

generare ea mortem dicuntur. Nam quis νεκρὰ præcise aut τὰ νεκρὰ dixit, ut peccata signaret? τὰ νεκρὰ ἔργα semel atque iterum in epistola ad Hebræos inscripta legas: nusquam νεκρὰ tantum. Verum eo loci, in quo explanando sumus, non νεκρὰ sed νεκροῖς profecto, hoc est, homines ii qui de vita exiere, debent intelligi: qui iis scilicet opponantur, quos deinde ad vitam revocandos Paulus affirmat, his verbis, εἰ ὄλως οἱ νεκροῖς ἐκ ἐγείρονται, si omnino mortui non resurgunt. Quam scæda alioqui æquivocatione argumentatio laboraret, quæ νεκρὰ in antecedente propositione, in consequente νεκρὸς apponeret?

3 in v.
hull.

II.

Alterum hoc generale scitum est, quod in omni novi præsertim fœderis interpretatione ratum fixumque habetur, eam unice fere probari, quæ sit non latinæ modo ac vulgatæ lectioni, sed & Græco fonti consentiens: atque id ita quidem, ut ne vim ullam afferre verbis videatur.

Quamobrem illa jure exploditur, quæ Pauli effectum de his interpretatur, qui tum in lectulo jam morti vicini sacramentum fidei flagitarent. Sic enim nonnulli apud Epiphanium: & e Latinis aliqui. Perinde quasi Græci sermonis proprietates id patiantur: vel ea vox, ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, Latino verbo respondeat, *pro Mortuis*, cum jam jam morituros, & plane desperata salute veluti mortuos, conclamatosque significat, quos ὡσεὶ νεκρὸς Græci vocant, qui pro mortuis ac deploratis nempe censentur: vel integra denique oratio non aperte indicet alios esse qui baptizantur,

Secund.
hull. p
Epiph. hæc
xxviii. n.
praes.
vice sic.
by
non est as/omb

ab iis propter quos baptisma suscipitur.

Jam quorsum attinet eos commemorare, qui ὑπὲρ τῶν νεκρῶν interpretantur, pro mortuis corporibus ad vitam suscitandis? cum sint, ut cetera nunc argumenta fileam, ea duo inter se maxime discrepantia, baptizari ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, & baptizari ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, hoc est, propter spem suscitationis a mortuis? Cum enimvero Paulus exclamasse fertur, *De spe et resurrectione mortuorum ego judico: περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν ἐγὼ κένομαι*: quis non obscure locutum & ambigue putaret, si diceret, *περὶ τῶν νεκρῶν ἐγὼ κένομαι*, *de mortuis ego judico*? cum tam præcisa abruptaque oratio non magis aperte alterius vitæ spem propositam significaret, quam eandem ademptam ac præcisam.

Nec vero multum ab hac interpretatione ablu dit ista, Quid faciunt qui pro resurrectione mortuorum defendenda moriuntur? nisi quod bifariam ipsa peccat. Nam præterquam quod aliud est, uti monuimus, ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, *propter mortuos*: aliud ὑπὲρ τῆς δόξματος τῆς ἀναστάσεως, *propter doctrinam resurrectionis*: quis ipsum baptizandi vocabulum figurato illo sensu a Paulo adhibitum putet, qui in hac ipsa epistola illud septies germano ac maxime proprio significatu usurparit: alieno, ac translato, nusquam? An cum idem inita tuendæ fidei nomine discrimina, toleratosque labores propriis semper verbis expresserit, causæ quidquam fuit cur subito inusitato dicendi genere abuteretur, tunc cum minime omnium id res tempusque posceret? Quin aiebat etiam tum pro more: Quid facient qui pro mortuorum resurrectione propugnanda

da, ludibria & verbera experti sunt, insuper & vincula & carceres? qui in occisione gladii mortui sunt, egentes, angustiati, afflicti, atque his familia? Quorum subdit idem: *Quid & nos periclitamur?* nisi aliud esset periclitari, aliud baptizari? Aut constaret is sibi certe in eadem loquendi formula, ac de se quoque pronuntiaret, *Quid faciemus & nos, qui baptismo haud dispari baptizamur?*

Sed nihil alienius aut minus congruens dici potest quam quod ingenti nisu adstruere alii conati sunt, Apostolum vel abluionem mortuorum spectasse, ultimumque cadaverum lavacrum, antequam efferrantur: vel lustrationem eam, quæ ex Mosis lege præcipitur a contactu mortui: quam & Siracides sic expressit, βαπτίζεσθαι ἀπὸ νεκρῶν. Quis enim non videt dicturum utique Paulum fuisse, *Quid facient qui baptizant abluuntve mortuos? vel, qui baptizantur a mortuo?* non ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, *propter mortuos.* Imo ne dicturum id ipsum quidem: cum nihil uterque mos ad resurrectionem vel comprobendam vel omnino significandam attineret. Nam quid mos prior ille apud ethnicos fuit, præter ultimam honoris atque observantiæ erga demortuos significationem? aut quid apud Judæos alter, præter expiationem quandam lege præscriptam, quæ quidem fuerit animorum castimoniam, si ita lubet, certe non resurrectionis index ac symbolum?

III.

Tertia deinde lex hæc esto. Baptismi nomine, qui propter mortuos susciperetur, non intellexit Paulus

ritum aliquem inanis ac vanæ religionis : quod nec simile veri est vel ex tam levi causa , & ex infano amentium ritu , ducere argumentum voluisse : quod ut quis solveret , erat in promptu responsio , desipere ac delirare id hominum genus , erroremque cumulare errore : vel tam insignem baptismi abusum nulla animadversioe saltem obiter castigasse , qui leviora multo in Corinthiis ipsis errata graviore passim censura perfringeret.

Non sunt igitur audiendi ii , qui baptizatos , (verbis utar Petri Cluniacensis , in epistola contra Petrobussianos , ubi & huic ipse sententiæ suffragatur :) qui baptizatos , inquam , *tunc temporis quosdam aiunt bona quidem , sed non sana voluntate , pro mortuis non baptizatis : estimantes baptismum , quod dum viverent non perceperant , si pro ipsis vivi baptizarentur , mortuis posse prodesse. Quod Apostolus , pergit ille , sic de hoc eorum opere loquens temperat , ut baptismum talem non approbet , & baptizatorum voluntatem collaudet.*

Fuit hæc olim Hilarii Diaconi in hunc locum sententia , ac post eum aliorum sane complurium. Tertullianus an rudioribus e fidelium plebe , id quod nullo potest argumento suaderi : an ethnicis , id quod verius esse remur , hunc morem adscribat , nec satis aperte ac liquido prodit , neque est omnino indubium. Ut ut est , *vanum ille vicarium hunc baptismum* vocat , cuius nec Paulus *auctor* , nec *confirmator* existerit. Cerinthianos quidem in ea fuisse hæresi fama retulit : sed , ut Epiphanius testis est , obscura illa admodum , nec satis certa. Silent enimvero vetustiores , Irenæus , Justinus , Clemens Alexandrinus : & e

Pag. 1213.
 alle. p. 3. B. J. 25. 36.
 n. 340. 349. 36.
 p. 36. Col. 1. p. 46. 33.
 356

Tertul. lib.
 v. contra
 Marcion.
 cap. ix & x.
 & lib. de re-
 surr. carnis,
 cap. XLVIII.

Epiph her.
 XXVIII. num
 VI.

noſtris , Tertullianus. Marcionitis Chryſoſtomus hunc ritum primus adſcripſit , & unus quidem : nam præter illum nulli Patres , nullæ Synodi meminere. Sed fuerint illi ſane hujus pravi dogmatis inventores & magiſtri : quam longe illi autem, ut & Cerinthiani quoque ipſi , a Pauli temporibus abſuere , a quo hæc exarata epiſtola eſt biennio ante Neronis principatum?

IV.

Jam illud quarto loco adnotare ſuccurrit , Græca locutione , ὑπὲρ τῶν νεκρῶν , non omnes omnino mortuos , ſed certos aliquos nominatim deſignari. Eſt enim in articulo ea vis , Græci ἔμψαπιν vocant , ut nonnullos hic modo denotet : cum in ſubſequentē ſententia , a qua articulus abeſt , omnes penitus ſignificentur : εἰ ὅλως νεκροὶ ἐκ ἐγείρονται , ſi omnino mortui non reſurgunt?

Et illa igitur eorum interpretatio cenſuram flagitat , qui ſubtiliter magis quam vere ac ſolide ὑπὲρ τῶν νεκρῶν ſic reddunt , *pro mortuorum ſtatu* : ut ſibi poſt mortem bene ſit : tum ob allatam proxime cauſam : tum quod vox ipſa νεκρός non mortuorum ſtatum , ſed demortuos præciſe ſonat : tum denique quod ipſa oratio , ὑπὲρ τῶν νεκρῶν , ut antea monuimus , alios enimvero eſſe aperte monet , a quibus baptiſmus ſuſcipitur , atque alios propter quos ſuſcipitur.

Neque illis tamen ſuam minus σοφιστικὴν defuiſſe arbitramur , qui vel deſignari Chriſtum unum autem Al. An. , propter quem lavacrum inimus : vel Adamum , qui mortem nobis ſcelere ſuo intulit : vel martyres eo ævo paſſos , quorum exemplo animati complu-

res Christo nomen darent. Quanto enim facilius Paulo fuit, si de Adamo ageret, ὑπὲρ τῶν νεκρῶν Ἀδὰμ, vel ὑπὲρ τῆς νεκρώσεως τῆς ἐκ τῶν Ἀδὰμ dicere: si de Christo, ὑπὲρ τῶν Χριστῶν: nec tam in tali argumento ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, quam ὑπὲρ τῶν ζώντων apponere: cum ipsa Christi ad vitam reditio maximum amplectendæ fidei incitamentum sit? Jam martyres, præter duos, Stephanum & Jacobum, cum hæc scriberetur epistola, adhuc nulli, de quibus certa quidem monumenta essent: anno nempe Christi LII. Claudii XII. quamquam decennio jam fere post Jacobi necem, post Stephani martyrium annis XVII. cum necdum Romam Petrus venisset, si Lactantio credimus, aliisque: biennio ut minimum ante Neronem principem, a quo primum Christiani nominis insectatio Romæ deinde cœpta creditur.

V.

Quinto demum hæc adhibenda cautio est, ut si quid vetusti moris designari a Paulo dicatur, id ne pari jure inficiari liceat, quo affirmatur, tum certis istud documentis comprobetur, nec levibus corroboraretur argumentis: tum vero & vestigium aliquod priscae consuetudinis demonstraretur in subsequente ævo.

299. § 4. Vel hinc autem quam sit futile & cassum intelligi figmentum Lutheri, Chemnitii, & Piscatoris, qui baptizari ὑπὲρ τῶν νεκρῶν interpretantur, super martyrum sepulcris, in arcis, sive cœmeteriis. Nam & id sine teste ac sine tabulis fingitur: & martyrum fuit ea ætate paucitas summa: & nullo fere locorum

299. § 4.
 1. 114.
 56. c. 11.
 51. § 14.
 146 p. 10. 27.
 9. 1.
 100. § 2.
 3. p. 36.

discrimine mos fuit credentes sacro fonte tingui.

Et sunt hæc quidem insigniores paulo hujus loci interpretationes, quarum cum nulla hactenus eruditorum palato arriserit, nostra nunc est vicissim censoriæ subjiçienda virgulæ: ut legentium arbitrii judicii que sit, num pro hac indicina *μίνυτρον* aliquid exspectari queat. Id vero interim jure posco ut agnoscant omnes, nec arroganter sperni a nobis veteres sententias, nec sine causa indulgeri novis.

VI.

Ac primum quidem illud est pro explorato ac certo habendum, non hic alios ab Apostolo dici spe sua delusos, si nullus est ad vitam reditus, quam homines Christianis sacris imbutos, aut qui imbui iis optarent. Hos ille igitur toto capite in quatuor veluti classes apta & concinna partitione distribuit. Et vos qui nomen Christo dedistis, inquit: *ψ. xiv. nam si resurrectio mortuorum non est, ... inanis est Confides vestra.* Et qui diem jam obiere, *v. xviii. Et qui dormierunt in Christo, perierunt.* Et qui propter mortuos Christianis initiari sacris expetunt, nihil agunt, nihil consequentur: *v. xxix.* Et nos ipsi tandem inani spe ludimur, *v. xxx. Ut quid & nos periclitamur omni hora?* & *v. xxxii. Si ad bestias pugnavi Ephesi, quid mihi prodest, si mortui non resurgunt?* Ac de ceteris quidem planissima Pauli oratio est: tota reliqua est de tertio genere quæstio: quæ singulis sententiæ vocibus accurate perpensis expedienda restat.

Ἐπεὶ, præterea, ad hæc, alioqui. *τί ποιήσουσι*, quid facient, quid consequentur? *ψ 32. τί τὸ ὄφελος*; quid pro-

derit? Non dico omnibus: neque enim nobis utique, qui sacris jamdudum aquis tincti sumus: nec vobis, nam ad fideles & baptizatos scribimus: sed plurimis, qui in iisdem vobiscum mœnibus degunt, Catechumenis, Judæis, ethnicisve, qui ut baptismo initientur efflagitant: οἱ βαπτίζόμενοι, qui & reipsa baptizantur, ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, propter mortuos, occasione mortuorum. Est enim ea vis hujus vocis ὑπὲρ, ut non finem modo, sed & antecedentem causam interdum denotet. Ephes. i. 15. *Audiens fidem vestram, quæ est in Domino Jesu, & dilectionem in omnes sanctos, non cesso gratias agens pro vobis, εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν*, hoc est, propter vos, propter illam vestram fidem dilectionemque, de qua audio. II. Cor. v. 12. *Occasionem damus vobis gloriandi pro nobis, καυχόμετος ὑπὲρ ἡμῶν*, nostra causa, propter nos. Et cap. xii. 5. *Pro hujusmodi gloriabor, pro me autem nihil gloriabor: ὑπὲρ τῶν τοιούτων καυχίσομαι*. E profanis scriptoribus exempla petita vel ipsi affatim Lexicographi suppeditabunt. Hanc autem voculam hoc loco obicurius paulo visus est Latinus interpres reddidisse, *pro mortuis*: cum planius apertiusque diceret, *propter mortuos*.

Corinthios eo anno nimirum morbus invaserat, quo grassante diem plurimi supremum obibant: & in his haud pauci eorum, qui, ut Pacianus ait, ad altare veniebant indigni. Quamobrem ingruentis leti metu, τῷ φόβῳ τῶν νεκρῶν, propter mortuos, sive occasione mortuorum, ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, quorum maximus numerus fuit, baptismo alii ut tinguerentur orabant. Quo illi studio prospicere sibi se in futurum significabant: & quo minus restare viæ vide-

ty l. mas
de.

endit pro
perlem.

Pacian. in
paran. ad
pœnit.

batur; hoc sollicitius viaticum alterius vitæ quærere: nec lavacro ante obitum carere velle, quod sæculo alteri prodesset, quodque arrham esse intelligerent futurorum bonorum: Ἀρράβων γάρ ἐστι πῶν μελλόντων ἀγαθῶν, inquit Theodoretus. Quis autem non sponte sua statim intelligit, inanem hanc curam fore, si *mortui non resurgunt, si in hac vita tantum in Christo sperantes sumus?*

Theodor. l.
v. Hæret.
fab. c. XVIII.
de Baptismo.

At quo teste, inquires, quibusve monumentis comprobaturi sumus tantam hoc ipso anno cladem Corinthiis importatam? Quo, rogas? Gravissimo sane ac locupletissimo, atque ita idoneo ad faciendam fidem, ut plurimorum annalium ac tabularum vel unus ipse vicem præstet. Paulus enim ipse, si nescis, exploratus profecto, & exceptione major, luculente rem totam & aperte prodit, ipso hujus epistolæ capite undecimo: *Ideo inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi.* Qua oratione immisos in ejus oppidi cives morbos mortesque significari, quibus & Christiani quoque nonnulli divinitus multarentur, omnis senatus interpretum confitetur.

Hunc enimvero locum respiciens Augustinus sermone x. de diversis: *De mortibus*, inquit, *quæ contingunt ex vindicta*, ait quodam loco *Apostolus Paulus, corripuens eos qui male tractabant corpus & sanguinem Christi, & dicens, Propterea in vobis multi infirmi & ægri.... multi in vobis dormiunt, hoc est, moriuntur. Flagello enim Domini corripiebantur: ægrotabant, & moriebantur. Et subjecit post hæc verba, & ait, Si nos ipsos judicaremus, a Domino non judicaremur. Cum judicamur autem a Domino corripimur, ne cum mundo*

damnemur . . . Correpti sunt mortis flagello , ne supplicio punirentur aeterno.

Multi moriebantur , inquit Hilarius Diaconus , ut in his ceteri discerent , & paucorum exemplo territi emendarentur.

Convolabant itaque ad baptismum plerique propter mortuos , occasione mortuorum , ὑπὲρ τῶν νεκρῶν . Sic enim dicere maluit , quam ὑπὲρ τῶν ἀποθνησκόντων , quanquam vis eadem ferme inest utrique verbo ; sed ita maluit , quod erat illustrior splendidiorque , ac vivida magis sententia , earundem occurfu ac sono quodam & collisu vocum . Τί ποιήσασιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν ΝΕΚΡΩΝ , εἰ ὅλως οἱ ΝΕΚΡΟΙ ἐκ ἐγείρονται ; Sic præterea dicere fatius erat , quam ὑπὲρ τῶν κοιμηθέντων ἐν Χριστῷ , quanquam est idem hoc ipso capite ea voce usus : quod non propter mortuos in Christo , sed propter mortuos præcise , accelerari illi sibi salutare layacrum optabant .

Quorum inanis utique sollicitudo fuit , nisi futuræ potius quam præsentis vitæ securitatem in baptismo quærerent : nisi post excessum e vita vivere apud Deum mortuos agnoscerent , puniri que post sæculum improbos : nisi æternam salutem præcludendam iis intelligerent , qui salutis sacramento sua culpa carerent : nisi denique , quod idem Pacianus adjicit , *post animorum tempestiva supplicia rediitivis quoque perpetua corporibus pœna servaretur.*

Similis ac plane par huic Pauli argumento Augustini sententia est , eademque ratiocinatio , ab eodem hausta afflatu numinis , libro vicefimo de Civitate Dei , cap. ix. ubi & mortuos ad regnum Christi

sti pertinere & in eo esse demonstrat. *Neque enim, inquit, piorum animæ mortuorum separantur ab Ecclesia, quæ etiam nunc est regnum Christi. Alioqui nec ad altare Dei fieret eorum memoria in communicatione corporis Christi: nec ALIQUID PRODESSET AD EJUS IN PERICULIS BAPTISMUM CURRERE, NE SINE ILLO FINIATUR HÆC VITA: nec ad reconciliationem, si forte per pœnitentiam malamve conscientiam quisque ab eodem corpore separatus est. Cur enim sunt ista, nisi quia fideles etiam defuncti membra ejus sunt?* Hoc est enim dicere, Quid prodest baptizari in periculis, propter mortuos exempli gratia, quorum subita ac numerosa clade terremur, si mortui nec vivunt apud Deum, nec resurgunt? *Totum enim quod salutaribus agitur sacramentis, inquit idem, magis ad spem venturorum bonorum, quam ad retentionem vel adeptionem presentium pertinet.*

Enbir. c.
L. C. VI.

Nec verò Pauli tantum ætate, sed & Augustini temporibus, propter mortuos similiter, & pari mortis metu, sacramentum hoc salutis plurimi perceperunt. Refert hoc ipse sermone quarto ex iis quos Sirmondus edidit: *Vapor est, inquit, vita humana super terram. Accedunt etiam ipsius fragilis vitæ tanta & tam quotidiana pericula. Terræ motus magni de Orientalibus nuntiantur. Nonnullæ magnæ repentinis collapsæ sunt civitates. TERRITI apud Hierosolimam qui inerant Judæi, Pagani, Catechumeni. OMNES SUNT BAPTIZATI. Dicuntur fortasse baptizati septem hominum millia..... Sitifensis etiam civitas gravissimo terræ motu concussa est, ut omnes forte quinque diebus in agris manerent.*

Page 50.

Et ibi BAPTIZATA dicuntur fere duo millia hominum. Undique Deus terret, quia non vult invenire quod damnet. De Orientali terrore illo Marcellinus Comes egit in Chronico, Monaxio & Plinta. Coss. an. Christi ccccxix. Multa Palaestina civitates villeque terre motu collapsæ multæ tunc utriusque sexus vicinarum gentium nationes, tam visu quam auditu perterritæ atque credula, sacro Christi fonte ablutæ sunt.

Non propter mortuos quidem, quos similis antea clades afflixisset, sed tamen, si fas est ita loqui, propter morituros, hoc est, mortis divinitus intentatæ metu, lavacrum & alii Constantinopoli experire, paulo ante Arcadii obitum, ut idem refert Augustinus, libro de excidio Urbis Romæ, capite sexto: *Volens enim Deus terrere civitatem, & terrendo emendare, terrendo convertere, terrendo mundare, terrendo mutare, servo cuidam suo fideli venit in revelatione, & dixit ei, civitatem venturo de cælo igne perituram. Videbatur horrenda flamma pendere, nec odor sulphuris deerat. Omnes ad Ecclesiam confugiebant: non capiebat multitudinem locus: BAPTISMUM extorquebat quisque a quo poterat. Non solum in Ecclesia, sed etiam per domos, per vicos ac plateas, SALUS SACRAMENTI exigebatur: ut FUGERETUR IRA, non præsens utique, sed FUTURA.*

Epist. CLXXX ad Honorat. An non cogitamus, inquit idem, cum ad istorum periculorum pervenitur extrema, (loquitur de obsidionibus civitatum) nec est potestas ulla fugiendi, quantus in Ecclesia fieri soleat ab utroque sexu, atque ab omni ætate concursus, aliis baptismum flagitantibus, aliis

reconciliationem, aliis etiam poenitentiae ipsius actionem, omnibus consolationem & sacramentorum consecutionem & erogationem.

Quam apposite, quam opportune adjiceret hoc utroque loco Augustinus Pauli sententiam: Quid facient qui propter civitatem mox funditus perituram baptizantur, si omnino mortui non resurgunt? Quid vero aliud profitentur ii, qui occasione tanta perterriti lavacrum salutis expetunt, quam fugere se velle iram, non praesentem utique, sed futuram? Quo quidem nihil similis Apostoli orationi dici aut fingi potest.

Nostram hanc autem interpretationem non omnino fore despicatui multis nominibus speramus. Primum, quod ante praestituti explanandi hujus loci legibus ac regulis ad amissim congruit, ut cuique singulas conferenti constabit. Deinde, quod est plana, atque expedita: nec veram modo & gravem, sed & illustrem exhibet perspicuamque sententiam. Tum quod & subsequantium aetatum exemplo, & consimili Augustini effato fulcitur ac nititur. Denique quod accommodatam quam maxime ad propositum ostendit Pauli argumentationem. Est enim haec necessaria consecutio. Metu mortis, qua plerisque absumptos oculis ipsi cernimus, vel fama & auditio-
 ne comperimus, propter mortuos, inquam, istos, lavacrum salutis exposcimus: carere ante obitum baptismi fructu nolumus. Credimus ergo non praesenti vitae, sed alteri profuturum. Nam quorsum in mortis metu proximoque discrimine, hac nobis via ac ratione consulimus, *si in hac vita tantum in Chri-*

sto sperantes sumus? Deo nempe vivere mortuos intelligimus ac profitemur: Quoniam quidem per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur, ut ait Paulus hoc ipso capite: igitur ut Tertullianus scite & acute colligit, hunc Pauli locum explanans, *carne vivificabuntur in Christo, sicut in Adam carne moriuntur.*

Tertull. lib.
de resurr.
carnis, cap.
XLVIII.

Habent enimvero tam arctam inter se cognationem, atque conjunctionem, hæc duo, immortalitas animorum, & corporum ad vitam reditio: ut alterum si steterit, consequi ex eo alterum necesse sit. Certe idcirco Christus ipse Dominus, ut & os Sadducæis occluderet, qui utrumque stolide negabant, & ut suscitanda præsertim corpora comprobaret; id argumenti genus unum ex vetere instrumento arripuit ex quo id modo effici videatur, post obitum minime animos interire. *Erratis, inquit, nescientes Scripturas, neque virtutem Dei.... De resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est a Deo dicente vobis: Ego sum Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob? Non est Deus mortuorum, sed viventium.*

Matt. xxii.

Quid enim concludi vel acutius subtiliusve, vel omnino manifestius potuit? Nulla gens tam fera, nulla tam est immanis, cujus mentem non imbuerit de animorum æternitate opinio, quanquam hanc nonnulli excuterè ex animis suis, sed vitiosa flagitiosaque vita eo progressi, frustra conantur. Natura ipsa de immortalitate animorum tacita judicat: intelligimus quotquot sumus mortem non interitum esse omnia tollentem atque delentem, sed quandam

quasi migrationem commutationemque vitæ: discedere modo animos, sed eosdem permanere: nec cum corporibus pariter extinguere, sed Deo vivere cum ex iis excefferint. Atque hoc quidem si non ista consensio gentium suaderet, quæ lex naturæ putanda est, vel sacrae paginæ antiqui fœderis, ut Christus ipse demonstrat, apertissime proderent.

Atqui animus noster eam naturam in se ipse continet, id quod nemini nostrum latere potest, nisi in physicis plumbei sumus, ut & sentientis vitæ munia obire possit ac porro velit, & ex iis quæ sentiuntur ad ea quæ se juncta sunt a corporibus contemplanda provehi. Hæc propria animi humani vis est atque indoles: dos hæc ipsum ab iis mentibus, quæ sunt ab omni corporea concrezione liberæ, discriminat ac secernit: hac si vel segregatus a corpore careat, animus dici humanus aut esse omnino non potest. Aut habent igitur animi insitam & innatam vel post excessum vitæ propensionem ad corpora, aut nulli sunt. Pelli hos autem corporibus, quasi possessione sua, cernimus quidem: manere tamen eosdem post mortem, ut diximus, tum naturam ipsam duce sentimus, tum Deo in sacris litteris docente agnoscimus.

Quid aliud postea rerum ipsa conditio postulat, quam ut in corpora denuo tanquam in domum suam ac nativum veluti vas & receptaculum postliminio animi redeant: ut quam sui absolutionem perfectionemque vehementer appetunt, nec habere vi propria possunt, hanc illi consociatione corporum assequantur? An potest enimvero aut ea distractio atque dissolutio, cum naturæ contraria ac violenta sit,

sempiterna esse? aut ingenitum a natura iterandæ conjunctionis desiderium, & illud quidem acre ac vehemens, fallax esse & irritum? Quid enim vero tam pugnat quam generi cuiquam insitam ab auctore naturæ adipiscendi boni cupiditatem ullam, cujus affatim olim explendæ & spem inanem idem, nec modum esse velit ullum? Ad istud igitur Christi Domini ratiocinium nec respondere aut omnino hiscere illi ausi: & gavisi tum Pharisei, *quod silentium imposuisset Sadduceis.*

Neque vero nunc aliud iudex nūnciat, aliud præco clamat: nam & Paulus pariter sic eos isto capite carpit ac perstringit, qui resurrectionem negabant, perinde quasi iidem & animorum immortalitatem convellerent: quod sic aliud ex alio aptum nexumque intelligeret, ut ruere unum non possit, ut non alterum eodem labefactatum motu concidat. *Quomodo quidam, inquit, dicunt in vobis, quoniam resurrectio mortuorum non est? . . . Si in hac vita tantum in Christo sperantes sumus, miserabiles sumus omnibus hominibus . . . Si mortui non resurgunt, manducemus & bibamus, cras enim moriemur.*

Sed circa hanc rationem, inquit Divus Thomas in hunc Apostoli locum, lectione II. Videntur duo dubitanda. Unum, quia non videtur, quod sit verum universaliter quod Apostolus dicit, scilicet, quod Christiani sunt confidentes in hac vita tantum: quia possent dicere illi, quod licet corpora non habeant bona nisi in vita ista, quæ est mortalis: tamen secundum animam habent multa bona in alia vita. Ad hoc obviatur dupliciter. Uno modo, quia si negetur resurrectio corporis, non

de facili, imo difficile est sustinere immortalitatem animæ. Constat enim quod anima naturaliter unitur corpori, separatur autem ab eo contra suam naturam & per accidens. Unde anima exuta a corpore, quamdiu est sine corpore, est imperfecta. Impossibile autem est, quod illud quod est naturale & per se, sit finitum, & quasi nihil: & illud quod est contra naturam & per accidens, sit infinitum, si anima semper duret sine corpore. Et ideo Platonici ponentes immortalitatem, posuerunt reincorporationem, licet hoc sit hæreticum: & ideo si mortui non resurgunt, solum in hac vita confidentes erimus. Alio modo, quia constat quod homo naturaliter desiderat salutem sui ipsius: anima autem, cum sit pars corporis hominis, non est totus homo: & anima mea non est ego. Unde licet anima consequatur salutem in alia vita, non tamen ego, vel quilibet homo. Et præterea cum homo naturaliter desideret salutem etiam corporis, frustraretur naturale desiderium. Dignæ profecto Angelico Doctore sententiæ, quæ priorem hanc dissertationem claudant.

The first part of the report deals with the general situation of the country, and the progress of the various departments. It is a very interesting and valuable document, and one which should be read by every citizen of the State. The report is well written, and contains many interesting facts and figures. It is a very good example of the kind of report which should be made by the various departments of the State.

The second part of the report deals with the various departments of the State, and the progress of each. It is a very interesting and valuable document, and one which should be read by every citizen of the State. The report is well written, and contains many interesting facts and figures. It is a very good example of the kind of report which should be made by the various departments of the State.

The third part of the report deals with the various departments of the State, and the progress of each. It is a very interesting and valuable document, and one which should be read by every citizen of the State. The report is well written, and contains many interesting facts and figures. It is a very good example of the kind of report which should be made by the various departments of the State.

DE BAPTISMO IN VINO.

MONUMENTA vetustioris ævi nonnulla, cum eadem enucleandi cupidoincessit, facessunt negotii plurimum & laboris: quod sunt iis interdum contexta verbis atque sententiis, quibus adstruiquidpiam minus cautis videretur, quod a communi Ecclesiæ usu sensuve discrepet. Ejus generis duo commemorantur in primis, quæ quidem ad institutum nobis argumentum attineant: materiam, ut vocant, baptismi alterum: alterum formam spectat. Atque ut a primo incipiam, quod Stephani II. Papæ nomen præfert, in eo mirari profecto subit, præterpervulgatam sacramenti hujusce materiam, aquam nimirum, in partem hujus quoque laudis ac muneris vinum adscisci.

Anno enim DCCLIV. in Carisiaco villa, ad Isaram, prope Noviodunum, cum is in Britanniaco monasterio degeret, quod in ea villa fuit, non monachis quidem ipsis, ad quos nihil hæc attinebant, sed Gallicanæ Ecclesiæ Antistitibus, dedisse quædam responsa fertur, a Sirmondo nostro primum in lucem edita, erutaque ex vetere uno exemplari: quorum istud est ordine undecimum.

*De Presbytero, qui, cum deesset aqua, periclitantem
infantem vino baptizavit.*

Si in vino quis, propterea quod aquam non inveniēbat, omnino periclitantem infantem baptizavit, nulla ei exinde adscribitur culpa. Infantes sic permaneant in ipso baptismo. Nam si aqua adfuit præsens, ille presbyter excommunicatur, & poenitentiae submitatur, quia contra canonum sententiam agere præsumpsit.

Hæserē ad hunc scopulum e Theologis nonnulli: ab aliis ejusdem superandi duæ tantum hæctenus, quod quidem sciam, excogitatæ viæ feruntur, quarum neutram probo: alteram, quod plena manifesti erroris: alteram, quod plena discriminis haud satis certos exitus habere videatur. Quamobrem tertia nobis erit tentanda via & incunda.

I.

Prima igitur responsio est ejusmodi: In hoc Stephani responso duo maxime quæri posse: unum, quam credibile sit Papam hoc respondisse: alterum, qua ratione niti queat hæc responsio.

Quod ad priorem partem attinet, de historiæ fide ne ambigendum videatur, facere tum auctoritatem codicis antiqui, ex quo deprompta est, tum aliarum etiam veterum collectionum, quæ passim obviæ sunt, in quibus similis responsio tribuitur Siricio Papæ in epistola ad Genesium. Et quanquam Siricii epistola illa non exstat, causæ tamen nondum satis apparere, cur confictam putemus: & ex collectionibus istis habere nos, earum auctores nec alienum a Pontifice, cui adscribebant, responsum hoc judicasse: nec absurdam aut respuendam illis visam esse sententiam, quam ipsimet sibi inter cetera

ros canones & regulas ecclesiasticas proponerent.

Quod ad alterum quæstionis caput, quid causæ spectarit Pontifex in hoc responso, ex ipsis ejus verbis liquere: baptismi necessitate permotum fuisse, ut ita responderet: nec dubium videri quin quod respondit, ex recepta Ecclesiæ doctrina, quam minime ignorabat, respondisse videatur. Nam cum legem necessitas non habeat, ejusque vis tanta sit, ut in ipsis quoque divinis præceptis excusationi locum præbeat, mirum videri non potuisse, si qua interpretatione usa est Ecclesia in ministro baptismi, propter summam sacramenti necessitatem, eadem & in ejus materia uteretur. Hoc est, ut quemadmodum Ecclesia, licet a Christo ministri baptismi præcipue designati fuerint Episcopi, successores Apostolorum, quibus dictum est, *Ite, baptizate: baptismum tamen & a presbyteris diaconisque conferri, ex delegatione vel officio: & ubi res exigat, ne quis baptismum destituatur, non a clericis tantum, sed etiam a laïcis, tum viris tum feminis: neque a Christianis modo, verum etiam a Judæis & Paganis collatum, valere declaravit: sic de aqua statuat: quamvis hæc a Christo maxime necessarii sacramenti maxime parabilis materia instituta sit, tamen si in eas angustias res veniat, ut aqua non inveniatur, & vinum sit in promptu, vinum aquæ substituere liceat, & Christi mentem in eo casu interpretari.*

Verum ut de primo interim capite fileamus, de quo paulo post opportunior futurus est dicendi locus: ad alterum quod attinet, quæ ista porro necessitatis est, verbis quidem præclara atque magni-

fica, reipsa tamen mala & iniqua defensio ac patrocinatio? Mitto dicere quam sit illa non scholæ modo, sed & Ecclesiæ totius menti contraria, quæ ab omni semper succidaneo altero liquore, sive usurpando sive probando, abhorruit mirum in modum. Sed quæ est ista defensio? quæ si tum valet, cum baptismi materiam casus aliquis cogit mutari; nemo intelligit, quidni tum eadem valitura sit, ut citra baptismum nihilominus tum constet salus, cum impertiendo nempe baptismi similis fortunæ interventus obtiterit. Nam qua lege sancitum est baptismus ut suscipiatur, si quidem consultum salutis nostræ cupimus; eadem nominatim excipitur, quemadmodum rite tradatur, ex aqua nimirum: ipso legem statuente Domino: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.*

Quem vero non adultum modo, sed puerum, sed vel matris utero clausum infantem, ni abluatur, quamlibet maximæ necessitatis excusatio ab interitu sempiterno vindicet? Cum vero partes duæ hujus legis existant: altera, quæ rem ipsam: altera, quæ rei modum constituat ac definiat: nec sit quisquam mortalium, qui non lege ea tota teneatur, quæ nulla exceptione utitur; non cujusdam istud esse audaciæ putas, nullo auctore disparem utriusque partis rationem sic statuere, ut prius quidem ultro annuas & concedas, renasci quemque oportere: de posteriore aperte dissentias, & aliter quam ex aqua id fieri posse, quod Christus negat, asseveres?

Atqui omnes in aqua positas baptismi opes &

facræ paginæ & Patres profitentur. Nèque enim ve-
ro Deus aliam ob causam salvos nos fieri per aquam
Petro teste jussit: quam quod *similis formæ* salutarem
baptismum esse cum eo voluit, in quo Noëticæ
quondam familiæ salutis omne subsidium fuit. Nec
absimilis Pauli ratiocinatio est, cum baptizatos in
mari dixit veteris testamenti Patres. Nam quod
utrique aliud consilium fuit, nisi ut significaret om-
nem salutis in baptismo opem, ita multis jam retro
ætatibus destinante Deo, peti ab aquis oportere?

1. Petr. III.
21.

1. Cor. X. 2

Hinc illa aquarum prærogativa, quam Tertullia-
nus scite in primis, ut multa, exaggerat: ut & iis
olim insidente Spiritu, ab iis videlicet mundi incu-
nabulis, jam tum eæ didicerint animare: & cum se
Christus longo post tempore in Jordanem merfit,
sanctificatæ rursus vim sanctificandi combiberint.
*Quanta aquæ gratia, subdit ille, penes Deum & Chri-
stum ejus est ad baptismi confirmationem?*

Genes. I. 2.

Tertull. lib.
de Bapt. cap.
XIII.

Hinc & Augustinus, cujus tot passim occurrunt
de baptismi natura ac dotibus præclaræ voces atque
sententiæ, idem de materia affirmate quidem ac præ-
cise, sed tamen vere pronunciat: *Tolle aquam, non
est baptismus.* Quo quidem effato vel unico, quis
non intelligit vini laudatoribus ac patronis, ceu va-
lido ictu impacto, os obstrui?

Tract. XX.
in Joan.

II.

Altera responsio est, quæ ante annos decem fere
prodiit: canonem hunc videlicet in mendo cubare:
atque adeo depravatam lectionem sic restituendam
esse & corrigendam: *Nulla ei culpa adscribitur, si*

infantes in eo baptismo permaneant.

O præclaros correctores atque emendatores ! qui non intelligant sincerum integrumque exemplar illud, unde hæc excerpta responsa sunt, a Sirmondo præstari, viro utique, ut ceteras ejus laudes taceam, talium rerum intelligentia notissimo ! Divinos conjectores qui non perspiciant, cum similis attributa sit in aliis codicibus Siricio Papæ sententia, nullum esse reliquum ejusmodi effugio ac suspitioni locum !

Quid quod & ista responsio pugnat ipsa secum, nec cohæret ulla ex parte ? Nam presbyterum ex omni culpa eximere, tametsi infans in eo baptismo perseveret, ipsum est baptismum probare. Cujus enimvero potissimum fuit irritam baptismi vinarii operam novo baptismo compensare, si presbyteri hoc est, Parochi, non fuit ? Quod si alterius cujuscumque id muneris esset, quin hoc ipsum est a Pontifice indicatum ? cum in eo maxime controversiam ac contentionem aut esse tum, aut postea fore nemo prudens non intelligeret, rectene an secus primo res gesta esset : quod si secus ac decuit, qua deinde ratione, cujus potissimum opera corrigi quod esset factum perperam, oporteret.

Frivola igitur tota hæc divinatio : nec multo vero melioris est notæ, quod alii conjecere. Aiunt voces istas, *Infantes in eo baptismo permaneant*, glossæ forte exscribentis esse, quod ex ora libri in contextum irrepsit. Hominum vero diffidentium, ac prope desperantium causæ suæ, genus istud exceptionis est, qui sint ad discernendum nodum aliquem, quam ad solvendum, paratiores ac promptiores.

Ecquid porro fiet simili responso Siricii, quod quidem aperte canonum collectiones nonnullæ præferunt? Ecquis deinde Stephanum non jure merito incuriæ arguat, qui tantopere fuerit de presbytero sollicitus, de infante securus? qui cum acrem fusciperet ac præ se ferret de illius pœna & castigatione curam, omnem interim de hujus salute, si quidem has voces expungi oporteat, solitudinem abjecerit? Atqui & hæc ipsum cura vehementissime sollicitare debuit: neque vero eadem in responsis quatuor aliis, quæ hic una commemorantur, mediocriter Pontificem pupugit. Nam in his, ut æquum esse visum est ei, qui ea pariter concinnavit, iisdem fere verbis infantum saluti ac prosperitati prospexit. Sic enim in decimo statuit: *Infantes vero illi, quos baptizavit. . . . omnimodo probantur baptizati.* In duodecimo: *Hoc baptisma . . . firmiter permanebit.* In decimo tertio: *Infantes vero quos baptizavit. . . . in hoc baptismo permaneant.* In decimo quarto: *Infantes vero illi quos baptizavit in eo permaneant baptismo.* Itane vero cum dubitatio accidit, ratumne censeretur baptismum oporteret, siue quem minister vel impurus vel imperitus dedisset: siue qui per infusionem, non per immersionem collatus: siue in quo demum immutata levissime forma esset: (nam hæc istarum quatuor responsonum argumenta sunt:) tum quidem infantum saluti consuluisse, ac de ea pronuntiasse existimandus est: cum de materia autem disceptatio intercidit, quæ & in quinque de baptismo interrogatis loco secundo interferitur, & in hoc certe negotio primas partes obtinet, tum quid ea de

controversia statui ac decidi jura legesque poscerent, eundem cuiquam suspicari licet minime fatigisse?

Cum nihil horum igitur arrideret, frustra que sudando nihil profecisse Theologos viderem, tertium obtulit responsionis genus: quod, ut ingenue quæ sentio loquar, nostrum percussit animum probabilitate aliqua.

Fraudem hanc igitur insignem esse deprehendimus veteratoris alicujus: quam ille tamen non ita perire ac solerter architectatus sit, quisquis hanc adornavit, ut non plurimis ac manifestis ipsa se vestigiis proderet.

Sic nempe statuimus, e novemdecim capitulis, five responsis, quæ Stephano adscribuntur, decem omnino supposititia esse: ista videlicet: secundum, tertium, quartum, nonum, decimum, undecimum, duodecimum, decimum tertium, decimum quartum, & decimum octavum. Sex deinde ex iis ipsis, nempe nonum, decimum, undecimum, duodecimum, decimum tertium, & decimum quartum, Siricio Papæ primum dolo malo attributa, tum pari scelere atque audacia Stephani responsis corpus illud insertum, ac veluti purpureo panno centonem assutum.

Juvat porro hoc loco integram repræsentare complexionem ac seriem responsorum illorum, quo promptius atque expeditius oculi ipsi fraudem internoscant: aurumque demum nunc primum secernant a stipula.

STEPHANI II. PAPÆ

RESPONSA,

Quæ cum in Francia esset, in Carisiaco villa, Britanniaco monasterio, dedit ad varia consulta, de quibus fuerat interrogatus, anno Christi DCCCLIV.

Nunc primum edita ex codice S. Mariæ Laudunensis.

I. De eo qui abjecta ancilla uxorem ingenuam duxit.

In epistola Leonis Papæ ad Rusticum Narbonensem Episcopum cap. v. ita continetur: *Ancillam a toro abjicere, & uxorem certe ingenuitatis accipere, non duplicatio conjugii, sed profectus est honestatis.*

II. Si alter conjugum debitum reddere non possit.

Si quis se in conjugio copulaverit, & uni eorum contigerit, ut debitum reddere non possit, non liceat eos separare: nec pro alia infirmitate: excepto si dæmonii infirmitas, aut lepræ macula supervenerit: ceterum si ab his duabus infirmitatibus liberi fuerint invicem conjuncti, unus alteri servitium exhibeat.

III. Deo qui uxorem habet in patria, & in alia regione versatur.

Si quis in aliena patria ancillam duxerit in consortium, postea in propriam reversus ingenuam acceperit: & iterum contigerit, ut ad ipsam qua inantea fuerat patriam revertatur, & illa ancilla, quam prius habuit, alii viro sociata fuerat: hic talis potest aliam accipere, tamen non illa vivente ingenua, quam in patria propria habuit.

IV Si quis commatrem de baptismo vel confirmatione duxerit.

Ut nullus habeat commatrem suam spiritalem, tam de fonte sacro, quam de confirmatione, neque sibi clam in neutra parte conjugio sociatam. Quod si conjuncti fuerint, separantur.

V. An liceat viro qui uxorem repudiavit, aliam ducere.

Si uxor a viro repudiata fuerit, utrum liceat viro illa vivente aliam ducere, in epistola domni Innocentii Papæ directâ ad Exuperium Tolosanum Episcopum ita continetur: *Qui interveniente repudio alii se matrimonio co-*

pularunt, hos in utraque parte adulteros esse manifestum est &c.

VI. De virginibus non velatis, si nupserint.

De his qui promissam virginitatem transgredientes matrimonium inierunt, in epistola beati Innocentii Papæ directæ Vidricio Rotomagensi Episcopo cap. xv. ita continetur: *Ex vero, quæ necdum sacro velamine sunt tectæ, tamen in proposito virginali semper vivere se promiserant, licet velatæ non sint, si forte nupserint, his agenda aliquantuo tempore pœnitentia, quia sponsio earum a Domino tenebatur, &c.*

VII. De monachis & nonnis, si nuptias ineant.

De monachis & nonnis, de monasterio fugientibus, in Concilio Calchedonense cap. xvi. ita continetur. *Virginem, quæ se Deo consecraverit, similiter & monachum, non licere nuptialia jura contrahere. Quod si hoc inventi fuerint perpetrantes, excommunicentur. Confitentibus autem decrevimus, ut habeat auctoritatem ejusdem loci Episcopus humanitatem misericordiamque largiri.*

VIII. De vidua quæ suscepto velo postea nubit.

De muliere, quæ post mortem viri sui velata fuerit aliquantum temporis, & postea virum accipit, in epistola Siricii Papæ ad Episcopum Himerium Tarraconensem directæ cap. v. ita continetur: *De his vero qui acta pœnitentia, tanquam canes ac sues ad vomitus pristinos & volutabra redeuntes, & militiæ cingulum, & ludicras voluptates & nova conjugia, & illicitos denuo adpetiere concubitus &c.*

IX. Si sanus vir leprosam duxerit uxorem.

Si sanus vir leprosam duxerit uxorem, ut postmodum ei superveniat lepra, postposita negligentia tales separentur, ne concepti filii lepræ macula polluantur. Fas namque est, ut mundus ad mundam jungatur.

S. Siricii Papæ, ex epistola ad Generisium Episcopum, Hera XII. Si sanus vir leprosam duxerit uxorem, &c. ut in Stephani responsis. Ita codex Pithæanus, & S. Martini Turon. teste Sirmondo ad hunc locum, nota MS. in libri margine.

X. De eo qui nesciens a quo sit ordinatus, Missas fecit, & baptizavit, tum postea dimisso officio uxorem duxit.

De illo presbytero, qui dicit se nescire qui eum benedixit, & tamen aliquantum temporis Missas fecit, & baptizavit: postea autem ipsum officium dimittens uxorem duxit. Hunc vero presbyterum quis ambigat omnino culpabilem, qui sacrilego ausu quod sibi collatum ignorabat uti minime debuit? Pro quo omnimodo abjiciendus est, & in monasterium mittendus: ut illic sub digna poenitentia suam lugendo finiat vitam. Infantes vero illi, quos baptizavit, si in nomine sanctæ Trinitatis sunt baptizati, omnimodo probantur baptizati, pro eo quod & laicis, si necessitas urget, ut non illi qui baptizandi sunt in æternum pereant, licentia data est in hoc succurrere, &c.

In epistola Siricii Papæ ad Genesum Episcopum, Hera xiiii. Presbyter qui dicit se nescire si episcopus fuit, qui eum ordinavit, & aliquantum tempore Missas fecit: & postea dimisso officio uxorem duxit, hunc pseudopresbyterum quis ambigat esse detestabilem? pro quo omnimodo abjiciendus est, & in monasterio ad poenitentiam omni tempore vitæ suæ retrudendus. *Codex Turon. in collectione canonum.*

XI. De presbytero, qui cum deesset aqua, periclitantem infantem vino baptizavit.

Si in vino quis, propterea quod aquam non inveniebat, omnino periclitantem infantem vino baptizavit: nulla ei exinde adscribitur culpa. Infantes sic permaneant in eo baptismo. Nam si aqua adfuit præsens, ille presbyter excommunicetur, & poenitentia submitatur, quia contra canonum sententiam agere præsumpsit.

S. Siricii Papæ, Hera xiiii. Presbyter, qui in vino baptizat, pro maxima necessitate, ut æger non periclitetur, pro tali re nulla ei culpa adscribitur. Si vero aqua aderat, & necessitas talis non urgebat, hic communione privetur, & poenitentia submitatur. Infans vero ille, si in sancta Trinitate baptizatus est, in eo baptismo permaneat. Ita collectio S. Martini Turon. & Cod. Herouvallian. tit. xxiiii. de Baptismo.

Collectio antiqua titulorum LXXVI. in codice Pithæano, tit. XXIII. de Baptismo.

In epistola S. Siricii Papæ, Hera xiiii. Presbyter qui in vino baptizat, pro maxima necessitate, &c. ut supra.

Alia collectio canonum, licet auctorem nullum afferat, canonem tamen profert hujusmodi, cum eo lemmate.

Quod pro necessitate in quolibet liquore baptizari possit.

Si quis in vino pro necessitate baptizat, ut æger non periclitetur, pro tali re nulla ei adscribitur culpa. Sed vere ille qui in sancta Trinitate baptizatus est, in eo baptismo permaneat. Similiter qui

in qualicumque liquore.

Rursum alia collectio MS. x. partium.

In epistola sancti Siricii Papæ c. xlii. Qui in vino pro maxima necessitate baptizatur, ut æger non periclitetur, pro tali re nulla ei adscribitur culpa. Si vero aqua aderat, & necessitas talis non urgebat, hic communicatione privetur, & pœnitentiæ submitatur. Homo vero ille si in sancta Trinitate baptizatus est, in eo baptisimo permaneat.

XII. An liceat aqua concha vel manibus infusa baptizare.

Si licet per necessitatem cum concha, aut cum manibus, infanti in infirmitate posito aquam super caput fundere & sic baptizare. Hoc baptisima, si in nomine sanctæ Trinitatis peractum fuerit, firmiter permanebit: præsertim cum & necessitas exposcit, ut ille qui ægritudine detentus est, hoc modo renatus particeps Dei regni efficiatur.

Hera xv. si infantem in periculo constitutum, pro maxima necessitate, cum vase, aut cum manibus aqua in nomine sanctæ Trinitatis baptizaverit, firmiter permanebit: præsertim cum necessitas hoc exposcit. *Sic codex Pithæanus, Turon. & Herouval.*

XIII. De presbytero, qui baptizavit nesciens symbolum, nec orationem dominicam, nec psalmos, & an ipse ordinatus esset.

De illo presbytero, qui baptizavit, tamen nec symbolum, nec orationem dominicam, nec psalmos tenet, nec scit si episcopus eum benedixit. Hic primum omnium dignitatem, qua illicita uti præsumpsit, amittens, sub districta pœnitentia, & in monasterium mittatur, & omnibus diebus vitæ suæ plangens quod incongrue egit, degat vita monastica. Infantes vero, quos baptizavit, si in nomine sanctæ Trinitatis baptizati sunt, in hoc baptisimo permanent.

De presbytero qui ignorat orationem dominicam. Hera xvi. Presbyter qui orationem dominicam non tenet, nec symbolum, neque psalmos, nec scit si episcopus fuit qui eum benedixit: hic primum omnium dignitatem, quam illicite præsumpsit, amittat: & sub districta pœnitentia omni tempore vitæ suæ in monasterio degat. Infantes vero quos in sancta Trinitate baptizavit, baptizati permanent. *Sic Pithæanus codex, Turon. & Herouval.*

XIV. De presbytero, qui baptismi formule quedam adjecit, & nescit utrum episcopus fuerit qui eum ordinavit.

De illo presbytero, qui baptizavit isto modo sic rustice: In nomine Patris mergo, & Filii mergo, & Spiritus sancti mergo: & ipse presbyter nescit si episcopus fuit qui eum benedixit. Hic qui ordinationem suam ignorat, omnino abjiciendus est, & sub arcta pœnitentia in monasterio mittendus, ut omnibus

Hera xvii. Qui vero ita baptizant, ut dicant, In nomine Patris mergo, in nomine Filii mergo, & Spiritus sancti mergo: hi qui ita sunt baptizati, ac si rustice, tamen in nomine sanctæ Trinitatis, baptizati sunt. *Sic codices tres pralaudati.*

diebus vitæ suæ in luctu & fletu sub monastico habitu conversetur. Infantes vero illi, quos baptizavit, licet rustice, quia in nomine sanctæ Trinitatis sunt baptizati, in eo permaneant baptismo.

XV. *De episcopis accusatis & condemnatis.*

De episcopo accusato, in Concilio Antiocheno cap. xv. ita continetur: *Si quis episcopus de certis criminibus accusatus condemnatur ab omnibus episcopis ejusdem provincie, cunctique consonanter eandem contra eum formam decreti protulerint, hunc apud alios nullo modo judicari, sed firmam concordantium episcoporum provincie manere sententiam.*

XVI. *De presbyteris & diaconis accusatis.*

De presbyteris vel diaconibus accusatis, in Concilio Carthaginense cap. xx. ita continetur: *Si autem presbyteri aut diaconi fuerint accusati, adjuncto sibi ex vicinis locis cum proprio episcopo legitimo numero collegarum, quos ab eodem accusati petierint, id est, una secum in presbyteri nomine vi. in diaconi iii. ipsorum causam discutiant, &c.*

XVII. *De presbytero, cujus crimen, quod ante ordinationem admiserat, innotuit.*

De presbytero, qui in culpam criminalem incidit, & peccatum ejus publicatum est, in Concilio Neocæsariense cap. ix. ita continetur: *Presbyter si preoccupatus corporali peccato provehatur, & confessus fuerit de se quod ante ordinationem deliquerit, oblata non consecret, manens in reliquis officiis propter studium bonum. &c.*

XVIII. *De coma clericis aut monachis non laxanda.*

Ut nullus clericus, aut monachus, comam laxare præsumat, aut an athema sit.

XIX. *De femina, quæ alteri nupserat, cum ejus vir in aliena provincia falso mortuus putaretur.*

De separata a marito, si vir ejus in aliena provincia vivere putabatur, in epistola beati Leonis Papæ directâ ad Nicetam Aquileiensem Episcopum ita continetur: *Cum enim per bellicam cladem & per gravissimos hostilitatis incursus, ita*

quedam dicatis divisa esse conjugia, ut abductis in captivitatem viri femine eorum remanserint destitute, quæ viros proprios aut interemptos putarent, aut nunquam a dominatione crederent liberandos, & in aliorum conjugium solitudine cogente transferint. &c.

Expliciunt quæ dominus Papa Stephanus in Carisiaco villa Brittaniaco monasterio, ad interrogata dedit responsa.

IV.

Jam ut indicata fraus certius detegatur, juvat ab eo capitulo conjecturam auspicari, quod est ex iis quorum auctoritatem infringimus, ordine postremum, hoc est, decimum octavum. Enimvero cum neque istud responsi formam præ se ferat, quo quæstioni positæ satisfiat: nec præfixus ei titulus, qui est hujusmodi, *de coma clericis aut monachis non laxanda*, ullam habeat dubiæ & controversæ rei, aut, si lubet, interrogati similitudinem: summarium quippe re ipsa est, & ἐπιτομή quædam: Quis non statim intelligat stultitia obcæcatum hominem, quisquis artifex sceleris fuit, se ipsum stolide prodidisse, qui caput istud non indutum prius responsi forma responsis intexuerit? Appositus enim huic capitulum συλλογῆς titulus admonet, contineri ea aliud nihil, præter *Responsa quæ dominus Papa Stephanus, cum in Francia esset, dedit ad varia consulta, de quibus fuerat interrogatus*: vel, quemadmodum in ejusdem codicis calce legitur, *ad interrogata*. Quorum cum simile nihil istud habeat, quod nunc ad trutinam vocatur; potuitne alieno magis loco, quam isto, inseri? aut jamne possit illustrius interpolatæ hujus collectionis indicium desiderari vel requiri?

Hæc, inquam, hominis fraus cum vel hac saltem

parte manifeste constricta convictaque teneatur, an non satis firmam haud absimilis doli in reliquo corpore suspicionem affert? An immerito mendax vel semel, semper mendax praesumitur? Aut vero temere auguramur, non hunc fuisse tantopere de clericorum coma sollicitum, ut de hac componenda satageret, in hoc acquiesceret, huic uni rei vel alieno loco & contra fas subdito canone prospectum vellet? Alio profecto spectabat, aliud animo consilium agitabat: quod ut ille astutius abderet ac dissimularet, alia aliis in locis ejusdem conflaturae decreta inseruit, quorum similitudine vestitum illud & adornatum, quod de baptismo in vino est, cujus potissimum causa fraudem hanc omnem moliebatur, latenter obruderet.

Eandem non jam occulte, sed aperte sapiunt adulterationem, secundum, tertium, & quartum: quae nec legitimam responsionis formam obtinent, de qua mox iterum planius dicturi sumus: & praepostero interjecta loco primum & quintum, quae esse inter se conjuncta argumenti similitudine oportuit, distrahunt invicem perperam ac divellunt.

Sex deinde reliqua a nono ad decimum quartum, quae sunt de baptismo omnia, praeter nonum, in gemino alio codice, id quod est adnotatu dignum, eodem plane ordine, numeris modo pro ratione ac serie collectionis illius immutatis, Siricio Papae tribuuntur: ita subinde singulorum ac praesertim undecimi dictione variata, quod & in plerisque canonum collectionibus usuvenit, ut & pro exscribentium ingenio arbitrioque addita vel detracta nonnulla appa-

reat : & ex uno tamen exemplo omnia effecta esse, & ex uno fonte hausta, minime obscuris deprehendatur indiciis. Neutri tamen Pontifici adscribendum quod utrique tribuitur, spero mox futurum ut vel cœco, quod aiunt, appareat.

At quam debilis interim, & quam flaccescens, nec Pontificio ore digna undecimi ipsius capituli sententia est, vel ea parte qua baptizanti in vino presbytero pœna statuitur? Nam quæ illius statuendæ causâ tandem affertur? Accipite, canonici juris periti. *Quod contra canonum sententiam agere presumpsit:* At proferri canones ante hoc tempus qui denique ex toto canonum corpore de hoc argumento possunt? nulli enimvero sunt. Sensere omni ævo Patres, perspicuum adeo Christi præceptum illustrare novi canonis luce si conarentur, se perinde facturos quasi si quis studeat clarissimo soli mortale lumen inferre: atque, ut est in parœmia vetere, ἡλίω τὸ φῶς δυνείζειν. Mitto igitur quam sit hoc imperite confictum, nec satis caute. Hoc unum dico, frigide in hoc negotio canones appellari, vel si ulli exstarent, ubi Christi præcipientis imperium allegari fas & æquum est: levius quiddam esse ad sententiam canonum nescio quam provocare, ubi totius Ecclesiæ consensus adest, tot retro sæculorum corrobotatus usu: audax esse facinus novæ legi condendæ necessitatem obtendere, ubi vicarii cujuscumque liquoris, qui vel tum in vicem succedat aquæ, sive tolerandi sive probandi, ne levissimam quidem mentionem aut omnino suspicionem antiquitas injicit.

Jam quanta deinde arte confinxit architectus hujus

ius doli, improbusque malleator adulterinæ monetæ, alia capitula de baptismo quatuor, in quibus impune ac tuto asseveraret ratum esse baptismum oportere: ut vel ista, vel similis dicendi formula, quæ tum fere abutitur, *Infantes in eo baptismo permaneant*, & in quintum pariter occulte irreperet, quod est de baptismo vinario: nec tum primum aut semel novitate sua legentium oculos animosque percelleret?

V.

Sed incassum petita longius argumenta quærimus, cum hæc capitula, quibus nigrum theta præfigimus, nec Siricii Pontificis, nec Stephani esse possint. Non Stephani certe. Quid ita? Quod ab ea videlicet respondendi forma normaue abhorreant, ad quam cetera concinnat & componit summa cum cura & diligentia. Nam in his pro more fere illius ævi nihil recenter eudere Marte suo, ut aiunt, videri vult: sed quidquid affert, id ex vetustis repetere Conciliorum decretis, iudicatisque Pontificum: ad quæ ille quidem ita constanter in singulis provocat, quæ genuina censemus, ut hæc ab eadem dicendi formula, quæ hoc indicet, ordiatur. *In epistola Leonis Pape*, inquit in primo, *ita continetur*. In quinto deinde, *In epistola domni Innocentii Pape continetur*: atque ita in septem aliis, quæ sincera arbitramur ac vera. Horum igitur cum nihil habeant simile reliqua, sed a Stephani more ac genere dicendi sine causa desciscant, pro fucatis ac simulatis haberi ea necesse est ἀπιστωτάτοις harum rerum arbitris ac iudicibus.

Omnino simili forma legere est Zachariæ Papæ responsa septem ac viginti, ante annos septem, hoc est, anno DCCXLVII. ad Pippinum Majorem Domus, itemque ad Episcopos, Abbates & Proceres Francorum, data. Quorum plane nullum est, quod non sit similiter antecedentis synodi alicujus, aut Pontificis auctoritate nixum, cum hac solenni præfatione, *ita continetur, ita scriptum est, &c.* Quin & illud quod illic est ordine primum ac viceſimum, idem omnino est cum eo quod nunc sextum Stephano imputatur. Adde jam & Nicolai Papæ responsa ad consulta Bulgarorum: quæ cum sint omnino sex supra centum, vix unum eorum pariter alterumve reperias, quod non antecedentium Patrum, vel sacrarum litterarum auctoritate ac testimonio muniatur.

Sed cum deessent videlicet familia Patrum exempla vel dicta, quibus hic noster doli fabricator, quasi destina quadam ac fulcimento, opus sustentaret: & adversantem alioqui sibi Christum Dominum, ut diximus, in sacris litteris idem intelligeret: utroque argumenti genere caute superſedendum duxit, atque ab usitata potius responsorum ceterorum forma, tum in isto undecimo, tum ut fraus magis lateret, in reliquis quoque, quæ sunt ejusdem artificii, desciscere.

Quin enimvero ad faciendam pariter responso, vel decreto potius quarto, fidem, sive Pontificem Romanum Deus dedit auctorem laudabat & adſtipulatorem ejus oraculi: cum exſtet illius plane par in simili argumento sententia, quanquam ex adulterina Isidori merce, parte secunda Decreti, causa xxx,

quæstione I. circa annum DCXIV. Sive edictum illud quod Gregorii Magni nomine vulgatum est, in calce ipsius Registri, ubi e capitulis septemdecim concinnatum his verbis quartum occurrit: *Si quis commatrem spiritualem duxerit in conjugium, anathema sit.* Sive illud demum, quod sincerum ac genuinum est ea de re Zachariæ Pontificis capitulum, an. DCCXLIII. editum: *Ut presbyteram, diaconam . . . vel etiam spiritualem commatrem, nullus sibi præsumat nefario conjugio copulare. . . Si autem qui sic juncti sunt admoniti declinaverint, & ab alterutro fuerint divisi, pænitentia submittantur, ut sacerdos loci providerit.*

Quin & duodecimum eleganti admodum testimonio Cypriani firmabat, ex epistola LXXV. ad Magnum: quo vetustas illius moris, cui patrocinator, hoc est, tradendi ex aquæ infusione baptismatis, egregie stabilitur?

Quin & decimum octavum auctoritate Concilii Carthaginienfis IV. communivit, cujus hic canon XLIV. refertur, anno CCCXCVIII. sancitus, ut vulgo creditur: *Clericus nec comam nutriat, nec barbam radat?* Aut canone certe vicesimo Concilii Agathensis, anno DVI? An hæc omnia nescisse, an nihil omnino scisse Stephanus existimandus est?

Quamobrem cum sit tam discrepans ac diversus in his respondendi modus, atque in novem istis, quæ sincera agnoscimus, secernimusque a reliquis: vix ut priora illa pro responsis habenda sint: quis non statim intelligat non ejusdem esse parentis utrumque partum? Habent ista enim vero novem legitimæ responsionis formam: reliqua fere omnia decreti potius

simplicis ac statuti , cujusmodi in Conciliis sancita leguntur.

Jam vero quæ Stephano supposita existimamus , eadem Siricio ipsi quoque pari jure abjudicanda censemus : propterea quia si Stephani sunt , cujus quidem nomen codex unus præfert , Siricii simul esse non possunt : quod ille Siricium haud dubie testem citaret , propugnatoremque suæ sententiæ . Nam si responsione octava , quæ legitima est , Siricium ipsum appellare testem Stephano licuit ac libuit : quis existimet molestum ei & grave fuisse futurum , eundem in undecima quoque , quæ nunc potissimum venit in controversiam , allegare suæ responsionis suffragatorem , si in eadem decidenda quæstione totidem fere verbis facem is olim sibi prætulisset ? An & istud quoque Stephano latuit jampridem a Siricio anteoccupatum ? Deinde & Genesius ille , ad quem Siricii inscripta fertur epistola , quis fuerit aut cujus sedis antistes , latet : & conficta haud dubie ex argumento appellatio est , ἀπὸ τῆς γενέσεως , a nativitate secunda , quæ baptismo fit . Atqui cum quatuor exstent omnino Siricii epistolæ , locum singulæ sedemque antistitum , quo sunt transmissæ , diligenter notant . Cur ergo Genesii unius dissimulata sedes , ac silentio obruta , nisi quod nulla exstitit : cautusque nunc saltem ac providus fuit , quisquis hunc struxit dolum , ne sedem ei forte , quæ foret alterius , arrogaret : cum alias haud ita astute reliquam fraudem texerit , ut detegi ea certo non possit ?

VI.

Otiosi itaque hominis alicujus, ut levissime dicam, totum hoc figmentum est: qui ut majorem fraudi suæ adstrueret fidem, atque ut fabulæ vires & colorem adderet, non unicum hunc, sed plures una opera confinxit de baptismo canones, aliosque ejusdem officinæ: ut inter istos illum quoque, quo baptismus in vino probatur, callidius solertiusque, ut quidem rebatur ille, subjiceret. Adscripsit idem deinde duobus Pontificibus, id quod vel ab uno sanciri nefas fuit. Sed ita adscripsit, nullam ut prioris Pontificis mentionem posterior faceret, contra omnium morem, in primisque Stephani ipsius, in ea parte quæ potissima est hujus seriei: a quo tamen ipsum more discedere, in re præsertim tam gravi, si quis alius idem edixisset, id quod latere Stephano nec decuit omnino, nec potuisse arbitror, minime sane oportuit.

Accedit quod in quocumque liquore baptizari posse qui unquam censuere, semper sunt pro hæreticis habiti: ut Armeni olim, (nam Lutherum ac Bezam, similesque heterodoxos nihil moror, qui ubi semel defectionis signa sustulerunt, nihil intentatum deinde, nihil inausum reliquere:) Armeni inquam, quorum *vicesimus primus error est, quod varie baptizant, quidam in aqua, quidam in vino, quidam in lacte*, inquit Thomas Valdensis, libro II. cap. CXIV ex Guidone Carmelita, de erroribus Armeniorum.

*Luthers
re peccare
Syst. T. 4*

Denique tam irritum, si vinum aquæ substituat, baptismum fore omnis schola censet, quam

eucharistiam haud rite peragi, si in vini locum aqua subrogetur: quod quidem fecisse olim ὁ ἁγίος *ἑσάτωρ*, sive Aquarios, dum prodit antiquitas, execratur.

Hæc etsi forte singula a tricosis & contentiosis hominibus eludi aliqua arte possunt, vix tamen nullam fidem habebunt universa: & apud lectorem cordatum satis erunt, opinor, ut intelligat, tum ab imperito aliquo confarcinatore, nec satis provido, assutam hanc infeliciter laciniam Stephani responsis: tum ab eodem pari arte atque fallacia Siricio quoque ipsi attributam, sub Gratiani Monachi tempora: cui fuere hi canones supposititii ob eam causam incompti: nam & qui eos exhibent vetustissimi codices manu exarati, ætatem eam adeo non antecedunt, ut vix assequantur.

DE BAPTISMO

IN NOMINE

CHRISTI.

ED enimvero acrior de baptismi forma quam de materia, inter Theologos contentio, majus sententiarum divortium est: quæ ut controversia pariter dirimatur, nunc tertium postulat ac postremum cursus nostri spatium.

Dedit huic scholæ discidio locum in primis Nicolai I. responsum ad consulta Bulgarorum, cap. CIV. quod ii præpostere interpretati sunt, qui prius & in quibusdam explanandis, ex Actis Apostolorum, Ambrosioque sententiis, quæ eodem spectant, pariter aberrarunt. Est illud autem ejusmodi in collectione Conciliorum, ad annum DCCCLVIII.

A quodam Judeo, nescitis utrum Christiano an Paganò, multos in patria vestra baptizatos asseritis, & quid de his sit agendum consulitis. Hi profecto, si in nomine sanctæ Trinitatis, vel tantum in nomine Christi, sicut in Actis Apostolorum legimus, baptizati sunt, (unum quippe idemque est, ut sanctus exponit Ambrosius,) constat eos non esse denuò baptizandos. Sed primum

utrum Christianus, an Paganus, ipse Judeus exstiterit, vel si postmodum factus fuerit Christianus, investigandum est: Quamvis non prætereundum esse credamus, quid beatus de baptismo dicat Augustinus. Jam satis, inquit, ostendimus, ad baptismum qui verbis evangelicis consecratur, non pertinere cujusquam vel dantis vel accipientis errorem, siue de Patre, siue de Filio, siue de Spiritu sancto aliter sentiat, quam doctrina celestis insinuat.

I.

Hoc Pontificiæ vocis oraculum in eam partem accepere nonnulli, ut ratum eo ac legitimum declarari baptismum putarent, qui non evangelicis modo verbis, ut solenne est, sed sub hac quoque verborum formula conferretur, Ego te baptizo in nomine Christi. Ita ab Apostolis factitatum aiunt, Luca teste in Actis: ita & Ambrosium docuisse, libro primo de Spiritu sancto, capite tertio. Isto igitur tanquam tergemino ariete convelli posse existimant ac labefactari receptam totius fere scholæ, atque adeo Ecclesiæ conspirante consensu sententiam, quæ sic designatam hujus sacramenti administrandi formam a Christo Domino docet, ut baptismum esse omnem irritum oporteat, qui sacrosanctæ Trinitatis invocatione caruerit.

Quin etiam usque eo aliqui processere, ut quod Apostolos fecisse, ut plerique fatentur, non omnino indubium est: ut nos ostensuri sumus, falsum: id etiam nunc sine ulla dubitatione licere affirmarint. Expuncta hæc quidem sententia est Pii V. jussu ex
Caietani

Caëetani commentariis , editione Romana altera : quis nescit? At eadem in Hadriani VI. operibus perseverat : quæ quidem ab illo dudum antea, cum adhuc privatus esset , exarata sunt : typis deinde Romæ edita , cum Pontificatum gereret, ipso præsentate ac spectante, anno MDXXII.

Viderint id ii sane quorum interest. Assentiri nos interim nulla ratione aut vi huic opinioni possumus: aut licuisse aliquando nimirum , aut etiamnum licere extra *regulam Christi Salvatoris imperio constitutam*, ut Fulgentius loquitur , hoc est , *in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti, qui crediderint baptizari*. Nam quemadmodum *lex tinguendi imposita est*, inquit Tertullianus , sic *forma præscripta*: a qua qui discesserit, & gravi se adstringat scelere , & operam ludat.

Fulg. in frag. lib. x. contra Fabian.

Tertull. lib. d: Bapt. cap. XIII.

Unam enimvero esse tum Lucæ in Actis , tum vero Ambrosii, ac Nicolai mentem ultro damus : reprehensionem tamen novitatis adeo non extimescimus : aut, quia nunc primum aliam horum trium esse sententiam , quam quæ sit hæctenus existimata, statuimus, eam ob rem veremur , ne quis criminetur videri nos, quod aiunt , cornicum oculos velle configere : ut nos etiamnum spes quædam obtinet , id hominibus iis persuasum iri , qui nec opiniosi sint , nec præjudicata sententiæ nimis tenaces.

II.

Juvat adeo capere ab Actis disputandi exordium; hoc est, rem omnem a capite arcessere, ac Lucam producere primum in scenam. Baptizati, quotquot apud ipsum leguntur , inquis , in nomine Domini

JESU baptizati perhibentur.

ACT. III. 38. *Baptizetur unusquisque vestrum in nomine JESU Christi, in remissionem peccatorum vestrorum, & accipietis donum Spiritus sancti.*

ACT. VIII. 12. *In nomine JESU Christi baptizabantur viri ac mulieres.*

ACT. VIII. 16. *Nondum enim Spiritus sanctus in quenquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini JESU.*

ACT. X. 48. *Et jussit eos baptizari in nomine Domini JESU Christi.*

ACT. XIX. 5. *His auditis, baptizati sunt in nomine Domini JESU.*

Atqui baptizatos in nomine JESU intelligi eos necesse est, qui baptizati sunt, postquam invocarunt & confessi sunt nomen Domini JESU. Dirimenda nimirum ac distrahenda in partes duas simplex oratio est, in hunc fere modum ac sensum. ACT. III. 38. *Invocet unusquisque vestrum nomen Domini JESU, & baptizetur.* ACT. VIII. 12. *Invocabant viri & mulieres nomen JESU Christi, & baptizabantur.* ACT. VIII. 16. *Invocarant illi quidem nomen Domini JESU, sed baptizati tantum erant.* ACT. X. 48. *Et jussit eos invocato nomine Domini JESU Christi, fidem ei obstringere, & baptizari.* ACT. XIX. 5. *Crediderunt Dominum JESUM esse Christum, & baptizati sunt.* Ut his vocibus, *in nomine Domini Jesu*, non baptismi formam, sed baptizandorum fidem consignatam intelligas, invocatumque ab iis id nomen ante lavacrum sub antistitis manu.

Gravem desideras interpretationis hujus auctorem

ac vindicem, cujus auctoritate robur ei ac pondus accedat? Quis Luca gravior, a quo videlicet ipso hæc acta digesta confecta que sunt? Atqui eo prode-
 dente sic Paulum compellavit Ananias: *Et nunc quid moraris? exsurge & baptizare, & ablue peccata tua, invocato nomine ipsius.* Quid istud autem erat aliud præ-
 cipere, quam ut confessus antea Christum, invoca-
 toque ultro nomine ipsius, baptismo se tingui curaret? Quæ res ubi gesta est, baptizatus ille in nomine Domini JESU rite intelligitur, hoc est, ut carmen idem sæpius occinam, post confessionem ejus nominis. Hanc enim iis verbis subjectam esse sententiam qui non agnoscat, cum ipso in limine impingere ac temere labi necesse est.

Act. XXI.
16.

III.

Pudet hujus controversiæ arbitros & judices grammaticos dare ac statuere. Pudet, inquam, pigerque, cum Theologi audiamus, ad hos provocare. Atqui si hos nihilominus in consilium vocemus, commemorabunt ii Christum aliter in Evangelio, aliter Lucam in Actis locutum. Quid enimvero iste? *baptizati sunt.* Quid ille? *baptizantes eos.* Lucam illi suggerent vocabulo formæ passivæ usum: quod utique verbi genus per se quid quisque patiat ac recipiat: oblique vero, atque ex adjectis ei verbo voculis, quibus id ipsum de causis patiat, id si fert oratio, indicat. Itaque & quid susceperint ii, qui baptizati dicuntur: & quid iidem, quo tali munere ac præmio donarentur, veluti de suo conferrent, confessionem videlicet Christi nominis, comprehensæ in Actis sen-

tentia produnt: quoniam prius elici necesse est confessionis officium, inquit Fulgentius, cui recte deinde minister sancti baptismatis ministret effectum.

At verbum ejusmodi quod agendi formam haberet, tum Christus adhibuit, cum Apostolis baptizandi munus provinciamque detulit. Quorsum istud autem? Quod nempe vocabulo istius generis potestas agentis addicta est, atque adeo actio illius qui baptizat, ut per se planum est: quamobrem & conjunctis cum eo verbis simul forma praescribitur, qua fit illa rite actio obeunda: nimirum istis, *In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti*. Quanquam neque his vocibus forma solum significatur, quae est ab antistite recitanda: sed & confessio Trinitatis, quae simul, imo & prius ab eo proxime redditur, qui tingui debet. Nam utrumque ex aequo signari tum nihil vetat, cum baptismus dicitur in nomine Trinitatis dari: secus, cum in nomine Christi tantum: tunc enim per se confessio modo indicatur illius, qui tinguitur. Quare cum in sacris paginis *baptizare*, tum in Graecorum Euchologio, *baptizari*, subinde legere est in nomine Trinitatis: ut Trinitatis nomen, seu invocationem, aequae ei qui abluitur, atque abluenti ministro competere intelligas: conjuncta tamen copulataque cum his vocibus, *in Christi nomine*, haec vox, *baptizari*, occurret una dumtaxat: ut ad istius solum, qui salubri fonte abluitur, confessionem ac fidem, non ad abluentis praecise formulam, confestim id loquendi genus per se referri sentias oportere.

Uno omnia explicatius verbo complectar. *Bapti-*

zare in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti Christus Dominus jubet. Quis ea potissimum tunc intelligitur verba prolaturus? is ipse profecto, qui baptizandi munus obit. At baptizati alias dicuntur in Christi nomine. A quibus tandem nomen istud pronunciatum esse hæc significat oratio? Ab iis ipsis, opinor, quos eadem oratio baptizatos in eo nomine indicat.

Non est enim profecto, non est humano consilio, sed nec mediocri sapientissimi numinis cura provisum, ut sacer scriptor neminem baptizasse retulerit in nomine Domini JESU: ne quis temere induceret animum usurpatam hanc fuisse ab hujus sacramenti administro formam: ut Ferrando & Vigilio visum, aliisque numero paucissimis: baptizatos itaque maluit in eo nomine dicere, hoc est, post publicam ejus nominis confessionem ac fidem ablutos & mundatos.

*Ferrand. ep.
ad Anatol.*

*Diac. cap.
XIII.*

*Vigil. Tap-
sit. lib. XII. de
Trin.*

*Et Bernardi
nomine,*

epist. CCCXL.

Egregie autem illa se Lucæ in scribendo accuratio prodit in primis, cum eunuchum is ablutum a Philippo refert. *Et dum irent per viam, inquit, venerunt ad quandam aquam: & ait eunuchus: Ecce aqua: quid prohibet me baptizari? Dixit autem Philippus: Si credis ex toto corde, licet. Et respondens ait: Credo filium Dei esse Jesum Christum. Et jussit stare currum. Et descenderunt uterque in aquam, Philippus & eunuchus: & baptizavit eum.* Hoc tantum. An is in nomine Christi ablutus? quis neget? Ambrosio præsertim, ut mox liquebit, affirmante. At hoc dicere Lucas prætermisit. Consulte enimvero hoc quidem loco, & valde caute: ne si hanc loquendi

Act. VIII.

36.

formulam, sibi alias perquam familiarem, cum activæ significationis voce connecteret, a ministro prolatam quispiam existimaret.

IV.

Alex. Alesis, & alii.

Et sunt qui dispensatione usos pertendunt, cum baptismum in Christi nomine Apostoli impertirent: cujus dispensationis nec vola nec vestigium, ut aiunt, in sacris paginis, aut in veterum monumentis apparet, nec afferri omnino causa probabilis potest. An enim id Apostolis liceret, quod nec Christo ipsi licuit? Nam cum sit ille primarius baptismi cujusvis administer, *Ipsæ est enim qui baptizat*: nefas aliam a vicaria potestate formam adhiberi, quam quæ a suprema, si quidem adesset illa, usurpari commode posset. Dicturumne unquam Christum ipsum putas, Ego te baptizo in nomine Christi? Quo ille loquendi genere alium se a seipso proderet, cum baptizatorem alium esse ab eo oporteat, cujus in nomine baptismum impertit. Diceret igitur, Ego te baptizo in nomine meo. At quantumvis non rapinam arbitratus sit esse se æqualem Deo, hanc si nihilominus forma uteretur, nec se ministrum tantum esse sacramenti ostenderet, ut est reipsa, qua homo est: nec sanctificationis primariam causam esse Trinitatem ostenderet.

Sed quid conjecturas sequimur, cum luculenta existant divinæ vocis oracula, quæ ab ipsis quoque Apostolis sub invocatione Trinitatis baptismum esse collatum, vel tacentibus nobis, clament ac prædicent? *Cum Paulus veniret Ephesum, & inveniret quos-*

dam discipulos, dixit ad eos: Si Spiritum sanctum accepistis credentes. At illi dixerunt ad eum: Sed neque, si Spiritus sanctus est audi-vimus. Ille vero ait? In quo ergo baptizati estis? Si nec invocatum est scilicet primum a vobis, nec invocatum deinde super vos Patris & Filii & Spiritus sancti nomen. Utrumque si abfuit, in quo baptizati estis? Qui dixerunt, In Joannis baptis-mate: in quo nempe nec fides Trinitatis ab eo, qui ablui debet, exigitur, aut redditur: nec a ministro Trinitas invocatur. His auditis, baptizati sunt in nomine Domini JESU: hoc est, credentes JESUM esse Christum ac Filium Dei, atque adeo Trinitatis fidem professi, demum abluti sunt.

Fuit enimvero solenne illud omni ævo servatum, ut qui salutari lavacro tingendos se fisterent, fidem sive symbolum rogarentur, quam deinde fidem ablutio obsignaret. Unde factum a Græcis Latinisque Patribus huic sacramento nomen, obsignatio fidei, *σφραγὶς τῆς πίστεως. Anulum quoque accipit tunc primum Christianus, quo fidei pactionem interrogatus ob-signat, ut Tertullianus loquitur, libro de Pudicitia, capite nono.*

Fidem autem in præsentī qualemcumque Trinitatis intelligo: hoc est, redditionem symboli eam, quæ baptis-mo præmittitur: at non eandem necessario omnis circa Trinitatem erroris expertem. *Integrum enim nihilominus sacramentum est, ut præclare Augustinus, quamvis fides SUB EISDEM VERBIS aliud opinantis, quam catholica veritas docet, non esset integra, sed fabulosis falsitatibus inquinata. Sive quantumcumque sit de Trinitate, ut præallatis ejus-*

Aug. XIX. I.

Basil. I. III.
adv. Eunom.
pag. 48. &
Tertull. lib.
de Pœnit. c.
VI.

Aug. I. VII.
de Bapt. con-
tra Donat.
cap. LI. cum
aliqua fide.

Aug. I. III.
de Bapt. con-
tra Donat.
cap. XV.

Aug. l. VII.
de Bapt. cap.
LIII.

dem Augustini verbis utar, vel dantis vel accipientis error. *Nec dubito etiam illos habere baptismum, qui quamvis fallaciter id accipiant, hoc est, eam animo fidem adulterantes, quam ore profitentur, in Ecclesia tamen accipiunt, vel ubi putatur esse Ecclesia ab iis in quorum societate id accipitur: de quibus dictum est, Ex nobis exierunt.* At fidem interim mos est ab eo posci, qui ablui debet: quam hæc deinde idcirco abluentis verba excipiunt, in Missali Gallicano veteri, tit. XXV. OPUS AD BAPTIZANDUM, pag. 364. *Baptizo te CREDENTEM in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.*

V.

Fecit hæc igitur confessionis hujus & baptismi copulatio conjunctioque mutua, ut non in Christi modo, verum etiam & in Trinitatis nomine baptizari, unum & idem existimatum sit, atque post confessionem utriuslibet baptizari.

De priore certe est illa plana & aperta Joannis Damasceni vox, libro quarto orthodoxæ fidei, cap. XI. Τὸ ἕν εἰς Χριστὸν βαπτισθῆναι, δηλοῖ τὸ πιστεύοντας εἰς αὐτὸν βαπτίζεσθαι. *In Christo igitur baptizari, significat credentes in eum baptizari.*

Anno ccc-
xiv.

De posteriore autem quid apertius, quam quod Arelatensis primi Concilii Patres habent, cap. VIII. *Placuit, inquit, ut si ad Ecclesiam aliquis ab hæresi venerit, interrogent eum symbolum: & si perviderint eum in Patre & Filio & Spiritu sancto esse baptizatum, manus ei tantum imponatur. . . . Quod si interrogatus non responderit hanc Trinitatem, baptizetur.*

Eandem

Eandem vero Arelatenſis ſecundæ ſynodi, ac primæ, ſententiam, totidemque expreſſam fuiſſe verbis, inferius conſtabit.

Viden interim non rogari quenquam, qui ab hæreſi veniat, quas voces inter abluendum ſacerdos ediderit: nam quis iſtud ab ruſtico jure poſcat? ſed num fuerit ipſe ſymboli fidem profeſſus. Quod ſi enimvero Trinitatem illic ſe credere præ ſe tulit, baptizatum hunc rite exiſtimari Patres voluerunt. Quid ita? Quod in *Patre & Filio & Spiritu ſancto baptizari* idem eſſe cenſerent, atque in confeſſione Trinitatis abluï: fidemque ſeu confeſſionem Trinitatis in miniſtro, qui tinctionem facit, conſimilem exiſtitiffe oportere, atque in eo qui recipit: quippe qui hanc miniſtro prius pro imperio officioque exigenti, ac voce quidem præeunti, reddiderit. *Ridicula penitus aſſertio*, inquit Hieronymus in Dialogo adverſus Luciferianos, *aliter de Deo ſentire baptizantem, & aliter baptizatum.*

An vero cum vel Ambroſium ſic perorantem audimus, libro de iis qui inſtantur, cap. iv. *Tu in gratia baptizatus es in nomine Trinitatis. Confeſſus es Patrem; recordare quid feceris. Confeſſus es Filium, confeſſus es Spiritum ſanctum.* Vel Hilarium libro ſecundo de Trinitate: *Baptizare juſſit in nomine Patris & Filii & Spiritus ſancti, id eſt, in confeſſione & auctoris & unigeniti & doni.* An tum ullus, inquam, reliquus eſt ambigendi locus, quin perinde ſit in confeſſione Trinitatis, atque in nomine Trinitatis abluï: ſimilique cauſa unum atque idem eſſe in nomine Chriſti tingui, ac poſtquam in Chriſtum credideris, baptiſmo tingui? H

VI.

Quid faciemus igitur eidem Ambrosio, inquires, cujus sententiam penitus adversari nostræ hæctenus existimatum est? Quid facturus sis, quisquis es, rogas? Dabis operam ut & curiosius rimandos esse Patrum sensus vel hinc agnoscas: & exemplo deinde nostro Ambrosium omni erroris suspitione liberares. Eo enimvero, si nescis, omnis illius oratio recidit, quæ nunc venit in controversiam, ut hæc duo edoceat: alterum, hunc esse in sacris litteris loquendi morem, ut vel una Trinitatis appellata persona, intelligi pariter reliquas oporteat: alterum, quod est ex primo consequens, eos qui salubri lavacro tincti dicuntur, vel si Christum modo sunt ore confessi, totam nihilominus Trinitatem animo ac fide percepisse. Hæc illius orationis summa est, hæc sententia: de qua ne quamlibet tenuis animo scrupulus resideat, juvat ea illius verba repræsentare, quæ non nihil habere visa sunt offensionis ac salebrarum, iis videlicet, qui vel nodum, ut aiunt, in scirpo quarunt: vel Ambrosium prospexere tantum, & a limine salutarunt.

Æthiops eunuchus Candacis regine baptizatus in Christo, hoc est, post confessionem Christi, ut vidimus, plenum mysterium consecutus est, hoc est, evangelicæ legis baptismum, ea qua omnino oportuit fide septum, communitum, instructum, vel Christi modo nomen confessus, obtinuit.

Et illi qui negaverunt se scire Spiritum sanctum..... quia nec in Christi nomine, nec cum fide Spiritus sancti

baptizati fuerant, in Joannis baptisinate nec Christum venisse confessi, sed venturum tantum, nec de Spiritu sancto edocti, *non potuerunt accipere baptismatis sacramentum*, baptismum regenerationis. *Baptizati postea sunt itaque in nomine Jesu Christi*, Jesum esse Christum fatentes ac Filium Dei: *nec iteratum est in his baptisma, sed novatum*. Novum illis baptismatum primum datum est, non iteratum. *Unum enim baptisma*, Christi videlicet, seu legis novæ.

Ubi autem non est plenum baptismatis sacramentum, nec principium vel species aliqua baptismatis æstimatur. Ubi non est Trinitatis plena confessio, cujus & invocatione baptismus deinde consecretur, quod quidem utrumque Joannis baptisinati defuit, (nam eonunc tantum spectat:) nec principium nec species ibi baptismatis evangelici æstimatur, quod & unum est, & confessione illa, atque invocatione, sancitur & continetur.

Plenum autem est, hoc est, sua instructum & ornatum fide, cujus præmium regeneratio & sanctitatis adeptio est, *si Patrem & Filium Spiritumque fatearis*. *Si unum neges, totum subrues*. Si vel Filium exempli causa negas, tota pessumdatur & corrumpitur fides. *Et quemadmodum si unum in sermone comprehendas, in ea confessione quæ baptismi præmittitur, aut Patrem, aut Filium, aut Spiritum sanctum: fide autem nec Patrem, nec Filium, nec Spiritum abneges, plenum est fidei sacramentum*, fides baptismi integra est: *plenum sacramentum, quantum ad illam plenitudinem quæ est ex fide*. Unde dicit, (verbis utor Alexandri Alensis) *plenum esse fidei sacramentum* :
Alex. Alensis p. IV. qu. VIII. a. III. §. II.

non dicit, plenum est sacramentum. Ita etiam, pergit Ambrosius, quamvis & Patrem & Filium & Spiritum dicas, & aut Patris aut Filii aut Spiritus sancti minuas potestatem, id quod Ariani Eunomianique faciunt, vacuum est omne mysterium, vacuum sua fide, & gratiæ proinde spiritualis munere vacuum, ut idem alio loco prodidit.

Denique & illi ipsi qui dixerant, nec si Spiritus sanctus sit audivimus, baptizati sunt postea in nomine Domini Jesu Christi: in fide & confessione ejus nominis. Et hoc abundavit AD GRATIAM, hoc dicere abunde fuit, non solum ad auctoramentum fidei, verum etiam & ad gratiam in baptismo adipiscendam: quia jam Spiritum sanctum Paulo predicante cognoverant, atque adeo jam & crediderant & confessi erant. Nec contrarium debet videri: quamvis etiam postea tacitum sit de Spiritu, tamen creditum est: & quod verbo tacitum fuerat, expressum est fide. Cum enim dicitur in nomine Domini Jesu, per unitatem nominis impletum mysterium est. Vel si unum Christi nomen appellaveris; nihil propter fidei defectum sacramento deperit, totum vel sic mysterium fidei attigisti. Nec a Christi baptisate Spiritus separatur: nec potest a confessione Christi in baptismo Spiritus sancti confessio divelli ac distrahi.

An aliquod igitur in hac oratione universa de baptismi forma vestigium est? omnino nullum. At alio loco sane expressum atque conspicuum, libro de iis qui initiantur, capite quarto. *Credit Catechumenus in crucem Domini Jesu, qua & ipse signatur; sed nisi baptizatus fuerit in nomine Patris & Filii &*

Spiritus sancti, remissionem non potest accipere peccatorum, nec spiritualis gratiæ munus haurire.

Eant nunc qui vel pugnancia locutum Ambrosium, vel, quod vereor ut aures catholicæ ferre possint quin exhorrescant, errasse Doctorem Ecclesiæ, ac deserendum clamant. Est hoc quidem compendium operæ ac laboris, quo curiosius exploranda Patrum sententia est. Sed quid est istuc aliud quam vadimonium deserere, ac præsumpta desperatione evadendi quo velis, in limine ipso subsistere?

VII.

Et simile tamen ei hæreseos crimen impactum, (ut & id obiter insinuemus, quando ejus rei se dat occasio :) ab Roberto Coco, ubi traditum ab Ambrosio comminiscitur, actualia peccata baptismo, lotionem pedum originalia relaxari. Verba hæc sunt Ambrosii, libro de initiandis, cap. vi. *Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lauet, sed est mundus totus. Mundus erat Petrus, sed plantam lavare debebat. Habebat enim primi hominis de successione peccatum, quando eum supplantavit serpens, & persuasit errorem. Ideo planta ejus abluitur, ut hereditaria peccata tollantur. Nostra enim propria per baptismum relaxantur.* Atqui scribentis mentem si penitus introspicias, intelliges ab eo duo duntaxat affirmari. Alterum, levia esse errata quædam, quæ venialia nuncupamus, ea in primis, quæ ex errore nobis obrepant: eademque hereditaria merito appellari: quod, ut primo homini serpens afflavit errorem, sic Petrum, sic nos, ut in hoc genere peccemus, sæpenumero similis error im-

*Cocus in
Censura, pag.
140.*

pellit: cui ut obnoxii sumus, facit naturæ imbecillitas orta ab Adami labe. His ut occurreretur, lotionem pedum, quæ baptismum consequebatur olim in Mediolanensi Ecclesia, (qui ritus & in Missali Gothico pariter, & in Gallicano vetere commemoratur: quæ nuper illustravit Vir Clariss. D. Mabillonius, e sacro Benedictinorum cœtu:) hanc inquam, ille cum sacerdotis prece conjunctam, his expiandis ait subsidio fuisse: nam MAIUS illa SUBSIDIUM SANCTIFICATIONIS afferebat, ut episcopi nunc quoque benedictio: auxilium nempe cæleste, *quo postea te serpens supplantare non possit*, ut loquitur auctor librorum de Sacramentis: quibus in ipsis ita vestigiis insistit Ambrosii, ut pro eo & ab Hincmaro habitus sit olim, atque etiamnum vulgo habeatur. Alterum caput illud est, quod idem Ambrosius asseverat, esse delicta, præter hæc, alia, quæ propria nuncupat: quæ non error, ut priora, sed malitia, sed concupiscentia perpetrat: hæc autem baptismo dilui penitus & aboleri: quo quid a quoquam potest dici verius? Itaque cum heterodoxi, & catholici quoque nonnulli, quæ hereditaria ille appellat, originalia interpretantur. actualia quælibet, quæ ille propria: tum absurdum Ambrosio sensum affingunt, & ab Ecclesiæ doctrina, & a ratione, & a scribentis sententia alienum. Nam quid alienius fingi potest, quam sensisse Ambrosium, vel lotionem pedum a Christo facta originale in Petro peccatum esse sublatum, cum idem ante hanc lotionem mundum fuisse Petrum totum admonuerit: vel simili pedum lotionem, quam antistes faceret, originalem tol-

Libro III. de
Sacram. cap.
1. Hincmar.
tom. 2. opusc.
XXXIX. pag.
682.

li noxam, cum actuales elui culpas prius per baptismum dixerit? Tum vero deinde temere iidem proprium parenti fetum abjudicant, cum opus illud esse supposititium tam futili argumento colligunt. Sed ad propositum revertamur, unde digressi sumus.

VIII.

Jam Nicolai deinceps oratio nihil habet difficultatis aut salebrarum. Complectitur enim ea partes duas. Prior est de fide illius, qui baptismum suscipit: nam de adultis in primis agitur, ut & in Actis, & apud Ambrosium. *Hi profecto*, inquit, si Christiano more ac ritu abluti sunt: hoc est, si in baptismo interrogati credere se in Trinitatem confessi sunt, vel tantum in Christum, sicut in Actis Apostolorum de eunucho Candacis reginæ legimus, aliisque: unum quippe idemque est, ut sanctus exponit Ambrosius: *profecto constat eos non esse denuo baptizandos. Profecto constat*, inquit: Quod est dicere, hoc nemo nescit, quod est communi omnium consensu atque usu receptum, nec nostri adeo rescripti luce ac robore eget. Sive dixerint illi igitur, cum abluendos se fisterent: In Patrem & Filium & Spiritum sanctum credo, baptismo me Trinitatis ablue: sive, in Christum credo, baptismo me Christi tingue: unum penitus & idem utrumque est.

Papæ! Quam est illa pars responsionis hujus supra laudato Arelatensis synodi decreto consentiens, qua nominatim cavetur, ut qui se Trinitatem in baptismo confessum dixerit, ne baptizetur: si secus, baptizetur! Nam cum utrobique fides exploretur il-

lius, qui abluitur, nequit esse profecto ovum, quod aiunt, ovo similius.

Altera pars est de ministri fide: ab illis verbis, *Quamvis non praterendum esse credamus*: quæ pars illius sententiæ cum per se plana est ac perspicua, tum illud prodit in primis, nihil in priore de baptismi forma Pontificem edixisse, qui in postrema nonnisi verbis evangelicis consecratum baptismum probari sibi æque atque Augustino significet.

Aug. lib. vi. de Bapt. contra Donat. c. xxv.

Auctor lib. de Sacr. apud Ambr. lib. ii. cap. i.

Tertull. lib. de Bapt. c. v.

Non omnem igitur ille baptismum probat, ut verbis utar Augustini in simili argumento. Nam in multis idolorum sacrilegis sacris baptizari homines perhibentur. Et ut ait Ambrosius, Multa sunt genera baptismatum, sed unum baptismum clamat Apostolus. Quare? Sunt baptismata gentium, sed non sunt baptismata. Lavacra sunt, baptismata esse non possunt. Caro lavatur, non culpa diluitur: imo in illo lavacro contrahitur. Denique qui utrique præivit Tertullianus, libro de baptismo: Sed enim nationes... viduis aquis sibi mentiuntur. Nam & sacris quibusdam per lavacrum initiantur, Isidis alicujus aut Mithræ... Certe ludis Apollinaribus & Eleusiniis tinguuntur: idque se in regenerationem & impunitatem perjuratorum suorum agere præsumunt.

Et vero nuperrime Bulgarorum natio abjectis inanum numinum simulacris ad Christiana sacra transferat, adhuc plena Paganorum: neque erat satis exploratum, falsisne diis etiam tum addictus esset is qui baptizarat, Judæus utique, hoc est, mercator circumforaneus: (neque enim religionis istud ibi, sed negotiationis nomen est, ut alii ante nos monuerunt:)) an Christi jam unius cultui consecratus, atque adeo non

non profani , ut olim , sed sacri baptismatis peritus administer.

Enimvero geminum ibi baptismum Nicolaus agnoscit : alterum, qui ex Paganorum superstitione agatur , quantumvis per eum ethnici , ut Athanasius animadvertit , oratione III. contra Arianos , uni se Deo , quem ore implorant , mancipari videri velint : alterum , in quo Christiano ritu ac more Trinitas invocetur. *Sed primum* , inquit Nicolaus , *utrum Christianus an Paganus exstiterit , investigandum est.* Quamquam & hunc posteriorem baptismum , vel si a Pagano evangelicis verbis detur , idem deinde jure merito approbat. Priorem autem , ut par est , execratur ac nominatim excipit : uti & exceptum multi arbitrantur hunc unum olim a Gregorio III. ante annos cxx. cum in epistola ad Bonifacium Moguntinum de Germanis istud rescriptum tulit : quo primum ævo gens ea pariter a profanis superstitionibus ad Christianos ritus transivit. *Quos a Paganis baptizatos esse asseruisti , si ita habetur , ut denuo baptizes in nomine sanctæ Trinitatis mandamus.* Et mox : *Eos qui a presbytero Jovi mactante , & carnes immolatitias vescente , baptizati sunt , ut rebaptizentur , precipimus.* Quoniam dubium nimirum esset , num verbis profanis potius , quam evangelicis , baptismi hujusce forma constaret.

Itaque baptismus ille nunc Pontifici placet unus , qui post confessionem Trinitatis , vel Christi tantum , ab eo qui baptizatur , editam : a ministro deinde verbis evangelicis , ut ipse subjungit , hoc est , sub Trinitatis invocatione , sit collatus. Nam istud esse

plane in nomine Christi baptizari , ex Actis & Patribus , ut vidimus, palam est.

IX.

Mirum est quot se vertant in partes, quot se in angustias conjiciant ii , qui alias expediendi hujus nodi vias ac rationes excogitant. Nicolaum aiunt de fide modo ministri utraque responsionis parte locutum: quod abhorrere prorsus a vero vel hæc vox una, *si baptizati sunt*, quæ passivæ potestatis est, aperte prodit: cum, ut est demonstratum a nobis, subsequenter eadem conjuncta verbis, *in nomine Christi*, significet non ministri qui abluit, sed eorum qui abluuntur, explorari fidem.

Ambrosium illi deinde, quo Nicolaus auctore innotitur, duo docuisse comminiscuntur. Alterum, fidem explicitam Christi, ut aiunt, fidem esse implicitam Trinitatis: fidemque hanc geminam iis vocibus designari, *si in nomine Trinitatis, vel tantum in nomine Christi*. Alterum, sufficere implicitam invocationem Trinitatis ad baptisimi integritatem. Pontificem parte dumtaxat priore usum, qua egebat: non item postrema.

Verum non una in hoc uno responso, sed multiplex hallucinatio est. Nam (ut omittam cetera) ex duobus hisce capitibus, quæ Ambrosio affinguntur, quam sit posterius alienum ab ejus mente, si de forma locutum existimant, qua ministrum uti necesse sit, qui abluit, paulo ante ostensum est: quippe qui sit in eo totus, ut illius tantum qui abluatur, fidem explicet. Quam sit autem & prius illud tum per se

a vero, tum ab Ambrosii pariter mente abhorrens, mirum est a summis ingeniis non animadversum. Sic enim statuimus, fidem quam vocant explicitam Christi, non implicitam, sed explicitam esse pariter Trinitatis fidem: frustra que geminam fingi, ubi unica eademque sit. Alia quippe invocationis, alia fidei ratio est. Appellatio, seu invocatio Christi explicita, implicita quidem Trinitatis invocatio est. At Christi fides explicita, qualem animo informatam & habemus ipsi, & ceteris in docendo tradimus, simul est explicita fides Trinitatis. Annunciare enimvero Christum, ut Paulus loquitur, aut Christum credere nemo potest, quin Patris simul idem & Spiritus aperte meminerit: nec Catholicus modo, sed ne Arianus quidem, aut Socinianus: etsi perperam isti Trinitatem intelligunt. Non Christum is annunciare censendus est, qui Christum præcise commemoret. Quisquis hoc rite munus obit, eundem missionis Christi a Deo Patre, officii, dignitatis, atque adeo divinitatis meminisse convenit, atque hæc ipsa explicite docere. Hæc demum quisquis Christum aut credit aut docet, aperte vel docere vel credere necesse habet.

Ac ne istud a nobis recens excogitatum existimes, putissima Ambrosii oratio est, id quod adnotari paulo ante in transcurso licuit, loco nimirum prælaudato: ubi de iis sermonem habet, quos baptizatos Acta narrant in nomine Domini **JESU**: *Quamvis, inquit, etiam postea tacitum sit de Spiritu, tamen CREDITUM EST: & quod verbo tacitum fuerat, EXPRESSUM EST FIDE.* Quo effato dici quid expressius potest? aut quid excogitari, quo vel tanti ponderis aucto-

ritas eludi, vel tam grave excuti ab adverfariis telum queat?

Ambrosio concinit Damascenus, eo loco, quem jam perstrinximus obiter: Τὸ ἐν εἰς Χριστὸν βαπτισθῆναι δηλοῖ τὸ πιστεύοντας εἰς αὐτὸν βαπτίζεσθαι. ΑΔΥΝΑΤΟΝ δὲ εἰς Χριστὸν πισῦσαι μὴ διδαχθέντας τὴν εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ ἅγιον πνεῦμα ὁμολογίαν. Χειρὸς γὰρ ἐστὶν ὁ υἱὸς τῆ Θεοῦ τῆ ζωῆς, ὃν ἔχειτεν ὁ πατὴρ τῷ ἁγίῳ πνεύματι &c. *In Christo igitur baptizari, significat credentes in eum abluī. Atqui IMPOSSIBILE EST in Christum credere eos, qui non prius edocti sint confiteri Patrem et Filium et Spiritum sanctum. Nam Christus est Filius Dei viventis, quem unxit Spiritu sancto, &c.*

Quamobrem Pontificii oraculi sententia ea esse non potest, quæ vulgo fingitur: Sive fidem minister habeat Trinitatis explicitam: sive Christi tantum explicitam, implicitam Trinitatis: nam hæc secum ipsa pugnat oratio. Sed iste nimirum est rescripti Pontificii intellectus: sive nomen appellet Trinitatis explicite, sive explicite nomen Christi tantum, atque adeo Trinitatem, non minister utique, sed is qui abluī debet, ut diximus, implicite invocet, quam explicite nihilominus credit, ratum hunc haberi baptismum necesse est.

X.

Quid jam attinet, cum sint hæc adeo per se perspicua, aut falsa deinceps aut dubia fulciendæ huic causæ firmamenta conquirere? id quod ii faciunt, qui baptismum in Christi nomine collatum, damnari illo arbitrantur Apostolorum, ut vocant, canone XLIX.

Εἴ τις ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος μὴ τρία βαπτίσματα μιᾶς μυστήσεως ἐπιτελέσῃ, ἀλλ' ἐν βάπτισμα εἰς τὸν θάνατον τῷ κυρίῳ διδόμενον, καθαρείδω. Οὐ γὰρ εἶπεν ὁ κύριος· εἰς τὸν θάνατόν μου βαπτίσατε. ἀλλὰ, πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. *Si quis episcopus, aut presbyter, non trinam immersionem unius mysterii celebret, sed semel mergat, in baptisate, quod dari videtur in Domini morte, deponatur. Non enim dixit nobis Dominus, In morte mea baptizate: sed, Euntes docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.*

Non jus defendere, sed prævaricari causæ merito videar, id si genus probationis adhibeam. Exploratum enim mihi liquido est, nec ante annum CCCLXXXV. sancitam hanc legem esse, & eandem contra Eunomianos quosdam primo latam, quos non idcirco synodus, quæcumque est illa, (nam id obscurum est) perstrinxit ac notavit, quod alia baptismi forma, præter eam quæ usitata est, uterentur: sed quod & sub immersione simplicis scelestissimæ hæreseos pestiferum virus obtegerent: & eandem fortassis in iis interrogationibus quæ baptismum antecedunt, aperte profiterentur ac præ se ferrent.

Damnantur iidem eo nomine & in epistola scripta Constantinopoli ad Martyrium Antiochenum antistitem, circa annum CCCCLV. quæ recitatur a Leunclavio, libro quarto Juris Græco-Romani: cujus epistolæ pars ea, quæ de hæreticorum, in primisque Eunomianorum, baptismo pronunciat, post annos amplius ducentos descripta est a Patribus Trullanæ synodi canone xcvi. unde postea, ad adstruendam ei

fidem, dolo malo inserta est & in Concilium Constantinopolitanum primum, ubi septimi canonis falso locum obtinet.

Eunomium certe ipsum verbis evangelicis, sub plena Trinitatis invocatione, baptismum impertiisse, auctor est in Latinis Augustinus: in Græcis Epiphanius, atque Sozomenus. Quare cum vel Eunomium audis apud eundem Epiphanium baptizasse *in nomine Dei increati, & in nomine Filij creati, & in nomine Spiritus sanctificantis, & a creato filio procreati*: vel Arianos apud Hieronymum in dialogo adversus Luciferianos, *in Patre solo vero Deo, & in Jesu Christo salvatore creatura, & in Spiritu sancto utriusque seruo*: five ut Athanasius ait, oratione tertia contra Arianos, *εις κτισὴν καὶ κτισμα, εἰς ποίημα καὶ ποιητὴν*: cave formam ibi baptismi designatam putes: neque enim his vocibus formæ typus, sed fidei perversitas, quæ fuit vel sub legitima verborum forma dissimulata, describitur.

Aug. lib. III
de Bapt. cap.
xv. Epiph.
har. LXXVI.
Anomæorum
num. VI. sub
finem Sozom
lib. VI. hist.
eccl. cap.
XXVI.

Pag. 413.
edit. Paris.

Theodoret.
epist. CXLV.

XI.

De toto hoc argumento præclare istud, ut omnia, sanctus Augustinus, libro sexto de baptismo contra Donatistas, cap. xxv. *Quis nesciat non esse baptismum Christi, si verba evangelica, quibus symbolum constat, illic defuerint? Sed facilius inveniuntur heretici, qui omnino non baptizent, quam qui non illis verbis baptizent.* Quos enimvero suspicari liceat vel eo sponte prolapsos, vel aliorum suasu in eam pertractos amentiam, ut alia se forma verborum, quam quæ est a Christo Domino præstituta, tingui paterentur?

An Montanistas, five Cataphrygas? negat Athanasius, negat & Epiphanius. An Cerinthianos, Ebionæos, Praxeanos, Manichæos? negat Hieronymus in dialogo proxime appellato: quamvis Gennadius asseveret. An Marcionem? an Valentinum? an Apellem? negat Stephanus Papa, qui Marcionis baptismum admisit: negat aperte & Cyprianus: quamquam hujus explorata paucis ac perspecta mens est in epistola gemina, ad Jubaianum, & ad Pompeium: negat & Augustinus libro tertio de baptismo contra Donatistas, cap. xv.

Athan. orat.
 III. *contra*
Arian. Epi-
phan. her.
 XLVIII.
Gennad. lib.
de Eccl. dog.
 cap. LII.

XII.

At de aliis secus summi Pontifices ipsi decernunt. Qui porro? ac de quibusnam? Gregorius, inquis, & Innocentius. Nam ille primum libri noni epistola LXI. quæ ad Quiricium & ceteros episcopos in Iberia constitutos inscripta est, refert Bonosiacos & Cataphrygas, quorum baptismum nullum esse ait, *in Trinitatis nomine minime baptizatos*. Quo sensu? An quod baptismi formam illi adulterarent? Minime vero: nam Bonosiacos certe prorsus hac culpa liberat Concilium Arelatense II. quod annis fere centum & quinquaginta Gregorium antecessit. *Bonosiacos*, inquit, *ex eodem Paulianistarum errore venientes, quos sicut Arianos BAPTIZARI IN TRINITATE MANIFESTUM EST, si interrogati fidem nostram ex toto corde confessi fuerint, cum chrismate & manus impositione in Ecclesia recipi sufficit*. Cataphryges vero cum duum generum exstiterint: vel priores, seu κατά Περικλον, qui parem & eandem habue-

An. cccclii.

Cap. xvii.

Athanas. orat.
 III. *contra*
Arian. pag.
 413. *Philast.*
in Catal.
her.

re cum Catholicis de Trinitate sententiam: vel posteriores, seu κατ' Αιοχένων, qui in Sabellianorum dogma deflexere, in baptismi forma quidquam turbasse, quis quo documento probet? cum & Athanasius refragetur, & Philastrius: & Phrygas univ[er]se Pontifex ipse haud aliter, quam de Bonosiacis idem ei affirmare licuit, in nomine Trinitatis baptizatos inficietur.

Quorum ergo in Trinitatis nomine utrosque Gregorius baptizatos neget, si quidem scire aves, ab eo ipso accipe. *Quod & illi (Bonosiaci) Christum Dominum non credunt: & isti (Cataphryges) sanctum Spiritum perverso sensu esse quendam pravum hominem Montanum credunt: quorum similes multi sunt & alij: tales cum ad sanctam Ecclesiam veniunt, baptizantur: quia baptismum non fuit quod IN ERRORE positi in sanctae Trinitatis nomine minime perceperunt.*

^a *Lib. IV. de*
bapt. c. XVI.
^b *Lib. III.*
cap. XV.
^c *Theodoret.*
epist. CXLV.
^d *Timoth.*
Presb. & Eu-
chol. Grac.
^e *Hieron. in*
Dial. adv.
Lucif.

An isthæc autem ex Orientalium potius, quam ex suo sensu Pontifex dicat, & quamobrem a Bonosiacis ablutos iterum tingi significet, cum Arelaten[s]is synodus II. vetet: cur item Photini baptismum improbet eadem, ^a Augustinus probet: cur Marcionis baptismum ^b idem recipiat, ^c Ecclesia Græca univ[er]sa repudiet: cur Manichæos, Ebionæos, Cerinthianos, rursus ablui ^d Oriens velit, iterari in iisdem salutare lavacrum prohibeat ^e Occidens: hos inquam, nodos similesque expedire, neque est præsentis instituti, & erit ad hoc olim, favente numine, opportunior locus.

XIII

Jam vero ex Gregorio interim, opinor, quæ pariter

riter Innocentii mens fuerit, intelligis: qui *Paulianistas in nomine Patris & Filij & Spiritus sancti minime baptizasse* refert, ex Orientalium quoque forte sententia, non ex sua: quod aliud haberent scilicet lingua promptum captiosa Paulianizantium ingenia, & ad perfidiam obdurata, aliud animo clausum tenebant. Eam enim perverso sensu & commentis suis labefactabant professionem ac fidem, qua Christiani sumus, in qua salutis summa vertitur, quo veluti fundamento stat catholicæ religionis structura: cuius caput est unius summi Dei in essentia unitas, & in personis differentia. Quocirca eadem Arelatensis synodus II. *Photinianos sive Paulianistas secundum Patrum statuta baptizari oportere* sanxit, Nicænorum videlicet: a quibus lex ea manavit, ordine prima ac vicesima, ut quidem appellat Rufinus interpres: *Ut Paulianiste, qui sunt Photiniani, rebaptizentur.*

An vero hos existimas evangelicorum verborum in baptismo sinceritatem infecisse, aut hæc adulterasse ac depravasse? Suspiciatus istud quidem olim Augustinus, at forte suspiciatus tantum. *Hos sane Paulianos baptizandos esse in ecclesia catholica Nicæno concilio constitutum est. Unde credendum est, inquit, eos regulam baptismatis non tenere.* Quo ex loco Primasius Augustini discipulus, (ut quidem dici vult ac videri,) auctor libri, quem sub Prædestinati nomine Sirmondus noster edidit, uti & jam olim ipse Rigaltium, & ipsum MS. codex Augiensis admonuit, a Reginbaldo monacho Benedictino exaratus ante annos DCCCL. is, inquam, ex iis verbis suum illud expressit, hæresi XLIV. de Paulianis: *Unde ego cre-*

*Lib. de her.
cap. XLIV.
Maldonatus
epist. ad Car.
Vorm. Au-
gustinum id
suspiciatum
ait*

do regulam eos baptismatis integram non tenere. Hoc est enim dicere: Non omnes fortassis, sed cum Augustino tamen hi qui sunt sagaciores e nostris, & cum his ego credo.

At neque ausa illud ipsum pariter Arelatensis synodus affirmare: quæ, cur Bonosiacorum baptismum approbet, causam quidem aperte subjicit, quod *baptizatos esse eos in Trinitate manifestum sit*: cum Paulianisticum eadem improbat, non in Trinitate vicissim baptizatos negat, quod id omnino sibi non liqueret: sed ad antecedentis synodi Nicænæ statuta auctoritatemque de hujusce legis æquitate provocat. Quod si porro conjectura simili nobis uti licet, (nam conjecturæ pondus ac vim habere duntaxat optamus quidquid in præsentia a nobis de hoc argumento profertur, non ratæ atque indubitatæ sententiæ:) sed si conjecturis quoque utimur, cum ex Paulianistarum seu Photinianorum errore Bonosiaci veniant, ut eadem synodus admonet: ac Rufinus, & Gennadius, aliique testantur: quis in uno & eodem errore tinguendi morem fuisse disparem ac discrepantem existimet? aut quis bipertitos idcirco Paulianizantes seu Bonosiacos ac Photinianos, bipertitos item simili occasione & causa Cerinthianos, bipertitos perinde Ebionæos, bipertitos Marcionitas, Manichæos denique bipertitos somniet: quod horum omnium baptismum improbavere Græci, Latini non repudiarunt? aut quis istud demum prona assensione animi sine teste ac tabulis affirmanti credat?

Sed quid conjecturis opus, cum liquido prodatur Athanasius, qui synodo Nicænæ ipse interfuit, Ma-

nichæos, Phrygas, fimiliterque Samofateni difcipulos, hoc eft, Paulianizantes, quorum baptifma nihilominus refpuitur, nomina tamen facrofanctæ Triadis perinde proferre folitos, atque Arianos? An vero ullus effe poteft in hoc negotio fidelior eo teftè, aut utique gravior? *Μανιχαῖοι*, inquit, *καὶ Φρύγες, καὶ οἱ τῆ Σαμοσατεύως μαθηταί, τὰ ὀνόματα λέγοντες, ἐδὲν ἡπτόν εἰσιν αἱρετικοί.* Et paulo ante de iifdem: *Πολλὰ γὰρ αἱρέσεις λέγουσι ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ μόνον, μὴ φρονῶσι δὲ ὀρθῶς, μηδὲ τὴν πίσιν ὑμῶν εἶχουσι, ἀλυσιτελὲς ἔχουσι καὶ τὸ παρ' αὐτῶν διδόμενον ὕδωρ &c.* Cur autem Bonofiacos fimili erroris labe infectos, tum ex recepta toto Occidente *οἰκονομία*, tum ex Romanæ Ecclefiæ fenfu & ufu, quæ ceterarum mater eft ac magiftra, Arelatenfis fynodus iterum baptizari vetet, Gennadio nequiquam contra ftatuente, ac post illum Rabano, alias, ut diximus, difpiciendum erit.

Orat. 111. contra Arianos pag. 413. edit. Paris,

Gennad. lib. de Eccl. dog. cap. LI. Raban. lib. v. de uniuerso. cap. x.

XIV.

Expreflere utique a Samofateno perfidiam fuam duo ejuſdem fere tractus antiſtites: Photinus, ac Bonofus: Sirmienuſis ille, in Illyrico occidentali: in orientali iſte, Sardicenuſis. Præiuit utrique Marcellus Galata, cujus difcipulus, ita prædente Hilario in fragmentis, Photinus in adoleſcentia exſtitit, ac ſub eo diaconus vixit. Eruditus a Marcello Photinus ſtultitiæ ſuæ hereditatem Bonofio reliquit, Siricii Papæ temporibus. Quin porro Nicæni Patres Paulianizantium nomine Galatas deſignarint, quibus Marcellus tum præeſſet, quod ii videlicet Pauli Samofateni impietatem iterum inſtaurarent, nullus propemodum du-

bito. Olim hæc in Ancyranum conjecta ab Hilario vox, in septimo contra Arianos: *Impie multos ad unius Dei professionem Galatia nutrit.* Monarchiæ certe in deitate patronum ac defensorem Marcellum existisse, perinde ac Samosatenum, & fuisse illum ambiguae ac subinde variantis fidei, plurimis veterum monumentis liquet: quanquam fuere postea ejusdem amentiae sectatores a Marcelli discipulo Photino, ut Augustini verbo utar, Photiniani celebrius nuncupati: quibus & Paulianistarum statim post Nicænam synodum hæsit appellatio. Enimvero Nicænorum Patrum sive ea indulgentia fuit, ut hæreseon architectos vel propugnatores proprio indigitare nomine parcerent: si præsertim ii, vel tempori servientes, id quod Marcellus fecisse videtur, pestiferum erroris virus deponerent: vel sola Arianae perfidiæ detestatione catholiciæ regulæ fines excessisse, & impigisse viderentur in Samosateni Sabellique hæresim: sive justum in eosdem odium synodum sacrosanctam impulit, ut nomina premeret sempiterno obruenda silentio: in canonibus utique nullam e sectis, de quibus est aliquid sancitum, proprio ac suo vocabulo designavit, sed adscititio omnes & male auspicato nomine. In symbolo Arianos cum Ario satis habuit vel sic indicare, *Eos autem qui dicunt &c.* Novatianos capite octavo, *Eos qui se Catharos vocant.* Quem morem secutus & ipse Constantinus Porphyrianorum appellationem Arianis veluti infamiæ notam inurere maluit, quam quod proprium illorum fuit divalibus rescriptis consignatum posteritati prodere. Et Hieronymus in Chronico, ad annum xxiii. Constantini,

Lib. de har.
cap. XLIV.

qui æræ vulgaris CCCXXVIII. quo anno revocatus est ab exilio, Principis jussu, Arius, uti ex Philostorgio colligitur, & ex Eusebii Nicomediensis libello: cum hoc ipsum, inquam, Hieronymus annalibus consignare vellet, id quod a nemine animadversum arbitror, dissimulato Arii nomine sic expressit: *Porphyrius misso ad Constantinum insigni volumine exilio liberatur.*

Cum hac igitur usi cautione fuerint Nicæni Patres in ceteris appellandis, eandem & in Galatis vel eo nomine ultro ac sponte adhibuere: quod Marcellus ipse, sive deposito, sive dissimulato errore, synodo interesset: apertumque Arianae factionis, quæ tum præcipue confodienda erat, odium præ se ferret. Quippe nec synodus oppugnasse nisi grassantes in vicinis Nicææ regionibus hæresum pestes fere videtur, præter Arii vesaniam, qui fuerat eo accitus: Novatianos nimirum ea præsertim ætate in Phrygia sobolescentes: exortosque illis ipsis temporibus Paulianizantes in Galatia. Nec Paulianizantium nomine haud dubie censendi sunt ii, qui Pauli impium dogma ἀμέσως, ac non alium ab eo sectæ magistrum ac ducem secuti tuerentur: sed qui extinctum jam pridem perfidiæ illius incendium paucis ante diebus iterum excitassent, & scelus imitarentur: quo fere pacto Φίλων Πλατωνίζειν a Græcis dictus olim: nam ea vis tum ejus generis verborum est, tum ἀοείσθαι χεῖνος, quo usa synodus est, τῶν Παυλιανισάντων.

*Hieron. lib
de Eccles.
scr:pt.*

Atqui hi quandoquidem Christum esse merum hominem affirmabant, in quem se Dei Verbum insinuasset, hoc est, divinitatis efficientia quædam, &

temporaria divini Verbi a Deo Patre missio, Trinitatem, ut palam est, re ipsa negabant: hanc ipsi tamen ultro, quod mirere, verbo fatebantur. Nisi forte existimas in dissimulando errore minus astutos, aut ad faciendum fucum minus acutos & habiles, Πανλιανίσαντας illos veteres fuisse, quam sunt recentiores, Sociniani videlicet: nam & hi puri putique Πανλιανίζοντες sunt: quorum hæc nihilominus & de baptismo circumfertur oratio, *Etiamsi Pater & Filius & Spiritus sanctus ita sunt conjuncti, ut in nomen illorum baptizandi simus*: & illa de adversariis plena fraudis expositulatio, *An nobis unquam venit in mentem negare Trium unitatem... Toto pectore credimus & ore confitemur Patrem, Filium, & Spiritum sanctum unum esse. An quia illis Patris & Filii & Spiritus sancti sacratissima nomina aliud sonant quam nobis: & unitas istorum trium aliam apud illos, aliam apud nos habet interpretationem: idcirco nobis istorum trium unitatisque eorum abnegatio... debuit objici?* Atenim sic agnoscerebat Samosatenus ipse Patrem & Filium & Spiritum sanctum, ut testes sunt, præter Athanasium, Epiphanium & Nicetas. Nam istud cum Christianis videri voluit sibi esse commune: cum Judæis & illud interim, quod singularem nihilominus ac solitariam admitteret Dei unius hypostasim: atque adeo, dum copulare studuit & quod Ecclesia loquitur, & quod recens Synagoga credit, horribile ex utroque nefandæ hæresis portentum conflavit.

XV.

Vix unum itaque alterumve in tota antiquitate

*Catech. Rar.
cov. scilicet. III
cap. I.*

Apolog.

*Equitis Blo-
ni, 1654.
adv. edi-
tum Ord.
Hil.*

*Epiph. hæ-
LXV. n. I. Ni-
cet. lib. IV.
Orth. fidei
Thes. hæ-
XXII.*

reperias hominum genus, qui ab usitata forma discesserint, quanquam nec de utroque ausim id affirmative dicere: vix demum vel hominem quemquam, si Deuterii Ariani facinus illud unum exceperis, quod Nicephorus Callisti refert. Gnostici, ita quidem prode Irenæo, hac usi formula perhibentur: *In nomine ignoti Patris omnium, & in veritate omnium matre, & in nomine descendentis in Jesum.* Οἱ δὲ ἄγιστοι ἐφ' Ἰδορ, inquit, καὶ βαπτίζοντες ἕως ἐπιλέγῃσι εἰς ὄνομα ἀγνώστου πατρὸς τῶν ὅλων, εἰς ἀλήθειαν μητέρα πάντων εἰς τὸν κατελθόντα εἰς Ἰησοῦν. Qua orationis ambage tergemina Trinitatis persona ab eo genere hominum in symbolo & interrogatione, quæ tinctioni sacræ de more præmittitur, explicari cathecumenis ac describi, ut quidem arbitramur, non in ipsius baptismi formula appellari solita est. Fuisse enimvero qui *usitata & legitima verba interrogationis non usurparent*, atque adeo *discreparent ab ecclesiastica regula*, ex Firmiliani epistola ad Cyprianum: vix ullos exstitisse, qui evangelica verba mutarent, quæ inter abluendum eduntur, ex Augustino, indubitanisque aliis argumentis, exploratum compertumque est.

Lib. xvi hist. cap. xxxv. Ir n. lib. i. adv. hares. cap. xviii.

Insulsiore alii fuere, ex eadem secta Gnosticorum, seu e Valentini schola nonnulli, quamlibet videri vellent ii subtilius de rebus divinis loqui: adversus quos statuta lex ea, quæ canone Apostolorum, ut appellant, XLVIII. continetur: *Εἰ τις ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος κατὰ τὴν τῆς κυρίας διατάξιν μὴ βαπτίσῃ εἰς πατέρα, καὶ υἱόν, καὶ ἄγιον πνεῦμα, ἀλλ' εἰς τρεῖς ἀνάρχους, ἢ τρεῖς παρακλήτες, καθαρείδω.* Hoc est, Dionysio interprete: *Si quis episcopus aut presbyter juxta præceptum Domi-*

Si quis episcopus aut presbyter juxta præceptum Domi-

ni non baptizaverit in nomine Patris & Filij & Spiritus sancti, sed in tribus sine initio principis, aut in tribus filijs, aut in tribus paracletis, abjiciatur. In Nomenclone, quem V. Cl. Jo. Bapt. Cotelarius, magno litterarum & Ecclesiæ damno nuper vivis exemptus edidit, can. xcī. Εἰ τις ἱερεὺς βαπτίσει εἰς τρεῖς πατέρας, καὶ εἰς τρεῖς υἱούς, καὶ εἰς τρεῖς παρακλητικούς, καθαιρεῖται. *Si quis sacerdos baptizaverit in tres Patres, & in tres Filios, & in tres Paracletos, deponatur.*

Hi nempe illi sunt, ut quidem videtur, aduersus quos in symbolo, quod sub Athanasii nomine legitur, effatum exstat illud: *Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Filius, non tres Filij: unus Spiritus sanctus, non tres Spiritus sancti.* Hos olim prisca ætas πεεατὰς appellavit. Trinitatem illi ingenitam catholicò more confitentem, tres Deos nihilominus, tres sermones, tres mentes, tres homines inesse ei garriebant: ἑτάδα ἀγέννητον, ἑεῖς Θεός, τρεῖς λόγους, ἑεῖς νῆς, ἑεῖς ἀνθρώπος. Sic Theodoretus est auctor, libro primo hæreticarum fabularum cap. xvii. Τετὰς ἀγέννητος, τρεῖς ἀναρχοί, τρεῖς Θεοί, *tres Patres*, idcirco ab his dicebantur, quod singulæ Trinitatis personæ causa sui effectricè careant, cetera universa ipsæ efficiant. Τρεῖς λόγοι, τρεῖς νῆς, quin idem sit ac *tres filij*, nemo ambigit: cur λόγοι autem, vel νῆς appellentur, in promptu est. Τρεῖς ἄνθρωποι, qui & τρεῖς παρακλητικοί, sunt *tres Spiritus sancti.* Ἄνθρωποι quidem, vel quod effectus homo est ad Trinitatis similitudinem: vel quod humanos veluti affectus erga homines in sacris paginis persona unaquæque induit. Quamobrem & τρεῖς παρακλητικοί vocitantur. Nam & Pater *Deus totius consolationis*

lationis nuncupatur a Paulo, Θεὸς πάσης παρακλήσεως. 2. Cor. 1.

Et Filium παρακλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, *advocatum*
habemus apud Patrem, JESUM Christum justum, in 1. Joan. 11.1.
 quo libenter desinimus, postquam instituta de ba-
 ptismo in nomine ejus, a proposito paulisper disgres-
 sa, ad ipsum feliciter redit oratio.

Errata sic emendanda. Pag. 29. v. 13. ab iis videlicet, lege, ab ipsis videlicet. Pag. 40 v. 25. corroboratus, lege, corroboratus. Pag. 56. v. 20 *Будни и праздники, misé uovras, lege Будни и праздники, misé uovras.*

Summa Privilegii Christianissimi Regis.

CAUTUM est auctoritate Regis, ne quis intra annos octo proximos librum qui sic inscribitur, *Joannis Harduini e Societate JESU Presbyteri, de Baptismo Questio triplex &c.* absque Danielis Horthemels Bibliopolæ Parisiensis permisso imprimat aut divendat, a die publicationis horum exemplarium. Qui secus fecerit, multa in diplomate Regio indicta mulctabitur. Datum Versaliæ, die XVI. Julii, 1686. Sic signatum, de mandato Regis, PERROTIN.

Publicari liber captus est, die 25. Novembris 1686.

EGO JACOBUS PALLU, Societatis JESU in Provincia Franciæ Præpositus Provincialis, facultatem concedo, ut P. Joannis Harduini liber, cui titulus est, *de Baptismo Questio triplex &c.* a Theologis e Societate nostra lectus & approbatus, typis mandetur. Aureliæ, die quarta Octobris 1686.

JACOBUS PALLU.

BOSTON PUBLIC LIBRARY

3 9999 04041 352 6

